KETURIŲ EVANGELIJŲ SINOPSĖ

Parengė
Ringvidas Sidaravičius

LIETUVOS BIBLIJOS DRAUGIJA
VILNIUS 2004

UDK 22.072
Ke-187

Ke-187 **Keturių Evangelijų sinopsė** : parengė R. Sidaravičius; moksl. redaktorius V. Aliulis. – V.: Lietuvos Biblijos draugija. – 490 p. (priekyje p. I–IX – įžanga).

Keturių Evangelijų paralelinės vietos su nuorodomis į kitas Biblijos (Šventojo Rašto) vietas. Knyga skirta kunigams, teologijos studentams ir savarankiškai studijuojantiems Bibliją Dievo žodžio mylėtojams.

UDK 22

Parengė ir maketavo *Ringvidas Sidaravičius*
Mokslinis redaktorius *Kun. Vaclovas Aliulis MIC*
Korektorius *Mykolas Mikalajūnas*

Tiražas 500 egz. Užs. Nr. 4190
Išleido Lietuvos Biblijos draugija, J. Basanavičiaus g. 16-121, LT-03224 Vilnius, lbd@biblijosdraugija.lt
Spaudė „Mažoji poligrafija", A. Smetonos al. 35-1, LT-45323 Kaunas

ISBN 9986-790-31-X

TURINYS

ĮŽANGA
Keturios Evangelijos – viena Geroji Naujiena

Sìnopsė – vieningas Evangelijos vaizdas

Žmogumi tapęs Dievo Sūnus, Pasaulio Gelbėtojas Jėzus Kristus paskelbė be galo džiugią žinią, tikrą Gerąją Naujieną, kad Visagalis Kūrėjas myli žmones kaip tikras Tėvas ir kviečia juos į savo amžinąją draugystę per Jį – Sūnų – Šventojoje Dvasioje.

Ši Geroji Naujiena buvo užrašyta keturių autorių, kurie, iš dalies vienas nuo kito priklausomi, vienas kitą papildo. Kadangi visos šios keturios šventosios knygos turi vieną temą – Jėzaus asmenį ir veiklą – ir vieną pirmąjį šaltinį, – apaštalų skelbtąją ir jų mokinių išlaikytąją žodinę tradiciją, – todėl įprasta jas vadinti ne Mato, Morkaus, Luko, Jono Evangelijomis, o Evangelija pagal Matą, Morkų, Luką, Joną.

Atskiros Evangelijos savaip grupuoja Jėzaus mokymo dalis ir ne visada vienoda eile išdėsto Jo gyvenimo ir veiklos faktus. Todėl jau nuo senų laikų būta mėginimų iš keturių Evangelijų „sulipdyti" vieną ištisinę įvykių ir pamokymų seką. Tokį junginį vadina *Evangelijų harmonija* (derme).

Deja, yra gana keblu nuspręsti, kurio evangelisto teikiamas aprašymas ar dėstymas yra išsamiausias, įvykių eiga tiksliausia. Todėl pradėta rengti vad. *sìnopses* (vienusyk apžvelgiamus junginius), kada gretimuose stulpeliuose sudedami atitinkami visų keturių Evangelijų fragmentai ta pačia tema.

Kartais į sìnopsę įtraukiamos tik pirmosios trys Evangelijos, labai tarpusavyje panašios, net vadinamos *sinòptinėmis*. Vis dėlto nepaliktina nuošaly ketvirtoji, Evangelija pagal Joną. Ji gi pateikia įspūdingų Jėzaus kalbų, vietomis patikslina įvykių seką.

Mūsų Sìnopsės sandara

Pastaraisiais dešimtmečiais pasaulyje prigijo sinopsės schema, sukurta vieno žymiausiųjų Naujojo Testamento graikiškojo teksto tyrinėtojų – Kurt'o Aland'o su savo bendradarbiais (rengiant mokslinį Naujojo Testamento leidimą, su juo yra bendradarbiavęs ir Milano kardinolas Carlo Martini). Schema turi 18 dalių ir jose 367 temas/lenteles.

Atsižvelgiant į teksto fragmentų apimtį, kai kurios lentelės telpa viename puslapyje, pvz. Nr. 30, p. 39, kitos užima du gretimus puslapius, pvz. Nr. 32, p. 42–43. Porinio puslapio viršuje pateikiamos sukauptų tekstų nuorodos (metrikos), o neporiniame – vienos iš 18-os dalių antraštė. Pačiõs lentelės antraštė išspausdinta poriniame puslapyje, kai lentelė užima du puslapius (pvz., Nr. 32, p. 42), kitu atveju – to paties puslapio viršuje (pvz., Nr. 45, p. 61).

Pagrindiniai tekstų fragmentai spausdinami tiesiu šriftu, o pagalbiniai – kursyvu, pavyzdžiui, p. 8–9, 109. Jei kurioje Evangelijoje nėra atitikmens kitų Evangelijų tekstui – tai šios stulpelyje lieka balta vieta. Po stulpeliu kursyvine nuoroda pažymima, kurioje lentelėje įdėta turiniu artima tos pačios Evangelijos vieta, pavyzdžiui, p. 42,

Evangelijos pagal Matą stulpelio apačioje – nuoroda į Mt 3,1-2 (Nr. 13), Evangelijos pagal Morkų stulpelyje – į Mk 1,4 (taip pat Nr. 13). Kartais panašiai nurodomos ir labai artimos turiniu kitų Evangelijų vietos. Pavyzdžiui, p. 124, Evangelijos pagal Luką stulpelyje, matome net tris nuorodas į kitas lenteles su tos pačios ir Evangelijos pagal Morkų fragmentais. Retkarčiais žemiau esti paaiškinami specifiniai bibliniai terminai ar realijos, pvz., ten pat, p. 124, apie plokščiastogius.

Kiekvienos lentelės apačioje sutelktos gausios nuorodos į kitas Šv. Rašto vietas, net ir mažai giminingas, tik savo skambesiu primenančias duotąjį Evangelijos faktą ar posakį. Tai leidžia pajusti Biblijos vienybę, duoda daugiau medžiagos pamąstymui ir aiškinimui.

Norint atskleisti galimus chronologijos variantus ar mokymo kontekstus, tenka ne vieną lentelę palyginti su kuria kita arba tiesiog pakartoti. Kartojimas žymimas lygybės ženklu, pvz., Nr. 52 = Nr. 218, o palyginimas – santrumpa *plg.*, pvz. ten pat, Nr. 52, plg. Nr. 168. Šios nuorodos visada žymi ne puslapius, o lentelių numerius.

Nemaža temų, tinkančių Jėzaus viešosios veiklos pradžiai, šioje Sinopsėje kartojamos lentelėse, kalbančiose apie paskutinę Jo kelionę į Jeruzalę. Taip daroma greičiau minčių giminystės negu chronologijos pagrindu.

Leidinio šaltiniai

Šioje Sinopsėje pateikiami Evangelijų tekstai yra paimti iš leidinio ***Biblija arba Šventasis Raštas. Ekumeninis leidinys... Naujasis Testamentas.*** Iš graikų kalbos vertė Česlovas Kavaliauskas. Lietuvos Biblijos draugija, Vilnius 1999.

Lentelių sandara ir paralelinių vietų nuorodos seka leidiniu ***Synopsa czterech Ewangelii w nowym przekładzie polskim.*** Przekład i opracowanie Michał Wojciechowski. Prymasowska Seria Biblijna. Oficyna wydawnicza „Vocatio“, Warszawa 1997.

Tam lenkiškajam leidiniui nebuvo panaudotas nė vienas lig tol paskelbtų vertimų. Versta naujai, ne vieną Evangeliją po kitos, bet nuolat laikant prieš akis visų gretinamųjų Evangelijų originalus. Taip elgtasi tam, kad vertime visiškai sutaptų posakiai ir terminai, kurie sutampa graikiškame originale, ir kiek nors skirtųsi tie, kurie originale kuo nors skiriasi.

Mūsų Sinopsei naujo vertimo nebereikėjo, nes į graikiškųjų tekstų sutapimus ir nesutapimus jau buvo rūpestingai atsižvelgta, rengiantis antrą kartą leisti kun. Česlovo Kavaliausko vertimą, kuris išėjo iš spaudos kaip ***Naujasis Testamentas.*** Antras pataisytas leidimas. Lietuvos Vyskupų Konferencijos leidinys, Kaunas – Vilnius 1988. Jį parengė Redakcinė kolegija: kun. Vaclovas Aliulis, Vytautas Ališauskas ir ses. dr. Antanė Kučinskaitė.

Šios pirmosios lietuviškos Keturių Evangelijų sinopsės rengėjai ir leidėjai tikisi, kad ji patarnaus Šventojo Rašto mokslų dėstytojams ir studentams, mokytojams, pamokslininkams, paskaitininkams ir visiems trokštantiems labiau įsigilinti į tą nuostabią Dangaus mums atsiųstą Gerąją Naujieną. Lauksime atsiliepimų ir kritiškų pastabų.

Kun. Vaclovas Aliulis MIC
Lietuvos Biblijos draugijos Prezidentas

ŠVENTOJO RAŠTO KNYGŲ ABĖCĖLINIS SĄRAŠAS

Abd	Abdijo knyga
Ag	Agėjo knyga
Am	Amoso knyga
Apd	Apaštalų darbai
Apr	Apreiškimas Jonui
Bar	Barucho knyga
Dan	Danieliaus knyga
Ef	Laiškas efeziečiams
Est	Esteros knyga
Ez	Ezechielio knyga
Ezr	Ezros knyga
Fil	Laiškas filipiečiams
Fm	Laiškas Filemonui
Gal	Laiškas galatams
Gg	Giesmių giesmės knyga
Hab	Habakuko knyga
Hbr	Laiškas hebrajams
Įst	Pakartoto Įstatymo knyga
Iš	Išėjimo knyga
Išm	Išminties knyga
Iz	Izaijo knyga
Jdt	Juditos knyga
Jer	Jeremijo knyga
Jl	Joelio knyga
Jn	Evangelija pagal Joną
1Jn	Jono pirmas laiškas
2Jn	Jono antras laiškas
3Jn	Jono trečias laiškas
Job	Jobo knyga
Jok	Jokūbo laiškas
Jon	Jonos knyga
Joz	Jozuės knyga
Jud	Judo laiškas
1Kar	Karalių pirma knyga
2Kar	Karalių antra knyga
Kol	Laiškas kolosiečiams
1Kor	Pirmas laiškas korintiečiams
2Kor	Antras laiškas korintiečiams
Kun	Kunigų knyga
Lk	Evangelija pagal Luką
1Mak	Makabiejų pirma knyga
2Mak	Makabiejų antra knyga
Mal	Malachijo knyga
Mch	Michėjo knyga
1Met	Metraščių pirma knyga
2Met	Metraščių antra knyga
Mk	Evangelija pgal Morkų
Mok	Mokytojo (Koheleto) knyga
Mt	Evangelija pagal Matą
Nah	Nahumo knyga
Neh	Nehemijo knyga
NT	Naujasis Testamentas
Oz	Ozėjo knyga
Pat	Patarlių knyga
Pr	Pradžios knyga
Ps	Psalmynas
1Pt	Petro pirmas laiškas
2Pt	Petro antras laiškas
Rd	Raudų knyga
Rom	Laiškas romiečiams
Rūt	Rūtos knyga
1Sam	Samuelio pirma knyga
2Sam	Samuelio antra knyga
Sir	Siracido knyga
Sk	Skaičių knyga
Sof	Sofonijo knyga
ST	Senasis Testamentas
1Tes	Pirmas laiškas tesalonikiečiams
2Tes	Antras laiškas tesalonikiečiams
1Tim	Pirmas laiškas Timotiejui
2Tim	Antras laiškas Timotiejui
Tit	Laiškas Titui
Tob	Tobito knyga
Ts	Teisėjų knyga
Zch	Zacharijo knyga

Skaitmenimis po santrumpų žymimi skyriai ir eilutės. Pvz.: **Pr 6** – Pradžios knygos sk. 6; **1Sam 23,14** – Samuelio pirmos knygos sk. 23 eil. 14; ; **Ps 69,6-13** – Psalmyno sk. 69 nuo eil. 6 iki eil. 13; **Iz 48, 14.20** – Izaijo knygos sk. 48 eil. 14 ir eil. 20; **Dan 8,17; 10,8** – Danieliaus knygos sk. 8 eil. 17 ir sk. 10 eil. 8; **Jn 14-15** – Evangelija pagal Joną nuo sk. 14 pradžios iki sk. 15 pabaigos; **Apd 15,36–19,20** – Apaštalų darbai nuo sk. 15 eil. 36 iki sk. 19 eil. 20.

Abdijo knyga *(Abd)*, **Laiškas Filemonui** *(Fm)*, **Jono antras laiškas** *(2Jn)*, **Jono trečias laiškas** *(3Jn)* ir **Judo laiškas** *(Jud)* suskirstyti tik į eilutes, be skyrių.

SUTRUMPINIMAI

aram.	aramėjų (kalba), -iškai	**s**	tolesnė eilutė
eil.	eilutė	**sk.**	skyrius
gr.	graikų (kalba), -iškai	**ss**	tolesnės eilutės
hebr.	hebrajų (kalba), -iškai	**t.y.**	tai yra
kt.	kita; kiti; kitur	**t.p.**	taip pat
Mss	rankraščiai	**t.t.**	taip toliau
plg.	palyginti	**žr.**	žiūrėk
rankr.	rankraštis		

SINOPSĖ

I. ĮVADAS

1. PROLOGAS

Mt 1,1

[1] Jėzaus Kristaus*, sūnaus Dovydo, sūnaus Abraomo, kilmės knyga.

Mk 1,1

[1] Jėzaus Kristaus*, Dievo Sūnaus**, Evangelijos pradžia.

** Graikiškas žodis „Kristus" atitinka hebrajų „Mesijas"; jie abu reiškia „Pateptasis", „(Dievo) Išrinktasis".*
*** (Mk) Daugelyje rankraščių nėra žodžių „Dievo Sūnaus".*

Morkus: plg.: Mk 14,51s?; Apd 12,12. 25; 3,5.13; 15, 37.39; Kol 4,10; Fil 24; 2Tim 4,11; 1Pt 5,13. **Lukas: plg.:** Kol 4,14; Fil 24; 2 Tim 4,11. **Mt 1,1:** Pr 2,4 (LXX); 5,1 (LXX); 10,1; 11,10.27ss; 2Sam 7,14-7; Pr 12,1-3; Mk 10,48; 11,10; 12,35ss Mk 1,1: Mk 1,15ss; Apd 10,36; Pr 1,2-4ss. **Jn 1,1:** *pradžioje, pradžia* su **Mk 1,1:** Pr 1,1; 1Jn 1,1; Pat 8,22s; Sir 24,9; Kol 1,15.18; Apr 3,14; Mk 10,6; 13,19; *Žodis* 1Jn 1,1; Apr 19,13; Ps 33,6; 106,20; 147,4; Iz 55,11; 40,8; Ps 33,4; *Viešpaties* 1Jn 1,2; Mt 13,56; Mk 6,3; 9,19; 1Tes 3,4ss; 1 Jn 1,2s, Pat 8,27.30; Sir 1,1; Išm 9,4. **Jn 1,2:** Pat 8,22ss. **Jn 1,3:** Pat 8,30, Išm 7,12; 9,1; Ps 33,6; 1Kor 8,6; Hbr 1,2; Kol 1,16s; Apr 3,14. **Jn 1,4:** Ps 36,10; Jn 5,26; 1Jn 1,2; plg. Jn 3,19; 8,12. **Jn 1,5:** Jn 3,19; 12,35; Iz 9,1; Pr 9,30; 1Kor 9,24; Fil 3,12; Ef 3,18; 1Tes 5,4; Mk 1,4; Lk 1,5.

Lk 1,1-4

[1] Daugelis jau yra mėginę išdėstyti raštu pasakojimą apie buvusius pas mus įvykius, [2] kaip mums perdavė nuo pradžios savo akimis mačiusieji ir buvusieji žodžio tarnai. [3] Taip pat ir aš, rūpestingai viską nuo pradžios ištyręs, nusprendžiau surašyti tau, garbingasis Teofili, sutvarkytą pasakojimą, [4] kad įsitikintum tikrumu mokslo, kurio esi išmokytas.

Apd 1,1: *Pirmoje knygoje, Teofili, aš papasakojau apie viską, ką Jėzus nuo pat pradžių veikė ir mokė.*

Jn 1,1-18

[1] Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. [2] Jis pradžioje buvo pas Dievą. [3] Visa per jį atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę. [4] Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa. [5] Šviesa spindi tamsoje, ir tamsa jos neužgožė. [6] Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas. [7] Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi per jį įtikėtų. [8] Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą. [9] Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį. [10] Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per jį atsiradęs, bet pasaulis jo nepažino. [11] Pas savuosius atėjo, o savieji jo nepriėmė. [12] Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki jo vardą, [13] kurie ne iš kraujo ir ne iš kūno norų, ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo užgimę. [14] Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę – šlovę Tėvo viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos. [15] Jonas apie jį liudija ir šaukia: „Čia tasai, apie kurį aš kalbėjau; tas, kuris paskui mane ateis, pirmiau už mane yra buvęs, nes jis už mane pirmesnis". [16] Tikrai iš jo pilnatvės visi mes esame gavę malonę po malonės. [17] Kaip Įstatymas duotas per Mozę, taip tiesa ir malonė atėjo per Jėzų Kristų. [18] Dievo niekas niekada nėra matęs, tiktai viengimis Sūnus – Dievas, Tėvo prieglobstyje esantis, mums jį atskleidė.

Lk 1,3: Apr 23,26; 24,3; 26,25; Jn 1,18. **Jn 1,6:** Iš 3,10-15; Iz 6,8; Jer 14,14; 23,21 ss.; Jn 1,15s: 1,19-27. 29-34; 3,26-36; 5,33-36; 10,41; Apd 10,37; Mk 1,1.4. **Jn 1,7s:** plg. Nr 13. **Jn 1,9s:** Hbr 8,2; 9,24; Jn 17,3; 1Jn 2,8; 5,20; 1Tes 1,9; Iz 65,16 ir t.t.; Jn 3,19; 12,46; 6,14; 9,39; 11,27; 16,28 ir t.t.; *pasaulis* : Jn 6,14; 13,1; 17,5; 1,29; 3,17; 7,4; 12,19; 14,19; 17,6. 18; 4,42; 6,33. 51; 12,47; 3,16; 1Jn 2,16; 4,4s; Jn 8,12; 12,31; 14,30; 16,11; 1Jn 5,19; Jn 16,20; 7,7; 15,18s; 17,14. **Jn 1,11:** Jn 16,32; 19,27; Apd 21,6; Est 5,10; 6,12; Jn 8,44; 15,19; Iš 19,5; Rom 15,8; Jn 4,22. **Jn 1,12:** Gal 3,26; Ef 1,5; Jn 20,31; Išm 77,27; Apd 4,12; 1Jn 5,13; Apr 2,7; 3,21. **Jn 1,13:** Jn 3,3; Apr 17,16; 19.18.21; Jok 5,3; Pr 40,19; Job 19,22. **Jn 1,14:** Sir 24,8; Išm 9,15; 2Kor 5,1.4; 2Pt 1,13s; Jn 1,32.38; 4,35; 6,5; 11,45; 1Tim 3,16; Sk 14,22; Ez 3921; Ps 24,7-10; 52,6.12; 102,6s; 108,6; Iš 24,16s; 33,18s.22; Kun 9,6.23s; Įst 5,24s; Iš 16,10; 33,7-11; 40,34s; Iz 60,1; Ez 10,4 ir t.t.; Sir 42,6; Bar 4,24; 5,9; Sir 45,3; 2Mak 2,8; Lk 9,32; 21,27; 2Kor 3,18; 4,6; *vienagimis*: Jn 1,18; 3,16.18; 1Jn 4,9; Pr 22,2.12.16; Ts 11,34; Tob 3,15; 8,17; Lk 7,12; 8,42; 9,38; Hbr 11,17. **Jn 1,15s:** Jn 3,16.18; 1Jn 4,19. **Jn 1,15:** Jn 1,30; 7,28.37; 12,44; Mk 1,7; Mt 3,11; Rom 9,27; 1Kar 3,12; 16,25.30.33; 2Kar 18,5; Koh 1,16; 2,7.9; Pr 48,20. **Jn 1,16:** Kol 1,19; 2,9; plg. Jn 7,19ss; 6,32; Rom 6,14; 10,4. **Jn 1,17:** Jn 5,37; 6,46; 1Jn 4,12.20. **Jn 1,18:** Iš 19,21; 33,20.33; Iš 34,18-20; Įst 4,12; Sir 43,31; Jn 13,23; Lk 16,22s; Sk 11,12; Įst 13,7; 28,54.56; 2Sm 12,3; 1Kar 17,19 ss; Apd 1,1; Lk 1,3.

II. VAIKYSTĖ

2. ŽINIA APIE JONO KRIKŠTYTOJO GIMIMĄ

Mt | Mk | **Lk 1,5-25** | Jn

5 Judėjos karaliaus Erodo dienomis gyveno kunigas, vardu Zacharijas, iš Abijos skyriaus. Jis turėjo žmoną, vardu Elzbietą, iš Aarono vaikaičių. 6 Abu buvo teisūs Dievo akyse ir nepriekaištingai vykdė visus Viešpaties įsakymus bei nuostatus. 7 Juodu neturėjo vaikų, nes Elzbieta buvo nevaisinga ir abu sulaukę senyvo amžiaus. 8 Kartą Zacharijas ėjo pagal skyriaus eilę Dievo tarnystės pareigas, ir pagal kunigų paprotį 9 burtu teko jam įžengti į Viešpaties šventovės vidų ir aukoti smilkalus. 10 Smilkymo valandą lauke meldėsi visa tauta. 11 Tuomet jam pasirodė Viešpaties angelas, stovintis smilkalų aukuro dešinėje. 12 Pamatęs jį, Zacharijas sumišo, ir išgąstis pagavo jį. 13 Bet angelas jam tarė: „Nebijok, Zacharijau, tavo prašymas išklausytas. Tavo žmona Elzbieta pagimdys tau sūnų, o tu jį praminsi Jonu. 14 Tau bus džiaugsmas ir paguoda, ir daugelis džiaugsis jo gimimu, 15 nes jis bus didis Viešpaties akyse. Jis *negers vyno ir jokių svaigalų*. Iš pat motinos įsčių jis bus kupinas Šventosios Dvasios 16 ir daugybę Izraelio sūnų atvers į Viešpatį, jų Dievą. 17 Su Elijo dvasia ir galybe jis žengs pirma Viešpaties, *kreipdamas tėvų širdis į vaikus* ir įkvėpdamas neklusniems teisiųjų nusiteikimą, kad prirengtų Viešpačiui tobulą tautą“. 18 Tada Zacharijas tarė angelui: „Kaip aš tai patirsiu? Aš gi jau senis, ir mano žmona nebejauna“. 19 Angelas jam atsakė: „Aš esu Gabrielius, stovintis Dievo akivaizdoje. Esu atsiųstas kalbėti su tavimi ir pranešti tau šią gerąją naujieną. 20 Štai tu tapsi nebylys ir negalėsi kalbėti iki tos dienos, kurią tai įvyks, nes nepatikėjai mano žodžiais, kurie išsipildys savo metu“. 21 Tuo tarpu žmonės laukė Zacharijo ir stebėjosi, kad jis taip ilgai užtrunka šventovėje. 22 Išėjęs jis negalėjo prakalbėti, ir jie suprato, kad jis turėjęs šventovėje regėjimą. Jis aiškinosi jiems ženklais ir pasiliko nebylys. 23 Tarnystės dienoms pasibaigus, jis sugrįžo namo. 24 Praslinkus kiek laiko, jo žmona Elzbieta tapo nėščia ir penkis mėnesius slėpėsi, sakydama: 25 „Tai Viešpats man davė; jis dabar teikėsi atimti mano pažeminimą žmonių akyse“.

Lk 1,5: Jer 1,2s; Am 1,1; Dan 14,2; Mt 2,1; 1Met 24,10; Neh 12,4.17; Ts 13,2; Iš 6,23. **Lk 1,6:** Pr 6,9; 7,1; 7,1; 26,5; Sk 36,13; Įst 4,40; 1Kar 8,61; 2Met 17,4; 1Kar 8,61; Ps 119,1; Ez 20,13; Mt 1,19; Lk 2,25; 23,50; Mk 6,20; Apd 10,22; Fil 3,6. **Lk 1,7:** Lk 1,18; 2,36; Pr 18,11; 24,1; Joz 13,1; 23,1; 1Sam 1,1s; Pr 25,21; 29,31; 1Kar 1,1. **Lk 1,8s:** Iš 30,7s; 1Sam 2,13; Mak 1,21s; Dan 9,21; Apd 3,1. **Lk 1,10:** Jer 26,17; Ps 141,1s; Apr 8,3s. **Lk 1,11:** Ts 6,12 ir t.t.; Lk 1,28; 2,9; Apd 10,3. **Lk 1,12:** Iš 15,16; Tob 12,16; Jdt 15,1s; Ts 13,6; 6,22; Dan 7,15; 8,17; 10,11; Iz 6,5 ir t.t.; Lk 1,65; 2,9; 7,17; Apd 2,42; 5,5.11; 19,17; Apr 11,11. **Lk 1,13:** Lk 1,30; 2,10; Mt 1,20; 28,10; Apd 27,24; Apr 1,17; Ts 6,23; 2Met 20,5; Dan 10,12.19; Sir 51,11 (Pr 17,19; 26,24ss; Iz 41,10.4); Apd 10,31; Lk 1,60. **Lk 1,15:** 1Sam 2,21; Lk 1,32; Sk 6,3 (Ts 13,4s; 1Sam 1,11); Ef 5,18; Lk 7,28.33; 1,41.67; Apd 2,4ss; Ts 13,5.7; 16,17; Iz 49,1; Jer 1,5; Ps 22,10; Sir 49,7. **Lk 1,16:** 2Kr 19,4. **Lk 1,17:** Lk 1,76; Mt 11,10; Mk 1,2; Lk 7,27; Mal 3,1.22ss; 2Kar 2,9.15; Sir 48,10; Iz 40,1 ss; Mt 11,14; 17,11s; Mk 9,12s; Jn 1,21.25; Lk 1,76; Mt 11,10 plg. **Lk 1,18:** Pr 15,8; Ts 6,36ss; 1Sam 6,36ss; 1Sam 10,2; 2Kar 20,8; Pr 17,17; 13,11. Rom 4,19ss; Lk 1,7. **Lk 1,19:** Lk 1,26; plg. Dan 8,16; 9,21; 10,11. **Lk 1,20:** Iz 7,12; Lk 1,45; Apd 13,11. **Lk 1,23:** 2Mak 7,27; Lk 1,39. **Lk 1,25:** Pr 21,6; 30,21; 1Sam 1,11.

3. ŽINIA APIE JĖZAUS GIMIMĄ

Mt | Mk | **Lk 1,26-38** | Jn

26 Šeštą mėnesį angelas* Gabrielius buvo Dievo pasiųstas į Galilėjos miestą, kuris vadinasi Nazaretas, 27 pas mergelę, sužadėtą su vyru, vardu Juozapas, iš Dovydo namų; o mergelės vardas buvo Marija**. 28 Atėjęs pas ją, angelas tarė: „Sveika, malonėmis apdovanotoji! Viešpats su tavimi!“ *** 29 Išgirdusi šiuos žodžius, ji sumišo ir galvojo sau, ką reiškia toks sveikinimas. 30 O angelas jai tarė: „Nebijok, Marija, tu radai malonę pas Dievą! 31 *Štai tu pradėsi įsčiose ir pagimdysi sūnų, kurį pavadinsi* Jėzumi. 32 Jisai bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo Sūnus. Viešpats Dievas duos jam jo tėvo Dovydo sostą; 33 jis karaliaus Jokūbo namuose per amžius, ir jo karaliavimui nebus galo“. 34 Marija paklausė angelą: „Kaip tai įvyks, jeigu aš nepažįstu vyro?“ 35 Angelas jai atsakė: „Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo galybė pridengs tave savo šešėliu; todėl ir tavo kūdikis bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi. 36 Antai tavoji giminaitė Elzbieta pradėjo sūnų senatvėje, ir šis mėnuo yra šeštas tai, kuri buvo laikoma nevaisinga, 37 nes *Dievui nėra negalimų dalykų*“. 38 Tada Marija atsakė: „Štai aš Viešpaties tarnaitė, tebūna man, kaip tu pasakei“. Ir angelas pasitraukė.

* *„Skelbėjai, pasiuntiniai“ graikų ir hebrajų kalbose įvardinami angelais.*
** *Evangelijose vardas Marija sutinkamas dviem formomis: „Μαριαμ“ (aramėjiškai) ir „Μαρια“ (graikiškai).*
*** *Kai kuriuose rankraščiuose pridurama: „Tu labiausiai palaiminta iš visų moterų“.*

Lk 1,26: Tob 5,4; Dan 8,16; 9,21; Lk 1,19; 2,4 ir t.t.; **Lk 1,27:** Iz 7,14 (LXX); Lk 2,4s; 3,23; Mt 1,16.18.20. **Lk 1,28:** Jl 2,21 (LXX) t.t. Ef 1,6; Lk 1,14; 2,10; Ts 5,24; 6,12; Rūt 2,4. **Lk 30s:** Lk 1,13; 2,10; Mt 1,20; 28,10; Apd 27,24; Pr 6,8; Ts 6,23s; Dan 10,12.19; Lk 1,36. **Lk 1,31:** Iz 7,14; Pr 16,11; 19,36-38; 21,2s; 1Sam 1,20; Iz 8,3; Oz 1,3s; Ts 13,3.5. **Lk 1,32:** Sir 48,22; Lk 9,48; 2Sam 7,12-16; 1Met 22,9s; Ps 2,7; Ps 89,26s; Lk 1,15; Mt 1,21.23 (Iz 7,14); Lk 2,14; 1,76; 1,76; 6,35; 8,28; Mk 5,7. **Lk 1,33:** Iz 9,6; 2Sam 7,12-16; Mch 4,7; 1Kar 8,25; 1Mak 2,57; Pr 49,10; Ps 110,4; Ez 37,25; Dan 7,14; Hbr 7,24. **Lk 1,34:** Mt 1,25. **Lk 1,37:** Pr 18,14; Mt 19,26 plg. **Lk 1,38:** 1Sam 1,11; 25,41; 2Kar 4,16; Ts 6,21; Lk 2,15; Apd 10,7; 12,10.

4. ELZBIETOS APLANKYMAS IR *MAGNIFICAT*

Mt | Mk | **Lk 1,39-56** | Jn

39 Tomis dienomis Marija susiruošusi skubiai iškeliavo į Judėjos
kalnyno miestą. 40 Ji nuėjo į Zacharijo namus ir pasveikino Elzbietą.
41 Vos tik Elzbieta išgirdo Marijos sveikinimą, jos įsčiose šoktelėjo
kūdikis, o pati Elzbieta pasidarė kupina Šventosios Dvasios. 42 Ji
balsiai sušuko: „Tu labiausiai palaiminta iš visų moterų, ir
palaimintas tavo įsčių vaisius! 43 Iš kur man ta garbė, kad mano
Viešpaties motina aplanko mane?! 44 Štai vos tik tavo pasveikinimo
garsas pasiekė mano ausis, šoktelėjo iš džiaugsmo kūdikis mano
įsčiose. 45 Laiminga įtikėjusi, jog išsipildys, kas Viešpaties jai
pasakyta“.
46 O Marija prabilo:

47 „*Mano siela* šlovina *Viešpatį*,
mano dvasia *džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju*,
48 nes *jis pažvelgė į nuolankią savo tarnaitę*.
Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos,
49 nes didžių dalykų padarė man Visagalis,
ir šventas yra jo vardas!
50 Jis maloningas iš kartos į kartą
tiems, kurie jo klauso.
51 Jis parodo savo rankos galybę
ir išsklaido išdidžios širdies žmones.
52 Jis numeta galiūnus nuo sostų
ir išaukština mažuosius.
53 Alkstančius gėrybėmis apdovanoja,
turtuolius tuščiomis paleidžia.
54 Jis ištiesė pagalbos ranką savo tarnui Izraeliui,
kad minėtų jo gailestingumą,*
55 kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams –
Abraomui ir jo palikuonims per amžius“.

56 Marija prabuvo pas Elzbietą apie tris mėnesius, o paskui sugrįžo į
savo namus.

* *Arba: „prisiminęs savo gailestingumą“.*

Lk 1,39: Apd 8,27; Pr 22,3; 2Sam 2,1. **Lk 1,41:** 2Sam 6,16; Pr 25,22 (XXL); Mal 3,20; „Marija“ Lk 2,19; Pr 25,22; Lk 1,15.67. **Lk 1,42:** Įst 28,3s; Ts 5,24; Jdt 13,18; Pr 14,19s ir t.t.; Lk 11,27. **Lk 1,43:** Apd 2,30; Ps 132,11; plg. 2Sam 6,9; 24,21; Ps 110,1; Sir 51,10. **Lk 1,45:** Lk 1,48; Apd 27,25; Hbr 11,11. **Lk 1,46-55:** 1Sam 1,1-10. **Lk 1,46:** Ps 40,16; 77,2s; Lk 1,58; Apd 5,13; 10,46; 19,17. **Lk 1,47:** Hab 3,18 (Iz 61,10); 1Sam 2,1; Ps 34,9; 24,5; 25,5; Sir 51,1; 1Tim 1,1; 2,3; 4,10; Tit 1,3; 2,10; 3,4. **Lk 1,48:** 1Sam 1,11 (Ps 113,5s); Įst 26,7; Jdt 6,19; Pr 29,32; 1Sam 9,16; 2Sam 16,12; 2Kar 14,26; Ps 9,14; 25,18; Lk 1,38.53; Lk 5,10; Apd 18,6; Lk 1,45; 11,27; Mal 3,12; Pr 30,13. **Lk 1,49:** Apd 2,11; Įst 10,21; Ps 70,19; 126,2s; 121,4; Sof 3,17 t.t.; Ps 111,9. Lk 1,50; Ps 102,13.17; 89,2; Lk 1,58.72.78. **Lk 1,51:** Ps 89,11 (2Sam 22,28); 118,15; 18,28; Jer 32,17; Pr 11,4.8. **Lk 1,52:** Ez 21,31 (Ps 147,6; Job 12,19; 5,11; 1Sam 2,7); Sir 10,14; Lk 1,48; plg. Jok 4,6; 1Pt 5,5 (Pat 3,34). **Lk 1,53:** Ps 106,9 (Ps 21,26; 103,28; 1Sam 2,5); Pr 31,42; Job 22,9; Jer 5,27. **Lk 1,54:** Iz 41,8s; 42,1-4 ir t.t.; Ps 98,3. **Lk 1,55:** Iš 2,24; 32,13; Įst 9,27; Ps 104,8-11.42; Mch 7,20; 2Sam 22,51 (Pr 17,7; 18,18; 22,17).

5. JONO KRIKŠTYTOJO GIMIMAS IR *BENEDICTUS*

Mt | Mk | **Lk 1,57-80** | Jn

57 Elzbietai atėjo metas gimdyti, ir ji susilaukė sūnaus. 58 Jos kaimynai ir
giminės, išgirdę, kokią didžią malonę suteikė jai Viešpats, džiaugėsi kartu
su ja. 59 Aštuntą dieną jie susirinko berniuko apipjaustyti ir norėjo jį
pavadinti tėvo vardu – Zachariju. 60 Motina pasipriešino: „O, ne! Jis
vadinsis Jonas“. 61 Kiti jai sakė: „Bet niekas tavo giminėje neturi šito
vardo“. 62 Jie ženklais paklausė tėvą, kaip jis norėtų pavadinti kūdikį.
63 Šis, pareikalavęs rašomosios lentelės, užrašė: „Jo vardas – Jonas“. Visi
stebėjosi. 64 Tuoj pat atsivėrė jo lūpos, atsirišo liežuvis, ir jis ėmė kalbėti,
šlovindamas Dievą. 65 Visus kaimynus apėmė baimė, ir po visą Judėjos
kalnyną sklido kalbos apie šiuos įvykius. 66 Visi girdėjusieji dėjosi tai į širdį
ir klausinėjo: „Kaip manai, kas bus iš to vaiko?“ Jį tikrai globojo
Viešpaties ranka. 67 Kūdikio tėvas Zacharijas tapo kupinas Šventosios
Dvasios ir ėmė pranašauti:

68 „*Šlovė Viešpačiui, Izraelio Dievui*,
kad aplankė savo tautą ir atnešė jai išvadavimą.
69 Jis pažadino gelbėtoją mums galingą
savo tarno Dovydo namuose,
70 kaip nuo senų senovės buvo skelbęs savo šventųjų pranašų lūpomis,
71 jog mus išgelbės nuo priešų
ir iš rankos tų, kurie mūsų nekenčia.
72 Tuo jis rodo mūsų protėviams gailestingumą
ir atmena savo šventąją sandorą –
73 priesaiką, duotą mūsų tėvui Abraomui, jog leis mums,
74 išvaduotiems iš priešų rankos, be baimės jam tarnauti
75 per visą gyvenimą šventumu ir teisumu jo akyse.
76 O tu, vaikeli, būsi vadinamas Aukščiausiojo pranašu,
nes tu eisi *pirma Viešpaties jam kelio nutiesti*;
77 tu mokysi jo žmones išganymą pažinti
per nuodėmių atleidimą.
78 Dėl širdingiausio mūsų Dievo gailestingumo
mus aplankė šviesa iš aukštybių,
79 *kad apšviestų tūnančius tamsoje ir mirties ūksmėje*,
kad mūsų žingsnius pakreiptų į ramybės kelią“.

80 O kūdikis augo ir jo dvasia tvirtėjo. Jis gyveno dykumoje iki pat savo
viešo pasirodymo Izraeliui dienos.

Lk 1,57: Ps 102,14; Oz 10,12; Koh 3,2; Lk 2,6s; Pr 25,24. **Lk 1,58:** 1Sam 12,24; Pr 19,19; 21,6; Ps 126,2s; Lk 1,14; 15,6.9. **Lk 1,59:** Lk 2,21; Kun 12,3; Pr 17,10.12; 21,3s; Gal 5,3; Ezd 2,61; Neh 7,63; Fil 3,5. **Lk 1,60:** Lk 1,13. **Lk 1,64:** Dan 10,16. **Lk 65:** Lk 1,12.29; 5,26; 7,16; 8,37; Apd 2,43; 5,5; 19,7; Lk 6,11; Pr 24,66. **Lk 1,66:** Lk 2,19.21; Apd 5,32; Sam 25,32; 1Kar 1,48; 8,15; Ps 40,13 t.t.; Ps 41,14; 72,18; 89,53; 106,48; Lk 1,78; 7,16; 19,44; Apd 15,14; Ps 11,9; Lk 24,21; Iš 4,31; Rūt 1,6; Ps 79,14 ss.; Sir 46,14.17. **Lk 1,69:** Ps 18,3 (2Sam 22,3); 132,17 (1Sam 2,10); Ez 29,21; Ps 89,25; Sir 51,12 (hebr.); 2Sam 7,16 = 1Met 17,24; Lk 1,54; Apd 4,25. **Lk 1,70:** 2Kar 17,23; Apd 1,16; 3,18.21; 4,25; 3,21; 15,18; Rom 1,2. **Lk 1,71:** Ps 106,8; 18,18 (2Sam 22,18). **Lk 1,72:** Įst 7,9; Ps 89,28; Iz 55,3; 1Mak 1,15.63; Mch 7,20; Lk 1,54s; Apd 3,25; Ps 105,8; 106,45; Kun 26,42; Iš 2,24; Pr 17,7. **Lk 1,73:** Jer 11,5; Mch 4,10; 7,20; Pr 22,16s; Joz 24,3; Iz 51,2; Ps 105,9ss. **Lk 1,74:** Ps 97,10. **Lk 1,75:** Joz 24,14; Ps 90,14; 23,6; Ef 4,24. **Lk 1,76:** Įst 18,15-18; Iz 1,26 ir t.t. Mal 3,1; Lk 1,32; 20,6; Mt 14,5 (21,26); Mk 11,32; Lk 1,17; 7,6s; Mt 11,10; Mk 1,2s; Jn 1,23; 3,28; Mal 3,1; Iz 40,3; 1Kar 18,46. **Lk 1,77:** Ps 98,2; 25,18; 99,8; Iz 55,7; Jer 23,5 (LXX); Zch 3,8; 6,12; Iz 9,1; 58,8.10; 60,1s; Ma l4,2 (= 3,20); Sk 24,17. **Lk 1,79:** Iz 9,1; 42,7; Ps 107,10; Mt 4,16; Iz 59,8; Rom 3,17; Apd 16,17; 1Tes 3,11. **Lk 1,80:** Ts 13,24s; 1Sam 2,26; 3,19s; Pr 21,8.20; Lk 2,40.52.

6. JĖZAUS GENEALOGIJA

(= Nr. 19)

Mt 1,2-17*	Mk	Lk 3,23-34a *[Mt eilę atitinkantys vardai]*
2 Abraomui gimė Izaokas,		*Abraomas*
Izaokui gimė Jokūbas,		*Izaokas*
Jokūbui gimė Judas ir jo broliai.		*Jokūbas*
3 Judui gimė Faras[a] ir Zara[b] iš Tamaros,		*Judas*
Farui gimė Esromas[c],		*Faras*
Esromui gimė Aramas,		*Esromas, Arnis*
4 Aramui gimė Aminadabas,		*Adminas*
Aminadabui gimė Naasonas[d],		*Aminadabas*
Naasonui gimė Salmonas[e],		*Naasonas*
5 Salmonui gimė Boozas iš Rahabos,		*Sala*
Boozui gimė Jobedas iš Rūtos,		*Boozas*
Jobedui gimė Jesė,		*Jobedas*
6 Jesei gimė karalius Dovydas.		*Jesė*
Dovydui gimė Saliamonas iš Ūrijos žmonos.		*Dovydas*
7 Saliamonui gimė Roboamas[f],		*Natamas*
Roboamui gimė Abija,		*Matata*
Abijai gimė Asa.		*Mena*
8 Asai gimė Juozapatas,		*Melėjas*
Juozapatui gimė Joramas[g],		*Eliakimas*
Joramui gimė Ozijas[h],		*Jonamas*
9 Ozijui gimė Joatamas[i],		*Juozapas*
Joatamui gimė Achazas[j],		*Judas*
Achazui gimė Ezekijas,		*Simeonas*
10 Ezekijui gimė Manasas,		*Levis*
Manasui gimė Amonas,		*Matatas*
Amonui gimė Jozijas[k].		*Jorimas*
11 Jozijui gimė Jechonijas[l]		*Eliezeras, Jėzus*
ir jo broliai ištrėmimo į Babiloną laikais.		*Eras, Elmadamas*
12 Po ištrėmimo į Babiloną		*Kosamas, Adijas*
Jechonijui gimė Salatielis[m],		*Melchis, Neris*
Salatieliui gimė Zorobabelis[n].		*Salatielis*
13 Zorobabeliui gimė Abijudas,		*Zorobabelis*
Abijudui gimė Eliakimas,		*Resa, Joananas*
Eliakimui gimė Azoras[o],		*Joda, Josechas*
14 Azorui gimė Sadokas,		*Semeinas, Matatijas*
Sadokui gimė Achimas,		*Maatas,Nagajas*
Achimui gimė Elijudas.		*Heslis, Naumas,*
15 Elijudui gimė Eleazaras,		*Amosas, Matatijas, Juozapas,*
Eleazarui gimė Matanas,		*Janajas, Melchis, Levis*
Matanui gimė Jokūbas.		*Matatas, Elis*
16 Jokūbui gimė Juozapas		*Juozapas*
– vyras Marijos, iš kurios		
gimė Jėzus, vadinamas Kristumi.		*Jėzus*
17 Taigi nuo Abraomo iki Dovydo iš viso keturiolika kartų, nuo Dovydo iki ištrėmimo į Babiloną – keturiolika kartų ir nuo ištrėmimo į Babiloną iki Kristaus – keturiolika kartų.		

Lk 3,23-38**	Jn
23 Jėzui buvo apie trisdešimt metų, kai jis pradėjo veikti.	
Jis buvo laikomas sūnumi Juozapo,	

sūnaus Elio,
sūnaus Matato,
24 sūnaus Levio,
sūnaus Melchio,
sūnaus Janajo,
sūnaus Juozapo,
25 sūnaus Matatijo,
sūnaus Amoso,
sūnaus Naumo,
sūnaus Heslio,
sūnaus Nagajo,
26 sūnaus Maato,
sūnaus Matatijo,
sūnaus Semeino,
sūnaus Josecho,
sūnaus Jodos,
27 sūnaus Joanano[a],
sūnaus Resos,
sūnaus Zorobabelio[b],
sūnaus Salatielio[c],
sūnaus Nerio[d],
28 sūnaus Melchio,
sūnaus Adijo,
sūnaus Kosamo,
sūnaus Elmadamo,
sūnaus Ero,
28 sūnaus Jėzaus,
sūnaus Eliezero,
sūnaus Jorimo,
sūnaus Matato,
sūnaus Levio,
30 sūnaus Simeono,
sūnaus Judo,
sūnaus Juozapo,
sūnaus Jonamo,
sūnaus Eliakimo,
31 sūnaus Menos,
sūnaus Matatos,
sūnaus Natamo[e],
sūnaus Dovydo,
32 sūnaus Jesės,
sūnaus Jobedo,
sūnaus Boozo,
sūnaus Salos[f],
sūnaus Naasono[g],
33 sūnaus Aminadabo,
sūnaus Admino,
sūnaus Arnio,
sūnaus Esromo[h],
sūnaus Faro[i],
sūnaus Judo,
34 sūnaus Jokūbo,
sūnaus Izaoko,
sūnaus Abraomo,
sūnaus Taros[j],
sūnaus Nachoro[k],
35 sūnaus Serucho[l],
sūnaus Ragaujo[m],
sūnaus Faleko[n],
sūnaus Ebero,
sūnaus Salos[o],
36sūnaus Kainamo,
sūnaus Arfaksado[p],
sūnaus Semo,
sūnaus Nojaus,
sūnaus Lamecho,
37 sūnaus Matūzalio[r],
sūnaus Henocho,
sūnaus Jareto[s],
sūnaus Maleleelio[t],
sūnaus Kainamo[u],
38 sūnaus Eno[v],
sūnaus Seto,
sūnaus Adomo,
kuris buvo Dievo.

* (Mt 1,2-17) **ST:** [a] *Perecas.* [b] *Zerachas.* [c] *Hecronas.* [d] *Nachšonas.* [e] *Salma ir Lk 3,32 – Sala. Reehabeamas.* [g] *Jehoramas.* [h] *Uzijas.* [i] *Jotamas.* [j] *Ahazas.* [k] *Jošijas.* [l] *Lk 3,27 – Neris.* [m] *Šaltielis.* [n] *Zerubabelis.* [o] *Ahitubas.*
** (Lk 3,23-38) **ST:** [a] *Johananas.* [b] *Zerubabelis.* [c] *Šaltielis.* [d] *ir Mt 1,11.12 –Jechonijas.* [e] *Natanas.* [f] *Salma, Mt 1,4.5. – Salmonas.* [g] *Nachšonas.* [h] *Hecronas.* [i] *Perecas.* [j] *Terachas.* [k] *Nahoras.* [l] *Serugas.* [m] *Reuvas.* [n] *Pelegas.* [o] *Šelachas.* [p] *Arpachšadas.* [r] *Metušelachas.* [s] *Jeredas.* [t] *Mahalelis.* [u] *Kenanas.* [v] *Enošas.*

Genealogijos: 1Met 1,1-34; 2,1-15; 3,5-24; Rūt 4,12,22; Pr 5,1-32; 11,10-26. **Lk:** Apd 1,1; Lk 4,22; Mt 13,55 plg. Jn 1,45;6,42. **Mt 1,2:** Pr 21,3.12; 1Met 1,34; Pr 25,26; Pr 29,35ss. **Lk 3,31:** 2Sam 5,14 ir t.t. **Lk 3,31-34a:** 1Met 1,34. **Lk 3,34-36:** Pr 11,10-26; 1Met 1,17-27. **Lk 1,36-38:** Pr 5,1-32; 4,25s; 1Met 1,1-4ss.
Pilnesnės informacijos žr. lentelę Nr. 19.

7. JĖZAUS GIMIMAS

Mt 1,18-25

[18] Jėzaus Kristaus gimimas buvo toksai. Jo motina Marija buvo susižadėjusi su Juozapu; dar nepradėjus jiems kartu gyventi, Šventosios Dvasios veikimu ji tapo nėščia. [19] Jos vyras Juozapas, būdamas teisus ir nenorėdamas daryti jai nešlovės, sumanė tylomis ją atleisti*. [20] Kai jis nusprendė taip padaryti, per sapną pasirodė jam Viešpaties angelas ir tarė: „Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti į namus savo žmonos Marijos, nes jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios. [21] Ji pagimdys sūnų, kuriam tu duosi Jėzaus vardą, nes jis išgelbės savo tautą iš nuodėmių“. [22] Visa tai įvyko, kad išsipildytų Viešpaties žodžiai, pasakyti per pranašą:
[23] *Štai mergelė nešios įsčiose ir pagimdys sūnų, ir jis vadinsis Emanuelis,* o tai reiškia: *„Dievas su mumis“*.
[24] Atsikėlęs Juozapas padarė taip, kaip Viešpaties angelo buvo įsakyta, ir parsivedė žmoną pas save. [25] Jis negyveno su ja kaip vyras, iki ji pagimdė sūnų, ir jis pavadino jį Jėzumi.

Mk

Lk 2,1-7

[1] Anomis dienomis išėjo ciesoriaus Augusto įsakymas surašyti visus valstybės gyventojus. [2] Toks pirmasis surašymas** buvo padarytas Kvirinui valdant Siriją. [3] Taigi visi keliavo užsirašyti, kiekvienas į savo miestą. [4] Taip pat ir Juozapas ėjo iš Galilėjos miesto Nazareto į Judėją, į Dovydo miestą, vadinamą Betliejumi, nes buvo kilęs iš Dovydo namų ir giminės. [5] Jis turėjo užsirašyti kartu su savo sužadėtine Marija, kuri buvo nėščia. [6] Jiems tenai esant, prisiartino metas gimdyti,

[7] ir ji pagimdė savo pirmgimį sūnų, suvystė jį vystyklais ir paguldė ėdžiose, nes jiems nebuvo vietos užeigoje.

Jn

---

* *Sužadėtuvės ne vien įpareigodavo sudaryti teisinę santuoką, bet buvo lyg jos pirmoji pakopa; todėl tokie „sužadėtiniai“ jau buvo laikomi vyru ir žmona, nors dar kartu negyvendavo. Sužadėtuvių nutraukimas – tolygus skyryboms, arba žmonos „atleidimui“.*

** *Dar galima suprasti „anksčiau nei“ (pirmasis surašymas Romos imperijoje, nors nežinia ar visuotinis, įvyko valdant Augustui 8 m. pr. Kr. Kvirino surašymas vyko 6-7 m. e. m.*

Mt 1,18-25: Pr 16,7-12; 17,1-19; Lk 1,11-20; Ts 13,1ss; 1Sam 1,1ss. **Mt 1,18:** Pr 31,13; Rūt 2,11; Lk 1,14.27; 2,5; Mt 1,20.23. **Lk 2,1:** Lk 3,1; Apd 17,7; 5,37; 25,21.25. **Mt 1,19:** Įst 22,23s; Jn 8,3-11; Kol 2,15. **Mt 1,20:** Mt 2,13; 1,18. **Lk 2,4:** 1Sam 16; 17,22.58; 20,6; Mch 5,2; Mt 2,1; Jn 7,41s. **Lk 2,5:** Mt 1,18; Lk 1,27. **Mt 1,21:** Iz 7,14; Lk 1,31; 2,21; Pr 17,19; Sir 46,1; Ps 130,8; Mt 26,28; Lk 1,68ss; Jn 1,29; Apd 4,12 Tit 2,14; 1Jn 3,5. **Lk 2,6:** Lk 1,57; Pr 25,24. **Lk 2,7:** Mt 1,25; Ps 78,70s; Iš 13,2; Sk 3,12s; Įst 21,15-17; Išm 7,4; Ez 16,4; Lk 23,53; Iz 1,3; Hab 3,17; Lk 22,11. **Mt 1,22:** Mt 26,56. **Mt 1,23:** Iz 7,14; Mt 1,18; Iz 8,8.10; Pr 8,31. **Mt 1,25:** Pr 4,1ss.

8. IŠMINČIŲ IR PIEMENŲ APSILANKYMAS

Mt 2,1-12

[1] Jėzui gimus Judėjos Betliejuje karaliaus Erodo dienomis, štai atkeliavo į Jeruzalę išminčiai iš Rytų šalies [2] ir klausinėjo: „Kur yra gimusis Žydų karalius? Mes matėme užtekant jo žvaigždę ir atvykome jo pagarbinti.“ [3] Tai išgirdęs, karalius Erodas sunerimo, o su juo ir visa Jeruzalė. [4] Jis susikvietė visus tautos aukštuosius kunigus bei Rašto aiškintojus ir teiravosi, kur turėjęs gimti Mesijas. [5] Tie jam atsakė: „Judėjos Betliejuje, nes pranašas yra parašęs:
[6] *Ir tu, Judo žemės Betliejau, anaiptol nesi menkiausias tarp Judo miestų, nes iš tavęs išeis vadas, kuris ganys mano tautą - Izraelį*“.
[7] Tuomet Erodas, slapčia pasikvietęs išminčius, smulkiai juos išklausinėjo apie žvaigždės pasirodymo metą [8] ir, siųsdamas į Betliejų, tarė: „Keliaukite ir viską sužinokite apie kūdikį. Radę praneškite man, kad ir aš nuvykęs jį pagarbinčiau“. [9] Išklausę karaliaus, išminčiai leidosi kelionėn. Ir štai žvaigždė, kurią jie buvo matę užtekant, traukė pirma, kol sustojo ties ta vieta, kur buvo kūdikis. [10] Išvydę žvaigždę, jie be galo džiaugėsi. [11] Įžengę į namus, pamatė kūdikį su motina Marija ir, parpuolę ant žemės, jį pagarbino. Paskui jie atidengė savo brangenybių dėžutes ir davė jam dovanų: aukso, smilkalų ir miros. [12] Sapne įspėti nebegrįžti pas Erodą, kitu keliu pasuko į savo kraštą.

Mk

Lk 2,8-20

[8] Toje apylinkėje nakvojo laukuose piemenys ir, pakaitomis budėdami, sergėjo savo bandą. [9] Jiems pasirodė Viešpaties angelas, ir juos nutvieskė Viešpaties šlovės šviesa. Jie labai išsigando, [10] bet angelas jiems tarė: „Nebijokite! Štai aš skelbiu jums gerąją naujieną, kuri bus visai tautai. [11] Šiandien Dovydo mieste jums gimė Išganytojas. Jis yra Viešpats Mesijas. [12] Ir štai jums ženklas: rasite kūdikį, suvystytą vystyklais ir paguldytą ėdžiose“. [13] Umai prie angelo atsirado gausi dangaus kareivija. Ji garbino Dievą, giedodama: [14] „Garbė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė jo mylimiems žmonėms!“ [15] Kai angelai nuo jų pakilo į dangų, piemenys kalbėjo vieni kitiems: „Bėkime į Betliejų pažiūrėti, kas ten įvyko, ką Viešpats mums paskelbė“. [16] Jie nusiskubino ir rado Mariją, Juozapą ir kūdikį, paguldytą ėdžiose. [17] Išvydę jie apsakė, kas jiems buvo pranešta apie šitą kūdikį. [18] O visi žmonės, kurie girdėjo, stebėjosi piemenų pasakojimu. [19] Marija dėmėjosi visus šiuos dalykus ir svarstė juos savo širdyje*. [20] Piemenys grįžo atgal, garbindami ir šlovindami Dievą už visa, ką buvo girdėję ir matę, kaip jiems buvo paskelbta.

Jn

Jn 7,41-42: *[41]Kiti tvirtino: „Jis Mesijas!“ Dar kiti prieštaravo: „Nejaugi Mesijas būtų iš Galilėjos? [42] Argi Raštas nesako, jog Mesijas ateis iš* Dovydo palikuonių, iš Betliejaus *miestelio, kur yra buvęs Dovydas?“*

* *Dėmėtis ir svarstyti „širdyje“ reiškia „gilią vidinę patirtį“.*

Mt 2,1: Lk 2,1-7; Mt 2,5s; Ts 19,1s; 17,7; 1 Sam 17,12; Hbr 7,14; Apd 8,9; 13,6.8; Mch 5,1s; Iz 2,6; Ps 72,10; Iz 60,6; Dan 2,48; 5,11. **Lk 2,8:** 1Sam 16,11; 17,15; Ps 78,70; Pr 35,21; Mch 4,8. **Lk 2,9:** Lk 1,11; 24,4s; Apd 1,10; 12,7; 27,23; Apd 26,23; Jon 1,10. **Mt 2,2:** Pr 49,10; Sk 24,17; Lk 1,78; 2Pt 1,19; Apr 22,16; Mt 27,11.29.37; 28,9.17; Mk 5,6; Jn 9,38. **Mt 2,3:** Mt 21,10. **Lk 2,11:** Apd 5,31; Jn 4,42; 1Jn 4,14; Ef 5,23; Fil 3,20; 2Tim 1,10; Tit 1,4; 2,23; 3,6; 2Pt 1,1.11; 2,20; 3,2.18; Rd 4,20; Mch 5,1; Iz 9,3.6. **Lk 2,12:** 1Sam 10,1 (LXX); Iz 21,3; 38,7; Lk 2,7.16. **Mt 2,5:** Jn 7,41s. **Lk 2,13:** Dan 7,10 Apd 26,19; 7,42; Apr 5,9s; 12,10; 1Kar 22,19; Ps 103,20; 148,2. **Mt 2,6:** Mch 5,1; 2Sam 5,2 (Mch 5,3); 1Met 11,2. **Lk 2,14:** Lk 19,38; Mt 21,9; Job 16,19; Ef 6,15; 2,17; Apd 10,36; Mt 28,18; Rom 10,12; Iz 43,7; 48,11; 52,7; 57,19; Nah 2,1; Rom 10,1; Fil 1,15; 2,13. **Mt 2,7:** Mt 2,16. **Lk 2,16:** Lk 2,12. **Mt 2,9:** Lk 2,51; Pr 37,11; Dan 7,28. **Lk 2,19:** Pr 37,11; Dan 7,28. **Lk 2,20:** Lk 5,25s plg.; 17,15. **Mt 2,10:** Lk 2,10. **Mt 2,11:** Mt 2,2; Pr 43,11; 1Sam 10,27; 1Kar 10,2; Ps 72,10; plg. Įst 28,12; 1Mak 3,28; Mt 12,35; 13,52. Lk 6,45; Iz 60,1-6; Ps 72,10s. 15; 45,9; Gg 3,6; Sir 24,15; Mk 14,3 plg.; 15,23; Jn 19,39. **Mt 2,12:** Mt 1,20; 2,13.19.22; Lk 2,26; Apd 10,22; Hbr 8,5; 1Kar 3,9s.

9. APIPJAUSTYMAS, PAAUKOJIMAS ŠVENTYKLOJE, SIMEONAS IR ONA

Mt	Mk	Lk 2,21-38	Jn

Lk 2,21-38

[21] Praslinkus aštuonioms dienoms, kai reikėjo apipjaustyti berniuką, jam buvo duotas Jėzaus vardas, kurį angelas buvo nurodęs dar prieš jo pradėjimą įsčiose.
[22] Pasibaigus Mozės Įstatymo nustatytoms apsivalymo dienoms, [Juozapas ir Marija] nunešė kūdikį į Jeruzalę paaukoti Viešpačiui, [23] kaip parašyta Viešpaties Įstatyme: *Kiekvienas pirmgimis berniukas bus pašvęstas Viešpačiui*, – [24] ir duoti auką, kaip pasakyta Viešpaties Įstatyme: *Porą purplelių arba du balandžiukus.*
[25] Jeruzalėje gyveno žmogus, vardu Simeonas. Jis buvo teisus ir dievobaimingas vyras, laukiantis Izraelio paguodos, ir Šventoji Dvasia buvo su juo. [26] Jam buvo Šventosios Dvasios apreikšta, kad jis nemirsiąs, kol pamatysiąs Viešpaties Mesiją. [27] Šventosios Dvasios paragintas, jis atėjo dabar į šventyklą. Įnešant gimdytojams kūdikį Jėzų, kad pasielgtų, kaip Įstatymas reikalauja, [28] Simeonas jį paėmė į rankas, šlovino Dievą ir sakė:
[29] „Dabar gali, Valdove, kaip buvai žadėjęs,
leisti savo tarnui ramiai iškeliauti,
[30] nes mano akys išvydo tavo išgelbėjimą,
[31] kurį tu prirengei visų tautų akivaizdoje:
[32] šviesą pagonims apšviesti
ir tavosios Izraelio tautos garbę“.
[33] Kūdikio tėvas ir motina stebėjosi tuo, kas buvo apie jį kalbama. [34] O Simeonas palaimino juos ir tarė motinai Marijai: „Štai šis skirtas daugelio Izraelyje nupuolimui ir atsikėlimui. Jis bus prieštaravimo ženklas, [35] ir tavo pačios sielą pervers kalavijas, kad būtų atskleistos daugelio širdžių mintys“.
[36] Ten buvo ir pranašė Ona, Fanuelio duktė iš Asero* giminės. Ji buvo visiškai susenusi. Po mergystės ji išgyveno septynerius metus su vyru, [37] o paskui našlaudama sulaukė aštuoniasdešimt ketverių metų. Ji nesitraukdavo iš šventyklos, tarnaudama Dievui per dienas ir naktis pasninkais bei maldomis. [38] Ir ji, tuo pat metu priėjusi, šlovino Dievą ir kalbėjo apie kūdikį visiems, kurie laukė Jeruzalės išvadavimo.

**ST - Ašeras*

Lk 2,21: Lk 1,59; Pr 17,12; Fil 3,5; Mt 1,25; Lk 1,31; Mt 1,21. **Lk 2,22:** Kun 12,3s.6; Neh 10,35;Iš 22,29; 1Sam 1,28; Rom 6,19; 12,1; Sk 18,15; 1Sam 1,24. **Lk 2,23:** Iš 13,2.12.15; 13,13; Lk 1,35; Sk 18,15. Lk 2,24; Kun 5,11; 12,8; Sk 6,10. **Lk 2,25:** Apd 2,5; 8,2; 22,12; Mch 7,2; Pr 49,18; Ps 119,166; Jer 17,6; Iz 40,13; Lk 2,38; 23,51; Mk15,43. **Lk 2,26;** 4,1; **Lk 2,27:** Lk 2,22.33.41.43. **Lk 2,28:** Lk 1,64. Mt 2,12.22; Apd 10,22; Ps 89,49; 16,10; Lk 9,27; Mt 16,28; Mk 9,1; Jn 8,51; Hbr 11,5. **Lk 2,29:** Pr 15,15; 46,30; Tob 11,9; Pr 15,2; Sk 20,29; Tob 3,6; Apd 4,24; Apr 6,10; 2Pt 2,1 ss. **Lk 2,30:** Iz 40,5; 52,10; Job 19,27; 42,5; Ps 98,3; Bar 4,24; Lk 3,6; Apd 28,28. **Lk 2,31:** Iz 52,10. **Lk 2,32:** Iz 49,6; 46,13; 42,6s; 25,7; Iz 60,1s; Bar 5,9; Apd 9,15; 11,15 ss; Apd 13,47; 26,23. **Lk 2,33:** Lk 2,27. **Lk 2,34:** 1Sam 2,20; Sk 6,23; Fil 1,16; 1Tes 3,3; Iz 8,14s; 28,16; Ps 118,22; 1Pt 2,6-8; Lk 20,17s; Rom 9,33; 1Pt 2,6.8; Joz 4,6; Iz 11,12; Lk 11,30. **Lk 2,35:** Ez 14,17; Zch 12,10; 13,7. **Lk 2,36:** Iš 15,20; Ts 4,4; 2Kar 22,4; Iz 8,3; Lk 1,7.18. **Lk 2,37:** 1Tim 5,5; Jdt 8,4ss; 16,22ss; Lk 24,53; Apd 26,7; Ps 61,5. **Lk 2,38:** Lk 2,25; Iz 52,9.

10. BĖGIMAS Į EGIPTĄ

Mt 2,13-21	Mk	Lk	Jn

Mt 2,13-21

[13] Išminčiams iškeliavus, štai vėl pasirodo Juozapui sapne Viešpaties angelas ir sako: „Kelkis, imk kūdikį su motina ir bėk į Egiptą. Pasilik ten, kol tau pasakysiu, nes Erodas ieškos kūdikio, norėdamas jį nužudyti“. [14] Atsikėlęs nakčia, Juozapas pasiėmė kūdikį ir motiną ir pasitraukė į Egiptą. [15] Ten jis prabuvo iki Erodo mirties, kad išsipildytų Viešpaties žodžiai, pasakyti per pranašą: *Iš Egipto pašaukiau savo Sūnų.*
[16] Erodas, pamatęs, kad jį išminčiai apvylė, baisiai įniršo ir pasiuntė išžudyti Betliejuje ir jo apylinkėje visus berniukus, dvejų metų ir jaunesnius, pagal laiką, kurį buvo patyręs iš išminčių. [17] Tuomet išsipildė pranašo Jeremijo žodžiai:
[18] *Pasigirdo šauksmas Ramoje,*
garsios dejonės ir aimanos;
tai Rachelė rauda savo vaikų,
ir niekas jau jos nepaguos, nes jų nebėra.
[19] Erodui mirus, štai Viešpaties angelas pasirodo per sapną Juozapui Egipte [20] ir sako: „Kelkis, imk kūdikį su motina ir keliauk į Izraelio kraštą, nes jau mirė tie, kurie tykojo kūdikio gyvybės“. [21] Tuomet Juozapas atsikėlė, pasiėmė kūdikį ir motiną ir pargrįžo į Izraelio žemę.

Mt 2,13: Mt 2,19s. 22; 27,20; Pr 19,15; Jer 26,21-23; Apr 14,4-6.14. **Mt 2,14:** Mt 2,21; Iš 2,15; 1Kar 11,40; Jer 26,21; Mt 1,24. **Mt 2,15:** Oz 11,1 (Sk 23,22; 24,8); Iz 63,8s; 11,11; Oz 2,15; 12,9; Mch 7,5. **Mt 2,18:** Jer 31,15; Pr 35,19 (1Sam 10,2); Iz 10,29; Oz 5,8; Pr 48,7. **Mt 2,19s:** Mt 2,13. **Mt 2,20:** Iš 4,19; 1Kar 19,10.

11. JĖZUS NAZARETE

Mt 2,22-23	Mk	Lk 2,39-40	Jn
[22] Išgirdęs, jog Archelajas valdo Judėją po savo tėvo Erodo, pabūgo ten vykti. Įspėtas sapne, nukeliavo į Galilėjos sritį [23] ir apsigyveno Nazareto mieste, kad išsipildytų pranašų žodžiai: *„Jį vadins Nazariečiu**“.		[39] Atlikę visa, ko reikalavo Viešpaties Įstatymas, jie sugrįžo į Galilėją, į savo miestą Nazaretą. [40] Vaikelis augo ir stiprėjo; jis darėsi pilnas išminties, ir Dievo malonė buvo su juo.	

* *Plg. vietovardį Nazara (Mt 4,13; Lk 4,16) ir asketus (Sk 6,13-21). Dar žr. Nazarėnas (Mk 1,24).*

Mt 2,22: Iz 9,1; Mt 4,12; Lk 1,26; 2,3s; Jn 1,45s. **Ln 2,39:** Lk 2,21-24. **Mt 2,23:** Kun 21,12; Ts 13,5; Sk 6,1-21; Iz 11,1; 53,2;4,2; Jer 23,5; 33,15; Zch 3,8; 6,12. **Lk 2,40:** 1Sam 2,21.26; 3,19; Lk 1,80; 2,51.

12. DVYLIKAMETIS JĖZUS ŠVENTYKLOJE

Mt	Mk	Lk 2,41-52	Jn
		[41] Jo gimdytojai kasmet eidavo į Jeruzalę švęsti Velykų*. [42] Kai Jėzui sukako dvylika metų, šventės papročiu jie nuvyko į Jeruzalę. [43] Iškilmėms pasibaigus ir jiems grįžtant atgal, vaikas Jėzus pasiliko Jeruzalėje, bet gimdytojai to nepastebėjo. [44] Manydami jį esant keleivių būryje, jie nuėjo dienos kelią, paskui pradėjo ieškoti jo tarp giminių bei pažįstamų. [45] Nesuradę grįžo jo beieškodami į Jeruzalę. [46] Pagaliau po trijų dienų rado jį šventykloje, sėdintį tarp mokytojų, besiklausantį jų ir juos beklausinėjantį. [47] Visi, kurie jį girdėjo, stebėjosi jo išmanymu ir atsakymais. [48] Pamatę jį, gimdytojai labai nustebo, ir jo motina jam tarė: „Vaikeli, kam mums taip padarei?! Štai tavo tėvas ir aš su sielvartu ieškome tavęs“. [49] O jis atsakė: „Kam gi manęs ieškojote? Argi nežinojote, kad man reikia būti savo Tėvo reikaluose**?“ [50] Bet jie nesuprato jo žodžių. [51] Jėzus iškeliavo su jais ir grįžo į Nazaretą. Jis buvo jiems klusnus. Jo motina laikė visus įvykius savo širdyje. [52] O Jėzus augo išmintimi, metais ir malone Dievo ir žmonių akyse.	

* *ST – Pascha.*
** *Arba „Tėvo namuose“, pažodžiui „tame, kas yra mano Tėvo“.*

Lk 2,41: Lk 2,27; 22,1; Iš 23,14-17; Įst 16,16; 1Sam 1,7.21; 2,19. **Lk 2,42:** Iš 12,15-18; Lk 2,47; Ps 119,99s; Mt 12,23; Mk 2,12; Lk 5,26; Mk 5,42; Lk 8,56; Mk 6,51; Lk 24,22; Apd 2,7.12; 8,13; 9,21; 10,45; 12,16; Jn 7,15. **Lk 2,44:** Sk 11,31; 1Kar 19,4. **Lk 2,48:** Pr 12,18; 20,9; 26,10; 29,25; Iš 14,11; Sk 23,11; Ts 15,11; Lk 4,32; 9,43; Mk 1,22; 6,2; 7,37; 10,26; 11,18; Mt 7,28; 13,54; 19,25; 22,33; Apd 13,12. **Lk 2,49:** Job 18,20; Est 7,9; 1Kor 7,32.34; 13,11; 1Tim 4,15; Ps 26,8; 27,4; Jn 2,16; Pr 41,51. **Lk 2,51:** Lk 2,19; 1,66. **Lk 2,52:** Pat 3,1-4; 1Sam 2,21.26; 3,1; Lk 1,80; 2,40; Rom 14,18.

III. PASIRENGIMAS MISIJAI

13. JONO KRIKŠTYTOJO PASIRODYMAS

Mt 3,1-6

(11,10) Jis yra tasai, apie kurį parašyta:
Štai aš siunčiu pirma tavęs savo pasiuntinį,
ir jis nuties tau kelią.

1 Anomis dienomis pasirodė Jonas Krikštytojas. Jis skelbė Judėjos dykumoje: 2 „Atsiverskite, nes prisiartino dangaus karalystė“. 3 O jis buvo tasai, apie kurį pranašas Izaijas yra pasakęs:
Tyruose šaukiančiojo balsas:
Taisykite Viešpačiui kelią!
Ištiesinkite jam takus!

4 Pats Jonas vilkėjo kupranugario vilnų apdaru, o strėnas buvo susijuosęs odiniu diržu. Jo maistas buvo skėriai ir lauko*** medus. 5 Tuomet pas jį ėmė rinktis Jeruzalės gyventojai, visa Judėja ir visa Pajordanė. 6 Jie išpažindavo** nuodėmes ir buvo jo krikštijami* Jordano upėje.

Mt 4,17 (Nr. 32)

Mk 1,2-6

2 Kaip pranašo Izaijo parašyta:
Štai aš siunčiu pirma tavęs savo pasiuntinį,
Kuris nuties tau kelią.
3 *Tyruose šaukiančiojo balsas:*
Taisykite Viešpačiui kelią!
Ištiesinkite jam takus!

4 Taip pasirodė dykumoje Jonas. Jis krikštijo ir skelbė atsivertimo krikštą* nuodėmėms atleisti.

5 Pas jį traukė visa Judėjos šalis ir visi Jeruzalės gyventojai. Jie išpažindavo** nuodėmes ir buvo jo krikštijami Jordano upėje.
6 Jonas vilkėjo kupranugario vilnų apdaru, o strėnas buvo susijuosęs odiniu diržu. Jis valgė skėrius ir lauko*** medų.

Mk 1,14-15 (Nr. 30,32)

* *Žodis krikštas gali būti verčiamas dvejopai: kaip „krikštas“ ir kaip „panardinimas“.*
** *Viešai.*
*** *Pažodžiui: laukinį.*

Lk 3,1-6

(7,27) Jis yra tasai, apie kurį parašyta:
Štai aš siunčiu pirm tavęs savo pasiuntinį,
ir jis nuties tau kelią.

1 Penkioliktais ciesoriaus Tiberijaus viešpatavimo metais, Poncijui Pilotui valdant Judėją, Erodui esant Galilėjos tetrarchu, jo broliui Pilypui – Iturėjos bei Trachonitidės krašto tetrarchu, Lisanijui – Abilenės tetrarchu, 2 prie vyriausiųjų kunigų Ano ir Kajafo, pasigirdo Viešpaties žodis Zacharijo sūnui Jonui dykumoje. 3 Jis apėjo visą Pajordanę, skelbdamas atsivertimo krikštą nuodėmėms atleisti, 4 kaip parašyta pranašo Izaijo kalbų knygoje:
Tyruose šaukiančiojo balsas:
Taisykite Viešpačiui kelią!
Ištiesinkite jam takus!
5 *Kiekvienas slėnys tebūna užpiltas,*
kiekvienas kalnas bei kalnelis – nulygintas.
Kreivi keliai taps tiesūs,
O duobėti – išlyginti.
6 *Ir visi žmonės išvys Dievo išgelbėjimą.*

Jn 1,19-23

19 Toks buvo Jono liudijimas, kai Hbrai iš Jeruzalės atsiuntė pas jį kunigų ir levitų paklausti: „Kas tu esi?“ 20 Jis prisipažino nesigindamas. Jis prisipažino: „Aš nesu Mesijas!“ 21 Jie vėl klausė: „Tai kas gi tu? Gal Elijas?“ Jis atsakė: „Ne!“ – „Tai gal tu pranašas?“ Jis atsakė: „Ne!“ 22 Tada jie tęsė: „Tai kas gi tu, kad mes galėtume duoti atsakymą tiems, kurie mus siuntė? Ką sakai apie save?“ 23 Jis tarė:
„Aš – tyruose šaukiančiojo balsas:
Taisykite Viešpačiui kelią! –
Kaip yra kalbėjęs pranašas Izaijas.“

Mk 1,2 plg.: Mal 3,1; Iš 23,20; Mt 3,1s; Lk 1,17.76.79. **Mk 1,3:** Iz 40,3; Lk 1,17.76.79. **Jn 1,19;** Jn 1,24s; 5,15-18; 7,13; 9,22 ss; Jn 8,25; 21,12. **Lk 3,2:** Jer 1,1; Lk 1,80. Mt 3,1; Jn 1,6; Mk 6,14.24s; 8,28; Mt 14,2.8; Lk 7,20 ss; Mt 11,7. **Jn 1,20:** Jn 3,28; Apd 13,25; Mk 8,38; Lk 12,8s. **Jn 1,21:** Mal 3,22s; 4,5; Sir 48,10; Mk 6,15; 8,28; 9,11ss; Mt 17,11ss; 11,14; Įst 18,15; Jn 6,14; 7,40. **Mk 1,4 plg.:** Jer 18,11; Iz 55,7; Zch 1,4; Mt 3,7-10. **Mt 3,2 plg.** Apd 13,24; 19,4; Mk 1,15; Mt 3,17; Mt 10,7. Mt 3,3a plg.: Mt 4,14; 8,17; 12,17; 13,14; 15,7; Mk 7,6; Lk 4,17; Jn 12,38s.41; Apd 28,25s; Rom 10,16. **Jn 1,23:** Jn 8,13; Mt 3,3a plg. **Mt 3,3b plg.:** Iz 40,3; Lk 1,17.76.79. **Lk 3,5s:** Iz 40,4s. Lk 3,6; Ps 50,23; 98,3; Lk 2,30; Apd 28,28. **Mt 3,4 plg.:** 2Kar 1,8; Zch 13,4; Mt 11,7ss; Mt 11,18; Lk 7,33; Kun 11,21s; Įst 32,13; Ts 14,8s. **Mt 3,5 plg.:** Lk 3,5; Mk 3,7; Pr 13,10s; 19,17; 2Kar 4,17; 1Kar 2,6-14. **Mt 3,6 plg.:** Iz 21,4 (LXX); 2Kar 5,14; Jdt 12,7; Sir 34,25 (LXX); Mk 7,4; Apd 22,16; Jok 5,16; Apd 19,16. **Mk 1,6:** kaip Mt 3,4.

14. JONAS SKELBIA ATGAILĄ

Mt 3,7-10	Mk	Lk 3,7-9	Jn
[7] Pamatęs daug fariziejų ir sadukiejų, einančių krikštytis, Jonas juos barė: „Angių išperos, kas jus pamokė bėgti nuo besiartinančios rūstybės? [8] Duokite atsivertimą liudijančių vaisių! [9] Ir nemėginkite ramintis: 'Juk mūsų tėvas – Abraomas'. Aš jums sakau, kad Dievas gali pažadinti Abraomui vaikų iš šitų akmenų. [10] Štai kirvis jau prie medžio šaknų, ir kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį".		[7] Ateinančioms pas jį krikštytis minioms Jonas sakė: „Angių išperos, kas jus pamokė bėgti nuo besiartinančios rūstybės? [8] Duokite tikrų atsivertimo vaisių! Ir nebandykite ramintis: 'Juk mūsų tėvas – Abraomas'. Aš jums sakau, kad Dievas gali pažadinti Abraomui vaikų iš šitų akmenų. [9] Štai kirvis jau prie medžio šaknų, ir kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį".	

Mt 23,33: *Gyvatės! Angių išperos! Kaip jūs ištrūksite nuo pasmerkimo į pragarą*?!*
Mt 7,19: *Kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį.*

* *Pažodžiui: Gehenną.*

Mt 3,7 plg: Mt 12,34; 16,1.11s; 1Mak 1,64; Išm 5,20; Rom 1,18; 2,5; 1Tes 1,10; Ef 5,6; Kol 3,6; Dan 7,9-11; Iz 13,9; Sof 1,15; 2,2s; Mal 4,1. **Mt 3,8 plg.:** Rom 2,17-29; 4,12; Jn 8,33.37.39. **Mt 3,9 plg.:** Jn 8,33.39; Mt 8,10s; Rom 2,28s; 4,11; 9,6-8; Gal 3,7.29. **Mt 3,10 plg.:** Lk 13,6-9; Jn 15,6; Tit 3,14; Dan 7,9-11; Iz 13,9; Sof 1,15; 2,2s; Mal 4,1.

15. JONAS ATSAKO Į KLAUSIMUS

Mt	Mk	Lk 3,10-14	Jn
		[10] Minios jį klausinėjo: „Tai ką gi mums daryti?!" [11] Jis joms sakydavo: „Kas turi dvejus marškinius, tepasidalija su neturinčiu, ir kas turi ko valgyti, tegul taip pat daro". [12] Ėjo ir muitininkai krikštytis ir klausė: „Mokytojau, o ką mums daryti?" [13] Jis aiškino jiems: „Nereikalaukite daugiau, negu jums nustatyta". [14] Taip pat ir kariai klausinėjo: „O ką mums daryti?" Jis jiems sakė: „Nė iš vieno nespauskite pinigų, neįdavinėkite norėdami pasipelnyti, tenkinkitės savo alga".	

Lk 3, 10: Apd 2,37; 16,30; 22,10; Mk 10,17; Lk 10,25; 18,18; Mt 19,16; Jn 6,28. **Lk 3,11:** Mch 6,8; Oz 4,1; Tob 4,8.11. **Lk 3,12:** Lk 7,29. **Lk 3,14:** 1Kor 9,7; Lk 19,8.

16. JONAS PRABYLA APIE MESIJĄ

Mt 3,11-12	Mk 1,7-8	Lk 3,15-18	Jn 1,24-28
		15 Stiprėjant žmonių lūkesčiams ir daugeliui pradėjus spėlioti, ar čia kartais ne Mesijas,	24 Atsiųstieji buvo iš fariziejų. 25 Jie dar jį klausinėjo: „Tai kam tu krikštiji, jei nesi nei Mesijas, nei Elijas, nei pranašas?“
11 „Aš jus krikštiju* vandeniu atsivertimui,	7 Jis skelbė:	16 Jonas visiems kalbėjo: „Aš, tiesa, krikštiju* jus vandeniu,	26 Jonas jiems atsakė: „Aš krikštiju* vandeniu. O tarp jūsų stovi tas, kurio jūs nepažįstate,
bet po manęs ateis galingesnis už mane; aš nevertas jam nė apavo nuauti.	„Po manęs ateina galingesnis už mane; aš nevertas nusilenkęs atrišti jo apavo dirželio. 8 Aš jus krikštijau* vandeniu,	bet ateina už mane galingesnis, kuriam aš nevertas atrišti apavo dirželio.	27 kuris po manęs ateis**; jam aš nevertas atrišti apavo dirželio“.
Jisai krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi. 12 Jo rankoje – vėtyklė, ir jis išvalys savo kluoną. Kviečius surinks į klėtį, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi“.	o jis krikštys Šventąja Dvasia“.	Jisai krikštys jus Šventąja Dvasia ir ugnimi. 17 Jo rankoje – vėtyklė: jis išvalys savo kluoną ir surinks kviečius į klėtį, o pelus sudegins neužgesinama ugnimi“.	
		18 Dar daug kitų paraginimų jis davė tautai ir skelbė gerąją naujieną.	28 Tai atsitiko Betanijoje, Užjordanėje, kur Jonas krikštijo.

* *Žr. lentelę Nr. 13.*
** *Kai kuriuose rankraščiuose įterpiama: „kuris buvo pirmiau už mane“.*

Jn 1,24s: Jn 1,19-21; Mt 16,14; 21,25; „fariziejai“: Jn 4,1; 7,32.45.47s; 8,13; 9,13.15s; 11,46s.57; 12,42. **Mk 1,7a plg.:** Mk 1,3s; Jn 1,33; Apd 1,5; 11,16; 19,2ss. **Jn 1,26:** Pat 8,2; Lk 17,21. **Mt 3,11 plg.:** 2Sam 22,31; 23,5; Ps 7,12; 1Kor 10,22; Apr 18,8;10,1; 18,21; Mt 11,3; Lk 7,19; Mt 21,9 plg.; 23,39 ss; Jn 1,33; Apd 1,5; 11,16; 19,1-7. **Mt 3,12 plg.:** Mt 13,30; Iz 66,24; Mk 9,43s.46.48. **Jn 1,28:** Jn 10,40; 11,1; Mt 3,6.13.

17. JONO ĮKALINIMAS

(plg. Nr. 144)

Mt 14,3-4	Mk 6,17-18	Lk 3,19-20	Jn
3 Mat Erodas buvo įsakęs suimti Joną, sukaustyti ir įmesti į kalėjimą, dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados.	17 Pats Erodas buvo įsakęs suimti Joną ir laikė jį sukaustytą kalėjime dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados, kurią buvo vedęs.	19 Tetrarchas Erodas, Jono baramas dėl Erodiados, savo brolio žmonos, ir dėl visų piktadarybių, kurias darė, 20 pridėjo prie jų dar ir tai, kad uždarė Joną į kalėjimą.	
4 Jonas mat jam sakė: „Tau nevalia jos turėti“.	18 Jonas mat sakė Erodui: „Nevalia tau gyventi su brolio žmona“.		

Mt 14,3 plg.: Mt 4,12; 11,2; Mk 14,1.3.44.46.49; 15,1. **Mt 14,4 plg.:** Kun 18,16; 20,21; Jer 38,14-26; Sir 48,22; Mk 13,19; Apd 25,23s; 2Mak 6,18-31.

18. JĖZAUS KRIKŠTAS JORDANE

Mt 3,13-17

13 Tuomet Jėzus iš Galilėjos atėjo prie Jordano pas Joną krikštytis. Jonas jį atkalbinėjo: „Tai aš turėčiau būti tavo pakrikštytas*, o tu ateini pas mane!“
15 Bet Jėzus jam atsakė: „Šį kartą paklausyk! Taip mudviem dera atlikti visa, kas reikalinga teisumui“. Tada Jonas sutiko.
16 Pakrikštytas Jėzus tuoj išbrido iš vandens. Staiga jam** atsivėrė dangus, ir jis pamatė Dievo Dvasią, sklendžiančią žemyn it balandį ir nusileidžiančią ant jo.
17 O balsas iš dangaus prabilo:
„Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi“.

Mt 17,5 (Nr. 61)

Mk 1,9-11

9 Tomis dienomis atėjo Jėzus iš Galilėjos Nazareto,

ir Jonas jį pakrikštijo Jordane.
10 Vos tik išbridęs iš vandens,
Jėzus pamatė prasiveriantį dangų ir Dvasią, tarsi balandį, nusileidžiančią ant jo.

11 Ir iš dangaus pasigirdo balsas:
„Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi“.

Mk 9,7 (Nr. 61)

* *Žr. lentelę Nr. 13.*
** *Kai kuriuose rankraščiuose praleidžiama „jam“.*

Lk 3,21-22

21 Kai, visai tautai krikštijantis,

ir Jėzus pasikrikštijęs meldėsi, atsivėrė dangus, 22 ir Šventoji Dvasia kūnišku pavidalu nusileido ant jo tarsi balandis,

o balsas iš dangaus prabilo:
„Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi“.

Lk 9,35 (Nr. 61)

Jn 1,29-34

29 Rytojaus dieną, matydamas ateinantį Jėzų, Jonas prabilo: „Štai Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmę! 30 Čia tasai, apie kurį aš kalbėjau: po manęs ateis vyras, pirmiau už mane buvęs, nes jis pirmesnis už mane. 31 Aš jo nepažinojau, bet tam, kad jis būtų apreikštas Izraeliui, aš atėjau ir krikštiju vandeniu“.

32 Ir Jonas paliudijo: „Aš mačiau Dvasią, lyg balandį nusileidžiančią iš dangaus, ir ji pasiliko virš jo. 33 Aš jo nepažinojau, bet tas, kuris mane pasiuntė krikštyti vandeniu, buvo pasakęs: 'Ant ko pamatysi nusileidžiančią ir pasiliekančią Dvasią, tas ir bus, kuris krikštys Šventąja Dvasia'. 34 Aš tai mačiau ir liudiju, kad šitas yra Dievo Sūnus“.

Jn 12,28-30 (Nr. 302)

Mk 1,9: Jn 1,45s ir t.t. **Jn 1,29:** Jn 1,35s; 1Jn 3,5; Iz 53,4.7.11s; Jer 11,19; Pr 22,10-13; Iš 12,5; 1Sam15,25; 25,28; 1Pt 1,19; 2,24; Apd 8,32; 1Kor 5,7; Hbr 11,28; Apr 5,6.9.12; 1,18; Mt 18,17; Jn 2,16; 11,39; 10,18; 11,48; 15,2; 19,31; Mt 9,6; 11,29; 16,24; Jn 5,8.10.12 ir t.t. **Jn 1,30:** Jn 1,15.27; 1,26 plg. **Mt 3,14:** Mt 11,3.7,15; Apd 19,1-7; **Mt 3,15:** Mt 5,17.20 ir t.t. **Mt 3,16 plg.:** Ez 1,1; Apd 10,11; 7,56; Jn 1,51; Apr 19,11; Jn 1,33; Iz 63,19 (LXX); Pr 7,11; Ps 77,23 (LXX); Iz 11,2; 61,1; 42,1. **Jn 1,32:** Iz 11,2; 42,1; 1Pt 4,14. **Mt 3,17 plg.:** Įst 4,12; Iz 42,1; 44,2; Ps 2,7 (Bažnyčios Tėvai II a. šiuos žodžius iš Dangaus cituoja kaip Ps 2,7); Pr 22,2; Jer 31,20; Mt 12,18. **Jn 1,34:** Iš 4,22; 2Sam 7,14; Ps 2,7; 89,26s; Sir 4,10; Išm 2,18.

19. JĖZAUS GENEALOGIJA

(= Nr. 6)

Mt 1,2-17*	Mk	Lk 3,23-34a *[Mt eilę atitinkantys vardai]*
2 Abraomui gimė Izaokas,		*Abraomas*
Izaokui gimė Jokūbas,		*Izaokas*
Jokūbui gimė Judas ir jo broliai.		*Jokūbas*
3 Judui gimė Faras[a] ir Zara[b] iš Tamaros,		*Judas*
Farui gimė Esromas[c],		*Faras*
Esromui gimė Aramas.		*Esromas, Arnis*
4 Aramui gimė Aminadabas,		*Adminas*
Aminadabui gimė Naasonas[d],		*Aminadabas*
Naasonui gimė Salmonas[e].		*Naasonas*
5 Salmonui gimė Boozas iš Rahabos,		*Sala*
Boozui gimė Jobedas iš Rūtos,		*Boozas*
Jobedui gimė Jesė.		*Jobedas*
6 Jesei gimė karalius Dovydas.		*Jesė*
Dovydui gimė Saliamonas iš Ūrijos žmonos.		*Dovydas*
7 Saliamonui gimė Roboamas[f],		*Natamas*
Roboamui gimė Abija,		*Matata*
Abijai gimė Asa.		*Mena*
8 Asai gimė Juozapatas;		*Melėjas*
Juozapatui gimė Joramas[g],		*Eliakimas*
Joramui gimė Ozijas[h].		*Jonamas*
9 Ozijui gimė Joatamas[i],		*Juozapas*
Joatamui gimė Achazas[j],		*Judas*
Achazui gimė Ezekijas.		*Simeonas*
10 Ezekijui gimė Manasas,		*Levis*
Manasui gimė Amonas,		*Matatas*
Amonui gimė Jozijas[k].		*Jorimas*
11 Jozijui gimė Jechonijas[l]		*Eliezeras, Jėzus*
ir jo broliai ištrėmimo į Babiloną laikais.		*Eras, Elmadamas*
12 Po ištrėmimo į Babiloną		*Kosamas, Adijas*
Jechonijui gimė Salatielis[m],		*Melchis, Neris*
Salatieliui gimė Zorobabelis[n].		*Salatielis*
13 Zorobabeliui gimė Abijudas,		*Zorobabelis*
Abijudui gimė Eliakimas,		*Resa, Joananas*
Eliakimui gimė Azoras[o].		*Joda, Josechas*
14 Azorui gimė Sadokas,		*Semeinas, Matatijas*
Sadokui gimė Achimas,		*Maatas,Nagajas*
Achimui gimė Elijudas.		*Heslis, Naumas*
15 Elijudui gimė Eleazaras,		*Amosas, Matatijas, Juozapas,*
Eleazarui gimė Matanas,		*Janajas, Melchis, Levis*
Matanui gimė Jokūbas.		*Matatas, Elis*
16 Jokūbui gimė Juozapas		*Juozapas*
– vyras Marijos, iš kurios		
gimė Jėzus, vadinamas Kristumi.		*Jėzus*

17 Taigi nuo Abraomo iki Dovydo iš viso keturiolika kartų, nuo Dovydo iki ištrėmimo į Babiloną – keturiolika kartų ir nuo ištrėmimo į Babiloną iki Kristaus – keturiolika kartų.

Lk 3,23-38**	Jn
23 Jėzui buvo apie trisdešimt metų, kai jis pradėjo veikti.	

Jis buvo laikomas sūnumi Juozapo,
sūnaus Elio,
sūnaus Matato,
24 sūnaus Levio,
sūnaus Melchio,
sūnaus Janajo,
sūnaus Juozapo,
25 sūnaus Matatijo,
sūnaus Amoso,
sūnaus Naumo,
sūnaus Heslio,
sūnaus Nagajo,
26 sūnaus Maato,
sūnaus Matatijo,
sūnaus Semeino,
sūnaus Josecho,
sūnaus Jodos,
27 sūnaus Joanano[a],
sūnaus Resos,
sūnaus Zorobabelio[b],
sūnaus Salatielio[c],
sūnaus Nerio[d],
28 sūnaus Melchio,
sūnaus Adijo,
sūnaus Kosamo,
sūnaus Elmadamo,
sūnaus Ero,
28 sūnaus Jėzaus,
sūnaus Eliezero,
sūnaus Jorimo,
sūnaus Matato,
sūnaus Levio,
30 sūnaus Simeono,
sūnaus Judo,
sūnaus Juozapo,
sūnaus Jonamo,
sūnaus Eliakimo,
sūnaus Melėjo.
31 sūnaus Menos
sūnaus Matatos,
sūnaus Natamo[e],
sūnaus Dovydo,
32 sūnaus Jesės,
sūnaus Jobedo,
sūnaus Boozo,
sūnaus Salos[f],
sūnaus Naasono[g],
33 sūnaus Aminadabo,
sūnaus Admino,
sūnaus Arnio,
sūnaus Esromo[h],
sūnaus Faro[i],
sūnaus Judo,
34 sūnaus Jokūbo,
sūnaus Izaoko,
sūnaus Abraomo,
sūnaus Taros[j],
sūnaus Nachoro[k],
35 sūnaus Serucho[l],
sūnaus Ragaujo[m],
sūnaus Faleko[n],
sūnaus Ebero,
sūnaus Salos[o],
36 sūnaus Kainamo,
sūnaus Arfaksado[p],
sūnaus Semo,
sūnaus Nojaus,
sūnaus Lamecho,
37 sūnaus Matūzalio[r],
sūnaus Henocho,
sūnaus Jareto[s],
sūnaus Maleleelio[t],
sūnaus Kainamo[u],
38 sūnaus Eno[v],
sūnaus Seto,
sūnaus Adomo,
kuris buvo Dievo.

* (Mt 1,2-17) *žr. lentelėje Nr. 6*
** (Lk 3,23-38) **ST:** [a] *Johananas.* [b] *Zerubabelis.* [c] *Šaltielis.* [d] *ir Mt 1,11.12 –Jechonijas.* [e] *Natanas.* [f] *Salma, Mt 1,4.5. – Salmonas.* [g] *Nachšonas.* [h] *Hecronas.* [i] *Perecas.* [j] *Terachas.* [k] *Nahoras.* [l] *Serugas.* [m] *Reuvas.* [n] *Pelegas.* [o] *Šelachas.* [p] *Arpachšadas.* [r] *Metušelachas.* [s] *Jeredas.* [t] *Mahalelis.* [u] *Kenanas.* [v] *Enošas.*

Genealogijos: 1Met 1,1-34; 2,1-15; 3,5-24; Rūt 4,12,22; Pr 5,1-32; 11,10-26. **Lk 3,23:** Apd 1,1; Lk 4,22; Mt 13,55 plg. Jn 1,45; 6,42. **Mt 1,2:** Pr 21,3.12; 1Met 1,34; Pr 25,26; Pr 29,35; 29,31-30,24; 49,10; Mt 19,28; Hbr 7,14. **Mt 1,3:** Pr 38,29s. **Mt 1,5:** 1Met 2,12; Rūt 4,21. **Mt 1,6:** 2Sam 12,24. **Mt 1,7s:** Ezd 3,2; Ps 50,73-83; 1Met 16,5-37; 2Met 29,30. **Mt 1,11:** 2Kar 23s; 1Met 3,15; Ezd1,32 (LXX). **Mt 1,12:** Ezd 3,2; 2Kar 24,15; 1Met 3,17.19. **Mt 1,13:** 1Met 3,19s. **Lk 3,31:** 2Sam 5,14 ir t.t. **Lk 3,31-34a:** 1Met 1,34.**Mt 1,16:** Mt 27,17.22. **Lk 3,33:** Pr 29,35. **Lk 3,34:** Pr 25,26; 1Met 1,34; Pr 21,3.12. **Lk 3,34-36:** Pr 11,10-26; 1Met 1,17-27. **Lk 1,36-38:** Pr 5,1-32; 4,25s; 1Met 1,1-4. **Lk 1,38:** Rom 5,14; 1Kor 15,22.45-49; Apd 17,26-31.

20. JĖZAUS GUNDYMAS

Mt 4,1-11

1 Paskui Jėzus buvo Dvasios nuvestas į dykumą, kad ten būtų velnio* gundomas. 2 Išpasninkavęs keturiasdešimt dienų ir keturiasdešimt naktų, jis buvo labai alkanas.
3 Prie jo prisiartino gundytojas** ir tarė: „Jei tu Dievo Sūnus, liepk, kad šie akmenys pavirstų duona“. 4 Bet Jėzus atsakė: „Parašyta:
Žmogus gyvas ne vien duona,
bet ir kiekvienu žodžiu,
kuris išeina iš Dievo lūpų“.
5 Tada velnias jį paima į šventąjį miestą, pastato ant šventyklos šelmens 6 ir sako: „Jei tu Dievo Sūnus, pulk žemyn, nes parašyta:
Jis lieps savo angelams globoti tave,
ir jie nešios tave ant rankų,
kad neužsigautum kojos į akmenį“.
7 Jėzus jam atsako: „Taip pat parašyta: *Negundyk Viešpaties, savo Dievo*“.
8 Velnias vėl paima jį į labai aukštą kalną ir, rodydamas viso pasaulio karalystes bei jų didybę, 9 taria: „Visa tai aš tau atiduosiu, jei parpuolęs pagarbinsi mane“. 10 Tada Jėzus atsako: „Eik šalin, šėtone! Juk parašyta:
Viešpatį, savo Dievą, tegarbink
ir jam vienam tetarnauk!“

11 Tuomet velnias nuo jo atsitraukė;
štai angelai prisiartino ir jam tarnavo.

Mk 1,12-13

12 Netrukus Dvasia jį paakino nukeliauti į dykumą. 13 Jis praleido dykumoje keturiasdešimt dienų šėtono* gundomas, buvo kartu su žvėrimis,

ir angelai jam tarnavo.

Lk 4,1-13

1 Kupinas Šventosios Dvasios Jėzus grįžo nuo Jordano, ir Dvasia jį vedžiojo po dykumą 2 keturiasdešimt dienų, ir jis buvo velnio gundomas. Jis nieko nevalgė per tas dienas ir, joms pasibaigus, buvo alkanas. 3 Tuomet velnias jam tarė: „Jei tu Dievo Sūnus, liepk šitam akmeniui pavirsti duona“. 4 Jėzus jam atsakė: „Parašyta: *Žmogus gyvas ne viena duona!*“

5 Tada velnias, pavedėjęs jį aukščiau, viena akimirka parodė jam visas pasaulio karalystes 6 ir tarė: „Duosiu tau visą jų valdžią ir didybę; jos man atiduotos, ir kam noriu, tam jas dovanoju. 7 Taigi jei parpuolęs ant žemės pagarbinsi mane, visa bus tavo“. 8 O Jėzus jam atsakė: „Parašyta: *Viešpatį, savo Dievą, tegarbink ir jam vienam tetarnauk!*“ 9 Dar nusivedė jį velnias į Jeruzalę, pastatė ant šventyklos šelmens ir tarė: „Jei tu Dievo Sūnus, pulk nuo čia žemyn, 10 nes parašyta: *Jis palieps savo angelams sergėti tave* ir dar: 11 *Jie nešios tave ant rankų, kad neužsigautum kojos į akmenį*“. 12 Jėzus jam atkirto: „Pasakyta: *Negundyk Viešpaties, savo Dievo!*“ 13 Visokius gundymus baigęs, velnias atsitraukė nuo jo iki laiko.

Jn

Jn 1,51: Ir pridūrė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs matysite atsivėrusį dangų ir Dievo angelus, kylančius ir nusileidžiančius ant Žmogaus Sūnaus“.

* *Semitų žodis „šėtonas“ verčiamas į graikų kalbą „diabolos“ (velnias). Jie abu reiškia „kaltintojas, šmeižikas, priešininkas“.*
** *Pažodžiui „bandantis, mėginantis“; „mėginti“ t.p. reiškia „gundyti, išbandyti“.*

Mt 4,1 plg.: Apd 8,39; Pr 7,4.12; 2Kar 19,4; 18,12; Ez 8,3; 37,1; 40,2; Apr 17,3; Mk 1,10; 3,13 ss; Įst 8,2; Pr 22,1-14. **Mt 4,2 plg.:** Iš 34,28; Įst 9,9; 1Kar 19,8; Jon 3,5.7; Est 4,16; Sk 14,33;32,13 ss; Apd 7,30.36.42; Hbr 3,10.17. **Mk 1,13:** Iz 13,21; 2Mak 5,27; Job 5,22s; Iz 11,6ss; 65,17-25; Oz 2,18; Ez 34,5.8.25; Ps 22,13ss; 91,13; Pr 1,28; 2,19s. **Mt 4,3 plg.:** 1Tes 3,5; Mt 3,17 plg.; Mt 4,6 (Lk 4,9); Pr 3,1-7. **Mt 4,4 plg.:** Įst 8,3b (Išm 16,26); Jn 4,34. **Mt 4,5 (Lk 4,9a):** Mt 27,53; Iz 48,2; 52,1; Ez 8,3; Apr 11,2; 21,2.10; 22,19. **Mt 4,6 (Lk 4,9b-11):** Mt 4,3; 27,40; Įst 8,5; Ps 91,11s. **Mt 4,7 (Lk 4,12):** Įst 6,16. **Mt 4,8 plg.:** Ez 40,2; Įst 40,2; 3,27; 34,1; Apr 21,10. **Mt 4,10plg.:** Įst 6,13; 32,43 (LXX); 5,9. **Lk 4,9-12:** žr. Mt 4,5-7. **Lk 4,10:** Ps 91,11s. **Mt 4,11 plg.:** Ps 91,11s; 1Kar 19,5ss; Įst 8,2s; Ps 78,25; Lk 22,43; Mk 1,31; 15,41; Lk 10,40.

IV. VIEŠOSIOS VEIKLOS PRADŽIA

21. PIRMŲJŲ MOKINIŲ PAŠAUKIMAS

(plg. Nr. 34 ir 41)

A dalis

Mt 4,18-22

[18] Vaikščiodamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė du brolius – Simoną, vadinamą Petru, ir jo brolį Andriejų, – metančius tinklą į ežerą; mat jie buvo žvejai. [19] Jis tarė: „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių žvejais“. [20] Tuodu tuojau paliko tinklus ir nuėjo su juo. [21] Paėjėjęs toliau, Jėzus pamatė kitus du brolius – Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną. Jiedu su savo tėvu Zebediejumi valtyje taisė tinklus. Jis ir tuos pašaukė. [22] Jie, tučtuojau palikę valtį ir tėvą, nuėjo su juo.

(16,17-18) [17] *Jėzus jam tarė: „Palaimintas tu, Simonai, Jonos* sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tai tau apreiškė, bet mano Tėvas, kuris yra danguje.* [18] *Ir aš tau sakau: tu esi Petras*[a] - [uola]; ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią*[b], ir pragaro*[c] vartai jos nenugalės.*

Mk 1,16-20

[16] Eidamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė Simoną ir Simono brolį Andriejų, metančius tinklą į ežerą; mat jie buvo žvejai. [17] Jėzus tarė: „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių žvejais“. [18] Ir tuojau, palikę tinklus, juodu nuėjo su juo. [19] Paėjėjęs truputį toliau, jis pamatė Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, valtyje betaisančius tinklus. [20] Tuoj pat pasišaukė ir juos. Palikę savo tėvą Zebediejų su samdiniais valtyje, jie sekė paskui jį.

(3,16) [16] *Paskyrė Dvylika*[d] : Simoną, pavadinęs jį Petru*[a].

Lk 5,1-11

[1] Kartą, kai minios veržėsi prie Jėzaus klausytis Dievo žodžio, jis stovėjo prie Genezareto ežero [2] ir pamatė dvi valtis, sustojusias prie ežero kranto. Žvejai buvo išlipę iš jų ir plovė tinklus. [3] Įlipęs į vieną valtį, kuri buvo Simono, jis paprašė jį truputį atsistumti nuo kranto ir atsisėdęs mokė minias iš valties. [4] Baigęs kalbėti, jis tarė Simonui: „Irkis į gilumą ir išmeskite tinklus valksmui“. [5] Simonas jam atsakė: „Mokytojau, mes, kiaurą naktį vargę, nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio užmesiu tinklus“. [6] Tai padarę, jie užgriebė didelę daugybę žuvų, kad net tinklai pradėjo trūkinėti. [7] Jie pamojo savo bendrininkams, buvusiems kitoje valtyje, atplaukti į pagalbą. Tiems atplaukus, jie pripildė žuvų abi valtis, kad jos kone skendo. [8] Tai matydamas, Simonas Petras puolė Jėzui į kojas, sakydamas: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!“ [9] Mat jį ir visus jo draugus suėmė išgąstis dėl to valksmo žuvų, kurias jie buvo sugavę, [10] taip pat Zebediejaus sūnus Jokūbą ir Joną, kurie buvo Petro bendrai. O Jėzus tarė Simonui: „Nebijok! Nuo šiol jau žmones žvejosi“.

[11] Išvilkę į krantą valtis, jie viską paliko ir nuėjo paskui jį.

(6,14a) [14] *Simoną, kurį praminė Petru*[a].

Jn 1,35-42

[35] Kitą dieną tenai vėl stovėjo Jonas ir du jo mokiniai. [36] Išvydęs ateinantį Jėzų, jis tarė: „Štai Dievo Avinėlis!“ [37] Išgirdę tuos žodžius, abu mokiniai nuėjo paskui Jėzų. [38] O jis atsigręžė ir, pamatęs juos sekančius, paklausė: „Ko ieškote?“ Jie atsakė: „Rabi (tai reiškia „Mokytojau“), kur gyveni?“ [39] Jis tarė: „Ateikite ir pamatysite“.Tada jiedu nuėjo, pamatė, kur jis gyvena, ir tą dieną praleido pas jį. Tai buvo apie dešimtą valandą. [40] Vienas iš tų dviejų, kurie girdėjo Jono žodžius ir nuėjo su Jėzumi, buvo Simono Petro brolis Andriejus. [41] Jis pirmiausia susiieškojo savo brolį Simoną ir jam pranešė: „Radome Mesiją!“ (išvertus tai reiškia „Kristų“).[42] Ir nusivedė jį pas Jėzų.

Jėzus pažvelgė į jį ir tarė: „Tu esi Simonas, Jono sūnus, o vadinsiesi Kefas“ (tai reiškia „Petras – Uola*[a]“).

---

* *Žr. Mt 16,17 – Bar-Jona, t.y. Jonos sūnus.*
*[a] *Petras (hebr. Kefas) – gr. „uola“.*
*[b] *„Susirinkimas“: hebr. ir gr. žodžio „Bažnyčia“ atitikmuo.*
*[c] *Hebr. Šeol'as, gr. Hades'as.*
*[d] *Žodžių „Paskyrė Dvylika“ nėra daugelyje senovės rankraščių.*

B dalis

Mt	Mk	Lk	**Jn 1,43-51**
			[43] Dar kitą dieną, išvykdamas į Galilėją, Jėzus sutiko Pilypą ir jam tarė: „Sek paskui mane!“ [44] Pilypas buvo kilęs iš Betsaidos, Andriejaus ir Petro gimtojo miesto. [45] Pilypas sutiko Natanaelį* ir sako jam: „Radome tą, apie kurį rašė Mozė Įstatyme ir pranašai. Tai Jėzus iš Nazareto, Juozapo sūnus“. [46] Natanaelis atšovė: „Ar iš Nazareto gali būti kas gero?!“ Pilypas atsakė: „Eik ir pasižiūrėk!“ [47] Pamatęs ateinantį Natanaelį, Jėzus pasakė apie jį: „Štai tikras izraelitas, kuriame nėra klastos“. [48] O Natanaelis jam sako: „Iš kur mane pažįsti?“ Jėzus atsakė: „Prieš pakviečiant tave Pilypui, aš mačiau tave po figmedžiu“. [49] Natanaelis sušuko: „Rabi, tu Dievo Sūnus, tu Izraelio karalius!“ [50] Jėzus atsakė: „Tu tiki, kadangi pasakiau tave matęs po figmedžiu? Tu pamatysi didesnių dalykų“. [51] Ir pridūrė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs matysite atsivėrusį *dangų ir Dievo angelus, kylančius ir nusileidžiančius* ant Žmogaus Sūnaus“.

* *Kitas Baltramiejaus vardas.*

Lk 5,1: 1Mak 11,67; Mt 4,18. **Lk 5,5:** Sk 8,24.45; 9,33.49; 17,13. **Lk 5,7:** Sk 11,22. **Lk 5,8:** Mt 8,8; Lk 7,6; Apd 10,26; 1Kar 17,18; Ts 6,22; 13,22; Job 42,5; Iz 6,5; Ez 1,1-2,3; 1Sam 5. **Mt 4,18 plg.:** Mt 16,17s; Mk 7,31; Jn 21,15ss; Jn 1,42. Mt 4,18s: Jer 16,16; Ez 47,10; Pat 6,2; Mt 13,47ss; Mk 2,14 t.t. **Mt 4,20 plg.:** Mt 4,21; 19,27;1Kar 19,19ss. **Mt 4,21:** Mt 20,20-28; Mk 10,35-45; Lk 5,10; Apd 12,1s; 3-4; Gal 2,9; Mk 5,37; 9,2; 13,3; 14,33. **Mt 4,22 plg.:** Mt 4,20.
Jn 1,35: Jn 1,29.40; Mk 2,18ss; Mt 9,14ss; Apd 18,25; 19,1ss; Jn 1,36; Jn 1,29. **Jn 1,38:** Jn 1,49; Jn 3,2; 4,31; 6,25; 9,2; 11,8; 20,16. **Jn 1,40:** Jn 1,35. **Jn 1,41:** Jn 4,25; 1Sam 2,10; Ps 2,2; Iz 45,1. **Jn 1,42 plg.:** 2Kar 6,19; 1Kor 1,2; 3,22; 9,5; Gal 1,18; 2,9.11.14.
Jn 1,43: Mt 8,22; 9,9; 16,24; Mk 2,14; 8,34; Lk 5,27; 9,23.59; Jn 6,5-8; 12,21s; 14,8-10. **Jn 1,45:** Įst 18,15.18; Lk 24,27; Iz 7,14; 53,2; Jer 23,5; Ez 34,23; Jn 6,42; 7,27. **Jn 1,46:** Jn 7,41.52; 11,34s; 2Kar 6,13; 7,14; 10,16; Ps 46,9; 66,5; Mk 6,38. **Jn 1,47:** Rūt 3,12; Sof 3,13; Ps 32,2; 73,1; Pr 25,27; 27,35; 32,29; Rom 9,14; 11,1; 2Kor 11,22. **Jn 1,48:** 1Kar 5,5; Mch 4,4; Zch 3,10; Jn 4,50.52; 11,4.11-14; 2,4.19ss; 3,14; 6,64.70; 13,1.38; 18,4; 19,28; 13,36; 17,12; 21,18s; 2,25; 1,42. **Jn 1,49:** Jn 1,34.38; Sof 3,15 (LXX); Išm 7,20. **Jn 1,50:** Jn 20,29; 14,12; 5,20. **Jn 1,51:** Sk 5,22; Ezd 9,47 (LXX); Neh 8,6; Ps 41,14; 72,19; Pr 28,12; Mt 4,11; Mk 1,13; Jn 3,13s; 5,27; 6,27.53.62; 8,28; 9,35; 12,23.34; 13,31; 1Kor 15,45-49; Mk 2,10.28; 14,62.

22. VESTUVĖS KANOJE

Mt	Mk	Lk	**Jn 2,1-11**
			[1] Trečią dieną Galilėjos Kanoje buvo vestuvės. Jose dalyvavo Jėzaus motina. [2] Į vestuves taip pat buvo pakviestas Jėzus ir jo mokiniai. [3] Išsibaigus vynui, Jėzaus motina jam sako: „Jie nebeturi vyno“. [4] Jėzus atsakė: „O kas man ir tau, moterie? Dar neatėjo mano valanda!“ [5] Jo motina tarė tarnams: „Darykite, ką tik jis jums lieps“. [6] Ten buvo šeši akmeniniai indai žydų apsiplovimams, kiekvienas dviejų trijų saikų* talpos. [7] Jėzus jiems liepė: „Pripilkite indus vandens“. Jie pripylė sklidinus. [8] Tuomet jis pasakė: „Dabar semkite ir neškite stalo prievaizdui**“. Tie nunešė. [9] Paragavęs paversto vynu vandens ir nežinodamas, iš kur tai (nors tarnai, kurie sėmė vandenį, žinojo), prievaizdas pasišaukė jaunikį [10] ir tarė jam: „Kiekvienas žmogus pirmiau stato geresnio vyno, o kai svečiai įgeria, tuomet prastesnio. O tu laikei gerąjį vyną iki šiolei“. [11] Tokią stebuklų pradžią Jėzus padarė Galilėjos Kanoje. Taip jis parodė savo šlovę, ir mokiniai įtikėjo jį.

* *Pažodžiui: „metretų“. Vienas graikų metretas arba „matas, saikas“ – apie 40 l.*
** *Iškilmių tvarką palaikantis ir aptarnavimą stebintis žmogus.*

Jn 2,1: Jn 1,50; 4,46; 21,2. **Jn 2,4:** 1Kar 17,18; Ts 11,12; 2Met 35,21; 2Sam 16,10; 19,23; 2Kar 3,12; Mk 1,24; 5,7; Mt 8,29; Lk 4,34; 8,28; Jn 19,26; 20,13.15; 6,5ss; 7,6ss; 11,6ss; 7,30; 8,20; 12,23.27; 13,1; 17,1; Mk 3,31-35; Jn 7,3-9. **Jn 2,5:** Pr 41,55. **Jn 2,6:** Mk 7,3. **Jn 2,11:** Jn 1,14.51; Jn 2,18.23; 3,2; 4,54; 6,2.14.26.30; 7,31; 9,16; 10,41; 11,47; 12,18.37; 20,30; Iš 4,8s.17; Iz 7,11.14; 25,6; Lk 23,8; Apd 2,22; Mt 5,6; 8,11s; Mk 2,19; Lk 22,15-18.29 ss.

23. APSILANKYMAS KAFARNAUME

Mt	Mk	Lk	**Jn 2,12**	
			12 Paskui jis su savo motina, broliais ir mokiniais nukeliavo į Kafarnaumą. Ten jie pasiliko kelias dienas.	3

Mt 4,13: *Jis paliko Nazarą* ir apsistojo Kafarnaume, prie ežero, kur susieina Zabulono ir Neftalio*a sritys.*

* *T.y. Nazaretą.*
*a *ST – Naftalis.*

Jn 2,12: Jn 3,22; 5,1; 6,1 ss.

24. PIRMOJI KELIONĖ Į JERUZALĘ

Mt	Mk	Lk	**Jn 2,13**	
			13 Artėjant žydų Velykoms*, Jėzus nukeliavo į Jeruzalę.	3

* *ST – Pascha.*

Jn 2,13: Jn 2,23; 6,4; 11,55; 12,1; 19,31-37.

25. ŠVENTYKLOS APVALYMAS

A dalis (plg. Nr. 273)

Mt 21,12-13

12 Įėjęs į šventyklą, Jėzus išvarė visus parduodančius ir perkančius šventykloje, išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus

13 ir tarė jiems:
„Parašyta: *Mano Namai vadinsis maldos namai,* o jūs pavertėte juos *plėšikų lindyne!*"

Mk 11,15-17

15 Ir jie ateina į Jeruzalę. Įėjęs į šventyklą, Jėzus ėmė varyti laukan parduodančius ir perkančius šventykloje. Jis išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus 16 ir neleido nešti rakandų per šventyklą.
17 Jis mokė ir skelbė:
„Argi neparašyta: *Mano Namai vadinsis maldos namai visoms tautoms!* O jūs pavertėte juos *plėšikų lindyne*".

Lk 19,45-46

45 Įžengęs į šventyklą, Jėzus pradėjo varyti lau-kan prekiautojus.

46 Jis sakė jiems:
„Parašyta: *Mano Namai turi būti maldos namai,* o jūs pavertėte juos *plėšikų lindyne*".

Jn 2,14-17

14 Šventykloje jis rado prekiaujančių jaučiais, avimis, balandžiais ir prisėdusių pinigų keitėjų. 15 Susukęs iš virvučių rimbą, jis išvijo visus juos iš šventyklos, išvarė avis ir jaučius, išbarstė keitėjų pinigus, išvartė jų stalus.
16 Karvelių pardavėjams jis pasakė:
„Pasiimkite savo paukščius ir iš mano Tėvo Namų nedarykite prekybos namų!" 17 Jo mokiniai prisiminė, kad yra parašyta: *Uolumas dėl tavo Namų sugraus mane.*

B dalis (= Nr. 276)

Mt 21,23-27

23 Kai Jėzus atėjo į šventyklą ir pradėjo mokyti, prisiartino prie jo aukštųjų kunigų ir tautos seniūnų, kurie klausė: „Kokia galia tai darai? Kas tau davė šitą galią?" 24 Jėzus atsakė: „Ir aš noriu paklausti jus vieno dalyko. Jei man atsakysite, ir aš pasakysiu, kieno įgaliotas tai darau. 25 Iš kur buvo Jono krikštas? Iš dangaus ar iš žmonių?"
Jie samprotavo: „Jei pasakysime – iš dangaus, jis mums prikiš: 'Tai kodėl juo netikėjote?' 26 O jei pasakysime – iš žmonių, reikės bijoti minios, nes visi laiko Joną pranašu".

27 Todėl jie atsakė Jėzui: „Mes nežinome". Tad ir jis atsakė: „Tai nė aš nesakysiu, kokia galia tai darau".

Mt 26,60b-61 (Nr. 332)

Mk 11,27-33

27 Jie vėl sugrįžta į Jeruzalę. Jėzui vaikščiojant po šventyklą, prie jo prieina aukštųjų kunigų, Rašto aiškintojų ir seniūnų ir klausia: 28 „Kokia galia tai darai? Kas tau davė galią tai daryti?" 29 Jėzus jiems atsakė: „Ir aš noriu paklausti jus vieno dalyko, o jūs atsakykite man, tada ir aš jums pasakysiu, kokia galia tai darau. 30 Jono krikštas buvo iš dangaus ar iš žmonių? Atsakykite man!" 31 Tie pradėjo tartis: „Jei pasakysime – iš dangaus, tai jis mus klaus: 'Kodėl tada juo netikėjote?' 32 Pasakytume – iš žmonių..." Bet jie bijojo liaudies, nes visi buvo įsitikinę, kad Jonas tikrai buvo pranašas. 33 Todėl jie atsakė Jėzui: „Mes nežinome". Tada Jėzus tarė: „Tai nė aš nesakysiu, kokia galia tai darau".

Mk 14,57-58 (Nr. 332)

Lk 20,1-8

1 Vieną dieną Jėzui mokant žmones šventykloje ir skelbiant gerąją naujieną, atėjo aukštųjų kunigų ir Rašto aiškintojų su seniūnais 2 ir klausė jį: „Sakyk, kokia galia tai darai? Kas tau davė šitą galią?!" 3 Jis atsakė: „Ir aš noriu jus paklausti vieno dalyko. Pasakykite, 4 ar Jono krikštas buvo iš dangaus, ar iš žmonių?" 5 Jie pradėjo svarstyti: „Jei pasakysime – iš dangaus, jis mus klaus: 'Tai kodėl juo netikėjote?' 6 O jei pasakysime – iš žmonių, visa liaudis užsvaidys mus akmenimis, nes žmonės įsitikinę, kad Jonas buvo pranašas". 7 Taigi jie atsakė nežiną, iš kur. 8 Tada Jėzus tarė: „Tai ir aš jums nesakysiu, kokia galia tai darau".

Jn 2,18-22

18 Tuomet žydai kreipėsi į Jėzų, sakydami: „Kokį ženklą mums galėtum duoti, jog turi teisę taip daryti?" 19 Jėzus atsakė: „Sugriaukite šitą šventyklą, o aš per tris dienas ją atstatysiu!" 20 Tada žydai sakė: „Keturiasdešimt šešerius metus šventykla statyta, o tu atstatysi ją per tris dienas?!" 21 Bet jis kalbėjo apie savo kūno šventyklą. 22 Tik paskui, jam prisikėlus iš numirusių, mokiniai prisiminė jį apie tai kalbėjus. Jie įtikėjo Raštu ir Jėzaus pasakytais žodžiais.

Mt 21,12 plg.: Mal 3,1; Zch 14,21; Oz 9,15; Jn 2,15s; 6,37; 9,34; 12,31; Kun 12,8; 14,22; 15,14.29; Lk 2,24; Mt 12,6. **Mt 21,13 plg.:** Iz 56,7;Jer 7,11; Zch 14,21;Iz 60,7; Jer 7,21-23; Am 5,21-24; Mch 6,6-8. **Jn 2,16:** Lk 2,49. **Jn 2,17:** Ps 69,9s; Jn 15,25; 19,28; Rom 11,9; 15,3; Apd 1,20 ss.
Mt 21,23 plg.: Mt 7,29; 9,6; 16,1; 28,18; Mk 8,11; Lk 11,16; Jn 6,30; Mt 27,40. **Mt 21,24 plg.:** Mk 10,3; Jn 3,3ss; 4,7ss; 6,7.32ss; 11,12.24; 14,7ss. 22ss; 16,17s; Apd 5,38s. **Mk 11,31 plg.:** Mt 11,7-15; Jn 1,25.33; 1Kor 3,16s; 6,19; 2Kor 5,1; 6,16; Kol 2,9; Jn 12,16. **Mt 21,26 plg.:** Mt 21,46; Lk 22,2; Mk 12,12. **Jn 2,18:** Įst 18,20-22; 13,1-5; Mk 8,11; Lk 23,8s; Mt 12,38-40=Lk 11,29s. **Jn 2,19ss:** Mk 14,58; Mt 26,61; Mk 15,29; Mt 27,40; Jn 7,37s; Ps 69,9.

26. VEIKLA JERUZALĖJE

Mt	Mk	Lk	**Jn 2,23-25**
			[23] Per Velykų šventes, jam būnant Jeruzalėje, daugelis įtikėjo jo vardą, matydami jo daromus ženklus. [24] Bet Jėzus, gerai visus pažindamas, jais nepasitikėjo. [25] Jam nereikėdavo, kad kas paliudytų apie žmogų. Jis pats žinojo, kas yra žmogaus viduje.

Jn 2,23: Jn 5,1;10,22; 11,18; 2Mak 11,8; 12,9; Jn 2,13; 4,45; 7,31; 8,30; 10,42; 11,45; 12,11.42; Jn 2,11; 6,15. **Jn 2,24:** Jer 17,10; Jn 1,42.47s; 6,14s. 25-27; 16,30; 21,17; Mt 9,4; 12,25; Lk 6,8; 9,47. **Jn 2,25:** 1Sam 16,7; 1Kar 8,39; Jer 17,9s; Ps 33,15; 94,11; 139,1ss; 1Met 28,9; Sir 42,18ss.

27. POKALBIS SU NIKODEMU

Mt	Mk	Lk	**Jn 3,1-21**
			[1] Buvo vienas fariziejus, vardu Nikodemas, žydų didžiūnas. [2] Jis atėjo nakčia ir kreipėsi į Jėzų: „Rabi, mes suprantame, kad esi atėjęs nuo Dievo kaip Mokytojas, nes niekas negalėtų padaryti tokių ženklų, kokius tu darai, jeigu Dievas nebūtų su juo“. [3] Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas neatgims iš aukštybės*, negalės regėti Dievo karalystės“. [4] Nikodemas paklausė: „Bet kaip gali gimti žmogus, būdamas nebejaunas? Argi jis gali antrą kartą įeiti į savo motinos įsčias ir vėl užgimti?“ [5] Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kas negims iš vandens ir Dvasios, neįeis į Dievo karalystę. [6] Kas gimė iš kūno, yra kūnas, o kas gimė iš Dvasios, yra dvasia. [7] Nesistebėk, jog pasakiau: jums reikia atgimti iš aukštybės*[a]. [8] Vėjas pučia*[b], kur nori; jo ošimą girdi, bet nežinai, iš kur ateina ir kurlink nueina. Taip esti ir su kiekvienu, kuris gimė iš Dvasios“. [9] Nikodemas atsiliepė: „Kaip tai gali būti?“ [10] Jėzus jam atsakė: „Tu esi Izraelio mokytojas ir šito nesupranti? [11] Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: mes kalbame, ką žinome, ir liudijame, ką matėme, tik jūs nepriimate mūsų liudijimo. [12] Jei netikite, man kalbant apie žemės dalykus, tai kaipgi tikėsite, jei kalbėsiu jums apie dangiškuosius? [13] Niekas nėra pakilęs į dangų, kaip tik Žmogaus Sūnus, kuris nužengė iš dangaus*[c]. [14] Kaip Mozė dykumoje iškėlė žaltį, taip turi būti iškeltas ir Žmogaus Sūnus, [15] kad kiekvienas, kuris jį tiki, turėtų amžinąjį gyvenimą. [16] Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. [17] Dievas juk nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad jis pasaulį pasmerktų, bet kad pasaulis per jį būtų išgelbėtas. [18] Kas jį tiki, tas nebus pasmerktas, o kas netiki, jau yra nuteistas*[d] už tai, kad netiki Dievo viengimio Sūnaus*[e]. [19] Teismo nuosprendis yra toksai: atėjo šviesa į pasaulį, bet žmonės labiau mylėjo tamsą nei šviesą, nes jų darbai buvo pikti. [20] Kiekvienas nedorėlis neapkenčia šviesos ir neina į šviesą, kad jo darbai aikštėn neišeitų. [21] O kas vykdo tiesą, tas eina į šviesą, kad išryškėtų, jog jo darbai atlikti Dieve“.

Mt 22,16; Mk 12,13-14; Lk 20,20-21 (Nr. 280)
Mt 18,3; Mk 10,15; Lk 18,17 (Nr. 253)

* *Arba: „iš naujo, nuo pradžių“ (abi galimos reikšmės).*
*[a] *Arba „iš naujo“.*
*[b] *Arba „dvasia dvelkia“, kadangi tas pats graikiškas žodis reiškia „vėjas“ ir „dvasia“.*
*[c] *Kai kuriuose rankraščiuose priduriama: „ir yra danguje“.*
*[d] *Arba „pasmerktas“.*
*[e] *Pažodžiui: „netiki viengimio Dievo Sūnaus vardo“.*

Jn 3,1: Jn 7,50; 19,39; 7,26.48; 12,42; Lk 23,13.35; 24,20; Apd 3,17 ss. **Jn 3,2:** Jn 11,10;13,30; 5,36; 9,16.33; 10,25.38; 14,11. **Jn 3,3:** Mk 10,15; 18,3 plg. Lk 18,17; Jn 1,13; 1Jn 2,29; 3,9; 4,7; 4,18; Job 14,14; 1Pt 1,23; Tit 3,5; 2Kor 5,17; Gal 6,15. **Jn 3,5:** Ez 36,25ss; 1Kor 6,11; 12,13; 2Kor 1,22; Apd 2,38; 8,16s; 19,5s; Hbr 6,4; Tit 3,5; 1Jn 3,9. **Jn 3,6:** Iz 31,1-3. **Jn 3,7:** Jn 1,13; Pr 5,3; Ps 51,7; Sir 40,11; 1Kor 15,20; Gal 6,8; Jn 3,3. **Jn 3,8:** Pr 8,1; 1Kar 18,45; 19,11; Job 1,19; 30,15; Ps 48,8; 104,4; Išm 13,2; Koh 11,5s; Sir 16,21; Jn 14,17. **Jn 3,10:** Jn 3,32; 8,45; Lk 22,67. **Jn 3,12:** Jn 3,31; Išm 9,16; 1Kor 15,40; Fil 2,10; Jok 3,15. **Jn 3,13:** Įst 30,12; Pat 30,4; Bar 3,29; Išm 18,16; Jn 6,62; Ef 4,9s; Rom 10,6. **Jn 3,14:** Sk 21,8s; Jn 8,28; 12,32.34; Mt 11,23; 23,12; Lk 10,15 ss; Apd 2,33; 5,31 (Ps 89,20; Iz 52,13); Jn 12,32s; 8,28; Fil 2,9. **Jn 3,15:** 2Kor 5,21; Gal 3,13; Rom 5,8; 8,32; 1Jn 4,9. **Jn 3,17s:** Jn 8,15; 12,47; Jn 5,25; 8,16; Lk 19,10; Mk 16,16. **Jn 3,18:** Jn 5,24. **Jn 3,19:** Jn 5,28s; 12,48; Job 24,13-17; Jn 1,5.9-11; 7,7; Kol 1,21. **Jn 3,20:** Ef 5,11.13; Jn 8,9.46; 16,8; Tob 4,6; Pr 27,29; Joz 2,14; Iz 26,10; Neh 9,33; 1Jn 1,6. **Jn 3,21:** Jn 6,28; 9,4; Mk 14,6; Mt 26,10; 1Kor 16,10; Sk 8,11; Sir 51,30.

28. KELIONĖ Į JUDĖJĄ

Mt	Mk	Lk	Jn 3,22
			[22] Paskui Jėzus su mokiniais atėjo į Judėjos kraštą ir, ten su jais būdamas, krikštydino.

Jn 3,22: Jn 2,23; Mk 11,30; Jn 3,3.5; 7,34.

29. JONO KRIKŠTYTOJO LIUDIJIMAS

Mt	Mk	Lk	Jn 3,23-36
			[23] Taip pat ir Jonas krikštijo* Enone, netoli Salimo, nes ten buvo daug vandens ir žmonės ten rinkdavosi krikštytis. [24] Tuomet Jonas dar nebuvo įmestas į kalėjimą. [25] Tarp Jono mokinių ir vieno žydo iškilo ginčas dėl apsivalymo apeigų. [26] Tad jie atėjo pas Joną ir pranešė: „Rabi, vyras, kuris buvo su tavimi Užjordanėje, kurį tu paliudijai, jis taip pat ėmė krikštyti, ir visi bėga pas jį“. [27] Jonas atsakė: „Žmogus negali nieko pasiimti, jeigu nebus jam duota iš dangaus. [28] Jūs patys galite man paliudyti, jog esu sakęs: Aš ne Mesijas! Aš siųstas būti tik jo pirmtaku. [29] Kas turi sužadėtinę, tas sužadėtinis, o sužadėtinio bičiulis, kuris šalia stovi ir girdi, džiaugte džiaugiasi jaunikio balsu. Šiam mano džiaugsmui dabar jau nieko netrūksta. [30] Jam skirta augti, o man – mažėti. [31] Kas iš aukštybių ateina, tas už visus viršesnis, o kas iš žemės gimė, žemiškas pats ir žemiškai kalba. Kas iš dangaus ateina, tas už visus viršesnis**. [32] Jis liudija, ką yra girdėjęs ir matęs, tik niekas jo liudijimo neklauso. [33] O kas jo liudijimą priima, tas pripažįsta, jog Dievas tiesakalbis, [34] nes ką yra Dievas atsiuntęs, tas kalba Dievo žodžius. Dievas teikia jam Dvasią be saiko. [35] Tėvas myli Sūnų ir visa yra atidavęs į jo rankas. [36] Kas tiki Sūnų, turi amžinąjį gyvenimą, o kas nenori Sūnaus tikėti – gyvenimo nematys; virš jo kybo Dievo rūstybė“.

Mt 9,15; Mk 2,19-20; Lk 5,34-35 (Nr. 45)

* *Žr. 13 lentelę.*
** *Žodžių „tas už visus viršesnis“ nėra daugelyje rankraščių.*

Jn 3,24: Mk 1,14; Mt 4,12; 14,3 plg. **Jn 3,25:** Mk 7,1ss; Mt 15,1ss; 23,23ss; Lk 11,37; Lk 7,18. **Jn 3,26:** Jn 1,26-34. **Jn 3,27:** Jn 6,65; 19,11; Jn 1,12; 6,7; 14,17; Mt 7,8; 10,8; Mk 11,30. **Jn 3,28:** Jn 1,20.27.30. **Jn 3,29:** Mt 25,1-12; Ef 5,25-27; Apr 19,7; 21,2.9; 22,17; 2Kor 11,2; 1Mak 9,39; Jer 7,34; 16,9; 25,10; Iz 62,5; 66,10; Oz 2,14-20; 1Tes 3,9; Jn 15,11; 16,24; 17,13; 1Jn 1,4; 2Jn 12. **Jn 3,30:** 2Sam 3,1. **Jn 3,31:** Jn 3,6.13; 8,23; Rom 9,5; Apd 10,36; 1Kor 15,47; 1Jn 4,5s. **Jn 3,32:** Jn 3,11; 1,11s; Iz 57,1. **Jn 3,33:** Jer 32,10; Est 8,8.10; Jn 6,27; Rom 4,11; 1Kor 9,2; 2Tim 2,19; 2Kor 1,22; Rom 15,28; Mt 27,66; Apr 22,10; Mt 11,27. **Jn 3,34:** Jn 8,26; Mk 12,14; Mt 22,16; Rom 3,4; 2Kor 6,8; 1Jn 5,10; Jn 14,28; 5,19ss; 6,37ss. 44ss; 7,17.28 ir t.t.; Ez 4,11.16; Jdt 7,21. **Jn 3,35s:** Mt 11,25-27; Jn 5,20; 10,17; Mk 1,11; 9,7; 9,7; 12,6; Jn 15,9; 16,27; Jn 13,3; 17,2.22ss; Mt 28,18; Jn 3,15; 5,24; 1Jn 5,12.20; **Jn 3,36:** Rom 2,8; 11,30s; 15,31; Jn 3,18; 9,41.

V. VEIKLA GALILĖJOJE

30. KELIONĖ Į GALILĖJĄ

Mt 4,12	Mk 1,14a	Lk 4,14a	Jn 4,1-3
[12] Išgirdęs, kad Jonas suimtas, Jėzus pasitraukė į Galilėją.	[14] Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus sugrįžo į Galilėją.	[14] Dvasios galybe Jėzus sugrįžo į Galilėją.	[1] Sužinojęs, kad fariziejai išgirdo jį daugiau už Joną susilaukiant mokinių ir gausiau krikštijant* [2] (nors pats Jėzus nekrikštydavo, tik jo mokiniai), [3] Jėzus paliko Judėją ir vėl išėjo į Galilėją.

* *Žr. 13 lentelę.*

Jn 4,1: Jn 3,22.26. **Jn 4,2:** 1Kor 1,17. **Mt 4,12 plg.:** Mt 14,3; Apd 10,37 ir t.t.; Jn 3,22-24; 4,1; Mk 1,9.

31. POKALBIS SU SAMARIETE IR VEIKLA SAMARIJOJE

Mt	Mk	Lk	Jn 4,4-42

Jn 4,4-42

4 Jam reikėjo eiti per Samariją. 5 Taigi jis užsuko į Samarijos miestą, vadinamą Sicharu, netoli nuo lauko, kurį Jokūbas buvo davęs savo sūnui Juozapui. 6 Tenai buvo Jokūbo šulinys. Nuvargęs iš kelionės, Jėzus prisėdo palei šulinį*. Buvo apie šeštą valandą. 7 Viena samarietė moteris atėjo semtis vandens. Jėzus ją paprašė: „Duok man gerti". 8 (Tuo tarpu mokiniai buvo nuėję į miestą nusipirkti maisto.) 9 Samarietė atsakė: „Kaipgi tu, būdamas žydas, prašai manę, samarietę, gerti?" (Mat žydai nebendrauja su samariečiais.) 10 Jėzus jai tarė: „Jei tu pažintum Dievo dovaną ir kas yra tas, kuris tave prašo: 'Duok man gerti', - rasi pati būtum jį prašiusi, ir jis tau būtų gyvojo vandens*a davęs!" 11 Moteris atsiliepė: „Viešpatie, bet juk tu neturi kuo pasemti, o šulinys gilus. Iš kur tu imsi gyvojo vandens? 12 Argi tu didesnis už mūsų tėvą Jokūbą, kuris tą šulinį mums paliko ir pats iš jo gėrė, ir jo vaikai, ir gyvuliai?!" 13 Jėzus atsakė: „Kiekvienas, kas geria šitą vandenį, ir vėl trokš. 14 O kas gers vandenį, kurį aš duosiu, tas nebetrokš per amžius, ir vanduo, kurį jam duosiu, taps jame versme vandens, trykštančio į amžinąjį gyvenimą". 15 Tuomet moteris sušuko: „Viešpatie, duok man to vandens, kad aš nebetrokščiau ir nebevaikščiočiau semtis čionai!" 16 Jėzus atsiliepė: „Eik, pakviesk savo vyrą ir sugrįžk čia". 17 Moteris atsakė: „Aš neturiu vyro". Jėzus jai tarė: „Gerai pasakei: 'Neturiu vyro', 18 nes jau esi turėjusi penkis vyrus, ir dabartinis – ne tavo vyras. Čia tu tiesą pasakei". 19 Moteris atsiliepė: „Aš matau, Viešpatie, jog esi pranašas. 20 Mūsų tėvai garbindavo*b Dievą ant šito kalno, o jūs tvirtinate, kad Jeruzalė esanti vieta, kur reikia jį garbinti*b". 21 Jėzus atsakė: „Moterie, tikėk manimi, jog ateis valanda, kada garbinsite Tėvą ne ant šio kalno ir ne Jeruzalėje. 22 Jūs garbinate, ko nepažįstate, o mes garbiname, ką pažįstame, nes išganymas ateina iš žydų*c 23 Bet ateis valanda – jau dabar ji yra, – kai tikrieji garbintojai šlovins Tėvą dvasia ir tiesa. Ir pats Tėvas tokių garbintojų ieško. 24 Dievas yra dvasia, ir jo garbintojai turi šlovinti*b jį dvasia ir tiesa". 25 Moteris jam sako: „Aš žinau, jog netrukus ateis Mesijas (tai yra Kristus)*d . Atėjęs jis mums viską paskelbs". 26 Jėzus jai taria: „Tai aš, kuris su tavimi kalbu!"
27 Tuo metu sugrįžo jo mokiniai ir nusistebėjo, kad jis šnekučiuoja su moterimi. Vis dėlto nė vienas nepaklausė: „Ko iš jos nori?" arba „Apie ką su ja kalbi?" 28 O moteris, palikusi ąsotį, nubėgo į miestą ir apskelbė žmonėms: 29 „Eikite pažiūrėti žmogaus, kuris pasakė man viską, ką esu padariusi. Ar tik jis nebus Mesijas*e?!" 30 Ir žmonės iš miesto ėjo pas jį. 31 Tuo tarpu mokiniai ėmė raginti: „Rabi, pasistiprink!" 32 O jis atsiliepė: „Aš turiu valgyti maisto, kurio jūs nežinote". 33 Tada mokiniai pradėjo vienas kitą klausinėti: „Nejaugi kas atnešė jam valgyti?"
34 Bet Jėzus tarė: „Mano maistas – vykdyti valią to, kuris mane siuntė, ir baigti jo darbą. 35 Argi jūs nesakote: 'Dar keturi mėnesiai, ir ateis pjūtis'? Štai sakau jums: pakelkite akis ir pažiūrėkite į laukus; jie jau baluoja ir prinokę pjūčiai.

36 Jau pjovėjas uždarbį gauna ir renkasi vaisių amžinajam gyvenimui, kad lygiai džiaugtųsi sėjėjas ir pjovėjas. 37 Teisingai priežodis sako: 'Vienas pasėja, kitas nupjauna'. 38 Aš pasiunčiau jus nuimti derliaus, į kurį jūs neįdėjote darbo. Kiti pasidarbavo, o jūs įstojote į jų darbą".
39 Daug samariečių iš ano miesto įtikėjo Jėzų dėl moters liudijimo: „Jis man pasakė viską, ką esu padariusi". 40 Atėję samariečiai prašė jį pasilikti pas juos, ir jis ten pasiliko dvi dienas. 41 Dar daugiau žmonių įtikėjo dėl jo pamokslų. 42 O moteriai jie pasakė: „Dabar mes tikime ne dėl tavo šnekos. Mes patys išgirdome ir žinome, kad jis iš tiesų yra pasaulio Išganytojas".

Mt 9,37-38; Lk 10,2 (Nr. 98)

* *Mss – πηγη – šis žodis reiškia vietą, kur yra geriamas vanduo, natūrali versmė arba šulinys.*
*a *Mss lit. „tekantis" – perkeltine prasme „gyvas vanduo".*
*b *Mss lit. „Lenktis[Dievui]", arba perkeltine prasme „garbinti".*
*c *Mss – 'Ιουδαιων – „judėjų", išskirtinai religine prasme.*
*d *Mss lit. - „Žinau, kad Mesijas ateina, jis vadinamas Pateptuoju (Χριστος)"*
*e *Mss lit. - „Pateptasis".*

Jn 4,4: Lk 17,1. **Jn 4,5:** Pr 48,22; Joz 24,32; Pr 33,19; Apd 7,16. **Jn 4,6:** Iš 2,15. Jn 4,9; Sir 50,25s; Lk 9,52s. **Jn 4,9:** Kar 17,24-41. **Jn 4,10:** Jn 7,37s; Sir 15,3; 24,21.24-27; Bar 3,12; Pr 26,19; Kun 14,5; Jer 2,13; 17,3; Zch 14,8. **Jn 4,11:** Jn 2,20; 3,4; Pr 21,19; 26,19. **Jn 4,12:** Jn 8,53. **Jn 4,14:** Iz 58,11; 49,10; Ez 47,1ss; Sir 24,21; Jn 7,37ss; Jn 9,31 ss; Apr 7,17; 21,6; 22,1.17. **Jn 4,15:** Jn 6,34. **Jn 4,16:** Tob 3,8. **Jn 4,18:** 2Kar 17,30s. **Jn 4,19:** Įst 12,1-14; 11,29; Jn 1,48s; 9,17. **Jn 4,20:** Įst 11,29; 27,12; 12,4 ss; Iš 3,12; Ps 122. **Jn 4,21:** Apd 6,14; 1Kar 8,27; Iz 66,1.18-23; Mal 1,11; Apr 2,22. **Jn 4,22:** Apd 17,23; Iz 2,3;Jer 3,17; Rom 1,16; 2,10; 3,1s; 9,4s; 11,18. **Jn 4,23:** Jn 5,25; Iz 1,11-20; 29,13; Jl 2,13; Am 5,21-26; Mch 6,6-8; Ps 40,7; 50,7ss; 51,19. **Jn 4,24:** Rom 12,1; Apd 7,48; 17,24s; 1Jn 1,5; 1Jn 4,8. **Jn 4,25:** Jn 1,41. **Jn 4,29:** Jn 4,39. **Jn 4,34:** Ps 63,6; Įst 8,3; Pat 9,5s; Mt 4,4; Jn 17,4; 5,36. **Jn 4,35:** Jn 4,51; 7,14; 15,3; Pat 11,21; Iz 27,12; Job 4,13; Mk 4,1-9.26-29; Mt 13,24-30; Apr 14,14-16. **Jn 4,36:** Kun 25,3; Iz 9,2; Ps 126,5s; Oz 10,12. **Jn 4,37:** Mch 6,15; Job 31,8; Ag 1,6; Iš 28,30; Mt 25,26; Įst 20,6; 28,30; 1Kor 3,6. **Jn 4,38:** Joz 24,13. Lk 9,53; Jn 4,29. **Jn 4,40:** Lk 9,52s. **Jn 4,42:** Iz 43,3-11; 63,8s; 45,21s; Apd 5,31; 13,23; Fil 3,20; 1Jn 4,14; 1Tim 4,10; 2,3 ss.

32. VEIKLA GALILĖJOJE

Mt 4,13-17	Mk 1,14-15	Lk 4,14-15	Jn 4,43-46a
(13,57b) O Jėzus jiems atsakė: „Niekur pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje ir savo namuose“.	*(6,4) O Jėzus jiems tarė: „Niekur pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje tarp savo giminių ir savo namuose“.*	*(4,24) Jis dar pridūrė: „Iš tiesų sakau jums: joks pranašas nepriimamas savo tėviškėje“.*	43 Po dviejų dienų jis išvyko iš ten į Galilėją. 44 Pats Jėzus buvo pareiškęs: „Pranašas negerbiamas savo tėviškėje“.
		14 Dvasios galybe Jėzus sugrįžo į Galilėją, ir visame krašte pasklido apie jį garsas.	45 Kai jis pasiekė Galilėją, galilėjiečiai pagarbiai jį priėmė, nes buvo matę jo darbus per šventes Jeruzalėje; mat ir jie buvo nukeliavę į tas šventes.
13 Jis paliko Nazarą* ir apsistojo Kafarnaume, prie ežero, kur susieina Zabulono ir Neftalio*ª sritys. 14 Išsipildė pranašo Izaijo žodžiai: 15 *Zabulono žeme ir Neftalio žeme! Paežerės juosta, žeme už Jordano – pagonių Galilėja!* 16 *Tamsybėje tūnanti tauta išvydo skaisčią šviesą, gyvenantiems ūksmingoje mirties šalyje užtekėjo šviesybė.*	*(1,21) Jie atvyko į Kafarnaumą, ir netrukus, šabo dieną, nuėjęs į sinagogą Jėzus pradėjo mokyti.*	*(4,31) Jis nusileido į Galilėjos miestą Kafarnaumą ir kiekvieną šabą mokė žmones.*	*(2,12) Paskui jis su savo motina, broliais ir mokiniais nukeliavo į Kafarnaumą. Ten jie pasiliko kelias dienas.*
	14 Kai Jonas buvo suimtas, Jėzus sugrįžo į Galilėją ir ėmė skelbti Dievo Evangeliją, 15 kad atėjo metas ir prisiartino Dievo karalystė: „Atsiverskite ir tikėkite Evangelija**!“	15 Jis pradėjo mokyti jų sinagogose, visų gerbiamas.	
17 Nuo to meto Jėzus ėmė skelbti: „Atsiverskite, nes prisiartino dangaus karalystė!“			46 Jis vėl atėjo į Galilėjos Kaną, kur buvo pavertęs vandenį vynu.
Mt 3,1-2 (Nr. 13)	*Mk 1,4 (Nr. 13)*	*Lk 3,2b-3 (Nr. 13)*	

*Mss – *Ναζαρα, t.y. Nazaretą.*
*ª Mss – *Νεφθαλιμ, ST – Naftalis.*
** Mss – *τω ευαγγελιω – t.y. „gerąja naujiena“.*

Jn 4,43: Jn 4,3s.40. **Jn 4,44 plg.:** Jn 7,3.41.52; 1,46; 18,5.7; 19,19. **Lk 4,14:** Mt 9,26; 4,24; 9,31; 14,1; Mk 1,28.45; Lk 4,37; 7,17; 5,15. **Jn 4,45:** Jn 2,23. **Mt 4,13 plg.:** Mt 9,1; 11,23; Lk 4,16-30 plg. **Mt 4,15s:** Iz 8,23-9,1; 58,10. **Mt 4,15:** 1Mak 5,15. **Mt 4,16:** Lk 1,78s. **Mk 1,14s plg.:** Mt 14,3; Apd 10,37 ss; Jn 3,22-24; 4,1; Mk 1,9. **Mk 1,15 plg.:** Dan 1,22; Ez 7,12; 9,1; 1Pt 1,11; Apr 1,3; Mk 11,13 ss; Iz 52,7; 61,1; Mt 12,28 plg.; Mk 4,11; 9,1.13; Apd 11,17s; 20,21; Hbr 6,1; Gal 4,4; Mt 10,7; Lk 10,9.11. **Jn 4,46:** Jn 2,1ss.

33. MOKYMAS NAZARETE

(= Nr. 139)

Mt 13,53-58

53 Baigęs sakyti tuos palyginimus, Jėzus iškeliavo iš tenai. 54 Jis parėjo į savo tėviškę ir ėmė mokyti žmones sinagogoje,

o jie stebėjosi ir klausinėjo: „Iš kur šitam tokia išmintis ir stebuklinga galybė*? 55 Argi jis ne dailidės sūnus?! Argi jo motina nesivadina Marija, o Jokūbas, Juozapas*ᵃ, Simonas ir Judas – argi ne jo broliai? 56 Ir jo seserys – argi jos ne visos gyvena pas mus? Iš kur jam visa tai?“
Ir jie ėmė piktintis juo.

57 O Jėzus jiems atsakė:

„Niekur pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje ir savo namuose“.

58 Dėl jų netikėjimo jis ten nedarė tiek daug stebuklų*.

Mk 6,1-6a

1 Išvykęs iš ten, Jėzus, mokinių lydimas, parkeliauja į savo tėviškę. 2 Atėjus šabui, jis pradėjo mokyti sinagogoje.

Daugelis girdėdami stebėjosi ir sakė: „Iš kur jam tai? Kas per išmintis jam suteikta ir kas per stebuklai daromi jo rankomis? 3 Argi jis ne dailidė, ne Marijos sūnus, Jokūbo, Jozės**, Judo ir Simono brolis?! Argi jo seserys negyvena čia, pas mus?!“

Ir jie piktinosi juo.

4 O Jėzus jiems tarė:

„Niekur pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje tarp savo giminių ir savo namuose“.

5 Ir jis ten negalėjo padaryti jokio stebuklo*, tik keliems ligoniams uždėjo rankas ir juos išgydė. 6 Jis stebėjosi jų netikėjimu.

* *Gr.žodis „δυναμεις – dynamεs“, paprastai verčiamas kaip „stebuklas“, bet tikslesnis vertimas „galia, jėga“.*
*ᵃ *Mss – ’Ιωσηφ*[N-NM-S] *= Juozapas*
** *Mss – ’Ιωσητος*[N-GM-S] *= Jozetas*
*** *T.y. Nazaretą.*
***ᵃ *Iz 61,1-2; „Viešpaties malonės metų“ – „Jubiliejinių“ ?*

Lk 4,16-30

16 Jėzus parėjo į Nazarą***, kur buvo užaugęs. Šabo dieną, kaip pratęs, nuėjo į sinagogą ir atsistojo skaityti. 17 Jam padavė pranašo Izaijo knygą. Atvyniojęs ritinį, jis rado vietą, kur parašyta:
18 *Viešpaties Dvasia ant manęs,*
nes jis patepė mane,
kad neščiau gerąją naujieną vargdieniams.
Pasiuntė skelbti belaisviams išvadavimo,
akliesiems – regėjimo;
siuntė vaduoti prislėgtųjų
19*ir skelbti Viešpaties malonės metų.****ᵃ
20 Suvyniojęs ritinį, Jėzus grąžino jį patarnautojui ir atsisėdo; visų sinagogoje esančių akys buvo įsmeigtos į jį. 21 Ir jis pradėjo jiems kalbėti: „Šiandien išsipildė ką tik jūsų girdėti Rašto žodžiai“.

22 Visi jam pritarė ir stebėjosi maloningais žodžiais, sklindančiais iš jo lūpų. Ir jie klausė: „Argi jis ne Juozapo sūnus?!“

23 O Jėzus prabilo: „Jūs, be abejo, man priminsite patarlę: ‘Gydytojau, pats pasigydyk’ – padaryk ir čia, savo tėviškėje, darbų, kokių girdėjome buvus Kafarnaume“. 24 Jis dar pridūrė: „Iš tiesų sakau jums: joks pranašas nepriimamas savo tėviškėje.
25 Tikrą tiesą sakau jums: daug našlių buvo Izraelyje Elijo dienomis, kai dangus buvo uždarytas trejus metus ir šešis mėnesius ir baisus badas ištiko visą kraštą. 26 Bet nė pas vieną iš jų nebuvo siųstas Elijas, tik pas našlę Sidono šalyje, Sareptoje. 27 Taip pat pranašo Eliziejaus laikais daug buvo raupsuotųjų, bet nė vienas jų nebuvo pagydytas, tik siras Naamanas“.

28 Tai išgirdę, visi, kurie buvo sinagogoje, labai užsirūstino; 29 jie pakilę išsivarė jį iš miesto, iki pakriūtės to kalno, ant kurio pastatytas jų miestas, ir norėjo nustumti jį žemyn. 30 Bet Jėzus praėjo tarp jų ir pasišalino.

Jn

(7,15) Žydai stebėjosi ir sakė: „Iš kur jis išmano Raštą, visai nesimokęs?“
(6,42) Jie sakė: „Argi jis ne Jėzus, Juozapo sūnus?! Argi mes nepažįstame jo tėvo ir motinos? Kaip jis gali sakyti: ‘Aš esu nužengęs iš dangaus’?“

(4,44) Pats Jėzus buvo pareiškęs: „Pranašas negerbiamas savo tėviškėje“.

(10,39) Jie dar kartą mėgino jį suimti, bet jis ištrūko jiems iš rankų.

Mt 13,53s plg.: Mt 19,1; 11,1 (7,28; 26,1); Mk 1,9.24 ss; 1,21; 3,1-6. **Lk 4,16:** Apd 7,20s; 22,3 Lk 2,51; Apd 17,2; 13,14; 16,13. **Lk 4,17:** Apd 13, 15.27; Apr 5,2. **Lk 4,18:** Lk 3,22; 4,1; Apd 10,38; Iz 58,6; 61,1s. **Lk 4,19:** Kun 25,10?. **Lk 4,20:** Apd 6,15; 10,4; 3,4. **Lk 4,22 plg.:** Mk 1,22; 7,27; 10,26; 11,18; Mt 7,28; 19,25; 22,33; Apd 14,3; 20,24.32; Ps 45,3; Lk 2,40; Apd 4,33; 6,8; 7,10; Iz 55,11 ss; Kol 4,6. **Mt 13,54b plg.:** Mt 13,58 plg.; Mk 9,39; 7,37 ir t.t.; Apd 19,11; 2Kor 12,12. **Mt 13,55 plg.:** 1Sam 13,19; Ts 11,1s; 1Kar 17,17; Lk 7,12; Apd 16,1; 23,16; Gal 4,21; Lk 3,23; Mk 3,21.31 plg.; Jn 7,5; Apd 1,14; 1Kor 9,5; Gal 1,19; 2,9.12; Apd 12,17; 15,13; 21,18; 1Kor 15,7. **Lk 4,23:** Mt 27,42; Sir 18,20; Mt 9,12; Lk 10,15; 4,31.40; 7,1. **Lk 4,25:** 1Kar 17,1; 18,1; Jok 5,17s (Dan 7,25; Apr 12,14 ss). **Lk 4,26:** 1Kar 17,9. **Lk 4,27:** 2Kar 5,14; 7,3. **Mt 13,58 plg.:** Mt 8,10; Apd 7,58; 14,19. **Lk 4,28:** Apd 7,54-60. **Lk 4,30:** Jn 7,30; Jn 8,59 ss.; Lk 22,3.53.

34. PIRMŲJŲ MOKINIŲ PAŠAUKIMAS

(= Nr. 21A, plg. Nr. 41)

Mt 4,18-22

18 Vaikščiodamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė du brolius – Simoną, vadinamą Petru, ir jo brolį Andriejų, – metančius tinklą į ežerą; mat jie buvo žvejai. 19 Jis tarė: „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių žvejais“. 20 Tuodu tuojau paliko tinklus ir nuėjo su juo.

21 Paėjėjęs toliau, Jėzus pamatė kitus du brolius – Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną. Jiedu su savo tėvu Zebediejumi valtyje taisė tinklus. Jis ir tuos pašaukė. 22 Jie, tučtuojau palikę valtį ir tėvą, nuėjo su juo.

(16,17-18) 17 *Jėzus jam tarė: „Palaimintas, tu, Simonai, Jonos* sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tai tau apreiškė, bet mano Tėvas, kuris yra danguje.* 18 *Ir aš tau sakau: tu esi Petras*a - [uola]; ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią*b, ir pragaro*c vartai jos nenugalės.*

Mk 1,16-20

16 Eidamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė Simoną ir Simono brolį Andriejų, metančius tinklą į ežerą; mat jie buvo žvejai. 17 Jėzus tarė: „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių žvejais“. 18 Ir tuojau, palikę tinklus, juodu nuėjo su juo.

19 Paėjėjęs truputį toliau, jis pamatė Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, valtyje betaisančius tinklus. 20 Tuoj pat pasišaukė ir juos. Palikę savo tėvą Zebediejų su samdiniais valtyje, jie sekė paskui jį.

(3,16) 16 *Paskyrė Dvylika*d : Simoną, pavadinęs jį Petru*a.*

---

* *Mt 16,17* – Mss: *Σιμων Βαριωνα – Simonai Bar-Jona.*
*a Mss: *Πετρος – Petras (hebr. Kef'as) – gr. uola arba „uolininkas“.*
*b Mss: *την εκκλησιαν - „pašauktųjų susirinkimą“; toks hebr. ir gr. žodžio „Bažnyčia“ atitikmuo.*
*c Mss: *αδου – hades'as, hebr. šeol'as, t.y. „praraja“.*
*d *Žodžių „Paskyrė Dvylika“ nėra daugelyje senovės rankraščių..*

Lk 5,1-11

1 Kartą, kai minios veržėsi prie Jėzaus klausytis Dievo žodžio, jis stovėjo prie Genezareto ežero 2 ir pamatė dvi valtis, sustojusias prie ežero kranto. Žvejai buvo išlipę iš jų ir plovė tinklus. 3 Įlipęs į vieną valtį, kuri buvo Simono, jis paprašė jį truputį atsistumti nuo kranto ir atsisėdęs mokė minias iš valties. 4 Baigęs kalbėti, jis tarė Simonui: „Irkis į gilumą ir išmeskite tinklus valksmui“. 5 Simonas jam atsakė: „Mokytojau, mes, kiaurą naktį vargę, nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio užmesiu tinklus“. 6 Tai padarę, jie užgriebė didelę daugybę žuvų, kad net tinklai pradėjo trūkinėti. 7 Jie pamojo savo bendrininkams, buvusiems kitoje valtyje, atplaukti į pagalbą. Tiems atplaukus, jie pripildė žuvų abi valtis, kad jos kone skendo. 8 Tai matydamas, Simonas Petras puolė Jėzui į kojas, sakydamas: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!“ 9 Mat jį ir visus jo draugus suėmė išgąstis dėl to valksmo žuvų, kurias jie buvo sugavę, 10 taip pat Zebediejaus sūnus Jokūbą ir Joną, kurie buvo Petro bendrai. O Jėzus tarė Simonui: „Nebijok! Nuo šiol jau žmones žvejosi“.

11 Išvilkę į krantą valtis, jie viską paliko ir nuėjo paskui jį.

(6,14a) 14*Simoną, kurį praminė Petru*a.*

Jn 1,35-42

35 Kitą dieną tenai vėl stovėjo Jonas ir du jo mokiniai. 36 Išvydęs ateinantį Jėzų, jis tarė: „Štai Dievo Avinėlis!“ 37 Išgirdę tuos žodžius, abu mokiniai nuėjo paskui Jėzų. 38 O jis atsigręžė ir, pamatęs juos sekančius, paklausė: „Ko ieškote?“ Jie atsakė: „Rabi (tai reiškia „Mokytojau“), kur gyveni?“ 39 Jis tarė: „Ateikite ir pamatysite“. Tada jiedu nuėjo, pamatė, kur jis gyvena, ir tą dieną praleido pas jį. Tai buvo apie dešimtą valandą.

40 Vienas iš tų dviejų, kurie girdėjo Jono žodžius ir nuėjo su Jėzumi, buvo Simono Petro brolis Andriejus. 41 Jis pirmiausia susiieškojo savo brolį Simoną ir jam pranešė: „Radome Mesiją!“ (išvertus tai reiškia „Kristų“). 42 Ir nusivedė jį pas Jėzų.

Jėzus pažvelgė į jį ir tarė: „Tu esi Simonas, Jono sūnus, o vadinsiesi Kefas“ (tai reiškia „Petras – Uola*a“).

Lk 5,1: 1Mk 11,67; Mt 4,18 plg. **Lk 5,5:** Lk 8,24.45; 9,33.49; 17,13. **Lk 5,7:** Sk 11,22. **Lk 5,8:** Mt 8,8; Lk 7,6; Apd 10,26; 1Kar 17,18; Ts 6,22; 13,22; Job 42,5; Iz 6,5; Ez 1,1-2,3; 1Sam 5. **Mt 4,18 plg.:** Mt 16,17s; Mk 7,31; Jn 21,15ss; Jn 1,42. **Mt 4,18s plg.:** Jer 16,16; Ez 47,10; Pat 6,2; Mt 13,47ss; Mk 2,14 ir t.t. **Mt 4,20 plg.:** Mt 4,21; 19,27; 1Kar 19,19ss. **Mt 4,21:** Mt 20,20-28; Mk 10,35-45; Lk 5,10; Apd 12,1s; 3-4; Gal 2,9; Mk 5,37; 9,2; 13,3; 14,33. **Mt 4,22 plg.:** Mt 4,20.
Jn 1,35: Jn 1,29.40; Mk2,18ss; Mt 9,14ss; Apd 18,25; 19,1ss. **Jn 1,36:** Jn 1,29. **Jn 1,38:** Jn 1,49; Jn 3,2; 4,31; 6,25; 9,2; 11,8; 20,16. **Jn 1,40:** Jn 1,35. **Jn 1,41:** Jn 4,25; 1Sam 2,10; Ps 2,2; Iz 45,1. **Jn 1,42 plg.:** 2Kar 6,19; 1Kor 1,2; 3,22; 9,5; 15,5; Gal 1,18; 2,9.11.14.

35. MOKYMAS KAFARNAUMO SINAGOGOJE

(plg. Nr. 76)

Mt 7,28-29	Mk 1,21-22	Lk 4,31-32	Jn
(4,13) Jis paliko Nazarą ir apsistojo Kafarnaume, prie ežero, kur susieina Zabulono ir Neftalio sritys.* 28 Kai Jėzus baigė tas kalbas, minios stebėjosi jo mokslu, 29 nes jis mokė ne kaip jų Rašto aiškintojai, bet kaip turintis galią.	21 Jie atvyko į Kafarnaumą, ir netrukus, šabo dieną, nuėjęs į sinagogą Jėzus pradėjo mokyti. 22 Žmonės stebėjosi jo mokslu, nes jis mokė kaip turintis galią, o ne kaip Rašto aiškintojai.	31 Jis nusileido į Galilėjos miestą Kafarnaumą, ir kiekvieną šabą mokė žmones. 32 Jie labai stebėjosi jo mokslu, nes jo žodis dvelkė galybe.	*(2,12) Paskui jis su savo motina, broliais ir mokiniais nukeliavo į Kafarnaumą. Ten jie pasiliko kelias dienas.* *(7,46) Sargybiniai atsiliepė: „Niekados žmogus nėra taip kalbėjęs!“*

* *Žr. 32 lentelę.*

Mk 1,21 plg.: Mt 8,5; 17,24; Mk 2,1; 9,33; Lk 7,1; Jn 6,17.24.59. **Mt 1,28:** Mt 11,1; 13,53; 19,1; 26,1. **Mk 1,22 plg.:** Mk 1,27; 6,2; 7,37; 10,26; 11,18; Lk 9,43; Mt 13,54; 19,25; 22,33.

36. APSĖSTOJO IŠGYDYMAS SINAGOGOJE

Mt	Mk 1,23-28	Lk 4,33-37	Jn
	23 Jų sinagogoje tada buvo netyrosios dvasios apsėstas žmogus. Jis ėmė šaukti: 24 „Ko tau iš mūsų reikia, Jėzau Nazarėnai*? Gal atėjai mūsų pražudyti? Aš žinau, kas tu esi: Dievo šventasis!“ 25 Jėzus sudraudė jį: „Nutilk ir išeik iš jo!“ 26 Tuomet netyroji dvasia pradėjo jį tąsyti ir, baisiai šaukdama, išėjo iš jo. 27 Visi didžiai nustebo ir klausinėjo vienas kitą: „Kas gi čia? Naujas mokslas su galia?! Jis netgi netyrosioms dvasioms įsakinėja, ir tos jo klauso!“ 28 Gandas apie jį greitai pasklido po visą Galilėjos šalį.	33 Kartą sinagogoje buvo netyrojo demono dvasios apsėstas žmogus. Jis pradėjo garsiai šaukti: 34 „Šalin! Ko tau iš mūsų reikia, Jėzau Nazarėnai?! Gal atėjai mūsų pražudyti? Aš žinau, kas tu esi: Dievo šventasis!“ 35 Jėzus sudraudė jį: „Nutilk ir išeik iš jo!“ Nubloškęs jį į sinagogos vidurį, demonas išėjo, nė kiek jo nesužeidęs. 36 Visi nustėro ir kalbėjosi: „Kas tai per žodis: jis su valdžia ir galia įsakinėja netyrosioms dvasioms, ir tos pasitraukia?!“ 37 Ir gandas apie jį plito visose aplinkinėse vietovėse.	

* *Mss* Ναζαρηνε. *Plg.* Nazarietis *(Mt 2,13).*

Mk 1,23 plg.: Kun 1,2; Mk 3,1; 4,26; 5,2; 7,11; 8,36s; 11,2; 12,1; 13,34; 14,13ss; Mk 3,30; 6,7; 7,25; 9,17; Mt 10,1 ss; Zch 13,2; Mk 3,11; 5,5.7; 9,26; Mt 8,29; Lk 4,41; 8,28. **Mk 1,24 plg.:** Ts 11,12; 2Sam 16,10; 19,23; 1Kar 17,18; 2Kar 3,13; 9,18s; 2Met 35,21; Mk 5,7; Mt 8,29; 27,19; Lk 8,28; Jn 2,4; Ts 13,7; 16,17; Ps 106,16; Jn 6,69; 1Jn 2,20; 3,8; Apd 3,14; 4,27.30; Apr 3,7. **Mk 1,25 plg.:** Mk 1,34; 3,12; 9,25; Mt 12,16; 17,18; Lk 4,41; 9,42. **Mk 1,26 plg.:** Mk 9,26; Lk 9,39. **Mk 1,27 plg.:** Mk 4,41; Lk 4,36. **Mk 1,28 plg.:** Mk 1,39; Lk 21,25; Apd 2,2; Hbr 12,19.

37. PETRO UOŠVĖS PAGYDYMAS

(= Nr. 87)

Mt 8,14-15	Mk 1,29-31	Lk 4,38-39	Jn
[14] Atėjęs į Petro namus, Jėzus pamatė jo uošvę gulinčią ir karščiuojančią.	[29] Išėjęs iš sinagogos, Jėzus su Jokūbu ir Jonu iškart nuėjo į Simono ir Andriejaus namus. [30] Simono uošvė gulėjo karščiuodama, ir jie tuojau apie tai jam pasakė.	[38] Iš sinagogos Jėzus atėjo į Simono namus. Simono uošvė labai karščiavo, ir namiškiai prašė jai pagalbos.	
[15] Jis palietė jos ranką, ir karštis paliovė. Toji atsikėlė ir galėjo jam patarnauti.	[31] Jis priėjęs pakėlė ją už rankos; karštis paliovė, ir ji galėjo jiems patarnauti.	[39] Atsistojęs prie jos galvūgalio, jis sudraudė karštligę, ir toji liovėsi. Tuojau atsikėlusi ji galėjo jiems patarnauti.	

Mk 1,29: Mt 4,18ss.21; Mk 7,17 ir t.t. **Mk 1,30 plg.:** 1Kor 9,5. **Mt 8,15 plg.:** Mk 2,9ss; 5,41; 9,27; Apd 3,7; Jn 4,52; Apd 28,8; Mk 15,41; Mt 27,55; Lk 8,3ss. **Lk 4,39:** Lk 5,25; 8,44.47ss.

38. VAKARINIAI PAGYDYMAI

(= Nr. 88)

Mt 8,16-17	Mk 1,32-34	Lk 4,40-41	Jn
[16] Vakarui atėjus, žmonės sugabeno pas Jėzų daug demono apsėstųjų. Jis išvarė dvasias žodžiu ir išgydė visus ligonius,	[32] Atėjus vakarui, kai saulė nusileido, pas Jėzų buvo sugabenti visi ligoniai ir demonų apsėstieji; [33] visas miestas buvo susirinkęs prie durų. [34] Jis išgydė daugelį sergančių įvairiomis ligomis, išvarė daug demonų. Ir neleido demonams kalbėti, nes jie žinojo, kas jis.	[40] Saulei leidžiantis, visi, kurie turėjo ligonių, įvairiomis ligomis sergančių, vedė juos prie Jėzaus. O jis gydė, ant kiekvieno uždėdamas rankas. [41] Iš daugelio išeidavo demonai, šaukdami: „Tu Dievo Sūnus!“ Jis drausdavo juos, kad šito nesakytų; mat jie žinojo jį esant Mesiją.	
[17] kad išsipildytų pranašo Izaijo žodžiai: *Jis prisiėmė mūsų negalias, užsikrovė mūsų ligas**.			
Mt 4,24 (Nr. 50) *Mt 12,15b-17 (Nr. 48)*	*Mk 3,10-12 (Nr. 48)*		

* *Žr. Iz 53,4*

Mk 1,32 plg.: Mk 4,35; 6,47; 14,17; 15,42; **Mk 1,33 plg.:** Mk 1,45; 2,4.13; 3,9.20; 4,1; 5,21.24; 6,31.34s; 8,1. **Mk 1,34 plg.:** Lk 4,33. **Mt 8,17:** Iz 53,4.11.

39. JĖZUS PALIEKA KAFARNAUMĄ

Mt	Mk 1,35-38	Lk 4,42-43	Jn
	[35] Labai anksti, dar neprašvitus, Jėzus atsikėlęs nuėjo į negyvenamą vietą ir tenai meldėsi. [36] Simonas ir jo draugai nusekė iš paskos [37] ir, suradę jį, pasakė: „Visi tavęs ieško“. [38] Jis atsakė: „Eikime kitur, į gretimus miestelius, kad ir ten skelbčiau žodį, nes tam esu atėjęs“.	[42] Dienai išaušus, Jėzus nuėjo į negyvenamą vietą. Bet minios jo ieškojo ir jį pasivijo. Žmonės mėgino Jėzų sulaikyti, kad jų nepaliktų. [43] O jis jiems pasakė: „Ir kitiems miestams aš turiu skelbti gerąją naujieną apie Dievo karalystę, nes tam ir esu siųstas“.	

Mk 1,45b; Lk 5,16 (Nr. 42)

Mk 1,35 plg.: Mk 1,45; 6,31s.35; Mk 6,46; 14,32 plg.; Lk 3,21; 5,16; 6,12; Mt 14,13; Jn 11,54. **Mk 1,36 plg.:** Lk 8,40; Jn 6,24. **Mk 1,38 plg.:** Lk 8,1; Jn 8,42.

40. PIRMOJI KELIONĖ PO GALILĖJĄ

Mt 4,23	Mk 1,39	Lk 4,44	Jn
[23] Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją, mokydamas sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydydamas žmonėse visokias ligas bei negalias.	[39] Ir keliavo po visą Galilėją, skelbdamas [žodį] jų sinagogose ir išvarinėdamas demonus.	[44] Ir jis skelbė [žodį] Judėjos* sinagogose.	

Mt 9,35; Mk 6,6b; Mt 8,1 (Nr. 98)

* *Veikiausiai „judėjų“, „Žydų“ prasme.*

Mt 4,23 plg.: Mk 1,14s; Lk 4,15; 13,22; Mt 11,1; Įst 7,15; Mt 4,17; 9,35; 10,1; 24,14; 8,17 (Iz 53,4).

41. NEPAPRASTAS ŽVEJONĖS LAIMIKIS

(plg. Nr. 21 A, 34, 122, 360)

Mt 4,18-22

(13,1-3) 1 Vieną dieną, išėjęs iš namų, Jėzus sėdėjo ant ežero kranto. 2 Prie jo susirinko didžiulė minia; todėl jis įlipo į valtį ir atsisėdo, o visi žmonės stovėjo pakrantėje. 3 Ir jis daug jiems kalbėjo palyginimais. Jis sakė:

18 Vaikščiodamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė du brolius – Simoną, vadinamą Petru, ir jo brolį Andriejų, – metančius tinklą į ežerą; mat jie buvo žvejai. 19 Jis tarė: „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių žvejais". 20 Tuodu tuojau paliko tinklus ir nuėjo su juo.
21 Paėjėjęs toliau, Jėzus pamatė kitus du brolius – Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną. Jiedu su savo tėvu Zebediejumi valtyje taisė tinklus. Jis ir tuos pašaukė. 22 Jie, tučtuojau palikę valtį ir tėvą, nuėjo su juo.

Mk 1,16-20

(4,1-2) 1 Jėzus vėl ėmė mokyti paežerėje. Prie jo susirinko didžiausia minia, kad jis net įlipo į valtį ežere ir sėdėjo ant vandens, o visa minia liko sausumoje palei ežerą. 2 Jis mokė juos daugelio dalykų palyginimais. Mokydamas bylojo:

16 Eidamas palei Galilėjos ežerą, Jėzus pamatė Simoną ir Simono brolį Andriejų, metančius tinklą į ežerą; mat jie buvo žvejai. 17 Jėzus tarė: „Eikite paskui mane! Aš padarysiu jus žmonių žvejais". 18 Ir tuojau, palikę tinklus, juodu nuėjo su juo.
19 Paėjėjęs truputį toliau, jis pamatė Zebediejaus sūnų Jokūbą ir jo brolį Joną, valtyje betaisančius tinklus. 20 Tuoj pat pasišaukė ir juos. Palikę savo tėvą Zebediejų su samdiniais valtyje, jie sekė paskui jį.

Lk 5,1-11

1 Kartą, kai minios veržėsi prie Jėzaus klausytis Dievo žodžio, jis stovėjo prie Genezareto ežero 2 ir pamatė dvi valtis, sustojusias prie ežero kranto. Žvejai buvo išlipę iš jų ir plovė tinklus. 3 Įlipęs į vieną valtį, kuri buvo Simono, jis paprašė jį truputį atsistumti nuo kranto ir atsisėdęs mokė minias iš valties. 4 Baigęs kalbėti, jis tarė Simonui: „Irkis į gilumą ir išmeskite tinklus valksmui". 5 Simonas jam atsakė: „Mokytojau, mes, kiaurą naktį vargę, nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio užmesiu tinklus". Tai padarę, jie užgriebė didelę daugybę žuvų, kad net tinklai pradėjo trūkinėti. 7 Jie pamojo savo bendrininkams, buvusiems kitoje valtyje, atplaukti į pagalbą. Tiems atplaukus, jie pripildė žuvų abi valtis, kad jos kone skendo. 8 Tai matydamas, Simonas Petras puolė Jėzui į kojas, sakydamas: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!" 9 Mat jį ir visus jo draugus suėmė išgąstis dėl to valksmo žuvų, kurias jie buvo sugavę, 10 taip pat Zebediejaus sūnus Jokūbą ir Joną, kurie buvo Petro bendrai. O Jėzus tarė Simonui: „Nebijok! Nuo šiol jau žmones žvejosi".

11 Išvilkę į krantą valtis, jie viską paliko ir nuėjo paskui jį.

Jn 21,1-11

1 Paskui Jėzus vėl pasirodė mokiniams prie Tiberiados ežero. Pasirodė taip. 2 Buvo drauge Simonas Petras, Tomas, vadinamas Dvyniu, Natanaelis iš Galilėjos Kanos, Zebediejaus sūnūs ir dar du kiti mokiniai. 3 Simonas Petras jiems sako: „Einu žvejoti". Jie pasisiūlė: „Ir mes einame su tavimi". Jie nuėjo ir sulipo į valtį, tačiau tą naktį nieko nesugavo.
4 Rytui auštant, ant kranto pasirodė bestovįs Jėzus. Mokiniai nepažino, kad ten Jėzaus esama. 5 O Jėzus jiems tarė: „Vaikeliai, ar neturite ko valgyti?" Tie atsakė: „Ne". 6 Tuomet jis pasakė: „Užmeskite tinklą į dešinę nuo valties, ir pagausite". Taigi jie užmetė ir jau nebeįstengė jo patraukti dėl žuvų gausybės. 7 Tuomet tasai mokinys, kurį Jėzus mylėjo, sako Petrui: „Juk tai Viešpats!" Išgirdęs, jog tai esąs Viešpats, Simonas Petras persijuosė palaidinę, nes buvo neapsirengęs, ir šoko į ežerą. 8 Kiti mokiniai atsiyrė valtimi, nes buvo netoli nuo kranto – maždaug už dviejų šimtų uolekčių – ir atitempė tinklą su žuvimis.
9 Išlipę į krantą, jie pamatė žėrinčias žarijas, ant jų padėta žuvų ir duonos. 10 Jėzus tarė: „Atneškite ką tik pagautų žuvų". 11 Petras įlipo į valtį ir išvilko į krantą tinklą, pilną didelių žuvų, iš viso šimtą penkiasdešimt tris. Nors jų buvo tokia gausybė, tinklas nesuplyšo.

Lk 5,1: 1Mak 11,67; Mt 4,18 plg. **Lk 5,5:** Lk 8,24.45; 9,33.49; **Lk 5,7:** Sk 11,2. **Lk 5,8:** Mt 8,8; Lk 7,6; Apd 10,26; 1Kar 17,18; Ts 6,22; 13,22; Job 42,5; Iz 6,5. Žr. t.p. Nr. 21 ir 360.

42. RAUPSUOTOJO IŠGYDYMAS

(= Nr. 84)

Mt 8,1-4

1 Kai Jėzus leidosi nuo kalno, jį lydėjo didelės minios. 2 Štai prisiartino raupsuotasis ir parpuolė prieš jį ant žemės, maldaudamas: „Viešpatie, jei panorėsi, gali mane padaryti švarų“. 3 Jėzus ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: „Noriu, būk švarus!“ Ir tuojau raupsai išnyko.

4 Jėzus pridūrė: „Žiūrėk, niekam nepasakok, bet eik pasirodyti kunigui* ir paaukok Mozės įsakytą atnašą jiems paliudyti“.

Mk 1,40-45

40 Pas jį atėjo raupsuotasis ir atsiklaupęs*[a] maldavo:
„Jei panorėsi, gali mane padaryti švarų“.
41 Jėzus, pasigailėjęs*[b] jo, ištiesė ranką, palietė jį ir tarė: „Noriu, būk švarus!“
42 Tuojau pat raupsai pranyko, ir jis tapo švarus. 43 Jėzus liepė jam tuojau pasišalinti ir smarkiai prigrasino: 44 „Žiūrėk, niekam nieko nepasakok! Eik pasirodyk kunigui ir už pagijimą paaukok Mozės įsakytą atnašą jiems paliudyti“.
45 O šis bekeliaudamas pradėjo taip plačiai skelbti ir skleisti įvykį, jog Jėzus nebegalėjo viešai pasirodyti mieste. Jis laikėsi už miesto, negyvenamose vietose, bet žmonės iš visur rinkosi pas jį.

Lk 5,12-16

12 Jėzui būnant viename mieste, atėjo vyras, visas raupsuotas. Pamatęs Jėzų, jis parpuolė ant žemės ir maldavo: „Viešpatie, jei tik panorėsi, gali padaryti mane švarų!“ 13 Jėzus, ištiesęs ranką, palietė raupsuotąjį ir tarė: „Noriu, būk švarus!“ Ir tuojau raupsai pranyko.
14 O Jėzus jam liepė niekam šito nepasakoti: „Tik nueik, pasirodyk kunigui ir atiduok auką už pagijimą, kaip Mozės įsakyta, jiems paliudyti“.
15 Tačiau garsas apie jį sklido vis plačiau, ir būrių būriai rinkdavosi jo pasiklausyti bei pagyti iš savo ligų.

Jn

Mk 1,35; Lk 4,42 (Nr. 39)

* *Žr. Kun 14,2.*
*[a] *Daugelyje senovinių rankraščių nėra žodžio „atsiklaupęs“.*
*[b] *Ankstyvuose Mss aptinkame sunkiai suprantamą žodį „įpykęs“.*

Lk 5,12: Lk 4,43s. **Mt 8,2 plg.:** Kun 14,2; Iš 4,6; Sk 12,10; Mt 10,8; 11,5; 17,14; 26,6; 7,21; 8,6.8; Mk7,28ss; Išm 12,18; Ps 115,3; 135,6. **Mt 8,3 plg.:** Kun 5,3; Mt 26,51; 2Kar 5,11; 15,5; 2Met 26,16-23; Mk 8,22; 10,13; Mk 1,31; 5,41; 7,34; Lk 14,4 plg.; Mk 5,23; 6,5; 7,32; 8,23.25; 10,16; Mk 3,10; 5,28; 6,56; Mk 16,18; Apd 9,17; 28,8; Mk 7,33; 8,23; 6,13; Jok 5,14; Iz 6,7; Jer 1,9; Dan 10,16.18; Iš 4,25; Ts 6,21; 2Kar 13,21; Mt 11,5. **Mk 1,43:** Mt 9,30; Mk 14,5; Jn 11,33.38; Mk 3,5; 8,12; 9,19; 10,14. **Mt 8,4 plg.:** Mk 5,43; 1,34; 3,12; 7,36; 8,30(26); 9,9; Lk 8,56; Mt 9,30; Kun 13,49 (14,2-32); Kun 13-14. **Mk 1,45 plg.:** Mk 5,20; 7,36; Mt 9,31; Lk 4,14.37; Mk 1,35.

43. PARALITIKO IŠGYDYMAS

(= Nr. 92)

Mt 9,1-8

1 Įlipęs į valtį, Jėzus persikėlė per ežerą ir sugrįžo į savo miestą.

2 Ir štai jam atnešė paralyžiuotą žmogų, paguldytą ant neštuvų.

Pamatęs jų tikėjimą, Jėzus tarė paralyžiuotajam: „Nenusimink, sūnau, tavo nuodėmės atleistos!“ 3 Kai kurie Rašto aiškintojai ėmė murmėti:
„Tasai piktžodžiauja!“

4 Skaitydamas jų mintis, Jėzus tarė: „Kam taip piktai mąstote savo širdyje? 5 Kas gi lengviau – ar pasakyti: ‘Tavo nuodėmės atleistos’, ar liepti: ‘Kelkis ir vaikščiok!’? 6 Ir todėl, kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint galią žemėje atleisti nuodėmes, – čia jis kreipėsi į paralyžiuotąjį, – kelkis, pasiimk neštuvus ir eik namo!“. 7 Šis atsistojo ir nuėjo namo.

8 Visa tai pamačiusios, minios išsigando ir šlovino Dievą, suteikusį tokią galią žmonėms.

Mk 2,1-12

1 Po kelių dienų, kai Jėzus vėl atėjo į Kafarnaumą, žmonės išgirdo jį esant namuose, 2 ir tiek daug prisirinko, jog nė prie durų nebeliko vietos. O jis skelbė jiems žodį. 3 Tada keturi vyrai atnešė paralyžiuotą žmogų. 4 Negalėdami dėl minios prinešti jo prie Jėzaus, jie praplėšė stogą namo, kur jis buvo, ir, padarę skylę, nuleido žemyn neštuvus, ant kurių gulėjo paralyžiuotasis.

5 Išvydęs jų tikėjimą, Jėzus kreipėsi į paralyžiuotąjį: „Sūnau, tau atleidžiamos nuodėmės!“ 6 Tenai sėdėjo keletas Rašto aiškintojų, kurie svarstė savo širdyje: 7 „Kaip jis drįsta taip kalbėti? Juk jis piktžodžiauja! Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?!“ 8 Jėzus, iš karto savo dvasia perpratęs jų mintis, tarė: „Kam taip manote savo širdyje? 9 Kas lengviau – ar pasakyti paralyžiuotam: ‘Tau atleidžiamos nuodėmės’ ar liepti: ‘Kelkis, pasiimk neštuvus ir vaikščiok’? 10 Bet, kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint galią atleisti žemėje nuodėmes, – čia jis tarė paralyžiuotajam, – 11 sakau tau: kelkis, imk savo neštuvus ir eik namo!“ 12 Šis atsikėlęs tuojau pasiėmė neštuvus ir visų akyse nuėjo sau.
Visi be galo stebėjosi ir šlovino Dievą, sakydami: „Tokių dalykų mes niekada nesame matę“.

Lk 5,17-26

17 Vieną dieną jis mokė žmones. Ten sėdėjo fariziejų bei Įstatymo mokytojų, kurie buvo susirinkę iš visų Galilėjos ir Judėjos kaimų, taip pat iš Jeruzalės. O Viešpaties galybė skatino jį gydyti. 18 Štai vyrai neštuvais atgabeno paralyžiuotą žmogų. Jie bandė jį įnešti vidun ir paguldyti priešais Jėzų. 19 Nerasdami pro kur įnešti dėl žmonių gausybės, jie užlipo ant plokščiastogio ir, praėmę plytas, nuleido jį kartu su neštuvais žemyn į vidų ties Jėzumi. 20 Matydamas jų tikėjimą, jis tarė: „Žmogau, tavo nuodėmės tau atleistos!“ 21 Tuomet Rašto aiškintojai ir fariziejai pradėjo svarstyti: „Iš kur šitas piktžodžiautojas? Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas!“ 22 O Jėzus, perpratęs jų mintis, prabilo: „Kam jūs taip manote savo širdyje? 23 Kas lengviau – ar pasakyti: ‘Tavo nuodėmės tau atleistos’, ar pasakyti: ‘Kelkis ir vaikščiok?!’ 24 O kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint žemėje galią atleisti nuodėmes, – čia jis tarė paralyžiuotajam, – sakau tau: kelkis, imk savo patalą ir eik namo“. 25 Tas tuojau atsikėlė jų akivaizdoje, pasiėmė neštuvus ir, šlovindamas Dievą, nuėjo namo.

26 Visus pagavo nuostaba, ir jie garbino Dievą. Apimti baimės, jie kalbėjo: „Šiandien, matėme nuostabių dalykų“.

Jn 5,1-9a

1 Kiek vėliau buvo žydų šventė, ir Jėzus nukeliavo į Jeruzalę. 2 Jeruzalėje, prie Avių vartų, yra maudyklė, hebrajiškai vadinama Betzata*, turinti penkias stogines. 3 Jose gulėdavo daugybė ligonių – aklų, raišų, išsekusių*a. 5 Ten buvo vienas žmogus, išsirgęs trisdešimt aštuonerius metus. 6 Pamatęs jį gulintį ir sužinojęs jį labai seniai sergant, Jėzus paklausė: „Ar norėtum pasveikti?“ 7 Ligonis atsakė: „Viešpatie, aš neturiu žmogaus, kuris, vandeniui sujudėjus, mane įkeltų į tvenkinį. O kol pats nueinu, kitas įlipa greičiau už mane“. 8 Tada Jėzus tarė: „Kelkis, imk savo gultą ir eik!“ 9 Ir žmogus bematant išgijo, pasiėmė gultą ir pradėjo vaikščioti.

---

* *Βηθζαθα. Kt. Mss: Betesda; vėl kt: Betsaida. Veikiausiai „Tėkmės, srovės namai“.*

*a *T.y. paralyžiuotų. Šioje vietoje daugelyje senovės rankraščių įterpiama: „...kurie laukė vandens sujudant. 4Mat kartkartėmis maudyklėn nusileisdavo angelas ir sujudindavo vandenį. Kas, vandeniui sujudus, pirmas įlipdavo į tvenkinį, pagydavo, kad ir kokia liga būtų sirgęs“.*

Mk 2,1 plg.: Mk 2,13ss; Mt 4,13. **Lk 5,17:** Lk 5,21; Apd 5,34; 1Tim 1,7; Lk 4,14; 6,19 plg. **Mk 2,2:** Mk 2,15; 3,20; 6,31; Lk 19,3; Mk 1,33; 4,14-20; 11,4; Apd 6,4; Gal 6,6; Kol 4,3. **Mk 2,3 plg.:** Mt 8,5s; 4,24; Mk 6,55; 7,30; Jn 5,8ss; Apd 5,15; 9,33. **Mk 2,5 plg.:** Mk 3,28ss; 4,40; 5,34; 6,5s; 10,52; 11,22 plg.; Lk 7,48. **Mk 2,6 plg.:** Mk 26,65; Jn 10,33; Lk 7,49; Apd 7,57s; 1Kar 21,13. **Mk 2,7 plg.:** Iš 34,6s; Iz 43,25; 44,22; 55,7; Ps 103,3; 130,4; Iš 6,4. **Mk 2,8 plg.:** 1Sam 16,7; 1Kar 8,39; Ps 7,9; Jer 11,20; Sir 42,18-20; Apd 1,24; 15,8; Lk 16,15; Mt 12,25; 16,8; 22,18; Lk 6,8; 9,47; 11,17; Jn 2,24s; 6,61; Mk 12,15. **Mk 2,10 plg.:** Mk 2,28; Jn 17,2. **Mk 2,12 plg.:** Apd 3,7s; 1Sam 10,26; 23,18; 2Sam 12,15; 17,23; Lk 7,16; 13,13; 17,15; 18,43; 23,47; Mt 15,31; 9,33.

44. LEVIO PAŠAUKIMAS IR MUITININKAI

(= Nr. 93)

Mt 9,9-13	Mk 2,13-17	Lk 5,27-32	Jn
	13 Jėzus vėl nuėjo į paežerę. Ištisa minia rinkosi prie jo, o jis juos mokė.		
9 Iškeliaudamas iš ten, Jėzus pamatė muitinėje sėdintį žmogų, vardu Matą, ir tarė jam: „Sek paskui mane!“ Šis atsikėlė ir nuėjo paskui jį.	14 Praeidamas jis pamatė Levį, Alfiejaus sūnų, sėdintį muitinėje, ir tarė jam: „Sek paskui mane!“ Šis atsikėlė ir nuėjo paskui jį.	27 Išėjęs Jėzus pastebėjo muitininką, vardu Levį*[b], sėdintį muitinėje, ir jam tarė: „Sek paskui mane!“ 28 Tasai, viską palikęs, atsikėlė ir sekė paskui jį.	
10 Kai jis Mato namuose sėdosi prie stalo, ten susirinko daug muitininkų bei nusidėjėlių, kurie susėdo šalia Jėzaus ir jo mokinių.	15 Kai Jėzus Levio namuose buvo pasodintas prie stalo, daug muitininkų bei nusidėjėlių sėdosi su juo ir jo mokiniais, nes daug buvo tokių, kurie sekė paskui jį.	29 Levis savo namuose iškėlė jam didelį pokylį. Prie stalo susirinko didelis būrys muitininkų ir kitų svečių.	
11 Fariziejai, tai išvydę, prikišo jo mokiniams:	16 Rašto aiškintojai iš fariziejų, išvydę jį valgantį su nusidėjėliais ir muitininkais, prikišo jo mokiniams: „Kodėl jis valgo su muitininkais ir nusidėjėliais?“	30 Fariziejai ir jų Rašto aiškintojai murmėjo ir prikaišiojo jo mokiniams:	
„Kodėl jūsų mokytojas valgo su muitininkais ir nusidėjėliais?“		„Kam jūs valgote ir geriate su muitininkais ir nusidėjėliais?“	
12 Šitai girdėdamas, Jėzus atsiliepė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, o ligoniams. 13 Eikite ir pasimokykite, ką reiškia žodžiai: *Aš noriu gailestingumo, o ne aukos**.	17 Tai išgirdęs, Jėzus atsiliepė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams!	31 O Jėzus atsiliepė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams.	
Aš ir atėjau šaukti*[a] ne teisiųjų, bet nusidėjėlių“.	Aš atėjau ne teisiųjų šaukti*[a], o nusidėjėlių“.	32 *Aš atėjau šaukti* į atgailą ne teisiųjų, o nusidėjėlių*“.	
		Lk 15,1-2 (Nr. 219)	
Mt 13,1-2a (Nr. 122)	*Mk 4,1a (Nr. 122)*	*Lk 19,1-10 (Nr. 265)*	

Mt 12,7: *Jei būtumėte supratę, ką reiškia* aš noriu gailestingumo, o ne aukos*, *nebūtumėte pasmerkę nekaltų.*

* *Žr. Oz 6,6. „Aš noriu ištikimos meilės, o ne aukos“.*
*[a] *Arba „kviesti“.*
*[b] *Kitas Mato vardas.*

Mk 2,13 plg.: Mk 2,1; 10,1; Lk 5,1-3; Mk 2,1; 3,20 ss. **Mt 9,9 plg.:** Mt 10,3; Mk 3,18; Lk 6,15; Apd 1,13; Mt 8,22; Mk 10,21 **Lk 5,27:** Ezd 9,14; Hbr 7,9. **Mk 2,15 plg.:** Mk 6,26; 14,3.18; 1Kor 8,10; Jdt 13,15. **Lk 5,29:** Lk 14,13; Pr 21,8 ss. **Mk 9,10 plg.:** Mt 5,46; Lk 6,32; Mt 11,19; Lk 7,29; 15,1. **Mt 9,11 plg.:** Mt 11,19; Lk 7,34; Gal 2,11-18. **Mk 9,12 plg.:** Lk 4,23. **Mt 9,13 plg.:** Oz 6,6 (1Sam 15,22; Pat 15,8; 16,7 LXX; Ps 40,7; 51,19); Hbr 10,8; 13,16; 1Tim 1,15; Mk 10,45; Lk 15,7.

45. APIE SENĄ IR NAUJĄ PASNINKĄ

(= Nr. 94)

Mt 9,14-17	Mk 2,18-22	Lk 5,33-39	Jn
14 Tada priėjo Jono mokiniai ir paklausė: „Kodėl mes ir fariziejai pasninkaujame, o tavo mokiniai nepasninkauja?“	18 Jono mokiniai ir fariziejai pasninkavo. Žmonės atėję klausė Jėzų: „Kodėl Jono mokiniai ir fariziejų mokiniai pasninkauja, o tavieji ne?“	33 Tada jie sakė jam: „Jono mokiniai dažnai pasninkauja ir kalba maldas, taip pat ir fariziejų mokiniai, o tavieji valgo sau ir geria“.	
15 Jėzus atsakė: „Argi gali vestuvininkai gedėti, kol su jais yra jaunikis?	19 Jėzus atsakė: „Argi gali vestuvių svečiai pasninkauti, kol su jais yra jaunikis? Kol jie turi jaunikį, jie negali pasninkauti.	34 Jėzus jiems atsakė: „Argi galite versti pasninkauti vestuvių svečius, kol su jais yra jaunikis?!	
Ateis dienos, kai jaunikis iš jų bus atimtas, ir tada jie pasninkaus.	20 Bet ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada, tą dieną, jie pasninkaus.	35 Ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada, tomis dienomis, jie pasninkaus“.	
		36 Jėzus dar pasakė jiems palyginimą:	
16 Niekas palaikio drabužio nelopo naujo milo lopu, nes toks lopinys atplėšia drabužio gabalą, ir skylė tik padidėja.	21 Niekas nesiuva lopo iš naujo milo ant palaikio drabužio, antraip lopas atplėštų nuo jo gabalą (naujas nuo seno), ir skylė tik padidėtų.	„Niekas neplėšia lopo iš naujo drabužio ir nesiuva jo ant seno. Šitaip ir naująjį jis suplėšytų, ir senajam netiktų lopas iš naujojo.	
17 Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius, antraip vynmaišiai plyštų, vynas išsilietų ir vynmaišiai niekais nueitų. Bet jaunas vynas pilamas į naujus vynmaišius, ir abeji išsilaiko“.	22 Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius. Antraip vynas suplėšytų vynmaišius, ir nueitų niekais ir vynas, ir vynmaišiai. Jaunam vynui – nauji vynmaišiai!“	37 Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius. Jaunas vynas suplėšytų vynmaišius, pats ištekėtų, ir vynmaišiai niekais nueitų. 38 Jauną vyną reikia pilti į naujus vynmaišius.	
		39 Ir niekas, gėręs seno vyno, nenori jauno; jis sako: ‘Senasis geresnis!’“	

Jn 3,29-30: *29 Kas turi sužadėtinę, tas sužadėtinis, o sužadėtinio bičiulis, kuris šalia stovi ir girdi, džiaugte džiaugiasi jaunikio balsu. Šiam mano džiaugsmui dabar jau nieko netrūksta. 30 Jam skirta augti, o man – mažėti.*

Mk 2,18 plg.: 1 Sam 31,13; 2 Sam 1,12; Mt 6,16; 11,18s; 7,18; Mk 6,29; Mt 11,2s; 14,2; Lk 11,1; 18,11s; Jn 1,35.37; 3,25. **Mk 2,19 plg.:** 2 Sam 12,5; 1 Mak 4,2; Mk 3,17; Mt 8,12; Lk 20,36; Mt 25,1-13; Apr 19,7; Oz 2,21. **Mt 2,22 plg.:** Mt 26,11; Mk 14,7; Lk 17,22; Iz 53,8; Jn 16,20. **Mk 2,21 plg.:** Job 32,19; Lk 5,39; Jn 2,10.

46. VARPŲ SKYNIMAS ŠABO DIENĄ

(= Nr. 111)

Mt 12,1-8	Mk 2,23-28	Lk 6,1-5	Jn
[1] Anuo metu šabo dieną Jėzus ėjo per javų lauką. Jo mokiniai buvo išalkę, tad ėmė skintis varpų ir valgyti. [2] Tai pamatę, fariziejai jam sakė: „Žiūrėk, tavo mokiniai daro, kas per šabą draudžiama“. [3] Jis atsakė: „Ar neskaitėte, ką darė Dovydas ir jo palydovai, būdami alkani? [4] Kaip jie nuėjo į Dievo Namus ir valgė padėtinės duonos, nors nevalia buvo jos valgyti nei jam, nei jo palydovams, o vien tik kunigams.	[23] Šabo dieną Jėzus ėjo per javų lauką, ir jo mokiniai eidami ėmė skabyti varpas. [24] Fariziejai priekaištavo: „Žiūrėk, jie daro per šabą tai, kas draudžiama“. [25] Jėzus atsakė: „Nejau neskaitėte, ką prireikus padarė Dovydas, kai jis ir jo palydovai neturėjo maisto ir buvo išalkę: [26] prie vyriausiojo kunigo Abjataro*[a] jis įėjo į Dievo Namus ir valgė padėtinės duonos ir davė jos valgyti savo palydovams, nors jos niekam nevalia valgyti, tik kunigams“.	[1] Vieną šabą, Jėzui einant per javų lauką, mokiniai skabė varpas ir, ištrynę tarp delnų, valgė. [2] Fariziejai jiems prikišo: „Kam darote, kas per šabą draudžiama?!“ [3] Jėzus atsakė jiems: „Nejaugi neskaitėte, ką padarė Dovydas, kai buvo alkanas pats ir jo palydovai? [4] Kaip jis įėjo į Dievo Namus, ėmė padėtinės duonos, valgė ir davė savo palydai, nors jos niekam nevalia valgyti, tik kunigams!“	
[5] Arba gal neskaitėte Įstatyme, jog per šabą kunigai šventykloje pažeidžia šabo poilsį ir nenusikalsta? [6] Bet sakau jums: čia daugiau negu šventykla!			
[7] Jei būtumėte supratę, ką reiškia *aš noriu gailestingumo, o ne aukos**, nebūtumėte pasmerkę nekaltų. [8] Žmogaus Sūnus yra šabo Viešpats“.	[27] Ir pridūrė: „Šabas padarytas žmogui, ne žmogus šabui; [28] taigi Žmogaus Sūnus yra ir šabo Viešpats“.	[5] Ir jis pridūrė: „Žmogaus Sūnus yra ir šabo Viešpats“.	
(9,13) „Eikite ir pasimokykite, ką reiškia žodžiai: Aš noriu gailestingumo, o ne aukos*. *Aš ir atėjau šaukti ne teisiųjų, bet nusidėjėlių“.*			

* *Oz 6,6.*
*[a] *1Sam 21,2-7 nurodo vyriausiuoju kunigu tuomet buvus Abjataro tėvą Abimelechą.*

Mt 12,1 plg.: Įst 23,25s. **Mt 12,2 plg.:** Įst 5,12ss; 23;26; Iš 20,8ss. **Mt 12,3 plg.:** 1Sam 21,1ss; Mk 12,10.26; Mt 19,4; 21,16. **Mt 12,4 plg.:** 1Sam 22,20; 2Sam 8,17; Iš 25,30; Kun 24,5ss; 2Mak 10,3. **Mt 12,5 plg.:** Kun 24,8s; Sk 28,9s; Mt 12,11; 19,27; Mk 3,5; Jn 7,22s. **Mt 12,6 plg.:** Mt 12,41s; 26,61; 27,40; Lk 11,31s; Apr 21,22. **Mt 12,7:** Oz 6,6 (1Sam 15,22; Pat 15,8; 16,7 (LXX); Ps 40,7; 51,19); Hbr 10,5.8; 13,16. **Mk 2,27:** Įst 5,14s. **Mt 12,8 plg.:** Pr 2,2s.

47. PADŽIŪVUSIOS RANKOS PAGYDYMAS ŠABO DIENĄ

(= Nr. 112)

Mt 12,9-14	Mk 3,1-6	Lk 6,6-11	Jn
[9] Iš ten išėjęs, jis atėjo į jų sinagogą. [10] Čia buvo žmogus padžiūvusia ranka. Jie paklausė Jėzų (kad galėtų apkaltinti): „Ar leistina šabo dieną gydyti?“	[1] Jėzus vėl atėjo į sinagogą, o ten buvo žmogus su padžiūvusia ranka. [2] Fariziejai stebėjo, ar jis gydys jį šabo dieną, kad galėtų apkaltinti.	[6] Kitą šabo dieną jis nuėjo į sinagogą ir mokė. Ten buvo žmogus, kurio dešinė ranka buvo padžiūvusi. [7] Rašto aiškintojai ir fariziejai stebėjo, ar jis gydys šabo dieną, kad rastų kuo jį kaltinti. [8] Bet jis įžvelgė jų mintis ir tarė vyrui su padžiūvusia ranka: „Kelkis ir stok į vidurį“. Tasai atsistojo.	
	[3] Tuomet Jėzus tarė žmogui su padžiūvusia ranka: „ Stok į vidurį!“		
[11] Jis atsakė: „Kas iš jūsų, turėdamas vieną avį, jeigu ji per šabą įkris į duobę, nestvers jos ir neištrauks?! [12] O kiek daug brangesnis už avį žmogus!			
Taigi leistina daryti gera šabo dieną“.	[4] O juos paklausė: „Ar šabo dieną leistina gera daryti, ar bloga? Gelbėti gyvybę ar žudyti?“ Bet anie tylėjo.	[9] Tuomet Jėzus paklausė juos: „Aš klausiu jus: ar per šabą leistina gera daryti, ar bloga? Gelbėti gyvybę ar žudyti?“	
[13] Tuomet tarė žmogui: „Ištiesk ranką!“ Tas ištiesė, ir ji tapo sveika kaip ir antroji. [14] Išėję fariziejai susimokė Jėzų pražudyti.	[5] Tada, rūsčiai juos apžvelgęs ir nuliūdęs dėl jų širdies kietumo, tarė tam žmogui: „Ištiesk ranką!“ Šis ištiesė, ir ranka atgijo. [6] Išėję fariziejai tuojau ėmė tartis su erodininkais, kaip Jėzų pražudyti.	[10] Ir, apžvelgęs visus aplinkui, jis tarė tam žmogui: „Ištiesk savo ranką!“ Tas ištiesė, ir ranka atgijo. [11] O jie baisiai įniršo ir tarėsi, ką Jėzui padaryti.	
		Lk 14,1-6 (Nr. 214) *Lk 13,1-16 (Nr. 208)*	

Visuma: 1Kar 13,4-6. **Lk 6,6:** Lk 22,50; Mt 5,29s; Lk 5,19. **Mk 3,2 plg.:** Lk 13,14; 14,1; 20,20; Iš 31,14ss; Lk 5,22; 9,47; 11,17; Mt 9,4; 12,25; 22,18; Jn 2,24s. **Mt 12,11s plg.:** Lk 14,5; Mt 6,26; 10,31; 18,12-18; Jok 4,17; Pr 12,5; Apd 2,41.43; Mk 5,23.28.34; 6,56; 10,52. **Mk 5,5 plg.:** Mk 3,34; 5,32; 10,23; Jn 11,33; Ps 69,25; Mk 6,52; 8,17; Jn 12,40; Rom 11,25; 2Kor 3,14; Ef 4,18; Mk 9,12; Apd 1,6. **Mk 3,6 plg.:** Mk 12,13; 8,15; Mt 22,16; Mk 11,18; 12,13; 15,1; Mt 22,15; 27,1.7; 28,12; Jn 5,16ss.

48. PAGYDYMAI PRIE EŽERO

(= Nr. 113; plg. Nr. 50)

Mt 4,24-25

24 Net visoje Sirijoje pasklido apie jį garsas. Žmonės nešdavo pas jį visus sergančius, įvairiausių ligų bei kentėjimų suimtus – demonų apsėstus, nakvišas bei paralyžiuotus, – o jis išgydydavo juos. 25 Paskui jį sekė ištisi pulkai žmonių iš Galilėjos, Dekapolio, Jeruzalės, Judėjos ir Užjordanės.

(12,15-21) 15 Tai žinodamas, Jėzus pasitraukė iš ten. Daugelis sekė paskui jį, ir jis visus gydė, 16 bet įspėdavo, kad jo negarsintų. 17 Taip turėjo išsipildyti pranašo Izaijo žodžiai:

18 Štai mano išrinktasis tarnas,
Mano mylimasis, kuriuo gėrisi mano siela.
Aš suteiksiu jam savo Dvasią,
ir jis skelbs tautoms teisingumą.
19 Jis nesiginčys, nešauks,
ir negirdės niekas gatvėse jo balso.
20 Jis nenulauš palūžusios nendrės
ir neužgesins gruzdančio dagčio,
kol nenuves į pergalę teisingumo;
21 o jo vardas teiks viltį tautoms.*

Mt 14,35-36 (Nr. 148)
Mt 9,20-21 (Nr. 95)
Mt 8,16-17 (Nr. 88)

Mk 3,7-12

7 Jėzus su mokiniais pasitraukė prie ežero. Įkandin sekė didelė minia iš Galilėjos. Taip pat iš Judėjos, 8 Jeruzalės ir Idumėjos, iš Užjordanės bei iš Tyro ir Sidono šalies atvyko daugybė žmonių, kurie buvo girdėję apie jo darbus. 9 Tuomet Jėzus liepė mokiniams laikyti jam paruoštą valtį, kad minia jo nesuspaustų. 10 Mat jis buvo daugelį išgydęs, ir visi, ką tik vargino ligos, veržėsi, norėdami prisiliesti. 11 Taip pat netyrosios dvasios, vos tik jį išvydusios, parpuldavo priešais ir šaukdavo: „Tu Dievo Sūnus!" 12 Bet Jėzus griežtai jas draudavo, kad jo negarsintų.

Mk 6,54-56 (Nr. 148)
Mk 5,27-28 (Nr. 95)
Mk 1,32-34 (Nr. 38)

Lk 6,17-19

17 Nusileidęs su jais žemyn, apsistojo lygumoje. Ten buvo gausus jo mokinių būrys ir didelė daugybė žmonių iš visos Judėjos ir Jeruzalės, iš Tyro ir Sidono pajūrio. 18 Jie susirinko jo pasiklausyti ir pagyti iš savo ligų. Buvo pagydomi netyrųjų dvasių varginamieji. 19 Visa minia stengėsi jį paliesti, nes iš jo ėjo galia ir visus gydė.

(4,41) Iš daugelio išeidavo demonai, šaukdami: „Tu Dievo Sūnus!" Jis draudavo juos, kad šito nesakytų; mat jie žinojo jį esant Mesiją.

Lk 8,44 (Nr. 95)
Lk 4,41 (Nr. 38,48)
Lk 6,12 (Nr. 49)

Jn

* *Iz 42, 1-3.*

Mt 4,24; Mt 8,28ss; 17,15; 8,6; 9,2.6; Lk 2,2-5. **Mk 3,7ss:** Mk 1,27s.33s; 4,1.24s; 5,24.27.31; 7,24-30; 2Kar 13,21;
1Kar 17,21; 2Kar 3,34. **Mt 4,25 plg.:** Mk 5,24; Mt 8,1; 19,2; 12,15; Mk 5,20; 7,31. **Mk 3,8 plg.:** Mk 1,5; Lk 5,17;
Mk 7,24,31; Mt 15,21. **Mk 3,9 plg.:** Mk 4,1: Jn 6,22; **Mt 12,15:** Mt 4,25. **Mk 3.10 plg.:** Mk 1,34; Mt 8,16; 15,30;
19,3; Lk 4,41; Mk 6,55s; Mt 14,35s; Mk 5,29.34; Lk 7,21. **Mk 3,11 plg.:** Lk 4,33ss; 9,42; Mt 9,30; 17,18; 17,18; Mk
1,43; 7,36; 8,30; 9,25. **Mk 3,12:** Lk 4,41; Mk 1,43s; 5,43; 7,36; 8,26; Mt 8,4; 9,30; Lk 5,14; 8,56.
Mt 12,18ss; Iz 42,1-4; 41,9 ir t.t.. **Mt 12-18:** Ag 2,23; Mt 3,17; Mk 1,11. Apd 3,12.28; 4,27.30; 1Mct 28,6; Mal 3,17;
Lk 4,18 (Iz 61,1). **Mt 12,20:** Hab 1,4; 1Kor 15,54s.57; Apd 4,12.

49. DVYLIKOS PAŠAUKIMAS

(=Nr. 99A)

Mt 10,1-4

1 Pasišaukęs dvylika mokinių, Jėzus suteikė jiems valdžią netyrosioms dvasioms, kad išvarinėtų jas ir gydytų visokias ligas bei negalias.

2 Štai dvylikos apaštalų vardai:
pirmas Simonas, pavadintas Petru*,
ir jo brolis Andriejus,
Zebediejaus sūnus Jokūbas
ir jo brolis Jonas,

3 Pilypas
ir Baltramiejus,
Tomas
ir muitininkas Matas,
Alfiejaus sūnus Jokūbas
ir Tadas,
4 Simonas Kananietis
ir Judas Iskarijotas, kuris ir išdavė jį.

Mt 5,1 (Nr. 50)

Mk 3,13-19

13 Jėzus užkopė ant kalno ir pasišaukė, kuriuos pats norėjo, ir jie atėjo pas jį.
14 Ir jis paskyrė Dvylika**, kad jie būtų kartu su juo ir kad galėtų siųsti juos skelbti žodžio 15 ir jie turėtų galią išvarinėti demonus.
16 Paskyrė Dvylika:
Simoną, pavadinęs jį Petru*.
17 Zebediejaus sūnų Jokūbą
ir Jokūbo brolį Joną
(juos pavadino Boanerges, tai yra „griaustinio vaikai“),
18 Andriejų,
Pilypą,
Baltramiejų,
Matą,
Tomą,
Alfiejaus sūnų Jokūbą,
Tadą,
Simoną Kananietį*[a]
19 ir Judą Iskarijotą, kuris jį ir išdavė.

6,7 (Nr. 142)

Lk 6,12-16

12 Tomis dienomis Jėzus užkopė į kalną melstis. Ten jis praleido visą naktį, melsdamasis Dievui. 13 Išaušus rytui, jis pasišaukė savo mokinius ir iš jų išsirinko dvylika; juos ir pavadino apaštalais***:

14 Simoną, kurį praminė Petru*,
jo brolį Andriejų,
Jokūbą
ir Joną,

Pilypą
ir Baltramėjų,
15 Matą
ir Tomą,
Alfiejaus sūnų Jokūbą
ir Simoną, vadinamą Uoliuoju*[a],
16 Jokūbo sūnų Judą *[b],
ir Judą Iskarijotą, vėliau tapusį išdaviku.

Mt 9,1 (Nr. 142)

Apd 1,13

*(Jn 1,42) Ir nusivedė jį pas Jėzų. Jėzus pažvelgė į jį ir tarė: „Tu esi Simonas, Jono ** sūnus, o vadinsiesi Kefas“ (tai reiškia „Petras – Uola“).*

13 ...Petras,
Jonas,
Jokūbas,
ir Andriejus,

Pilypas
ir Tomas,
Baltramiejus
ir Matas,
Alfiejaus sūnus Jokūbas,
Simonas Uolusis**[a]
ir Judas, Jokūbo brolis.

**Žr. Nr. 21: žodis „Petras“, „Petros“ graikiškai reiškia „Uolininkas“.*
*[a] *Graikiškai* zelotės *arba* kanaios (žr. *Mt 10,4; Mk 3,18) – uolusis, galbūt dėl priklausymo vad. „Uoliesiems“, arba „zelotams“, veiklaus pasipriešinimo Romai šalininkams.*
*[b] *Kitas Tado vardas.*
**** Apaštalas reiškia „pasiuntinys“.*
*** Mt 16,17 – Jonos.*
***[a] Plg. Lk 6,15.*

Lk 6,12 plg.: Mt 14,23; 15,29; 17,1; Lk 3,21; 9,18ss; Apd 13,2s. **Mt 10,1 plg.:** 1Kar 4,7; Sk 13,2-16; Mk 3,27; 6,7ss; Apd 2,39; 13,2; 16,10; Mt 19,28; Lk 22,30; Jn 6,70ss; Gal 2,8s; Apr 21,14; Mt 10,5.16; Lk 10,1.3; Mt 4,23; 9,35; 17,19s; Lk 10,17; Apd 19,15. **Mk 3,14:** 1Kar 13,33; 2Kar 2,17; 1Sam 17,6; Hbr 3,2; Apr 5,10; Mk 4,10; 6,7ss; 1,4.7; 1,14.38s; 6,12ss. **Lk 6,13:** Apd 1,2. **Mt 10,2 plg.:** Mk 1,16ss.29; 13,3; 5,37; 9,2; 14,33; Mt 16,18; Gal 1,18; 2,9.11.14; 1Kor 1,12; 3,22; 9,5; 15,5; Jn 1,40.44; 6,8; 12,22; Mk 9,38; Lk 9,54. **Mt 10,3 plg.:** Jn 1,43ss; 6,5.7; 12,21s; 14,8s; Apd 8,5.13.26-40; 21,8; Mk 2,14?; Mt 9,9?; Jn 11,16; 14,5; 20,24ss; 21,2; Mk 15,40?; 16,1? **Mt 10,4 plg.:** Jn 14,22; Mt 26,14.25.47; 27,3; Mk 14,10.43; Lk 6,16; 22,3.47.48; Jn 6,71; 12,4; 13,2.26.29; 14,22; 18,2s.5; Apd 1,16.25.

VI. KALNO PAMOKSLAS

50. KALNO PAMOKSLO ĮVADAS

(= Nr. 77, plg. Nr. 48,113)

Mt 4,24-5,2

24 Net visoje Sirijoje pasklido apie jį garsas. Žmonės nešdavo pas jį visus sergančius, įvairiausių ligų bei kentėjimų suimtus – demonų apsėstus, nakvišas bei paralyžiuotus, – o jis išgydydavo juos.
25 Paskui jį sekė ištisi pulkai žmonių iš Galilėjos, Dekapolio, Jeruzalės, Judėjos ir Užjordanės.

5,1 Matydamas minias, Jėzus užkopė į kalną ir atsisėdo. Prie jo prisiartino mokiniai.
2 Atvėręs lūpas jis mokė:...

Mt 14,35-36 (Nr. 148)
Mt 8,16-17 (Nr. 88)

Mk 3,7-13a

7 Jėzus su mokiniais pasitraukė prie ežero. Įkandin sekė didelė minia iš Galilėjos. Taip pat iš Judėjos, 8 Jeruzalės ir Idumėjos, iš Užjordanės bei iš Tyro ir Sidono šalies atvyko daugybė žmonių, kurie buvo girdėję apie jo darbus. 9 Tuomet Jėzus liepė mokiniams laikyti jam paruoštą valtį, kad minia jo nesuspaustų. 10 Mat jis buvo daugelį išgydęs, ir visi, ką tik vargino ligos, veržėsi, norėdami prisiliesti. 11 Taip pat netyrosios dvasios, vos tik jį išvydusios, parpuldavo priešais ir šaukdavo: „Tu Dievo Sūnus!" 12 Bet Jėzus griežtai jas drausdavo, kad jo negarsintų. 13 Jėzus užkopė ant kalno...

Mk 6,54-56 (Nr. 148)
Mk 1,32-34 (Nr. 38)

Lk 6,17-20a

17 Nusileidęs su jais žemyn, apsistojo lygumoje. Ten buvo gausus jo mokinių būrys ir didelė daugybė žmonių iš visos Judėjos ir Jeruzalės, iš Tyro ir Sidono pajūrio. 18 Jie susirinko jo pasiklausyti ir pagyti iš savo ligų. Buvo pagydomi netyrųjų dvasių varginamieji. 19 Visa minia stengėsi jį paliesti, nes iš jo ėjo galia ir visus gydė. 20 Tuomet, pakėlęs akis į savo mokinius, Jėzus prabilo:...

Lk 4,41 (Nr. 38,48)
Lk 6,12 (Nr. 49)

Jn

Mt 4,24: Mt 8,28ss; 17,15; 8,6; 9,2.6; Lk 2,2-25. **Mk 3,7ss:** Mk 1,27s.33s; 4,1.24s; 5,24.27.31; 7,24-30; 1Kar 17,21; 2Kar 4,34. **Mt 4,25 plg.:** Mk 5,24; Mt 8,1; 19,2; 12,15; Mk 5,20; 7,31. **Mk 3,8 plg.:** Mk 1,5; Lk 5,17; Mk 7,24.31; Mt 15,21. **Mk 3,9:** Mk 4,1; Jn 6,22. **Mt 12,15:** Mt 4,25. **Mk 3,10 plg.:** Mk 1,34; Mt 8,16; 15,30; 19,2; Lk 4,41; Mk 6,55s; Mt 14,35s; Mk 5,29.34; Lk 7,21. **Mk 3,11 plg.:** Lk 4,33ss (t.p. 41); 9,42; Mt 9,30; 17,18; Mk 1,43; 7,36; 8,30; 9,25. **Mk 3,12:** Lk 4,41s; 5,43; 7,36; 8,26; Mt 8,4; 9,30; Lk 5,14; 8,56. **Mt 5,1 plg.:** Mt 15,29; 24,3; Lk 6,17; Mt 10,1; Apd 8,35; 10,34; Dan 10,16 Job 3,1ss. **Lk 6,20:** Jn 6,5; 11,41; 17,1.

51. PALAIMINIMAI

(=Nr. 78)

Mt 5,3-12

3 „Palaiminti turintys vargdienio dvasią;
jų yra dangaus karalystė.
4 Palaiminti liūdintys;
jie bus paguosti.
5 Palaiminti romieji;
jie paveldės žemę.
6 Palaiminti alkstantys ir trokštantys teisumo;
jie bus pasotinti.

7 Palaiminti gailestingieji;
jie susilauks gailestingumo.
8 Palaiminti tyraširdžiai;
jie regės Dievą.
9 Palaiminti taikdariai;
jie bus vadinami Dievo vaikais.
10 Palaiminti persekiojami dėl teisumo;
jų yra dangaus karalystė.
11 Palaiminti jūs, kai dėl manęs esate niekinami ir persekiojami bei meluojant visaip šmeižiami. 12 Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes jūsų laukia gausus atlygis danguje. Juk lygiai taip kadaise buvo persekiojami ir pranašai".

Mk

Lk 6,20b-23

20b „Palaiminti jūs, vargdieniai,
nes jūsų yra Dievo karalystė.

21 Palaiminti, kurie dabar alkstate,
nes būsite pasotinti.
Palaiminti, kurie dabar verkiate,
nes juoksitės.

22 Palaiminti esate, kai žmonės jūsų nekenčia, atstumia, niekina ir atmeta kaip blogą jūsų vardą dėl Žmogaus Sūnaus. 23 Džiaukitės tą dieną ir linksminkitės, nes jūsų laukia gausus atlygis danguje. Juk lygiai taip kadaise jų protėviai darė pranašams".

Lk 6,25-26 (Nr. 79)

Jn

1Pt 3,14: *Bet jeigu jums ir tektų kentėti už tiesą, jūs palaiminti!* Jų gąsdinimo neišsigąskite ir nesutrikite.
1Pt 4,14: *Jei jus niekina dėl Kristaus vardo, jūs palaiminti, nes* garbės *ir Dievo* Dvasia *ilsisi ant jūsų.*

Mt 5,3 plg.: Mt 13,16; Lk 10,23; Mt 16,17; Lk 1,45; Mt 24,46; Lk 12,43; Lk 14,14s; Mt 11,6; Lk 11,28; Jn 20,29; 13,17; Lk 11,27; 23,29; Iz 61,1; 57,15; 66,2; Ps 9,18; 33,18; 40,18; Sir 25,9-12; 1Kor 1,27s, Jok 2,5; Mt 11,5; Mt 19,21; Mt 26,11; Mk 12,43; Mt 26,9; Lk 4,18; 14,13 .21; 16,20.22; 19,8; Jn 12,5s; 13,29; Ps 9,13; 35,10; Iz 49,13; Mt 19,14; 4,17; 10,7; 11,1; 13,11; **Mt 5,4:** Iz 61,2s; Ps 126,5s; Apr 7,16s; 21,4; Lk 16,25; 2,25. **Mt 5,5:** Ps 37,11; Iz 61,1; Mt 3,15; 5,20; 6,33; 11,29; Rom 4,13; Pr 15,7; Įst 4,38; 49,10; 2Pt 3,13; Lk 1,53; Ps 107,2; 42,1-3; 63,1; Apr 7,16s. **Mt 5,6 plg.:** Ps 107,5ss; Am 8,11; Sir 24,28s(21s); Iz 55,1ss.; Jer 31,25; Bar 2,18; Pat 21,20. **Mt 5,7:** Jok 2,13; Mt 9,13; 12,7; 23,23; 18,33; Pat 14,21; 17,5 (LXX). **Mt 5,8:** Ps 24,4; 51,12; 73,1; Ef 6,5; Kol 3,22; 1Tim 1,5; 3,9; 2Tim 1,3; 2,22; 1Pt 1,22; Jok 4,8; 5,44; 1Jn 3,2s; Apr 22,4. **Mt 5,9:** Kol 1,20; Rom 9,26; 14,19; Hbr 12,14; Jok 3,18; 1Pt 13,11; Ps 34,15; Pat 10,10 (LXX) Mt 5,23s; Mk 9,50; Įst 14,1; Oz 2,1; Mt 5,19.45; Mk 11,17; Lk 20,36. **Mt 5,10:** Jok 1,2; 1Pt 3,14. **Mt 5,11 plg.:** Mt 10,22; Iz 51,7; Jn 16,2; Apd 5,41; Jok 2,7; 1Pt 4,12-14. **Mt 5,12 plg.:** Rom 5,3; Jok 1,2; 1Pt 1,6; 4,13; Apr 19,7; 22,12; Pr 15,1; Hbr 11,33ss; Mt 5,44; 23,30s; Apd 7,52; Jok 5,10s.

52. PALYGINIMAS SU DRUSKA

(= Nr. 218, plg. Nr. 168)

Mt 5,13	Mk 9,49-50	Lk 14,34-35	Jn
[13] „Jūs – žemės druska. Jei druska netektų sūrumo,* kuo gi ją reikėtų pasūdyti? Ji niekam netinka, ir belieka ją išberti žmonėms sumindžioti“.	[49]„Mat kiekvienas bus pasūdytas ugnimi. [50] Druska – geras daiktas, bet jei druska nustotų sūrumo, kuo ją pasūdysi? Turėkite savyje druskos ir taikiai sugyvenkite tarp savęs.“	[34] „Druska – geras daiktas. Bet jei druska netektų sūrumo, kuo ją reikėtų pasūdyti? [35] Ji nebetinka nei dirvai, nei mėšlui, o išberiama laukan. Kas turi ausis, tesiklauso!“	

* *Šie žodžiai graikiškai reiškia „tapti kvailiu“, tai sureikšmina žmonių prilyginimą druskai.*

Mt 5,13 plg.: Kun 2,13; Ez 43,24; Sk 18,19; 1Kor 3,13; Kol 4,6. **Mk 9,50b:** Hbr 12,14; Ps 34,15; Mt 5,9; Rom 12,18; 14,19; 1Tes 5,13; 2Kor 13,11. **Lk 14,35b:** Mt 11,15; 13,9.43; 25,29; Mk 7,16; Lk 12,21; 21,4; Apr 2,7ss.

53. PALYGINIMAS SU ŠVIESA

(plg. Nr. 125)

Mt 5,14-16	Mk 4,21	Lk 8,16	Jn 8,12
[14]„Jūs – pasaulio šviesa. Neįmanoma nuslėpti miesto, kuris pastatytas ant kalno. [15] Ir niekas nevožia indu degančio žiburio, bet jį stato į žibintuvą, kad šviestų visiems, kas yra namuose. [16] Taip tešviečia ir jūsų šviesa žmonių akivaizdoje, kad jie matytų gerus jūsų darbus ir šlovintų jūsų Tėvą danguje“.	[21]Jėzus jiems dar sakė: „Argi žiburys atnešamas pakišti po indu ar po lova? Argi ne įstatyti į žibintuvą?!“	[16] „Nė vienas, uždegęs žiburį, nevožia jo indu ir nekiša po lova, bet stato į žibintuvą, kad ateinantys matytų šviesą“. *Lk 11,33 (Nr. 192)*	[12] Jėzus vėl prabilo: „Aš – pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikščios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą“.

Mt 5,14: Iz 42,6; 49,6; 51,4s; 60,1.3.9s ir t.t.; Mt 4,16 (Iz 9,2); Rom 2,19; Fil 2,15; Ef 5,8s; 1Tes 5,5; Jn 8,12ss; 12,35s. **Mt 5,15:** Ts 7,16; Mk 4,22; 2Sam 22,29; 21,17; Zch 4,2; Ps 119,105; Išm 18,4; Lk 11,33. **Mt 5,16:** Mt 6,1-6; Jn 15,8; Fil 1,11; 1Pt 2,12; Ps 22,23s; 86,9; Išm 18,13; Mt 11,25.

54. APIE ĮSTATYMĄ IR PRANAŠUS

(= Nr. 226)

Mt 5,17-20	Mk	Lk 16,16-17	Jn
17 Nemanykite, jog aš atėjęs panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Ne panaikinti jų atėjau, bet įvykdyti. 18 Iš tiesų sakau jums: kol dangus ir žemė nepraeis, nė viena raidelė ir nė vienas brūkšnelis neišnyks iš Įstatymo, viskas išsipildys. 19 Todėl, kas pažeistų bent vieną iš mažiausių paliepimų ir taip elgtis mokytų žmones, tas bus vadinamas mažiausiu dangaus karalystėje. O kas juos vykdys ir jų mokys, bus vadinamas didžiu dangaus karalystėje. 20 Taigi sakau jums: jeigu teisumu neviršysite Rašto aiškintojų ir fariziejų, neįeisitę į dangaus karalystę.		16 Iki Jono buvo Įstatymas ir Pranašai; nuo jo skelbiama geroji naujiena apie Dievo karalystę, ir kiekvienas į ją veržiasi. 17 Greičiau dangus ir žemė pražus, negu iš Įstatymo iškris bent vienas brūkšnelis.	

Mt 24,35; Mk 13,31; Lk 21,33 (Nr. 293)

Mt 5,17: Mt 10,34; 7,12; 22,40; 2 Mak 2,22; Lk 16,29.31; Rom 3,31; 8,4; 10,4. **Lk 6,16:** Apd 10,37; Mt 11,12s. **Mt 5,18 plg.:** Mt 24,34; Bar 4,1; Tob 1,6; Job 14,12; Iz 51,6; 2Pt 3,7.13; Apr 21,1; Lk 21,32s; Mt 24,35. **Mt 5,19:** Jok 2,10; Gal 3,10; Mt 11,11; Lk 7,28; Mt 18,1; Mk 9,34; Mt 18,4; Lk 9,48; Mt 20,26; Mk 10,43. **Mt 5,20:** Mt 5,48; 18,3; Jn 3,5.

55. ŽUDYNĖS IR PYKTIS

(= Nr. 206)

Mt 5,21-26	Mk	Lk 12,57-59	Jn
21 „Jūs esate girdėję, kad protėviams buvo pasakyta: *Nežudyk;* o kas nužudo, turės atsakyti teisme. 22 O aš jums sakau: jei kas pyksta ant savo brolio, turi atsakyti teisme. Kas sako savo broliui: 'Pusgalvi!' – tas turės stoti prieš aukščiausiojo teismo tarybą. O kas sako: 'Beproti!' – tas smerktinas į pragaro ugnį. 23 Jei neši dovaną prie aukuro ir ten prisimeni, jog tavo brolis turi šį tą prieš tave, 24 palik savo atnašą tenai prie aukuro, eik pirmiau susitaikyti su broliu ir tik tada sugrįžęs aukok savo dovaną.			
25 Greitai susitark su savo ieškovu, dar kelyje į teismą, kad ieškovas neįduotų tavęs teisėjui, o teisėjas – teismo vykdytojui ir kad tu nepakliūtum į kalėjimą. 26 Iš tiesų sakau tau: neišeisi iš ten, kol neatsiteisi ligi paskutinio skatiko*".		57 „Kodėl gi patys nenusprendžiate, kas teisu? 58 Kai eini su ieškovu pas vyresnybę, pasistenk dar kelyje su juo sulygti, kad jis tavęs kartais nenusitemptų pas teisėją, teisėjas neatiduotų teismo vykdytojui, o teismo vykdytojas neįmestų tavęs į kalėjimą. 59 Sakau tau: iš ten neišeisi, kol neatsiteisi ligi paskutinio skatiko**".	

Mk 11,25 (Nr. 275)

* *Pažod.: „kvadranso".*
** *Pažod. : „leptono".*

Mt 5,21: Iš 20,13 (Iš 21,12; Kun 24,17; Sk 35,16ss; Įst 5,18) Mk 3,29; Mt 19,18; 26,66ss. **Mt 5,22:** Ef 4,26; Jn 1,19s; 4,2; 1Jn 3,15; Įst 17,8ss; 2Kar 2,23s; Ps 14,1; 53,1; Dan 7,10; Mt 10,17; Mk 13,9. **Mt 5,23:** Oz 6,6; Mt 9,13; 12,7; Sir 31,21; 32,1ss; 34,23. **Lk 12,57:** Apd 4,19. **Mt 5,26 plg.:** Mt 18,30.

56. SVETIMAVIMAS IR SKYRYBOS

(plg. Nr. 168, 227 ir 252)

Mt 5,27-32	Mk 9,43-48	Lk 16,18	Jn
27 „Jūs esate girdėję, jog buvo pasakyta: *Nesvetimauk!* 28 O aš jums sakau: kiekvienas, kuris geidulingai žvelgia į moterį, jau svetimauja savo širdimi. 29 Jeigu tavo dešinioji akis skatina tave nusidėti, išlupk ją ir mesk šalin. Verčiau tau netekti vieno nario, negu kad visas kūnas būtų įmestas į pragarą. 30 Ir jeigu tavo dešinioji ranka gundo tave nusidėti, nukirsk ją ir mesk šalin. Verčiau tau netekti vieno nario, negu kad visas kūnas patektų į pragarą. *(18,8-9) 8 Jei tavo ranka ar koja gundo tave nusidėti, nukirsk ją ir mesk šalin. Geriau tau sužalotam ar raišam įeiti į gyvenimą, negu su abiem rankom ar abiem kojom būti įmestam į amžiną ugnį. 9 Ir jeigu tavo akis gundo tave nusidėti, išlupk ją ir mesk šalin. Tau geriau vienakiui įeiti į gyvenimą, negu su abiem akim būti įmestam į pragaro ugnį.* 31 Taip pat buvo pasakyta: *Kas atleidžia žmoną, tegul išduoda jai skyrybų raštą.* 32 O aš jums sakau: kiekvienas, kuris atleidžia žmoną, jei ne ištvirkavimo atveju, skatina ją svetimauti; ir jeigu kas atleistąją veda, svetimauja".	43 „Jei tavoji ranka gundo tave nusidėti, nusikirsk ją! Tau verčiau sužalotam įeiti į gyvenimą, negu su abiem rankom patekti į pragarą, į negęstančią ugnį*. 45 Ir jei tavoji koja veda tave į nuodėmę, nusikirsk ją, nes tau geriau luošam įžengti į gyvenimą, negu su abiem kojom būti įmestam į pragarą*. 47 O jei tave gundo nusidėti tavoji akis, išlupk ją, nes verčiau tau vienakiui įeiti į Dievo karalystę, negu su abiem akim būti įmestam į pragarą, 48 kur *jų kirminas nemiršta ir ugnis negęsta*".	18 „Kiekvienas, kas atleidžia žmoną ir veda kitą, svetimauja. Ir kas veda vyro atleistąją, taip pat svetimauja".	
Mt 19,7-9 (Nr. 252)	*Mk 10,3-4. 11-12 (Nr. 252)*		

1Kor 7,10-16 (plg. 252)

* *Kai kuriuose rankr. 44 ir 46 eil. įterpiama: „kur kirminas nemiršta ir ugnis negęsta".*

Mt 5,27: Iš 20,14; Įst 5,17s. **Mt 5,28:** Iš 20,17; Įst 5,21; Job 31,1; Sir 9,5.8; 2Pt 2,14; 1Jn 2,16. **Mt 5,29 plg.:** Kol 3,5. **Mt 5,30 plg.:** Įst 25,11s. **Mk 9,43:** Mt 3,12; Lk 3,17; Iz 66,24. **Mk 9,48:** Iz 66,24; Sir 7,17; Jdt 16,17. **Mt 5,31:** Įst 24,1; Mk 10,9; Sir 23,23. **Mt 5,32:** Mal 2,14-1.

57. PRIESAIKOS

Mt 5,33-37	Mk	Lk	Jn
33 „Taip pat esate girdėję, jog protėviams buvo pasakyta: *Nelaužyk priesaikos**, bet *ištesėk Viešpačiui savo priesaikas.* 34 O aš jums sakau: išvis neprisiekinėkite *nei dangumi*, nes *jis – Dievo sostas*, 35 nei *žeme*, nes *ji – jo pakojis*, nei Jeruzale, nes ji – *didžiojo Karaliaus miestas.* 36 Neprisiek nei savo galva, nes negali nė vieno plauko padaryti balto ar juodo. 37 Verčiau jūs sakykite: 'Taip', jei taip, 'Ne', jei ne, o kas viršaus, tai iš piktojo".			
Mt 23,16-22			

* *Arba.: „Kreivai neprisiek".*

Mt 5,33; Iš 20,7; Kun 19,12; Sk 30,3; Įst 23,22; Ps 50,14; Zch 8,17. **Mt 5,34s:** Iz 66,1; Ps 11,4; Apd 7,49; Ps 48,1-3; 99,5; Rd 2,1; Sir 23,7-11. **Mt 5,36s:** 2Kor 1,17; Jok 5,12 Jn 8,44.

58. ATLAIDUMAS

Mt 5,38-42	Mk	Lk 6,29-30	Jn
38 „Jūs esate girdėję, jog buvo pasakyta: *Akis už akį* ir *dantis už dantį.* 39 O aš jums sakau: nesipriešink piktam [žmogui], bet jei kas tave užgautų per dešinį skruostą, atsuk jam ir kitą. 40 Jei kas nori su tavimi bylinėtis ir paimti tavo marškinius, atiduok jam ir apsiaustą. 41 Jei kas verstų tave nueiti mylią, nueik su juo dvi. 42 Prašančiam duok ir nuo norinčio iš tavęs pasiskolinti nenusigręžk".		29 „Kas užgauna tave per vieną skruostą, atsuk ir antrąjį: kas atima iš tavęs apsiaustą, negink ir marškinių. 30 Duok kiekvienam, kuris prašo, duok ir nereikalauk atgal iš to, kuris tavo paėmė".	

Apd 20,35: *„Ir aš jums visur rodydavau, kad, šitaip triūsiant, reikia paremti silpnuosius ir atminti Viešpaties Jėzaus pasakytus žodžius: 'Palaimingiau duoti negu imti' ".*

Mt 5,38: Iš 21,24s; Kun 24,20; Įst 19,21. **Mt 5,39 plg.:** Rom 12,19.21; 2Kor 11,20; 1Tes 5,15; 1Pt 3,9; Iz 50,6; Rd 3,30; Pat 20,22; 24,29; 1Pt 2,23; Mt 26,67s; 27,30. **Mt 5,40:** 1Kor 6,1.7; Rom 3,4. **Mt 5,42 plg.:** Iš 22,25; Kun 25,37; Įst 15,7; 23,20; Lk 6,34s.

59. PRIEŠŲ MEILĖ

(plg. Nr. 80)

Mt 5,43-48	Mk	Lk 6,27-28.32-36	Jn
43 „Jūs esate girdėję, jog pasakyta: *Mylėk savo artimą* ir nekęsk priešo. 44 O aš jums skau: mylėkite savo priešus ir melskitės už savo persekiotojus*, 45 kad būtumėte savo dangiškojo Tėvo vaikai; jis juk leidžia savo saulei tekėti blogiesiems ir geriesiems, siunčia lietų ant teisiųjų ir neteisiųjų. 46 Jei mylite tik tuos, kurie jus myli, tai kokį atlygį gausite? Argi taip nesielgia ir muitininkai?! 47 Ir jeigu sveikinate tiktai savo brolius, tai kuo gi viršijate kitus? Argi to nedaro ir pagonys?!		27 „Bet jums, kurie klausotės, aš sakau: mylėkite savo priešus, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia. 28 Laiminkite tuos, kurie jus keikia, ir melskitės už savo niekintojus. […]	
		32 Jei mylite tuos, kurie jus myli, tai koks čia jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai myli juos mylinčius. 33 Jei darote gera tiems, kurie jums gera daro, tai koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai taip daro. 34 Jei skolinate tik tiems, iš kurių tikitės atgausią, koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai skolina nusidėjėliams, kad atgautų paskolą. 35 Bet jūs mylėkite savo priešus, darykite gera ir skolinkite, nieko nesitikėdami. Tuomet jūsų lauks didelis atlygis, ir jūs būsite Aukščiausiojo vaikai: juk jis maloningas ir nedėkingiesiems, ir piktiesiems.	
48 Taigi *būkite tokie tobuli,* kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas".		36 Būkite gailestingi, kaip ir jūsų Tėvas gailestingas".	

Mt 5,43: Kun 19,18; Mt 19,19; 22,39 plg.: Kun 19,34; Iš 23,4s; Pat 25,21s; Iš 34,12; Ps 139,21s; 26,5; Įst 7,2; **Mt 5,44 plg.:** Kun 19,34; Rom 12,14.20; 1Kor 4,12; 1Pt 3,16. **Mt 5,45 (Lk 6,35):** Mt 22,10. **Mt 5,46 plg.:** 1Tim 5,8; 1Pt 2,19s; Lk 14,12ss. **Mt 5,47:** Mt 6,7; 18,17; 3Jn 7. **Lk 6,34:** Kun 25,35s. **Lk 6,35:** Lk 20,36; Mt 5,9; Lk 1,32.35.76; Apd 7,48; Rom 2,4. **Mt 5,48:** Įst 18,13 (LXX); Kun 19,2; 1Pt 1,16; Pr 6,9; 17,1; 2Sam 22,24-27; Job 1,1; Sir 44,17; Išm 9,6; Mt 19,21; Kol 4,12; Jok 1,4; 1Pt 1,16; 1Kor 14,20; Kol 4,12. **Lk 6,36:** Lk 12,30.32; 11,2.13; Jok 5,11.

60. IŠMALDA

Mt 6,1-4	Mk	Lk	Jn
1 „Venkite daryti savo teisumo darbus žmonių akyse, kad būtumėte jų matomi, antraip negausite užmokesčio iš savo Tėvo danguje. 2 Todėl, dalydamas išmaldą, netrimituok sinagogose ir gatvėse, kaip daro veidmainiai*, kad būtų žmonių giriami. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį. 3 Kai tu daliji išmaldą, tenežino tavo kairė, ką daro dešinė, 4 kad tavo išmalda liktų slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins".			

* *Pažodžiui „vaidintojai".*

Mt 6,1: Pr 18,19ss; 1Jn 2,29; 3,7.10; Apr 22,11; Mt 23,5; Sir 34,11; Mt 5,20. **Mt 6,2:** Tob 1,3.16; 4,7s; Sir 7,10; Apd 9,36; 10,2; 24,17; Mt 6,5.16; 15,7; 22,28; 23,13ss. 23.25.27.29. **Mt 6,3s:** Pat 21,14; Sir 3,31 (34); Mt 6,6.18; Rom 2,28s; 1Sam 16,7.

61. MALDA

Mt 6,5-6	Mk	Lk	Jn
5 „Kai meldžiatės, nebūkite tokie kaip veidmainiai*, kurie mėgsta melstis, stovėdami sinagogose ir aikštėse, kad būtų žmonių matomi. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį. 6 Kai tu panorėsi melstis, eik į savo kambarėlį ir užsirakinęs melskis savo Tėvui, esančiam slaptoje, o tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins".			

* *Kaip 60-toje lentelėje.*

Mt 6,5: Mt 6,2; 23,6s; Lk 11,43. **Mt 6,6:** Iz 26,20 (LXX); 2Kar 4,33; Mt 24,26.

62. TĖVE MŪSŲ

(= Nr. 185)

Mt 6,7-15	Mk 11,25	Lk 11,1-4	Jn
[7]„Melsdamiesi nedaugiažodžiaukite kaip pagonys: jie tariasi būsią išklausyti dėl žodžių gausumo. [8] Nedarykite taip kaip jie. Jums dar neprašius, jūsų Tėvas žino, ko jums reikia.			
		[1] Kartą Jėzus vienoje vietoje meldėsi. Jam baigus maldą, vienas mokinys paprašė: „Viešpatie, išmokyk mus melstis, kaip ir Jonas išmokė savuosius mokinius“. [2] Jėzus tarė jiems:	
[9] Todėl melskitės taip: ‘Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas tavo vardas, [10] teateinie tavo karalystė, teesie tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje.		„Kai melsitės, sakykite: ‘Tėve, teesie šventas tavo vardas. Teateinie tavo karalystė.	
[11] Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien [12] ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams. [13] Ir nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikto*’.		[3] Kasdienės mūsų duonos duok mums kasdien [4] ir atleisk mums mūsų kaltes, nes ir mes atleidžiame kiekvienam, kuris mums kaltas. Ir nevesk mūsų į pagundą’“.	
[14] Jeigu jūs atleisite žmonėms jų nusižengimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis jums. [15] O jeigu neatleisite žmonėms, tai nė jūsų Tėvas neatleis jūsų nusižengimų“.	[25]„Eidami melstis, atleiskite, jei turite ką nors prieš kitus, kad ir jūsų Tėvas danguje jums atleistų jūsų nusižengimus“.		
Mt 6,31-32 (Nr. 67); 18,35 (Nr. 173)		*Lk 12,29-30 (Nr. 201).*	

* *Kai kuriuose rankr. priduriama: „nes tavo yra karalystė ir galybė, ir garbė per amžius. Amen“.*

Mt 6,7: Sir 7,14(15); Iz 1,15; Mok 5,1; Mt 5,47; 6,32 plg. **Mt 6,8:** Iz 65,24; Mt 7,11. **Mt 6,9 plg.:** Įst 32,6; Jer 31,20; Mal 1,6; 2,10; Ps 89,27; Sir 23,1; Išm 2,16; Iz 64,7; 63,16ss; 1Pt 1,17; Ez 36,23; Iz 29,23; Jn 17,6. **Mt 6,10:** Mt 26,42; Ps 103,20s; 1Kor 16,22; Apr 22,20; 1Mak 3,60. **Mt 6,11 plg.:** Iš 16,4; Pat 30,8; Job 6,32. **Lk 11,4:** Lk 19,47; Apd 17,1. **Mt 6,12 plg.:** Mt 18,21-35; Sir 28,2 **Mt 6,13 plg.:** Mk 14,38; Ps 17,30 (LXX); Išm 16,8; Sir 2,1; 33,1; 1Kor 10,13; Jn 17,11.15; 2Tes 3,3; 2Tim 4,18; Jok 1,13; 2Pt 2,9; 1Jn 5,18; Mt 5,39; Apr 4,11; 12,10. **Mt 6,14s:** Sir 28,2; Mt 18,21ss; 5,25; Kol 3,13.

63. PASNINKAS

Mt 6,16-18	Mk	Lk	Jn
[16]„Kai pasninkaujate, nebūkite paniurę kaip veidmainiai; jie perkreipia veidus, kad žmonės matytų juos pasninkaujant. Iš tiesų sakau jums: jie jau atsiėmė užmokestį. [17] O tu pasninkaudamas pasitepk [aliejumi] galvą ir nusiprausk veidą, [18] kad ne žmonėms rodytumeis pasninkaująs, bet savo Tėvui, kuris yra slaptoje. Ir tavo Tėvas, regintis slaptoje, tau atlygins“.			

Pasninkas: Lk 18,12; Mt 9,14; Mk 2,18; Lk 5,33; Mt 11,18; Lk 7,33; Mt 4,2; Mk 2,20; Mt 17,21; Mk 9,29; Lk 2,37; Apd 13,2s; 14,23; 2Kor 6,5; 11,27; Mk 2,19; Mt 9,15; 11,19; Lk 7,34; Mt 9,14; Mk 2,18; Lk 5,33. **Mt 6,16:** Iz 58,5-9; Pr 40,7; Sir 25,23; Dan 1,10; Lk 24,17; Jer 14,4; 2Sam 15,30; 19,4; Mt 23,5. **Mt 6,17:** 2Sam 14,2; 12,20; Mok 9,8; Mk 14,3; Iz 58,3-12.

64. LOBIAI DANGUJE

(= Nr. 202)

Mt 6,19-21	Mk	Lk 12,33-34	Jn
[19]„Nesikraukite lobių žemėje, kur kandys ir rūdys ėda, kur vagys įsilaužia ir vagia. [20] Verčiau kraukitės lobį danguje, kur nei kandys, nei rūdys neėda, kur vagys neįsilaužia ir nevagia, [21] nes kur tavo lobis, ten ir tavo širdis“.		[33]„Išparduokite savo turtą ir išdalykite jį išmaldai. Įsitaisykite sau piniginių, kurios nesusidėvi, kraukite nenykstantį lobį danguje, kur joks vagis neprieis ir kandys nesuės. [34] Kur jūsų lobis, ten ir jūsų širdis“.	
		Lk 16,9 (Nr. 222)	

Mt 19,21; Mk 10,21; Lk 18,22 (Nr. 254)

Mt 6,19: Lk 12,16-21; Iz 50,9; 51,8; Job 4,19; 13,28; Oz 5,12; Jok 5,2s; Mal 3,11(LXX); Sir 29,10; Ez 12,5; Job 24,16. **Lk 12,33 plg.:** Mt 10,9; Lk 10,4; 11,41; 12,16-21; Mt 5,12; 19,21; Sir 29,11; Tob 4,9; 1Tim 6,19.

65. AKIS IR ŠVIESA

(= Nr. 193)

Mt 6,22-23	Mk	Lk 11,34-36	Jn
[22]„Kūno žiburys yra akis. Todėl, jei tavo akis sveika, visam tavo kūnui bus šviesu. [23] O jeigu tavo akis nesveika, visas tavo kūnas skendės tamsoje. Taigi jei tavyje esanti šviesa tamsi, tai kokia baisi toji tamsa!“		[34]„Kūno žiburys yra tavoji akis. Todėl jei tavo akis sveika, visam tavo kūnui bus šviesu. O jeigu tavo akis nesveika, tavo kūnas skendės tamsoje. [35] Todėl žiūrėk, kad tavoji šviesa nebūtų tamsybė! [36] Taigi jei visam tavo kūnui šviesu, ir niekas jo netemdo, tai jis ir bus šviesus, lyg būtum apšviestas žiburio spindulių“.	

Mt 6,22 plg.: Ef 1,18; Pat 15,30; 22,9; Sir 23,19; Jok 1,5; Rom 12,8; 2Kor 8,2; 9,11.13; Ef 6,5. **Mt 6,23 plg.:** Mt 20,15; Mk 7,22; Jn 11,10; Įst 15,9; 28,54ss; Pat 23,6; 28,22; Sir 14,10; Tob 4,7. **Lk 11,36:** Mt 28,3.

66. TARNAUTI DVIEM ŠEIMININKAMS

(=Nr. 224)

Mt 6,24	Mk	Lk 16,13	Jn
[24]„Niekas negali tarnauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno bus prisirišęs, o kitą nieku vers. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai*“.		[13]„Joks tarnas negali tarnauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno bus prisirišęs, o kitą nieku vers. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai*“.	

* *Aramėjiškas žodis, reiškia „ramstis“, t.y. turtas, kaip atrama ir apsirūpinimas.*

Mt 6,24 plg.: Pr 19,30.33; Įst 21,15; Lk 14,26; 16,9.11; Apd 16,16.19; Jok 4,4s.

67. BERGŽDI RŪPESČIAI

(= Nr. 201)

Mt 6,25-34	Mk	Lk 12,22-32	Jn
[25]„Todėl aš sakau jums: per daug nesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite, nei savo kūnu, kuo vilkėsite. Argi gyvybė ne daugiau už maistą ir kūnas – už drabužį? [26] Įsižiūrėkite į padangių sparnuočius: nei jie sėja, nei pjauna, nei į kluonus krauna, o jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daug vertesni už juos? [27] O kas iš jūsų gali savo rūpesčiu bent per vieną sprindį prailginti sau gyvenimą?! [28] Ir kam gi taip rūpinatės drabužiu?! Pasižiūrėkite, kaip auga lauko lelijos. Jos nesidarbuoja ir neverpia, [29] bet sakau jums: nė Saliamonas pačioje savo didybėje nebuvo taip pasipuošęs kaip kiekviena jų. [30] Jeigu Dievas taip aprengia laukų gėlę, kuri šiandien žydi, o rytoj metama į krosnį, tai argi jis dar labiau nepasirūpins jumis, mažatikiai? [31] Todėl nesisielokite ir neklausinėkite: ‘Ką valgysime?’ – arba: ‘Ką gersime?’ – arba: ‘Kuo vilkėsime?’ [32] Visų tų dalykų vaikosi pagonys. Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad viso to jums reikia. [33] Jūs pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta. [34] Taigi nesirūpinkite rytdiena, nes rytojus pats pasirūpins savimi. Kiekvienai dienai gana savo vargo“. *Mt 10,29-31 (Nr. 101)* *Mt 6,7-8 (Nr. 62)*		[22] Tada Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Todėl aš jums sakau: per daug nesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite, nė savo kūnu, ką vilkėsite. [23] Gyvybė svarbesnė už maistą, o kūnas už drabužį. [24] Pasižiūrėkite į varnus. Jie nesėja ir nepjauna, neturi nei sandėlių, nei kluonų, bet Dievas juos maitina. Jūs nepalyginti vertesni už paukščius! [25] Kas gi jūsų galėtų savo rūpesčiu bent per sprindį prailginti sau gyvenimą?! [26] Tad jei jūs neįstengiate padaryti net mažmožio, tai kam rūpinatės kitais dalykais? [27] Įsižiūrėkite, kaip auga lelijos. Jos neverpia ir neaudžia. Bet sakau jums: nė Saliamonas pačioje savo didybėje nebuvo taip pasipuošęs kaip kiekviena jų. [28] Jeigu Dievas taip aprengia laukų gėlę, šiandien žydinčią, o rytoj metamą į krosnį, tai dar labiau pasirūpins jumis, mažatikiai! [29] Tad neklausinėkite, ką valgysite ar gersite, ir nebūgštaukite! [30] Visų tų dalykų vaikosi šio pasaulio pagonys. O jūsų Tėvas žino, kad viso to jums reikia. [31] Verčiau ieškokite jo karalystės, o tai bus jums pridėta. [32] Nebijok, mažoji kaimene: jūsų Tėvas panorėjo atiduoti jums karalystę!“ *Lk 12,6-7 (Nr. 196)*	

Mt 6,25 plg.: 1Mak 6,10; Sir 42,9; Mt 13,22; 2Sam 7,10; 1Met 17,9; Jn 12,25; Fil 4,6s; 1Pt 5,7; 1Tim 6,6.8; Hbr 13,5s. **Mt 6,26 plg.:** Job 38,41; Ps 147,9; Job 12,7; Mk 4,32; Mt 8,20; Lk 9,58; Mt 3,12ss; Ps 104,13s; 147,9; Mt 12,12. **Mt 6,27 plg.:** Ef 4,13; Jn 9,21.23; Hbr 11,11; Lk 2,52; 19,3; Jn 21,8; Apr 21,17. **Mt 6,28 plg.:** Ps 103,15; Iz 40,6-8; Jok 1,10s. **Mt 6,29 plg.:** 1Kar 10,14ss; 2Met 9,13ss; Gg 3,11; 1Kar 3,13. **Mt 6,30 plg.:** Mt 8,26; 14,31; 16,8; 17,20. **Mt 6,33 plg.:** Lk 10,42; Rom 14,17; 1Kar 3,13s; Ps 37,4.25; Išm 7,11. **Mt 6,34:** Iš 16,19.

68. NETEISKITE KITŲ

(plg. Nr. 81)

Mt 7,1-5

1 „Neteiskite, kad nebūtumėte teisiami. 2 Kokiu teismu teisiate, tokiu ir patys būsite teisiami, ir kokiu saiku seikite, tokiu ir jums bus atseikėta.

(13,12) Mat kas turi, tam bus duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi.

3 Kodėl gi matai krislą savo brolio akyje, o nepastebi rąsto savojoje?! 4 Arba kaip gali sakyti broliui: 'Leisk, išimsiu krislą iš tavo akies' – kai tavo akyje rąstas?! 5 Veidmainy, pirmiau išritink rąstą iš savo akies, o paskui pažiūrėsi, kaip išimti krislelį iš brolio akies".

Mk 4,24-25

24 Jis taip pat jiems sakė: „Įsidėmėkite, ką girdite: kokiu saiku seikėjate, tokiu ir jums bus atseikėta ir dar pridėta. 25 Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką turi".

Rom 2,1-3: *Taigi esi nepateisinamas, kad ir kas būtum, žmogau, kuris teisi kitus. Juk, teisdamas kitą, pasmerki save, nes ir pats tai darai, už ką teisi. 2 O mes žinome, kad Dievas teisingai teisia tuos, kurie tokius nusikaltimus daro. 3 Nejaugi manai, žmogau, teisdamas taip darančius ir pats taip pat darydamas, išvengsiąs Dievo teismo?!"*

Mt 7,1-2a plg.: Mt 7,15-20; 10,11-15ss; 6,14s; 18,32-35; Sir 18,20; Rom 2,1; 14,4; 1Kor 4,4; 5,12; Jok 4,11; 5,9. **Lk 6,37b:** Mt 6,14; Mk 11,25; Iz 58,6. **Lk 6,38a:** Jl 2,24; Iz 65,7; Ps 79,12. **Mk 4,25 plg.:** Mt 25,29; Lk 19,26; Pat 1,5; 9,9; Dan 2,21. **Lk 6,39:** Mt 15,14; 23,16.24; Jn 9,40; Rom 2,19. **Lk 6,40:** Mt 10,24s; Jn 13,16; 15,20. **Mt 7,5 plg.:** Sir 18,19ss; Mt 13,55; Mk 6,3.

Lk 6,37-42

37 „Neteiskite ir nebūsite teisiami; nesmerkite ir nebūsite pasmerkti; atleiskite, ir jums bus atleista. 38 Duokite, ir jums bus duota; saikas geras, prikimštas, sukratytas ir su kaupu bus atiduotas jums į užantį. Kokiu saiku seikite, tokiu jums bus atseikėta".
(8,18b) „Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis tariasi turįs".
39 Jis pasakė jiems palyginimą: „Ar gali aklas vesti aklą? Argi ne abu įkristų į duobę?!
40 Mokinys nėra viršesnis už mokytoją: kiekvienas mokinys bus gerai išlavintas, jei bus kaip mokytojas. 41 Kodėl gi matai krislą savo brolio akyje, o nepastebi rąsto savojoje?!
42 Ir kaip gali sakyti broliui: 'Broli, leisk, išimsiu krislą iš tavo akies', – pats nematydamas savo akyje rąsto?! Veidmainy, pirmiau išritink rąstą iš savo akies, o tada pažiūrėsi, kaip iš brolio akies išimti krislelį".

Jn 7,53–8,11

53 Ir taip jie išsivaikščiojo kas sau. 8,1 Jėzus nuėjo į Alyvų kalną. 2 Auštant jis vėl pasirodė šventykloje. Visi žmonės rinkosi prie jo, o jis atsisėdęs juos mokė. 3 Tuomet Rašto aiškintojai ir fariziejai atvedė moterį, sugautą svetimaujant. Pastatė ją viduryje 4 ir kreipėsi į jį: „Mokytojau, ši moteris buvo nutverta svetimaujant. 5 Mozė mums Įstatyme yra liepęs tokias užmušti akmenimis. O tu ką pasakysi?" 6 Jie tai sakė, spęsdami jam pinkles, kad turėtų kuo apkaltinti. Bet Jėzus pasilenkęs ėmė pirštu rašyti ant žemės. 7 Jiems nesiliaujant kamantinėti, jis atsitiesė ir tarė: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tegu pirmas sviedžia į ją akmenį". 8 Ir vėl pasilenkęs rašė ant žemės. 9 Tai išgirdę, jie vienas po kito ėmė trauktis šalin, pradedant vyresniaisiais. Pagaliau liko vienas Jėzus ir ten stovinti moteris. 10 Atsitiesęs Jėzus paklausė: „Moterie, kur jie pasidėjo? Niekas tavęs nepasmerkė?" 11 Ji atsiliepė: „Niekas, Viešpatie". Jėzus jai tarė: „Nė aš tavęs nepasmerksiu. Eik ir daugiau nuodėmių nebedaryk".

Jn 13,16; 15,20a (Nr. 81)

69. PERLAI IR KIAULĖS

Mt 7,6	Mk	Lk	Jn
6 „Neduokite šventenybių šunims ir nebarstykite savo perlų kiaulėms, kad kartais jų nesutryptų ir apsigręžusios jūsų pačių nesudraskytų".			

Mt 7,6: Mt 15,26; 10,11-14; 13,45s; 2Pt 2,22; Hbr 10,29; Iš 29,33; Kun 2,3; 22,10-16; Sk 18,8ss; Pat 9,7; 11,22.

70. IŠTVERMINGA MALDA

(= Nr. 187)

Mt 7,7-11	Mk	Lk 11,9-13	Jn
[7] „Prašykite, ir jums bus duota, ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus jums atidaryta. [8] Kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma. [9] Argi atsiras iš jūsų žmogus, kuris savo vaikui, prašančiam duonos, duotų akmenį?! [10] Arba jeigu jis prašytų žuvies, nejaugi paduotų jam gyvatę? [11] Todėl jei jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų dangiškasis Tėvas duos gera tiems, kurie jį prašo“.		[9] „Tad ir aš jums sakau: prašykite, ir jums bus duota; ieškokite, ir rasite; belskite, ir jums bus atidaryta. [10] Kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma. [11] Kur jūs matėte tokį tėvą, kad duonos prašančiam vaikui duotų akmenį?! Ar prašančiam žuvies atkištų gyvatę? [12] Arba prašančiam kiaušinio duotų skorpioną? [13] Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų Tėvas iš dangaus suteiks Šventąją Dvasią tiems, kurie jį prašo“.	

Jn 16,24: *„Iki šiol jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų“.*
Jn 14,13—14: *[13] „Ir ko tik prašysite mano vardu, aš padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas Sūnuje. [14] Jei ko prašysite manęs mano vardu, aš padarysiu“.*
Jn 15,7: *„Jei pasiliksite manyje ir mano žodžiai pasiliks jumyse, jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta“.*

Mt 7,7ss plg.: Jer 29,13; Pat 8,17; Mt 18,19; Mk 11,24; Mt 21,22; 14,13s; Jn 11,22; 15,16; 16,23.26; 1Jn 3,22; 5,14ss; Jok 1,5s; Pat 8,17. **Mt 7,11:** Jok 1,17.

71. AUKSO TAISYKLĖ

Mt 7,12	Mk	Lk 6,31	Jn
[12] „Tad visa, ko norite, kad jums darytų žmonės, ir jūs patys jiems darykite, nes tai ir yra Įstatymas ir Pranašai“. *Mt 22,35-40 (Nr. 282)*		[31] „Kaip norite, kad jums darytų žmonės, taip ir jūs darykite jiems“.	

Apd 15,19-20: *„Todėl, manding, į Dievą atsivertusių pagonių nedera apsunkinti, [20] o tiktai jiems parašyti, kad susilaikytų nuo susiteršimo stabais, nuo ištvirkavimo, pasmaugtų gyvulių mėsos ir kraujo.“.*
Apd 15,28-29: *„Šventajai Dvasiai ir mums pasirodė teisinga neužkrauti jums daugiau naštų, išskyrus tai, kas būtina: [29] susilaikyti nuo aukų stabams, kraujo, pasmaugtų gyvulių mėsos ir ištvirkavimo. Jūs gerai elgsitės, saugodamiesi šitų dalykų.“.*
Apd 21,25: *„O dėl tikinčiųjų iš pagonių, tai mes esame išsiuntę nurodymus, kas jie saugotųsi stabams paaukotos mėsos, kraujo, pasmaugtų gyvulių mėsos ir ištvirkavimo“.*

Mt 7,12 plg.: Rom 13,8-10; Mt 5,17; 11,13; Jn 2,35-40; Gal 5,14; Kun 19,18; Tob 4,15; Sir 31,15.

72. DU KELIAI

(plg. Nr. 211)

Mt 7,13-14	Mk	Lk 13,23-24	Jn
[13]„Įeikite pro ankštus vartus, nes erdvūs vartai ir platus kelias į pražūtį, ir daug juo einančių. [14] Kokie ankšti vartai ir koks siauras kelias į gyvenimą! Tik nedaugelis jį atranda.		[23]Kažkas jį paklausė: „Viešpatie, ar maža bus išgelbėtų?“ Jis pasakė jiems: [24] „Pasistenkite įeiti pro ankštus vartus! Sakau jums, daugelis bandys įeiti, bet neįstengs“.	

Mt 7,13 plg.: Mt 22,14; 9,37; Lk 10,2; Mk 10,25; Jn 10,1-10; Įst 30,19; Jer 21,8; Pat 14,14; Sir 21,10. **Mt 7,14:** Mt 18,8s; 19,24; 22,14; Mk 10,25; Apd 14,22.

73. PAŽINSITE JUOS IŠ VAISIŲ

(=Nr. 82; plg. Nr. 118 ir 197)

Mt 7,15-20	Mk	Lk 6,43-45	Jn
[15]„Sergėkitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių kailyje, o viduje yra plėšrūs vilkai. [16] Jūs pažinsite juos iš vaisių. Argi kas gali pasiskinti vynuogių nuo erškėčių ar figų nuo usnių?! [17] Juk geras medis duoda gerus vaisius, o netikęs medis – blogus.		[43]„Nėra gero medžio, kuris megztų blogus vaisius, nei vėl netikusio, kuris megztų gerus vaisius. [44] Kiekvienas medis pažįstamas iš vaisių. Nuo usnių niekas nerenka figų, o nuo erškėčio neskina vynuogių.	
[19] Kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį. [20] Taigi jūs pažinsite juos iš vaisių“.			
(12,33-35) [33]*„Arba sakykite medį esant gerą ir jo vaisių gerą, arba sakykite medį esant netikusį ir jo vaisių blogą, nes medis pažįstamas iš vaisių.* [34] *Angių išperos, kaip jūs galite kalbėti gera, būdami blogi?! Juk burna kalba tai, ko pertekusi širdis.* [35] *Geras žmogus iš gero lobyno iškelia gera, o blogas iš blogo lobyno iškelia bloga“.*		[45] Geras žmogus iš gero savo širdies lobyno ima gera, o blogasis iš blogo lobyno ima bloga. Jo burna kalba tai, ko pertekusi širdis“.	

Mt 3,10; Lk 3,9 (Nr. 14)

Mt 7,15: Mt 24,4s.11.24; 10,16; 25,33; 26,31; Mk 13,22; Lk 6,26; Apd 13,6; 2Pt 2,1; 1Jn 4,1; Apr 16,13; 19,20; 20,10; Pr 49,27; Ps 78,52; 80,2; 100,3; Sof 3,3; Ez 22,27; Hab 1,8; Iz 11,6; 65,25; Sir 13,177; Jn 10,12; Apd 20,29; Rom 16,17; 2Tim 3,5. **Mt 7,16 plg.:** Sir 27,6; Pr 3,18; Sk 13,23ss; Iz 5,2.4; Job 31,40; Mt 3,8.10; 21,43; Jn 15,2-8; Jok 3,12; Gal 5,19-23. **Mt 7,17s:** Mt 12,33; Jn 15,5s.8.16; Oz 9,10; Jer 24,8; Ef 4,29; 1Jn 3,9; Lk 13,6-9; Tit 3,14; Mt 13,40. **Mt 7,19:** Iz 5,1-7; Jer 24,2-10; Mt 3,7.10; 13,40.42.50; 18,8s; 25,41; 21,9; Jud 12. **Mt 12,34:** Mt 3,7.10; 23,33; Mt 15,3.6.11.19; Rom 8,6s; 2Kor 6,11; Ef 4,29; Jok 3,5ss. **Mt 12,35:** Mt 13,52; Tit 1,15; Mt 9,38. Plg. Nr. 118.

74. ŠAUKSMAS „VIEŠPATIE, VIEŠPATIE!“

(plg. Nr. 83)

Mt 7,21-23	Mk	Lk 6,46	Jn
21 „Ne kiekvienas, kuris man šaukia: ‘Viešpatie, Viešpatie!’ – įeis į dangaus karalystę, bet tik tas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią. 22 Daugelis man sakys, tai dienai atėjus: ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų tavo vardu?!’ 23 Tuomet jiems pareikšiu: ‘Aš niekuomet jūsų nepažinojau. *Šalin nuo manęs, nedorėliai!*’“ *Mt 25,10-12 (Nr. 298)* *Mt 25,41 (Nr. 300)*		46 „Kam vadinate mane: ‘Viešpatie, Viešpatie’, o nedarote, ką sakau?!“ *(13,25-27) 25 „Kai namų šeimininkas atsikels ir užrakins duris, stovėdami lauke, jūs pradėsite belsti į duris ir prašyti: ‘Viešpatie, atidaryk mums!’ O jis atsakys: ‘Aš nežinau, iš kur jūs’. 26 Tada imsite dėstyti: ‘Mes valgėme ir gėrėme tavo akivaizdoje, tu mokei mūsų gatvėse...’ 27 O jis jums tars: ‘Aš nežinau, iš kur jūs. Eikite šalin nuo manęs, visi piktadariai!’“*	

Mt 7,21 plg.: Mal 1,6; Mt 3,2; 12,50; Mk 3,35; Mt 21,29.31; Lk 12,47; Jn 4,34; 7,17; 9,31; Rom 10,9; Fil 2,11; 1Kor 12,3; Rom 2,13; 1Jn 2,17; 3,7; Jok 1,22.25; 2,14. **Mt 7,22:** Iz 2,11.17.20; Am 8,9; 9,11; Sof 1,10.14; Zch 14,6; Jer 14,14; Mk 8,38; Lk 10,20; 1Kor 13,1s; 2Tes 1,10; 2Tim 4,8. **Mt 7,23 plg.:** 2Tim 2,19; Ps 6,9; Mt 13,41s.

75. NAMAS ANT UOLOS

(plg. Nr. 83)

Mt 7,24-27	Mk	Lk 6,47-49	Jn
24 „Kas klauso šitų mano žodžių ir juos vykdo, panašus į išmintingą žmogų, pasistačiusį namą ant uolos. 25 Prapliupo liūtys, ištvino upės, pakilo vėjai ir daužėsi į tą namą. Tačiau jis nesugriuvo, nes buvo pastatytas ant uolos. 26 Kas klauso šitų mano žodžių ir jų nevykdo, panašus į paiką žmogų, pasistačiusį namą ant smėlio. 27 Prapliupo liūtys, ištvino upės, pakilo vėjai ir daužėsi į tą namą, ir jis sugriuvo, o jo griuvimas buvo smarkus“.		47 „Kiekvienas, kuris ateina pas mane, klausosi mano žodžių ir juos vykdo; aš jums parodysiu, į ką jis panašus. 48 Jis panašus į namą statantį žmogų, kuris giliai iškasė žemę ir padėjo pamatus ant uolos. Užėjus potvyniui, srovė atsimušė į tą namą, bet neįstengė jo pajudinti, nes buvo gerai pastatytas. 49 O kas klausosi mano žodžių, bet jų nevykdo, panašus į žmogų, pasistačiusį namą be pamato, tiesiog ant žemės. Vos tik srovė į jį atsimušė, jis bemat sugriuvo, ir to namo griuvimas buvo smarkus“.	

Mt 7,24 plg,: Ez 13,10-15; Mt 7,21; 12,50; 25,1-13; Lk 8,21; Rom 2,13. Jok 1,25; Lk 12,5; Apd 20,35; 1Kor 4,10. **Mt 7,25 plg.:** Ps 32,6; Job 1,19; Iz 28,16s; Ez 13,10-15; Sir 22,16. **Mt 7,26 plg.:** Mt 25,2-8; 1Kor 3,18; Jok 1,22. **Mt 7,27 plg.:** Išm 4,4; Iz 28,17; Sir 22,21.

76. KALNO PAMOKSLO PABAIGA

(plg. Nr. 35)

Mt 7,28-29	Mk 1,21-22	Lk	Jn
28 Kai Jėzus baigė tas kalbas, minios stebėjosi jo mokslu, 29 nes jis mokė ne kaip jų Rašto aiškintojai, bet kaip turintis galią.	21 Jie atvyko į Kafarnaumą, ir netrukus, šabo dieną, nuėjęs į sinagogą Jėzus pradėjo mokyti. 22 Žmonės stebėjosi jo mokslu, nes jis mokė kaip turintis galią, o ne kaip Rašto aiškintojai.	*(7,1) Baigęs visus tuos pamokymus klausytojams, Jėzus sugrįžo į Kafarnaumą.* *(4,32) Jie labai stebėjosi jo mokslu, nes jo žodis dvelkė galybe.*	*(7,46) Sargybiniai atsiliepė: „Niekados žmogus nėra taip kalbėjęs!“*

Mk 1,21 plg.: Mt 8,5; 17,24; 19,25; 22,33; Mk 2,1; 9,33; Lk 7,1; Jn 6,17.24.59. **Mt 1,28:** Mt 11,1; 13,53; 19,1; 26,1. **Mk 1,22 plg.:** Mk 1,27; 6,2; 7,37; 10,26; 11,18; Lk 9,43; Mt 5,22ss; 13,54; 19,25; 22,33; Apd 13,12.

VII. PAMOKSLAS LYGUMOJE

77. PAMOKSLO LYGUMOJE ĮŽANGA

(= Nr. 50, plg. Nr. 48,113)

Mt 4,24-5,2	Mk 3,7-13a	Lk 6,17-20a	Jn
24 Net visoje Sirijoje pasklido apie jį garsas. Žmonės nešdavo pas jį visus sergančius, įvairiausių ligų bei kentėjimų suimtus – demonų apsėstus, nakvišas bei paralyžiuotus, – o jis išgydydavo juos. 25 Paskui jį sekė ištisi pulkai žmonių iš Galilėjos, Dekapolio, Jeruzalės, Judėjos ir Užjordanės. 5,1 Matydamas minias, Jėzus užkopė į kalną ir atsisėdo. Prie jo prisiartino mokiniai. 2 Atvėręs lūpas jis mokė:...	7 Jėzus su mokiniais pasitraukė prie ežero. Įkandin sekė didelė minia iš Galilėjos. Taip pat iš Judėjos, 8 Jeruzalės ir Idumėjos, iš Užjordanės bei iš Tyro ir Sidono šalies atvyko daugybė žmonių, kurie buvo girdėję apie jo darbus. 9 Tuomet Jėzus liepė mokiniams laikyti jam paruoštą valtį, kad minia jo nesuspaustų. 10 Mat jis buvo daugelį išgydęs, ir visi, ką tik vargino ligos, veržėsi, norėdami prisiliesti. 11 Taip pat netyrosios dvasios, vos tik jį išvydusios, parpuldavo priešais ir šaukdavo: „Tu Dievo Sūnus!“ 12 Bet Jėzus griežtai jas drausdavo, kad jo negarsintų. 13 Jėzus užkopė ant kalno...	17 Nusileidęs su jais žemyn, apsistojo lygumoje. Ten buvo gausus jo mokinių būrys ir didelė daugybė žmonių iš visos Judėjos ir Jeruzalės, iš Tyro ir Sidono pajūrio. 18 Jie susirinko jo pasiklausyti ir pagyti iš savo ligų. Buvo pagydomi netyrųjų dvasių varginamieji. 19 Visa minia stengėsi jį paliesti, nes iš jo ėjo galia ir visus gydė. 20 Tuomet, pakėlęs akis į savo mokinius, Jėzus prabilo:...	
Mt 14,35-36 (Nr. 148) *Mt 8,16-17 (Nr. 88)*	*Mk 6,54-56 (Nr. 148)* *Mk 1,32-34 (Nr. 38)*	*Lk 4,41 (Nr. 38,48)* *Lk 6,12 (Nr. 49)*	

Mt 4,24: Mt 8,28ss.; 17,15; 8,6; 9,2.6; Lk 2,2-25. **Mk 3,7ss:** Mk 1,27s.33s; 4,1.24s; 5,24.27.31; 7,24-30; 1Kar 17,21; 2Kar 4,34. **Mt 4,25 plg.:** Mk 5,24; Mt 8,1; 19,2; 12,15; Mk 5,20; 7,31 **Mk 3,8 plg.:** Mk 1,5; Lk 5,17; Mk 7,24.31; Mt 15,21. **Mk 3,9:** Mk 4,1; Jn 6,22. **Mt 12,15:** Mt 4,25. **Mk 3,10 plg.:** Mk 1,34; Mt 8,16; 15,30; 19,2; Lk 4,41; Mk 6,55s; Mt 14,35s; Mk 5,29.34; Lk 7,21. **Mk 3,11 plg.:** Lk 4,33ss (t.p. 41); 9,42; Mt 9,30; 17,18; Mk 1,43; 7,36; 8,30; 9,25. **Mk 3,12:** Lk 4,41s; 5,43; 7,36; 8,26; Mt 8,4; 9,30; Lk 5,14; 8,56. **Mt 5,1 plg.:** Mt 15,29; 24,3; Lk 6,17; Mt 10,1; Apd 8,35; 10,34; Dan 10,16; Job 3,1ss. **Lk 6,20:** Jn 6,5; 11,41; 17,1.

78. PALAIMINIMAI

(= Nr. 51)

Mt 5,3-12	Mk	Lk 6,20b-23	Jn
3 „Palaiminti turintys vargdienio dvasią; jų yra dangaus karalystė. 4 Palaiminti liūdintys; jie bus paguosti. 5 Palaiminti romieji; jie paveldės žemę. 6 Palaiminti alkstantys ir trokštantys teisumo; jie bus pasotinti.		20b „Palaiminti jūs, vargdieniai, nes jūsų yra Dievo karalystė. 21 Palaiminti, kurie dabar alkstate, nes būsite pasotinti. Palaiminti, kurie dabar verkiate, nes juoksitės.	
7 Palaiminti gailestingieji; jie susilauks gailestingumo. 8 Palaiminti tyraširdžiai; jie regės Dievą. 9 Palaiminti taikdariai; jie bus vadinami Dievo vaikais. 10 Palaiminti persekiojami dėl teisumo; jų yra dangaus karalystė. 11 Palaiminti jūs, kai dėl manęs esate niekinami ir persekiojami bei meluojant visaip šmeižiami. 12 Būkite linksmi ir džiūgaukite, nes jūsų laukia gausus atlygis danguje. Juk lygiai taip kadaise buvo persekiojami ir pranašai“.		22 Palaiminti esate, kai žmonės jūsų nekenčia, atstumia, niekina ir atmeta kaip blogą jūsų vardą dėl Žmogaus Sūnaus. 23 Džiaukitės tą dieną ir linksminkitės, nes jūsų laukia gausus atlygis danguje. Juk lygiai taip kadaise jų protėviai darė pranašams“. *Lk 6,25-26 (Nr. 79).*	

1Pt 3,14: *Bet jeigu jums ir tektų kentėti už tiesą, jūs palaiminti!* Jų gąsdinimo neišsigąskite ir nesutrikite.
1Pt 4,14: *Jei jus niekina dėl Kristaus vardo, jūs palaiminti, nes* garbės *ir Dievo* Dvasia *ilsisi ant jūsų.*

Mt 5,3 plg.: Mt 13,16; Lk 10,23; Mt 16,17; Lk 1,45; Mt 24,46; Lk 12,43; Lk 14,14s; Mt 11,6; Lk 11,28; Jn 20,29; 13,17; Lk 11,27; 23,29; Iz 61,1; 57,15; 66,2; Ps 9,18; 33,18; 40,18; Sir 25,9-12; 1Kor 1,27s, Jok 2,5; Mt 11,5; Mt 19,21; Mt 26,11; Mk 12,43; Mt 26,9; Lk 4,18; 14,13.21; 16,20.22; 19,8; Jn 12,5s; 13,29; Ps 9,13; 35,10; Iz 49,13; Mt 19,14; 4,17; 10,7; 11,1; 13,11; **Mt 5,4:** Iz 61,2s; Ps 126,5s; Apr 7,16s; 21,4; Lk 16,25; 2,25. **Mt 5,5:** Ps 37,11; Iz 61,1; Mt 3,15; 5,20; 6,33; 11,29; Rom 4,13; Pr 15,7; Įst 4,38; 49,10; 2Pt 3,13; Lk 1,53; Ps 107,2; 42,1-3; 63,1; Apr 7,16s. **Mt 5,6 plg.:** Ps 107,5ss; Am 8,11; Sir 24,28s(21s); Iz 55,1ss; Jer 31,25; Bar 2,18; Pat 21,20. **Mt 5,7:** Jok 2,13; Mt 9,13; 12,7; 23,23; 18,33; Pat 14,21; 17,5 (LXX). **Mt 5,8:** Ps 24,4; 51,12; 73,1; Ef 6,5; Kol 3,22; 1Tim 1,5; 3,9; 2Tim 1,3; 2,22; 1Pt 1,22; Jok 4,8; 5,44; 1Jn 3,2s; Apr 22,4. **Mt 5,9:** Kol 1,20; Rom 9,26; 14,19; Hbr 12,14; Jok 3,18; 1Pt 13,11; Ps 34,15; Pat 10,10 (LXX); Mt 5,23s; Mk 9,50; Įst 14,1; Oz 2,1; Mt 5,19.45; Mk 11,17; Lk 20,36. **Mt 5,10:** Jok 1,2; 1Pt 3,14. **Mt 5,11 plg.:** Mt 10,22; Iz 51,7; Jn 16,2; Apd 5,41; Jok 2,7; 1Pt 4,12-14. **Mt 5,12 plg.:** Rom 5,3; Jok 1,2; 1Pt 1,6; 4,13; Apr 19,7; 22,12; Pr 15,1; Hbr 11,33ss; Mt 5,44; 23,30s; Apd 7,52; Jok 5,10s.

79. VARGAS!

Mt	Mk	Lk 6,24-26	Jn
		26„Bet vargas jums, turtuoliai, nes jūs jau atsiėmėte savo paguodą. 25 Vargas jums, kurie dabar sotūs, nes būsite alkani. Vargas jums, kurie dabar juokiatės, nes jūs liūdėsite ir verksite. 26 Vargas jums, kai visi žmonės jus giria, nes ir jų protėviai lygiai taip gyrė netikrus pranašus“.	

Lk 6,20b-23 (Nr. 78)

Vargas: Iz 5,18-22; Hab 2,6-19ss; Mt 11,21; 23,13ss.23.25.27.29; Lk 11,43.46; Mt 18,7; Mt 26,24; 24,19. **Lk 6,24:** Mt 6,2.4.16; Jok 5,1; Lk 12,33s; 11,41; 12,13-34; 16,1-13;19,31; 18,18-30; 19,1-10. **Lk 6,25:** Iz 5,22; 65,13s; Lk 1,53; Apd 14,17; 2Sam 19,2; Neh 8,9; Mk 16,10; Jok 4,9; Apr 18,11.15.19. **Lk 6,26:** Iz 30,9-11; Jer 5,31; 23,19s; Mch 2,11; Jok 4,4.

80. PRIEŠŲ MEILĖ

(plg. Nr. 58,59 ir 71)

Mt 5,38-48	Mk	Lk 6,27-36	Jn
38„Jūs esatę girdėję, jog buvo pasakyta: *Akis už akį* ir *dantis už dantį.* 39 O aš jums sakau: nesipriešink piktam [žmogui], bet jei kas tave užgautų per dešinį skruostą, atsuk jam ir kitą. 40 Jei kas nori su tavimi bylinėtis ir paimti tavo marškinius, atiduok jam ir apsiaustą. 41 Jei kas verstų tave nueiti mylią, nueik su juo dvi. 42 Prašančiam duok ir nuo norinčio iš tavęs pasiskolinti neneusigręžk. *(7,12) Tad visa, ko norite, kad jums darytų žmonės, ir jūs patys jiems darykite, nes tai ir yra Įstatymas ir Pranašai.* 43 Jūs esate girdėję, jog buvo pasakyta: *Mylėk savo artimą* ir nekęsk priešo. 44 O aš jums sakau: mylėkite savo priešus ir melskitės už savo persekiotojus, 45 kad būtumėte savo dangiškojo Tėvo vaikai; jis juk leidžia savo saulei tekėti blogiesiems ir geriesiems, siunčia lietų ant teisiųjų ir neteisiųjų. 46 Jei mylite tik tuos, kurie jus myli, tai kokį atlygį gausite? Argi taip nesielgia ir muitininkai?! 47 Ir jeigu sveikinate tiktai savo brolius, tai kuo gi viršijate kitus? Argi to nedaro ir pagonys?!		27„Bet jums, kurie klausotės, aš sakau: mylėkite savo priešus, darykite gera tiems, kurie jūsų nekenčia. 28 Laiminkite tuos, kurie jus keikia, ir melskitės už savo niekintojus. 29 Kas užgauna tave per vieną skruostą, atsuk ir antrąjį; kas atima iš tavęs apsiaustą, negink ir marškinių. 30 Duok kiekvienam, kuris prašo, duok ir nereikalauk atgal iš to, kuris tavo paėmė. 31 Kaip norite, kad jums darytų žmonės, taip ir jūs darykite jiems. 32 Jei mylite tuos, kurie jus myli, tai koks čia jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai myli juos mylinčius. 33 Jei darote gera tiems, kurie jums gera daro, tai koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai taip daro. 34 Jei skolinate tik tiems, iš kurių tikitės atgausią, koks jūsų nuopelnas? Juk ir nusidėjėliai skolina nusidėjėliams, kad atgautų paskolą. 35 Bet jūs mylėkite savo priešus, darykite gera ir skolinkite, nieko nesitikėdami. Tuomet jūsų lauks didelis atlygis, ir jūs būsite Aukščiausiojo vaikai: juk jis maloningas ir nedėkingiesiems, ir piktiesiems.	
48 Taigi *būkite tokie tobuli,* kaip jūsų dangiškasis Tėvas yra tobulas“.			

Lk 14,12-14 (Nr. 215); Apd 20,35 (Nr. 58) Apd 15,19-20.28-29; 21,25 (Nr. 71)

Mt 5,38: Iš 21,24s; Kun 24,20; Įst 19,21. **Mt 5,39 plg.:** Rom 12,19.21; 2Kor 11,20; 1Tes 5,15; 1Pt 3,9; Iz 50,6; Rd 3,30; Pat 20,22; 24,29; 1Pt 2,23; Mt 26,6s; 21,30. **Mt 5,40:** 1Kor 6,1.7; Rom 3,4. **Mt 5,42 plg.:** Iš 22,25; Kun 25,37; Įst 15,7; 23,20; Lk 6,31; Rom 13,8-10; Mt 5,17; 11,13; Gal 5,14; Tob 4,15; Sir 31,15. **Mt 5,43:** Kun 19,18; Mt 19,19; 22,39; Kun 19,34; Iš 23,4s; Pat 25,21s; Iš 34,12; Įst 7,2; 23,7; 2Sam 19,7; Pat 26,24s; Rom 13,9; Gal 5,14; Jok 2,8. **Mt 5,44 plg.:** Rom 12,14.20; 1Kor 4,12; 1Pt 2,13; 1Pt 3,16. **Mt 5,45 (Lk 6,35):** Mt 22,10. **Mt 5,46 plg.:** 1Tim 5,8; 1Pt 2,19s; Lk 14,12ss. **Mt 5,47:** Mt 6,7; 18,17; 3Jn 7. **Lk 6,34:** Kun 25,35s. **Lk 6,35:** Lk 20,36; Mt 5,9; Lk 1,32.35.76; Apd 7,48. **Mt 5,48:** Įst 18,13; Kun 19,2; Pr 6,9; Job 1,1; Sir 44,17; Išm 9,6; Mt 19,21; Jok 1,4; 1Pt 1,16; 1Kor 14,20; Kol 4,12. **Lk 6,36:** Lk 12,30.32; 11,2.13; Jok 5,11.

81. NETEISKITE!

(plg. Nr. 68)

Mt 7,1-5

1 „Neteiskite, kad nebūtumėte teisiami. 2 Kokiu teismu teisiate, tokiu ir patys būsite teisiami,

ir kokiu saiku seikite, tokiu ir jums bus atseikėta.
(13,12) Mat kas turi, tam bus duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi.
(15,14) ...akli aklųjų vadovai. O jeigu aklas aklą ves, abu į duobę įkris.
(10,24-25a) 24 Mokinys nėra aukštesnis už savo mokytoją nei tarnas už šeimininką. 25 Pakanka, jei mokinys prilygsta mokytojui ir tarnas šeimininkui.
3 Kodėl gi matai krislą savo brolio akyje, o nepastebi rąsto savojoje?! 4 Arba kaip gali sakyti broliui: 'Leisk, išimsiu krislą iš tavo akies', – kai tavo akyje rąstas?! 5 Veidmainy, pirmiau išritink rąstą iš savo akies, o paskui pažiūrėsi, kaip išimti krislelį iš brolio akies".

Mt 12,36-37 (Nr. 180)

Mk 4,24-25

24 Jis taip pat jiems sakė: „Įsidėmėkite, ką girdite: kokiu saiku seikėjate, tokiu ir jums bus atseikėta ir dar pridėta.
25 Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką turi".

Lk 6,37-42

37 „Neteiskite ir nebūsite teisiami;

nesmerkite ir nebūsite pasmerkti; atleiskite, ir jums bus atleista. 38 Duokite, ir jums bus duota; saikas geras, prikimštas, sukratytas ir su kaupu bus atiduotas jums į užantį. Kokiu saiku seikite, tokiu jums bus atseikėta.
(8,18b) Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis tariasi turįs".
39 Jis pasakė jiems palyginimą: „Ar gali aklas vesti aklą? Argi ne abu įkristų į duobę?!
40 Mokinys nėra viršesnis už mokytoją: kiekvienas mokinys bus gerai išlavintas, jei bus kaip mokytojas.
41 Kodėl gi matai krislą savo brolio akyje, o nepastebi rąsto savojoje?! 42 Ir kaip gali sakyti broliui: 'Broli, leisk, išimsiu krislą iš tavo akies', – pats nematydamas savo akyje rąsto?! Veidmainy, pirmiau išritink rąstą iš savo akies, o tada pažiūrėsi, kaip iš brolio akies išimti krislelį".

Jn

(13,16) „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tarnas ne didesnis už savo šeimininką, ir pasiuntinys ne didesnis už savo siuntėją".
(15,20a) „Tarnas ne didesnis už šeimininką!"

Jn 7,53–811 (Nr. 68)

Rom 2,1-3: *Taigi esi nepateisinamas, kad ir kas būtum, žmogau, kuris teisi kitus. Juk, teisdamas kitą, pasmerki save, nes ir pats tai darai, už ką teisi. 2 O mes žinome, kad Dievas teisingai teisia tuos, kurie tokius nusikaltimus daro. 3 Nejaugi manai, žmogau, teisdamas taip darančius ir pats taip pat darydamas, išvengsiąs Dievo teismo?!*

Mt 7,1-2a plg.: Mt 7,15-20; 10,11-15ss; 6,14s; 18,32-35; Sir 18,20; Rom 2,1; 14,1; 1Kor 4,4; 5,12; Jok 4,11; 5,9. **Lk 5,37b:** Mt 6,14; Mk 11,25; Iz 58,6. **Lk 6,38a:** Jl 2,24; Iz 65,7; Ps 79,12. **Mk 4,25 plg.:** Mt 25,29; Lk 19,26; Pat 1,5; 9,9; Dan 2,21. **Lk 6,39:** Mt 15,14; 23,16.24; Jn 9,40; Rom 2,19. **Lk 6,40:** Mt 10,24s; Jn 13,16; 15,20. **Mt 7,5 plg.:** Sir 18,19ss; Mt 13,55; Mk 6,3.

82. PAŽINSITE JUOS IŠ VAISIŲ

(= Nr. 73; plg. Nr. 118 ir 197)

Mt 7,15-20

[15]„Sergėkitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių kailyje, o viduje yra plėšrūs vilkai. [16] Jūs pažinsite juos iš vaisių. Argi kas gali pasiskinti vynuogių nuo erškėčių ar figų nuo usnių?! [17] Juk geras medis duoda gerus vaisius, o netikęs medis – blogus.

[19] Kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį. [20] Taigi jūs pažinsite juos iš vaisių“.

(12,33-35) [33]*„Arba sakykite medį esant gerą ir jo vaisių gerą, arba sakykite medį esant netikusį ir jo vaisių blogą, nes medis pažįstamas iš vaisių.* [34] *Angių išperos, kaip jūs galite kalbėti gera, būdami blogi?! Juk burna kalba tai, ko pertekusi širdis.* [35] *Geras žmogus iš gero lobyno iškelia gera, o blogas iš blogo lobyno iškelia bloga“.*

Mk

Lk 6,43-45

[43]„Nėra gero medžio, kuris megztų blogus vaisius, nei vėl netikusio, kuris megztų gerus vaisius. [44] Kiekvienas medis pažįstamas iš vaisių. Nuo usnių niekas nerenka figų, o nuo erškėčio neskina vynuogių.

[45] Geras žmogus iš gero savo širdies lobyno ima gera, o blogasis iš blogo lobyno ima bloga. Jo burna kalba tai, ko pertekusi širdis“.

Jn

Mt 3,10; Lk 3,9 (Nr. 14)

Mt 7,15: Mt 24,4s.11.24; 10,16; 25,33; 26,31; Mk 13,22; Lk 6,26; Apd 13,6; 2Pt 2,1; 1Jn 4,1; Apr 16,13; 19,20; 20,10; Pr 49,27; Ps 78,52; 80,2; 100,3; Sof 3,3; Ez 22,27; Hab 1,8; Iz 11,6; 65,25; Sir 13,177; Jn 10,12; Apd 20,29; Rom 16,17; 2Tim 3,5. **Mt 7,16 plg.:** Sir 27,6; Pr 3,18; Sk 13,23 ss; Iz 5,2.4; Job 31,40; Mt 3,8.10; 21,43; Jn 15,2-8; Jok 3,12; Gal 5,19-23. **Mt 7,17s:** Mt 12,33; Jn 15,5s.8.16; Oz 9,10; Jer 24,8; Ef 4,29; 1Jn 3,9; Lk 13,6-9; Tit 3,14; Mt 13,40. **Mt 7,19:** Iz 5,1-7; Jer 24,2-10; Mt 3,7.10; 13,40.42.50; 18,8s; 25,41; 21,9; Jud 12. **Mt 12,34:** Mt 3,7.10; 23,33; Mt 15,3.6.11.19; Rom 8,6s; 2Kor 6,11; Ef 4,29; Jok 3,5ss. **Mt 12,35:** Mt 13,52; Tit 1,15; Mt 9,38. Plg. Nr. 118

83. NAMAS ANT UOLOS

(plg. Nr. 74 ir 75)

Mt 7,21-27

[21]„Ne kiekvienas, kuris man šaukia: ‘Viešpatie, Viešpatie!’ – įeis į dangaus karalystę, bet tik tas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią. [22] Daugelis man sakys, tai dienai atėjus: ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų tavo vardu?!’ [23] Tuomet jiems pareikšiu: ‘Aš niekuomet jūsų nepažinojau. *Šalin nuo manęs, nedorėliai*!’

[24] Kas klauso šitų mano žodžių ir juos vykdo, panašus į išmintingą žmogų, pasistačiusį namą ant uolos. [25] Prapliupo liūtys, ištvino upės, pakilo vėjai ir daužėsi į tą namą. Tačiau jis nesugriuvo, nes buvo pastatytas ant uolos. [26] Kas klauso šitų mano žodžių ir jų nevykdo, panašus į paiką žmogų, pasistačiusį namą ant smėlio. [27] Prapliupo liūtys, ištvino upės, pakilo vėjai ir daužėsi į tą namą, ir jis sugriuvo, o jo griuvimas buvo smarkus“.

Mt 12,50; Mk 3,35 (Nr. 121)
Mt 25,10-12 (Nr. 298)
Mt 25,41 (Nr. 300)

Mk

Lk 6,46-49

[46]„Kam vadinate mane: ‘Viešpatie, Viešpatie’, o nedarote, ką sakau?!

[47] Kiekvienas, kuris ateina pas mane, klausosi mano žodžių ir juos vykdo; aš jums parodysiu, į ką jis panašus. [48] Jis panašus į namą statantį žmogų, kuris giliai iškasė žemę ir padėjo pamatus ant uolos. Užėjus potvyniui, srovė atsimušė į tą namą, bet neįstengė jo pajudinti, nes buvo gerai pastatytas. [49] O kas klausosi mano žodžių, bet jų nevykdo, panašus į žmogų, pasistačiusį namą be pamato, tiesiog ant žemės. Vos tik srovė į jį atsimušė, jis bemat sugriuvo, ir to namo griuvimas buvo smarkus“.

Lk 13,25-27 (Nr. 211)

Jn

Mt 7,21 plg.: Mal 1,6; Mt 3,2; 12,50; Mk 3,35; Mt 21,29.31; Lk 12,47; Jn 4,34; 7,17; 9,31; Rom 10,9; Fil 2,11; 1Kor 12,3; Rom 2,13; 1Jn 2,17; 3,7; Jok 1,22.25; 2,14. **Mt 7,22:** Iz 2,11.17.20; Am 8,9; 9,11; Sof 1,10.14; Zch 14,6; Jer 14,14; Mk 8,38; Lk 10,20; 1Kor 13,1s; 2Tes 1,10; 2Tim 4,8. **Mt 7,23 plg.:** 2Tim 2,19; Ps 6,9; Mt 13,41s. **Mt 7,24 plg.:** Ez 13,10-15; Mt 7,21; 12,50; 25,1-13; Lk 8,21; Rom 2,13; Jok 1,25; Lk 12,5; Apd 20,35; 1Kor 4,10. **Mt 7,25 plg.:** Ps 32,6; Job 1,19; Iz 28,16s; Ez 13,10-15; Sir 22,16. **Mt 7,26 plg.:** Mt 25,2-8; 1Kor 3,18; Jok 1,22. **Mt 7,17 plg.:** Išm 4,4; Iz 28,17; Sir 22,21 (18).

VIII. TOLESNĖ VEIKLA GALILĖJOJE

84. RAUPSUOTOJO IŠGYDYMAS

(= Nr. 42)

Mt 8,1-4

1 Kai Jėzus leidosi nuo kalno, jį lydėjo didelės
minios. 2 Štai prisiartino raupsuotasis ir par-
puolė prieš jį ant žemės, maldaudamas:
„Viešpatie, jei panorėsi, gali mane padaryti
švarų“. 3 Jėzus ištiesė ranką, palietė jį ir tarė:
„Noriu, būk švarus!“ Ir tuojau raupsai
išnyko.

4 Jėzus pridūrė: „Žiūrėk, niekam nepasakok,
bet eik pasirodyti kunigui* ir paaukok Mozės
įsakytą atnašą jiems paliudyti“.

Mk 1,40-45

40 Pas jį atėjo raupsuotasis ir atsiklaupęs*a
maldavo:
„Jei panorėsi, gali mane padaryti švarų“.
41 Jėzus, pasigailėjęs*b jo, ištiesė ranką,
palietė jį ir tarė: „Noriu, būk švarus!“
42 Tuojau pat raupsai pranyko, ir jis tapo
švarus. 43 Jėzus liepė jam tuojau pasišalinti ir
smarkiai prigrasino: 44 „Žiūrėk, niekam nieko
nepasakok! Eik pasirodyk kunigui ir už
pagijimą paaukok Mozės įsakytą atnašą
jiems paliudyti“.
45 O šis bekeliaudamas pradėjo taip plačiai
skelbti ir skleisti įvykį, jog Jėzus nebegalėjo
viešai pasirodyti mieste. Jis laikėsi už miesto,
negyvenamose vietose, bet žmonės iš visur
rinkosi pas jį.

Lk 5,12-16

12 Jėzui būnant viename mieste, atėjo vyras,
visas raupsuotas. Pamatęs Jėzų, jis parpuolė
ant žemės ir maldavo: „Viešpatie, jei tik pa-
norėsi, gali padaryti mane švarų!“ 13 Jėzus,
ištiesęs ranką, palietė raupsuotąjį ir tarė:
„Noriu, būk švarus!“ Ir tuojau raupsai pra-
nyko.
14 O Jėzus jam liepė niekam šito nepasakoti:
„Tik nueik, pasirodyk kunigui ir atiduok auką
už pagijimą, kaip Mozės įsakyta, jiems pa-
liudyti“.
15 Tačiau garsas apie jį sklido vis plačiau, ir
būrių būriai rinkdavosi jo pasiklausyti bei
pagyti iš savo ligų.

Jn

Mk 1,35; Lk 4,42 (Nr. 39)

* *Žr. Kun 14,2.*
*a *Daugelyje senovinių rankraščių nėra žodžio „atsiklaupęs“.*
*b *Ankstyvuose Mss aptinkame sunkiai suprantamą žodį „įpykęs“.*

Lk 5,12: Lk 4,43s. **Mt 8,2 plg.:** Kun 14,2; Iš 4,6; Sk 12,10; Mt 10,8; 11,5; 17,14; 26,6; 7,21; 8,6.8; Mk 7,28ss; Išm 12,18; Ps 115,3; 135,6. **Mt 8,3 plg.:** Kun 5,3; Mt 26,51; 2Kar 5,11; 15,5; 2Met 26,16-23; Mk 8,22; 10,13; Mk 1,31; 5,41; 7,34; Lk 14,4; Mk 5,23; 6,5; 7,32; 8,23.25; 10,16; Mk 3,10; 5,28; 6,56; Mk 16,18; Apd 9,17; 28,8; Mk 7,33; 8,23; 6,13; Jok 5,14; Iz 6,7; Jer 1,9; Dan 10,16.18; Iš 4,25; Ts 6,21; 2Kar 13,21; Mt 11,5. **Mk 1,43:** Mt 9,30; Mk 14,5; Jn 11,33.38; Mk 3,5; 8,12; 9,19; 10,14. **Mt 8,4 plg.:** Mk 5,43; 3,12; 7,36; 8,30(26); 9,9; Lk 8,56; Mt 9,30; Kun 13,49 (14,2-32); Kun 13-14. **Mk 1,45 plg.:** Mk 5,20; 7,36; Mt 9,31; Lk 4,14.37; Mk 1,35.

85. ŠIMTININKO TARNO IŠGYDYMAS

Mt 8,5-13

[5] Sugrįžus į Kafarnaumą, prisiartino prie Jėzaus šimtininkas, maldaudamas: [6] „Viešpatie, mano tarnas guli namie paralyžiuotas ir baisiai kankinasi".

[7] Jėzus jam tarė: „Einu išgydysiu jį".

[8] Šimtininkas atsakė: „Viešpatie, nesu vertas, kad užeitum po mano stogu, bet tik tark žodį, ir mano tarnas pasveiks. [9] Juk ir aš, pats būdamas valdinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Taigi sakau vienam: 'Eik!' – ir jis eina; sakau kitam: 'Ateik čionai!' – ir jis ateina; sakau tarnui: 'Daryk tai!' – ir jis daro".[10] Tai girdėdamas, Jėzus stebėjosi ir kalbėjo einantiems iš paskos: „Iš tiesų sakau jums: niekur Izraelyje neradau tokio tikėjimo!

[11] Todėl aš jums sakau: daugelis ateis iš rytų ir vakarų ir susės dangaus karalystėje prie stalo su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu. [12] O karalystės vaikai bus išmesti laukan į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas". [13] Šimtininkui Jėzus tarė: „Eik, tebūnie tau, kaip įtikėjai!" Ir tą pačią valandą tarnas pagijo.

Mk

Lk 7,1: Mt 7,28; 11,1; 13,53; 19,1; 26,1. **Lk 1,2s plg.:** Mt 2,16; 17,18; 21,15; Lk 2,43; 8,54ss; Mt 8,14; 9,2; Mk 2,3; Mt 4,24ss. **Lk 7,5:** Apd 10,2. **Lk 7,6:** Apd 10,20.23; Lk 8,49; Mk 5,35; **Jn 4,48:** Mk 13,22; Iš 7,3; Įst 4,34; 6,22; 7,19; 13,3; 34,11; Iz 8,18; 20,3; Jer 32,20; Išm 8,8; 10,16; Apd 2,19.22.43; 4,30; 5,12; 6,8; 7,36; 14,3; 15,12; Rom 15,19; 2Kor 12,12; 2Tes 2,9; Hbr 2,4; Jn 6,30ss; Mt 12,39; 16,4. **Lk 7,7 plg.:** Lk 5,8. **Mt 8,11 plg.:** Ps 107,3; Iz 25,66; 43,5; 59,19; Bar 4,27; Mal 1,11; Iz 49,12; Jer 3,18. **Mt 8,12:** Mt 13,38.42.50; 22,13; 24,51; 25,30; Lk 14,5s; Apr 19,19; Oz 9,17. **Jn 4,50:** 1Kar 17,23; 2Kar 8,8. **Mt 8,13:** Mt 9,22; 15,28; 17,18; **Jn 4,52:** Mt 8,15. **Jn 4,53:** Apd 16,15.31s. **Jn 4,54:** Jn 2,11; 5,24; 21,16; Mt 26,42; Apd 10,15.

Lk 7,1-10

[1] Baigęs visus tuos pamokymus klausytojams, Jėzus sugrįžo į Kafarnaumą. [2] Ten vieno šimtininko branginamas tarnas sirgo ir buvo arti mirties. [3] Išgirdęs apie Jėzų, šimtininkas pasiuntė pas jį kelis žydų kilminguosius, prašydamas jį ateiti ir išgelbėti tarną. [4] Atėję pas Jėzų, jie labai prašė ir sakė: „Jis vertas, kad jam tai padarytum, [5] nes jis myli mūsų tautą ir mums yra pastatęs sinagogą". [6] Jėzus nuėjo su jais. Prisiartinus prie namų, šimtininkas atsiuntė savo bičiulius jam pasakyti: „Viešpatie, nesivargink! Aš nesu vertas, kad užeitum po mano stogu. [7] Aš taip pat nelaikiau savęs vertu ateiti pas tave. Bet tark žodį, ir tepasveiksta mano tarnas! [8] Juk ir aš, pats būdamas valdinys, turiu sau pavaldžių kareivių. Taigi aš sakau kuriam nors iš jų: 'Eik!' – ir jis eina; sakau kitam: 'Ateik čionai!' – ir jis ateina; sakau tarnui: 'Padaryk tai!' – ir jis daro". [9] Tai girdėdamas, Jėzus stebėjosi šimtininku ir, atsigręžęs į jį lydinčią minią, tarė: „Sakau jums – nė Izraelyje neradau tokio didelio tikėjimo".
(13,28-29) [28] *„Tai bus verksmo ir dantų griežimo, kai Dievo karalystėje pamatysite Abraomą, Izaoką, Jokūbą ir visus pranašus, o patys būsite išvaryti laukan.* [29] *Ir ateis iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų, ir sėsis prie stalo Dievo karalystėje".*

[10] Sugrįžę į namus, pasiųstieji rado tarną pasveikusį.

Jn 4,46b-54

[46b] O Kafarnaume buvo vienas karaliaus valdininkas, kurio sūnus sirgo. [47] Išgirdęs, jog Jėzus iš Judėjos sugrįžęs į Galilėją, jis atkeliavo pas jį ir maldavo eiti ir išgydyti marinamą jo sūnų.

[48] Jėzus jam atsakė: „Kol nepamatysite ženklų ir stebuklų, jūs netikėsite". [49] O valdininkas prašė: „Viešpatie, ateik, kol mano vaikas dar nenumirė".

[50] Jėzus jam tarė: „Eik, tavo sūnus gyvas!" Žmogus patikėjo Jėzaus žodžiais ir iškeliavo. [51] Pareinantį pasitiko jį tarnai ir pranešė, kad vaikas gyvas. [52] Jis pasiteiravo, kurią valandą sūnui pasidarė geriau. Jie atsakė: „Vakar apie septintą valandą atslūgo jam karštis". [53] Taip tėvas patyrė, kad tai buvo ta valanda, kada Jėzus pasakė jam: „Tavo sūnus gyvas". Ir įtikėjo jis pats bei visi jo namai. [54] Tai buvo antras ženklas, kurį Jėzus padarė, sugrįžęs iš Judėjos į Galilėją.

Mk 2,1 (Nr. 40): 7.30 (Nr. 151)

86. JAUNUOLIO IŠ NAINO PRIKĖLIMAS

Mt	Mk	Lk 7,11-17	Jn
		11 Paskui Jėzus pasuko į miestą, vardu Nainą. Drauge keliavo jo mokiniai ir gausi minia. 12 Prisiartinus prie miesto vartų, štai nešė numirėlį – vienturtį našlės sūnų. Kartu ėjo nemaža miesto minia. 13 Pamačiusiam motiną Viešpačiui pagailo jos, ir jis tarė: „Neverk!“ 14 Priėjęs palietė neštuvus. Nešėjai sustojo. O jis prabilo: „Jaunuoli, sakau tau: kelkis!“ 15 Numirėlis atsisėdo ir pradėjo kalbėti. Jėzus atidavė jį motinai. 16 Visus pagavo baimė, ir jie garbino Dievą, sakydami: „Didis pranašas atsirado tarp mūsų“ ir: „Dievas aplankė savo tautą“. 17 Ta žinia apie jį pasklido po visą Judėją ir visą šalį.	

Lk 7,11: 1Kar 17,10.17-24; 2Kar 4,18-37; Lk 4,25-27; Mt 9,18-26; Apd 9,36-42; 20,7-12. **Lk 7,12:** Lk 8,42; 9,38; Ts 11,34; Am 8,10; Zch 12,10; 1Tim 5,5. **Lk 7,13:** Lk 7,19.31; 10,1.39.41; 11,39; 12,42; 13,15; 17,5s; 18,6; 19,8; 22,31.61; 24,3 (Mt 21,3; 18,6; Mk 16,19); Lk 10,33; 8,52; 23,28; Apd 2,36; Rom 1,4; Apr 5,5. **Lk 7,14:** Pr 50,26; Sk 19,11.16; Mk 5,41. **Lk 7,15:** Apd 9,40; 1Kar 17,22s (2Kar 4,26s). **Lk 7,16:** Lk 1,35; 5,26; 8,37; Mk 4,41; Lk 2,20; 5,25s; 13,13; 17,15; 18,43; 23,47; 24,19; Mk 6,15; 8,28; Mt 16,14; 21,22.46; Lk 1,68.78; Apd 15,14. **Lk 7,17:** Lk 4,14.37.

87. PETRO UOŠVĖS PAGYDYMAS

(= Nr. 37)

Mt 8,14-15	Mk 1,29-31	Lk 4,38-39	Jn
14 Atėjęs į Petro namus, Jėzus pamatė jo uošvę gulinčią ir karščiuojančią.	29 Išėjęs iš sinagogos, Jėzus su Jokūbu ir Jonu iškart nuėjo į Simono ir Andriejaus namus. 30 Simono uošvė gulėjo karščiuodama, ir jie tuojau apie tai jam pasakė.	38 Iš sinagogos Jėzus atėjo į Simono namus. Simono uošvė labai karščiavo, ir namiškiai prašė jai pagalbos.	
15 Jis palietė jos ranką, ir karštis paliovė. Toji atsikėlė ir galėjo jam patarnauti.	31 Jis priėjęs pakėlė ją už rankos; karštis paliovė, ir ji galėjo jiems patarnauti.	39 Atsistojęs prie jos galvūgalio, jis sudraudė karštligę, ir toji liovėsi. Tuojau atsikėlusi ji galėjo jiems patarnauti.	

Mk 1,29: Mt 4,18ss.21; Mk 7,17 ir t.t. **Mk 1,30 plg.:** 1Kor 9,5. **Mt 8,15 plg.:** Mk 2,9ss; 5,41; 9,27; Apd 3,7; Jn 4,52; Apd 28,8; Mk 15,41; Mt 27,55; Lk 8,3ss. **Lk 4,39:** Lk 5,25; 8,44.47ss.

88. VAKARINIAI PAGYDYMAI

(= Nr. 38)

Mt 8,16-17	Mk 1,32-34	Lk 4,40-41	Jn
16 Vakarui atėjus, žmonės sugabeno pas Jėzų daug demono apsėstųjų. Jis išvarė dvasias žodžiu ir išgydė visus ligonius,	32 Atėjus vakarui, kai saulė nusileido, pas Jėzų buvo sugabenti visi ligoniai ir demonų apsėstieji; 33 visas miestas buvo susirinkęs prie durų. 34 Jis išgydė daugelį sergančių įvairiomis ligomis, išvarė daug demonų. Ir neleido demonams kalbėti, nes jie žinojo, kas jis.	40 Saulei leidžiantis, visi, kurie turėjo ligonių, įvairiomis ligomis sergančių, vedė juos prie Jėzaus. O jis gydė, ant kiekvieno uždėdamas rankas. 41 Iš daugelio išeidavo demonai, šaukdami: „Tu Dievo Sūnus!“ Jis drausdavo juos, kad šito nesakytų; mat jie žinojo jį esant Mesiją.	
17 kad išsipildytų pranašo Izaijo žodžiai: *Jis prisiėmė mūsų negalias, užsikrovė mūsų ligas**.			
Mt 4,24 (Nr. 50) *Mt 12,15b-17 (Nr. 48)*	*Mk 3,10-12 (Nr. 48)*		

* *Žr. Iz 53,4.*

Mk 1,32 plg.: Mk 4,35; 6,47; 14,17; 15,42; **Mk 1,33 plg.:** Mk 1,45; 2,4.13; 3,9.20; 4,1; 5,21.24; 6,31.34s; 8,1. **Mk 1,34 plg.:** Lk 4,33. **Mt 8,17:** Iz 53,4.11.

89. LAPĖS TURI URVUS

(= Nr. 176)

Mt 8,18-22	Mk	**Lk 9,57-62**	Jn
18 Matydamas aplinkui didžiulę minią, Jėzus įsakė irtis į kitą krantą. 19 Čia priėjo vienas Rašto aiškintojas ir tarė jam: „Mokytojau, aš seksiu paskui tave, kur tik tu eisi!“ 20 Jėzus atsakė: „Lapės turi urvus, padangių sparnuočiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti“. 21 Kitas jo mokinys prašė: „Viešpatie, leisk man pirmiau pareiti tėvo palaidoti“. 22 Bet Jėzus atsakė: „Sek paskui mane ir palik mirusiems laidoti savo numirėlius“.		57 Jiems einant keliu, vienas žmogus jam pasakė: „Aš seksiu paskui tave, kur tik tu eitum!“ 58 Jėzus atsakė: „Lapės turi urvus, padangių sparnuočiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti.“ 59 Kitam žmogui jis pasakė: „Sek paskui mane!“ Tas prašė: „Leisk man pirmiau pareiti tėvo palaidoti“. 60 Jis atsakė: „Palik mirusiems laidoti savo numirėlius, o tu eik ir skelbk Dievo karalystę!“ 61 Dar vienas tarė: „Aš seksiu paskui tave, Viešpatie, bet leisk man pirmiau atsisveikinti su namiškiais“. 62 Jėzus tam pasakė: „Nė vienas, kuris prideda ranką prie arklo ir žvalgosi atgal, netinka Dievo karalystei“.	

Mk 4,35; Lk 8,22 (Nr. 90)
1Kar 19,19-21

Mt 8,20 plg.: Ps 84,4; Mt 10,24; 1Kor 4,11; „Žmogaus Sūnus“ 80 kartų Evangelijose ir Apd 7,56; Apr 1,13; 14,14. **Mt 8,21 plg.:** Pr 50,5; Sir 38,6; Kun 21,2; Tob 4,3s; Lk 9,23. **Mt 8,22:** Kun 21,11; Sk 6,6s; Mt 9,9; Jn 1,43; 12,26; 21,19.22 (Mt 4,19; Mt 16,24). **Lk 9,60 plg.:** Kun 21,11; Sk 6,6s; Mt 10,37; Lk 14,26; Iz 21,26. **Lk 9,62:** 2Kar 2,1-15; Sk 14,33; 17,31s; Fil 3,13; Pr 19,17.26.

90. AUDROS NUTILDYMAS

(= Nr. 136)

Mt 8,23-27	**Mk 4,35-41**	**Lk 8,22-25**	Jn
(8,18) Matydamas aplinkui didžiulę minią, Jėzus įsakė irtis į kitą krantą. 23 Jėzus įlipo į valtį, ir mokiniai paskui jį. 24 Ir štai ežere pakilo tokia smarki audra, kad bangos sėmė valtį. O jis miegojo. 25 Mokiniai pripuolę ėmė jį žadinti, šaukdami: „Viešpatie, gelbėk, žūvame!“ 26 Jis jiems tarė: „Ko jūs tokie bailūs, mažatikiai?“ Paskui atsikėlė, sudraudė vėjus bei ežerą, ir pasidarė visiškai ramu. 27 Žmonės stebėjosi ir kalbėjo: „Kas jis per vienas, kad net vėjai ir marios jo klauso?“	35 Tą pačią dieną, atėjus vakarui, jis tarė mokiniams: „Irkitės į aną pusę!“ 36 Atleidę žmones, jie taip jį ir pasiėmė, kaip jis valtyje sėdėjo. Drauge plaukė kelios kitos valtys. 37 Tuomet pakilo didžiulis viesulas, ir bangos ėmė lietis į valtį taip, kad valtį jau sėmė. 38 Jėzus buvo valties gale ir miegojo ant pagalvės. Mokiniai pažadino jį, šaukdami: „Mokytojau, tau nerūpi, kad mes žūvame?“ 39 Atbudęs jis sudraudė vėją ir įsakė ežerui: „Nutilk, nurimk!“ Tuoj pat vėjas nutilo, ir pasidarė visiškai ramu. 40 O Jėzus tarė: „Kodėl jūs tokie bailūs? Argi jums tebestinga tikėjimo?!“ 41 Juos pagavo didi baimė, ir jie kalbėjo vienas kitam: „Kas gi jis toks? Net vėjas ir marios jo klauso!“	22 Vieną dieną Jėzus su mokiniais įlipo į valtį ir pasakė: „Irkimės anapus ežero!“ Jie atsistūmė nuo kranto. 23 Mokiniams irkluojant, Jėzus užmigo. Ežere pakilo viesulas. Bangos ėmė semti valtį, ir visi atsidūrė pavojuje. 24 Tuomet pripuolę mokiniai ėmė žadinti Jėzų, šaukdami: „Mokytojau, Mokytojau, žūvame!“ Atsikėlęs jis sudraudė vėją ir bangas. Jie nurimo, stojo tyla. 25 O Jėzus paklausė juos: „Kurgi jūsų tikėjimas?!“ Mokiniai išsigandę ir nustebę kalbėjo vienas kitam: „Kas jis toks, kad įsakinėja vėjams ir vandeniui, ir tie jo klauso?!“	

Mk 4,35ss plg.: Jon 1,4-16; Ps 107,23-32. **Mk 4,35 plg.:** Mt 14,22; 16,5; Mk 4,2; 5,1.21; 6,45; 8,13; Jn 6,1.17.22.25. **Lk 8,22:** Lk 5,17; 20,1. **Mk 4,37 plg.:** Jon 1,4; Jer 25,32; Mt 14,24; Mk 6,48; Jn 6,18. **Mk 4,38 plg.:** Jon 1,6; Ps 4,9. **Mk 4,39:** Mk 1,25; Mt 12,41; Lk 11,32; Pr 8,1; Ps 74,13s; 104,4-9. **Lk 8,24:** Lk 5,5; 8,45; 9,33.49; 17,13. **Mt 8,26 plg.:** Jn 14,27; 2Tim 1,7; Apr 21,8; Mt 6,30; 14,31; 16,8; 17,20; Lk 12,28; Ps 65,8; 89,10; 107,23-32; Mt 14,32; Mk 6,51. **Mt 8,27 plg.:** Jon 1,10.16; Mk 1,27; Lk 4,36.

91. APSĖSTIEJI GERAZIEČIAI

(= Nr. 137)

Mt 8,28-34

28 Kai Jėzus priplaukė kitą krantą gadariečių* krašte, jam priešais atbėgo du demonų apsėstieji, išlindę iš kapinių rūsių.

Juodu buvo tokie pavojingi, kad niekas negalėjo praeiti anuo keliu.

29 Ir štai jiedu ėmė šaukti: „Ko tau iš mūsų reikia, Dievo Sūnau?! Atėjai pirma laiko mūsų kankinti?“

30 Truputį toliau ganėsi didelė kaimenė kiaulių. 31 Demonai ėmė prašytis: „Jeigu mus išvarysi, tai siųsk kiaulių kaimenėn“. 32 Ir jis jiems tarė: „Eikite!“ Tuomet demonai išėjo ir apniko kiaules. Ir štai visa kaimenė metėsi nuo skardžio į ežerą ir gavo galą vilnyse. 33 Piemenys pabėgo ir, pasiekę miestą, viską išpasakojo, taip pat ir apie apsėstuosius. 34 Tada visas miestas išėjo priešais Jėzų ir,

vos jį pamatę, prašė pasišalinti iš jų krašto.

Mk 5,1-20

1 Jie priplaukė ežero krantą geraziečių krašte. 2 Jam išlipus iš valties, tuojau priešais iš kapinių atbėgo netyrosios dvasios apsėstas vyras. 3 Jis gyveno kapų rūsiuose, ir niekas negalėjo nė grandinėmis jo surakinti. 4 Jis jau daug kartų buvo pančiojamas ir grandinėmis rakinamas, bet sutrupindavo grandines, nusitraukydavo pančius, ir niekas negalėdavo jo suvaldyti. 5 Per kiauras naktis ir dienas jis bastydavosi po kapines ir po kalnus, klykdamas ir daužydamas save akmenimis. 6 Iš tolo pamatęs Jėzų, atbėgo, parpuolė priešais 7 ir ėmė garsiai šaukti: „Ko tau iš manęs reikia, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sūnau? Saikdinu tave Dievu, nekankink manęs!“ 8 Jėzus mat buvo paliepęs: „Išeik, netyroji dvasia, iš žmogaus!“ 9 Jėzus dar paklausė: „O kuo tu vardu?“ Ji atsakė: „Mano vardas – Legionas, nes mūsų daug“. 10 Ir pradėjo labai prašytis nevaryti jų iš to krašto. 11 Ten pat, atkalnėje, ganėsi didžiulė kiaulių kaimenė. 12 Dvasios ėmė prašytis: „Pasiųsk mus į tas kiaules, kad į jas sueitume!“ 13 Jėzus leido. Išėjusios netyrosios dvasios apniko kiaules, ir visa kaimenė, apie du tūkstančius kiaulių, ūmai metėsi nuo skardžio į ežerą ir prigėrė ežere. 14 Tie, kurie jas ganė, išsibėgiojo ir davė žinią į miestą ir kaimus. Žmonės išėjo pažiūrėti, kas atsitiko. 15 Jie ateina prie Jėzaus, mato sėdintį demonų apsėstąjį – tą, kuris buvo turėjęs Legioną, – apsirengusį ir sveiko proto, ir juos apėmė baimė. 16 Mačiusieji papasakojo jiems, kas buvo nutikę su apsėstuoju ir apie kiaules. 17 Tada žmonės ėmė prašyti Jėzų išeiti iš jų krašto. 18 Jėzui lipant į valtį, buvęs apsėstasis prašė leisti pasilikti su juo, 19 bet Jėzus nesutiko ir pasakė: „Eik namo pas saviškius ir papasakok, kokių nuostabių dalykų Viešpats tau padarė ir kaip tavęs pasigailėjo“. 20 Tada jis nuėjo savo keliu ir Dekapolyje ėmė skelbti, kokių didžių dalykų Jėzus jam buvo padaręs; ir visi stebėjosi.

Lk 8,26-39

26 Jie atplaukė į gergeziečių* kraštą, kuris yra priešingame Galilėjai krante. 27 Kai tik Jėzus išlipo į krantą, jį pasitiko iš miesto atbėgęs vyras. Šis buvo demonų apsėstas, seniai nedėvėjo drabužių, negyveno namuose, laikėsi kapinėse.
28 Pamatęs Jėzų, jis parpuolė priešais ir ėmė garsiai šaukti: „Ko tau iš manęs reikia, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sūnau?! Maldauju, nekankink manęs!“ 29 Mat Jėzus buvo įsakęs netyrajai dvasiai išeiti iš žmogaus. Dvasia dažnai sugriebdavo jį. Žmonės jį laikydavo surakintą, supančiotomis kojomis, bet jis sutraukydavo pančius, ir demonas jį nuvarydavo į dykumą.
30 Jėzus paklausė: „Kuo tu vardu?“ Šis atsakė: „Legionas“. Mat jį buvo apsėdę daug demonų. 31 Jie maldavo, kad Jėzus neįsakytų jiems nugrimzti gelmėn. 32 Tenai kalne ganėsi didelė kaimenė kiaulių. Demonai prašė leisti sueiti į jas. Jėzus leido. 33 Tuomet demonai, išėję iš žmogaus, apniko kiaules. Kaimenė tuojau metėsi nuo skardžio į ežerą ir prigėrė.
34 Pamatę, kas nutiko, piemenys pabėgo ir pranešė apie tai mieste bei kaimuose.
35 Žmonės išėjo pažiūrėti, kas buvo atsitikę, ir susibūrė prie Jėzaus. Čia jie rado žmogų, iš kurio buvo išėję demonai, sėdintį prie Jėzaus kojų apsirengusį ir sveiko proto, ir nusigando.
36 Tie, kurie buvo matę, papasakojo, kaip buvo išgydytas apsėstasis. 37 Tada visi gergeziečių* šalies gyventojai ėmė prašyti, kad Jėzus pasitrauktų iš jų, nes juos buvo pagavusi didelė baimė. Jis įsėdo į valtį ir sugrįžo atgal. 38 Vyras, iš kurio buvo išėję demonai, prašėsi paliekamas pas Jėzų. Tačiau jis atleido jį ir paliepė: 39 „Grįžk namo ir papasakok, kokių didžių dalykų tau padarė Dievas“. Tuomet jis ėjo per visą miestą ir skelbė, ką Jėzus jam padaręs.

Jn

**Mk 5,1 ir Lk 8,26.37 – geraziečių, pagal svarbiausiąjį NT rankraštį – Sinajaus kodeksą.*

Mk 5,2s: Ps 67 (LXX); Iz 65,4 (LXX). **Mk 5,5 plg.:** Iz 65,4. **Mk 5,7 plg.:** 1Kar 17,18; 2Kar 3,13; 9,18s; Ts 11,12; 2Sam 16,10; 19,23; 2Met 35,21; Mk 1,24; Lk 4,34; Pr 14,18-20; Sk 24,16; Iz 14,14; Dan 3,26.42; Mk 3,11; Lk 4,41; Apd 16,17s; 19,15; Jok 2,19. **Mk 5,9 plg.:** Mk 16,9; Mt 12,45; Lk 8,2. **Mk 5,11s plg.:** Iz 65,5. **Lk 8,32:** Rom 10,7; Apr 9,1s. **Mk 5,14 plg.:** Mk 6,36.56; 16,12ss. **Mt 8,34:** Mt 25,1; Jn 12,13. **Mk 5,17 plg.:** Lk 5,8; 4,42; Mk 1,37s. **Mk 5,18 plg.:** Mk 3,14. **Mk 5,19 plg.:** Mt 9,6s.; Mk 8,26; Mt 8,4ss; Mk 1,34.43s; 3,12; 5,43; 7,36ss; Lk 5,14; 8,56; 9,21. **Mk 5,20 plg.:** Mk 7,31ss.

92. PARALITIKO IŠGYDYMAS

(= Nr. 43)

Mt 9,1-8

1 Įlipęs į valtį, Jėzus persikėlė per ežerą ir sugrįžo į savo miestą.

2 Ir štai jam atnešė paralyžiuotą žmogų, paguldytą ant neštuvų.

Pamatęs jų tikėjimą, Jėzus tarė paralyžiuotajam: „Nenusimink, sūnau, tavo nuodėmės atleistos!“ 3 Kai kurie Rašto aiškintojai ėmė murmėti:
„Tasai piktžodžiauja!“

4 Skaitydamas jų mintis, Jėzus tarė: „Kam taip piktai mąstote savo širdyje? 5 Kas gi lengviau – ar pasakyti: 'Tavo nuodėmės atleistos', ar liepti: 'Kelkis ir vaikščiok!'? 6 Ir todėl, kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint galią žemėje atleisti nuodėmes, – čia jis kreipėsi į paralyžiuotąjį, – kelkis, pasiimk neštuvus ir eik namo!“. 7 Šis atsistojo ir nuėjo namo.

8 Visą tai pamačiusios, minios išsigando ir šlovino Dievą, suteikusį tokią galią žmonėms.

Mk 2,1-12

1 Po kelių dienų, kai Jėzus vėl atėjo į Kafarnaumą, žmonės išgirdo jį esant namuose, 2 ir tiek daug prisirinko, jog nė prie durų nebeliko vietos. O jis skelbė jiems žodį. 3 Tada keturi vyrai atnešė paralyžiuotą žmogų. 4 Negalėdami dėl minios prinešti jo prie Jėzaus, jie praplėšė stogą namo, kur jis buvo, ir, padarę skylę, nuleido žemyn neštuvus, ant kurių gulėjo paralyžiuotasis.

5 Išvydęs jų tikėjimą, Jėzus kreipėsi į paralyžiuotąjį: „Sūnau, tau atleidžiamos nuodėmės!“ 6 Tenai sėdėjo keletas Rašto aiškintojų, kurie svarstė savo širdyje: 7 „Kaip jis drįsta taip kalbėti? Juk jis piktžodžiauja! Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas?!“ 8 Jėzus, iš karto savo dvasia perpratęs jų mintis, tarė: „Kam taip manote savo širdyje? 9 Kas lengviau – ar pasakyti paralyžiuotam: 'Tau atleidžiamos nuodėmės', ar liepti: 'Kelkis, pasiimk neštuvus ir vaikščiok'? 10 Bet, kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint galią atleisti žemėje nuodėmes, – čia jis tarė paralyžiuotajam, – 11 sakau tau: kelkis, imk savo neštuvus ir eik namo!“ 12 Šis atsikėlęs tuojau pasiėmė neštuvus ir visų akyse nuėjo sau.
Visi be galo stebėjosi ir šlovino Dievą, sakydami: „Tokių dalykų mes niekada nesame matę“.

Lk 5,17-26

17 Vieną dieną jis mokė žmones. Ten sėdėjo fariziejų bei Įstatymo mokytojų, kurie buvo susirinkę iš visų Galilėjos ir Judėjos kaimų, taip pat iš Jeruzalės. O Viešpaties galybė skatino jį gydyti. 18 Štai vyrai neštuvais atgabeno paralyžiuotą žmogų. Jie bandė jį įnešti vidun ir paguldyti priešais Jėzų. 19 Nerasdami pro kur įnešti dėl žmonių gausybės, jie užlipo ant plokščiastogio ir, praėmę plytas, nuleido jį kartu su neštuvais žemyn į vidų ties Jėzumi. 20 Matydamas jų tikėjimą, jis tarė: „Žmogau, tavo nuodėmės tau atleistos!“ 21 Tuomet Rašto aiškintojai ir fariziejai pradėjo svarstyti: „Iš kur šitas piktžodžiautojas? Kas gi gali atleisti nuodėmes, jei ne vienas Dievas!“ 22 O Jėzus, perpratęs jų mintis, prabilo: „Kam jūs taip manote savo širdyje? 23 Kas lengviau – ar pasakyti: 'Tavo nuodėmės tau atleistos', ar pasakyti: 'Kelkis ir vaikščiok!'? 24 O kad žinotumėte Žmogaus Sūnų turint žemėje galią atleisti nuodėmes, – čia jis tarė paralyžiuotajam, – sakau tau: kelkis, imk savo patalą ir eik namo“. 25 Tas tuojau atsikėlė jų akivaizdoje, pasiėmė neštuvus ir, šlovindamas Dievą, nuėjo namo.

26 Visus pagavo nuostaba, ir jie garbino Dievą. Apimti baimės, jie kalbėjo: „Šiandien matėme nuostabių dalykų“.

Jn 5,1-9a

1 Kiek vėliau buvo žydų šventė, ir Jėzus nukeliavo į Jeruzalę. 2 Jeruzalėje, prie Avių vartų, yra maudyklė, hebrajiškai vadinama Betzata, turinti penkias stogines. 3 Jose gulėdavo daugybė ligonių – aklų, raišų, išsekusių*a. 5 Ten buvo vienas žmogus, išsirgęs trisdešimt aštuonerius metus. 6 Pamatęs jį gulintį ir sužinojęs jį labai seniai sergant, Jėzus paklausė: „Ar norėtum pasveikti?“ 7 Ligonis atsakė: „Viešpatie, aš neturiu žmogaus, kuris, vandeniui sujudėjus, mane įkeltų į tvenkinį. O kol pats nueinu, kitas įlipa greičiau už mane“.* 8 Tada Jėzus tarė: „Kelkis, imk savo gultą ir eik!“
9 Ir žmogus bematant išgijo, pasiėmė gultą ir pradėjo vaikščioti.

---

* *Βηθζαθα. Kiti. Mss: Betesda; vėl kiti: Betsaida. Veikiausiai „Tėkmės, srovės namai“.*
*a *T.y. paralyžiuotų. Šioje vietoje daugelyje senovės rankraščių įterpiama: „…kurie laukė vandens sujudant. 4 Mat kartkartėmis maudyklėn nusileisdavo angelas ir sujudindavo vandenį. Kas, vandeniui sujudus, pirmas įlipdavo į tvenkinį, pagydavo, kad ir kokia liga būtų sirgęs“.*

Mk 2,1 plg.: Mk 2,13ss; Mt 4,13. **Lk 5,17:** Lk 5,21; Apd 5,34; 1Tim 1,7; Lk 4,14; 6,19. **Mk 2,2:** Mk 2,15; 3,20; 6,31; Lk 19,3; Mk 1,33; 4,14-20; 11,4; Apd 6,4; Gal 6,6; Kol 4,3. **Mk 2,3 plg.:** Mt 8,5s; 4,24; Mk 6,55; 7,30; Jn 5,8ss; Apd 5,15; 9,33. **Mk 2,5 plg.:** Mk 3,28ss; 4,40; 5,34; 6,5s; 10,52; 11,22; Lk 7,48. **Mk 2,6 plg.:** Mk 1,22; Mt 26,65; Jn 10,33; Lk 7,49; Apd 7,57s; 1Kar 21,13. **Mk 2,7 plg.:** Iš 34,6s; Iz 43,25; 44,22; 55,7; Ps 103,3; 130,4; Iš 6,4. **Mk 2,8 plg.:** 1Sam 16,7; 1Kar 8,39; Ps 7,9; Jer 11,20; Sir 42,18-20; Apd 1,24; 15,8; Lk 16,15; Mt 12,25; 16,8; 22,18; Lk 6,8; 9,47; 11,17; Jn 2,24s; 6,61; Mk 12,15. **Mk 2,10 plg.:** Mk 2,28; Jn 17,2. **Mk 2,12 plg.:** Apd 3,7s; 1Sam 10,26; 23,18; 2Sam 12,15; 17,23; Lk 7,16; 13,13; 17,15; 18,43; 23,47; Mt 15,31; 9,33.

93. LEVIO PAŠAUKIMAS IR MUITININKAI

(=Nr. 44)

Mt 9, 9-13	Mk 2,13-17	Lk 5,27-32	Jn
	13 Jėzus vėl nuėjo į paežerę. Ištisa minia rinkosi prie jo, o jis juos mokė.		
9 Iškeliaudamas iš ten, Jėzus pamatė muitinėje sėdintį žmogų, vardu Matą, ir tarė jam: „Sek paskui mane!" Šis atsikėlė ir nuėjo paskui jį.	14 Praeidamas jis pamatė Levį, Alfiejaus sūnų, sėdintį muitinėje, ir tarė jam: „Sek paskui mane!" Šis atsikėlė ir nuėjo paskui jį.	27 Išėjęs Jėzus pastebėjo muitininką, vardu Levį*b, sėdintį muitinėje, ir jam tarė: „Sek paskui mane!" 28 Tasai, viską palikęs, atsikėlė ir sekė paskui jį.	
10 Kai jis Mato namuose sėdosi prie stalo, ten susirinko daug muitininkų bei nusidėjėlių, kurie susėdo šalia Jėzaus ir jo mokinių.	15 Kai Jėzus Levio namuose buvo pasodintas prie stalo, daug muitininkų bei nusidėjėlių sėdosi su juo ir jo mokiniais, nes daug buvo tokių, kurie sekė paskui jį.	29 Levis savo namuose iškėlė jam didelį pokylį. Prie stalo susirinko didelis būrys muitininkų ir kitų svečių.	
11 Fariziejai, tai išvydę, prikišo jo mokiniams: „Kodėl jūsų mokytojas valgo su muitininkais ir nusidėjėliais?"	16 Rašto aiškintojai iš fariziejų, išvydę jį valgantį su nusidėjėliais ir muitininkais, prikišo jo mokiniams: „Kodėl jis valgo su muitininkais ir nusidėjėliais?"	30 Fariziejai ir jų Rašto aiškintojai murmėjo ir prikaišiojo jo mokiniams: „Kam jūs valgote ir geriate su muitininkais ir nusidėjėliais?"	
12 Šitai girdėdamas, Jėzus atsiliepė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, o ligoniams. 13 Eikite ir pasimokykite, ką reiškia žodžiai: *Aš noriu gailestingumo, o ne aukos**. Aš ir atėjau šaukti*a ne teisiųjų, bet nusidėjėlių".	17 Tai išgirdęs, Jėzus atsiliepė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams! Aš atėjau ne teisiųjų šaukti*a, o nusidėjėlių".	31 O Jėzus atsiliepė: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams. 32 Aš atėjau šaukti* į atgailą ne teisiųjų, o nusidėjėlių".	
Mt 13,1-2a (Nr. 122)	*Mk 4,1a (Nr. 122)*	*Lk 15,1-2 (Nr. 219)* *Lk 19,1-10 (Nr. 265)*	

Mt 12,7: *Jei būtumėte supratę, ką reiškia* aš noriu gailestingumo, o ne aukos*, *nebūtumėte pasmerkę nekaltų.*

* *Žr. Oz 6,6: „Aš noriu ištikimos meilės, o ne aukos".*
*a *Kviesti.*
*b *Kitas Mato vardas.*

Mk 2,13 plg.: Mk 2,1; 10,1; Lk 5,1-3; Mk 2,1; 3,20ss. **Mt 9,9 plg.:** Mt 10,3; Mk 3,18; Lk 6,15; Apd 1,13; Mt 8,22; Mk 10,21. **Lk 5,27:** Ezd 9,14; Hbr 7,9. **Mk 2,15 plg.:** Mk 6,26; 14,3.18; 1Kor 8,10; Jdt 13,15. **Lk 5,29:** Lk 14,13; Pr 21,8 ir t.t. **Mk 9,10 plg.:** Mt 5,46; Lk 6,32; Mt 11,19; Lk 7,29; 15,1. **Mt 9,11 plg.:** Mt 11,19; Lk 7,34; Gal 2,11-18. **Mk 9,12 plg.:** Lk 4,23. **Mt 9,13 plg.:** Oz 6,6 (1Sam 15,22; Pat 15,8; 16,7 (LXX); Ps 40,7; 51,19); Hbr 10,8; 13,16; 1Tim 1,15; Mk 10,45; Lk 15,7.

94. APIE SENĄ IR NAUJĄ PASNINKĄ

(= Nr. 45)

Mt 9,14-17	Mk 2,18-22	Lk 5,33-39	Jn
14 Tada priėjo Jono mokiniai ir paklausė: „Kodėl mes ir fariziejai pasninkaujame, o tavo mokiniai nepasninkauja?"	18 Jono mokiniai ir fariziejai pasninkavo. Žmonės atėję klausė Jėzų: „Kodėl Jono mokiniai ir fariziejų mokiniai pasninkauja, o tavieji ne?"	33 Tada jie sakė jam: „Jono mokiniai dažnai pasninkauja ir kalba maldas, taip pat ir fariziejų mokiniai, o tavieji valgo sau ir geria".	
15 Jėzus atsakė: „Argi gali vestuvininkai gedėti, kol su jais yra jaunikis?	19 Jėzus atsakė: „Argi gali vestuvių svečiai pasninkauti, kol su jais yra jaunikis? Kol jie turi jaunikį, jie negali pasninkauti.	34 Jėzus jiems atsakė: „Argi galite versti pasninkauti vestuvių svečius, kol su jais yra jaunikis?!	
Ateis dienos, kai jaunikis iš jų bus atimtas, ir tada jie pasninkaus.	20 Bet ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada, tą dieną, jie pasninkaus.	35 Ateis dienos, kai jaunikis bus iš jų atimtas, ir tada, tomis dienomis, jie pasninkaus".	
16 Niekas palaikio drabužio nelopo naujo milo lopu, nes toks lopinys atplėšia drabužio gabalą, ir skylė tik padidėja.	21 Niekas nesiuva lopo iš naujo milo ant palaikio drabužio, antraip lopas atplėštų nuo jo gabalą (naujas nuo seno), ir skylė tik padidėtų.	36 Jėzus dar pasakė jiems palyginimą: „Niekas neplėšia lopo iš naujo drabužio ir nesiuva jo ant seno. Šitaip ir naująjį jis suplėšytų, ir senajam netiktų lopas iš naujojo.	
17 Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius, antraip vynmaišiai plyštų, vynas išsilietų ir vynmaišiai niekais nueitų. Bet jaunas vynas pilamas į naujus vynmaišius, ir abeji išsilaiko".	22 Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius. Antraip vynas suplėšytų vynmaišius, ir nueitų niekais ir vynas, ir vynmaišiai. Jaunam vynui – nauji vynmaišiai!"	37 Taip pat niekas nepila jauno vyno į senus vynmaišius. Jaunas vynas suplėšytų vynmaišius, pats ištekėtų, ir vynmaišiai niekais nueitų. 38 Jauną vyną reikia pilti į naujus vynmaišius. 39 Ir niekas, gėręs seno vyno, nenori jauno; jis sako: 'Senasis geresnis!'"	

Jn 3,29-30: *29 Kas turi sužadėtinę, tas sužadėtinis, o sužadėtinio bičiulis, kuris šalia stovi ir girdi, džiaugte džiaugiasi jaunikio balsu. Šiam mano džiaugsmui dabar jau nieko netrūksta. 30 Jam skirta augti, o man – mažėti.* (Jonas Krikštytojas apie Jėzų ir save).

Mk 2,18 plg.: 1 Sam 31,13; 2 Sam 1,12; Mt 6,16; 11,18s; 7,18; Mk 6,29; Mt 11,2s; 14,2; Lk 11,1; 18,11s; Jn 1,35.37; 3,25. **Mk 2,19 plg.:** 2 Sam 12,5; 1 Mak 4,2; Mk 3,17; Mt 8,12; Lk 20,36; Mt 25,1-13; Apr 19,7; Oz 2,21. **Mt 2,22 plg.:** Mt 26,11; Mk 14,7; Lk 17,22; Iz 53,8; Jn 16,20. **Mk 2,21 plg.:** Job 32,19; Lk 5,39; Jn 2,10.

95. JAYRO DUKTĖ IR MOTERS IŠGYDYMAS

(= Nr. 138)

Mt 9,18-26

18 Jam taip bekalbant, prisiartino vienas [sinagogos] vyresnysis, pagarbino jį ir tarė: „Ką tik mirė mano dukrelė. Bet ateik, uždėk ant jos ranką, ir ji atgis" 19 Jėzus atsikėlė ir nuėjo paskui jį kartu su mokiniais.

20 Ir štai moteris, jau dvylika metų serganti kraujoplūdžiu, prisiartino iš paskos ir palietė jo apsiausto apvadą. 21 Mat ji pati sau kalbėjo: „Jei tik palytėčiau jo drabužį, išgyčiau".

22 Jėzus, atsigręžęs ir ją pamatęs, tarė: „Nenusimink, dukterie, tavo tikėjimas išgydė tave". Ir tą pačią akimirką moteris pagijo.

23 Atėjęs į vyresniojo namus ir pamatęs vamzdininkus bei raudančią minią, 24 Jėzus paliepė: „Išeikite, nes mergaitė ne mirusi, o miega". Jie tik juokėsi iš jo. 25 Kai minia buvo išvaryta, jis įžengė vidun, paėmė mergaitę už rankos, ir ta atsikėlė.

26 Garsas apie tai pasklido po visą aną kraštą.

Mt 14,26 (Nr. 148)

Mt 9,29-30 (Nr. 96)

Mk 5,21-43

21 Jėzui vėl persikėlus valtimi į kitą pusę, susirinko prie jo didžiulė minia ir sulaikė jį paežerėje. 22 Šit ateina vienas iš sinagogos vyresniųjų, vardu Jayras, ir, pamatęs jį, puola jam po kojų karštai maldaudamas: 23 „Mano dukrelė miršta! Ateik ir uždėk ant jos rankas, kad pagytų ir gyventų". Jėzus nuėjo su juo. Iš paskos sekė gausi minia ir jį spauste spaudė. 25 Ten buvo viena moteris, jau dvylika metų serganti kraujoplūdžiu. 26 Nemaža iškentėjusi nuo daugelio gydytojų ir išleidusi visa, ką turėjo, ji nė kiek nepasitaisė, bet dar ėjo blogyn ir blogyn. 27 Išgirdusi apie Jėzų, ji prasiskverbė pro minią ir iš užpakalio prisilietė prie jo apsiausto. 28 Mat ji sau kalbėjo: „Jeigu paliesiu bent jo drabužį, išgysiu!" 29 Bematant kraujas jai nustojo plūdęs, ir ji pajuto kūnu, kad yra pasveikusi iš savo negalios. 30 O Jėzus iš karto pajuto, kad iš jo išėjo jėga, ir, atsigręžęs į minią, paklausė: „Kas prisilietė prie mano apsiausto?" 31 Mokiniai jam atsakė: „Pats matai, kaip minia tave spaudžia, ir dar klausi: 'Kas mane palietė?'" 32 Bet Jėzus tebesidairė tos, kuri taip buvo padariusi. 33 Moteris išėjo į priekį išsigandusi ir virpėdama, nes žinojo, kas jai atsitiko, ir, puolusi prieš jį ant kelių, papasakojo visą teisybę. 34 O jis tarė jai: „Dukterie, tavo tikėjimas išgelbėjo tave, eik rami ir būk išgijusi iš savo ligos".

35 Jam dar tebekalbant, ateina sinagogos vyresniojo žmonės ir praneša tam: „Tavo duktė numirė, kam begaišini Mokytoją?!" 36 Išgirdęs tuos žodžius, Jėzus sako sinagogos vyresniajam: „Nenusigąsk, vien tikėk!" 37 Ir niekam neleido eiti kartu, išskyrus Petrą, Jokūbą ir Jokūbo brolį Joną. 38 Jie ateina į sinagogos vyresniojo namus, ir Jėzus mato sujudimą – verkiančius ir raudančius žmones. 39 Įžengęs vidun, jis tarė: „Kam tas triukšmas ir ašaros?! Vaikas nėra miręs, o miega". 40 Žmonės tik juokėsi iš jo. Tada, išvaręs visus, jis pasiėmė vaiko tėvą ir motiną, taip pat savo palydovus ir įėjo ten, kur vaikas gulėjo. 41 Jis paėmė mergaitę už rankos ir sako: „ Talitā kum"; išvertus reiškia: „Mergaite, sakau tau, kelkis!" 42 Mergaitė tuojau atsikėlė ir ėmė vaikščioti. Jai buvo dvylika metų. Visi nustėro iš nuostabos. 43 Jėzus griežtai įsakė, kad niekas to nežinotų, ir liepė duoti mergaitei valgyti.

Mk 6,56b (Nr. 148)
Mk 3,10 (Nr. 48)
Mk 10,52 (Nr. 264)

Lk 8,40-56

40 Grįžtantį Jėzų pasitiko minia, nes visi jo laukte laukė. 41 Ir štai atėjo vyras, vardu Jayras, sinagogos vyrenysis. Jis puolė Jėzui po kojų, maldaudamas ateiti į jo namus. 42 Mat jo vienturtė dvylikametė dukrelė buvo marinama.

Jėzus ėjo minios apgultas. 43 Viena moteris, dvylika metų sirgusi kraujoplūdžiu, kurios niekas negalėjo pagydyti,

44 prisiartino iš užpakalio, prisilietė jo drabužio apvado, ir kraujas bematant liovėsi plūdęs.

45 O Jėzus paklausė: „Kas mane palietė?" Visiems besiginant, Petras tarė: „Mokytojau, minia tave spaudžia ir stumia". 46 Bet Jėzus atsakė: „Mane kažkas palietė, nes aš pajutau, kad iš manęs išėjo galia". 47 Moteris, pamačiusi, kad neliko nepastebėta, drebėdama prisiartino, parpuolė jam po kojų ir visų žmonių akivaizdoje papasakojo, kodėl prisilietusi ir kaip tuojau išgijusi. 48 Tuomet Jėzus jai tarė: „Dukterie, tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Eik rami!"

49 Jėzui tebekalbant, atėjo kažkas iš sinagogos vyresniojo namų ir tam pranešė: „Tavo duktė numirė. Nebevargink Mokytojo". 50 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Nebijok, tiktai tikėk, ir ji bus išgelbėta". 51 Atėjęs į namus, jis neleido su savim eiti niekam, tik Petrui, Jonui, Jokūbui ir mergaitės tėvui bei motinai. 52 Visi verkė ir apraudojo ją. Jėzus prabilo: „Neverkite! Mergaitė nėra mirusi, o tik miega". 53 Žmonės juokėsi iš jo, žinodami, kad ji mirusi.

54 Bet jis, paėmęs ją už rankos, sušuko: „Mergaite, kelkis!" 55 Jos dvasia sugrįžo, ji tuojau atsikėlė. Jėzus liepė duoti jai valgyti. 56 Mergaitės gimdytojai be galo stebėjosi, o jis liepė niekam nesakyti, kas buvo įvykę.

Lk 6,19 (Nr. 77) *Lk 18,42 (Nr. 264)*
Lk 7,50 (Nr. 114) *Lk 17,19 (Nr. 233)*

Jn

Mk 5,21ss plg.: 1Kar 17,17-24; 2Kar 4,8.17-37; Lk 7,11-17; Jn 11,1-44; Apd 9,36-42; Apd 20,7-12 **Mk 5,21 plg.:** Lk 8,37; 4,42; Mk 1,37; 4,35. **Mk 5,22 plg.:** Sk 32,41; Ts 10,3; 1Met 20,5; Est 2,5; Mk 7,35. **Mk 5,23 plg.:** 2Kar 5,11; Mk 7,25; Lk 7,12; 9,38; Mk 6,5; 7,32; 16,18; Lk 4,40; 13,13. **Mk 5,25 plg.:** Kun 12,1-8; 15,19-30. **Mk 5,27 plg.:** Mk 8,22; Apd 5,15; 19,11s; Įst 22,12; Zch 8,23. **Mk 5,29:** Kun 12,7; Mk 3,10; **Mk 5,31:** Mk 4,34. **Mk 5,34** Ts 18,6; 1Sam 1,17; 2Sam 15,9; 1Kar 22,17; Lk 7,50; Apd 16,36; Mt 8,13; 15,28; 17,18. **Mk 5,37 plg.:** Mt 17,1; 26,37; Mk 13,3; 14,33. **Mk 5,39 plg.:** Dan 12,7; Ps 87,6; 1Tes 5,10; Lk 7,13; 23,28; Apr 5,5; Apd 9,40. **Mk 5,41:** Mt 8, 15; Mk 1,31; Apd 3,7ss. **Lk 8,55:** 1Kar 17,22; 2Kar 4,34s. **Mk 5,43 plg.:** Mt 8,4; 9,30; Mk 1,34.43s; 3,12; 7,36; 8,26.30; 9,9; Lk 5,14; 9,21.

96. DVIEJŲ NEREGIŲ PAGYDYMAS

(plg. Nr. 264)

Mt 9,27-31

27 Jėzui išeinant, du neregiai sekė įkandin ir šaukė: „Pasigailėk mūsų, Dovydo Sūnau!“

28 Kai jis pasiekė namus, neregiai užėjo pas jį. Jėzus paklausė: „Ar tikite, kad aš galiu jus pagydyti?“ Šie atsakė: „Taip, Viešpatie!“ 29 Tada jis palietė jų akis ir tarė: „Tebūnie jums, kaip tikite“. 30 Ir atsivėrė jiems akys. Jėzus prigrasė: „Žiūrėkite, kad niekas nesužinotų!“ 31 Tačiau tie išėję išgarsino jį po visą tą kraštą.

Mt 9,22 (Nr. 95)

Mt 20,29-34

29 Jiems išeinant iš Jericho, paskui Jėzų sekė didelė minia. 30 Pakelėje sėdėjo du neregiai. Išgirdę praeinant Jėzų, jie ėmė šaukti: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų!“
31 Minia draudė juos, kad tylėtų. Bet anie dar garsiau šaukė: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų!“ 32 Jėzus sustojo, pasišaukė juos ir paklausė: „Ko norite, kad jums padaryčiau?“ 33 Neregiai sako jam: „Viešpatie, kad atsivertų mūsų akys“. 34 Pasigailėjęs Jėzus palietė jų akis; jie tučtuojau praregėjo ir nusekė paskui jį.

Mk 10,46-52

46 Taip jie ateina į Jerichą. O iškeliaujant jam su mokiniais ir gausinga minia iš Jericho, aklas elgeta Bartimiejus (Timiejaus sūnus) sėdėjo prie kelio. 47 Išgirdęs, jog čia Jėzus Nazarėnas, jis pradėjo garsiai šaukti: „Dovydo Sūnau, Jėzau, pasigailėk manęs!“
48 Daugelis jį draudė, kad nutiltų, bet jis dar garsiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!“ 49 Jėzus sustojo ir tarė: „Pašaukite jį“. Žmonės pašaukė neregį, sakydami: „Nenusimink! Kelkis, jis tave šaukia“. 50 Tasai, nusimetęs apsiaustą, pašoko ir pribėgo prie Jėzaus. 51 Jėzus prabilo į jį: „Ko nori, kad tau padaryčiau?“ Neregys atsakė: „Rabuni*, kad praregėčiau!“ 52 Tuomet Jėzus jam tarė: „Eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave“. Jis tuoj pat praregėjo ir nusekė paskui Jėzų keliu.

Mk 5,34 (Nr. 138)
Mk 8,22-26 (Nr. 156)
Jn 9,1-7 (Nr. 248)

Lk 18,35-43

35 Kai Jėzus prisiartino prie Jericho, šalia kelio sėdėjo neregys elgeta. 36 Išgirdęs praeinančią minią, jis paklausė, kas tai būtų. 37 Jam pasakė, jog praeinąs Jėzus Nazarietis. 38 Tuomet neregys ėmė šaukti: „Jėzau, Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!“
39 Ėję priešakyje draudė jį, kad tylėtų, bet tas dar garsiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!“ 40 Jėzus sustojo ir liepė jį atvesti.

Jam prisiartinus, Jėzus paklausė: 41 „Ko nori, kad tau padaryčiau?“ 42 Šis atsakė: „Viešpatie, kad praregėčiau!“ Jėzus tarė: „Regėk! Tavo tikėjimas išgelbėjo tave“. 43 Tas bemat praregėjo ir nulydėjo jį, garbindamas Dievą. Tai matydami, visi žmonės šlovino Dievą.

Lk 8,48 (Nr. 138)

Lk 7,50 (Nr. 114)
Lk 17,19 (Nr. 233)

---

* *Aramėjiškai: „mano Mokytojau“.*

Mk 10,46 plg.: Mk 12,22; Mt 21,8-11; Mk 3,17; 7,11.34; 14,36. **Mk 10,47 plg.:** Mt 1,1; 12,23; 15,22; 21,9.15; Mk 11,10; 12,35; Lk 20,41; Iz 29,18; 35,5; Mt 11,5. **Mk 10,48 plg.:** Mt 19,13. **Mk 10,50 plg.:** 2Kar 7,15. **Mk 10,51:** Jn 20,16. **Mk 10,52 plg.:** Mt 9,36ss; 8,3.5; Apd 14,9. **Mt 9,29:** Mt 8,13; 15,28. **Mt 9,30:** Mt 8,4; 12,16; Mk 1,34.43s; 3,12; 5,43; 7,36; 8,26.30; 9,9; Lk 5,14; 8,56; 8,21; Mt 1,43; 14,5; Jn 11,33.38. **Lk 18,43 plg.:** Lk 5,25s; 7,16; 9,43; 13,13; 17,15; 23,47; 19,37. **Mt 9,30s:** Mk 1,43; 14,5; Mt 8,34 ir t.t.

97. APSĖSTO AKLOJO NEBYLIO IŠGYDYMAS

(plg. Nr. 117 ir 188)

Mt 9,32-34	Mt 12,22-24	Mk 3,22	Lk 11,14-16
32 Jiems pasitraukus, štai buvo atvestas demono apsėstas nebylys. 33 Išvarius demoną, nebylys prakalbo. Minios stebėjosi ir sakė: „Dar niekad Izraelyje nėra buvę tokių dalykų“.	22 Kartą pas Jėzų buvo atvestas apsėstasis, kuris buvo aklas ir nebylys. Jėzus išgydė jį, tada šis prakalbo ir praregėjo. 23 Ištisos minios netvėrė iš nuostabos ir klausinėjo: „Ar nebus šitas Dovydo Sūnus?!“		14 Kartą Jėzus išvarė nebylumo demoną. Demonui išėjus, nebylys prakalbėjo, ir minia stebėjosi.
34 O fariziejai kalbėjo: „Jis išvaro demonus jų valdovo galia“.	24 Tai išgirdę, fariziejai sakė: „Jis išvaro demonus ne kitaip, kaip tik demonų valdovo Belzebulo galia“.	22 Atvykę iš Jeruzalės Rašto aiškintojai sakė: „Jis turi Belzebulą,“ ir: „Demonų kunigaikščio galia jis išvaro demonus“.	15 Kai kurie žmonės sakė: „Jis išvaro demonus demonų valdovo Belzebulo galia“. 16 Kiti, mėgindami jį, reikalavo ženklo iš dangaus.

Jn 7,20 (Nr. 240); 10,20 (Nr. 250); 8,48.52 (Nr. 247); 4,35 (Nr. 31); 6,30 (Nr. 149)

Mt 9,32 plg.: Mt 8,28; 11,5; Iz 35,5; 11,5; 15,30s; Mk 7,32.37; 9,25. **Mt 9,33 plg.:** Mt 11,4ss; 12,28; 15,31; Mk 2,12; 7,37; Lk 7,22s; Jn 7,31; Mt 9,37; 15,22; 20,29s. **Mt 9,34 plg.:** Mt 12,24ss; Lk 11,7ss; Mk 2,6; 3,28ss; 15,1; 7,1; Jn 1,19; Mk 3,30; Mt 9,3.14; 12,2ss; 10,25; 2Kar 1,2.6.

98. PJŪTIS DIDELĖ

Mt 9,35-38	Mk 6,34	Lk 10,2	Jn 4,35
35 Jėzus ėjo per visus miestus ir kaimus, mokydamas sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydytamas visokias ligas bei negalias.	*(6,6b) [Jėzus] ėjo per apylinkės kaimus ir mokė.*	*(8,1) Jėzus keliavo per miestus ir kaimus, mokydamas ir skelbdamas gerąją naujieną apie Dievo karalystę. Su juo buvo Dvylika [apaštalų].*	
36 Matydamas minias, jis gailėjosi žmonių, nes jie buvo suvargę ir apleisti *lyg avys be piemens.*	34 Išlipęs į krantą, Jėzus pamatė didžiulę minią, ir jam pagailo žmonių, nes jie buvo tarsi *avys be piemens.* Ir jis pradėjo juos mokyti daugelio dalykų.		
37 Tuomet jis tarė mokiniams: „Pjūtis didelė, o darbininkų maža. 38 Melskite pjūties šeimininką, kad atsiųstų darbininkų į savo pjūtį“.		2 Jis sakė jiems: „Pjūtis didelė, o darbininkų maža. Melskite pjūties šeimininką, kad atsiųstų darbininkų į savo pjūtį“.	35 „Argi jūs nesakote: 'Dar keturi mėnesiai, ir ateis pjūtis?' Štai sakau jums: pakelkite akis ir pažiūrėkite į laukus; jie jau boluoja ir prinokę pjūčiai“.
Mt 4,23 (Nr. 40) *Mt 14,14 (Nr. 146)*			

Mt 9,35s: Mk 1,39; Lk 4,43; 9,6; Lk 7,11; Mt 4,23; 11,1. **Mt 9,36 plg.:** Mt 15,32; Mk 8,2; 9,22; Mt 20,34; Mk 1,41; Lk 7,13; Mk 5,35; Lk 7,6; 8,49; Sk 27,17; Ez 34,5.23; 1Kar 22,17; Jdt 11,13; Iz 53,6; Jer 50,6; Zch 10,2; 13,7; Mt 10,6; 15,24; 18,12; 26,31; Mk 14,27; 1Pt 2,25; Hbr 13,20; Mt 2,6; Mch 5,1: Ez 34,23; 37,24. **Mt 9,37s plg.:** Mch 4,11-13; Iz 63,1-6; Jer 25,30s; Jl 3,13; Iz 27,12s; Mt 20,1; 13,39; Apr 14,5; Lk 13,27; 2Kor 11,13; Fil 3,2; 2Tim 2,15; Jok 5,4; Apd 19,25.

99. APAŠTALŲ IŠSIUNTIMAS

A dalis (= Nr. 49: Dvylikos pašaukimas)

Mt 10,1-4

1 Pasišaukęs dvylika mokinių, Jėzus suteikė jiems valdžią netyrosioms dvasioms, kad išvarinėtų jas ir gydytų visokias ligas bei negalias.

2 Štai dvylikos apaštalų vardai:
pirmas Simonas. pavadintas Petru*,
ir jo brolis Andriejus,
Zebediejaus sūnus Jokūbas
ir jo brolis Jonas,

3 Pilypas
ir Baltramiejus,
Tomas
ir muitininkas Matas,
Alfiejaus sūnus Jokūbas
ir Tadas,4
Simonas Kananietis
ir Judas Iskarijotas, kuris ir išdavė jį.

Mt 5,1 (Nr. 50)

Mk 3,13-19

13 Jėzus užkopė ant kalno ir pasišaukė, kuriuos pats norėjo, ir jie atėjo pas jį.
14 Ir jis paskyrė Dvylika**, kad jie būtų kartu su juo ir kad galėtų siųsti juos skelbti žodžio 15 ir jie turėtų galią išvarinėti demonus.
16 Paskyrė Dvylika:
Simoną, pavadinęs jį Petru*,
17 Zebediejaus sūnų Jokūbą
ir Jokūbo brolį Joną
(juos pavadino Boanerges, tai yra „griaustinio vaikai"),
18 Andriejų,
Pilypą,
Baltramiejų,
Matą,
Tomą,
Alfiejaus sūnų Jokūbą,
Tadą,
Simoną Kananietįa
19 ir Judą Iskarijotą, kuris jį ir išdavė.

Mk 6,7 (Nr. 142)

Lk 6,12-16

12 Tomis dienomis Jėzus užkopė į kalną melstis. Ten jis praleido visą naktį, melsdamasis Dievui. 13 Išaušus rytui, jis pasišaukė savo mokinius ir iš jų išsirinko dvylika; juos ir pavadino apaštalais***:

14 Simoną, kurį praminė Petru*,
jo brolį Andriejų,
Jokūbą
ir Joną,

Pilypą
ir Baltramiejų,
15 Matą
ir Tomą,
Alfiejaus sūnų Jokūbą
ir Simoną, vadinamą Uoliuoju*a,
Jokūbo sūnų Judą *b,
ir Judą Iskarijotą, vėliau tapusį išdaviku.

Mt 9,1 (Nr 142)

Apd 1,13

*(Jn 1,42) Ir nusivedė jį pas Jėzų. Jėzus pažvelgė į jį ir tarė: „Tu esi Simonas, Jono ** sūnus, o vadinsiesi Kefas" (tai reiškia „Petras – Uola").*

13 ...Petras,
Jonas,
Jokūbas,
ir Andriejus,

Pilypas
ir Tomas,
Baltramiejus
ir Matas,
Alfiejaus sūnus Jokūbas,
Simonas Uolusis**a
ir Judas, Jokūbo brolis.

**Žr. Nr. 21: žodis „Petras", „Petros" graikiškai reiškia „Uolininkas".*
*a *Graikiškai* zelotės *arba* kanaios (žr. *Mt 10,4; Mk 3,18) – uolusis, galbūt dėl priklausymo vad. „Uoliesiems" arba „zelotams" , veiklaus pasipriešinimo Romai šalininkams.*
**b Kitas Tado vardas.*
**** Apaštalas graikiškai reiškia „pasiuntinys".*
*** Mt 16,17 – Jonos.*
***a Plg. Lk 6,15.*

Lk 6,12 plg.: Mt 14,23; 15,29; 17,1; Lk 3,21; 9,18ss; Apd 13,2s. **Mt 10,1 plg.:** 1Kar 4,7; Sk 13,2-16; Mk 3,27; 6,7ss; Apd 2,39; 13,2; 16,10; Mt 19,28; Lk 22,30; Jn 6,70ss; Gal 2,8s; Apr 21,14; Mt 10,5.16; Lk 10,1.3; Mt 4,23; 9,35; 17,19s; Lk 10,17; Apd 19,15. **Mk 3,14:** 1Kar 13,33; 2Kar 2,17; 1Sam 17,6; Hbr 3,2; Apr 5,10; Mk 4,10; 6,7ss; 1,4.7; 1,14.38s; 6,12ss. **Lk 6,13:** Apd 1,2. **Mt 10,2 plg.:** Mk 1,16ss.29; 13,3; 5,37; 9,2; 14,33; Mt 16,18; Gal 1,18; 2,9.11.14; 1Kor 1,12; 3,22; 9,5; 15,5; Jn 1,40.44; 6,8; 12,22; Mk 9,38; Lk 9,54. **Mt 10,3 plg.:** Jn 1,43ss; 6,5.7; 12,21s; 14,8s; Apd 8,5.13.26-40; 21,8; Mk 2,14?; Mt 9,9?; Jn 11,16; 14,5; 20,24ss; 21,2; Mk 15,40?; 16,1? **Mt 10,4 plg.:** Jn 14,22; Mt 26,14.25.47; 27,3; Mk 14,10.43; Lk 6,16; 22,3.47.48; Jn 6,71; 12,4; 13,2.26.29; 14,22; 18,2s.5 Apd 1,16.25.

B dalis (plg. Nr. 142: Dvylikos išsiuntimas; Nr. 177 70 mokinių išsiuntimas)

Mt 10,5-16

5 Šituos dvylika Jėzus išsiuntė, duodamas jiems nurodymų: „Nenuklyskite pas pagonis ir neužsukite į samariečių miestus. 6 Verčiau lankykite pražuvusias Izraelio namų avis. 7 Eikite ir skelbkite, jog prisiartino dangaus karalystė. 8 Gydykite ligonius, prikelkite mirusius, apvalykite raupsuotus, išvarinėkite demonus. Dovanai gavote, dovanai ir duokite! 9 Neįsigykite nei aukso, nei sidabro, nei variokų savo kapšams prikimšti; 10 nei kelionmaišio, nei dvejų marškinių, nei apavo, nei lazdos, nes darbininkas vertas savo valgio. 11 Atėję į kokį nors miestą ar kaimą, susiieškokite vertą žmogų ir apsistokite pas jį, kol išvyksite. 12 Įeidami į namus, pasveikinkite juos. 13 Ir jeigu namai bus verti, teateinie po jų stogu jūsų ramybė. O jeigu nebus verti, jūsų ramybė tesugrįžta jums. 14 Jei kur jūsų nepriimtų ir jūsų žodžių neklausytų, tai, išėję iš tokių namų ar tokio miesto, nusikratykite ir dulkes nuo kojų. 15 Iš tiesų sakau jums: Sodomos ir Gomoros žemei bus lengviau teismo dieną negu tokiam miestui. 16 Štai aš siunčiu jus kaip avis tarp vilkų. Todėl būkite gudrūs kaip žalčiai ir neklastingi kaip balandžiai“.

(11,24) „Todėl sakau jums: Sodomos žemei bus lengviau teismo dieną negu tau!“

Mt 16,17-18 (Nr. 158)
Mt 15,24 (Nr. 151)

Mk 6,8-11

8 Liepė, be lazdos, nieko neimti į kelionę – nei duonos, nei krepšio, nei variokų diržе, 9 tik apsiauti sandalais, bet nesusivilkti dviejų palaidinių. 10 Ir mokė juos: „Į kuriuos namus užeisite, ten ir pasilikite, kolei išvyksite.

Jei kurioje vietovėje jūsų nepriimtų ir neklausytų, išeikite iš ten ir net dulkes nuo kojų nusikratykite, kaip liudijimą prieš juos“.

Lk 9,2-5

2 Paskui išsiuntė Dievo karalystės skelbti ir ligonių gydyti.

3 Jis pasakė jiems: „Nieko neimkite kelionei: nei lazdos, nei krepšio, nei duonos, nei pinigų. Neturėkite nė dviejų palaidinių.

4 Jei įeisite į kokius nors namus, pasilikite tenai. Iš ten ir keliaukite toliau.

5 O kur tik žmonės jūsų nepriimtų, išeidami iš to miesto, nusikratytkite nuo kojų dulkes kaip liudijimą prieš juos“.

(10,3) „Keliaukite! Štai aš siunčiu jus lyg avinėlius tarp vilkų“.

(10,12) „Sakau jums: ateis diena, kai Sodomai bus lengviau negu anam miestui“.

Jn

1Kor 9,5-14: *Ar mes neturime teisės vedžiotis su savimi tikinčiąją moterį**a*, kaip ir kiti apaštalai ir Viešpaties broliai bei Kefas? 6 O gal tik aš ir Barnabas neturime teisės nedirbti rankų darbo? Kas gi tarnauja kariuomenėje už savo paties pinigus? Kas sodina vynuogyną ir nevalgo jo vaisių? Arba kas gano bandą ir neminta bandos pienu? 8 Ar tai sakau vien pagal žmonių papročius? Argi to nesako ir Įstatymas? 9 Mozės Įstatyme parašyta:* Neužrišk snukio kuliančiam jaučiui! *Bet argi Dievui terūpi jaučiai? 10 O gal jis iš tiesų taiko mums? Juk dėl mūsų buvo parašyta, kad artojas turi arti su viltimi ir kūlėjas turi kulti su viltimi gauti savo dalį. 11 Jei jums pasėjome dvasinių gėrybių, tai argi didelis dalykas būtų pas jus pjauti medžiaginių? 12 Jei kiti turi teisių į jus, tai mes juo labiau. Vis dėlto mes nesinaudojome savo teise, bet viską pakeliame, kad tik Kristaus Evangelijai nedarytume kliūčių. 13 Argi nežinote, kad tie, kurie atlieka šventą tarnystę, valgo iš šventyklos pajamų, kad aukuro tarnai gauna dalį atnašų? 14 Taip ir Viešpats yra patvarkęs, kad Evangelijos skelbėjai gyventų iš Evangelijos.*

1Tim 5,18: *Juk Raštas sako:* Neužrišk kuliančiam jaučiui snukio *ir:* Darbininkas vertas savo užmokesčio.

Jok 5,4: *Štai šaukia jūsų laukus nuvaliusių darbininkų užmokestis, kurį jūs nusukote, pjovėjų aimanos prasiskverbė į Galybių Viešpaties ausis.*

* *Kai kuriuose rank. priduriama: „ramybė teesie šitiems namams“.*
*a *Arba „seserį“.*

Mt 10,5: 2Kar 17,24; Sir 50,27s; Mt 15,35; Jn 4,9; Lk 9,52. **Mt 10,6:** Mt 9,36; 1Kar 22,7; 1Kor 18,16; Jer 50,6; Ez34,11.16.30. **Mt 10,7 plg.:** Mt 3,2; 4,17; Iz 55,1. **Mt 10,8 plg.:** Mk 16,17s; Apd 3,6; 5,16; 8,7; 9,34.40; 14,9s; 28,8s; Jok 5,16; 2Kar 5,16; Apd 20,33; 2Kor 11,7. **Mt 10,9 plg.:** Pr 32,10; Iš 12,11; 1Tes 2,1-12; Apd 8,20. **Mt 10,10 plg.:** Apd 12,8; Lk 3,11; Iš 12,11; Sk 18,31; 2Tes 3,9. **Mt 10,11ss:** Mt 9,35; Lk 10,5s; 2Jn 10. **Mt 10,14 plg.:** Apd 13,51; 18,6; Mk 1,44; 13,9; Lk 5,14; 21,13. **Mt 10,15 plg.:** Pr 19,24; Ez 16,48ss; Lk 17,29; Rom 9,29; 2Pt 2,6; Jud 7; Mt 11,22.24; 12,36. **Mt 10,16 plg.:** Mt 7,15; Jn 10,12; Apd 20,29; Sir 13,21; Pr 3,1; 2Kor 11,3; Fil 2,15; Rom 16,19.

100. BŪSIMIEJI PERSEKIOJIMAI

A dalis (= Nr. 289A)

Mt 10,17-25

[17]„Sergėkitės žmonių, nes jie įskundinės jus teismams ir plaks savo sinagogose. [18] Jūs būsite dėl manęs vedžiojami pas valdovus bei karalius liudyti jiems ir pagonims. [19] Kai jie jus įskųs, nesirūpinkite, kaip ar ką kalbėsite, nes tą valandą jums bus duota, ką jūs turite sakyti. [20] Tada jau nebe jūs kalbėsite, o jūsų Tėvo Dvasia kalbės jūsų lūpomis.

[21] Brolis išduos mirti brolį ir tėvas – sūnų, o vaikai sukils prieš gimdytojus ir žudys juos. [22] Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo. Bet kas ištvers iki galo, bus išgelbėtas. [23] Kai pradės jus persekioti viename mieste, bėkite į kitą. Iš tiesų sakau jums: dar nebūsite apibėgę Izraelio miestų, kai ateis Žmogaus Sūnus.
[24] Mokinys nėra aukštesnis už savo mokytoją nei tarnas už šeimininką. [25] Pakanka, jei mokinys prilygsta mokytojui ir tarnas šeimininkui. Tad jei šeimos galvą jie praminė Belzebulu, tai ką kalbėti apie namiškius!“

Mk 13,9-13

[9]„Jūs sergėkitės: būsite atidavinėjami teismams, plakami sinagogose ir turėsite dėl manęs stoti prieš valdytojus ir karalius, kad jiems liudytumėte. [10] Bet pirmiau turės būti visoms tautoms paskelbta Evangelija. [11] Kai suimti būsite vedami, nesirūpinkite iš anksto, ką kalbėsite. Kalbėkite, kas tą valandą bus jums duota, nes kalbėsite nebe jūs, o Šventoji Dvasia.
[12] Brolis išduos nužudyti brolį, o tėvas – savo vaiką. Vaikai pakels ranką prieš gimdytojus ir juos žudys. [13] Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo. Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas“.

Lk 21,12-17

[12]„Pirmiausia žmonės pakels prieš jus rankas ir ims jus persekioti. Dėl mano vardo tąsys jus po sinagogas ir kalėjimus, vedžios pas karalius ir valdytojus. [13] Tada jums bus proga liudyti.
[14] Taigi įsidėkite sau į širdis iš anksto negalvoti, kaip ginsitės; [15] aš jums duosiu tokios iškalbos bei išminties, kad negalės nei atsispirti, nei prieštarauti nė vienas jūsų priešininkas.
[16] Jus išdavinės tėvai, broliai, giminės ir draugai; kai kuriuos net žudys. [17] Visi jūsų nekęs dėl mano vardo“.

(6,40) „Mokinys nėra viršesnis už mokytoją: kiekvienas mokinys bus gerai išlavintas, jei bus kaip mokytojas“.

Lk, Jn

(Jn 16,2) „Jie šalins jus iš sinagogų, ir netgi ateis valanda, kada jūsų žudikai tarsis atlieką šventą pareigą Dievui“.
(Jn 15,21) „Ir visa tai jums darys dėl manęs, nes jie nepažįsta to, kuris yra mane siuntęs“.
(Lk 12,11-12) [11]„Kai jie ves jus į sinagogas pas viršininkus ar vyresnybes, nesirūpinkite, kaip ginsitės ar ką atsakinėsite, [12] nes Šventoji Dvasia tą pačią valandą jus pamokys, ką kalbėti“.

(Jn 13,16) „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tarnas ne didesnis už savo šeimininką, ir pasiuntinys ne didesnis už savo siuntėją“.
(Jn 15,20a) „Tarnas ne didesnis už šeimininką!“

B dalis (= Nr. 289B)

Mt 24,9-14

[9]„Paskui jus atiduos kankinti ir žudyti. Jūs būsite dėl manęs visų tautų nekenčiami. [10] Daugelis suklups, ims vieni kitus išdavinėti ir vieni kitų nekęsti. [11] Atsiras daug netikrų pranašų, kurie daugelį suvedžios. [12] Kadangi įsigalės neteisybė, daugelio meilė atšals. [13] O kas ištvers iki galo, bus išgelbėtas. [14] Ir bus paskelbta ši karalystės Evangelija visame pasaulyje paliudyti visoms tautoms. Ir tada ateis galas“.

Mk 13,13

[13]„Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo.

Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas“.

Lk 21,17-19

[17] Visi jūsų nekęs dėl mano vardo.

[18] Vis dėlto nė plaukas nuo jūsų galvos nenukris. [19] Savo ištverme jūs išlaikysite savo gyvybę“.

Jn

Mt 24,5; Mk 13,6; Lk 21,8b (Nr. 288)
Mt 24,24; Mk 13,22 (Nr. 291)
Mt 10,30 (Nr. 101); Lk 12,7 (Nr. 196)

***2Tim 2,12:** Jei ištversime, su juo ir karaliausime. Jeigu mes jo išsižadėsime, ir jis mūsų išsižadės.*
***2Pt 3,3:** Pirmiausia turite žinoti, kad paskutinėmis dienomis pasirodys šaipūnai, kupini pajuokos. Jie gyvens savo geiduliais.*

Mt 10,17 plg.: Mt 23,34; Apd 5,27.40; 6,12; 22,19; 24,10; 25,6.23; 27,24; 2Kor 11,23ss; Mt 10,21.28; Jn 16,1s. **Lk 21,12:** Apd 4,3; 5,18. **Mt 10,18 plg.:** Ps 119,46; Įst 31,26; Job 13,6; Fil 1,19; Mk 1,44; 6,11; Lk 5,14; Rom 11,25; Apd 25,23; 27,24; Mt 28,19; Mk 16,15; Lk 24,47. **Lk 12,11:** Lk 1,66; 9,44. **Mt 10,19 plg.:** Iš 4,12, Apd 4,8; 6,10; 7,5ss; Rom 2,15; 2Kor 12,19; 1Kor 2,13?. **Mt 10,21 plg.:** Mt 10,35; Lk 12,53; Iz 19,2. **Mt 10,22:** Hbr 10,36.39; Apr 13,10; Dan 12,12; 2Met 15,7; Mk 8,35; 10,26; Jn 15,21; Mt 5,11; 24,13; 2Tim 2,12. **Mt 10,23:** Mt 23,34; 24,16; Apd 8,1; 14,6; Mt 16,28; 24,30.36; 10,5s; 28,19. **Mt 10,25:** Mt 9,34; 12,24.27; 23,8; Mk 3,30; 1Kar 1,2.6; Mt 12,24. **Mt 24,9 plg.:** Mt 10,17 plg. **Mt 24,10:** Dan 11,41. **Mt 24,11:** 1Jn 4,1; Įst 13,2-4; Apr 13,13s. **Mt 24,12:** Dan 12,4; 2Tes 2,10; 2Tim 3,1ss; Apr 2,4. **Lk 21,12:** 1Sam 14,45; 2Sam 14,11; 1Kar 1,52. **Mt 24,13 plg.:** Mt 10,22; Mt 4,23; 9,35; 28,19; Lk 24,27; Apr 14,6; Mt 26,13; 2Pt 3,9.

101. DRĄSA IR TIESUMAS

(= Nr. 196)

Mt 10,26-33	Mk	Lk 12,2-9	Jn
26„Taigi nebijokite jų. Juk nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpta, kas nepasidarys žinoma. 27 Ką jums kalbu tamsoje, sakykite vidury dienos, ir ką šnibždu į ausį, garsiai skelbkite nuo stogų. 28 Nebijokite tų, kurie žudo kūną, bet negali užmušti sielos. Verčiau bijokite to, kuris gali pražudyti ir sielą, ir kūną pragare. 29 Argi ne du žvirbliai parduodami už skatiką*? Ir vis dėlto nė vienas jų nekrinta žemėn be jūsų Tėvo valios. 30 O jūsų net visi galvos plaukai suskaityti. 31 Tad nebijokite! Jūs vertesni už daugybę žvirblių. 32 Kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir aš išpažinsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje. 33 O kas išsigins manęs žmonių akivaizdoje, to ir aš išsiginsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje". *Mt 6,26 (Nr. 67)*		2„Nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpta, kas nepasidarys žinoma. 3 Ką kalbėjote patamsyje, skambės šviesoje, ir ką šnibždėjote į ausį kambariuose, bus skelbiama nuo stogų! 4 Aš sakau jums, savo bičiuliams: nebijokite tų, kurie žudo kūną ir paskui nebegali daugiau kenkti. 5 Aš parodysiu, ko turite bijoti: bijokite to, kuris nužudęs turi galią įstumti į pragarą. Taip, sakau jums, šito bijokite! 6 Argi ne penki žvirbliai parduodami už du skatikus*? Tačiau nė vienas jų nėra Dievo užmirštas. 7 Žinokite, kad net visi jūsų galvos plaukai suskaityti. Tad nebijokite! Jūs vertesni už daugybę žvirblių. 8 Aš jums sakau: kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir Žmogaus Sūnus išpažins Dievo angelų akivaizdoje. 9 O kas manęs išsigins žmonių akivaizdoje, to bus išsiginta Dievo angelų akivaizdoje". *Lk 12,23-24 (Nr. 201)* *Mk 4,22; Lk 8,17 (Nr. 125)* *Mk 8,38; Lk 9,26 (Nr. 160)*	

* *Pažod.: „asą, asus"* .

Mt 10,26 plg.: Jer 1,8; Mk 4,22; Lk 12,3.5; Jn 18,20; Rom 2,16; 1Kor 4,5. **Mt 10,27 plg.:** 2Kar 6,12. **Mt 10,28 plg.:** Iz 8,12; Ez 3,9; 1Pt 3,14; Apr 2,10; Jn 15,15; Iš 33,11; Lk 6,47; Apd 9,16; 20,35; Įst 32,39; 1Kar 2,6; Išm 16,13; 2Mak 6,30; Hbr 10,31; Jok 4,12; Apr 14,7; Mt 5,29s, 18,9. **Mt 10,29 plg.:** Am 3,5; Mt 6,26. **Mt 10,30 plg.:** 1Sam 14,45; 2Sam 14,11; 1Kar 1,52; Lk 21,18; Apd 27,34. **Mt 10,31 plg.:** Mt 12,12. **Mt 10,32 plg.:** Pr 12,3; 1Sam 2,30; 1Jn 4,2s.15. **Mt 10,33 plg.:** 1Jn 2,23.

102. NE RAMYBĖS, O KALAVIJO

(= Nr. 204)

Mt 10,34-36	Mk	Lk 12,49-53	Jn
34„Nemanykite, jog aš atėjęs nešti žemei ramybės. Aš atėjau nešti ne ramybės, o kalavijo. 35 Atėjau sukiršinti sūnaus *prieš tėvą, dukters prieš motiną ir marčios prieš anytą.* 36 *Žmogaus namiškiai taps jam priešais.*		49„Aš atėjau įžiebti žemėje ugnies ir taip norėčiau, kad ji jau liepsnotų! 50 Aš turiu būti pakrikštytas krikštu ir taip nerimstu, kol tai išsipildys! 51 Gal manote, kad esu atėjęs atnešti žemei ramybės?! Ne, sakau jums, ne ramybės, o nesantarvės. 52 Nuo dabar penki vienuose namuose bus pasidaliję: trys prieš du ir du prieš tris. 53 Tėvas stos prieš sūnų, o *sūnus prieš tėvą,* motina prieš dukterį, o *duktė prieš motiną;* anyta prieš marčią, ir *marti prieš anytą".* *Mk 10,38 (Nr. 263)*	

Mt 10,34 plg.: Mt 5,17; 5,9; 10,13ss; Jn 14,27; 16,33; Mch 7,12. **Mt 10,35 plg.:** Mch 7,6; Mk 13,12; Pr 11,31; Rūt 1,6.

103. TIKRIEJI MOKINIAI

(plg. Nr. 217)

Mt 10,37-39	Mk	Lk 14,25-27	Jn 12,25
37„Kas myli tėvą ar motiną labiau negu mane, nevertas manęs. Kas myli sūnų ar dukterį labiau negu mane, nevertas manęs. 38 Kas neima savo kryžiaus ir neseka paskui mane, nevertas manęs. 39 Kas išsaugo savo gyvybę, praras ją, o kas praranda savo gyvybę dėl manęs, atras ją".		25 Kartu su Jėzumi ėjo gausios minios. Atsigręžęs jis tarė žmonėms: 26 „Jei kas ateina pas mane ir nelaiko neapykantoje savo tėvo, motinos, žmonos, vaikų, brolių, seserų ir net savo gyvybės, negali būti mano mokinys. 27 Kas nenešа savo kryžiaus ir neseka manimi, negali būti mano mokinys". *(17,33) „Kas stengsis išsaugoti savo gyvybę, tas ją pražudys, o kas ją pražudys, tas ją atgaivins".*	25„Kas myli savo gyvybę, ją pražudys, o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinajam gyvenimui".

Lk 14,25: Mt 16,23; Lk 7,9; 9,55; 10,23; 22,61; 23,27s; Jn 1,38. **Mt 10,37 plg.:** Įst 33,9s; 32,29; 1Kor 7,29. **Mt 10,38 plg.:** Ps 22,17; Mt 16,21ss; Gal 6,14; 1Pt 2,21; 19,17. **Mt 10,39:** Apd 7,19; 1Tim 6,13.

104. UŽMOKESTIS MOKINIAMS

(plg. Nr. 179)

Mt 10,40-42	Mk 9,41	Lk 10,16	Jn 13,20
[40]„Kas jus priima, tas mane priima. O kas priima mane, priima tą, kuris yra mane siuntęs.		[16]„Kas jūsų klauso, manęs klauso. Kas jus niekina, mane niekina. O kas niekina mane, niekina tą, kuris yra mane siuntęs“.	[20]„Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas priima mano pasiuntinį, tas priima mane, o kas mane priima, priima tą, kuris mane yra siuntęs“.
[41] Kas priima pranašą dėl to, kad jis pranašas, gaus pranašo užmokestį. Kas priima teisųjį dėl to, kad jis teisusis, gaus teisiojo užmokestį.			
[42] Ir kas paduos bent taurę šalto vandens atsigerti vienam iš šitų žmonelių dėl to, kad jis yra mokinys – iš tiesų sakau jums, – tasai nepraras savo užmokesčio“.	[41]„Kas duos jums atsigerti taurę vandens dėl to, kad priklausote Mesijui, – iš tiesų sakau jums, – tas nepraras savo užmokesčio“.		
			Jn 12,44-45 (Nr. 304) *Jn 5,23 (Nr. 141)*

Mt 18,5; Mk 9,37; Lk 9,48 (Nr. 166)

Mt 10,40 plg.: 2Kor 2,10; Gal 4,14; 3Jn 8; Mt 18,5; Jn 12,44.48; 15,23; 1Tes 4,8; 1Jn 2,23. **Mt 10,41 plg.:** Mt 23,29.34; Pr 30,30; 1Kar 17,9-24; 18,4; 2Kar 4,8-37. **Mt 10,42 plg.:** Iz 58,7s; Mt 18,6.10.14; 25,35-40; Jok 1,27; 2,15s; Apr 3,15s; Rom 8,9; 1Kor 1,12; 3,,23; 2Kor 10,7; Rom 8,9; Mt 5,12; 6,1s; 1Kor 3,8ss.

105. VĖL KELIONĖ

Mt 11,1	Mk	Lk	Jn
[1] Baigęs nurodymus dvylikai mokinių, Jėzus iškeliavo mokyti ir skelbti [Evangelijos] kituose miestuose.			

Mt 11,1: Mt 9,37-10,42; Mt 7,28; 13,53; 19,1; 26,1; Mk 6,12s.30; Lk 9,6.10; 10,17-20.

106. JONO KRIKŠTYTOJO PASIUNTINIAI

Mt 11,2-6	Mk	Lk 7,18-23	Jn
[2] Jonas, išgirdęs kalėjime apie Kristaus darbus, nusiuntė savo mokinius jo paklausti: [3]„Ar tu esi tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?“		[18] Visa tai papasakojo Jonui jo mokiniai. [19] Tada Jonas, pasišaukęs du savo mokinius, nusiuntė juos pas Viešpatį paklausti: „Ar tu esi tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?“ [20] Atėję pas Jėzų, tie vyrai tarė: „Jonas Krikštytojas mus pasiuntė pas tave, klausdamas: 'Ar tu esi tas, kuris turi ateiti, ar mums laukti kito?'“ [21] Kaip tik tuo metu Jėzus išgydė daugelį iš ligų bei negalių ir nuo piktųjų dvasių, daugeliui aklųjų dovanojo regėjimą.	
[4] Jėzus atsakė:„Keliaukite ir apsakykite Jonui, ką čia girdite ir matote: [5]*aklieji praregi, raišieji vaikščioja,* raupsuotieji apvalomi, *kurtieji girdi,* mirusieji prikeliami, *vargdieniams skelbiama geroji naujiena.* [6] Ir palaimintas, kas nepasipiktins manimi“.		[22] Tada atsakydamas jis tarė jiems: „Keliaukite ir apsakykite Jonui, ką esate matę ir girdėję: *aklieji praregi, raišieji vaikščioja,* raupsuotieji apvalomi, *kurtieji girdi,* mirusieji prikeliami, *vargdieniams skelbiama geroji naujiena.* [23] Ir palaimintas, kas nepasipiktins manimi“.	

Mt 11,2 plg.: Mt 4,12; 14,3; Mk 1,14; Lk 3,19s; Jn 3,26; Lk 10,1; 19,29; Mt 18,16; Jn 18,17. **Mt 11,3 plg.:** Mt 3,11; Apd 13,24; 19,4; Ps 118,26; Hab 2,3; Mal 3,1; Dan 7,13; Mt 21,9; 23,39; Lk 13,35; Jn 1,15; 3,31; 6,14; 11,27; Hbr 10,37; Apr 1,4. **Lk 7,21:** Mk 3,10. **Mt 11,5 plg.:** Iz 29,18s; 35,5s; 42,18; 26,18s; Iz 61,1; Mt 15,30s; Mt 8,1-9.35. **Mt 11,6 plg.:** Mt 13,57; 16,21-23; 26,31; Jn 6,61.

107. JĖZUS APIE JONĄ KRIKŠTYTOJĄ

Mt 11,7-19

7 Jiems nueinant, Jėzus ėmė kalbėti minioms apie Joną: „Ko išėjote į dykumą pažiūrėti? Ar vėjo linguojamos nendrės? 8 Ir ko išėjote pamatyti? Ar švelniais drabužiais vilkinčio žmogaus? Švelniais drabužiais vilkintys antai gyvena karaliaus rūmuose. 9 Tai ko gi išėjote? Ar pamatyti pranašo? Taip, sakau jums, ir daugiau negu pranašo! 10 Jis yra tasai, apie kurį parašyta: *Štai aš siunčiu pirma tavęs savo pasiuntinį, ir jis nuties tau kelią.* 11 Iš tiesų sakau jums: tarp gimusių iš moterų nėra buvę didesnio už Joną Krikštytoją, bet ir mažiausias dangaus karalystėje didesnis už jį. 12 Nuo Jono Krikštytojo dienų iki dabar dangaus karalystė jėga puolama, ir smarkieji ją sau grobia. 13 Visi pranašai ir Įstatymas pranašavo iki Jono, 14 ir jeigu norite priimti, tai jis yra tas Elijas, kuris turi ateiti. 15 Kas turi ausis, teklauso!

(Mt 21,31b-32) 31b Tuomet Jėzus tarė jiems: „Iš tiesų sakau jums: muitininkai ir ištvirkėlės greičiau už jus pateks į Dievo karalystę. 32 Juk Jonas atėjo pas jus teisumo keliu, bet jūs netikėjote juo. O muitininkai ir ištvirkėlės tikėjo. Bet jūs, nors tai matėte, nė vėliau neapsigalvojote ir netikėjote juo“.

16 Su kuo galėčiau palyginti šią kartą? Ji panaši į vaikus, kurie sėdi prekyvietėje ir šaukia savo draugams: 17 'Mes jums grojome, o jūs nešokote. Mes giedojome raudas, o jūs nerypavote…'

18 Buvo atėjęs Jonas, nevalgus ir negeriantis, tai jie kalbėjo: 'Jis demono apsėstas'. 19 Atėjo Žmogaus Sūnus, valgantis ir geriantis, tai jie sako: 'Štai rijūnas ir vyno gėrėjas, muitininkų ir nusidėjėlių bičiulis'. Ir vis dėlto išmintis pasiteisina savo darbais“.

Mk

Mt 17,12; Mk 9,13 (Nr. 162)

Mk 1,2: *Kaip pranašo Izaijo parašyta:* Štai aš siunčiu pirma tavęs savo pasiuntinį, kuris nuties tau kelią.

Lk 7,24-35

24 Jono pasiuntiniams nuėjus, Jėzus pradėjo kalbėti minioms apie Joną: „Ko išėjote į dykumą pažiūrėti? Ar vėjo linguojamos nendrės? 25 O ko išėjote pamatyti? Ar švelniais drabužiais vilkinčio žmogaus? Antai tie, kurie ištaigingai vilki ir prabangiai gyvena, yra karaliaus rūmuose. 26 Tai ko gi išėjote pamatyti? Ar pranašo? Taip, sakau jums, ir daugiau negu pranašo. 27 Jis yra tasai, apie kurį parašyta: *Štai aš siunčiu pirm tavęs savo pasiuntinį, ir jis nuties tau kelią.* 28 Sakau jums: tarp gimusių iš moters nėra buvę didesnio už Joną, bet ir mažiausiasis Dievo karalystėje didesnis už jį.

(16,16) Iki Jono buvo Įstatymas ir Pranašai; nuo jo skelbiama geroji naujiena apie Dievo karalystę, ir kiekvienas į ją veržiasi.

29 Jį išgirdusi visa tauta, taip pat ir muitininkai, pripažino Dievo teisumą, krikštydamiesi Jono krikštu. 30 Tik fariziejai ir Įstatymo mokytojai, nesiduodami jam krikštyti, atstūmė, ką Dievas jiems buvo sumanęs.

31 Su kuo aš galėčiau palyginti šios kartos žmones? Į ką jie panašūs? 32 Panašūs jie į vaikus, kurie, susėdę prekyvietėje, šaukia vieni kitiems: 'Mes jums grojome, o jūs nešokote; mes giedojome raudas, o jūs neverkėte'.

33 Buvo atėjęs Jonas Krikštytojas. Jis nevalgė duonos, negėrė vyno, tai jūs sakėte: 'Jis demono apsėstas'. 34 Atėjo Žmogaus Sūnus, valgantis ir geriantis, jūs vėl sakote: 'Štai rijūnas ir vyno gėrėjas, muitininkų ir nusidėjėlių bičiulis'. Bet išmintį pateisino visi jos vaikai“.

Jn

Mt 11,7 plg.: Mt 3,1.5; 1Kar 14,15; Iz 42,3. **Mt 11,8 plg.:** Mt 3,4. **Mt 11,9 plg.:** Mt 21,26; Lk 1,15.76; Jn 1,25; Mt 13,17. **Mt 11,10 plg.:** Iš 23,20; Mal 3,1; 4,5; Jn 3,28. **Mt 11,11 plg.:** Job 11,12; 14,1s; 15,14; 25,4; Gal 4,4; Mt 18,1. **Mt 11,12:** Mt 10,23; 23,34; 13,19; 23,13. **Mt 11,13plg.:** 1Pt 1,10. **Mt 11,14 plg.:** Įst 18,5; Mal 3,23; Sir 48,10s; Mt 17,10ss; Lk 1,17; Jn 1,21. **Mt 11,15:** Ez 3,27; Mt 13,9; 13,43; 25,29; Mk 4,23; 7,16; Lk 8,8; 12,21; 13,9; Apr 2,7.11.17ss. **Lk 7,29 plg.:** Lk 3,12. **Lk 7,30plg.:** Mt 21,25; Apd 13,46; Rom 10,3. **Mt 11,16 plg.:** Mt 12,39; 16,4; 18,2s; 19,4. **Mt 11,17 plg.:** Pat 29,9; Mok 3,4. **Mt 11,18 plg.:** Mt 3,4. **Mt 11,19 plg.:** Mk 2,18; Įst 21,20; Pat 23,20; Mt 9,11; Mk 2,15; Lk 15,2; 19,7; Pat 8,32; Sir 4,11; 24,1-22; 1Kor 1,24; Lk 11,49; Mt 23,34.

108. VARGAS GALILĖJOS MIESTAMS!

(= Nr. 178)

Mt 11,20-24

[20] Tada Jėzus ėmė priekaištauti miestams, kuriuose buvo padaryta daugumas jo stebuklų, kad jie neatsivertė:

[21] „Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu Tyre ar Sidone būtų įvykę tokių stebuklų, kokie padaryti pas jus, jie seniai būtų atsivertę ir atgailoję su ašutine bei pelenuose. [22] Todėl sakau jums: Tyrui ir Sidonui bus lengviau teismo dieną negu jums! Ir tu, Kafarnaume, *negi būsi išaukštintas iki dangaus? Tu nugarmėsi iki mirusiųjų pasaulio!** Jeigu Sodomeje būtų įvykę tokių stebuklų, kokių įvyko tavyje, ji stovėtų dar ir šiandien. [23] Todėl sakau jums: Sodomos žemei bus lengviau teismo dieną negu tau“.

Mt 10,15 (Nr. 99)

Mk

Lk 10,12-15

[12] „Sakau jums: ateis diena, kai Sodomai bus lengviau negu anam miestui.
[13] Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu Tyre ir Sidone būtų padaryta stebuklų, kokie padaryti pas jus, jie seniai būtų atsivertę ir atgailoję su ašutine ir pelenuose. [14] Todėl Tyrui ir Sidonui teisme bus lengviau negu jums. [15] Ir tu, Kafarnaume, *negi būsi išaukštintas iki dangaus?! Tu nugarmėsi iki mirusiųjų pasaulio!**

Jn

* *Iz 14,13.15*

Mt 11,20: Mt 9,3.11.34; Jn 11,47; 12,37. **Lk 10,12:** kaip Mt 11,23s. **Mt 11,21 plg.:** Mk 6,45; 8,22; Lk 9,10; Jn 1,44; 12,21; Mt 15,21; Mk 3,8; 7,31; Lk 6,17; Iz 23,1-18; Ez 26,28; Iz 58,5; Jl 3,4-8; Dan 9,3; Jon 3,5s; Est 4,33; 1Mak 3,47; Apr 11,3. **Mt 11,22 plg.:** Pat 6,34; Rom 2,12. **Mt 11,23 plg.:** Mt 4,13; 8,5; 9,1; 17,24; Mk 2,1 ir t.t.; Iz 14,13.15; Ez 26,20; Pr 19,24ss; Iz 1,9; Mk 6,11; Lk 17,29; Rom 9,29; 2Pt 2,6; Jud 7; Apr 11,8.

109. PADĖKA TĖVUI

(= Nr. 181)

Mt 11,25-27

[25] Anuo metu Jėzus bylojo: „Aš šlovinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei mažutėliams. [26] Taip, Tėve, nes tau taip patiko. [27] Viskas man yra mano Tėvo atiduota; ir niekas nepažįsta Sūnaus, tik Tėvas, nei Tėvo niekas nepažįsta, tik Sūnus ir kam Sūnus panorės apreikšti“.

(13,16-17) [16] „Todėl palaimintos jūsų akys, nes mato, ir jūsų ausys, nes girdi. [17] Iš tiesų sakau jums: daugel pranašų ir teisiųjų troško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo“.

Mk

Lk 10,21-24

Tuomet jis džiūgavo Šventojoje Dvasioje ir kalbėjo: „Aš šlovinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei mažutėliams. Taip, Tėve, nes tau taip patiko. [22] Viskas man yra mano Tėvo atiduota. Ir niekas nežino, kas yra Sūnus, tik Tėvas, nei kas yra Tėvas, tik Sūnus ir tas, kam Sūnus panorės apreikšti“.
[23] Atsigręžęs vien tiktai į mokinius, jis tarė: „Palaimintos akys, kurios regi, ką jūs regite. [24] Sakau jums: daugel pranašų ir karalių troško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo“.

Jn

***Jn 3,35:** „Tėvas myli Sūnų ir visa yra atidavęs į jo rankas“.*
***Jn 17,2:** „Ir – tavo duota galia į visus žmones – teiktų amžinąjį gyvenimą visiems, kuriuos jam esi atidavęs“.*
***Jn 13,3:** „Žinodamas, kad Tėvas yra visa atidavęs į jo rankas, kad jis išėjęs iš Dievo ir einąs pas Dievą...“*
***Jn 7,29:** „Aš jį pažįstu, nes iš jo esu atėjęs, ir jis yra mane siuntęs“.*
***Jn 10,14-15:** „[14] Aš – gerasis ganytojas: aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane, [15] kaip mane pažįsta Tėvas ir aš pažįstu Tėvą. Už avis aš guldau savo gyvybę“.*
***Jn 17,25:** „Teisingasis Tėve, pasaulis tavęs nepažino, o aš tave pažinau. Ir šitie pažino, jog tu mane atsiuntei“.*
***Jn 3,35:** „Tėvas myli Sūnų “.*

Mt 11,25 plg: Sir 51,1; Tob 8,7; Ps 9,2; 135,26; Iz 42,5; Tob 7,18; Apd 17,24; Iz 29,14; Lk 9,45; 18,34; 19,42; 1Kor 1,19.26ss; 2,6s; Ps 8,3; Sir 3,19ss; Išm 10,21; Mt 5,3; 21,16; 1Kor 1,21. **Mt 11,26 plg.:** Lk 2,14; Rom 10,1; Ef 1,5.9; Fil 1,15; 2,13; 2Tes 1,11. **Mt 11,27 plg.:** Dan 7,14; Mt 24,36; 28,18; Mk 2,10; 1Kor 15,27; Ef 1,20ss; Apr 12,10; Mt 16,17; Gal 1,15s; Jn 10,14s; Mt 11,19; Sir 1,6-9; Išm 8,4; 9,9-11.17s.

110. ATEIKITE PAS MANE VISI

Mt 11,28-30

[28] „Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti; aš jus atgaivinsiu! [29] Imkite ant savo pečių mano jungą ir mokykitės iš manęs, nes aš romus ir nuolankios širdies, ir jūs *rasite savo sieloms atgaivą.* [30] Mano jungas švelnus, mano našta lengva“.

Mk

Lk

Jn

Mt 11,28: Iš 33,14; Jer 31,25; Sir 6,23-31; 24,19; 40,1; 51,23ss; Pat 8,1-21.32-36; 9,4-6; Mt 23,4; Lk 11,46; Lk 6,35; Apd 15,10. **Mt 11,29:** 1Kar 12,4; Ps 2,3; Jer 5,5; 26,6; Sof 3,2; Sir 51,26; 2Kor 6,14; Gal 5,1; Kol 1,7; Sk 12,3; Mt 5,5; 21,5; 2Kor 10,1; Jok 3,13; Jer 6,16; Iz 28,12; Sir 6,28; 51,27; Apd 15,10; Hbr 4,3-10; Apr 14,13. **Mt 11,30:** Sir 24,20; Lk 6,35; Apd 15,10; 1Pt 2,3; 1Jn 5,3.

111. VARPŲ SKYNIMAS ŠABO DIENĄ

(= Nr. 46)

Mt 12,1-8	Mk 2,23-28	Lk 6,1-5	Jn
1 Anuo metu šabo dieną Jėzus ėjo per javų lauką. Jo mokiniai buvo išalkę, tad ėmė skintis varpų ir valgyti. 2 Tai pamatę, fariziejai jam sakė: „Žiūrėk, tavo mokiniai daro, kas per šabą draudžiama". 3 Jis atsakė: „Ar neskaitėte, ką darė Dovydas ir jo palydovai, būdami alkani? 4 Kaip jie nuėjo į Dievo Namus ir valgė padėtinės duonos, nors nevalia buvo jos valgyti nei jam, nei jo palydovams, o vien tik kunigams.	23 Šabo dieną Jėzus ėjo per javų lauką, ir jo mokiniai eidami ėmė skabyti varpas. 24 Fariziejai priekaištavo: „Žiūrėk, jie daro per šabą tai, kas draudžiama". 25 Jėzus atsakė: „Nejau neskaitėte, ką prireikus padarė Dovydas, kai jis ir jo palydovai neturėjo maisto ir buvo išalkę: 26 prie vyriausiojo kunigo Abjataro*ª jis įėjo į Dievo Namus ir valgė padėtinės duonos ir davė jos valgyti savo palydovams, nors jos niekam nevalia valgyti, tik kunigams".	1 Vieną šabą, Jėzui einant per javų lauką, mokiniai skabė varpas ir, ištrynę tarp delnų, valgė. 2 Fariziejai jiems prikišo: „Kam darote, kas per šabą draudžiama?!" 3 Jėzus atsakė jiems: „Nejaugi neskaitėte, ką padarė Dovydas, kai buvo alkanas pats ir jo palydovai? 4 Kaip jis įėjo į Dievo Namus, ėmė padėtinės duonos, valgė ir davė savo palydai, nors jos niekam nevalia valgyti, tik kunigams!"	
5 Arba gal neskaitėte Įstatyme, jog per šabą kunigai šventykloje pažeidžia šabo poilsį ir nenusikalsta? 6 Bet sakau jums: čia daugiau negu šventykla!			
7 Jei būtumėte supratę, ką reiškia *aš noriu gailestingumo, o ne aukos**, nebūtumėte pasmerkę nekaltų. 8 Žmogaus Sūnus yra šabo Viešpats".	27 Ir pridūrė: „Šabas padarytas žmogui, ne žmogus šabui; 28 taigi Žmogaus Sūnus yra ir šabo Viešpats".	5 Ir jis pridūrė: „Žmogaus Sūnus yra ir šabo Viešpats".	
(9,13) „Eikite ir pasimokykite, ką reiškia žodžiai: Aš noriu gailestingumo, o ne aukos*. *Aš ir atėjau šaukti ne teisiųjų, bet nusidėjėlių".*			

* *Oz 6,6.*
*ª *1Sam 21,2-7 nurodo vyriausiuoju kunigu tuomet buvus Abjataro tėvą Abimelechą.*

Mt 12,1 plg.: Įst 23,25s. **Mt 12,2 plg.:** Įst 5,12ss; 23;26; Iš 20,8ss. **Mt 12,3 plg.:** 1Sam 21,1ss; Mk 12,10.26; Mt 19,4; 21,16. **Mt 12,4 plg.:** 1Sam 22,20; 2Sam 8,17; Iš 25,30; Kun 24,5ss; 2Mak 10,3. **Mt 12,5 plg.:** Kun 24,8s; Sk 28,9s; Mt 12,11; 19,27; Mk 3,5; Jn 7,22s. **Mt 12,6 plg.:** Mt 12,41s; 26,61; 27,40; Lk 11,31s; Apr 21,22. **Mt 12,7:** Oz 6,6 (1Sam 15,22; Pat 15,8; 16,7 (LXX); Ps 40,7; 51,19); Hbr 10,5.8; 13,16. **Mk 2,27:** Įst 5,14s. **Mt 12,8 plg.:** Pr 2,2s.

112. PADŽIŪVUSIOS RANKOS PAGYDYMAS ŠABO DIENĄ

(= Nr. 47)

Mt 12,9-14	Mk 3,1-6	Lk 6,6-11	Jn
9 Iš ten išėjęs, jis atėjo į jų sinagogą. 10 Čia buvo žmogus padžiūvusia ranka. Jie paklausė Jėzų (kad galėtų apkaltinti): „Ar leistina šabo dieną gydyti?"	1 Jėzus vėl atėjo į sinagogą, o ten buvo žmogus su padžiūvusia ranka. 2 Fariziejai stebėjo, ar jis gydys jį šabo dieną, kad galėtų apkaltinti.	6 Kitą šabo dieną jis nuėjo į sinagogą ir mokė. Ten buvo žmogus, kurio dešinė ranka buvo padžiūvusi. 7 Rašto aiškintojai ir fariziejai stebėjo, ar jis gydys šabo dieną, kad rastų kuo jį kaltinti.	
	3 Tuomet Jėzus tarė žmogui su padžiūvusia ranka: „ Stok į vidurį!"	8 Bet jis įžvelgė jų mintis ir tarė vyrui su padžiūvusia ranka: „Kelkis ir stok į vidurį". Tasai atsistojo.	
11 Jis atsakė: „Kas iš jūsų, turėdamas vieną avį, jeigu ji per šabą įkris į duobę, nestvers jos ir neištrauks?! 12 O kiek daug brangesnis už avį žmogus!			
Taigi leistina daryti gera šabo dieną".	4 O juos paklausė: „Ar šabo dieną leistina gera daryti, ar bloga? Gelbėti gyvybę ar žudyti?" Bet anie tylėjo.	9 Tuomet Jėzus paklausė juos: „Aš klausiu jus: ar per šabą leistina gera daryti, ar bloga? Gelbėti gyvybę ar žudyti?"	
13 Tuomet tarė žmogui: „Ištiesk ranką!" Tas ištiesė, ir ji tapo sveika kaip ir antroji. 14 Išėję fariziejai susimokė Jėzų pražudyti.	5 Tada, rūsčiai juos apžvelgęs ir nuliūdęs dėl jų širdies kietumo, tarė tam žmogui: „Ištiesk ranką!" Šis ištiesė, ir ranka atgijo. 6 Išėję fariziejai tuojau ėmė tartis su erodininkais, kaip Jėzų pražudyti.	10 Ir, apžvelgęs visus aplinkui, jis tarė tam žmogui: „Ištiesk savo ranką!" Tas ištiesė, ir ranka atgijo. 11 O jie baisiai įniršo ir tarėsi, ką Jėzui padaryti.	
		Lk 14,1-6 (Nr. 214) *Lk 13,1-16 (Nr. 208)*	

Visuma: 1Kar 13,4-6. **Lk 6,6:** Lk 22,50; Mt 5,29s; Lk 5,19. **Mk 3,2 plg.:** Lk 13,14; 14,1; 20,20; Iš 31,14ss; Lk 5,22; 9,47; 11,17; Mt 9,4; 12,25; 22,18; Jn 2,24s. **Mt 12,11s plg.:** Lk 14,5; Mt 6,26; 10,31; 18,18-18; Jok 4,17; Pr 12,5; Apd 2,41.43; Mk 5,23.28.34; 6,56; 10,52. **Mk 5,5 plg.:** Mk 3,34; 5,32; 10,23; Jn 11,33; Ps 69,25; Mk 6,52; 8,17; Jn 12,40; Rom 11,25; 2Kor 3,14; Ef 4,18; Mk 9,12; Apd 1,6. **Mk 3,6 plg.:** Mk 12,13; 8,15; Mt 22,16; Mk 11,18; 12,13; 15,1; Mt 22,15; 27,1.7; 28,12; Jn 5,16ss.

113. PAGYDYMAI PRIE EŽERO

(= Nr. 48; plg. Nr. 50)

Mt 12,15-21

(4,24-25) 24 *Net visoje Sirijoje pasklido apie jį garsas. Žmonės nešdavo pas jį visus sergančius, įvairiausių ligų bei kentėjimų suimtus – demonų apsėstus, nakvišas bei paralyžiuotus, -- o jis išgydydavo juos.* 25 *Paskui jį sekė ištisi pulkai žmonių iš Galilėjos, Dekapolio, Jeruzalės, Judėjos ir Užjordanės.*

15 Tai žinodamas, Jėzus pasitraukė iš ten. Daugelis sekė paskui jį, ir jis visus gydė, 16 bet įspėdavo, kad jo negarsintų. 17 Taip turėjo išsipildyti pranašo Izaijo žodžiai:

18 Štai mano išrinktasis tarnas,
Mano mylimasis, kuriuo gėrisi mano siela.
Aš suteiksiu jam savo Dvasią,
Ir jis skelbs tautoms teisingumą.
19 Jis nesiginčys, nešauks,
ir negirdės niekas gatvėse jo balso.
20 Jis nenulauš palūžusios nendrės
ir neužgesins gruzdančio dagčio,
kol nenuves į pergalę teisingumo;
*21 o jo vardas teiks viltį tautoms.**

Mt 14,35-36 (Nr. 148)
Mt 9,20-21 (Nr. 95)
Mt 8,16-17 (Nr. 88)

Mk 3,7-12

7 Jėzus su mokiniais pasitraukė prie ežero. Įkandin sekė didelė minia iš Galilėjos. Taip pat iš Judėjos, 8 Jeruzalės ir Idumėjos, iš Užjordanės bei iš Tyro ir Sidono šalies atvyko daugybė žmonių, kurie buvo girdėję apie jo darbus. 9 Tuomet Jėzus liepė mokiniams laikyti jam paruoštą valtį, kad minia jo nesuspaustų. 10 Mat jis buvo daugelį išgydęs, ir visi, ką tik vargino ligos, veržėsi, norėdami prisiliesti. 11 Taip pat netyrosios dvasios, vos tik jį išvydusios, parpuldavo priešais ir šaukdavo: „Tu Dievo Sūnus!" 12 Bet Jėzus griežtai jas drausdavo, kad jo negarsintų.

Mk 6,54-56 (Nr. 148)
Mk 5,27-28 (Nr. 95)
Mk 1,32-34 (Nr. 38)

Lk 6,17-19

17 Nusileidęs su jais žemyn, apsistojo lygumoje. Ten buvo gausus jo mokinių būrys ir didelė daugybė žmonių iš visos Judėjos ir Jeruzalės, iš Tyro ir Sidono pajūrio. 18 Jie susirinko jo pasiklausyti ir pagyti iš savo ligų. Buvo pagydomi netyrųjų dvasių varginamieji. 19 Visa minia stengėsi jį paliesti, nes iš jo ėjo galia ir visus gydė.

(4,41) Iš daugelio išeidavo demonai, šaukdami: „Tu Dievo Sūnus!" Jis drausdavo juos, kad šito nesakytų; mat jie žinojo jį esant Mesiją.

Lk 8,44 (Nr. 95)
Lk 4,41 (Nr. 38,48)
Lk 6,12 (Nr. 49)

Jn

---

* *Iz 42, 1-3.*

Mt 4,24; Mt 8,28 ss; 17,15; 8,6; 9,2.6; Lk 2,2-5. **Mk 3,7ss:** Mk 1,27s. 33s. 4,1.24s; 5,24.27.31; 7,24-30; 2Kar 13,21; 1Kar 17,21; 2Kar 3,34. **Mt 4,25;** plg.: Mk 5,24; Mt 8,1; 19,2; 12,15; Mk 5,20; 7,31. **Mk 3,8 plg.:** Mk 1,5; Lk 5,17; Mk 7,24,31; Mt 15,2. **Mk 3,9.:** Mk 4,1; Jn 6,22; **Mt 12,15:** Mt 4,25; 2Kr 4,25 plg.: Mk 3.9 ; Mt 4,1; Jn 6,22. **Mt 12,15:** Mt 4,25; **Mk 3,10 plg.:** Mk 1,34; Mt 8,16; 15,30; 19,2; Lk 4,41; Mk 6,55s; Mt 14,35s; Mk 5,29.34; Lk 7,21. **Mk 3,11 plg.:** Lk 4,33ss (t.p. 41): 9,42; Mt 9,30; 17,18; Mk 1,43; 7.36; 8,30; 9,25 **Mk 3,12:** Lk 4,41ss Mk 1,43s; 5,43; 7,36; 8,26; Mt 8,4; 9,30; Lk 5,14; 8,56.
Mt 12,18ss; Iz 42,1-4; 41,9 ir t.t.. **Mt 12-18:** Ag 2,23; Mk 3,17; Mk 1,11; Apd 3,12..28; 4,27. 30; 1Met 28,6; Mal 3,17; Mt 12,18; (Iz 61,1). **Mt 12,20:** Hab 1,4; 1Kor 15,54s.57; Apd 4,12.

114. PATEPIMAS LAIDOTUVĖMS

(= Nr. 267 ir 306)

Mt 26,6-13

6 Kai Jėzus viešėjo Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose, 7 atėjo moteris,

alebastriniu brangaus kvapiojo aliejaus indu nešina ir jam sėdinčiam prie stalo išpylė ant galvos.

8 Tai pamatę, mokiniai pasipiktino ir kalbėjo: „Kam toks eikvojimas? 9 Juk buvo galima aliejų brangiai parduoti ir išdalyti pinigus vargšams".

10 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Kam skaudinate moterį?! Ji man padarė gerą darbą! 11 Vargšų jūs visuomet turite šalia savęs, o mane – ne visuomet.

12 Išpildama aliejų ant mano kūno, ji tai padarė mano laidotuvėms. 13 Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama ši Evangelija, ir jos atminimui bus pasakojama, ką yra padariusi".

Mt 6,22 (Nr. 95)
Mt 9,29-30 (Nr. 96)

Mk 14,3-9

3 Jėzui esant Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose, ir sėdint už stalo, atėjo moteris su alebastriniu indeliu, pilnu brangaus gryno nardo tepalo. Pradaužusi indelį, ji išpylė tepalą Jėzui ant galvos.

4 Kai kurie ten esantys susierzino ir kalbėjo vienas kitam: „Kam tas tepalo eikvojimas?! 5 Juk jį buvo galima parduoti daugiau negu už tris šimtus denarų ir pinigus išdalyti vargšams!" Taip jie murmėjo prieš tą moterį.

6 Bet Jėzus atsiliepė: „Palikite ją ramybėje! Kam ją skaudinate? Ji man padarė gerą darbą. 7 Vargšų jūs visuomet turite šalia savęs ir, kada tik panorėję, galite jiems gera daryti, o mane turėsite ne visuomet. 8 Ji padarė, ką galėjo.
Ji iš anksto patepė mano kūną laidotuvėms. 9 Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama Evangelija, bus ir jos atminimui pasakojama, ką ji yra man padariusi".

Mk 5,34 (Nr. 138)
Mk 10,52 (Nr. 264)

Mt 26,6 plg: Mt 21,17; Lk 11,37; 14,1; Mk 1,40; Lk 17,12. **Jn 12,1;** Jn 11,1-44. **Jn 12,2:** Lk 10,38ss. **Jn 12,3:** Jn 11,2. **Mt 26,7 plg.:** Ps 23,5. **Jn 12,4:** Jn 6,64.71; 13,11. **Lk 7,39:** Mt 16,14; 21,11.46; Mk 6,15; Lk 7,16; 24,19; Jn 4,19; Lk 22,64; Apd 5,9; 1Kor 14,24s. **Mk 14,5:** Mt 9,30; Mk 1,43; Jn 11,33.38. **Jn 12,6:** Jn 13,29; 2Met 24,8ss. **Lk 7,41:** Mt 18,23ss; 25,14ss; Lk 16,1ss; 19,12ss. **Lk 7,42:** Kun 25,8-17. **Lk 7,43:** Lk 10,28; 20,21. **Mt 26,10 plg.:** Mt 12,5; 16,8; 22,18; Lk 11,7; 18,5; Gal 6,17. **Mt 26,11 plg.:** Įst 15,11; Mk 2,19. **Lk 7,44b:** Pr 18,4; 19,2; 24,32; 43,24; 1Sam 25,41; Jn 13,5ss; 1Tim 5,10. **Lk 7,45:** 2Sam 15,5 ir t.t.; Mt 26,48; Apd 20,37; 1Kor 16,20; 2Kor 13,12; 1Tes 5,26; 1Pt 5,14. **Lk 7,46:** Ps 133,2; 23,5; **Mt 26,12 plg.:** Mk 16,1. **Mt 26,13 plg.:** Mt 24,14; 28,19; Mk 13,10; 16,15; Sir 50,6. **Lk 7,48:** Mt 9,2; Mk 2,5; Lk 5,20. **Lk 7,49:** Lk 5,21; Jn 5,12; Mk 2,6s. **Lk 7,50:** 1Sam 1,17.

Lk 7,36-50*

36 Vienas fariziejus užsiprašė Jėzų pietų. Atėjęs į fariziejaus namus, jis sėdo prie stalo. 37 Ir štai moteris, kuri buvo žinoma mieste nusidėjėlė, patyrusi, kad jis fariziejaus namuose, atsinešė alebastrinį indą kvapaus tepalo ir, 38 verkdama priėjusi iš užpakalio prie jo kojų, ėmė laistyti jas ašaromis, šluostyti savo galvos plaukais, bučiavo jo kojas ir tepė jas tepalu.
39 Tai matydamas fariziejus, kuris buvo Jėzų pasikvietęs, samprotavo pats vienas: „Jeigu šitas būtų pranašas, jis žinotų, kas tokia ši moteris, kuri jį paliečia, – kad ji nusidėjėlė!"

40 O Jėzus prabilo: „Simonai, turiu tau ką pasakyti". Tas atsiliepė: „Sakyk, Mokytojau!"
41 „Skolintojas turėjo du skolininkus. Vienas buvo skolingas penkis šimtus denarų, o kitas – penkiasdešimt. 42 Jiems neturint iš ko atiduoti, jis dovanojo abiem. Katras labiau jį mylės?" Simonas atsakė: „Manau, jog tasai, kuriam daugiau dovanota". Jėzus tarė: „Teisingai nusprendei".

44 Ir, atsisukęs į moterį, jis tarė Simonui: „Matai šitą moterį? Aš atėjau į tavo namus, tu nedavei man vandens kojoms nusimazgoti, o ji suvilgė jas ašaromis ir nušluostė savo plaukais. 45 Tu manęs nepabučiavai, o ji, vos man atėjus, nesiliauja bučiavusi man kojų. 46 Tu aliejumi man galvos nepatepei, o ji tepalu patepė man kojas. 47 Todėl aš tau sakau: jai atleidžiama daugybė jos nuodėmių, nes ji labai pamilo. Kam mažai atleista, tas menkai myli". 48 O jai tarė: „Atleidžiamos tau nuodėmės". 49 Sėdintieji kartu už stalo pradėjo svarstyti: „Kas gi jis toks, kad net ir nuodėmes atleidžia?!" 50 O jis dar tarė moteriai: „Tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Eik rami!"

Lk 10,38-42 (Nr. 164)
Lk 17,19 (Nr. 233)
Lk 8,48 (Nr. 138)
Lk 18,42 (Nr. 264)

Jn 12,1-8

1 Šešioms dienoms belikus iki Velykų, Jėzus atėjo į Betaniją, kur gyveno jo prikeltasis iš numirusių Lozorius. 2 Ten buvo jam iškeltos vaišės. Morta tarnavo, o Lozorius kartu su svečiais vaišinosi prie stalo. 3 Paėmusi svarą brangių tepalų iš gryno nardo, Marija patepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. Namai pakvipo tepalais.
4 Vienas jo mokinys – Judas Iskariotas, kuris turėjo jį išduoti, pasakė: 5 „Kodėl to tepalo neparduota už tris šimtus denarų ir pinigų neatiduota vargšams?!" 6 Jis taip sakė ne kad jam būtų rūpėję vargšai, bet kad pats buvo vagis ir, turėdamas rankose kasą, grobstė įplaukas.

7 O Jėzus tarė: „Palik ją ramybėje. Ji tai laikė mano laidotuvių dienai. 8 Vargšų jūs visada turite šalia savęs, o mane ne visuomet turėsite".

Jn 11,2 (Nr. 259)
Jn 7,59 – 8,11 (Nr. 242)

* *Ginčijamasi, ar įvykis aprašytas Lk 7,36-50, yra tas pats, kaip ir Mt, Mk, Jn tekstuose.*

115. JĖZŲ LYDINČIOS MOTERYS

Mt	Mk	Lk 8,1-3	Jn
(9,35) Jėzus ėjo per visus miestus ir kaimus, mokydamas sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydydamas visokias ligas bei negalias.	*(6,6b)...ėjo per apylinkės kaimus ir mokė.* *(16,9) Prisikėlęs anksti rytą, pirmąją savaitės dieną, Jėzus pirmiausia pasirodė Marijai Magdalenai, iš kurios buvo išvaręs septynis demonus.*	[1] Jėzus keliavo per miestus ir kaimus, mokydamas ir skelbdamas gerąją naujieną apie Dievo karalystę. Su juo buvo Dvylika [apaštalų] [2] ir kelios moterys, išgydytos nuo piktųjų dvasių bei ligų; tai Marija, vadinama Magdalena, iš kurios buvo išėję septyni demonai, [3] Erodo prievaizdo Chūzo žmona Joana, Zuzana ir daug kitų moterų, kurios šelpė juos savo turtu.	

Mt 27,55-56; Mk 15,40-41; Lk 23,49 (Nr. 348)
Mt 4,23; Mk 1,39; Lk 4,44 (Nr. 40)

Lk 8,1 plg.: Apd 17,1; Mk 1,39; Lk 4,43. **Lk 8,2 plg.:** Mt 28,1; Jn 20,11-18; Lk 10,38ss; 13,11; 23,27; 24,10; Apd 1,14; Mt 27,61; Jn 19,25; Mt 12,45; Lk 11,26; 8,30. **Lk 8,3:** Lk 24,10?; Apd 13,1.

116. JĖZAUS ARTIMŲJŲ NETIKĖJIMAS

Mt	Mk 3,20-21	Lk	Jn
	[20] Jėzui sugrįžus namo, vėl susirinko tiek žmonių, kad jie nebegalėjo nė pavalgyti. [21] Saviškiai, apie tai išgirdę, ėjo sulaikyti jo, sakydami, kad jis netekęs nuovokos.		

Mk 3,20: Mk 2,2.15; 6,31; Iš 2,20 ir t.t.; Mk 7,5; Jn 6,23.31.51. **Mk 3,21:** Pat 31,21 (LXX); Ps 69,9; Mt 13,57; Jn 4,44; Mt 12,46; Lk 8,19; Dan 13,33; 1Mak 9,44; Išm 5,4; Zch 13,3; Mk 6,17 ir t.t.; Jn 7,20; 8,48.52; 10,20; Mt 11,18; 2Kor 5,13.

117. KALTINIMAI DĖL RYŠIŲ SU ŠĖTONU

(= Nr. 188; plg. 97)

Mt 12,22-30

[22] Kartą pas Jėzų buvo atvestas apsėstasis, kuris buvo aklas ir nebylys. Jėzus išgydė jį, tada šis prakalbo ir praregėjo. [23] Ištisos minios netvėrė iš nuostabos ir klausinėjo: „Ar nebus šitas Dovydo Sūnus?!“
[24] Tai išgirdę, fariziejai sakė: „Jis išvaro demonus ne kitaip, kaip tik demonų valdovo Belzebulo galia“.
[25] Žinodamas jų mintis, Jėzus tarė:
„Kiekviena suskilusi karalystė bus nusiaubta, ir joks suskilęs miestas ar namas neišsilaikys.
[26] Tad jeigu šėtonas išvarinėtų šėtoną, irgi būtų savyje susikaldęs. Kaipgi tuomet galėtų išsilaikyti jo karalystė?

[27] Jeigu jau aš išvarau demonus Belzebulo galia, tai kieno galia išvaro jūsų sekėjai?! Todėl jie bus jūsų teisėjai. [28] Bet jeigu aš išvarau demonus Dievo Dvasios jėga, tai tikrai pas jus atėjo Dievo karalystė.

[29] Argi gali kas nors įsilaužti į galiūno namus ir pasiglemžti jo turtą, pirmiau nesurišęs galiūno?! Tik tada jis apiplėš jo namus.
[30] Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas su manimi nerenka, tas barsto“.

Mt 16,1 (Nr. 154)
Mt 12,38 (Nr. 119)

Mt 9,32-34

[32] Jiems pasitraukus, štai buvo atvestas demono apsėstas nebylys. [33] Išvarius demoną, nebylys prakalbo. Minios stebėjosi ir sakė: „Dar niekad Izraelyje nėra buvę tokių dalykų“.
[34] O fariziejai kalbėjo: „Jis išvaro demonus jų valdovo galia“.

Mk 3,22-27

[22] Atvykę iš Jeruzalės Rašto aiškintojai sakė: „Jis turi Belzebulą“ ir: „Demonų kunigaikščio galia jis išvaro demonus“.

[23] O Jėzus, pasivadinęs juos, ėmė kalbėti palyginimais: „Kaip gali šėtonas išvaryti šėtoną? [24] Jei karalystė susikaldžiusi, tokia karalystė neišsilaiko. [25] Ir jei namai suskilę, tie namai neišlieka. [26] Todėl, jei šėtonas sukyla pats prieš save ir tampa susiskaldęs, jis neišsilaikys, jam ateis galas.

[27] Niekas neįsiveržia į galiūno namus ir nepasiglemžia jo turto, pirmiau nesurišęs galiūno. Tik tada apiplėšia jo namus“.

Mk 8,11 (Nr. 154)
Mk 9,40 (Nr. 167)

Lk 11,14-23

Kartą Jėzus išvarė nebylumo demoną. Demonui išėjus, nebylys prakalbėjo, ir minia stebėjosi.

[15] Kai kurie žmonės sakė: „Jis išvaro demonus demonų valdovo Belzebulo galia“. [16] Kiti, mėgindami jį, reikalavo ženklo iš dangaus.
[17] Žinodamas, ką jie mano, Jėzus jiems tarė:
„Kiekviena suskilusi karalystė bus sunaikinta, ir namai grius ant namų.
[18] Jeigu ir šėtonas pasidalijęs, tai kaip išsilaikys jo karalystė?! Jūs sakote mane išvejant demonus Belzebulo galia. [19] Jeigu jau aš išvarau juos Belzebulo galia, tai kieno galia išvaro jūsų sekėjai? Todėl jie bus jūsų teisėjai. [20] Bet jei aš išveju demonus Dievo pirštu, tai tikrai pas jus atėjo Dievo karalystė.
[21] Kai apsiginklavęs galiūnas sergi savo sodybą, tada ir jo turtas apsaugotas. [22] Bet jei užpuls stipresnis ir jį nugalės, tai atims jo ginklus, kuriais tas pasitikėjo, ir išdalys grobį.
[23] Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas nerenka su manimi, tas barsto.

Lk 9,50 (Nr. 167)

Jn 7,20 (Nr. 240); 10,20 (Nr. 250); 8,48.52 (Nr. 247); 4,35 (Nr. 31) 6,30 (Nr. 149)

Mt 9,32 plg.: Mt 11,5; 15,30s; Mk 7,32.37; 9,25. **Mt 9,33 plg.:** Mt 11,4ss; 15,31; Mk 2,12; 7,37; Lk 7,22s; Jn 7,31; Mt 9,37; 15,22; 20,29s. **Mt 9,34 plg.:** Mt 12,24ss; Lk 11,17ss; Mk 15,1; 2,6; 3,28ss; 7,1; Jn 1,19; Mk 3,30; Mt 10,25; 2Kar 1,2.6.
Mt 12,25 plg.: Mt 9,4; Mk 2,8; Lk 6,8; 9,47; Mt 18,23ss; 22,2ss; Lk 14,31ss; 19,12ss; Mt 7,24ss; Lk 6,47ss. **Mk 12,23:** Iš 1,11; 8,7; 2Tes 2,9; Apr 13,13. **Mt 12,27 plg.:** Mt 8,12; Mk 9,38; Apd 19,13. **Mt 12,28 plg.:** Lk 17,20s; 19,11; 21,31; 1Jn 3,8. **Lk 11,20:** Iš 8,15(19); Įst 9,10 ir t.t. **Mt 12,29 plg.:** Iz 49,24; 53,12; Kol 2,15; 1Jn 4,4.

118. NUODĖMĖS ŠVENTAJAI DVASIAI

(= Nr. 197; plg. Nr. 73)

Mt 12,31-37

[31] „Sakau jums: kiekviena nuodėmė ir piktžodžiavimas bus žmonėms atleisti, bet piktžodžiavimas Dvasiai nebus atleistas. [32] Jei kas tartų žodį prieš Žmogaus Sūnų, tam bus atleista, o kas kalbėtų prieš Šventąją Dvasią, tam nebus atleista nei šiame, nei būsimajame gyvenime.

[33] Arba sakykite medį esant gerą ir jo vaisių gerą, arba sakykite medį esant netikusį ir jo vaisių blogą,
nes medis pažįstamas iš vaisių.

[34] Angių išperos, kaip jūs galite kalbėti gera, būdami blogi?! Juk burna kalba tai, ko pertekusi širdis. [35] Geras žmogus iš gero lobyno iškelia gera, o blogas iš blogo lobyno iškelia bloga.
[36] Todėl sakau jums: teismo dieną žmonės turės duoti apyskaitą už kiekvieną pasakytą tuščią žodį. [37] Pagal savo žodžius būsi išteisintas ir pagal savo žodžius būsi pasmerktas“.

Mt 7,16-20

[16] Jūs pažinsite juos iš vaisių. Argi kas gali pasiskinti vynuogių nuo erškėčių ar figų nuo usnių?! [17] Juk geras medis duoda gerus vaisius, o netikęs medis – blogus. [18] Geras medis negali duoti blogų vaisių, o netikęs – gerų. [19] Kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį. [20] Taigi jūs pažinsite juos iš vaisių.

Mk 3,28-30

[28] „Iš tiesų sakau jums: bus dovanoti žmonių vaikams visi nusikaltimai ir piktžodžiavimai, kad ir kaip jie piktžodžiautų,
[29] bet jei kas piktžodžiautų Šventajai Dvasiai, tam amžiais nebus dovanota, ir jis bus kaltas amžina nuodėme“.
[30] Jie mat sakė: „Jis turi netyrąją dvasią“.

Lk 12,10; 6,43-45

[10] „Kas tartų žodį prieš Žmogaus Sūnų, tam bus atleista,
o kas piktžodžiautų Šventajai Dvasiai, tam nebus atleista“.

[43] „Nėra gero medžio, kuris megztų blogus vaisius, nei vėl netikusio, kuris megztų gerus vaisius.
[44] Kiekvienas medis pažįstamas iš vaisių. Nuo usnių niekas nerenka figų, o nuo erškėčio neskina vynuogių.

[45] Geras žmogus iš gero savo širdies lobyno ima gera, o blogasis iš blogo lobyno ima bloga. Jo burna kalba tai, ko pertekusi širdis“.

Jn

Rom 1,32: *Nors žino Dievo sprendimą, jog visa tai darantys verti mirties, jie ne tik patys taip daro, bet ir palaiko taip darančius.*
1Jn 5,16: *Jei kas mato nusidedant savo brolį, tačiau ne iki mirčiai, teprašo, ir Dievas duos jam gyvybę, būtent tiems, kurie nusideda ne iki mirčiai. Mat yra nuodėmė iki mirčiai, ir aš kalbu ne apie ją, kad būtų prašoma.*

Mt 12,31 plg.: Įst 27,15ss; 1Met 16,36; 1Kar 1,36; Jer 11,5; Sk 15,22ss; 1Sam 2,25; Rom 3,25; 1Kor 6,18; Hbr 6,4-6; 10,29; 1Jn 5,16. **Mt 12,32 plg.:** Apd 3,17s; 13,27s; 1Tim 1,12; 1Sam 2,25; Pr 2,16s; Iš 12,10; Mt 15,24ss; Iš 23,30s. **Mk 3,30:** Mk 3,11. **Mt 7,16 plg.:** Sir 27,6(7); Pr 3,18; Sk 13,23 ir t.t.; Iz 5,2.4; Job 31,40; Jok 3,12; Gal 5,19-23. **Mt 7,18:** Mt 12,33; Jn 15,5s.8.16; Oz 9,10; 1Jn 3,9; Lk 13,6-9; Tit 3,14; Mt 13,40. **Mt 7,19:** Iz 5,1-7; Jer 24,2-10; Hab 3,17; Mt 3,10; 21,19; Jud 12. **Mt 12,34:** Mt 3,7.10; 23,33; 15,3.6.11.19; Rom 8,6s; 2Kor 6,11; Ef 4,29; Jok 3,5ss. **Mt 12,35:** Mt 13,52; Tit 1,15; Mt 9,38. **Mt 12,36s:** Ps 51,6; Pat 12,6; 18,21; Mal 3,13ss; Mt 15,18; Lk 19,22; Ef 5,4; Kol 4,6; Jok 3,6; Jud 15; Lk 16,2; Apd 19,40; Rom 14,12; Hbr 13,17; 1Pt 4,5. Plg. Nr. 73.

119. JONOS ŽENKLAS

(= Nr. 154 ir 191)

Mt 12,38-42

38 Tuomet kai kurie Rašto aiškintojai ir fariziejai ėmė reikalauti: „Mokytojau, mes norime, kad parodytum ženklą“.
39 Jis atsakė:
„Pikta ir neištikima karta reikalauja ženklo, bet nebus jai duota kito ženklo, tik pranašo Jonos ženklas. 40 Kaip *Jona išbuvo tris dienas ir tris naktis jūrų pabaisos pilve,* taip ir Žmogaus Sūnus išbus tris dienas ir tris naktis žemės širdyje. 41 Ninevės gyventojai teismo dieną kelsis drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atsivertė, išgirdę Jonos pamokslus, o štai čia daugiau negu Jona. 42 Pietų šalies karalienė* teismo dieną prisikels drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes ji atkeliavo nuo žemės pakraščių klausytis Saliamono išminties, o štai čia daugiau negu Saliamonas“.

Mt 16,1-4

1 Čia pas jį atėjo fariziejų ir sadukiejų jo mėginti. Jie prašė parodyti jiems ženklą iš dangaus.
2 Jis atsakė:**
4 „Pikta ir neištikima giminė reikalauja ženklo, tačiau jai nebus duota kitokio ženklo, kaip tik Jonos ženklas“. Ir, palikęs juos, nuėjo šalin.

Jn 6,30: Jie dar klausė: „Tai kokį padarysi ženklą, kad pamatytume ir tave įtikėtume? Ką nuveiksi?“

* *Žr. 1Kar 10,1-10.*
** *Šioje vietoje dalyje Mss yra žodžiai 2b-3, kurie veikiausiai nepriklauso originaliajam tekstui. Į juos bus atsižvelgta lentelėje Nr. 205, kartu su paraleliniu tekstu Lk 12,54-56, su kuriuo jie giminingi.*

Mt 12,38 plg.: Mt 8,19 ir t.t.; 16,4; 19,3; 22,35; Mk 10,2; Jn 6,30; 8,6; 2,18; 4,48; 20,29; 1Kor 1,22; Mt 27,42; Lk 23,8. **Mt 12,39 plg.:** Mt 12,45; 28,11-15; Mk 7,34; 8,38; Įst 32,5; Oz 1-3; Rom 8,23.26; 2Kor 5,2.4; Mk 8,38; Mt 17,17; Lk 9,41; Apd 2,40; Fil 2,15. **Mt 12,40 plg.:** Jon 2,1; 4,5ss; Ef 4,9; 1Pt 3,19; Mt 16,21; 17,23; 20,19; 27,63; Jn 2,19.21s; Įst 4,11; Ez 27,4.25ss; Jon 2,4; Ps 46,3. **Mt 12,41 ir Lk 11,32:** Mt 10,15; 11,22; Lk 10,14; Jon 3,5; Mt 11,9.21-24; 12,6. **Mt 12,42 plg.:** 1Kar 10,1-13; 2Met 9,1-12; Mt 8,10s; 21,43; 11,9.

Mk 8,11-13

11 Čia priėjo fariziejų ir ėmė su Jėzumi ginčytis. Spęsdami jam pinkles, jie reikalavo ženklo iš dangaus.
12 Atsidusęs iš širdies gilumos, jis tarė: „Ir kam gi ši giminė reikalauja ženklo? Iš tiesų sakau jums: ženklo šiai giminei nebus duota!“ 13 Ir, palikęs juos, jis vėl sėdo į valtį ir nuplaukė į kitą krantą.

Lk 11,29-32

(11,16) Kiti, mėgindami jį, reikalavo ženklo iš dangaus.

29 Žmonėms gausiai susirinkus, Jėzus pradėjo kalbėti: „Ši karta yra pikta karta. Ji reikalauja ženklo, bet jai nebus duota jokio kito ženklo, kaip tik Jonos ženklas. 30 Kaip Jona buvo ženklas ninevięčiams, taip Žmogaus Sūnus bus šiai kartai.

31 Pietų šalies karalienė* teismo dieną prisikels drauge su šios kartos žmonėmis ir juos pasmerks. Juk ji atkeliavo nuo žemės pakraščių pasiklausyti Saliamono išminties, o štai čia daugiau negu Saliamonas. 32 Ninevės gyventojai teismo dieną kelsis su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atsivertė, išgirdę Jonos pamokslus, o štai čia daugiau negu Jona.

Jn

120. NETYROSIOS DVASIOS SUGRĮŽIMAS

(= Nr. 189)

Mt 12,43-45

43 „Netyroji dvasia, išėjusi iš žmogaus, klaidžioja bevandenėse vietose, ieškodama poilsio neranda. 44 Tada ji sako: ‘Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau’. Sugrįžusi randa juos tuščius, išluotus ir išpuoštus. 45 Tada eina, pasiima kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir įėjusios jos ten apsigyvena. Ir paskui tam žmogui darosi blogiau negu pirma. Taip atsitiks ir šiai piktai kartai“.

Mk

Lk 11,24-26

24 „Netyroji dvasia, išėjusi iš žmogaus, klaidžioja bevandenėse vietose, ieškodama poilsio. Neradusi ji sako sau: ‘Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau’. 25 Sugrįžusi randa juos iššluotus ir išpuoštus. 26 Tada eina, pasiima kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir įėjusios jos ten apsigyvena. Ir paskui tam žmogui darosi blogiau negu pirma“.

Jn

Mt 12,43 plg.: Mt 10,1; 8,16; Mk 1,23; 3,11.30; 5,2.3.8.13; 6,7 ir t.t.; Lk 4,33; 6,18; 8,29; 9,42; Iz 13,21; 34,14; 43,19. **Mt 12,44 plg.:** Rom 8,9; 1Kor 3,16; 6,19; 2Kor 6,16; Ef 2,21s; 1Kor 7,5; Lk 15,8; **Mt 12,45 plg.:** Lk 8,2; Mk 5,9; 16,9; Mt 27,64; Jn 5,14; 2Pt 2,20.

121. JĖZAUS MOTINA IR BROLIAI

(= Nr. 135)

Mt 12,46-50

46 Jam tebekalbant minioms, štai jo motina ir broliai stovėjo lauke ir norėjo su juo pasimatyti. 47 O kažkas jam pranešė: „Štai tavo motina ir broliai stovi lauke, nori su tavim pasikalbėti“. 48 Jis atsakė pranešusiam: „Kas gi mano motina ir kas mano broliai?“ 49 Ir, ištiesęs ranką į mokinius, tarė: „Štai mano motina ir mano broliai! 50 Kiekvienas, kas tik vykdo mano dangiškojo Tėvo valią, yra man brolis, ir sesuo, ir motina“.

Mt 7,21 (Nr. 74)

Mk 3,31-35

31 Atėjo Jėzaus motina ir broliai ir, lauke sustoję, per kitus prašė jį iškviesti. 32 Aplink jį sėdėjo minia, kai jam buvo pranešta: „Štai tavo motina ir broliai bei seserys lauke stovi ir ieško tavęs“. 33 O jis atsakė: „Kas yra mano motina ir broliai?“ 34 Ir, apžvelgęs aplink sėdinčius, pasakė: „Štai mano motina ir broliai! 35 Kas tik vykdo Dievo valią, tas man ir brolis, ir sesuo, ir motina“.

Lk 8,19-21

19 Pas Jėzų atėjo motina ir broliai, bet negalėjo prasimušti iki jo per minią. 20 Jam buvo pranešta: „Tavo motina ir broliai stovi lauke, nori su tavimi pasimatyti“. 21 O jis atsakė:

„Mano motina ir mano broliai – tai tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jį vykdo“.

Jn

Mk 3,20-21: *20 Jėzui sugrįžus namo, vėl susirinko tiek žmonių, kad jie nebegalėjo nė pavalgyti. 21 Saviškiai, apie tai išgirdę, ėjo sulaikyti jo, sakydami, kad jis netekęs nuovokos.*
Jn 15,14: *Jūs būsite mano draugai, jei darysite, ką jums įsakau.*

Mt 12,46 plg.: Ps 69,9; Lk 2,49; Mt 13,55s; Mk 4,10s; Jn 6,42; 7,5; Apd 1,14. **Mt 12,47 plg.:** Lk 9,9; 19,3; 23,8; Jn 12,21. **Mt 12,48 plg.:** Įst 33,9; Jn 2,4. **Mt 12,49 plg.:** Mk 3,5; 10,23.29; Ps 22,23; Mt 28,10; Jn 20,17; Rom 8,29 ir t.t. **Mt 12,50 plg.:** Mt 13,23; 19,29; Mk 1,20; Lk 11,28; Jn 8,31.51; 14,23; 15,14; Jok 1,2ss.

122. PALYGINIMAS APIE SĖJĖJĄ

Mt 13,1-9

1 Vieną dieną, išėjęs iš namų, Jėzus sėdėjo ant ežero kranto. 2 Prie jo susirinko didžiulė minia; todėl jis įlipo į valtį ir atsisėdo, o visi žmonės stovėjo pakrantėje. 3 Ir jis daug jiems kalbėjo palyginimais. Jis sakė: „Štai sėjėjas išsirengė sėti. 4 Jam besėjant, vieni grūdai nukrito prie kelio, ir atskridę paukščiai juos sulesė. 5 Kiti nukrito ant uolų, kur buvo nedaug žemės. Jie greitai sudygo, nes neturėjo gilesnio žemės sluoksnio. 6 Saulei patekėjus, daigai nuvyto ir, neturėdami šaknų, sudžiūvo. 7 Kiti krito tarp erškėčių. Erškėčiai išaugo ir nusmelkė juos. 8 Dar kiti nukrito į gerą žemę ir davė derlių:

vieni – šimteriopą grūdą, kiti – šešiasdešimteriopą, dar kiti – trisdešimteriopą. 9 Kas turi ausis, teklauso!“

Mk 4,1-9

1 Jėzus vėl ėmė mokyti paežerėje. Prie jo susirinko didžiausia minia, kad jis net įlipo į valtį ežere ir sėdėjo ant vandens, o visa minia liko sausumoje palei ežerą. 2 Jis mokė juos daugelio dalykų palyginimais. Mokydamas bylojo: 3 „Paklausykite! Antai sėjėjas išsirengė sėti. 4 Jam besėjant, dalis grūdų nukrito palei kelią, ir atskridę paukščiai juos sulesė. 5 Kiti grūdai nukrito į uolėtą dirvą, kur buvo mažai žemių, ir greit sudygo, nes neturėjo gilesnio žemės sluoksnio. 6 Bet, saulei užtekėjus, daigai nuvyto ir, neturėdami šaknų, sudžiūvo. 7 Kiti krito tarp erškėčių; erškėčiai išaugo ir nusmelkė juos, ir jie nedavė derliaus. 8 Dar kiti nukrito į gerą žemę, sudygo, užaugo ir davė derlių: vieni – trisdešimteriopą grūdą, kiti – šešiasdešimteriopą, treti – šimteriopą“. 9 Jis dar pridėjo: „Kas turi ausis klausyti – teklauso!“

Mk 2,13 (Nr. 44)

Lk 8,4-8

4 Susirinkus gausiai miniai ir žmonėms dar skubant iš visų miestų pas Jėzų,

jis bylojo palyginimu:

5 „Sėjėjas išsirengė sėti javų. Jam sėjant, vieni grūdai nukrito pakelėje, buvo sumindžioti, ir dangaus sparnuočiai juos sulesė. 6 Kiti nukrito ant uolų, ir jų daigai sudžiūvo, nes trūko drėgmės.

7 Dar kiti nukrito tarp erškėčių, ir tie, kartu išaugę, juos nusmelkė. 8 O dar kiti nukrito į gerą žemę ir išaugę davė šimteriopą derlių“.

Tai papasakojęs, jis sušuko: „Kas turi ausis klausyti – teklauso!“

Lk 5,1-3 (Nr. 41)

Jn

Mt 13,1 plg.: Mt 5,1; 15,29; 24,3; Mk 2,13. **Mt 13,2 plg.:** Mt 13,36; Mk 1,14s; 4,10 it t.t.; 3,9; 6,34; Jn 6,22. **Mt 13,3 plg.:** Ts 9,7; Iz 28,23; Ez 20,47; Mk 1,38; 2,13.17; 1Kar 5,12; Pat 1,1; Sir 47,17; Mok 12,9; Mt 13,34ss; Hbr 9,9; 11,19. **Mt 13,5 plg.:** Mt 13,20. **Mt 13,6:** Jon 4,7.10; Jok 1,11; 1Pt 1,24s; Jn 15,6; Ps 1,3; Jer 17,8. **Mt 13,7 plg.:** Pr 3,18; Job 31,40; Iz 32,13; Oz 10,8; Hbr 6,8. **Mt 13,8 plg.:** Pr 26,12; Iz 5,10. **Mt 13,9 plg.:** Jer 5,21; Ez 12,2; Iz 6,9; Mt 11,15; 13,43; 25,29; Mk 4,23; 7,16; Lk 12,21; 13,9; 14,35; 21,4; Apr 2,7.11.17 ir t.t.

123. PALYGINIMŲ TIKSLAS

(= Nr. 303)

Mt 13,10-17

[10] Priėję mokiniai paklausė: „Kodėl jiems kalbi palyginimais?“ [11] Jėzus atsakė: „Jums duota pažinti dangaus karalystės slėpinius, o jiems neduota.

[12] Mat kas turi, tam bus duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi. [13] Aš jiems kalbu palyginimais dėl to, kad jie žiūrėdami nemato, klausydami negirdi ir nesupranta.

[14] Jiems pildosi Izaijo pranašystės žodžiai:
Girdėti girdėsite, bet nesuprasite,
Žiūrėti žiūrėsite, bet nematysite.
[15] Šitos tautos širdis aptuko.
Jie prastai girdėjo ausimis ir užmerkė akis,
kad kartais nepamatytų akimis,
neišgirstų ausimis, nesuprastų širdimi
*ir neatsiverstų, ir aš jų nepagydyčiau.**

[16] Todėl palaimintos jūsų akys, nes mato, ir jūsų ausys, nes girdi. [17] Iš tiesų sakau jums: daugel pranašų ir teisiųjų troško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo“.

Mt 25,29 (Nr. 299)

Mk 4,10-12

[10] Kai Jėzus pasiliko vienas, jo palydovai kartu su Dvylika ėmė klausinėti apie palyginimus. [11] Jis atsakė: „Jums atiduotas Dievo karalystės slėpinys, o svetimiesiems viskas sakoma palyginimais,
(4,25)„Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką turi“,
[12] kad jie
regėti regėtų, bet nematytų,
girdėti girdėtų, bet nesuprastų,
*kad neatsiverstų ir nebūtų jiems atleista“.**

(8,17b-18a) [17b]„Ar vis dar nieko neišmanote ir nesuprantate, ir vis dar esate be nuovokos? [18a] Turite akis, ir nematote; turite ausis, ir negirdite?!“

Lk 8,9-10

[9] Jo mokiniai paklausė, ką reiškiąs tasai palyginimas. [10a] Jis atsakė: „Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptis, o kitiems jos skelbiamos palyginimais.
(8,18b) „Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis tariasi turįs“.

[10b] kad
regėdami nematytų
ir girdėdami nesuprastų.

(10,23-24) [23] Atsigręžęs vien tiktai į mokinius, jis tarė: „Palaimintos akys, kurios regi, ką jūs regite. [24] Sakau jums: daugel pranašų ir karalių troško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo“.

Lk 19,26 (Nr. 266)

Jn 12,37-40

(9,39) O Jėzus prabilo: „Aš atėjau į šį pasaulį daryti teismo, kad neregiai praregėtų, o regintieji apaktų“.

[37] Nors Jėzus jų akivaizdoje padarė tiek daug ženklų, tačiau jie juo netikėjo. [38] Išsipildė pranašo Izaijo žodžiai: *Viešpatie, kas patikėjo mūsų skelbimu, ir kam buvo apreikšta Viešpaties rankos galybė?* [39] Jie neįstengė tikėti, nes, anot Izaijo: [40] Jis *apakino jiems akis ir sukietino širdį, kad nematytų akimis ir nesuvoktų širdimi, – kad neatsiverstų ir aš jų nepagydyčiau.**

---

* Iz 6,9-10

Mt 13,10 plg.: Mt 13,34; Mk 4,34 ir t.t.; Lk 8,11s. **Mt 13,11 plg.:** Mt 11,25; 16,1; 1Kor 2,10; Dan 2,25ss.47; Išm 2,22; 1Kor 5,12s; Kol 4,5; 1Tes 4,12; 1Tim 3,7; Apd 5,13; 1Tes 4,13; 5,6; Ez 17,2; Hab 2,6; Ps 49,5; Pat 1,6; Sir 41,11. **Mt 13,12 plg.:** Mt 25,29; Lk 19,26. **Mt 13,13 plg.:** kaip Mt 13,14. **Mt 13,14s plg.:** Iz 6,9s; Įst 29,3; Jer 5,21; Ez 12,2; Mt 11,4; 11,25; Lk 16-9,42; Jn 6,36.40; 8,43; 9,40; 15,24; Apd 13,40s (Hab 1,5); Apd 28,26s; 1Kor 14,21s (Iz 28,11). **Jn 12,38;** Iz 53,1. **Mt 13,16 plg.:** Mt 11,25; Pat 20,12; Iz 52,10; Mt 5,3-11; 11,6; 16,17; Lk 2,30; 1Jn 1,1ss. **Mt 13,17 plg.:** Iz 52,15; Mt 13,17; Jn 8,56; Hbr 11,13; 1Pt 1,10ss; 1Jn 1,1ss.

124. PALYGINIMO APIE SĖJĖJĄ AIŠKINIMAS

Mt 13,18-23	Mk 4,13-20	Lk 8,11-15	Jn
[18] „O jūs dabar pasiklausykite palyginimo apie sėjėją.	[13] Ir jis paklausė: „Nejau nesuprantate šito palyginimo?! Tai kaipgi suprasite visus kitus palyginimus?	[11] „Palyginimas štai ką reiškia:	
[19] Pas kiekvieną, kuris girdi žodį apie karalystę ir nesupranta, ateina piktasis ir išplėšia, kas buvo pasėta širdyje. Tai ir yra pasėlys prie kelio. [20] Pasėlys ant uolų – tai tasai, kuris, girdėdamas žodį, tuojau su džiaugsmu jį priima. [21] Tačiau jis be šaknų, nepastovus žmogus. Ištikus kokiai negandai ar persekiojimui dėl žodžio, jis greit atkrinta. [22] Pasėlys tarp erškėčių – tai tas, kuris klauso žodžio, bet šio pasaulio rūpesčiai ir turto apgaulė nustelbia žodį, ir jis lieka nevaisingas.	[14] Sėjėjas – tai sėjantis žodį. [15] Palei kelią sėjamas žodis – tai žmonės, kuriems vos išgirdus žodį ateina šėtonas ir išplėšia juose pasėtąjį žodį. [16] Panašiai ir su tais, kurie pasėti uolynėje. Išgirdę žodį, jie tuojau su džiaugsmu jį priima. [17] Bet jie neturi savyje šaknų ir yra nepastovūs. Ištikus kokiai negandai ar persekiojimui dėl žodžio, jie greit atkrinta. [18] Yra dar kiti – sėjami tarp erškėčių. Jie išgirsta žodį, [19] bet pasaulio rūpesčiai, turto apgaulė ir įvairios sukilusios aistros nusmelkia žodį, ir jis tampa nevaisingas.	sėkla yra Dievo žodis. [12] Pakelėje – tai tie, kurie klausosi, paskui ateina velnias ir išrauna žodį iš jų širdies, kad jie netikėtų ir nebūtų išgelbėti. [13] Ant uolų – tie, kurie, išgirdę žodį, su džiaugsmu jį priima, bet neturi šaknų: kurį laiką jie tiki, o gundomi atkrinta. [14] Kas krito tarp erškėčių – tai tie, kurie išgirdo, bet tolyn eidami liko nusmelkti rūpesčių, turtų ir gyvenimo malonumų ir neduoda vaisiaus.	
[23] Pasėlys geroje žemėje – tasai, kuris girdi ir supranta žodį; tas ir duoda derlių: kas šimteriopą, kas šešiasdešimteriopą, o kas trisdešimteriopą“.	[20] Geroje žemėje pasėta sėkla – tai tie, kurie išgirsta žodį, priima jį ir duoda vaisių: trisdešimteriopą, šešiasdešimteriopą ir šimteriopą“.	[15] Nukritusi į gerą žemę sėkla – tai tie, kurie klauso žodžio, išsaugo jį taurioje ir geroje širdyje ir duoda vaisių kantrumu“.	

Mt 13,18 plg.: Mt 13,3-9; 1Kor 9,11 ir t.t. **Mt 13,19 plg.:** Mt 13,14; Rom 1,16; 1Kor 1,21 ir t.t.; 1Tes 2,18; 3,5; 2Kor 11,3. **Mt 13,20 plg.:** Mt 13,5; Apd 8,14; 11,1; 17,11; 1Tes 1,6; 2,13; 2Kor 11,4; 2Tim 1,8s; Jok 1,21. **Mt 13,21 plg.:** 1Tim 4,1; 2Tim 4,3; Rom 8,35; 2Kor 4,8s; Hbr 11,25; 1Tes 3,7; 2Tes 1,4. **Mt 13,22 plg.:** Mt 6,19-34; 19,23; Lk 12,22-33; Lk 14,18-20; 21,34; 1Tim 6,9; Tit 3,14; 2Pt 1,8; 2,13; 2Tes 2,10; Hbr 3,13; Tit 3,3; Jok 4,1.3; 2Pt 2,13. **Mt 13,23 plg.:** Mt 3,8; 12,33; Lk 13,9; Jn 15,2.4s.8.16; Rom 7,4s; Kol 1,6.10. **Lk 8,15b:** Lk 21,19; Rom 2,7; Hbr 10,36; 12,1; Apr 3,10; 13,10; 14,12.

125. PALYGINIMAS SU ŽIBURIU

(plg. Nr.53,81)

Mt	Mk 4,21-25	Lk 8,16-18	Jn
(5,15)„Ir niekas nevožia indu degančio žiburio, bet jį stato į žibintuvą, kad šviestų visiems, kas yra namuose“.	[21] Jėzus jiems dar sakė: „Argi žiburys atnešamas pakišti po indu ar po lova? Argi ne įstatyti į žibintuvą?!	[16] „Nė vienas, uždegęs žiburį, nevožia jo indu ir nekiša po lova, bet stato į žibintuvą, kad ateinantys matytų šviesą.	
(10,26)„Taigi nebijokite jų. Juk nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko nepaslėpta, kas nepasidarys žinoma“.	[22] Juk nėra nieko slapta, kas neturėtų būti atidengta, ir nieko paslėpta, kas neišeitų aikštėn.	[17] Nėra nieko paslėpta, kas nebūtų atskleista, nieko slapta, kas nepasidarytų žinoma ir neišeitų aikštėn.	
	[23] Jei kas turi ausis klausyti, teklauso!“		
(7,2b) „Kokiu saiku seikite, tokiu ir jums bus atseikėta“.	[24] Jis taip pat jiems sakė: „Įsidėmėkite, ką girdite: kokiu saiku seikėjate, tokiu ir jums bus atseikėta ir dar pridėta.	[18a] Tad žiūrėkite, kaip klausotės. *(6,38b) Kokiu saiku seikite, tokiu jums bus atseikėta.*	
(13,12) „Mat kas turi, tam bus duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi“.	[25] Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką turi“.	[18b] Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis tariasi turįs“.	
Mt 25,29 (Nr. 299)		*Lk 11,33 (Nr. 192)* *Lk 12,1 (Nr. 196)* *Lk 19,26 (Nr. 299)*	

Mk 4,21 plg.: 2Sam 22,29; 27,17; Zch 4,2; Ps 119,105; Išm 18,4; Mt 23,13; Lk 11,52; Jn 5,35; 2Pt 1,19; Apr 18,23; 21,23; 22,5. **Mk 4,22 plg.:** Mk 4,11; 9,9; Jn 18,20; Rom 2,16; 1Kor 4,5. **Mk 4,23:** Mt 11,15; 13,9; 13,43; 25,29; Mk 4,9; 7,16; Lk 12,21; 13,9; 14,35; 21,4; Apr 2,7.11.17 ir t.t. **Mk 4,24 plg.:** Mk 4,3; 7,14; Rom 2,1ss; 14,4; 1Kor 4,5; 5,12; Jok 4,11; 5,9; Jn 8,7.

126. SAVAIMINIS AUGIMAS

Mt	Mk 4,26-29	Lk	Jn
	26 Ir vėl jis kalbėjo: „Dievo karalystė panaši į žmogų, kuris beria dirvon sėklą. 27 Ar jis miega ar keliasi, ar naktį ar dieną, sėkla dygsta ir auga, jam visiškai nežinant kaip. 28 Žemė savaime duoda vaisių: pradžioje želmenį, paskui varpą, pagaliau pribrendusį grūdą varpoje. 29 Derliui prinokus, žmogus tuojau imasi pjautuvo, nes pjūtis atėjo“.		

Mk 4,26: Mt 13,3ss; Lk 13,19. **Mk 4,27:** Ps 3,6; Mt 13,25; Jok 5,7. **Mk 4,28:** Joz 6,15; Kun 25,5.11; Apd 12,10; Mt 24,32. **Mk 4,29:** Jl 4,13; Apr 14,15; Mt 9,37; 13,30; Lk 10,2; Jn 4,35.

127. PALYGINIMAS APIE RAUGES

Mt 13,24-30	Mk	Lk	Jn
24 Jis pateikė jiems kitą palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į žmogų, kuris pasėjo savo dirvoje gerą sėklą. 25 Žmonėms bemiegant, atėjo jo priešas, pasėjo kviečiuose raugių ir nuėjo sau. 26 Kai želmuo paūgėjo ir išplaukėjo, pasirodė ir raugės. 27 Šeimininko tarnai atėjo ir klausė: 'Šeimininke, argi ne gerą sėklą pasėjai savo lauke? Iš kurgi atsirado raugių?' 28 Jis atsakė: 'Tai padarė mano priešas'. Tarnai pasisiūlė: 'Jei nori, mes eisime ir jas išravėsime'. 29 Jis atsakė: 'Ne, kad kartais ravėdami rauges, neišrautumėte su jomis ir kviečių. 30 Palikite abejus augti iki pjūties. Pjūties metu aš pasakysiu pjovėjams: 'Pirmiau išrinkite rauges ir suriškite į pėdelius sudeginti, o kviečius sukraukite į mano kluoną'“. *Mt 13,36-43 (Nr. 131)*			

Mt 13,24: Iš 19,7; 21,1; Įst 4,44 ir t.t.; Mk 13,31.33; Mt 13,3ss; 22,2 ir t.t.; Mk 4,26ss. **Mt 13,25:** Mk 4,27. **Mt 13,27s:** Est 7,6; Kun 21,9; Ts 6,8; Mt 10,25; 24,43; 13,45.52; 18,23; 20,1 ir t.t. **Mt 13,29:** Mt 15,13; Jn 15,2; Apd 5,38; Jud 12. **Mt 13,30:** Mk 4,29; Jn 4,35; Apr 14,15; Mt 6,30; Lk 12,18; Mt 3,12; 6,26.

128. PALYGINIMAS SU GARSTYČIOS GRŪDELIU

(= Nr. 209)

Mt 13,31-32	Mk 4,30-32	Lk 13,18-19	Jn
31 Jėzus pateikė jiems dar vieną palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į garstyčios grūdelį, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje. 32 Nors jis mažiausias iš visų sėklų, bet užaugęs esti didesnis už daržoves ir pavirsta medeliu; net padangių sparnuočiai atskrenda ir susisuka lizdus jo šakose“.	30 Jėzus dar sakė: „Su kuo galime palyginti Dievo karalystę? Arba kokiu palyginimu ją pavaizduosime? 31 Ji – tarytum garstyčios grūdelis, kuris, sėjamas dirvon, esti mažiausias iš visų sėklų žemėje, 32 bet pasėtas užauga, tampa didesnis už visas daržoves ir išleidžia tokias plačias šakas, kad jo pavėsyje gali susisukti lizdą padangių sparnuočiai“.	18 Jėzus kalbėjo: „Į ką panaši Dievo karalystė, ir su kuo man ją palyginti? 19 Ji panaši į garstyčios grūdą, kurį ėmė žmogus ir pasėjo savo darže. *Jis išaugo į medelį, ir padangių sparnuočiai susisuko lizdus jo šakose“.*	

Mt 13,31 plg.: Mt 13,24; Iz 40,18; Lk 7,31; Mt 17,20; Lk 17,6; Jn 18,1.26; 19,41. **Mt 13,31 plg.:** Mk 5,7; Ps 104,12; Dan 4,9.18; Ez 17,23; 31,6.

129. PALYGINIMAS SU RAUGU

(= Nr. 210)

Mt 13,33	Mk	Lk 13,20-21	Jn
33 Jis pasakė ir dar kitą palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteris ėmė ir įmaišė trijuose saikuose* miltų, ir nuo jo viskas įrūgo“.		20 Jis vėl tarė: „Su kuo man palyginti Dievo karalystę? 21 Ji panaši į raugą, kurį ėmusi moteris įmaišė į tris saikus* miltų, ir nuo jo viskas įrūgo“.	

* *Gr. „satonas“, hebr. „seja“.*

Mt 13,33 plg.: Mt 13,24.31; Iš 12,15.19s; Kun 23,17; Mt 5,13s; 16,6; 16,11s; Lk 12,1; 1Kor 5,6ss; Gal 5,9; Pr 18,6.

130. MOKYMAS PALYGINIMAIS

Mt 13,34-35	Mk 4,33-34	Lk	Jn
34 Visa tai Jėzus kalbėjo minioms palyginimais, ir be palyginimų jis jiems nekalbėjo.	33 Daugeliu tokių palyginimų Jėzus skelbė žmonėms žodį, kiek jie sugebėjo suprasti. 34 Be palyginimų jiems jis nieko nekalbėdavo, o savo mokiniams skyrium viską išaiškindavo.		
35 Išsipildė, kas buvo per pranašą pasakyta: *Aš atversiu savo burną palyginimais, išpasakosiu nuo pasaulio sukūrimo paslėptus dalykus**.			

**Ps 78,2*

Mt 13,34 plg.: Mt 13,10ss; Mk 2,2; Jn 6,60; 16,12; 1Kor 3,1; Mt 13,18ss; 13,36ss; Lk 12,41; 2Pt 1,20. **Mk 4,34:** Mk 4,10; 6,31s ir t.t.; 1Pt 1,20; **Mt 13,35 plg.:** 2Met 29,30; Ps 78,2; Mt 11,25; Lk 10,21; Rom 9,23; 11,33; 1Kor 2,7; Kol 1,26; Mt 25,34; Lk 11,50; Jn 17,24 ir t.t.

131. PALYGINIMO APIE RAUGES AIŠKINIMAS

Mt 13,36-43	Mk	Lk	Jn
36 Paleidęs minias, Jėzus keliavo namo. Prie jo priėjo mokiniai ir prašė: „Išaiškink mums palyginimą apie rauges dirvoje". 37 Jis atsiliepė: „Sėjantysis gerą sėklą yra Žmogaus Sūnus. 38 Dirva – tai pasaulis. Gera sėkla – karalystės vaikai, o rauges – piktojo vaikai. 39 Jas pasėjęs priešas – velnias. Pjūtis – tai pasaulio pabaiga, o pjovėjai – angelai. 40 Taigi kaip surenkamos ir sudeginamos rauges, taip bus ir pasaulio pabaigoje. 41 Žmogaus Sūnus išsiųs savo angelus, tie išrankios iš jo karalystės visus papiktintojus bei nedorėlius 42 ir įmes juos į žioruojančią krosnį. Ten bus verksmas ir dantų griežimas. 43 Tuomet teisieji spindės kaip saulė savo Tėvo karalystėje. Kas turi ausis, teklauso!"			
Mt 13,24-30 (Nr. 127)			

Mt 13,36: Mt 9,28; 13,1; 18,31. **Mt 13,37:** 1Jn 3,9. **Mt 13,38:** 1Kor 3,9; Mt 8,12; 18,17; Jn 8,41.44; Apd 13,10; 1Jn 3,8.10; Jn 17,12 ir t.t. **Mt 13,39:** Mt 13,49; 24,3.14; 28,19s; Hbr 9,26; Dan 12,13. **Mt 13,40:** Mt 3,10; 7,19; Jn 15,6. **Mt 13,41:** Mt 16,27s; 24,31; Sir 27,23; Sof 1,2ss; Mt 7,23; 16,23; 25,31-46; 1Kor 6,9s; Mt 7,23 ir t.t.; 1Jn 3,4; Mt 16,28; 20,21. **Mt 13,42:** Dan 3,6; Mt 5,22; 18,8s; 13,50; 8,12; 22,13; 24,51; 25,30; Lk 13,28; Ps 112,10. **Mt 13,43:** Ts 5,31; 2Sam 23,3s; Dan 12,3; Sir 50,7; Mt 17,2; 11,15; 13,9; 25,29; Mk 4,23; 7,16; Lk 12,21; 13,9; 14,35; 21,4; 1Kor 15,24; Apr 2,7.11.17 ir t.t.

132. PALYGINIMAI APIE LOBĮ IR PERLĄ

Mt 13,44-46	Mk	Lk	Jn
44 „Dangaus karalystė panaši į dirvoje paslėptą lobį. Atradęs jį žmogus niekam nesako; iš to džiaugsmo eina, parduoda visa, ką turi, ir perkasi tą dirvą. 45 Dangaus karalystė dar panaši į pirklį, ieškantį gražių perlų. 46 Atradęs vieną brangų perlą, jis eina, parduoda visa, ką turi, ir nusiperka jį".			

Mt 13,44: Pat 2,4; Sir 20,30s; Apd 2,14; Mt 2,10; 19,21.29; Lk 14,33; Fil 3,7; Mt 13,47. **Mt 13,45s:** Job 28,18; Pat 3,13ss; 8,10s; Mt 7,6; Apr 18,11s.

133. PALYGINIMAS SU TINKLU

Mt 13,47-50	Mk	Lk	Jn
47 „Dangaus karalystė dar panaši į ežeran metamą tinklą, užgriebiantį įvairiausių žuvų. 48 Kai prisipildo, jis išvelkamas į krantą, susėdama ir gerosios surenkamos į indus, o netikusios išmetamos. 49 Taip bus ir pasaulio pabaigoje: išeis angelai, išrankios bloguosius iš gerųjų 50 ir įmes juos į žioruojančią krosnį. Ten bus verksmas ir dantų griežimas".			

Mt 13,47s: Mt 13,45; Mt 22,9s; Lk 14,23; Jer 16,16; Ez 47,10; Hab 1,14-17; Mt 4,19; 7,17; 12,33; 8,12; Lk 5,10. **Mt 13,49s:** Mt 3,10; Lk 6,43 ir t.t.; Apd 12,13; Mt 13,39s; 24,3; 28,10; Hbr 9,26; Ps 1,5. **Mt 13,50:** Mt 8,12; 13,42; 22,13; 24,51; 25,30; Lk 13,28; Ps 112,10.

134. NAUJA IR SENA

Mt 13,51-52	Mk	Lk	Jn
51 „Ar supratote visa tai?" Jie jam sako: „Taip". 52 Tuomet jis tarė: „Todėl kiekvienas Rašto aiškintojas, tapęs dangaus karalystės mokiniu, panašus į šeimininką, kuris iškelia iš savo lobyno naujų ir senų daiktų".			

Mt 13,51: Jn 16,29s. **Mt 13,52:** Mt 23,34; 12,35; 24,45ss; 27,57; 28,19; Apd 14,21; Lk 12,42; 1Kor 4,2; 2Tim 2,15; 1Pt 4.10.

135. JĖZAUS MOTINA IR BROLIAI

(= Nr. 121)

Mt 12,46-50	Mk 3,31-35	Lk 8,19-21	Jn
[46] Jam tebekalbant minioms, štai jo motina ir broliai stovėjo lauke ir norėjo su juo pasimatyti. [47] O kažkas jam pranešė: „Štai tavo motina ir broliai stovi lauke, nori su tavim pasikalbėti“. [48] Jis atsakė pranešusiam: „Kas gi mano motina ir kas mano broliai?“ [49] Ir, ištiesęs ranką į mokinius, tarė: „Štai mano motina ir mano broliai [50] Kiekvienas, kas tik vykdo mano dangiškojo Tėvo valią, yra man ir brolis, ir sesuo, ir motina“.	[31] Atėjo Jėzaus motina ir broliai ir, lauke sustoję, per kitus prašė jį iškviesti. [32] Aplink jį sėdėjo minia, kai jam buvo pranešta: „Štai tavo motina ir broliai bei seserys lauke stovi ir ieško tavęs“. [33] O jis atsakė: „Kas yra mano motina ir broliai?“ [34] Ir, apžvelgęs aplink sėdinčius, pasakė: „Štai mano motina ir broliai! [35] Kas tik vykdo Dievo valią, tas man ir brolis, ir sesuo, ir motina“.	[19] Pas Jėzų atėjo motina ir broliai, bet negalėjo prasimušti iki jo per minią. [20] Jam buvo pranešta: „Tavo motina ir broliai stovi lauke, nori su tavimi pasimatyti“. [21] O jis atsakė:	
		„Mano motina ir mano broliai – tai tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jį vykdo“.	
Mt 7,21 (Nr. 74)			

Mk 3,20-21: *[20] Jėzui sugrįžus namo, vėl susirinko tiek žmonių, kad jie nebegalėjo nė pavalgyti. [21] Saviškiai, apie tai išgirdę, ėjo sulaikyti jo, sakydami, kad jis netekęs nuovokos.*
Jn 15,14: *Jūs būsite mano draugai, jei darysite, ką jums įsakau.*

Mt 12,46 plg.: Ps 69,9; Lk 2,49; Mt 13,55s; Mk 4,10s; Jn 6,42; 7,5; Apd 1,14. **Mt 12,47 plg.:** Lk 9,9; 19,3; 23,8; Jn 12,21. **Mt 12,48 plg.:** Įst 33,9; Jn 2,4. **Mt 12,49 plg.:** Mk 3,5; 10,23.29; Ps 22,23; Mt 28,10; Jn 20,17; Rom 8,29 ir t.t. **Mt 12,50 plg.:** Mt 13,23; 19,29; Mk 1,20; Lk 11,28; Jn 8,31.51; 14,23; 15,14; Jok 1,2ss.

136. AUDROS NUTILDYMAS

(= Nr. 90)

Mt 8,23-27	Mk 4,35-41	Lk 8,22-25	Jn
(8,18) Matydamas aplinkui didžiulę minią, Jėzus įsakė irtis į kitą krantą. [23] Jėzus įlipo į valtį, ir mokiniai paskui jį. [24] Ir štai ežere pakilo tokia smarki audra, kad bangos sėmė valtį.	[35] Tą pačią dieną, atėjus vakarui, jis tarė mokiniams: „Irkitės į aną pusę!“ [36] Atleidę žmones, jie taip jį ir pasiėmė, kaip jis valtyje sėdėjo. Drauge plaukė kitos kelios valtys. [37] Tuomet pakilo didžiulis viesulas, ir bangos ėmė lietis į valtį taip, kad valtį jau sėmė.	[22] Vieną dieną Jėzus su mokiniais įlipo į valtį ir pasakė: „Irkimės anapus ežero!“ Jie atsistūmė nuo kranto. [23] Mokiniams irkluojant, Jėzus užmigo. Ežere pakilo viesulas. Bangos ėmė semti valtį, ir visi atsidūrė pavojuje.	
O jis miegojo. [25] Mokiniai pripuolę ėmė jį žadinti, šaukdami: „Viešpatie, gelbėk, žūvame!“ [26] Jis jiems tarė: „Ko jūs tokie bailūs, mažatikiai?“ Paskui atsikėlė, sudraudė vėjus bei ežerą, ir pasidarė visiškai ramu.	[38] Jėzus buvo valties gale ir miegojo ant pagalvės. Mokiniai pažadino jį, šaukdami: „Mokytojau, tau nerūpi, kad mes žūvame?“ [39] Atbudęs jis sudraudė vėją ir įsakė ežerui: „Nutilk, nurimk!“ Tuoj pat vėjas nutilo, ir pasidarė visiškai ramu. [40] O Jėzus tarė: „Kodėl jūs tokie bailūs? Argi jums tebestinga tikėjimo?!“	[24] Tuomet pripuolę mokiniai ėmė žadinti Jėzų, šaukdami: „Mokytojau, Mokytojau, žūvame!“ Atsikėlęs jis sudraudė vėją ir bangas. Jie nurimo, stojo tyla. [25] O Jėzus paklausė juos: „Kurgi jūsų tikėjimas?!“	
[27] Žmonės stebėjosi ir kalbėjo: „Kas jis per vienas, kad net vėjai ir marios jo klauso?“	[41] Juos pagavo didi baimė, ir jie kalbėjo vienas kitam: „Kas gi jis toks? Net vėjas ir marios jo klauso!“	Mokiniai išsigandę ir nustebę kalbėjo vienas kitam: „Kas jis toks, kad įsakinėja vėjams ir vandeniui, ir tie jo klauso?!“	

Mk 4,35ss plg.: Jon 1,4-16; Ps 107,23-32. **Mk 4,35 plg.:** Mt 14,22; 16,5; Mk 4,2; 5,1.21; 6,45; 8,13; Jn 6,1.17.22.25. **Lk 8,22:** Lk 5,17; 20,1. **Mk 4,37 plg.:** Jon 1,4; Jer 25,32; Mt 14,24; Mk 6,48; Jn 6,18. **Mk 4,38 plg.:** Jon 1,6; Ps 4,9. **Mk 4,39:** Mk 1,25; Mt 12,41; Lk 11,32; Pr 8,1; Ps 74,13s; 104,4-9. **Lk 8,24:** Lk 5,5; 8,45; 9,33.49; 17,13. **Mt 8,26 plg.:** Jn 14,27; 2Tim 1,7; Apr 21,8; Mt 6,30; 14,31; 16,8; 17,20; Lk 12,28; Ps 65,8; 89,10; 107,23-32; Mt 14,32; Mk 6,51. **Mt 8,27 plg.:** Jon 1,10.16; Mk 1,27; Lk 4,36.

137. APSĖSTIEJI GERAZIEČIAI

(= Nr. 91)

Mt 8,28-34

28 Kai Jėzus priplaukė kitą krantą gadariečių* krašte, jam priešais atbėgo du demonų apsėstieji, išlindę iš kapinių rūsių.

Juodu buvo tokie pavojingi, kad niekas negalėjo praeiti anuo keliu.

29 Ir štai jiedu ėmė šaukti: „Ko tau iš mūsų reikia, Dievo Sūnau?! Atėjai pirma laiko mūsų kankinti?“

30 Truputį toliau ganėsi didelė kaimenė kiaulių. 31 Demonai ėmė prašytis: „Jeigu mus išvarysi, tai siųsk kiaulių kaimenėn“. 32 Ir jis jiems tarė: „Eikite!“ Tuomet demonai išėjo ir apniko kiaules. Ir štai visa kaimenė metėsi nuo skardžio į ežerą ir gavo galą vilnyse. 33 Piemenys pabėgo ir, pasiekę miestą, viską išpasakojo, taip pat ir apie apsėstuosius.

34 Tada visas miestas išėjo priešais Jėzų ir, vos jį pamatę, prašė pasišalinti iš jų krašto.

Mk 5,1-20

1 Jie priplaukė ežero krantą geraziečių krašte. 2 Jam išlipus iš valties, tuojau priešais iš kapinių atbėgo netyrosios dvasios apsėstas vyras. 3 Jis gyveno kapų rūsiuose, ir niekas negalėjo nė grandinėmis jo surakinti. 4 Jis jau daug kartų buvo pančiojamas ir grandinėmis rakinamas, bet sutrupindavo grandines, nusitraukydavo pančius, ir niekas negalėdavo jo suvaldyti. 5 Per kiauras naktis ir dienas jis bastydavosi po kapines ir po kalnus, klykdamas ir daužydamas save akmenimis. 6 Iš tolo pamatęs Jėzų, atbėgo, parpuolė priešais 7 ir ėmė garsiai šaukti: „Ko tau iš manęs reikia, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sūnau? Saikdinu tave Dievu, nekankink manęs!“ 8 Jėzus mat buvo paliepęs: „Išeik, netyroji dvasia, iš žmogaus!“ 9 Jėzus dar paklausė: „O kuo tu vardu?“ Ji atsakė: „Mano vardas – Legionas, nes mūsų daug“. 10 Ir pradėjo labai prašytis nevaryti jų iš to krašto. 11 Ten pat, atkalnėje, ganėsi didžiulė kiaulių kaimenė. 12 Dvasios ėmė prašytis: „Pasiųsk mus į tas kiaules, kad į jas sueitume!“ 13 Jėzus leido. Išėjusios netyrosios dvasios apniko kiaules, ir visa kaimenė, apie du tūkstančius kiaulių, ūmai metėsi nuo skardžio į ežerą ir prigėrė ežere. 14 Tie, kurie jas ganė, išsibėgiojo ir davė žinią į miestą ir kaimus. Žmonės išėjo pažiūrėti, kas atsitiko. 15 Jie ateina prie Jėzaus, mato sėdintį demonų apsėstąjį – tą, kuris buvo turėjęs Legioną, – apsirengusį ir sveiko proto, ir juos apėmė baimė. 16 Mačiusieji papasakojo jiems, kas buvo nutikę su apsėstuoju, ir apie kiaules. 17 Tada žmonės ėmė prašyti Jėzų išeiti iš jų krašto. 18 Jėzui lipant į valtį, buvęs apsėstasis prašė leisti pasilikti su juo, 19 bet Jėzus nesutiko ir pasakė: „Eik namo pas saviškius ir papasakok, kokių nuostabių dalykų Viešpats tau padarė ir kaip tavęs pasigailėjo“. 20 Tada jis nuėjo savo keliu ir Dekapolyje ėmė skelbti, kokių didžių dalykų Jėzus jam buvo padaręs; ir visi stebėjosi.

Lk 8,26-39

26 Jie atplaukė į gergeziečių* kraštą, kuris yra priešingame Galilėjai krante. 27 Kai tik Jėzus išlipo į krantą, jį pasitiko iš miesto atbėgęs vyras. Šis buvo demonų apsėstas, seniai nedėvėjo drabužių, negyveno namuose, laikėsi kapinėse.
28 Pamatęs Jėzų, jis parpuolė priešais ir ėmė garsiai šaukti: „Ko tau iš manęs reikia, Jėzau, Aukščiausiojo Dievo Sūnau?! Maldauju, nekankink manęs!“ 29 Mat Jėzus buvo įsakęs netyrajai dvasiai išeiti iš žmogaus. Dvasia dažnai sugriebdavo jį. Žmonės jį laikydavo surakintą, supančiotomis kojomis, bet jis sutraukydavo pančius, ir demonas jį nuvarydavo į dykumą.
30 Jėzus paklausė: „Kuo tu vardu?“ Šis atsakė: „Legionas“. Mat jį buvo apsėdę daug demonų. 31 Jie maldavo, kad Jėzus neįsakytų jiems nugrimzti gelmėn. 32 Tenai kalne ganėsi didelė kaimenė kiaulių. Demonai prašė leisti sueiti į jas. Jėzus leido. 33 Tuomet demonai, išėję iš žmogaus, apniko kiaules. Kaimenė tuojau metėsi nuo skardžio į ežerą ir prigėrė.
34 Pamatę, kas nutiko, piemenys pabėgo ir pranešė apie tai mieste bei kaimuose.
35 Žmonės išėjo pažiūrėti, kas buvo atsitikę, ir susibūrė prie Jėzaus. Čia jie rado žmogų, iš kurio buvo išėję demonai, sėdintį prie Jėzaus kojų apsirengusį ir sveiko proto, ir nusigando.
36 Tie, kurie buvo matę, papasakojo, kaip buvo išgydytas apsėstasis. 37 Tada visi gergeziečių* šalies gyventojai ėmė prašyti, kad Jėzus pasitrauktų iš jų, nes juos buvo pagavusi didelė baimė. Jis įsėdo į valtį ir sugrįžo atgal. 38 Vyras, iš kurio buvo išėję demonai, prašėsi paliekamas pas Jėzų. Tačiau jis atleido jį ir paliepė: „Grįžk namo ir papasakok, kokių didžių dalykų tau padarė Dievas“. Tuomet jis ėjo per visą miestą ir skelbė, ką Jėzus jam padaręs.

Jn

Mk 5,1 ir Lk 8,26.37 Evangelijose įvairuoja: gadariečių, geraziečių, gergeziečių. *Pirmenybė teikiama* geraziečių, *pagal svarbiausią NT rankraštį – Sinajaus kodeksą.*

Mk 5,2s: Ps 67 (LXX); Iz 65,4 (LXX). **Mk 5,5 plg.:** Iz 65,4. **Mk 5,7 plg.:** 1Kar 17,18; 2Kar 3,13; 9,18s; Ts 11,12; 2Sam 16,10; 19,23; 2Met 35,21; Mk 1,24; Lk 4,34 (Mt 27,19; Jn 2,4); Pr 14,18-20; Sk 24,16; Iz 14,14; Dan 3,26.42; Mk 3,11; Lk 4,41; Apd 16,17s; 19,15; Jok 2,19. **Mk 5,9 plg.:** Mk 16,9; Mt 12,45; Lk 8,2. **Mk 5,11s plg.:** Iz 65,5. **Lk 8,32:** Rom 10,7; Apr 9,1s. **Mk 5,14 plg.:** Mk 6,36.56; 16,12 ir t.t. **Mt 8,34:** Mt 25,1; Jn 12,13. **Mk 5,17 plg.:** Lk 5,8; 4,42; Mk 1,37s. **Mk 5,18 plg.:** Mk 3,14. **Mk 5,19 plg.:** Mt 9,6s; Mk 8,26; Mt 8,4; 9,30; 12,16; Mk 1,34.43s; 3,12; 5,43; 7,36; 8,26.30; 9,9; Lk 5,14; 8,56; 9,21. **Mk 5,20 plg.:** Mk 7,31; Mt 4,25.

138. JAYRO DUKTĖ IR MOTERS IŠGYDYMAS

(= Nr. 95)

Mt 9,18-26

18 Jam taip bekalbant, prisiartino vienas [sinagogos] vyresnysis, pagarbino jį ir tarė: „Ką tik mirė mano dukrelė. Bet ateik, uždėk ant jos ranką, ir ji atgis". 19 Jėzus atsikėlė ir nuėjo paskui jį kartu su mokiniais.

20 Ir štai moteris, jau dvylika metų serganti kraujoplūdžiu, prisiartino iš paskos ir palietė jo apsiausto apvadą. 21 Mat ji pati sau kalbėjo: „Jei tik palytėčiau jo drabužį, išgyčiau".

22 Jėzus, atsigręžęs ir ją pamatęs, tarė: „Nenusimink, dukterie, tavo tikėjimas išgydė tave". Ir tą pačią akimirką moteris pagijo.

23 Atėjęs į vyresniojo namus ir pamatęs vamzdininkus bei raudančią minią, 24 Jėzus paliepė: „Išeikite, nes mergaitė ne mirus, o miega". Jie tik juokėsi iš jo. 25 Kai minia buvo išvaryta, jis įžengė vidun, paėmė mergaitę už rankos, ir ta atsikėlė.

26 Garsas apie tai pasklido po visą aną kraštą.

Mt 14,26 (Nr. 148)

Mt 9,29-30 (Nr. 96)

Mk 5,21-43

21 Jėzui vėl persikėlus valtimi į kitą pusę, susirinko prie jo didžiulė minia ir sulaikė jį paežerėje. 22 Šit ateina vienas iš sinagogos vyresniųjų, vardu Jayras, ir, pamatęs jį, puola jam po kojų karštai maldaudamas: 23 „Mano dukrelė miršta! Ateik ir uždėk ant jos rankas, kad pagytų ir gyventų". Jėzus nuėjo su juo. Iš paskos sekė gausi minia ir jį spauste spaudė. 25 Ten buvo viena moteris, jau dvylika metų serganti kraujoplūdžiu. 26 Nemaža iškentėjusi nuo daugelio gydytojų ir išleidusi visa, ką turėjo, ji nė kiek nepasitaisė, bet dar ėjo blogyn ir blogyn. 27 Išgirdusi apie Jėzų, ji prasiskverbė pro minią ir iš užpakalio prisilietė prie jo apsiausto. 28 Mat ji sau kalbėjo: „Jeigu paliesiu bent jo drabužį, išgysiu!" 29 Bematant kraujas jai nustojo plūdęs, ir ji pajuto kūnu, kad yra pasveikusi iš savo negalios. 30 O Jėzus iš karto pajuto, kad iš jo išėjo jėga, ir, atsigręžęs į minią, paklausė: „Kas prisilietė prie mano apsiausto?" 31 Mokiniai jam atsakė: „Pats matai, kaip minia tave spaudžia, ir dar klausi: 'Kas mane palietė?'" 32 Bet Jėzus tebesidairė tos, kuri taip buvo padariusi. 33 Moteris išėjo į priekį išsigandusi ir virpėdama, nes žinojo, kas jai atsitiko, ir, puolusi prieš jį ant kelių, papasakojo visą teisybę. 34 O jis tarė jai: „Dukterie, tavo tikėjimas išgelbėjo tave, eik rami ir būk išgijusi iš savo ligos".

35 Jam dar tebekalbant, ateina sinagogos vyresniojo žmonės ir praneša tam: „Tavo duktė numirė, kam begaišini Mokytoją?!" 36 Išgirdęs tuos žodžius, Jėzus sako sinagogos vyresniajam: „Nenusigąsk, vien tikėk!" 37 Ir niekam neleido eiti kartu, išskyrus Petrą, Jokūbą ir Jokūbo brolį Joną. 38 Jie ateina į sinagogos vyresniojo namus, ir Jėzus mato sujudimą – verkiančius ir raudančius žmones. 39 Įžengęs vidun, jis tarė: „Kam tas triukšmas ir ašaros?! Vaikas nėra miręs, o miega". 40 Žmonės tik juokėsi iš jo. Tada, išvaręs visus, jis pasiėmė vaiko tėvą ir motiną, taip pat savo palydovus ir įėjo ten, kur vaikas gulėjo. 41 Jis paėmė mergaitę už rankos ir sako: „ Talitá kum"; išvertus reiškia: „Mergaite, sakau tau, kelkis!" 42 Mergaitė tuojau atsikėlė ir ėmė vaikščioti. Jai buvo dvylika metų. Visi nustėro iš nuostabos. 43 Jėzus griežtai įsakė, kad niekas to nežinotų, ir liepė duoti mergaitei valgyti.

Mk 6,56b (Nr. 148)
Mk 3,10 (Nr. 48)
Mk 10,52 (Nr. 264)

Lk 8,40-56

40 Grįžtantį Jėzų pasitiko minia, nes visi jo laukte laukė. 41 Ir štai tėjo vyras, vardu Jayras, sinagogos vyresnysis. Jis puolė Jėzui po kojų, maldaudamas ateiti į jo namus. 42 Mat jo vienturtė dvylikametė dukrelė buvo marinama.

Jėzus ėjo minios apgultas. 43 Viena moteris, dvylika metų sirgusi kraujoplūdžiu, kurios niekas negalėjo pagydyti,

44 prisiartino iš užpakalio, prisilietė jo drabužio apvado, ir kraujas bematant liovėsi plūdęs.

45 O Jėzus paklausė: „Kas mane palietė?" Visiems besiginant, Petras tarė: „Mokytojau, minia tave spaudžia ir stumia". 46 Bet Jėzus atsakė: „Mane kažkas palietė, nes aš pajutau, kad iš manęs išėjo galia". 47 Moteris, pamačiusi, kad neliko nepastebėta, drebėdama prisiartino, parpuolė jam po kojų ir visų žmonių akivaizdoje papasakojo, kodėl prisilietusi ir kaip tuojau išgijusi. 48 Tuomet Jėzus jai tarė: „Dukterie, tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Eik rami!"

49 Jėzui tebekalbant, atėjo kažkas iš sinagogos vyresniojo namų ir tam pranešė: „Tavo duktė numirė. Nebevargink Mokytojo". 50 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Nebijok, tiktai tikėk, ir ji bus išgelbėta". 51 Atėjęs į namus, jis neleido su savim eiti niekam, tik Petrui, Jonui, Jokūbui ir mergaitės tėvui bei motinai. 52 Visi verkė ir apraudojo ją. Jėzus prabilo: „Neverkite! Mergaitė nėra mirusi, o tik miega". 53 Žmonės juokėsi iš jo, žinodami, kad ji mirusi.

54 Bet jis, paėmęs ją už rankos, sušuko: „Mergaite, kelkis!" 55 Jos dvasia sugrįžo, ji tuojau atsikėlė. Jėzus liepė duoti jai valgyti. 56 Mergaitės gimdytojai be galo stebėjosi, o jis liepė niekam nesakyti, kas buvo įvykę.

Lk 6,19 (Nr. 77) *Lk 18,42 (Nr. 264)*
Lk 7,50 (Nr. 114) *Lk 17,19 (Nr. 233)*

Jn

Mk 5,21ss plg.: 1Kar 17,17-24; 2Kar 4,8.17-37; Lk 7,11-17; Jn 11,1-44; Apd 9,36-42; Apd 20,7-12 **Mk 5,21 plg.:** Lk 8,37; 4,42; Mk 1,37; 4,35. **Mk 5,22 plg.:** Sk 32,41; Ts 10,3; 1Met 20,5; Est 2,5; Mk 7,35. **Mk 5,23 plg.:** 2Kar 5,11; Mk 7,25; Lk 7,12; 9,38; Mk 6,5; 7,32; 16,18; Lk 4,40; 13,13. **Mk 5,25 plg.:** Kun 12,1-8; 15,19-30. **Mk 5,27 plg.:** Mk 8,22; Apd 5,15; 19,11s; Sk 38; Įst 22,12; Zch 8,23. **Mk 5,29:** Kun 12,7; Mk 3,10. **Mk 5,31:** Mk 4,34. **Mk 5,34** Ts 18,6; 1Sam 1,17; 2Sam 15,9; 1Kar 22,17; Lk 7,50; Apd 16,36; Jok 2,16; Mt 8,13; 15,28; 17,18. **Mk 5,37 plg.:** Mt 17,1; 26,37; 9,2; Mk 13,3; 14,33. **Mk 5,39 plg.:** Dan 12,7; Ps 87,6; 1Tes 5,10; Lk 7,13; 23,28; Apr 5,5; Apd 9,40. **Mk 5,41:** Mt 8, 15; Mk 1,31; Apd 3,7; Lk 7,14. **Lk 8,55:** 1Kar 17,22; 2Kar 4,34s. **Mk 5,43 plg.:** Lk 24,41?; Mt 8,4; 9,30; Mk 1,34.43s; 3,12; 7,36; 8,26.30; 9,9; Lk 5,14; 9,21.

139. MOKYMAS NAZARETE

(= Nr. 33)

Mt 13,53-58	Mk 6,1-6a	Lk 4,16-30	Jn
53 Baigęs sakyti tuos palyginimus, Jėzus iškeliavo iš tenai. 54 Jis parėjo į savo tėviškę ir ėmė mokyti žmones sinagogoje,	1 Išvykęs iš ten, Jėzus, mokinių lydimas, parkeliauja į savo tėviškę. 2 Atėjus šabui, jis pradėjo mokyti sinagogoje.	16 Jėzus parėjo į Nazarą**, kur buvo užaugęs. Šabo dieną, kaip pratęs, nuėjo į sinagogą ir atsistojo skaityti. 17 Jam padavė pranašo Izaijo knygą. Atvyniojęs ritinį, jis rado vietą, kur parašyta: 18 *Viešpaties Dvasia ant manęs,* *nes jis patepė mane,* *kad neščiau gerąją naujieną vargdieniams.* *Pasiuntė skelbti belaisviams išvadavimo,* *akliesiems – regėjimo;* *siuntė vaduoti prislėgtųjų* 19 *ir skelbti Viešpaties malonės metų.******	
o jie stebėjosi ir klausinėjo: „Iš kur šitam tokia išmintis ir stebuklinga galybė*? 55 Argi jis ne dailidės sūnus?! Argi jo motina nesivadina Marija, o Jokūbas, Juozapas, Simonas ir Judas argi ne jo broliai? 56 Ir jo seserys – argi jos ne visos gyvena pas mus? Iš kur jam visa tai?“	Daugelis girdėdami stebėjosi ir sakė: „Iš kur jam tai? Kas per išmintis jam suteikta ir kas per stebuklai daromi jo rankomis? 3 Argi jis ne dailidė, ne Marijos sūnus, Jokūbo, Jozės, Judo ir Simono brolis?! Argi jo seserys negyvena čia, pas mus?!“	20 Suvyniojęs ritinį, Jėzus grąžino jį patarnautojui ir atsisėdo; visų sinagogoje esančių akys buvo įsmeigtos į jį. 21 Ir jis pradėjo jiems kalbėti: „Šiandien išsipildė ką tik jūsų girdėti Rašto žodžiai“.	*(7,15) Žydai stebėjosi ir sakė: „Iš kur jis išmano Raštą, visai nesimokęs?“*
Ir jie ėmė piktintis juo.	Ir jie piktinosi juo.	22 Visi jam pritarė ir stebėjosi maloningais žodžiais, sklindančiais iš jo lūpų. Ir jie klausė: „Argi jis ne Juozapo sūnus?!“	*(6,42) Jie sakė: „Argi jis ne Jėzus, Juozapo sūnus?! Argi mes nepažįstame jo tėvo ir motinos? Kaip jis gali sakyti: 'Aš esu nužengęs iš dangaus'?“*
57 O Jėzus jiems atsakė: „Niekur pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje ir savo namuose“.	4 O Jėzus jiems tarė: „Niekur pranašas nebūna be pagarbos, nebent savo tėviškėje tarp savo giminių ir savo namuose“.	23 O Jėzus prabilo: „Jūs, be abejo, man priminsite patarlę: 'Gydytojau, pats pasigydyk' – padaryk ir čia, savo tėviškėje, darbų, kokių girdėjome buvus Kafarnaume“. 24 Jis dar pridūrė: „Iš tiesų sakau jums: joks pranašas nepriimamas savo tėviškėje. 25 Tikrą tiesą sakau jums: daug našlių buvo Izraelyje Elijo dienomis, kai dangus buvo uždarytas trejus metus ir šešis mėnesius ir baisus badas ištiko visą kraštą. 26 Bet nė pas vieną iš jų nebuvo siųstas Elijas, tik pas našlę Sidono šalyje, Sareptoje. 27 Taip pat pranašo Eliziejaus laikais daug buvo raupsuotųjų, bet nė vienas jų nebuvo pagydytas, tik siras Naamanas“.	*(4,44) Pats Jėzus buvo pareiškęs: „Pranašas negerbiamas savo tėviškėje“.*
58 Dėl jų netikėjimo jis ten nedarė tiek daug stebuklų*.	5 Ir jis ten negalėjo padaryti jokio stebuklo*, tik keliems ligoniams uždėjo rankas ir juos išgydė. 6 Jis stebėjosi jų netikėjimu.	28 Tai išgirdę, visi, kurie buvo sinagogoje, labai užsirūstino; 29 jie pakilę išsivarė jį iš miesto, iki pakriūtės to kalno, ant kurio pastatytas jų miestas, ir norėjo nustumti jį žemyn. 30 Bet Jėzus praėjo tarp jų ir pasišalino.	*(10,39) Jie dar kartą mėgino jį suimti, bet jis ištrūko jiems iš rankų.*

* *Gr.žodis „δυναμεις – dynameis“, įprasta versti kaip „stebuklai“, dar tiksliau „jėgos“, „galingi darbai“.*
** *T.y. Nazaretą.*
*** *Iz 61,1-2; „Viešpaties malonės metų“ – „Jubiliejinių“?*

Mt 13,53s plg.: Mt 19,1; 11,1 (7,28; 26,1); Mk 1,9.24 ss; 1,21; 3,1-6. **Lk 4,16:** Apd 7,20s; 22,3 Lk 2,51; Apd 17,2; 13,14; 16,13. **Lk 4,17:** Apd 13, 15.27; Apr 5,2. **Lk 4,18:** Lk 3,22; 4,1; Apd 10,38; Iz 58,6; 61,1s. **Lk 4,19:** Kun 25,10?. **Lk 4,20:** Apd 6,15; 10,4; 3,4. **Lk 4,22 plg.:** Mk 1,22; 7,27; 10,26; 11,18; Mt 7,28; 19,25; 22,33; Apd 14,3; 20,24.32; Ps 45,3; Lk 2,40; Apd 4,33; 6,8; 7,10; Iz 55,11 ss; Kol 4,6. **Mt 13,54b plg.:** Mt 13,58; Mk 9,39; 7,37 ir t.t.; Apd 19,11; 2Kor 12,12. **Mt 13,55 plg.:** 1Sam 13,19; Ts 11,1s; 1Kar 17,17; Mt 27,56; Mk 15,40; Lk 7,12; Apd 16,1; 23,16; Gal 4,21; Lk 3,23; Mk 3,21.31; Jn 7,5; Apd 1,14; 1Kor 9,5; Gal 1,19; 2,9.12; Apd 12,17; 15,13; 21,18; 1Kor 15,7; Jok 1,1. **Lk 4,23:** Mt 27,42; Sir 18,20; Mt 9,12; Lk 10,15; 4,31.40; 7,1. **Lk 4,25:** 1Kar 17,1; 18,1; Jok 5,17s (Dan 7,25; Apr 12,14 ss). **Lk 4,26:** 1Kar 17,9. **Lk 4,27:** 2Kar 5,14; 7,3. **Mt 13,58 plg.:** Mt 8,10; Apd 7,58; 14,19. **Lk 4,28:** Apd 7,54-60. **Lk 4,30:** Jn 7,30; Jn 8,59ss.; Lk 22,3.53.

140. ANTROJI KELIONĖ Į JERUZALĘ

Mt	Mk	Lk	Jn 5,1
			1 Kiek vėliau buvo žydų šventė, ir Jėzus nukeliavo į Jeruzalę.

Jn 5,1: Jn 4,46-54; 2,12; 3,22; 6,1; 7,1 ir t.t.; 2,13; 7,14; 12,1.12ss.

141. IŠGYDYMAS BETZATOJE

Mk	Mt	Lk	Jn 5,2-47

2 Jeruzalėje, prie Avių vartų, yra maudyklė, hebrajiškai vadinama Betzata, turinti penkias stogines. 3 Jose gulėdavo daugybė ligonių – aklų, raišų, išsekusių*. 5 Ten buvo vienas žmogus, išsirgęs trisdešimt aštuonerius metus. 6 Pamatęs jį gulintį ir sužinojęs jį labai seniai sergant, Jėzus paklausė: „Ar norėtum pasveikti?“ 7 Ligonis atsakė: „Viešpatie, aš neturiu žmogaus, kuris, vandeniui sujudėjus, mane įkeltų į tvenkinį. O kol pats nueinu, kitas įlipa greičiau už mane“. 8 Tada Jėzus tarė: „Kelkis, imk savo gultą ir eik!“ 9 Ir žmogus bematant išgijo, pasiėmė gultą ir pradėjo vaikščioti.

Toji diena buvo šabas. 10 Todėl žydai užsipuolė išgydytąjį: „Šiandien šabas, tau negalima nešti gulto“. 11 Jis paaiškino: „Tas, kuris mane išgydė, man liepė: 'Imk savo gultą ir eik!'“ 12 Jie klausinėjo: „O kas tasai žmogus, kuris tau liepė: 'Imk ir eik'?“ 13 Išgydytasis nežinojo, kas jis, kadangi Jėzus buvo pasitraukęs dėl minios, susirinkusios toje vietoje. 14 Vėliau Jėzus jį sutiko šventykloje ir tarė: „Štai tu esi pasveikęs. Daugiau nuodėmių nebedaryk, kad neatsitiktų kas blogesnio!“ 15 Žmogus nuėjo ir pranešė žydams, kad jį išgydė Jėzus.

16 Žydai dėl to ir persekiojo Jėzų, kad jis taip darydavo šabo dieną. 17 O Jėzus jiems sakydavo: „Mano Tėvas darbuojasi ligi šiolei, todėl ir aš darbuojuosi“. 18 Užtat žydai dar labiau ieškojo progos jį nužudyti, nes jis ne tik nepaisydavo šabo, bet vadino Dievą savuoju Tėvu, šitaip lygindamas save su Dievu.

19 Į šį kaltinimą Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: Sūnus nieko negali daryti iš savęs, o vien tai, ką mato darant Tėvą, nes ką jisai daro, lygiai daro ir Sūnus. 20 O Tėvas myli Sūnų ir parodo jam visa, ką pats daro. Ir jam parodys dalykų, dar didesnių už šituos, kad jūs stebėsitės. 21 Kaip Tėvas prikelia numirusius ir juos atgaivina, taip ir Sūnus grąžina gyvybę, kam tik panorėjęs. 22 Ir nieko Tėvas neteisia, bet visą teismą pavedė Sūnui, 23 kad visi gerbtų Sūnų, kaip gerbia Tėvą. Kas negerbia Sūnaus, tas negerbia ir jį siuntusio Tėvo. 24 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mano žodžių klauso ir mane atsiuntusį tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą ir nepateks į teismą, nes iš mirties yra perėjęs į gyvenimą. 25 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: ateis valanda – ir dabar jau yra, – kada mirusieji išgirs Dievo Sūnaus balsą, ir kurie bus išgirdę, tie bus gyvi. 26 Kaip Tėvas turi gyvybę pats savyje, taip davė ir Sūnui turėti gyvybę pačiam savyje. 27 Jis taip pat suteikė jam galią teisti, nes jis – Žmogaus Sūnus. 28 Nesistebėkite, kad ateis valanda, kai visi gulintieji kapuose išgirs jo balsą. 29 Kurie darė gera, prisikels gyventi, kurie darė bloga, prisikels stoti į teismą.

30 Iš savęs aš nieko negaliu daryti. Aš teisiu, kaip girdžiu, ir mano teismas teisingas, nes aš ieškau ne savo valios, bet valios to, kuris mane yra siuntęs.

31 Jei tik aš pats apie save liudyčiau, mano liudijimas nebūtų tikras. 32 Bet apie mane liudija kitas, ir aš žinau jo liudijimą apie mane esant tikrą. 33 Jūs buvote nusiuntę pasiuntinius pas Joną, ir jis paliudijo tiesą. 34 Aš nesigriebiu žmogaus liudijimo, bet šitai kalbu tam, kad jūs būtumėte išgelbėti. 35 Jonas buvo degantis ir šviečiantis žiburys, tačiau jūs panorėjote tik valandėlę jo šviesa pasidžiaugti. 36 Aš turiu aukštesnį liudijimą negu Jono: tie darbai, kuriuos man skyrė nuveikti Tėvas,

patys darbai, kuriuos aš darau, liudija apie mane, kad mane yra siuntęs Tėvas. 37 Taip! Mane pasiuntęs Tėvas paliudijo apie mane. Bet jūs niekada nesate girdėję jo balso nei regėję jo veido, 38 ir jo žodis jumyse nesilaiko, nes jūs netikite tuo, kurį jis yra siuntęs. 39 Jūs tyrinėjate Raštus, nes manote juose rasią amžinąjį gyvenimą. Tie Raštai ir liudija apie mane, 40 bet jūs nenorite ateiti pas mane, kad turėtumėte gyvenimą.

41 Garbės iš žmonių aš nepriimu. 42 Aš matau, kad jūs neturite savyje Dievo meilės. 43 Aš atėjau savo Tėvo vardu, o jūs manęs nepriimate. Jei kitas ateitų savuoju vardu, jūs jį priimtumėte. 44 Kaipgi jūs galite įtikėti, jeigu vienas iš kito priimate garbę, o tos garbės, kuri iš vieno Dievo ateina, jūs neieškote. 45 Nemanykite, kad aš jus kaltinsiu Tėvui! Jūsų kaltintojas yra Mozė, į kurį esate savo viltis sudėję. 46 Jeigu jūs tikėtumėte Moze, tai tikėtumėte ir manimi, nes jis rašė apie mane. 47 Kadangi jūs netikite jo raštais, kaipgi patikėsite mano žodžiais?!“

Mt 9,1-8; Mk 2,1-12; Lk 5,17-26 (Nr. 43)

---

* *Kai kuriuose rankr. įterpiama: „...kurie laukė vandens sujudant.* [4] *Mat kartkartėmis maudyklėn nusileisdavo angelas ir sujudindavo vandenį. Kas, vandeniui sujudus, pirmas įlipdavo į tvenkinį, pagydavo, kad ir kokia liga būtų sirgęs“.*

Jn 5,2: Neh 3,1.32; 12,39. **Jn 5,3:** Mk 9,21; Lk 8,29; 13,16. **Jn 5,5s:** Jn 1,48ss; 4,17ss; 6,64; 11,11ss. **Jn 5,7:** Jn 20,25.27; 10,4; Mk 7,33 ir t.t. **Jn 5,8:** Mk 6,55; Apd 5,15; 9,33. **Jn 5,9:** Jn 9,14. **Jn 5,10:** Jer 8,11; Lk 13,1ss; Jn 9,1ss; Mt 12,45. **Jn 5,14:** Mk 2,5. **Jn 5,16:** Jn 7,1.19.25.30; 10,33.36; 19,7; Mt 12,14; Jn 6,65; 8,47; 10,17; 12,18 ir t.t. **Jn 5,17:** Jn 1,21.26.49s ir t.t.; Mt 11,12; Jn 2,10; 16,24; 1Jn 2,9; 1Kor 4,13; 8,7; 15,6. **Jn 5,18:** Pr 2,2; Iš 7,1; Ps 86,2; Išm 2,16; Jn 10,30.33. **Jn 5,19:** Jn 7,17s.28; 8,28.42; 11,51; 14,10; 15,4s; 16,13; 18,34; 2Kor 3,5; Jn 8,28; 10,37; 6,11; 21,13. **Jn 5,20:** Jn 3,35; 16,27. **Jn 5,21:** 1Sam 2,6; Išm16,13; 2Kar 5,7; Įst 32,39; Oz 6,2; Jn 6,50.58; 8,51s; 10,28; 11,25s; Išm 3,4; 4,1; 5,15; 8,13.17; 15,3. **Jn 5,22:** Mt 7,22s; 16,27; 24,37ss; 25,31ss; Apd 10,42; 17,31; 1Kor 1,8; 5,5; 2Kor 5,10; 2Tim 4,1; Jok 5,7ss; 1Pt 4,5; Apr 19,11ss; Jn 3,17; 8,15; 12,47. **Jn 5,23:** Jn 12,44s; 13,20; Mt 10,40s; Mk 9,37; Lk 9,48; Jn 15,23; 1Jn 2,23; Mt 10,40 ir t.t. **Jn 5,24:** Jn 3,16; 6,40.47; 8,51; 11,25s; Kol 1,13. **Jn 5,25:** Jn 13,1; 1Jn 3,14; Jn 4,23. **Jn 5,27:** Mt 8,20; 11,18s; Mk 8,31.38; Lk 12,8s; Mk 14,62; Mt 25,31-46; Jud 15. **Jn 5,28s:** Jn 3,16-21; 6,39.44.54; 11,24; 12,48; Iz 26,19; Dn 12,2; 2Mak 7,9.14.23 ir t.t.; Mk 12,18ss; Apd 4,2; 23,6; 24,15; 26,8; 1Kor 15,12ss; 1Tes 4,13ss; 2Tim 2,12; Hbr 6,2; 11,19.35; Apr 20,5.21s. **Jn 5,29:** 1Kor 15,22; Lk 14,14; Mt 11,22s; 12,41s; 25,46; Apd 24,15. **Jn 5,30:** Jn 6,38; 7,16s; 8,28.38; 10,18; 12,49; Sk 16,28. **Jn 5,31:** Jn 8,13. **Jn 5,32:** Įst 19,15; Iz 43,8-13; 44,6-11; Jn 8,18; 1Jn 5,9; Jn 1,7.19ss. **Jn 5,34:** Jn 11,15.42; 12,30. **Jn 5,35:** 2Sam 21,17; Ps 132,17s; Jn 1,8; 2Kor 7,8; Gal 2,5; Fm 15. **Jn 536:** Jn 1,33s; 3,2; 9,16.33; 10,25.38; 14,11; Jn 4,34; 17,4; Neh 6,3.16; Hbr 7,19; Apd 20,24. **Jn 5,37:** Iš 19,16-25; Įst 4,11s.33; Jn 10,25.32.38; 14,11s; 15,24; Mt 9,2ss; 11,2ss.20ss; 12,28; Jn 1,18; 3,13; 6,46. **Jn 5,38:** Įst 32,47; Jer 8,8s; Rom 2,17ss; 2Tim 3,15ss. **Jn 5,40:** Jn 7,17; Mt 23,37; Jn 7,18; 8,50; 1Tes2,6. **Jn 5,42s:** Jn 1,11; 7,18; 8,50; Mk 13,6.21s; Mt 24,5.23s; Lk 21,8. **Jn 5,44:** Mt 23,5ss; Jn 12,39s.43; 2Kar 19,15.19; Ps 86,10; Iz 37,20. **Jn 5,45:** Iš 32,30-32; Įst 18,15-18; Jn 1,45; 7,19; Lk 24,44; Apd 3,22s; 7,37; Įst 31,26; 2Kor 3,13ss. **Jn 5,46:** Įst 18,15; Lk 24,44. **Jn 5,47:** Lk 16,31.

142. DVYLIKOS IŠSIUNTIMAS

(plg. Nr. 99B)

Mt 10,5-14

(9,35) Jėzus ėjo per visus miestus ir kaimus, mokydamas sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją ir gydydamas visokias ligas bei negalias. (10,1) Pasišaukęs dvylika mokinių, Jėzus suteikė jiems valdžią netyrosioms dvasioms, kad išvarinėtų jas ir gydytų visokias ligas bei negalias.

5 Šituos dvylika Jėzus išsiuntė, duodamas jiems nurodymų: „Nenuklyskite pas pagonis ir neužsukite į samariečių miestus. 6 Verčiau lankykite pražuvusias Izraelio namų avis. 7 Eikite ir skelbkite, jog prisiartino dangaus karalystė. 8 Gydykite ligonius, prikelkite mirusius, apvalykite raupsuotus, išvarinėkite demonus. Dovanai gavote, dovanai ir duokite! 9 Neįsigykite nei aukso, nei sidabro, nei variokų savo kapšams prikimšti; 10 nei kelionmaišio, nei dvejų marškinių, nei apavo, nei lazdos, nes darbininkas vertas savo valgio. 11 Atėję į kokį nors miestą ar kaimą, susiieškokite vertą žmogų ir apsistokite pas jį, kol išvyksite. 12 Įeidami į namus, pasveikinkite juos*. 13 Ir jeigu namai bus verti, teateinie po jų stogu jūsų ramybė. O jeigu nebus verti, jūsų ramybė tesugrįžta jums. 14 Jei kur jūsų nepriimtų ir jūsų žodžių neklausytų, tai, išėję iš tokių namų ar tokio miesto, nusikratykite ir dulkes nuo kojų“.

Mk 6,6b-13

6b Jis...ėjo per apylinkės kaimus ir mokė.

7 Jėzus pasišaukė pas save Dvylika ir ėmė siuntinėti juos po du. Jis davė jiems valdžią netyrosioms dvasioms.

8 Liepė, be lazdos, nieko neimti į kelionę – nei duonos, nei krepšio, nei variokų diržė, 9 tik apsiauti sandalais, bet nesusivilkti dviejų palaidinių. 10 Ir mokė juos: „Į kuriuos namus užeisite, ten ir pasilikite, kolei išvyksite.

11 Jei kurioje vietovėje jūsų nepriimtų ir neklausytų, išeikite iš ten ir net dulkes nuo kojų nusikratykite, kaip liudijimą prieš juos“.

12 Jie iškeliavo, ragino atsiversti, 13 išvarė daug demonų, daugelį ligonių tepė aliejumi ir išgydė.

Mk 13,13-15 (Nr. 49)

Lk 9,1-6

1 Sukvietęs Dvylika, Jėzus suteikė jiems galią ir valdžią visiems demonams tramdyti ir ligoms gydyti.

2 Paskui išsiuntė Dievo karalystės skelbti ir ligonių gydyti.

3 Jis pasakė jiems: „Nieko neimkite kelionei: nei lazdos, nei krepšio, nei duonos, nei pinigų. Neturėkite nė dviejų palaidinių.

4 Jei įeisite į kokius nors namus, pasilikite tenai. Iš ten ir keliaukite toliau. 5 O kur tik žmonės jūsų nepriimtų, išeidami iš to miesto, nusikratykite nuo kojų dulkes kaip liudijimą prieš juos“.
6 Taigi išėję jie traukė per aplinkinius kaimus, visur skelbdami gerąją naujieną bei gydydami.

Lk 10,1-12 (Nr. 177)

Jn

1Kor 9,5-14; 1Tim 5,18; Jok 5,4 (Nr. 99)

* *Kai kuriose rankr. pridurama: „Ramybė šiems namams!“*

Mk 6,6 plg: Mt 4,23; Mk 1,39; 3,20–4,34; Lk 8,1. **Mk 6,7 plg.:** Lk 4,36; Mt 3,2; Mk 3,13; Mt 4,17; Apd 13,1-3; Lk 10,1; Mt 10,24. **Mt 10,5:** 2Kar 17,24; Sir 50,27s; Jn 4,9; Lk 9,52. **Mt 10,6:** Mt 9,36; 1Kar 22,7; Jer 50,6. **Mt 10,7 plg.:** Mt 3,2; 4,17; Iz 55,1. **Mt 10,8 plg.:** Mk 16,17s; Apd 3,6; 5,16; 8,7; 9,34.40; 14,9s; 28,8s; Jok 5,16; 2Kar 5,16; Apd 20,33; 2Kor 11,7. **Mt 10,9 plg.:** Pr 32,10; Iš 12,11; 1Tes 2,1-12. **Mt 10,10 plg.:** Apd 12,8; Lk 3,11; Iš 12,11; Sk 18,31; 2Tes 3,9. **Mt 10,14 plg.:** Apd 13,51; 18,6; Mk 1,44; 13,9; Lk 5,14; 21,13. **Mk 6,12s plg.:** Iz 1,6; Lk 10,34; Jok 5,14; Mk 3,14; 16,18.

143. ERODAS APIE JĖZŲ

Mt 14,1-2

1 Anuo metu gandas apie Jėzų pasiekė tetrarcho Erodo ausis, 2 ir jis savo tarnams pasakė: „Tai Jonas Krikštytojas! Jis prisikėlė iš numirusių, ir todėl jame veikia stebuklingos galios“.

Mk 6,14-16

14 Tuo tarpu karalius Erodas išgirdo apie Jėzų, nes garsas apie jį plačiai sklido, ir žmonės kalbėjo: „Jonas Krikštytojas prisikėlė iš numirusių, ir todėl jame veikia stebuklingos jėgos“. 15 Kiti tvirtino: „Jis – Elijas!“ Dar kiti sakė: „Jis pranašas, kaip ir kiti pranašai“. 16 Tai išgirdęs, Erodas nutarė: „Jonas, kuriam nukirsdinau galvą, – tai jis prisikėlė!“

Lk 9,7-9

7 Tetrarchas Erodas išgirdo apie visus tuos įvykius ir nežinojo, ką manyti, nes vieni sakė: 8 Jonas prisikėlęs iš numirusių, kiti: pasirodęs Elijas, dar kiti: prisikėlęs vienas senųjų pranašų. 9 Erodas tarė: „Jonui aš nukirsdinau galvą; o kas yra šitas, apie kurį girdžiu pasakojant tokius dalykus?!“ Ir jis stengėsi susitikti Jėzų.

Jn

Mt 16,13b-14; Mk 8,27b-28; Lk 9,18b-19 (Nr. 158)

Mk 6,14 plg.: Mk 6,2 ir t.t.; Jn 10,41. **Mk 6,15 plg.:** Mal 3,1.23; 4,5s; Sir 48,10s; Mk 9,11ss; Mt 17,10ss; Jn 1,21; Mt 21,11.46; Lk 7,16.39; 24,19; Jn 4,19; 6,14; 7,40; 9,17.

144. JONO KRIKŠTYTOJO MIRTIS

(plg. Nr. 17)

Mt 14,3-12	Mk 6,17-29	Lk 3,19-20	Jn
[3] Mat Erodas buvo įsakęs suimti Joną, sukaustyti ir įmesti į kalėjimą dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados.	[17] Pats Erodas buvo įsakęs suimti Joną ir laikė jį sukaustytą kalėjime dėl savo brolio Pilypo žmonos Erodiados, kurią buvo vedęs.	[19] Tetrarchas Erodas, Jono baramas dėl Erodiados, savo brolio žmonos, ir dėl visų piktadarybių, kurias darė, [20] pridėjo prie jų dar ir tai, kad uždarė Joną į kalėjimą.	
[4] Jonas mat jam sakė: „Tau nevalia jos turėti“. [5] Taigi Erodas norėjo nužudyti Joną, bet bijojo liaudies, kuri laikė jį pranašu.	[18] Jonas mat sakė Erodui: „Nevalia tau gyventi su brolio žmona“. [19] Taigi Erodiada neapkentė Jono ir troško jį nužudyti, tačiau negalėjo, [20] nes Erodas Jono bijojo, žinodamas jį esant teisų ir šventą vyrą, ir todėl jį saugojo. Girdėdamas Joną kalbant, jis jausdavosi neramus, tačiau mielai jo klausydavosi.		
[6] Erodo gimimo dieną	[21] Proga pasitaikė, kai Erodas, švęsdamas savo gimimo dieną, iškėlė pokylį savo didžiūnams, kariuomenės vadams ir Galilėjos kilmingiesiems.		
Erodiados duktė šoko svečiams ir taip patiko Erodui,	[22] Erodiados duktė ten įėjusi šoko ir patiko Erodui bei jo svečiams. Karalius tarė mergaitei: „Prašyk iš manęs, ko tik nori, ir aš tau duosiu“.		
[7] kad jis prisiektinai pažadėjo duoti jai, ko tik prašysianti.	[23] Ir jis prisiekė: „Ko tik prašytum, aš tau duosiu, kad ir pusę savo karalystės!“		
[8] O ši, savo motinos primokyta, tarė: „Duok man čia dubenyje Jono Krikštytojo galvą“. [9] Karalius nuliūdo, bet dėl priesaikos ir dėl svečių liepė duoti.	[24] Tuomet ji išėjusi paklausė savo motiną: „Ko prašyti?“ O ši tarė: „Jono Krikštytojo galvos!“ [25] Toji, skubiai atbėgusi pas karalių, ėmė prašyti: „Noriu, kad man tuojau duotum dubenyje Jono Krikštytojo galvą“. [26] Karalius labai nuliūdo, tačiau dėl savo priesaikos ir dėl svečių nesiryžo atšaukti jai duoto pažado.		
[10] Jis pasiuntė ⌜budelį⌝, kad nukirstų kalėjime Jonui galvą. [11] Galva buvo atnešta dubenyje ir įteikta mergaitei, kuri ją nunešė motinai. [12] Jono mokiniai atėję pasiėmė kūną, palaidojo ir davė žinią Jėzui.	[27] Jis tuoj pat pasiuntė budelį ir įsakė jam atnešti Jono galvą. Šis nuėjęs nukirto Jonui kalėjime galvą [28] ir, atnešęs ją dubenyje, padavė mergaitei, o mergaitė atidavė ją savo motinai. [29] Tai išgirdę, Jono mokiniai atėjo, pasiėmė jo kūną ir palaidojo kape.		

Mk 16,17 plg.: Mt 4,12; 14,1.3s.44.46.49; 15,1; Įst 25,5; Kun 18,16; 20,21s. **Mk 6,18 plg.:** Kun 18,16; 20,21; Jer 38,14-26; Sir 42,22; Mk 13,9; Apd 24,23s; 2Mak 6,18-31. **Mk 6,19:** 1Kar 19,2. **Mk 16,20 plg.:** Mt 21,26; Mk 11,32; Lk 20,6; Mk 12,37. **Mk 16,21 plg.:** Jn 6,23; Mk 6,30-44; Apr 6,15; 18,23. **Mk 6,23 plg.:** Est 5,3; 7,2; 1Kar 13,8. **Mk 6,27 plg.:** Mt 17,12; Mk 15,14s. **Mk 6,28:** Mk 9,12s. **Mk 6,29 plg.:** Apd 8,2; Mk 15,46.

145. APAŠTALŲ SUGRĮŽIMAS

Mt	Mk 6,30-31	Lk 9,10a	Jn
(14,12b-13a) [12b] *...ir davė žinią Jėzui.* [13] *Tai išgirdęs, Jėzus laiveliu nuplaukė į dykvietę, į vienumą.*	[30] Apaštalai susirinko pas Jėzų ir apsakė jam visa, ką buvo nuveikę ir ko mokė. [31] O jis tarė jiems: „Eikite sau vieni į negyvenamą vietą ir truputį pailsėkite“. Mat daugybė žmonių ateidavo ir išeidavo, ir jiems nebūdavo kada nė pavalgyti.	[10a] Sugrįžę apaštalai apsakė Jėzui, ką buvo nuveikę. *Lk 10,17 (Nr. 180)*	

Mk 6,30 plg.: Mt 10,2; Mk 3,14. **Mk 6,31:** Mk 1,35.45; 2,2.15; 3,20; Mk 6,32ss; 8,1ss.

146. PIRMASIS DUONOS PADAUGINIMAS

(plg. Nr. 153)

Mt 14,13-21

13 Tai išgirdęs, Jėzus laiveliu nuplaukė į dykvietę, į vienumą. Minios sužinojo ir iš miestų pėsčiomis nusekė paskui.

14 Kai išlipo į krantą ir pamatė daugybę žmonių, Jėzui pagailo jų, ir jis išgydė jų ligonius.

15 Atėjus vakarui, prisiartino mokiniai ir tarė: „Vietovė tuščia, ir jau vėlus metas. Atleisk žmones, kad nuėję į kaimus, nusipirktų maisto“. 16 Jėzus atsakė: „Nėra reikalo jiems iš čia eiti. Jūs duokite jiems valgyti“. 17 Jie atsiliepė:

„Mes čia teturime penkis kepaliukus duonos ir dvi žuvis“.

18 Jėzus tarė: „Atneškite man juos“. 19 Ir, liepęs miniai susėsti ant žolės,

jis paėmė penkis kepaliukus ir dvi žuvis, pažvelgė į dangų, palaimino, laužė ir davė mokiniams, o tie dalijo žmonėms.

20 Visi valgė ir pasisotino. Ir pririnko nulikusių gabaliukų dvylika pilnų pintinių.

21 O valgytojų buvo apie penkis tūkstančius vyrų, be moterų ir vaikų.

Mk 6,32-44

32 Taigi jie išplaukė valtimi į negyvenamą nuošalią vietą. 33 Žmonės pastebėjo juos išplaukiant, ir daugelis tai sužinojo. Iš visų miestų žmonės subėgo tenai pėsti ir net pralenkė mokinius.
34 Išlipęs į krantą, Jėzus pamatė didžiulę minią, ir jam pagailo žmonių, nes jie buvo tarsi avys be piemens. Ir jis pradėjo juos mokyti daugelio dalykų.
35 Dienai baigiantis, prisiartino prie jo mokiniai ir prašė: „Ši vietovė tuščia, ir jau vėlyvas metas. 36 Paleisk juos, kad, pasklidę po aplinkinius vienkiemius bei kaimus, jie nusipirktų valgyti“. 37 Bet Jėzus tarė: „Tai jūs duokite jiems valgyti“. Mokiniai tada klausia: „Gal mums eiti nupirkti duonos už du šimtus denarų ir duoti jiems valgyti?“
38 Jis sako: „O kiek turite duonos? Eikite ir pažiūrėkite“. Patikrinę jie atsako: „Penkis kepaliukus ir dvi žuvis“.

39 Tuomet jis įsakė susodinti žmones būriais ant žalios vejos. 40 Ir tie susėdo būrys prie būrio, po šimtą ir po penkiasdešimt žmonių.
41 Jėzus paėmė penkis kepaliukus ir dvi žuvis, pažvelgė į dangų, palaimino, laužė duoną ir davė mokiniams, kad išdalytų žmonėms. Jis taip pat liepė visiems padalyti tas dvi žuvis.
42 Visi valgė ir pasisotino. 43 Jie dar pririnko dvylika pilnų pintinių duonos gabaliukų ir žuvies likučių.
44 O duonos valgytojų buvo penki tūkstančiai vyrų.

Lk 9,10b-17

10b Pasiėmęs juos, jis pasitraukė nuošaliai į Betsaidos miesto apylinkes. 11 Minia, tai sužinojusi, sekė iš paskos.

Jis priėmė žmones ir kalbėjo jiems apie Dievo karalystę, išgydė tuos, kuriems reikėjo gydymo.

12 Diena pakrypo vakarop. Prisiartinę Dvylika tarė:
„Paleisk žmones, kad jie, nuėję į aplinkinius kaimus bei vienkiemius, susirastų nakvynę ir maisto. Mes juk esame dykumoje“. 13 Jėzus atsiliepė: „Jūs duokite jiems valgyti!“ Dvylika atsakė:

„Mes nieko daugiau neturime, tik penkis kepalėlius duonos ir dvi žuvis. Nebent nueitume ir nupirktume maisto visai šitai miniai“. 14 O buvo ten apie penkis tūkstančius vyrų.
Jėzus įsakė mokiniams: „Susodinkite juos būriais po penkiasdešimt“. 15 Jie taip padarė ir visus susodino.
16 Tuomet, paėmęs penkis kepalėlius ir dvi žuvis, jis pažvelgė į dangų, palaimino, laužė ir davė mokiniams, kad išnešiotų miniai.

17 Visi valgė ir pasisotino. Ir dar buvo pririnkta dvylika pintinių nulikusių gabaliukų.

Jn 6,1-15

1 Jėzus nuvyko anapus Galilėjos, arba Tiberiados, ežero. 2 Jį lydėjo didelė minia, nes žmonės matė stebuklus, kuriuos jis darė ligoniams. 3 Jėzus užkopė į kalną ir ten atsisėdo kartu su mokiniais. 4 Artėjo žydų šventė Velykos. 5 Pakėlęs akis ir pamatęs, kokia daugybė pas jį atėjusi,

Jėzus paklausė Pilypą: „Kur pirksime duonos jiems pavalgydinti?“ 6 Jis klausė, mėgindamas jį, nes pats žinojo, ką darysiąs.
7 Pilypas jam atsakė: „Už du šimtus denarų duonos neužteks, kad kiekvienas gautų bent gabalėlį“. 8 Vienas mokinys, Simono Petro brolis Andriejus, jam pasakė: 9 „Čia yra berniukas, kuris turi penkis miežinės duonos kepaliukus ir dvi žuvis. Bet ką tai reiškia tokiai daugybei!“

10 Jėzus tarė: „Susodinkite žmones!“ Toje vietoje buvo daug žolės. Taigi jie susėdo, iš viso kokie penki tūkstančiai vyrų.
11 Tada Jėzus paėmė duoną, padėkojo ir davė išdalyti visiems ten sėdintiems, taip pat ir žuvų, kiek kas norėjo.

12 Kai žmonės pavalgė, jis pasakė mokiniams: „Surinkite nulikusius gabalėlius, kad niekas nepražūtų“. 13 Taigi jie surinko ir iš penkių miežinės duonos kepalėlių pripylė dvylika pintinių gabaliukų, kurie buvo atlikę nuo valgiusiųjų.
14 Pamatę Jėzaus padarytą ženklą, žmonės sakė: „Jis tikrai yra tas pranašas, kuris turi ateiti į pasaulį“. 15 O Jėzus, supratęs, kad jie ruošiasi pasigriebti jį ir paskelbti karaliumi, vėl pasitraukė pats vienas į kalną.

Mt 15,32-39; Mk 8,1-10 (antrasis duonos padauginimas, Nr. 153; gal būt tai antras to paties įvykio aprašymas).
Mt 26,26; Mk 14,22; Lk 22,19; 1Kor 11,24 (Nr. 311)

Mk 6,32 plg.: Lk 10,13; Mt 11,21; Jn 6,23. **Mk 6,33 plg.:** Mk 6,54s; Mt 5,1; 15,29. **Jn 6,4:** Jn 2,13; 11,55. **Mk 6,34 plg.:** Iš 16,4; 1Kar 17,8-16; 2Kar 4,42-44; Sk 27,17; Ez 34,5.23; 1Kar 22,17; Mt 9,36. **Jn 6,5:** Jn 1,43ss; 12,21s. **Mk 6,37:** Jn 4,8. **Jn 6,8:** Jn 1,40.44; 12,22. **Mk 6,38 plg.:** Jn 21,9.13; 2Kar 4,42s. **Mk 6,39s:** Iš 18,25; Sk 31,14; Mk 6,7; Mt 13,30; 2Kar 3,16; 17,29. **Mk 6,41 plg.:** Mk 7,34; Jn 11,41; 17,1; Mt 26,26ss; Mk 14,22ss; Lk 22,19; 1Kor 11,24; Lk 24,30; Apd 27,35. **Mk 6,43 plg.:** 2Kar 4,43s. **Jn 6,14:** Jn 1,21; 6,66; 7,40; Įst 18,15 ir t.t.

147. JĖZUS EINA VANDENIU

Mt 14,22-33	Mk 6,45-52	Lk	Jn 6,16-21
22 Tuojau pat Jėzus prispyrė mokinius sėsti į valtį ir pirma jo irtis į kitą krantą, kol jis atleisiąs minią. 23 Atleidęs minią, jis užkopė nuošaliai į kalną melstis. Ir, atėjus vakarui, jis buvo ten vienas. 24 Tuo tarpu valtis jau toli toli nuplaukė nuo kranto, blaškoma bangų, nes pūtė priešingas vėjas. 25 Ketvirtos nakties sargybos metu Jėzus atėjo pas juos, žengdamas ežero paviršiumi. 26 Pamatę jį, einantį ežero paviršiumi, mokiniai nusigando ir, manydami, jog tai šmėkla, iš baimės ėmė šaukti. 27 Jėzus tuojau juos prakalbino: „Nenusiminkite! Tai aš. Nebijokite!"	45 Tada Jėzus prispyrė savo mokinius sėsti į valtį ir pirma jo irtis į kitą krantą prie Betsaidos, kol jis atleisiąs žmones. 46 Juos atleidęs, jis užkopė į kalną melstis. 47 Kai sutemo, valtis buvo ežero viduryje, o Jėzus pats vienas ant kranto. 48 Matydamas, kad mokiniai vargsta besiirdami, nes vėjas buvo jiems priešingas, apie ketvirtą nakties sargybą jis ateina pas juos, žengdamas ežero paviršiumi, ir buvo bepraeinąs pro šalį. 49 Šie, pamatę jį einantį ežero paviršiumi, pamanė, jog tai šmėkla, ir ėmė šaukti. 50 Mat visi jį regėjo ir išsigando. Bet jis tuojau juos prakalbino: „Nenusiminkite! Tai aš. Nebijokite!"		16 Atėjus vakarui, mokiniai nusileido prie ežero, 17 sulipo į valtį ir plaukė kitapus ežero, į Kafarnaumą. Jau sutemo, o Jėzus vis dar nebuvo grįžęs pas juos. 18 Ežeras bangavo, nes pūtė smarkus vėjas. 19 Nusiyrę nuo kranto dvidešimt penkis ar trisdešimt stadijų, jie pamato Jėzų, einantį ežero paviršiumi ir besiartinantį prie valties. Jie išsigando. 20 O jis sako: „Tai aš. Nebijokite!"
28 Petras atsiliepė: „Viešpatie, jei čia tu, liepk man ateiti pas tave vandeniu". 29 Jis atsakė: „Eik!" Petras, išlipęs iš valties, ėmė eiti vandens paviršiumi ir nuėjo prie Jėzaus. 30 Bet, pamatęs vėjo smarkumą, jis nusigando ir, pradėjęs skęsti, sušuko: „Viešpatie, gelbėk mane!" 31 Tuojau ištiesęs ranką, Jėzus sugriebė jį ir tarė: „Silpnatiki, ko suabejojai?!"			
32 Jiems įlipus į valtį, vėjas nurimo. 33 Tie, kurie buvo valtyje, pagarbino jį, sakydami: „Tikrai tu Dievo Sūnus!"	51 Tada jis įlipo pas juos į valtį, ir vėjas nurimo. Mokiniai dar labiau stebėjosi, 52 nes visiškai nebuvo supratę duonos stebuklo, ir jų širdis tebebuvo nenuovoki.		21 Jie panoro jį pasiimti į valtį, o valtis iškart priartėjo prie kranto, į kurį jie yrėsi.

Mt 14,22 plg.: Mt 15,39; Mk 8,10; Mt 26,36; Mk 8,22; Jn 1,44; 6,23; 12,21. **Mt 14,23 plg.:** Įst 33,2; Hab 3,3; Mk 1,35; Lk 6,12; 9,18. **Mt 14,24 plg.:** Iš 14,24; Mt 8,24; Mk 4,37; Lk 8,23. **Mt 14,25 plg.:** Mk 13,35; Lk 12,38; Jn 21,1; Ps 77,16-20; Iz 43,16; Job 9,8. **Jn 6,29:** Jn 21,1. **Mt 14,26 plg.:** Job 20,8; Išm 17,14; Lk 24,37; Job 4,15; Išm 17,4; Apd 12,15; Iš 33,19-23; 34,6; 1Kar 19,11. **Mt 14,27 plg.:** Lk 24,39. **Jn 6,20:** Jn 6,35.41.48.51 ir t.t. **Mk 6,50:** Iš 3,14; Iz 41,4; 43,10s; 43,25; Lk 24,37. **Mt 14,29s:** Mt 8,25.32. **Mt 14,31:** Mt 6,30; 8,26; 16,8; 17,20; 28,17; Lk 12,28. **Mt 14,32 plg.:** Mk 4,39.

148. IŠGYDYMAI GENEZARETE

Mt 14,34-36	Mk 6,53-56	Lk	Jn 6,22-25
34 Perplaukę jie išlipo į krantą Genezarete.	53 Persiyrę per ežerą, jie pasiekė Genezaretą ir čia lipo į krantą.		22 Minia, buvusi anoje pusėje, matė, kad ten tebuvo viena valtis ir kad Jėzus nebuvo įlipęs į valtį su mokiniais, o šie išplaukė vieni. 23 Rytojaus dieną iš Tiberiados atplaukė kitų valčių ir sustojo netoli vietos, kur žmonės buvo valgę Viešpaties palaimintos duonos. 24 Sužinoję, kad čia nėra nei Jėzaus, nei jo mokinių, žmonės lipo į valtis ir plaukė į Kafarnaumą, ieškodami Jėzaus. 25 Suradę jį kitapus ežero, jie klausinėjo: „Rabi, kada suspėjai čionai atvykti?"
35 Pažinę Jėzų, tos vietos gyventojai išgarsino jį visoje apylinkėje. Žmonės sugabeno pas jį visus sergančius.	54 Jiems išlipus iš valties, žmonės tuojau pažino Jėzų, 55 paskelbė visai apylinkei ir pradėjo gabenti neštuvais ligonius ten, kur girdėjo jį esant.		
36 Jie prašė jį leisti palytėti nors apsiausto apvadą. Ir kas tik palietė, pasveiko.	56 Ir kur Jėzus užeidavo į kaimus, miestus ar vienkiemius, jie aikštėse guldydavo ligonius ir maldaudavo jį, kad leistų jiems palytėti bent savo drabužio apvadą. Ir kas tik jį paliesdavo, išgydavo.		

Mt 4,24-25; Mk 3,7-12; Lk 6,17-19 (Nr. 50)
Mt 8,16-17; Mk 1,32-34; Lk 4,40-41 (Nr. 38)
Mt 9,20-21; Mk 5,27-29a; Lk 8,44 (Nr. 95)

Mk 6,53 plg.: 1Mak 11,67. **Mk 6,55:** Mk 6,33. **Mk 6,56 plg.:** Mk 8,22; Apd 5,15; 19,11s; Sk 15,38s; Įst 22,12. **Jn 6,25:** Jn 6,19.21; Lk 22,40; 24,22; Apd 15,25; 20,16; 21,17.35; 25,15.

149. GYVYBĖS DUONA

Mt	Mk	Lk	Jn 6,26-59

[26] O Jėzus prabilo į juos: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs ieškote manęs ne dėl to, kad esate matę ženklų, bet kad prisivalgėte duonos ligi soties. [27] Plušėkite ne dėl žūvančio maisto, bet dėl išliekančio amžinajam gyvenimui! Jo duos jums Žmogaus Sūnus, kurį Tėvas – Dievas savo antspaudu yra pažymėjęs“. [28] Jie paklausė: „Ką mums veikti, kad darytume Dievo darbus?“ [29] Jėzus atsakė: „Tai ir bus Dievo darbas: tikėkite tą, kurį jis siuntė“. [30] Jie dar klausė: „Tai kokį padarysi ženklą, kad pamatytume ir tave įtikėtume? Ką nuveiksi? [31] Antai mūsų tėvai tyruose valgė maną, kaip parašyta: *Jis davė jiems valgyti duonos iš dangaus**“. [32] Tada Jėzus tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tai ne Mozė davė jums duonos iš dangaus, bet mano Tėvas duoda jums iš dangaus tikrosios duonos. [33] Dievo duona nužengia iš dangaus ir duoda pasauliui gyvybę“. [34] Tada jie ėmė prašyti: „Viešpatie, duok visuomet mums tos duonos!“ [35] Jėzus atsakė: „Aš esu gyvybės duona! Kas ateina pas mane, niekuomet nebealks, ir kas tiki mane, niekuomet nebetrokš. [36] O aš jau esu jums sakęs: jūs mane regėjote, bet netikite. [37] Visi, kuriuos man duoda Tėvas, ateis pas mane, ir ateinančio pas mane aš neatstumsiu, [38] nes aš nužengiau iš dangaus vykdyti ne savo valios, bet valios to, kuris mane siuntė. [39] O mano Siuntėjo valia reikalauja, kad nepražudyčiau nė vieno, kuriuos jis man pavedė, bet kad prikelčiau juos paskutiniąją dieną. [40] Tokia mano Tėvo valia, kad kiekvienas, kuris regi Sūnų ir tiki jį, turėtų amžinąjį gyvenimą; todėl aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną“.

[41] Tada žydai ėmė murmėti, kad jis pasakęs: „Aš duona, nužengusi iš dangaus“. [42] Jie sakė: „Argi jis ne Jėzus, Juozapo sūnus?! Argi mes nepažįstame jo tėvo ir motinos? Kaip jis gali sakyti: 'Aš esu nužengęs iš dangaus'?“ [43] Jėzus jiems atsakė: „Liaukitės tarpusavyje murmėję! [44] Niekas negali ateiti pas mane, jei mane pasiuntęs Tėvas jo nepatraukia; ir tą aš prikelsiu paskutiniąją dieną. [45] Pranašų parašyta: *Ir bus visi mokomi Dievo***. Kas išgirdo iš Tėvo ir pasimokė, ateina pas mane. [46] Bet tai nereiškia, jog kas nors būtų Tėvą regėjęs; tiktai kuris iš Dievo yra, tas jį regėjo. [47] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas tiki, tas turi amžinąjį gyvenimą. [48] Aš esu gyvybės duona. [49] Jūsų tėvai dykumoje valgė maną ir mirė. [50] O štai ši duona yra nužengusi iš dangaus, kad, kas ją valgys, nemirtų. [51] Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgys šią duoną, gyvens per amžius. Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvybę“. [52] Tuomet žydai ėmė tarp savęs ginčytis ir klausinėti: „Kaip jis gali mums duoti valgyti savo kūną?!“ [53] O Jėzus jiems kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės! [54] Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną. [55] Mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. [56] Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš jame. [57] Kaip mane yra siuntęs gyvasis Tėvas ir aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane. [58] Štai duona, nužengusi iš dangaus! Ji ne tokia, kokią protėviai valgė ir mirė. Kas valgo šią duoną – gyvens per amžius“. [59] Visa tai jis paskelbė, mokydamas Kafarnaumo sinagogoje.

Mt 13,54b-57; Mk 6,2b-6; Lk 42,22 (Nr. 139)
Mt 26,26-28; Mk 14,22-24; Lk 22,19-20; 1Kor 11,23-26 (Nr.311)

* *Ps 78,24*
** *Iz 54,13*

Jn 6,26: Jn 2,11. **Jn 6,27:** Jn 4,32; 7,37ss; Jn 4,14. **Jn 6,28:** Jn 3,21; Apr 2,26. **Jn 6,29:** 1Jn 3,23. **Jn 6,30:** Mt 12,38; 16,1; Mk 8,11; Lk 11,16; Jn 2,18. **Jn 6,31:** Iš 16,4ss; Įst 8,3; Ps 105,40; Išm 16,20; Ps 78,24; Iš 16,4. **Jn 6,33:** Jn 6,46ss. **Jn 6,34:** Iz 55,1; Pat 6,5; Jn 4,15; Mt 6,11; Lk 11,3. **Jn 6,35:** Sir 24,21; Jn 4,13s; 7,37ss. **Jn 6,36:** Jn 15,24. **Jn 6,37:** Jn 6,65; 17,6-8. **Jn 6,38:** Jn 4,34; 5,30; Hbr 10,9s. **Jn 6,39:** Jn 10,28s; 17,12. **Jn 6,40:** Jn 3,15s; 5,24; 8,51; 11,24ss; 6,61. **Jn 6,41:** Iš 16,2; 17,3; Sk 11,1.4-6; 14,1-3. **Jn 6,42:** Mk 6,3; Mt 13,55; Lk 4,22. **Jn 6,44:** Iz 54,13; Jer 31,34. **Jn 6,45:** Apd 7,42; 13,40; Rom 9,25; Iz 54,13; Jn 31,33s; Jer 24,7; Hab 2,14; 1Jn 2,20.27; 1Tes 4,9. **Jn 6,46s:** Jn 6,33.35.53. **Jn 6,48:** Iš 16,15; **Jn 6,49s:** Sk 14,23; Įst 1,35; 1Kor 10,3.5. **Jn 6,51:** Lk 22,19; Kor 11,24. **Jn 6,52:** Jn 6,60. **Jn 6,53:** Jn 5,26. **Jn 6,54:** Jn 13,18; Mt 24,38. **Jn 6,56:** Jn 15,4-7; 17,23; 1Jn 3,6.24. **Jn 6,57:** Jn 5,36.

150. ŠVARU IR SUTERŠTA

(plg. Nr. 194A)

Mt 15,1-20	Mk 7,1-23	Lk 11,37-41	Jn
1 Kartą prie Jėzaus prisiartino Rašto aiškintojų ir fariziejų iš Jeruzalės ir paklausė:	1 Pas Jėzų susirenka fariziejų ir keli Rašto aiškintojai, atvykę iš Jeruzalės. 2 Jie pamato kai kuriuos jo mokinius, valgančius suterštomis (tai yra nemazgotomis) rankomis. 3 Mat fariziejai ir visi žydai pagal prosenių paprotį valgo tik rūpestingai nusiplovę rankas. 4 Taip pat sugrįžę iš turgaus jie nevalgo neapsiplovę. Be to, yra dar daug nuostatų, kurių jie laikosi, sekdami papročiu, pavyzdžiui, taurių, puodelių bei varinių indų plovimo.	37 Jėzui tebekalbant, vienas fariziejus pasikvietė jį pietų. Įėjęs jis sėdosi už stalo. 38 Tai matydamas, fariziejus nusistebėjo, kad jis nenusimazgojo rankų prieš valgį.	
2 „Kodėl tavo mokiniai laužo prosenių paprotį? Jie prieš valgį nesimazgoja rankų“. 3 Jis atsakė: „O kodėl jūs laužote Dievo įsakymą dėl savojo papročio?!	5 Taigi fariziejai ir Rašto aiškintojai jį klausia: „Kodėl tavo mokiniai nesilaiko prosenių papročio ir valgo suterštomis rankomis?“ 6 Jis atsako jiems:	39 O Viešpats kreipėsi į jį: „Kaip tik jūs, fariziejai, valote taurės ir dubens išorę, o viduje esate pilni gobšumo ir nelabumo. 40 Neišmanėliai! Argi išorės kūrėjas nėra sukūręs ir vidaus?! 41 Verčiau duokite žmonėms iš savo vidaus tarsi išmaldą, ir viskas jums bus nesutepta.	
4 Juk Dievas yra įsakęs: *Gerbk savo tėvą ir motiną!** – ir: *Kas keiktų tėvą ar motiną, mirte tenumiršta!*** 5 O jūs sakote: ‘Kas pasakė tėvui ar motinai: „Tebūnie dovana šventyklai, kuo turėčiau tave sušelpti“, – 6 tas gali nepagerbti tėvo ir motinos’. Taip jūs niekais verčiate Dievo paliepimą dėl savojo papročio.			

(178 psl. tęsinys)

Mt 15,1-20	Mk 7,1-23	Lk 11,37-41	Jn
7 Veidmainiai! Gerai apie jus pranašavo Izaijas: 8 *Ši tauta šlovina mane lūpomis, bet jos širdis toli nuo manęs.* 9 *Veltui jie mane garbina, mokydami žmonių išgalvotų priesakų**** “.	„Gerai apie jus, veidmainius, pranašavo Izaijas, kaip parašyta: *Ši tauta šlovina mane lūpomis, bet jos širdis toli nuo manęs.* 7 *Veltui jie mane garbina, mokydami žmonių išgalvotų priesakų****. 8 Apleidę Dievo įsakymą, jūs įsikibę laikotės žmonių papročių“. 9 Ir jis pridūrė: „Puikiai jūs apeinate Dievo įsakymą, norėdami išsaugoti savo papročius! 10 Antai Mozė yra pasakęs: ‘Gerbk savo tėvą ir motiną’, ir: ‘Kas keiktų tėvą ar motiną, mirte tenumiršta’. 11 O štai jūs sakote: ‘Jei žmogus pasako savo tėvui ar motinai: Tebūnie korbanas**** (tai yra: auka Dievui), kuo turėčiau tave sušelpti’, 12 – tuomet jūs nebeleidžiate jam padėti tėvui ar motinai, 13 niekais paversdami Dievo žodį dėl savojo papročio, kurį esate perėmę. Ir daug panašių dalykų jūs darote“.		
10 Paskui, sušaukęs minią, jis kalbėjo: „Klausykite ir supraskite! 11 Ne kas patenka į burną, suteršia žmogų, bet kas išeina iš burnos, tai suteršia žmogų“.	14 Ir vėl sušaukęs minią, Jėzus kalbėjo: „Paklausykite manęs visi ir supraskite: 15 nėra nieko, kas, iš lauko įėjęs į žmogų, galėtų jį sutepti. Žmogų sutepa vien tai, kas iš žmogaus išeina“*****. 17 Kai sugrįžo nuo minios į namus, jo mokiniai ėmė klausinėti apie palyginimą.		
12 Tuomet priėję mokiniai pranešė: „Ar žinai, kad fariziejai pasipiktino, išgirdę tuos žodžius?“ 13 Jis atsakė: „Kiekvienas augalas, kurio nesodino mano dangiškasis Tėvas, bus išrautas. 14 Palikite juos; jie – akli aklųjų vadovai. O jeigu aklas aklą ves, abu į duobę įkris“.		*(6,39) Jis pasakė jiems palyginimą: „Ar gali aklas vesti aklą? Argi ne abu įkristų į duobę?!“*	

(179 psl. tęsinys)

[15] Petras paprašė: „Išaiškink mums palyginimą“. [16] Jėzus atsakė: „Ar ir jūs vis dar esate be nuovokos?! [17] Argi nesuprantate, kad visa, kas patenka į burną, eina į pilvą ir išmetama laukan? [18] O kas išeina iš burnos, eina iš širdies, ir tai suteršia žmogų.

[19] Iš širdies išeina pikti sumanymai, žmogžudystės, svetimavimai, ištvirkavimai, vagystės, melagingi liudijimai, šmeižtai. [20] Šie dalykai suteršia žmogų, o valgymas nemazgotomis rankomis žmogaus nesuteršia“.

Mt 23,16.24 (Nr. 284)

[18] Jis sako: „Nejaugi ir jūs esate be nuovokos? Argi neaišku jums, kad visa, kas ateina į žmogų iš lauko, negali jo suteršti, [19] nes nepatenka į jo širdį, bet į vidurius ir išeina laukan?“ (Taip jis paskelbia visus valgius esant švarius.) [20] Jis dar pasakė: „Žmogų suteršia vien tai, kas iš jo išeina.

[21] Iš vidaus, iš žmonių širdies, išeina pikti sumanymai, ištvirkavimai, vagystės, žmogžudystės, [22] svetimavimai, godumas, suktybės, klasta, begėdystės, pavydas, šmeižtai, puikybė, neišmanymas. [23] Visos tos blogybės išeina iš vidaus ir suteršia žmogų“.

* Iš 20,12
** Iš 21,17
*** Iz 29,13
**** Hebr. *qorban* – „*dovana*“, „*auka šventyklai*“.
***** *Kai kuriuose rankraščiuose įterpiama:* [16] „*Kas turi ausis, teklauso!*“

Mk 7,1 plg: Mk 3,22; Lk 7,36; 14,1. **Mk 7,2 plg.:** Apd 10,14.28; 11,8; Apr 21,27; Kun 15,11 (LXX). **Mk 7,3 plg.:** Iš 30,17-21; 40,12; Jdt 12,7; Gal 1,14. **Mk 74 plg.:** 2Kar 5,14; Mt 23,25s; **Mk 7,5plg.:** Kol 2,8. **Mt 15,3plg.:** Mt 2325. **Lk 11,40:** 2Sam 19,25; **Lk 11,41:** Mt 6,20; Lk 12,33. **Lk 11,42:** Jn 5,24. **Mt 15,4; Mk 7,10:** Mk 7,10s; Mt 19,19; Ef 6,2; Mt 27,9; Iš 20,12; Įst 5,16; Iš 21,17; Kun 20,9; Lk 14,26. **Mt 15,5; Mk 7,11:** Pat 28,24; 1Tim 5,8; Mt 27,6. **Mk 7,6s plg.:** Iz 29,13; Ps 78,36s; Kol 2,22. **Mk 7,14 plg.:** Mk 4,1s; Iz 6,9s. **Mk 7,15 plg.:** Sk 32,24; 30,3; Apd 10,14ss; 11,8ss; 15,28s; Rom 14,14; 1Kor 10,25ss; Gal 2,11-14; Kol 2,20-22; 1Tim 4,4; Tit 1,15. **Mk 7,17 plg.:** Mk 4,10.34. **Mt 15,14;** Jn 9,40s; Rom 2,19. **Mk 7,20 plg.:** Mt 12,35; Lk 6,45. **Mk 7,21 plg.:** Rom 1,28ss; 1Kor 5,12s; 6,9s; 2Kor 12,20s; Gal 5,19ss; Ef 5,3ss; Kol ss; 1Tim 1,9-12s; 6,4s; 2Tim 3,2ss; Tit 3,3; 1Pt 4,3; Apr 9,21; 21,15; Įst 15,9 (LXX); Sir 14,10; 31,13. **Mk 7,22 plg.:** Mt 6,23; 20,15; Įst 15,9.

151. SVETIMŠALĖS IŠGYDYMAS

Mt 15,21-28	Mk 7,24-30	Lk	Jn
[21] Iš ten išėjęs, Jėzus pasitraukė į Tyro ir Sidono sritį. [22] Ir štai iš ano krašto atėjo viena moteris kanaanietė ir šaukė: „Pasigailėk manęs, Viešpatie, Dovydo Sūnau! Mano dukterį baisiai kankina demonas!“ [23] Bet Jėzus neatsiliepė. Tuomet priėjo mokiniai ir ėmė jį prašyti: „Išklausyk ją, nes ji sekioja iš paskos šaukdama!“ [24] Jėzus tarė: „Aš esu siųstas tik pas pražuvusias Izraelio namų avis“.	[24] Išvykęs iš ten, Jėzus nukeliavo į Tyro sritis. Užėjęs į vienus namus, jis norėjo, kad niekas apie tai nežinotų, bet jam nepavyko to nuslėpti. [25] Išgirdo apie jį moteris, kurios duktė buvo apsėsta netyrosios dvasios,		
[25] Tada moteris pribėgusi puolė ant žemės, maldaudama: „Viešpatie, padėk man!“	atėjo ir puolė jam po kojų. [26] Moteris buvo graikė, kilimo sirofinikietė. Ji maldavo išvaryti iš jos dukrelės demoną. [27] Jėzus tarė jai: „Leisk pirmiau pasisotinti vaikams. Juk negražu imti vaikų duoną ir mesti šunyčiams“. [28] Tačiau moteris atsakė: „Taip, Viešpatie! Bet ir šunyčiai po stalu ėda, ką vaikai pritrupino.“ [29] Tuomet jis tarė: „Dėl šitų žodžių eik namo; demonas jau išėjęs iš tavo dukters“. [30] Parėjusi namo, ji rado savo mergaitę gulinčią patale ir demoną atstojusį.		
[26] Jis atsakė: „Nedera imti vaikų duoną ir mesti šunyčiams“. [27] O ji sako: „Taip, Viešpatie, bet ir šunyčiai ėda trupinius, nukritusius nuo šeimininko stalo“. Tuomet Jėzus tarė jai: „O moterie, didis tavo tikėjimas! Tebūnie tau, kaip prašai“. Ir tą pačią valandą jos duktė pasveiko.			
Mt 10,6 (Nr. 99) *Mt 8,13; Lk 7,10 (Nr. 85)*			

1Kar 17,8-24

Mt 15,21 plg.: Iz 23,4s; Ez 27,8; Mk 27,8; Mk 3,8; 6,31; Lk 4,26. **Mt 15,22 plg.:** Mt 9,27; 17,15; 20,30s; Lk 17,13. **Mt 15,23 plg.:** Mt 22,46; 1Kar 18,21; 2Kar 18,36; Apd 16,17. **Mt 15,24 plg.:** Mt 9,36; 10,5s; 18,12; Lk 15,4; Jer 50,6; Zch 12,7. **Mk 5,26:** Rom 1,16; 2,9s ir t.t. **Mt 15,26 plg.:** Iz 1,2; Rom 9,4. **Mt 15,27 plg.:** Mk 6,42; 8,8; Lk 16,21.

152. KURČIAUS IŠGYDYMAS

Mt 15,29-31*

[29] Iš ten išėjęs, Jėzus atvyko prie Galilėjos ežero. Jis užkopė ant kalno ir atsisėdo. [30] Prie jo susirinko didžiulė minia, kuri atsigabeno su savimi raišų, luošų, aklų, nebylių ir daugel kitokių. Žmonės suguldė juos prie Jėzaus kojų,

o jis išgydė juos.

[31] Minia stebėjosi, matydama nebylius kalbančius, luošius pasveikstančius, raišius tiesiai vaikščiojančius ir akluosius reginčius. Ir garbino žmonės Izraelio Dievą.

Mk 7,31-37

[31] Palikęs Tyro sritis, Jėzus per Sidoną atėjo prie Galilėjos ežero, į Dekapolio krašto vidurį. [32] Ten buvo jam atvestas sunkiai kalbantis kurčius ir prašyta uždėti ant jo ranką. [33] Jis pasivėdėjo jį nuošaliau nuo minios, įleido savo pirštus į jo ausis, paseilino ir palietė jam liežuvį, [34] pažvelgė į dangų, atsiduso ir tarė jam: „Efata!“ – tai yra: „Atsiverk!“ [35] Ir tuojau atsivėrė jo klausa, atsirišo liežuvio ryšys, ir jis kalbėjo kaip reikia. [36] Jėzus jiems liepė niekam šito nepasakoti. Bet kuo labiau jis jiems draudė, tuo jie plačiau jį skelbė. [37] Žmonės be galo stebėjosi ir kalbėjo: „Jis visa gerai padarė! Jis daro, kad kurtieji girdi ir nebyliai kalba“.

Lk

Jn

* *Nors ši Evangelijos pagal Matą nuotrupa priklauso tai pačiai pasakojimo sekai, kaip Mk 7,31-37, tačiau ji yra apibendrinamojo pobūdžio ir nebūtinai sietina su tuo atskiru įvykiu.*

Mk 7,31 plg.: Iz 23,4s; Ez 27,8; Mt 15,21; Mk 7,24; 3,8; Lk 4,26; Mt 5,1; Mk 5,20; Mt 4,25. **Mk 7,32 plg.:** Mt 19,2; Mk 3,10; Mt 9,18; 19,13; Mk 5,23; 6,5; 8,23.25; 16,18; Lk 4,10; 13,13; Apd 6,6 ir t.t. **Mk 7,33:** Jn 9,6; Mk 5,40; 6,13; 8,23. **Mk 7,34:** Mk 6,41; Ps 121,1; Lk 18,13; Jn 11,41; 17,1; Mk 8,12; Jok 5,9 ir t.t. **Mk 7,35:** Išm 10,21; Iz 35,5; 6,9; Apd 17,20; Lk 13,16. **Mk 7,36:** Mk 1,34.44; 3,12; 5,43; 8,26.30; 9,9; Mt 9,30; 12,16. **Mk 7,37 plg.:** Sir 39,16; Ps 37,14; Iz 35,5s; Mk 1,22; 6,2; 10,26; 11,18; Mt 7,28; 13,54; 19,25; 22,33; Lk 2,48; 4,32; 9,43; Apd 13,12; Mt 11,4s; Lk 2,20; 5,25s; Mt 9,8; Mk 2,12; Lk 7,16; 13,13; 17,15; 18,43; 23,47; Apd 11,18.

153. ANTRASIS DUONOS PADAUGINIMAS

Mt 15,32-39

[32] Susišaukęs mokinius, Jėzus tarė: „Gaila man minios, nes jau tris dienas žmonės pasilieka su manimi ir neturi ko valgyti. Aš nenoriu paleisti jų alkanų, kad nenusilptų kelyje“.

[33] Mokiniai jam atsakė: „Iš kur mums imti dykumoje tiek duonos, kad galėtume pasotinti šitokią minią?“ [34] Jėzus paklausė: „Kiek turite duonos?“ Jie atsakė: „Septynis kepaliukus ir kelias žuveles“. [35] Jis liepė žmonėms susėsti ant žemės. [36] Tada paėmė septynis duonos kepaliukus ir žuvis, padėkojo, laužė ir davė mokiniams, o mokiniai – žmonėms.

[37] Visi valgė ir pasisotino. Ir pririnko nulikusių gabaliukų septynis pilnus krepšius. [38] O valgytojų buvo apie keturis tūkstančius vyrų, be moterų ir vaikų. [39] Paleidęs minią, jis sėdo į valtį ir nuplaukė į Magadano paribį.

Mk 8,1-10

[1] Anomis dienomis, vėl susirinkus gausiai miniai ir žmonėms neturint ko valgyti, Jėzus, pasišaukęs mokinius, tarė: [2] „Gaila man minios, nes jau tris dienas žmonės pasilieka su manimi ir neturi ko valgyti. [3] Jei paleisiu juos namo alkanus, jie nusilps kelyje, nes kai kurie yra atėję iš toli“. [4] Mokiniai jam atsakė: „O iš kur dykumoje gauti duonos jiems pavalgydinti?“ [5] Jėzus paklausė: „Kiek duonos kepalėlių turite?“ Jie atsakė: „Septynis“. [6] Tada jis liepė žmonėms susėsti ant žemės. Paėmęs septynis kepalėlius, padėkojo, laužė ir davė mokiniams dalyti, ir tie padalijo miniai. [7] Jie dar turėjo kelias žuveles. Jėzus palaimino jas ir taip pat liepė dalyti. [8] Jie valgė ir pasisotino, ir nulikusių gabaliukų surinko septynis krepšius. [9] O buvo apie keturis tūkstančius žmonių. Jis atleido juos [10] ir netrukus, įsėdęs su mokiniais į valtį, nuplaukė į Dalmanutos sritį.

Lk

Jn

Mt 14,13-21; Mk 6,32-44; Lk 9,10b-17; Jn 6,1-15 (pirmasis duonos padauginimas, Nr. 146; galėtų tai būti to paties įvykio atpasakojimas, tačiau Mk 8,19-20 ir Mt 16,9-10 deda į Jėzaus lūpas dviejų padauginimų priminimą).

Mk 15,32 plg.: Mt 9,35; 20,34; Mk 1,31s; 1,41.45 ir t.t.; Lk 7,13; 10,33. **Mk 8,3:** Joz 9,6 (LXX); Iz 60,4 (LXX); Iz 5,26; 43,6 ir t.t.; Apd 2,39; 22,21; Ef 2,11s. **Mt 15,34 plg.:** Pr 9,4-6; Apd 6,3; Mk 6,38. **Mt 15,36 plg.:** Mk 6,41; 14,22; 1Kor 1,24; Apd 27,35. **Mt 15,37 plg.:** Mk 6,42; 7,27. Plg. Nr. 146.

154. JONOS ŽENKLAS

(= Nr. 119 ir 191)

Mt 12,38-42

38 Tuomet kai kurie Rašto aiškintojai ir fariziejai ėmė reikalauti: „Mokytojau, mes norime, kad parodytum ženklą“.
39 Jis atsakė:
„Pikta ir neištikima karta reikalauja ženklo, bet nebus jai duota kito ženklo, tik pranašo Jonos ženklas. 40 Kaip *Jona išbuvo tris dienas ir tris naktis jūrų pabaisos pilve,* taip ir Žmogaus Sūnus išbus tris dienas ir tris naktis žemės širdyje. 41 Ninevės gyventojai teismo dieną kelsis drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atsivertė, išgirdę Jonos pamokslus, o štai čia daugiau negu Jona. 42 Pietų šalies karalienė* teismo dieną prisikels drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes ji atkeliavo nuo žemės pakraščių klausytis Saliamono išminties, o štai čia daugiau negu Saliamonas“.

Mt 16,1-4

1 Čia pas jį atėjo fariziejų ir sadukiejų jo mėginti. Jie prašė parodyti jiems ženklą iš dangaus.
2 Jis atsakė:**
4 „Pikta ir neištikima giminė reikalauja ženklo, tačiau jai nebus duota kitokio ženklo, kaip tik Jonos ženklas“. Ir, palikęs juos, nuėjo šalin.

Mk 8,11-13

11 Čia priėjo fariziejų ir ėmė su Jėzumi ginčytis. Spęsdami jam pinkles, jie reikalavo ženklo iš dangaus.
12 Atsidusęs iš širdies gilumos, jis tarė: „Ir kam gi ši giminė reikalauja ženklo? Iš tiesų sakau jums: ženklo šiai giminei nebus duota!“ 13 Ir, palikęs juos, jis vėl sėdo į valtį ir nuplaukė į kitą krantą.

Lk 11,29-32

(11,16) Kiti, mėgindami jį, reikalavo ženklo iš dangaus.

29 Žmonėms gausiai susirinkus, Jėzus pradėjo kalbėti: „Ši karta yra pikta karta. Ji reikalauja ženklo, bet jai nebus duota jokio kito ženklo, kaip tik Jonos ženklas. 30 Kaip Jona buvo ženklas ninevečiams, taip Žmogaus Sūnus bus šiai kartai.

31 Pietų šalies karalienė* teismo dieną prisikels drauge su šios kartos žmonėmis ir juos pasmerks. Juk ji atkeliavo nuo žemės pakraščių pasiklausyti Saliamono išminties, o štai čia daugiau negu Saliamonas. 32 Ninevės gyventojai teismo dieną kelsis su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atsivertė, išgirdę Jonos pamokslus, o štai čia daugiau negu Jona“.

Jn

Jn 6,30: *Jie dar klausė: „Tai kokį padarysi ženklą, kad pamatytume ir tave įtikėtume? Ką nuveiksi?“*

* *Žr. 1Kar 10,1-10.*
** *Šioje vietoje kai kuriuose Mss yra žodžiai 2b-3 apie „dangaus veidą“ ir „laiko ženklus“, kurie veikiausiai nepriklauso originaliam tekstui. Jie pateikiami lentelėje Nr. 205, kartu su paraleliniu tekstu Lk 12,54-56, su kuriuo jie giminingi.*

Mt 12,38 plg.: Mt 8,19 ir t.t.; 16,4; 19,3; 22,35; Mk 10,2; Jn 6,30; 8,6; 2,18; 4,48; 20,29; 1Kor 1,22; Mt 27,42; Lk 23,8. **Mt 12,39 plg.:** Mt 12,45; 28,11-15; Mk 7,34; 8,38; Įst 32,5; Oz 1-3; Rom 8,23.26; 2Kor 5,2.4; Mk 8,38; Mt 17,17; Lk 9,41; Apd 2,40; Fil 2,15. **Mt 12,40 plg.:** Jon 2,1; 4,5ss; Ef 4,9; 1Pt 3,19; Mt 16,21; 17,23; 20,19; 27,63; Jn 2,19.21s; Įst 4,11; Ez 27,4.25ss; Jon 2,4; Ps 46,3. **Mt 12,41 ir Lk 11,32:** Mt 10,15; 11,22; Lk 10,14; Jon 3,5; Mt 11,9.21-24; 12,6. **Mt 12,42 plg.:** 1Kar 10,1-13; 2Met 9,1-12; Mt 8,10s; 21,43; 11,9.

155. FARIZIEJŲ RAUGAS

(= Nr. 195)

Mt 16,5-12

5 Keldamiesi kitapus ežero, mokiniai buvo užmiršę pasiimti duonos. 6 Jėzus jiems tarė: „Žiūrėkite, saugokitės fariziejų ir sadukiejų raugo“. 7 O jie svarstė: „Tai todėl, kad nepasiėmėme duonos“. 8 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Mažatikiai! Kam tariatės neturį duonos? 9 Argi dar neįgijote išmonės?

Ar neprisimenate penkių duonos kepaliukų penkiems tūkstančiams vyrų ir kiek pintinių pririnkote likučių?!

10 Arba septynių duonos kepaliukų keturiems tūkstančiams ir kiek krepšių pririnkote likučių?!

11 Tad kaip nesusivokiate, jog kalbėjau jums ne apie duoną. Fariziejų ir sadukiejų raugo saugokitės!“ 12 Tuomet jie suprato, kad jis buvo liepęs saugotis ne duonos raugo, bet fariziejų ir sadukiejų mokslo.

Mk 8,14-21

14 Mokiniai buvo pamiršę pasiimti duonos. Jie teturėjo su savim valtyje vieną kepalėlį. 15 O Jėzus juos įspėjo: „Žiūrėkite, saugokitės fariziejų raugo ir Erodo raugo“. 16 Jie pradėjo kalbėtis neturį duonos. 17 Tai patyręs, Jėzus tarė: „Kam jūs tariatės neturį duonos? Ar vis dar nieko neišmanote ir nesuprantate, ir vis dar esate be nuovokos? 18 *Turite akis, ir nematote; turite ausis, ir negirdite?!** Argi neatsimenate, 19 jog penkis kepalėlius aš sulaužiau penkiems tūkstančiams?! O kiek pilnų pintinių likučių jūs pririnkote?“ Jie atsakė: „Dvylika“. – 20 „O kai septynis kepaliukus sulaužiau keturiems tūkstančiams, kiek pririnkote pilnų krepšių likučių?“ Jie atsakė: „Septynis“. 21 Tada jis tarė: „Tai kaipgi vis dar nesuprantate?!“

Lk 12,1

1 Tuo tarpu susirinko tūkstančiai žmonių, kad vieni kitus trypė. Tada Jėzus pradėjo kalbėti pirmiausia savo mokiniams: „Saugokitės fariziejų raugo, tai yra veidmainystės!“

Jn

*Jer 5,21

Lk 12,1: Apd 21,20. **Mk 8,15 plg.:** Mk 5,43; 7,36; 9,9; Mt 13,33; Lk 13,21; Gal 5,9; 1Kor 5,6; Gal 5,9; Kun 2,11. **Mk 8,16 plg.:** Jn 4,33. **Mk 8,17 plg.:** Mk 2,8; 7,18; Lk 5,22; Mt 6,30; 8,26; 14,31; 17,20; Lk 12,28; Mk 6,52. **Mk 8,18 plg.:** Iz 6,9s; Jer 5,21; Ez 1,2; 12,2; Mt 13,13ss; Mk 4,11s. **Mk 8,19 plg.:** Mt 14,17-21; Mk 6,41-44; Lk 9,14-17; Jn 6,10-13. **Mk 8,20 plg.:** Mt 15,34-38; Mk 8,5-9. **Mt 16,11:** Mt 17,13; Mk 6,52. **Mt 16,12:** Mt 15,2; Lk 12,1; Mt 22,23ss; 23,13-36; Apd 5,17.

156. NEREGIO IŠGYDYMAS BETSAIDOJE

Mt

Mk 8,22-26

22 Jie ateina į Betsaidą. Ten atveda pas Jėzų vieną neregį ir prašo jį palytėti. 23 Jis paėmė neregį už rankos ir nusivedė už kaimo. Ten patepė seilėmis jo akis, uždėjo ant jo rankas ir paklausė: „Ar ką nors matai?“ 24 Šis apsižvalgęs tarė: „Regiu žmones. Lyg kokius medžius matau juos vaikščiojančius“. 25 Jėzus vėl palietė rankomis jo akis, ir jis visiškai praregėjo – tapo sveikas ir viską ryškiai matė. 26 Jėzus išsiuntė jį namo, sakydamas: „Tik neužeik į kaimą“.

Jn 9,1-7 (Nr. 248)

Lk

Jn

Mk 8,22: Mk 3,10; 5,27s; 6,56; 7,32; Apd 5,12; 19,11s. **Mk 8,23:** Mk 7,33; 6,5; 7,32; 16,18; Mt 9,18; 19,13; 20,34; Lk 4,40; 13,13; Apd 6,6; Am 7,2; Zch 4,2; 5,2. **Mk 8,26:** Mk 1,34.44; 3,12; 5,43; 7,36; 8,30; 9,9; Mt 9,30; 12,16.

IX. ARTINASI KANČIA

157. DAUGELIO MOKINIŲ PASITRAUKIMAS

Mt	Mk	Lk	Jn 6,60-66

Jn 6,60-66

[60] Tai išgirdę, daugelis jo mokinių sakė: „Kieti jo žodžiai, kas 3
gali jų klausytis!“ [61] Jėzus, žinodamas, kad mokiniai dėl to
murma, paklausė: „Jus tai piktina? [62] O kas būtų, jei pa-
matytumėte Žmogaus Sūnų, užžengiantį ten, kur jis buvo 6
pirmiau?! [63] Dvasia teikia gyvybę, o kūnas nieko neduoda.
Žodžiai, kuriuos jums kalbėjau, yra dvasia ir gyvenimas. [64] Bet
kai kurie iš jūsų netiki“. Mat Jėzus iš pat pradžių žinojo ir kas 9
netiki, ir kas jį išduos. [65] Jis dar sakė: „Štai kodėl aš jums
sakiau: niekas negali ateiti pas mane, jeigu jam nėra duota
Tėvo“. [66] Nuo to meto nemaža jo mokinių pasitraukė ir 12
daugiau su juo nebevaikščiojo.

Jn 6,61: Jn 2,25; 21,17; 6,41; Mt 11,6. **Jn 6,62:** Jn 3,13s; 12,31s; 20,17; 7,33; 13,3; 16,5.7.28; Rom 10,6; Ef 4,9; Bar 3,29; Išm 18,15s. **Jn 6,63:** 2Mak 14,46; 2Kor 3,6; Gal 6,8; 1Pt 3,18; Jn 5,24; 6,68; 15,3. **Jn 6,64:** Jn 6,36; 8,45; 10,26; 16,4; 15,27; 6,70s; 13,11; 18,3. **Jn 6,65:** Jn 6,37.44s; 17,6ss. **Jn 6,66:** Jn 18,6; 20,14.

158. PETRO IŠPAŽINIMAS

Mt 16,13-20	Mk 8,27-30	Lk 9,18-21	Jn 6,67-71
13 Atėjęs į Pilypo Cezarėjos apylinkes, Jėzus paklausė mokinius: „Kuo žmonės laiko Žmogaus Sūnų?“	27 Jėzus su mokiniais keliavo į Pilypo Cezarėjos kaimus. Kelyje klausė mokinius: „Pasakykite, kuo mane žmonės laiko?“	18 Kartą, kai Jėzus nuošaliai vienas meldėsi, su juo buvo ir mokiniai. Jis paklausė juos: „Kuo mane laiko žmonės?“	
14 Jie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, kiti Jeremiju ar dar kuriuo iš pranašų“.	28 Jie atsakė: „Vieni – Jonu Krikštytoju, kiti – Eliju, treti – dar kuriuo iš pranašų“.	19 Jie atsakė: „Vieni Jonu Krirštytoju, kiti Eliju, treti sako: prisikėlęs vienas senųjų pranašų“.	
15 Jis vėl paklausė: „O kuo jūs mane laikote?!“	29 Tada jis paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“	20 Tada jis paklausė: „O jūs kuo mane laikote?“	67 Tada Jėzus paklausė Dvylika: „Gal ir jūs norite pasitraukti?“ 68 Simonas Petras atsakė: „Viešpatie, pas ką mes eisime?! Tu turi amžinojo gyvenimo žodžius. 69 Mes įtikėjome ir pažinome, kad tu – Dievo Šventasis.
16 Tada Simonas Petras atsakė:	Petras jam atsakė:	Petras atsakė:	
„Tu esi Mesijas, gyvojo Dievo Sūnus!“	„Tu esi Mesijas“.	„Dievo Mesiju“.	
17 Jėzus jam tarė: „Palaimintas tu, Simonai, Jonos* sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tai tau apreiškė, bet mano Tėvas, kuris yra danguje. 18 Ir aš tau sakau: tu esi Petras** – [uola]; ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią***, ir pragaro**** vartai jos nenugalės.	*(3,16) Paskyrė Dvylika: Simoną, pavadinęs jį Petru**.*	*(6,14a) Simoną, kurį praminė Petru**.*	*(1,42b) Jėzus pažvelgė į jį ir tarė: „Tu esi Simonas, Jono sūnus, o vadinsiesi Kefas“ (tai reiškia „Petras – Uola“).*
19 Tau duosiu dangaus karalystės raktus; ką tu suriši žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką atriši žemėje, bus atrišta ir danguje“.			*(20,22-23) 22 Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią. 23 Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikyste, – sulaikytos“.*
20 Tuomet jis griežtai įsakė savo mokiniams niekam neskelbti, kad jis yra Mesijas.	30 Tuomet Jėzus griežtai įsakė niekam apie jį nekalbėti.	21 Jėzus sudraudė juos, įsakydamas niekam to nepasakoti.	70 Jėzus jiems atsakė: „Argi ne aš išsirinkau jus, Dvylika? Tačiau ir tarp jūsų vienas yra velnias“. 71 Jis turėjo omenyje Judą, Simono Iskarijoto sūnų. Šis, būtent vienas iš Dvylikos, turėjo jį išduoti.
Mt 10,2a (Nr. 138) *Mt 18,18 (Nr. 170)*			

Mt 14,1-2; Mk 6,14-16; Lk 9,7-9 (Nr. 143)

* *Jn 1,42; 21,15.16.17 – Jono.*
** *Petras (gr. Petros, aram. Kefa[s]) reiškia „uola“, „uolininkas“.*
*** *„Su(si)rinkimas“ – toks yra gr. ir hebr. žodžio „Bažnyčia“ atitikmuo.*
**** *Hebr. Šeol, gr. Hades: t.y. pragariniai požemiai, mirties pasaulis.*

Mt 16,13 plg.: Lk 6,12; Mt 10,23; 13,41; 14,13. **Mt 16,14 plg.:** Mal 3,1;4,5s; 2Mak 15,13-16; Mt 11,14; Mk 6,15; Mt 17,10; 14,2; 21,11.46; Lk 7,16.39; Jn 1,25. **Mt 16,16s plg.:** Mk 10,28; 11,20s; Mt 4,8; 10,2. **Jn 6,68:** Iz 46,9; Apd 4,12; 5,20. **Jn 6,69:** Jn 17,8; 1Ln 4,16. **Mt 16,16b plg.:** 1Sam 7,4-16; Ps 2,6-8.12; Įst 5,26; Ps 42,2; 84,2; Mt 14,33; 1,1; 9,27; 12,23; 15,22; Jn 4,29; 7,26ss.41; 9,22; Mt 26,63; Jn 6,57; 11,27; 20,31; Apd 14,15; Rom 9,26 (Oz 2,1); 1Tim 3,15; 4,10 ir t.t.; 2Mak 1,33; 15,4. **Jn 6,69:** Mk 1,24; Lk 4,34; Jn 10,36; 17,17ss; 1Jn 2,20; Apr 3,7; Lk 1,35; Apd 3,14; 4,27.30; Rom 1,4; 1Pt 1,15; 3,15. **Mt 16,17:** Gal 1,16; Ef 6,12. **Mt 16,18 plg.:** 2Kar 6,19; Iz 51,1s; 1Kor 3,9.22; 9,5; 15,5; Gal 1,18; 2,9.11.14; Mt 4,18; 10,2; Mk 3,16; Lk 6,14; Apd 10,5; 1Pt 2,4-8; Ef 2,20; 1Kor 3,11; Gal 2,9; Job 38,17; Iz 38,10; Išm 16,13; Ps 9,14; 107,16; 118,19-26; Jer 1,19. **Mt 16,19 plg.:** Iz 22,22; Job 12,14; Apr 1,18; 3,7; Mt 18,18; Jn 20,23. **Mt 16,20 plg.:** Mk 1,34.44; 3,12; 5,43; 7,36; 8,26.30; 9,9; Mt 8,4; 9,30; 12,16; 17,9. **Jn 6,70:** Jn 13,18; 15,16.19; Mt 10,1-4; Mk 3,13-19; Lk 6,12-16; Jn 13,2.27; Lk 22,3; Mk 8,33; Mt 16,23. **Jn 6,71:** Jn 6,64; 2,24s; 13,2.21-30; Mt 26,14; Mk 14,10; Lk 22,3; Jn 18,3; 1Jn 2,18-27; 3,7-10; 4,1-6.

159. JĖZUS APIE SAVO MIRTĮ

Mt 16,21-23	Mk 8,31-33	Lk 9,22	Jn
21 Nuo to meto Jėzus pradėjo aiškinti savo mokiniams turįs eiti į Jeruzalę ir daug iškentėti nuo seniūnų, aukštųjų kunigų ir Rašto aiškintojų, būti nužudytas ir trečią dieną prisikelti. 22 Tada Petras, pasivadinęs jį į šalį, ėmė drausti: „Nieku gyvu, Viešpatie, tau neturi taip atsitikti!“ 23 O jis atsisukęs subarė Petrą: „Eik šalin, šėtone*! Tu man papiktinimas, nes mąstai ne Dievo, o žmonių mintimis“.	31 Ir jis ėmė juos mokyti, jog reikia, kad Žmogaus Sūnus daug kentėtų, būtų seniūnų, aukštųjų kunigų bei Rašto aiškintojų atmestas, nužudytas ir po trijų dienų prisikeltų. 32 Jis tai kalbėjo visiškai atvirai. Tada Petras, pasivadinęs jį į šalį, ėmė jį drausti. 33 Jėzus atsigręžęs pažiūrėjo į mokinius ir subarė Petrą: „Eik šalin, šėtone*, nes mąstai ne Dievo, o žmonių mintimis!“	22 Jis dar pridūrė, jog reikia, kad Žmogaus Sūnus daug kentėtų, būtų seniūnų, aukštųjų kunigų bei Rašto aiškintojų atmestas, nužudytas ir trečią dieną prisikeltų.	

Jn 6,70 (Nr. 158)
Mt 17,22-23; Mk 9,30-32; Lk 9,43b-45; Jn 7,1 (Nr. 164)
Mt 20,17-19; Mk 10,32-34; Lk 18,31-34 (Nr. 262)

* *Šėtonas (gr. Σατανας, hebr. ir aram Satan) – priešgina, priešas.*

Mt 16,21 plg.: Mk 2,10.28; 8,38; 9,9.12; 10,45; 13,26; 14,21.41.62; Mt 8,20; 11,19; 12,32; 12,40; 24,27.37.39.44; 10,23; 13,37.41; 26,2; 16,13.28; 18,11; 19,28; Lk 17,22; 18,8; 19,10; 21,36; 22,48; 6,22; 9,56; 12,8; Jn 1,51; 3,13s; 5,27; 6,27.53.62; 8,28; 9,35; 12,23.34; 13,31; Apd 7,56; Ps 118,22; Mk 12,10; Mt 21,42; Mt 9,15; Mk 2,20; Mt 12,40; 17,12; Mk 9,12; Mt 20,22; Mk 10,38; Mt 26,2.24; Mk 14,27s; Lk 22,22; Mt 26,45.54; Lk 12,50; 13,32s; 18,32s; 22,15.37; 23,11; 24,26; Jn 3,14; 11,51; 12,32s; 16,16ss; Mk 11,27; 14,43.53; 15,1; Mt 27,41; Mk 11,18; 14,1; 15,31; Mt 26,57; Apd 6,12; Lk 20,19 ir t.t.; Mt 27,63; Lk 24,7.46; Jn 2,19.21; 2,23s; 3,15; 4,10; 12,40; Apd 10,40; 1Kor 15,4; Mt 12,40; Oz 6,2; 2Kar 20,5.8. **Mt 16,22 plg.:** 1Kor 1,23; 2Kar 20,20; 23,17; 1Met 11,19; 2Mak 2,21. **Mt 16,23 plg.:** Iz 8,14; Kol 3,2; Gal 3,13; Ps 9,4; Jn 6,66; 18,6; 20,14; 1Kar 11,14.

160. SEKIMAS JĖZUMI

Mt 16,24-28	Mk 8,34-9,1	Lk 9,23-27	Jn 12,25
24 Tuomet Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tepasiima savo kryžių ir teseka manimi.	34 Pasišaukęs minią ir savo mokinius, Jėzus prabilo: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi.	23 Jėzus pasakė visiems: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada savęs, teneša savo kryžių ir teseka manimi.	
25 Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas pražudo gyvybę dėl manęs, tas ją atras.	35 Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas pražudys savo gyvybę dėl manęs ir dėl Evangelijos, tas ją išgelbės.	24 Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras, o kas pražudys dėl manęs savo gyvybę, tas ją išgelbės.	25 „Kas myli savo gyvybę, ją pražudys, o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinajam gyvenimui“.
26 Kokia gi žmogui nauda, jeigu jis laimėtų visą pasaulį, o pakenktų savo gyvybei?! Arba kuo žmogus galėtų išsipirkti savo gyvybę?	36 O kokia gi žmogui nauda laimėti visą pasaulį, bet pakenkti savo gyvybei? 37 Arba kuo žmogus galėtų išsipirkti savo gyvybę?!	25 Kokia būtų nauda, jei žmogus laimėtų visą pasaulį, o save pražudytų ar sau pakenktų.	
	38 Jei kas gėdisi manęs ir mano žodžių šios neištikimos ir nuodėmingos kartos akivaizdoje,	26 Jei kas gėdysis manęs ir mano žodžių,	
27 Juk Žmogaus Sūnus ateis savo Tėvo šlovėje su savo angelais, ir tuomet jis atlygins kiekvienam pagal jo darbus. 28 Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčių neragaus mirties, kol pamatys Žmogaus Sūnų, ateinantį su savo karalyste“.	to gėdysis ir Žmogaus Sūnus, atėjęs savo Tėvo šlovėje su šventaisiais angelais“. 9,1 Jis dar jiems kalbėjo: „Iš tiesų sakau jums: tarp čia stovinčių yra tokių, kurie neragaus mirties, kol išvys Dievo karalystę, ateinančią su galybe“.	to gėdysis ir Žmogaus Sūnus, kai ateis su savąja bei Tėvo ir šventųjų angelų šlove. 27 Iš tiesų sakau jums: kai kurie iš čia stovinčiųjų neragaus mirties, kol neišvys Dievo karalystės“.	
Mt 10,38-39 (Nr. 103) *Mt 10,33 (Nr.101)*		*Lk 14,27 (Nr. 103)* *Lk 17,33 (Nr. 235)* *Lk 12,9 (Nr. 101)*	*Jn 21,20-23 (Nr. 367)* *Jn 8,51-52 (Nr. 247)*

***2 Tim 2,12:** Jei ištversime, su juo ir karaliausime. Jeigu mes jo išsižadėsime, ir jis mūsų išsižadės.*

Mt 16,24 plg.: Mt 10,24s; 1Pt 2,21. **Mt 16,25 plg.:** Lk 12,33; Jn 12,25; Apr 12,11. **Mt 16,26 plg.:** Sir 10,28s; Jok 4,13; Ps 49,8s; Sir 26,14. **Mk 8,38 plg.:** Jud 4; Rom 1,16; Mt 12,39.45; 16,4; 17,17; Mk 9,19; 13,30; Lk 9,41; Apd 2,40; Fil 2,15; Oz 2,4ss; Ez 16,32ss; Iz 1,21; Jer 3,3. **Mt 16,27 plg.:** Dan 7,13; Mk 13,26s; Mt 24,30s; 13,41; 1Tes 1,7; Ps 62,13; Pat 24,12; Sir 35,24; Jn 5,29; Rom 2,6; 6,4; 2Kor 11,15; 1Kor 3,13; 2Tim 4,14; 1Pt 1,17; Apr 2,23 ir t.t. **Mt 16,28 plg.:** Mt 10,23; 24,29s; Mk 13,30; Lk 21,32; Mt 26,73; Apd 22,25.

161. ATSIMAINYMAS

Mt 17,1-9

1 Po šešių dienų Jėzus pasiėmė su savimi Petrą, Jokūbą ir jo brolį Joną ir užsivedė juos nuošaliai ant aukšto kalno. 2 Ten jis atsimainė jų akivaizdoje. Jo veidas sužibo kaip saulė, o drabužiai tapo balti kaip šviesa. 3 Ir štai jiems pasirodė Mozė ir Elijas, kurie kalbėjosi su juo.

4 Tuomet Petras ir sako Jėzui: „Viešpatie, gera mums čia būti! Jei nori, aš padarysiu čia tris palapines: vieną tau, kitą Mozei, trečią Elijui“. 5 Dar jam tebekalbant, štai skaistus debesis apsiautė juos, ir štai balsas iš debesies prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi. Klausykite jo!“ 6 Tai išgirdę, mokiniai parpuolė kniūbsti, labai išsigandę. 7 Bet Jėzus priėjo, palietė juos ir tarė: „Kelkitės, nebijokite!“ 8 Pakėlę akis, jie nieko daugiau nebematė, tik vieną Jėzų.

9 Besileidžiant nuo kalno, Jėzus jiems įsakė: „Niekam nepasakokite apie regėjimą, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių“.

Mk 9,2-10

2 Po šešių dienų Jėzus pasiėmė Petrą, Jokūbą ir Joną ir užsivedė juos vienus nuošaliai ant aukšto kalno. Ten jis atsimainė jų akivaizdoje. 3 Jo drabužiai ėmė taip baltai spindėti, kaip jų išbalinti negalėtų joks skalbėjas žemėje. 4 Jiems pasirodė Elijas ir Mozė, kuriedu kalbėjo su Jėzumi.

5 Petras ir sako Jėzui: „Rabi, gera mums čia būti. Pastatykime tris palapines: vieną tau, antra Mozei, trečią Elijui“. 6 Jis nesižinojo, ką sakąs, nes jie buvo persigandę. 7 Užėjo debesis ir uždengė juos, o iš debesies nuskambėjo balsas: „Šitas mano mylimasis Sūnus. Klausykite jo!“

8 Ir tuojau, vėl apsižvalgę, jie nieko prie savęs nebematė, tik vieną Jėzų.

9 Besileidžiant nuo kalno, Jėzus liepė niekam nepasakoti, ką jie buvo matę, kol Žmogaus Sūnus prisikels iš numirusių.
10 Jie gerai įsidėmėjo šį pasakymą ir svarstė, ką reiškia „prisikelti iš numirusių“.

Lk 9,28-36

28 Praslinkus maždaug aštuonioms dienoms po šitų žodžių, jis pasiėmė Petrą, Joną ir Jokūbą ir užkopė į kalną melstis. 29 Besimeldžiant jo veido išvaizda pasikeitė, o drabužiai pasidarė skaisčiai balti. 30 Ir štai pasirodė du vyrai, kurie kalbėjosi su juo. Tai buvo Mozė ir Elijas. 31 Jie pasirodė šlovėje ir kalbėjo apie Jėzaus gyvenimo pabaigą, būsiančią Jeruzalėje. 32 Petrą ir jo draugus apėmė miegas. Išbudę jie pamatė jo spindesį ir stovinčius šalia jo du vyrus. 33 Šiems tolstant, Petras kreipėsi į Jėzų: „Mokytojau, gera mums čia būti! Padarykime tris palapines: vieną tau, kitą Mozei ir trečią Elijui“. Jis nesižinojo, ką kalbąs. 34 Jam tai besakant, užėjo debesis ir uždengė juos. Jiems panyrant į debesį, mokiniai nusigando. 35 O iš debesies aidėjo balsas: „Šitas mano išrinktasis Sūnus, jo klausykite!“

36 Balsui nuskambėjus, Jėzus liko vienas. O jie tylėjo ir tomis dienomis niekam nesakė apie savo regėjimą.
37 Kitą dieną, jiems besileidžiant nuo kalno, Jėzų pasitiko didelė minia.

Jn

Mt 3,17; Mk 1,11; Lk 3,22b (Nr. 18)

Jn 12,28-30: *28 „Tėve, pašlovink savo vardą!“ Tuomet iš dangaus ataidėjo balsas: „Aš jį pašlovinau ir dar pašlovinsiu!“ 29 Aplink stovinti minia, tai išgirdusi, sakė griaustinį sugriaudus. Kai kurie tvirtino: „Angelas jam kalbėjo“. 30 O Jėzus atsakė: „Ne dėl manęs, o dėl jūsų pasigirdo tas balsas“.*

2Pt 1,16-18: *16 Mat mes skelbėme jums mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus galybę ir atėjimą ne mėgdžiodami gudriai išgalvotas pasakas, bet kaip savo akimis matę jo didybę. 17 Jis gavo iš Dievo Tėvo garbę ir šlovę, kai iš šlovingosios didybės nuskambėjo jam balsas:* „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi“. *18 Tą balsą mes girdėjome aidint iš dangaus, kai buvome su juo ant šventojo kalno.*

Mt 17,1 plg.: Iš 24,1.9.13ss; Mk 5,37; Lk 8,51; Mt 26,37; Mk 13,3; 14,33. **Mt 17,2 plg.:** Iš 34,29.35; Dan 12,3; Mt 28,3; 13,43; Rom 12,2; 2Kor 3,18; Iš 34,29-35; Apr 1,16. **Mt 17,3 plg.:** 1Kar 19,8; Mk 16,5; Apd 1,10; Apr 11,1-13; Įst 19,15; Mal 4,4s (3,22s-). **Lk 9,32:** Mt 26,43; Mk 14,40. **Mt 17,4 plg.:** Iš 33,7-11; Sk 12,5-9; Kun 23,39-44; Mk 10,28; Mt 8,2; 24,49; 20,33; 21,20; Lk 5,5; 8,24.45; 9,33.49; 17,13. **Mt 17,5 plg.:** Lk 9,54; 2Mak 2,8; Iz 4,5; Jn 1,33s; Iš 24,16; 40,34s; Pr 22,2; Ps 2,7; Iz 42,1; Įst 18,15; Iz 42,1; 53,6; Mt 16,16; Mk 8,29; Lk 9,20; Jn 6,69; Mt 12,18; Lk 23,35. **Mt 17,6s plg.:** Įst 4,33; Hab 3,2 (LXX); Lk 5,12; 17,16; Mt 26,39; Mk 14,35; Apr 1,17; Dan 8,17; 10,9ss. **Mt 17,8 plg.:** Mk 13,36; Iš 2,12. **Mt 17,9 plg.:** Mk 1,34.44; 5,43; 7,36; 8,26.30; Mt 8,4; 9,30; 12,16; 16,20; Lk 8,56; Apd 7,31; 9,10.12; 10,3.17.19 ir t.t. **Mk 9,10:** Mk 1,27.

162. ANTRASIS ELIJAS

Mt 17,10-13

[10] Tada jo mokiniai paklausė: „Kodėl Rašto aiškintojai sako, jog pirmiau turįs ateiti Elijas?“ [11] Jis atsakė: „Tiesa, Elijas turi ateiti ir viską atitaisyti.

[12] Bet aš jums sakau, kad Elijas jau buvo atėjęs, ir jie jo nepažino, bet padarė su juo, ką norėjo. Taip nuo jų turės kentėti ir Žmogaus Sūnus“. [13] Tuomet mokiniai suprato jį kalbėjus apie Joną Krikštytoją.

Mt 11,14 (Nr. 107)

Mk 9,11-13

[11] Jie klausė Jėzų: „Kodėl Rašto aiškintojai sako, jog pirmiau turįs ateiti Elijas?“
[12] Jis atsakė: „Tikrai Elijas ateis pirmiau ir viską atitaisys. Bet kaipgi parašyta apie Žmogaus Sūnų, jog jis daug iškentėsiąs ir būsiąs paniekintas?
[13] Todėl aš jums sakau: Elijas buvo atėjęs, ir jie padarė su juo, ką norėjo, kaip apie jį parašyta“.

Lk

Jn

Mt 17,10s plg.: Mal 3,23s. **Mt 17,11 plg.:** Mal 3,23; 4,6; Apd 1,6; 3,21; Lk 1,17; Sir 48,10; Ps 22,7; Iz 53,3. **Mt 17,12 plg.:** Lk 1,17.76; 1Kar 9,1; 10,13; 19,2.10; 2Mak 7,16; 1Kar 19,2.10; Jn 1,10; 1Kor 1,23; Apr 11,6s. **Mt 17,13:** Mt 11,14; 14,2.

163. EPILEPTIKO IŠGYDYMAS

Mt 17,14-21

14 Jiems atėjus prie minios,

prisiartino vienas vyras, puolė prieš Jėzų ant kelių 15 ir maldavo: „Viešpatie, pasigailėk mano sūnaus! Jis per miegus vaikščioja ir labai kankinasi. Neretai jis įpuola į ugnį arba į vandenį. 16 Aš atvedžiau jį pas tavo mokinius, bet jie neįstengė išgydyti". 17 Tada Jėzus atsakė: „O netikinti ir sugedusi gimine! Iki kol man reikės su jumis būti! Kiek ilgai jus kęsti? Atveskite jį čia, pas mane".

18 Jėzus sudraudė demoną, jisai išėjo, ir tą pačią akimirką berniukas pasveiko.

19 Likę vieni, mokiniai priėjo prie Jėzaus ir paklausė: „Dėl ko mes negalėjome jo išvaryti?" Jis atsakė: 20 „Dėl silpno tikėjimo. Iš tiesų sakau jums: jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdelį, jūs tartumėte šitam kalnui: 'Persikelk iš čia į tenai' – ir jis persikeltų. Jums nebūtų nieko negalimo".*

Mk 9,14-29

14 Sugrįžę pas kitus mokinius, jie pamatė apie juos susirinkusią minią ir besiginčijančius su jais Rašto aiškintojus. 15 Vos pastebėjusi Jėzų, minia labai nustebo, ir visi bėgo jo pasveikinti. 16 Jis paklausė: „Ko ginčijatės su jais?" 17 Vienas iš minios jam atsakė: „Mokytojau, aš atvedžiau pas tave sūnų, kuris yra nebylės dvasios apsėstas. 18 Kur tik sugriebusi, dvasia jį tąso, iš burnos jam eina putos, jis griežia dantimis ir pastyra. Aš prašiau tavo mokinius išvaryti dvasią, bet jie nevaliojo". 19 Tada Jėzus tarė: „O netikinti gimine! Iki kol man reikės su jumis būti? Kiek ilgai jus kęsti? Atveskite jį pas mane!" 20 Jie atvedė. Vos pamačiusi Jėzų, dvasia ėmė tąsyti berniuką, šis parpuolė ant žemės ir apsiputojęs pradėjo blaškytis. 21 Jėzus paklausė tėvą: „Ar nuo seniai jam taip darosi?" Jis atsakė: „Nuo pat kūdikystės. 22 Dvasia jį dažnai į ugnį įstumdavo ir į vandenį, norėdama pražudyti. Tad, jei ką gali, pasigailėk mūsų ir padėk mums!" 23 Jėzus jam atsakė: „'Jei ką gali'?! Tikinčiam viskas galima!" 24 Vaiko tėvas sušuko: „Tikiu! Padėk mano netikėjimui!" 25 Matydamas susibėgančią minią, Jėzus sudraudė netyrąją dvasią: „Nebyle ir kurčia dvasia, įsakau tau, išeik iš jo ir daugiau nebegrįžk!" 26 Dvasia, klykdama ir smarkai jį purtydama, išėjo. O berniukas liko tarsi lavonas, ir daugelis sakė: „Jis mirė". 27 Bet Jėzus paėmė jį už rankos, pakėlė, ir jis atsistojo.

28 Kai Jėzus grįžo namo, mokiniai, pasilikę su juo vieni, klausė: „Kodėl mes negalėjome jos išvaryti?" 29 O jis atsakė: „Ta veislė neišvaroma nieku kitu, tik malda".

Mt 17,9a; Mk 9,9a (Nr. 161)
Jn 14,9 (Nr. 317)
Mt 21,21; Mk 11,22-23 (Nr. 275)

* *Kai kuriuose Mss įterpiama eil. 21: „O šita veislė kitaip neišvaroma, kaip tik malda ir pasninku".*

Lk 9,37-43a

37 Kitą dieną, jiems besileidžiant nuo kalno, Jėzų pasitiko didelė minia.

38 Ir štai vienas vyras iš minios ėmė šaukti: „Mokytojau, meldžiu, pažvelk į mano sūnų: tai vienturtis. 39 Kai dvasia jį pačiumpa, jis staiga ima rėkti, o dvasia tąso jį, jog tas net putoja. Ji tik vargais negalais atsoja nuo jo, kone užkankindama. 40 Aš prašiau tavo mokinius išvaryti dvasią, bet jie neįstengė". 41 Tada Jėzus atsakė: „O netikinti ir sugedusi gimine! Kiek ilgai man reikės su jumis pasilikti ir jus kęsti?! Atvesk čia sūnų". 42 Dar besiartinantį demonas jį parbloškė ir pradėjo tąsyti.

Jėzus sudraudė netyrąją dvasią, išgydė berniuką

ir atidavė jį tėvui. 43 Ir visi neteko žado dėl Dievo didybės.

(17,5-6) 5 Apaštalai prašė: „Sustiprink mūsų tikėjimą". 6 O Viešpats atsakė: „Jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdelį ir įsakytumėte šitam šilkmedžiui: 'Išsirauk ir pasisodink jūroje', – tai jis paklausytų jūsų".

Mk 9,17 plg.: Mk 1,40; 10,17; Mt 4,24; 27,29; Lk 18,38; Lk 7,12; 8,42; 1Kar 17,17; Mt 4,24; Mk 7,32. **Mk 9,18 plg.:** Mk 1,26; Išm 4,19; 1Kar 13,4; 2Kar 4,31. **Mk 9,19 plg.:** Įst 32,5.20; 1Kar 18,21; Iz 6,11; Sk 14,27; Iz 65,2; Mt 12,39.45; 16,4; Mk 8,38; 13,30; Apd 2,40; Jn 14,9; Kol 3,13. **Mk 9,21:** Lk 8,29; 13,11.16; Jn 5,5s; 9,1; Apd 3,2; 14,8. **Mk 9,22:** Mt 9,27; 20,30s; Mk 10,47s; Lk 18,39; Mt 15,22s.25; Mk 6,49; Mt 14,30; Lk 17,5. **Mk 9,23:** Mk 2,5; 5,34s; 6,5s. **Mk 9,25 plg.:** Mk 1,25s; Lk 4,35; Apd 16,18; Mk 5,8; Mt 8,13; 9,22; 12,43ss; Lk 11,24ss. **Mk 9,26 plg.:** Mk 1,26. **Mk 9,27 plg.:** Mk 5,41; Mt 8,15; 9,25; Lk 8,54; Apd 3,7; 9,41; Mk 1,31; Lk 7,15. **Lk 9,43:** Mk 1,22; 7,37; 10,26; 11,18; Mt 7,28; 13,54; 19,25; 22,33; Lk 2,48; 4,32; 9,43; Apd 13,12; Lk 13,17. **Mt 17,19 plg.:** Mk 10,10; 9,24.33; Mt 10,8; Lk 10,17. **Mt 17,20 plg.:** Mt 6,30; 8,26; 14,31; Lk 12,28; 1Kor 13,2; Jok 13,2; Mk 9,23; 4,30-32; Mk 11,23.

164. JĖZUS VĖL APIE SAVO MIRTĮ

Mt 17,22-23	Mk 9,30-32	Lk 9,43b-45	Jn 7,1
[22] Tebebūdamas su mokiniais Galilėjoje,	[30] Iš ten išėję, jie keliavo per Galilėją. Jėzus nenorėjo, kad kas apie tai žinotų.	[43b] Visiems stebintis Jėzaus darbais, jis prabilo į mokinius:	[1] Tada Jėzus vaikščiojo po Galilėją. Jis nenorėjo eiti Judėjon, nes žydai jo tykojo nužudyti.
Jėzus jiems pasakė:	[31] Mokydamas savo mokinius, jis tvirtino:	[44] „Įsidėmėkite gerai mano žodžius:	
„Žmogaus Sūnus bus atiduotas į žmonių rankas, [23] ir jie nužudys jį, o trečią dieną jis prisikels“. Tada jie labai nuliūdo.	„Žmogaus Sūnus bus atiduotas į žmonių rankas, ir jie nužudys jį, bet nužudytas jis po trijų dienų prisikels“.	Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į žmonių rankas“.	
	[32] Mokiniai nesuprato tų žodžių, bet nedrįso jį klausti.	[45] Jie nesuprato šios kalbos; jos reikšmė liko jiems paslėpta taip, kad jos nesuvoktų. O jie bijojo klausti Jėzų apie tą dalyką.	
		Lk 17,25 (Nr. 235) *Lk 24,6b-7 (Nr. 352)* *Lk 24,44-46 (Nr. 365)*	

Mt 16,21-23; Mk 8,31-33; Lk 9,22 (Nr. 159)
Mt 20,17-19; Mk 10,32-34; Lk 18,31-34 (Nr. 262)

Mt 17,22 plg.: Lk 17,11; Mk 2,10.28; 8,38; 9,9.12; 10,45; 13,26; 14,21.41.62; Mt 8,20; 11,19; 12,32; 12,40; 24,27.37.39.44; 10,23; 13,37.41; 25,31; 26,2; 16,13.28; 18,11; 19,28; Lk 17,22; 18,8; 19,10; 21,36; 22,48; 6,22; 9,56; 12,8; Jn 1,51; 4,13s; 5,27; 6,27.53.62; 8,28; 9,35; 12,23.34; 13,31; 3,13; Apd 7,56; Rom 4,25; 1Kor 11,23; Iz 53,6 (LXX); Mt 9,15; Mk 2,20; Mt 12,40; 17,12; Mk 9,12; Mt 20,18s; Mk 10,38; Mt 26,2.24; Mk 14,21; Lk 22,22; Mt 26,45.54; Lk 12,50; 13,32s; 22,15.37; 23,11; 24,26; Jn 3,14; 11,50s; 12,32s; 16,16ss; Mk 1,14; Rom 8,32; Mk 3,19; 14,42. **Mt 17,23 plg.:** Mt 27,63; Lk 24,7.46; Jn 2,19.21; Apd 10,40; 1Kor 15,4; Mt 12,40; Oz 6,2; 2Kar 20,5.8; Mk 8,32; 9,10s; Jn 16,6. **Mk 9,32 plg.:** Lk 18,34.

165. ŠVENTYKLOS MOKESTIS

Mt 17,24-27	Mk	Lk	Jn
[24] Atėjus jiems į Kafarnaumą, prie Petro priėjo didrachmų rinkėjai ir paklausė: „Ar jūsų mokytojas nemoka didrachmos?“ [25] Jis atsakė: „Taip!“ Kai parėjo į namus, Jėzus pirmas jį prakalbino: „Kaip manai, Simonai? Iš ko žemės karaliai ima muitą ar mokestį: iš savo vaikų ar iš svetimųjų?“ [26] Jis atsakė: „Iš svetimųjų“. Jėzus jam tarė: „Taigi vaikai laisvi. [27] Tačiau, kad jų nepiktintume, nueik prie ežero, užmesk meškerę, paimk pirmą užkibusią žuvį; ją pražiodęs, rasi staterą*. Paimk jį ir atiduok jiems už mane ir už save“.			

* *T. y. 4 drachmas (didrachma = 2 drachmos).*

Mt 17,24: Iš 30,13s; 38,26; Neh 10,32s; 2Krn 24,6; Mk 9,33; Mt 9,10.28; 22,15-22. **Mt 17,25:** Mt 18,12; 21,18; 22,17.42; 26,66; Mk 14,64; Jn 11,56; Ps 2,2; Mt 10,18; 11,8; Apr 6,15 ir t.t.; Jn 8,33.36; 1Kor 9,1. **Mt 17,27:** Mt 3,15; Mt 8,4; Mk 1,44; Lk 5,14; Rom 14,13-23; 1Kor 8,13; 9,1.12.

166. KAS DIDŽIAUSIAS?

Mt 18,1-5	Mk 9,33-37	Lk 9,46-48	Jn 13,20
	33 Jie atėjo į Kafarnaumą. Namie jis paklausė juos: „Apie ką kalbėjotės kelyje?"		
1 Aną valandą prie Jėzaus prisiartino mokiniai ir paklausė: „Kas gi didžiausias dangaus karalystėje?"	34 Jie tylėjo. Mat kelyje jie ginčijosi, kuris iš jų didžiausias. 35 Atsisėdęs jis pasišaukė Dvylika ir tarė: „Jei kas trokšta būti pirmas, tebūnie paskutinis ir visų tarnas!"	46 Tarp mokinių kilo ginčas, kuris jų didžiausias. 47 Įžvelgęs jų širdies mintis,	
2 Pasišaukęs vaikutį, Jėzus pastatė tarp jų 3 ir tarė: „Iš tiesų sakau jums: jeigu neatsiversite ir nepasidarysite kaip vaikai, neįeisite į dangaus karalystę. 4 Taigi kas pasidarys mažas, kaip šis vaikelis, tas bus didžiausias dangaus karalystėje.	36 Paėmęs mažą vaiką, pastatė tarp jų ir, apsikabinęs jį, pasakė:	Jėzus pasišaukė vaiką, pasistatė šalia savęs 48 ir tarė:	
5 Kas priima tokį vaikelį dėl manęs, tas mane priima".	37 „Kas dėl manęs priima tokį vaikelį, tas priima mane, o kas priima mane, tas ne mane priima, bet tą, kuris yra mane siuntęs".	„Kas priima šį vaiką dėl manęs, priima mane, o kas mane priima, priima tą, kuris yra mane siuntęs. Kas tarp jūsų mažiausias, tas yra didis".	20 „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas priima mano pasiuntinį, tas priima mane, o kas mane priima, priima tą, kuris mane yra siuntęs".
			Jn 3,3.5 *Jn 12,44-45* *Jn 13,4-5.12-17*

Mt 20,26-27; Mk 10,43-44; Lk 22,26 (Nr. 263)
Mt 23,11-12; Lk 18,14b (Nr. 237)
Mt 10,40-42; Lk 10,16 (Nr. 104)
Mk 10,15; Lk 18,17 (Nr. 253)

Mk 9,33s plg.: Lk 22,24; Mk 3,4; Lk 14,4; 20,26; 5,19; Mt 22,12; Lk 9,36; 22,24. **Mk 9,35:** Mt 19,30; Mk 10,31; Mt 20,16; Lk 13,30; Mt 9,4; 12,25; Lk 6,8. **Mk 9,36 plg.:** Mk 10,16. **Mt 18,3:** Mt 19,14; 25,21.23; Mk 10,14; Lk 18,16. **Mt 18,4:** Mt 23,12; Lk 14,11; 18,14; Mt 5,5; Jok 4,10; 1Pt 5,6; Mt 11,29. **Mt 18,5 plg.:** Mt 10,40; 19,3-5; 18,10; 25,40.45; 28,19.

167. KAS NE PRIEŠ JUS, TAS UŽ JUS

Mt 10,42	Mk 9,38-41	Lk 9,49-50	Jn
	38 Jonas jam tarė: „Mokytojau, mes matėme vieną tokį, kuris nevaikščioja su mumis, bet tavo vardu išvarinėja demonus. Mes jam draudėme, nes jis nepanoro eiti su mumis". 39 Jėzus atsakė: „Nedrauskite jam! Nėra tokio, kuris mano vardu darytų stebuklus ir galėtų čia pat blogai apie mane kalbėti.	49 Tada atsiliepė Jonas: „Mokytojau, mes matėme vieną žmogų, tavo vardu išvarantį demonus. Mes jam draudėme tai daryti, nes jis nevaikščioja kartu su mumis". 50 Jėzus atsakė: „Nedrauskite!	
42 „Ir kas paduos bent taurę šalto vandens atsigerti vienam šitų žmonelių dėl to, kad jis yra mokinys, – iš tiesų sakau jums, – tasai nepraras savo užmokesčio".	40 Kas ne prieš mus, tas už mus! 41 Kas duos jums atsigerti taurę vandens dėl to, kad priklausote Mesijui, – iš tiesų sakau jums, – tas nepraras savo užmokesčio".	Kas ne prieš jus, tas už jus".	

Mt 12,30; Lk 11,23 (Nr. 11)
Mt 11,24-30

***1Kor 12,3:** Todėl aš jums aiškinu, kad nė vienas, kuris kalba Dievo Dvasios skatinamas, nesako: „Prakeiktas Jėzus!" Ir nė vienas negali ištarti: „Jėzus yra Viešpats", jei Šventoji Dvasia nepaskatina.*

Mk 9,38: Lk 9,54s; Mk 3,17; Lk 5,5; 8,24.45; 9,33; 17,13; Apd 19,13; Jok 5,14; Apd 3,6ss; 9,34; 16,8. **Mk 9,39:** 1Tes 5,19. **Mk 9,40:** Fil 1,18. **Mk 9,41 plg.:** Iz 58,7s; Mt 18,6.10.14; 25,35-40; Jok 1,27; 2,15s; Apr 3,15s; Rom 8,9; 1Kor 12,3.23; 2Kor 10,7; Rom 8,9; Mt 5,12; 6,1s; 1Kor 3,8ss ir t.t.

168. PAPIKTINIMAI

(plg. Nr. 52, 56, 218, 229)

Mt 18,6-9

[6] „O kas papiktintų* vieną iš šitų mažutėlių, kurie mane tiki, tam būtų geriau, kad asilo sukamų girnų akmuo būtų užkabintas jam ant kaklo ir jis būtų paskandintas jūros gelmėje.
[7] Vargas pasauliui dėl papiktinimų! Papiktinimai neišvengiami, bet vargas tam žmogui, per kurį papiktinimas ateina.
[8] Jei tavo ranka ar koja gundo tave nusidėti, nukirsk ją ir mesk šalin. Geriau tau sužalotam ar raišam įeiti į gyvenimą, negu su abiem rankom ar abiem kojom būti įmestam į amžiną ugnį.

[9] Ir jeigu tavo akis gundo tave nusidėti, išlupk ją ir mesk šalin. Tau geriau vienakiui įeiti į gyvenimą, negu su abiem akim būti įmestam į pragaro ugnį“.

(5,13) „Jūs – žemės druska. Jei druska netektų sūrumo, kuo gi ją reikėtų pasūdyti? Ji niekam netinka, ir belieka ją išberti žmonėms sumindžioti“.

Mt 5,29-30 (Nr. 56)

Mk 9,42-50

[42] „Kas papiktintų* vieną iš šitų tikinčių mažutėlių, tam būtų daug geriau, jeigu jam užkabintų ant kaklo asilo sukamų girnų akmenį ir įmestų į jūrą.

[43] Jei tavoji ranka gundo tave nusidėti, nusikirsk ją! Tau verčiau sužalotam įeiti į gyvenimą, negu su abiem rankom patekti į pragarą, į negęstančią ugnį.**

[45] Ir jei tavoji koja veda tave į nuodėmę, nusikirsk ją, nes tau geriau luošam įžengti į gyvenimą, negu su abiem kojom būti įmestam į pragarą.**
[47] O jei tave gundo nusidėti tavoji akis, išlupk ją, nes verčiau tau vienakiui įeiti į Dievo karalystę, negu su abiem akim būti įmestam į pragarą, [48] *kur jų kirminas nemiršta ir ugnis negęsta****.
[49] Mat kiekvienas bus pasūdytas ugnimi.
[50] Druska – geras daiktas, bet jei druska nustotų sūrumo, kuo ją pasūdys?
Turėkite savyje druskos ir taikiai sugyvenkite tarp savęs“.

Lk 17,1-2

[1] Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Papiktinimai neišvengiami, bet vargas žmogui, per kurį jie ateina. [2] Jam būtų geriau, jei ant kaklo būtų užmauta girnapusė ir jis būtų įmestas jūron, negu papiktintų bent vieną šitų mažutėlių“.

(14,34-35) [34] „Druska – geras daiktas. Bet jei druska netektų sūrumo, kuo ją reikėtų pasūdyti? [35] Ji nebetinka nei dirvai, nei mėšlui, o išberiama laukan. Kas turi ausis, teklauso!“

Jn

* *Papiktintų – įvestų į nuopuolį.*
***Kai kuriuose Mss įterpiamos eil. 44 ir 46: „kur kirminas nemiršta ir ugnis negęsta“.*
****Iz 66,24*

Lk 17,1: Mt 26,24; Mk 14,21; Lk 22,22. **Mt 18,6 plg.:** Mt 18,14; 25,40.45; Apr 18,21; Mt 5,14; 13,38. **Mt 18,7:** 1Kor 11,19; Mt 11,21 ir t.t.; **Mt 18,8 plg.:** Rom 8,13; Kol 3,5; Rom 6,19; Įst 25,12; Ts 1,6; 2Kar 23,10; Jer 7,31; 19,5s; 32,35; Mt 10,28; 25,41; 19,16.29; 25,46; 3,12; Lk 3,17; Iz 66,24. **Mt 18,9 plg.:** 1Jn 2,16; Mt 5,28; 1,14; 19,16s.29; 25,46. **Mk 9,48:** Iz 66,24; Sir 7,17; Jdt 16,17. **Mt 5,13 plg.:** Kun 2,13; 1Kor 3,13; Kol 4,6. **Mk 9,50b:** Hbr 12,14; Ps 34,15; Mt 5,9; Rom 12,18; 14,19; 1Tes 5,13; 2Kor 13,11. Lk 14,35b: Mt 11,15; 13,9.43; 25,29; Mk 7,16; Lk 12,21; 21,4; Apr 2,7.11.17.29 ir t.t.

169. PAKLYDUSI AVIS

(= Nr.219)

Mt 18,10-14

[10] „Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių, nes, sakau jums, jų angelai danguje visuomet regi mano dangiškojo Tėvo veidą.*

[12] Kaip jums atrodo: jeigu kas turėtų šimtą avių ir viena nuklystų, argi jis nepaliktų devyniasdešimt devynių kalnuose ir neitų ieškoti nuklydusios?

[13] Ir jei surastų, – iš tiesų sakau jums, – jis džiaugtųsi dėl jos labiau negu dėl devyniasdešimt devynių, kurios nebuvo paklydusios.
[14] Taip ir jūsų dangiškasis Tėvas nenori, kad pražūtų bent vienas šitų mažutėlių“.

Mk

Lk 15,1-7

[1] Pas Jėzų rinkdavosi visokie muitininkai ir nusidėjėliai jo pasiklausyti. [2] O fariziejai ir Rašto aiškintojai murmėdavo: „Šitas priima nusidėjėlius ir su jais valgo“. [3] Tuomet Jėzus pasakė jiems palyginimą: [4] „Kas iš jūsų, turėdamas šimtą avių ir vienai nuklydus, nepalieka dykumoje devyniasdešimt devynių ir neieško pražuvusios, kolei suranda?! [5] Radęs su džiaugsmu dedasi ją ant pečių [6] ir, sugrįžęs namo, susikviečia draugus bei kaimynus, sakydamas: 'Džiaukitės drauge su manimi! Radau savo pražuvėlę avį!' [7] Sakau jums, taip ir danguje bus daugiau džiaugsmo dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio negu dėl devyniasdešimt devynių teisiųjų, kuriems nereikia atsiversti“.

Jn

Mt 9,1-13; Mk 2,15-17; Lk 5,29-32 (Nr. 44)

2Pt 3,9: *Viešpats negaišta išteseti pažado, kaip kai kurie mano, o kantriai elgiasi su jumis, nenorėdamas, kad kuris pražūtų, bet kad visi atsiverstų.*

* *Kai kuriuose Mss įterpiama eil. 11: „Žmogaus Sūnus atėjo gelbėti, kas buvo pražuvę“.*

Mt 18,10: Mt 6,24; 1Tim 4,12; Ps 91,11; Pr 48,16; Tob 5,6.22; Apd 12,7.15; Apr 1,20ss; Lk 16,22; 1Kar 10,8; 2Kar 25,19; Tob 12,15; Lk 1,19; Iš 33,20; Iz 6,2; Apr 8,2; Hbr 1,14. **Lk 15,1s:** Lk 19,1ss; 7,34; Mt 11,19. **Lk 15,3:** Jn 10,11ss. **Mt 18,12s plg.:** Ez 34,6.12.16; Ps 119,176; Jer 23,1-4; 50,6; Iz 53,6; 1Pt 2,25; Jn 10,11-18; Mt 26,31; 1Sam 17,28. **Mt 18,13 plg.:** Iz 40,11; 49,22. **Mt 18,14:** Mt 5,16.45; 11,26; Iz 45,1 (LXX).

170. BROLIŠKAS ĮSPĖJIMAS

Mt 18,15-18

[15] „Jei tavo brolis tau nusikalstų, eik ir bark jį prie keturių akių. Jeigu jis paklausys, tu laimėjai savo brolį. [16] O jei nepaklausytų, pasiimk su savimi dar vieną ar du, *kad visa byla remtųsi dviejų ar trijų liudytojų parodymais**.
[17] Jeigu jis ir jų nepaklausytų, pranešk Bažnyčiai**. O jei nepaklus nė Bažnyčiai, tebūnie jis tau kaip pagonis ir muitininkas.
[18] Iš tiesų sakau jums: ką tik jūs surišite žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką tik atrišite žemėje, bus atrišta ir danguje“.

Mt 16,19 (Nr. 158)

Mk

Lk 17,3

[3] „Taigi sergėkitės! Jei tavo brolis nusikalsta, pabark jį ir, jeigu jis gailisi, atleisk jam“.

Jn 20,23

[23] „Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, – sulaikytos“ .

* *Įst 19,15.*
** *Tikinčiųjų bendruomenei, su(si)rinkimui.*

Mt 18,15 plg.: Gal 6,1; Tit 3,10; Kun 19,17. **Mt 18,16:** Įst 19,15; Įst 17,6; Pat 25,9; Mt 26,60; Jn 8,17; 2Kor 13,1; 1Tim 5,19s; 2Tim 4,2; Tit 2,15; Hbr 10,28; 6,18; Jok 5,19s; Apr 11,3. **Mt 18,17:** Iz 65,12; Est 3,3.8; Tob 3,4. **Mt 18,18:** kaip Mt 16,19; Jn 20,23

171. BENDRA MALDA

Mt 18,19-20	Mk	Lk	Jn
[19] „Ir dar sakau jums: jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melsti kokio dalyko, jiems mano dangiškasis Tėvas jį suteiks. [20] Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų“.			

Mt 18,19: Mk 11,24; Mt 7,7; 21,22; Jn 16,24; 1Kor 6,1ss. **Mt 18,20:** Mt 16,18; 28,20; Jn 14,23; Mal 3,16; Jl 2,27; Zch 2,10s; 1Kor 5,4.

172. ATLAIDUMAS

(= Nr.230, plg. Nr. 170)

Mt 18,21-22	Mk	Lk 17,3-4	Jn
(18,15) „Jei tavo brolis tau nusikalstų, eik ir bark jį prie keturių akių. Jeigu jis paklausys, tu laimėjai savo brolį“. [21] Tuomet priėjo Petras ir paklausė: „Viešpatie, kiek kartų turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusikalsta? Ar iki septynių kartų?“ [22] Jėzus jam atsakė: „Aš nesakau tau – iki septynių, bet iki septyniasdešimt septynių kartų“.		[3] „Taigi sergėkitės! Jei tavo brolis nusikalsta, pabark jį ir, jeigu jis gailisi, atleisk jam. [4] Jei jis septynis kartus per dieną tau nusižengtų ir septyniskart kreiptųsi į tave, sakydamas: ‘Gailiuosi’, – atleisk jam“.	

Mt 18,15 plg.: Gal 6,1; Tit 3,10; Kun 19,17; 1Tim 5,20; 2Tim 4,2; Tit 2,15; Jok 5,19. **Mt 18,21:** Mt 14,28; 15,15; 16,16. **Mt 18,22 plg.:** Pr 4,15.24; Kun 26,21; Dan 9,27; Pat 24,16.

173. BEŠIRDIS TARNAS

Mt 18,23-35	Mk	Lk	Jn
[23] „Todėl dangaus karalystė panaši į karalių, kuris sumanė atsiskaityti su savo tarnais. [24] Jam pradėjus apyskaitą, atvedė pas jį vieną, kuris buvo jam skolingas dešimt tūkstančių talentų. [25] Kadangi šis neturėjo iš ko grąžinti, valdovas įsakė parduoti jį kartu su žmona ir vaikais bei su visa nuosavybe, kad būtų sumokėta. [26] Tuomet, puolęs jam po kojų, tarnas maldavo: ‘Turėk man kantrybės! Aš viską atiduosiu’. [27] Pasigailėjęs ano tarno, valdovas paleido jį ir dovanojo skolą. [28] Vos išėjęs, tas tarnas susitiko vieną savo tarnybos draugą, kuris buvo jam skolingas šimtą denarų, ir nutvėręs smaugė jį, sakydamas: ‘Atiduok skolą!’ [29] Puolęs ant kelių, draugas maldavo: ‘Turėk man kantrybės! Aš tau viską atiduosiu’. [30] Bet tas nesutiko, ėmė ir įmesdino jį į kalėjimą, iki atiduos skolą. [31] Matydami, kas nutiko, kiti tarnai labai nuliūdo. Jie nuėjo ir papasakojo valdovui, kas buvo įvykę. [32] Tuomet, pasišaukęs jį, valdovas tarė: ‘Nedorasis tarne, visą aną skolą aš tau dovanojau, nes mane maldavai. [33] Argi nereikėjo ir tau pasigailėti savo draugo, kaip aš pasigailėjau tavęs?!’ [34] Užsirūstinęs valdovas atidavė jį budeliams, iki atiduos visą skolą. [35] Taip ir mano dangiškasis Tėvas padarys jums, jeigu kiekvienas iš tikros širdies neatleisite savo broliui“.			

Mt 18,23: Mt 15,19; 22,2. **Mt 18,25:** 2Kar 4,1; Neh 5,3-5; Am 2,6; 8,6; Iz 50,1. **Mt 18,26:** Mt 2,11; 4,9; Lk 4,7; Apd 10,25. **Mt 18,27:** Mt 24,50; Lk 7,42. **Mt 18,28s:** Sir 28,2-4; Mt 24,29. **Mt 18,30:** Rom 13,7; 1Kor 7,3. **Mt 18,31:** Mt 17,23. **Mt 18,33s:** Mt 6,12-15; 22,7; 5,26; Lk 12,59. **Mt 18,35:** Mt 6,14s; Mk 11,25; Kol 3,13; Rom 6,17; 1Pt 3,4.

X. PASKUTINĖ KELIONĖ Į JERUZALĘ

174. KELIAS Į JUDĖJĄ

(= Nr.251)

Mt 19,1-2	Mk 10,1	Lk 9,51	Jn
[1] Pabaigęs šias kalbas, Jėzus pasitraukė iš Galilėjos ir atėjo į Judėjos sritį, Užjordanėje. [2] Paskui jį sekė gausūs žmonių būriai. Jis ten juos gydė.	[1] Jėzus, iškeliavęs iš ten, atvyksta į Judėją ir Užjordanę. Ir vėl žmonių būriai skuba pas jį, o jis vėl moko, kaip buvo pratęs.	[51] Atėjus metui, kai turėjo būti paimtas iš pasaulio, Jėzus ryžtingai nukreipė savo žingsnius į Jeruzalę.	

Mt 19,1 plg.: Mt 7,28; 11,1; 13,53; 26,1; Apd 2,1; Mk 9,33; Lk 9,53; 13,22.33; 17,11; 18,31.35; 19,1.11.28; Mt 16,21; 20,17; Mk 10,32. **Mt 19,2:** Mt 12,15; 15,30 ir t.t.

175. NESVETINGAS KAIMAS

Mt	Mk	Lk 9,52-56	Jn
		[52] Jis išsiuntė pirma savęs pasiuntinius. Tie užėjo į vieną Samarijos kaimą paruošti, kur jam apsistoti. [53] Bet kaimo gyventojai nesutiko jo priimti, nes jis keliavo Jeruzalės link. [54] Tai girdėdami, mokiniai Jokūbas ir Jonas sušuko: „Viešpatie, jei nori, mes liepsime ugniai kristi iš dangaus ir juos sunaikinti!" [55] Bet jis atsisukęs sudraudė juos*. [56] Jie pasuko į kitą kaimą.	

* *Kai kuriuose Mss įterpiama: „Nežinote, kokios dvasios esate. Žmogaus Sūnus atėjo ne pražudyti žmonių gyvybių, o gelbėti".*

Lk 9,52: 2Kar 17,24-41; Mt 21,1s; Mk 11,1s; Lk 19,29s; 7,27; 10,1; Apd 8,4-25; Mt 11,10; Mk 1,2; Mal 3,1; Iš 23,20. **Lk 9,52s:** Mt 10,5; Lk 10,10.33; 17,16; Jn 4,4ss.20; 8,48; Apd 1,8; 3,17; 8,14.25; Lk 10,8.10; 2Sam 17,11. **Lk 9,54:** Mk 3,17; 2Kar 1,10.12; 13,1; Apr 11,5. **Lk 9,55s:** Mk 8,33; Lk 7,9.44 ir t.t.; Lk 9,5; 10,10-16; 2Sam 6,10.

176. LAPĖS TURI URVUS

(= Nr. 89)

Mt 8,18-22	Mk	Lk 9,57-62	Jn
[18] Matydamas aplinkui didžiulę minią, Jėzus įsakė irtis į kitą krantą. [19] Čia priėjo vienas Rašto aiškintojas ir tarė jam: „Mokytojau, aš seksiu paskui tave, kur tik tu eisi!" [20] Jėzus atsakė: „Lapės turi urvus, padangių sparnuočiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti". [21] Kitas jo mokinys prašė: „Viešpatie, leisk man pirmiau pareiti tėvo palaidoti". [22] Bet Jėzus atsakė: „Sek paskui mane ir palik mirusiems laidoti savo numirėlius".		[57] Jiems einant keliu, vienas žmogus jam pasakė: „Aš seksiu paskui tave, kur tik tu eitum!" [58] Jėzus atsakė: „Lapės turi urvus, padangių sparnuočiai – lizdus, o Žmogaus Sūnus neturi kur galvos priglausti". [59] Kitam žmogui jis pasakė: „Sek paskui mane!" Tas prašė: „Leisk man pirmiau pareiti tėvo palaidoti". [60] Jis atsakė: „Palik mirusiems laidoti savo numirėlius, o tu eik ir skelbk Dievo karalystę!" [61] Dar vienas tarė: „Aš seksiu paskui tave, Viešpatie, bet leisk man pirmiau atsisveikinti su namiškiais". [62] Jėzus tam pasakė: „Nė vienas, kuris prideda ranką prie arklo ir žvalgosi atgal, netinka Dievo karalystei".	

Mk 4,35; Lk 8,22 (Nr. 90)
1Kar 19,19-21

Mt 8,20 plg.: Ps 84,4; Mt 10,24; 1Kor 4,11; „Žmogaus Sūnus" 80 kartų Evangelijose ir Apd 7,56; Apr 1,13; 14,14. **Mt 8,21 plg.:** Pr 50,5; Sir 38,6; Kun 21,2; Tob 4,3s; Lk 9,23. **Mt 8,22:** Kun 21,11; Sk 6,6s; Mt 9,9; Jn 1,43; 12,26; 21,19.22 (Mt 4,19; Mt 16,24). **Lk 9,60 plg.:** Kun 21,11; Sk 6,6s; Mt 10,37; Lk 14,26; Apd 21,26. **Lk 9,62:** 2Kar 2,1-15; Sk 14,33; 17,31s; Fil 3,13; Pr 19,17.26.

177. SEPTYNIASDEŠIMT DVIEJŲ PASIUNTIMAS

(plg. Nr. 99 ir 142)

Mt

(9,37-38) [37] *Tuomet jis tarė mokiniams: „Pjūtis didelė, o darbininkų maža.* [38] *Melskite pjūties šeimininką, kad atsiųstų darbininkų į savo pjūtį“.*
(10,16) „Štai aš siunčiu jus kaip avis tarp vilkų. Todėl būkite gudrūs kaip žalčiai ir neklastingi kaip balandžiai“.
(10,9-10a) [9] *„Neįsigykite nei aukso, nei sidabro, nei variokų savo kapšams prikimšti;* [10] *nei kelionmaišio, nei dvejų marškinių, nei apavo, nei lazdos“.*
(10,11-13) [11] *„Atėję į kokį nors miestą ar kaimą, susiieškokite vertą žmogų ir apsistokite pas jį, kol išvyksite.* [12] *Įeidami į namus, pasveikinkite juos*.* [13] *Ir jeigu namai bus verti, teateinie po jų stogu jūsų ramybė. O jeigu nebus verti, jūsų ramybė tesugrįžta jums“.*
(10,10b) „Nes darbininkas vertas savo valgio“.

(10,7-8) [7] *„Eikite ir skelbkite, jog prisiartino dangaus karalystė.* [8] *Gydykite ligonius, prikelkite mirusius, apvalykite raupsuotus, išvarinėkite demonus. Dovanai gavote, dovanai ir duokite!“*
(10,14-15) [14] *„Jei kur jūsų nepriimtų ir jūsų žodžių neklausytų, tai, išėję iš tokių namų ar tokio miesto, nusikratykite ir dulkes nuo kojų.*

[15] *Iš tiesų sakau jums: Sodomos ir Gomoros žemei bus lengviau teismo dieną negu tokiam miestui“.*

Mk

Mk 6,6b-11; Lk 9,1-5 (Nr. 142)

***Jn 4,35:** „Argi jūs nesakote: 'Dar keturi mėnesiai, ir ateis pjūtis'? Štai sakau jums: pakelkite akis ir pažiūrėkite į laukus; jie jau boluoja ir prinokę pjūčiai“.*
1Kor 9,5-14: [5] *Ar mes neturime teisės vedžiotis su savimi tikinčiąją moterį, kaip ir kiti apaštalai ir Viešpaties broliai bei Kefas?* [6] *O gal tik aš ir Barnabas neturime teisės nedirbti rankų darbo?* [7] *Kas gi tarnauja kariuomenėje už savo paties pinigus? Kas sodina vynuogyną ir nevalgo jo vaisių? Arba kas gano bandą ir neminta bandos pienu?* [8] *Ar tai sakau vien pagal žmonių papročius? Argi to nesako ir Įstatymas?* [9] *Mozės Įstatyme parašyta:* Neužrišk snukio kuliančiam jaučiui!** *Bet argi Dievui terūpi jaučiai?* [10] *O gal jis iš tiesų taiko mums? Juk dėl mūsų buvo parašyta, kad artojas turi arti su viltimi ir kūlėjas turi kulti su viltimi gauti savo dalį.* [11] *Jei jums pasėjome dvasinių gėrybių, tai argi didelis dalykas būtų pas jus pjauti medžiaginių?* [12] *Jei kiti turi teisių į jus, tai mes juo labiau. Vis dėlto mes nesinaudojome savo teise, bet viską pakeliame, kad tik Kristaus Evangelijai nedarytume kliūčių.* [13] *Argi nežinote, kad tie, kurie atlieka šventą tarnystę, valgo iš šventyklos pajamų, kad aukuro tarnai gauna dalį atnašų?* [14] *Taip ir Viešpats yra patvarkęs, kad Evangelijos skelbėjai gyventų iš Evangelijos.*
***1Tim 5,18:** Juk Raštas sako:* Neužrišk kuliančiam jaučiui snukio** *ir:* Darbininkas vertas savo užmokesčio.
***Jok 5,4:** Štai šaukia jūsų laukus nuvaliusių darbininkų užmokestis, kurį jūs nusukote, pjovėjų aimanos prasiskverbė į Galybių Viešpaties ausis.*

Lk 10,1-12

[1] Paskui Viešpats paskyrė dar kitus septyniasdešimt du*** mokinius ir išsiuntė juos po du, kad eitų pirma jo į visus miestus bei vietoves, kur jis pats ketino vykti.
[2] Jis sakė jiems: „Pjūtis didelė, o darbininkų maža. Melskite pjūties šeimininką, kad atsiųstų darbininkų į savo pjūtį.

[3] Keliaukite! Štai aš siunčiu jus lyg avinėlius tarp vilkų.

[4] Nesineškite piniginės, nei krepšio, nei apavo ir nieko kelyje nesveikinkite.

[5] Į kuriuos tik namus užeisite, pirmiausia tarkite: 'Ramybė šiems namams!' [6] Ir jei ten gyvens ramybės sūnus, jūsų ramybė nužengs ant jo, o jei ne, sugrįš pas jus. [7] Pasilikite tuose namuose, valgykite ir gerkite, kas duodama, nes darbininkas vertas savo užmokesčio.
Nesikilnokite iš namų į namus.
[8] Jei nueisite į kurį nors miestą ir jus priims, valgykite, kas bus jums padėta.
[9] Gydykite to miesto ligonius ir sakykite visiems: 'Jums prisiartino Dievo karalystė!'
[10] O jeigu užsuksite į tokį miestą, kur jūsų nepriims, išėję į aikštę, tarkite: [11] 'Mes jums nukratome net jūsų miesto dulkes, prilipusias prie mūsų kojų, bet vis tiek žinokite: Dievo karalystė jau prisiartino!'
[12] Sakau jums: ateis diena, kai Sodomai bus lengviau negu anam miestui“.

Jn

* *Kai kuriuose Mss priduriama: „Ramybė teesie šitiems namams!“ („Šalom!“)*
** *Įst 25,4*
*** *Kai kuriuose Mss: „septyniasdešimt“.*

Lk 10,1: Lk 7,13; Apd 1,24; Iš 24,1; Sk 11,6.24s; 35,30; Iš 15,27; 19,15. **Lk 10,2:** Mch 4,11-13; Iz 63,1-6; Jer 25,30s; Jl 3,13; Iz 27,12s; Mt 20,1; 13,39; Apr 14,5; Lk 13,27; 2Kor 11,13; Fil 3,2; 2Tim 2,15; Jok 5,4; Apd 19,25. **Lk 10,3 plg.:** Iz 11,6; 65,25; Mt 7,15; Jn 10,12; Apd 20,29; Sir 13,17; Pr 3,1. **Lk 10,4 plg.:** Lk 9,4; 22,35s; 2Kar 4,29; Pr 32,11; Iš 12,11; 2Kar 5,16. **Lk 10,5 plg.:** 1Sam 25,6; Jn 20,19; Apd 10,36; Lk 2,14. **Lk 10,6:** Lk 2,25; Apd 16,13-15; 2Kar 2,15; Sk 11,25. **Lk 10,7 plg.:** Iš 20,11; Sk 18,31; Fil 4,18; 2Tes 3,9; Jok 5,4; 1Tim 5,18; 1Kor 9,14. **Lk 10,8:** Lk 9,53; 1Kor 10,27. **Lk 10,9 plg.:** Mt 3,2; 4,17; Iz 55,1; Mk 16,17s; Apd 3,6; 5,16; 8,7; 9,34.40; 14,9s; 28,8s; Jok 5,16. **Mt 10,8b:** 2Kar 5,16; Apd 20,33; 2Kor 11,7. **Lk 10,10s plg.:** Lk 9,53; Apd 13,51; 18,6. **Lk 10,12 plg.:** Pr 19,24-28; Zch 12,3s; Jer 30,8; Iz 10,20; Mt 11,24; Lk 10,14. Plg. Nr. 99 ir 142.

178. VARGAS GALILĖJOS MIESTAMS!

(= Nr. 108)

Mt 11,20-24	Mk	Lk 10,12-15	Jn
20 Tada Jėzus ėmė priekaištauti miestams, kuriuose buvo padaryta daugumas jo stebuklų, kad jie neatsivertė:			
		12 „Sakau jums: ateis diena, kai Sodomai bus lengviau negu anam miestui.	
21 „Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu Tyre ar Sidone būtų įvykę tokių stebuklų, kokie padaryti pas jus, jie seniai būtų atsivertę ir atgailoję su ašutine bei pelenuose. 22 Todėl sakau jums: Tyrui ir Sidonui bus lengviau teismo dieną negu jums! 23 Ir tu, Kafarnaume, *negi būsi išaukštintas iki dangaus? Tu nugarmėsi iki mirusiųjų pasaulio!** Jeigu Sodomoje būtų įvykę tokių stebuklų, kokių įvyko tavyje, ji stovėtų dar ir šiandien. 24 Todėl sakau jums: Sodomos žemei bus lengviau teismo dieną negu tau“.		13 Vargas tau, Chorazine! Vargas tau, Betsaida! Jeigu Tyre ir Sidone būtų padaryta stebuklų, kokie padaryti pas jus, jie seniai būtų atsivertę ir atgailoję su ašutine ir pelenuose. 14 Todėl Tyrui ir Sidonui teisme bus lengviau negu jums. 15 Ir tu, Kafarnaume, *negi būsi išaukštintas iki dangaus?! Tu nugarmėsi iki mirusiųjų pasaulio.**	
Mt 10,15 (Nr. 99)			

* *Iz 14,13.15*

Mt 11,20; Mt 9,3.11.34; Jn 11,47; 12,37. **Lk 10,12:** kaip Mt 11,23s. **Mt 11,21 plg.:** Mk 6,45; 8,22; Lk 9,10; Jn 1,44; 12,21; Mt 15,21; Mk 3,8; 7,31; Lk 6,17; Iz 23,1-18; Ez 26,28; Iz 58,5; Jl 3,4-8; Dan 9,3; Jon 3,5s; Est 4,33; 1Mak 3,47; Apr 11,3. **Mt 11,22 plg.:** Pat 6,34; Rom 2,12. **Mt 11,23 plg.:** Mt 4,13; 8,5; 9,1; 17,24; Mk 2,1 ir t.t.; Iz 14,13.15; Ez 26,20; Pr 19,24ss; Iz 1,9; Mk 6,11; Lk 17,29; Rom 9,29; 2Pt 2,6; Jud 7; Apr 11,8.

179. KAS JŪSŲ KLAUSO, MANĘS KLAUSO

(plg. Nr. 104)

Mt 10,40	Mk	Lk 10,16	Jn 13,20
40 „Kas jus priima, tas mane priima. O kas priima mane, priima tą, kuris yra mane siuntęs“.		16 „Kas jūsų klauso, manęs klauso. Kas jus niekina, mane niekina. O kas niekina mane, niekina tą, kuris yra mane siuntęs“.	20 „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas priima mano pasiuntinį, tas priima mane, o kas mane priima, priima tą, kuris mane yra siuntęs“.
			Jn 12,44-45 (Nr. 304) *Jn 5,23 (Nr. 141)*

Mt 18,5; Mk 9,37; Lk 9,48a (Nr. 166)

Mt 10,40 plg.: 2Kor 2,10; Gal 4,14; 3Jn 8; Mt 18,5; Jn 12,44.48; 15,23; 1Tes 4,8; 1Jn 2,23.

180. SEPTYNIASDEŠIMTIES SUGRĮŽIMAS

Mt	*Mk 16,17-18**	Lk 10,17-20	Jn
	17 „Kurie įtikės, tuos lydės ženklai: mano vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis, *18 ims plikomis rankomis gyvates ir, jei išgertų mirštamų nuodų, jiems nepakenks. Jie dės rankas ant ligonių, ir tie pasveiks".*	17 Septyniasdešimt du sugrįžo ir su džiaugsmu kalbėjo: „Viešpatie, mums paklūsta net demonai dėl tavo vardo". 18 O Jėzus atsiliepė: „Mačiau šėtoną, kaip žaibą krintantį iš dangaus. 19 Štai aš suteikiau jums galią *mindžioti gyvates* bei skorpionus ir visokią priešo galybę, kad niekas jums nepakenktų. 20 Bet jūs džiaukitės ne tuo, kad dvasios jums pavaldžios; džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje".	

Jn 12,31 (Nr. 302)
Mt 14,12b-13; Mk 6,30; Lk 9,10a (Nr. 145)

* *Ši ištrauka priklauso vėliau pridėtai Evangelijos pabaigai (Mk 16,9-20), todėl kai kuriuose rankraščiuose jos nėra. Plg. Nr. 363.*

Lk 10,18: Job 1,6-12; 2,1-7; Zch 3,1s; Lk 9,49; 11,18 ir t.t.; Apd 19,13s; Mt 17,19ss; Lk 17,24; Mt 24,27; Jn 12,31; Apr 12,8s; 20,1-3.10; Rom 16,20; Iz 14,12. **Lk 10,19:** Sk 21,6-9; Sir 21,2; 39,30; 1Kar 12,11.14; Ps 91,13; Pr 3,15; Įst 8,15; Apd 28,3ss.

181. PADĖKA TĖVUI

(= Nr. 109)

Mt 11,25-27	Mk	Lk 10,21-24	Jn
25 Anuo metu Jėzus bylojo: „Aš šlovinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei mažutėliams. 26 Taip, Tėve, nes tau taip patiko. 27 Viskas man yra mano Tėvo atiduota; ir niekas nepažįsta Sūnaus, tik Tėvas, nei Tėvo niekas nepažįsta, tik Sūnus ir kam Sūnus panorės apreikšti". *(13,16-17) 16 „Todėl palaimintos jūsų akys, nes mato, ir jūsų ausys, nes girdi. 17 Iš tiesų sakau jums: daugel pranašų ir teisiųjų troško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo".*		21 Tuomet jis džiūgavo Šventojoje Dvasioje ir kalbėjo: „Aš šlovinu tave, Tėve, dangaus ir žemės Viešpatie, kad paslėpei tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, o apreiškei mažutėliams. Taip, Tėve, nes tau taip patiko. 22 Viskas man yra mano Tėvo atiduota. Ir niekas nežino, kas yra Sūnus, tik Tėvas, nei kas yra Tėvas, tik Sūnus ir tas, kam Sūnus panorės apreikšti". 23 Atsigręžęs vien tiktai į mokinius, jis tarė: „Palaimintos akys, kurios regi, ką jūs regite. 24 Sakau jums: daugel pranašų ir karalių troško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo".	

Jn 3,35: *„Tėvas myli Sūnų ir visa yra atidavęs į jo rankas".*
Jn 17,2: *„Ir – tavo duota galia į visus žmones – teiktų amžinąjį gyvenimą visiems, kuriuos jam esi atidavęs".*
Jn 13,3: *„Žinodamas, kad Tėvas yra visa atidavęs į jo rankas, kad jis išėjęs iš Dievo ir einąs pas Dievą..."*
Jn 7,29: *„Aš jį pažįstu, nes iš jo esu atėjęs, ir jis yra mane siuntęs".*
Jn 10,14-15: *14 „Aš – gerasis ganytojas: aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane, 15 kaip mane pažįsta Tėvas ir aš pažįstu Tėvą. Už avis aš guldau savo gyvybę".*
Jn 17,25: *„Teisingasis Tėve, pasaulis tavęs nepažino, o aš tave pažinau. Ir šitie pažino, jog tu mane atsiuntei".*
Jn 3,35: *„Tėvas myli Sūnų".*

Mt 11,25 plg: Sir 51,1; Tob 8,7; Ps 9,2; 135,26; Iz 42,5; Tob 7,18; Apd 17,24; Iz 29,14; Lk 9,45; 18,34; 19,42; 1Kor 1,19.26ss; 2,6s; Ps 8,3; Sir 3,19ss; Išm 10,21; Mt 5,3; 21,16; 1Kor 1,21. **Mt 11,26 plg.:** Lk 2,14; Rom 10,1; Ef 1,5.9; Fil 1,15; 2,13; 2Tes 1,11. **Mt 11,27 plg.:** Dan 7,14; Mt 24,36; 28,18; Mk 2,10; 1Kor 15,27; Ef 1,20ss; Apr 12,10; Mt 16,17; Gal 1,15s; Jn 10,14s; Mt 11,19; Sir 1,6-9; Išm 8,4; 9,9-11.17s.

182. DIDŽIAUSIAS ĮSAKYMAS

(= Nr. 282)

Mt 22,34-40

[34] Fariziejai, išgirdę, kad Jėzus privertęs nutilti sadukiejus, susirinko draugėn, [35] ir vienas iš jų, Įstatymo mokytojas, mėgindamas jį, paklausė: [36] „Mokytojau, koks įsakymas yra didžiausias Įstatyme?" [37] Jėzus jam atsakė:

„*Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu.** [38] Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. [39] Antrasis – panašus į jį: *Mylėk savo artimą kaip save patį.*** [40] Šitais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas ir Pranašai".

Mk 12,28-34

[28] Vienas Rašto aiškintojas, girdėjęs juos ginčijantis ir matęs, kaip puikiai Jėzus atsakinėjo priešininkams, paklausė jį: „Koks yra visų pirmasis įsakymas?" [29] Jėzus jam atsakė: „Pirmasis yra šis: *Klausyk, Izraeli, Viešpats, mūsų Dievas, yra vienintelis Viešpats;* [30] *tad mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis.**** [31] Antrasis: *Mylėk savo artimą, kaip save patį.*** Nėra įsakymo, didesnio už šiuodu".

[32] Tuomet Rašto aiškintojas jam atsakė: „Gerai, Mokytojau, tu teisybę pasakei: Dievas yra vienintelis ir nėra kito šalia jo; [33] o mylėti jį visa širdimi, visu protu ir visomis jėgomis bei mylėti artimą kaip save patį svarbiau už visas deginamąsias atnašas ir kitokias aukas". [34] Matydamas, kaip išmintingai jis atsakė, Jėzus jam tarė: „Tu netoli nuo Dievo karalystės!" Ir niekas daugiau nebedrįso jo klausinėti.

Lk 10,25-28

[25] Štai atsistojo vienas Įstatymo mokytojas ir, mėgindamas jį, paklausė: „Mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?"
[26] Jėzus tarė: „O kas parašyta Įstatyme? Kaip skaitai?" [27] Tas atsakė:
„*Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visomis jėgomis ir visu protu,**
*o savo artimą kaip save patį.***

[28] Jėzus jam tarė: „Gerai atsakei. Tai daryk, ir gyvensi".

Jn

Mt 19,16-19; Mk 10,17-19; Lk 18,18-20 (Nr. 254)
Mt 7,2; Lk 6,31 (Nr. 71)

Rom 13,8-10: [8] *Niekam nebūkite ką nors skolingi, išskyrus tarpusavio meilę, nes kas myli kitą, tas įvykdo Įstatymą.* [9] *Juk įsakymai:* Nesvetimauk, nežudyk, nevok, negeisk *ir kiti gali būti sutraukti į tą vieną posakį:* Mylėk savo artimą kaip save patį. [10] *Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi meilė – Įstatymo įvykdymas.*
Gal 5,14: *Juk visas Įstatymas telpa viename sakinyje:* Mylėk savo artimą kaip save patį.
Jok 2,8: *Jeigu tik vykdote karališkąjį įstatymą, kaip Raštas reikalauja:* Mylėk savo artimą, kaip save patį, *jūs gerai darote.*

* *Įst 6,5.*
** *Kun 19,18.*
*** *Įst 6,4-5.*

Mt 22,34s plg.: Mt 22,22; Ps 2,2; Apd 4,27; Mt 16,1; 19,3; Mch 6,8; Iz 33,15s; 56,1; Am 5,4; Hab 2,4; Kun 19,18. **Mk 12,29s plg.:** Įst 6,4s; Joz 22,5 (LXX). **Mt 22,39 plg.:** Kun 19,18.34; Rom 13,9; Gal 5,14; 1Jn 4,8; Jok 2,8; Jn 15,12. **Mt 22,40:** Pr 44,30; Lk 19,48; Mt 7,12; Rom 13,10. **Mk 12,32 plg.:** Lk 20,39s; Mk 12,14; Mt 22,16; Lk 20,21; Įst 4,35; 6,4s; Iš 8,6; Iz 45,21. **Mk 12,33:** Įst 6,4; 1Sam 15,22; Oz 6,6; Iz 1,11; Pat 21,3. **Mk 12,34 plg.:** Lk 7,43; 20,40; Mt 22,46; Kun 18,5.

183. GAILESTINGASIS SAMARIETIS

Mt	Mk	Lk 10,29-37	Jn
		29 Norėdamas pasiteisinti, anas paklausė Jėzų: „O kas gi mano artimas?“ 30 Jėzus prabilo: „Vienas žmogus leidosi žemyn iš Jeruzalės į Jerichą ir pakliuvo į plėšikų rankas. Tie išrengė jį, sumušė ir nuėjo sau, palikdami pusgyvį. 31 Atsitiktinai tuo pačiu keliu ėjo vienas kunigas. Jis pamatė, bet praėjo kita puse kelio. 32 Taip pat ir levitas, pro tą vietą eidamas, jį matė ir praėjo kita kelio puse. 33 O vienas pakeleivis samarietis, užtikęs jį, pasigailėjo. 34 Jis priėjo prie jo, užpylė ant žaizdų aliejaus ir vyno, aptvarstė jas; paskui, užkėlęs ant savo gyvulio, nugabeno į užeigą ir slaugė jį. 35 Kitą dieną jis išsiėmė du denarus, padavė užeigos šeimininkui ir tarė: ‘Slaugyk jį, o jeigu išleisi ką viršaus, sugrįžęs aš tau atsilyginsiu’. 36 Kas iš šitų trijų tau atrodo buvęs artimas patekusiam į plėšikų rankas?“ 37 Jis atsakė: „Tas, kuris parodė jam gailestingumą“. Jėzus atsakė: „Eik ir tu taip daryk!“	

Lk 10,29: Lk 16,15; Gg. 5,16; Ps 35,14; Sir 12,1-4. **Lk 10,31s:** Kun 21,1-3; Sk 5,2; 19,2-13; Ez 44,25-27. **Lk 10,33s:** Oz 6,6; 2Met 28,15; Sir 27,21; Iz 1,6; Mk 6,13; Jok 5,14; Apd 23,24. **Lk 10,35:** Apd 4,5. **Lk 10,37:** Lk 1,58.72; 2Sam 12,1-7a; Mt 21,28-31.

184. MORTA IR MARIJA

Mt	Mk	Lk 10,38-42	Jn 12,1-3
		38 Jiems keliaujant toliau, Jėzus užsuko į vieną kaimą. Ten viena moteris, vardu Morta, pakvietė jį paviešėti. 39 Ji turėjo seserį, vardu Mariją. Ši, atsisėdusi prie Viešpaties kojų, klausėsi jo žodžių. 40 Morta buvo susirūpinusi visokiu patarnavimu. Ji stabtelėjo ir pasiskundė: „Viešpatie, tau nerūpi, kad sesuo palieka mane vieną patarnauti? Sakyk, kad ji man padėtų“. 41 Tačiau Viešpats atsakė: „Morta, Morta, tu rūpiniesi ir sielojiesi daugeliu dalykų, 42 o reikia tik vieno. Marija išsirinko geriausiąją dalį, kuri nebus iš jos atimta“.	*(11,1) Buvo vienas ligonis – Lozorius iš Betanijos kaimo, kur gyveno Marija ir jos sesuo Morta.* 1 Šešioms dienoms belikus iki Velykų, Jėzus atėjo į Betaniją, kur gyveno jo prikeltasis iš numirusių Lozorius. 2 Ten buvo jam iškeltos vaišės. Morta tarnavo, o Lozorius kartu su svečiais vaišinosi prie stalo. 3 Paėmusi svarą brangių tepalų iš gryno nardo, Marija patepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. Namai pakvipo tepalais.

Jn 12,4-8 (Nr. 114)

Lk 10,38 plg.: Lk 9,51.56s; 10,1. **Lk 10,39ss plg.:** Jn 11,20; Apd 6,1-6; Kor 7,34s. **Lk 10,42:** Ps 73,26-28; Jn 13,8; Mt 6,33.

185. TĖVE MŪSŲ

(= Nr. 62)

Mt 6,7-15	Mk 11,25	Lk 11,1-4	Jn
7 „Melsdamiesi nedaugiažodžiaukite kaip pagonys: jie tariasi būsią išklausyti dėl žodžių gausumo. 8 Nedarykite taip kaip jie. Jums dar neprašius, jūsų Tėvas žino, ko jums reikia.			
		1 Kartą Jėzus vienoje vietoje meldėsi. Jam baigus maldą, vienas mokinys paprašė: „Viešpatie, išmokyk mus melstis, kaip ir Jonas išmokė savuosius mokinius“. 2 Jėzus tarė jiems:	
9 Todėl melskitės taip: ‘Tėve mūsų, kuris esi danguje, teesie šventas tavo vardas, 10 teateinie tavo karalystė, teesie tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje.		„Kai melsitės, sakykite: ‘Tėve, teesie šventas tavo vardas. Teateinie tavo karalystė.	
11 Kasdienės mūsų duonos duok mums šiandien 12 ir atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams. 13 Ir nevesk mūsų į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikto*’.		3 Kasdienės mūsų duonos duok mums kasdien 4 ir atleisk mums mūsų kaltes, nes ir mes atleidžiame kiekvienam, kuris mums kaltas. Ir nevesk mūsų į pagundą’“.	
14 Jeigu jūs atleisite žmonėms jų nusižengimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis jums. 15 O jeigu neatleisite žmonėms, tai nė jūsų Tėvas neatleis jūsų nusižengimų“.	25 „Eidami melstis, atleiskite, jei turite ką nors prieš kitus, kad ir jūsų Tėvas danguje jums atleistų jūsų nusižengimus“.		
Mt 6,31-32 (Nr. 67); 18,35 (Nr. 173)		*Lk 12,29-30 (Nr. 201).*	

* *Kai kuriuose rankr. pridūriama: „nes tavo yra karalystė ir galybė, ir garbė per amžius. Amen“.*

Mt 6,7: Sir 7,14(15); Iz 1,15; Koh 5,1; Mt 5,47; 6,32 plg. **Mt 6,8:** Iz 65,24; Mt 7,11. **Mt 6,9 plg.:** Įst 32,6; Jer 31,20; Mal 1,6; 2,10; Ps 89,27; Sir 23,1; Išm 2,16; Iz 64,7; 63,16ss; 1Pt 1,17; Ez 36,23; Iz 29,23; Jn 17,6. **Mt 6,10:** Mt 26,42; Ps 103,20s; 1Kor 16,22; Apr 22,20; 1Mak 3,60. **Mt 6,11 plg.:** Iš 16,4; Pat 30,8; Job 6,32. **Lk 11,4:** Lk 19,47; Apd 17,1. **Mt 6,12 plg.:** Mt 18,21-35; Sir 28,2 **Mt 6,13 plg.:** Mk 14,38 plg.; Ps 17,30 (LXX); Išm 16,8; Sir 2,1; 33,1; 1Kor 10,13; Jn 17,11.15; 2Tes 3,3; 2Tim 4,18; Jok 1,13; 2Pt 2,9; 1Jn 5,18; Mt 5,39; Apr 4,11; 12,10. **Mt 6,14s:** Sir 28,2; Mt 18,21ss; 5,25; Kol 3,13.

186. ĮKYRUOLIS

Mt	Mk	**Lk 11,5-8**	Jn
		[5] Jėzus dar kalbėjo jiems: „Kas nors iš jūsų turės draugą ir, nuėjęs pas jį vidurnaktį, sakys: 'Bičiuli, paskolink man tris kepaliukus duonos, [6] nes draugas iš kelionės pas mane atvyko ir aš neturiu ko jam padėti ant stalo'. [7] O anas iš vidaus atsilieps: 'Nekvaršink manęs! Durys jau uždarytos, o aš su vaikais lovoje, negaliu keltis ir tau duoti'. [8] Aš jums sakau: jeigu nesikels ir neduos jam duonos dėl bičiulystės, tai dėl jo įkyrumo atsikels ir duos, kiek tik jam reikia".	

Lk 11,5: Lk 12,25; 14,28; 15,4; 17,7. **Lk 11,7:** Mt 26,10; Mk 14,6; Lk 18,5; Pat 3,28; Gg 5,3. **Lk 11,8:** Lk 18,4s; Sir 40,30.

187. IŠTVERMINGA MALDA

(= Nr. 70)

Mt 7,7-11	Mk	**Lk 11,9-13**	Jn
[7] „Prašykite, ir jums bus duota, ieškokite, ir rasite, belskite, ir bus jums atidaryta. [8] Kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma. [9] Argi atsiras iš jūsų žmogus, kuris savo vaikui, prašančiam duonos, duotų akmenį?! [10] Arba jeigu jis prašytų žuvies, nejaugi paduotų jam gyvatę?		[9] „Tad ir aš jums sakau: prašykite, ir jums bus duota; ieškokite, ir rasite; belskite, ir jums bus atidaryta. [10] Kiekvienas, kas prašo, gauna, kas ieško, randa, ir beldžiančiam atidaroma. [11] Kur jūs matėte tokį tėvą, kad duonos prašančiam vaikui duotų akmenį?! Ar prašančiam žuvies atkištų gyvatę? [12] Arba prašančiam kiaušinio duotų skorpioną?	
[11] Tad jei jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų dangiškasis Tėvas duos gera tiems, kurie jį prašo".		[13] Jei tad jūs, būdami nelabi, mokate savo vaikams duoti gerų daiktų, juo labiau jūsų tėvas iš dangaus suteiks Šventąją Dvasią tiems, kurie jį prašo".	

Jn 16,24: *„Iki šiol jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų".*
Jn 14,13-14: *[13] „Ir ko tik prašysite mano vardu, aš padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas Sūnuje. [14] Jei ko prašysite manęs mano vardu, aš padarysiu".*
Jn 15,7: *„Jei pasiliksite manyje ir mano žodžiai pasiliks jumyse, jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta".*

Mt 7,7ss plg.: Jer 29,13; Pat 8,17; Mt 18,19; Mk 11,24; Mt 21,22; 14,13s; Jn 11,22; 15,16; 16,23.26; 1Jn 3,22; 5,14ss; Jok 1,5s; Pat 8,17. **Mt 7,11:** Jok 1,17.

188. KALTINIMAI DĖL RYŠIŲ SU ŠĖTONU

(= Nr. 117; plg. Nr. 97)

Mt 9,32-34

[32] Jiems pasitraukus, štai buvo atvestas demono apsėstas nebylys. [33] Išvarius demoną, nebylys prakalbo. Minios stebėjosi ir sakė: „Dar niekad Izraelyje nėra buvę tokių dalykų“.
[34] O fariziejai kalbėjo: „Jis išvaro demonus jų valdovo galia“.

Mt 12,22-30

[22] Kartą pas Jėzų buvo atvestas apsėstasis, kuris buvo aklas ir nebylys. Jėzus išgydė jį, tada šis prakalbo ir praregėjo. [23] Ištisos minios netvėrė iš nuostabos ir klausinėjo: „Ar nebus šitas Dovydo Sūnus?!“
[24] Tai išgirdę, fariziejai sakė: „Jis išvaro demonus ne kitaip, kaip tik demonų valdovo Belzebulo galia“.
[25] Žinodamas jų mintis, Jėzus tarė: „Kiekviena suskilusi karalystė bus nusiaubta, ir joks suskilęs miestas ar namas neišsilaikys.
[26] Tad jeigu šėtonas išvarinėtų šėtoną, irgi būtų savyje susiskaldęs. Kaipgi tuomet galėtų išsilaikyti jo karalystė?

[27] Jeigu jau aš išvarau demonus Belzebulo galia, tai kieno galia išvaro jūsų sekėjai?! Todėl jie bus jūsų teisėjai. [28] Bet jeigu aš išvarau demonus Dievo Dvasios jėga, tai tikrai pas jus atėjo Dievo karalystė.

[29] Argi gali kas nors įsilaužti į galiūno namus ir pasiglemžti jo turtą, pirmiau nesurišęs galiūno?! Tik tada jis apiplėš jo namus.
[30] Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas su manimi nerenka, tas barsto“.

Mt 16,1 (Nr. 154)
Mt 12,38 (Nr. 119)

Mk 3,22-27

[22] Atvykę iš Jeruzalės Rašto aiškintojai sakė: „Jis turi Belzebulą,“ ir: „Demonų kunigaikščio galia jis išvaro demonus“.

[23] O Jėzus, pasivadinęs juos, ėmė kalbėti palyginimais: „Kaip gali šėtonas išvaryti šėtoną? [24] Jei karalystė susiskaldžiusi, tokia karalystė neišsilaiko. [25] Ir jei namai suskilę, tie namai neišlieka. [26] Todėl jei šėtonas sukyla pats prieš save ir tampa susiskaldęs, jis neišsilaikys, jam ateis galas.

[27] Niekas neįsiveržia į galiūno namus ir nepasiglemžia jo turto, pirmiau nesurišęs galiūno. Tik tada apiplėšia jo namus“.

Mk 8,11 (Nr. 154)
Mk 9,40 (Nr. 167)

Lk 11,14-23

[14] Kartą Jėzus išvarė nebylumo demoną. Demonui išėjus, nebylys prakalbėjo ir minia stebėjosi.

[15] Kai kurie žmonės sakė: „Jis išvaro demonus demonų valdovo Belzebulo galia“.
[16] Kiti, mėgindami jį, reikalavo ženklo iš dangaus.
[17] Žinodamas, ką jie mano, Jėzus jiems tarė: „Kiekviena suskilusi karalystė bus sunaikinta, ir namai grius ant namų.
[18] Jeigu ir šėtonas pasidalijęs, tai kaip išsilaikys jo karalystė?! Jūs sakote mane išvejant demonus Belzebulo galia. [19] Jeigu jau aš išvarau juos Belzebulo galia, tai kieno galia išvaro jūsų sekėjai? Todėl jie bus jūsų teisėjai. [20] Bet jei aš išveju demonus Dievo pirštu, tai tikrai pas jus atėjo Dievo karalystė.
[21] Kai apsiginklavęs galiūnas sergi savo sodybą, tada ir jo turtas apsaugotas. [22] Bet jei užpuls stipresnis ir jį nugalės, tai atims jo ginklus, kuriais tas pasitikėjo, ir išdalys grobį.
[23] Kas ne su manimi, tas prieš mane, ir kas nerenka su manimi, tas barsto.

Lk 9,50 (Nr. 167)

Jn 7,20 (Nr. 240); 10,20 (Nr. 250); 8,48.52 (Nr. 247); 4,35 (Nr. 31) 6,30 (Nr. 149)

Mt 9,32 plg.: Mt 11,5; 15,30s; Mk 7,32.37; 9,25. **Mt 9,33 plg.:** Mt 11,4ss; 15,31; Mk 2,12; 7,37; Lk 7,22s; Jn 7,31; Mt 9,37; 15,22; 20,29s. **Mt 9,34 plg.:** Mt 12,24ss; Lk 11,17ss; Mk 15,1; 2,6; 3,28ss; 7,1; Jn 1,19; Mk 3,30; Mt 10,25; 2Kar 1,2.6
Mt 12,25 plg.: Mt 9,4; Mk 2,8; Lk 6,8; 9,47; Mt 18,23ss; 22,2ss; Lk 14,31ss; 19,12ss; Mt 7,24ss; Lk 6,47ss. **Mk 12,23:** Iš 1,11; 8,7; 2Tes 2,9; Apr 13,13. **Mt 12,27 plg.:** Mt 8,12; Mk 9,38; Apd 19,13. **Mt 12,28 plg.:** Lk 17,20s; 19,11; 21,31; 1Jn 3,8. **Lk 11,20:** Iš 8,15(19); Įst 9,10 ir t.t. **Mt 12,29 plg.:** Iz 49,24; 53,12; Kol 2,15; 1Jn 4,4.

189. NETYROSIOS DVASIOS SUGRĮŽIMAS

(= Nr. 120)

Mt 12,43-45	Mk	**Lk 11,24-26**	Jn
[43]„Netyroji dvasia, išėjusi iš žmogaus, klaidžioja bevandenėse vietose, ieškodama poilsio, ir neranda. [44] Tada ji sako: 'Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau'. Sugrįžusi randa juos tuščius, iššluotus ir išpuoštus. [45] Tada eina, pasiima kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir įėjusios jos ten apsigyvena. Ir paskui tam žmogui darosi blogiau negu pirma. Taip atsitiks ir šiai piktai kartai".		[24]„Netyroji dvasia, išėjusi iš žmogaus, klaidžioja bevandenėse vietose, ieškodama poilsio. Neradusi ji sako sau: 'Grįšiu į savo namus, iš kur išėjau'. [25] Sugrįžusi randa juos iššluotus ir išpuoštus. [26] Tada eina, pasiima kitas septynias dvasias, dar piktesnes už save, ir įėjusios jos ten apsigyvena. Ir paskui tam žmogui darosi blogiau negu pirma".	

Mt 12,43 plg.: Mt 10,1; 8,16; Mk 1,23; 3,11.30; 5,2.3.8.13; 6,7 ir t.t.; Lk 4,33; 6,18; 8,29; 9,42; Iz 13,21; 34,14; 43,19. **Mt 12,44 plg.:** Rom 8,9; 1Kor 3,16; 6,19; 2Kor 6,16; Ef 2,21s; 1Kor 7,5; Lk 15,8; **Mt 12,45 plg.:** Lk 8,2; Mk 5,9; 16,9; Mt 27,64; Jn 5,14; 2Pt 2,20.

190. PALAIMINTIEJI

Mt	Mk	**Lk 11,27-28**	Jn
		[27] Jam bekalbant, viena moteris iš minios garsiai sušuko: „Palaimintos įsčios, kurios tave nešiojo, ir krūtys, kurias žindai!" [28] O jis atsiliepė: „Dar labiau palaiminti tie, kurie klausosi Dievo žodžio ir jo laikosi".	

Lk 11,27: Lk 1,48; 1,28.42. **Lk 11,28:** Įst 4,6; 28,13.15 (LXX); Lk 8,21; Mt 12,46-50.

191. JONOS ŽENKLAS

(= Nr. 119 ir 154)

Mt 12,38-42

38 Tuomet kai kurie Rašto aiškintojai ir fariziejai ėmė reikalauti: „Mokytojau, mes norime, kad parodytum ženklą“.
39 Jis atsakė:
„Pikta ir neištikima karta reikalauja ženklo, bet nebus jai duota kito ženklo, tik pranašo Jonos ženklas. 40 Kaip *Jona išbuvo tris dienas ir tris naktis jūrų pabaisos pilve**, taip ir Žmogaus Sūnus išbus tris dienas ir tris naktis žemės širdyje. 41 Ninevės gyventojai teismo dieną kelsis drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atsivertė, išgirdę Jonos pamokslus, o štai čia daugiau negu Jona. 42 Pietų šalies karalienė** teismo dieną prisikels drauge su šia karta ir ją pasmerks, nes ji atkeliavo nuo žemės pakraščių klausytis Saliamono išminties, o štai čia daugiau negu Saliamonas“.

Mt 16,1-4

1 Čia pas jį atėjo fariziejų ir sadukiejų jo mėginti. Jie prašė parodyti jiems ženklą iš dangaus.
2 Jis atsakė:***
4 „Pikta ir neištikima giminė reikalauja ženklo, tačiau jai nebus duota kitokio ženklo, kaip tik Jonos ženklas“. Ir, palikęs juos, nuėjo šalin.

Mk 8,11-13

11 Čia priėjo fariziejų ir ėmė su Jėzumi ginčytis. Spęsdami jam pinkles, jie reikalavo ženklo iš dangaus.
12 Atsiduses iš širdies gilumos, jis tarė: „Ir kam gi ši giminė reikalauja ženklo? Iš tiesų sakau jums: ženklo šiai giminei nebus duota!“ 13 Ir, palikęs juos, jis vėl sėdo į valtį ir nuplaukė į kitą krantą.

Lk 11,29-32

(11,16) Kiti, mėgindami jį, reikalavo ženklo iš dangaus.

29 Žmonėms gausiai susirinkus, Jėzus pradėjo kalbėti: „Ši karta yra pikta karta. Ji reikalauja ženklo, bet jai nebus duota jokio kito ženklo, kaip tik Jonos ženklas. 30 Kaip Jona buvo ženklas ninevečiams, taip Žmogaus Sūnus bus šiai kartai.

31 Pietų šalies karalienė** teismo dieną prisikels drauge su šios kartos žmonėmis ir juos pasmerks. Juk ji atkeliavo nuo žemės pakraščių pasiklausyti Saliamono išminties, o štai čia daugiau negu Saliamonas. 32 Ninevės gyventojai teismo dieną kelsis su šia karta ir ją pasmerks, nes jie atsivertė, išgirdę Jonos pamokslus, o štai čia daugiau negu Jona“.

Jn

***Jn 6,30:** Jie dar klausė: „ Tai kokį padarysi ženklą, kad pamatytume ir tave įtikėtume? Ką nuveiksi?“*

* *Jon 1,17*
** *Žr. 1Kar 10,1-10.*
*** *Šioje vietoje kai kuriuose Mss yra žodžiai 2b-3, kurie veikiausiai nepriklauso originaliam tekstui. Į juos bus atsižvelgta lentelėje Nr. 205, kartu su paraleliniu tekstu Lk 12,54-56, su kuriuo jie giminingi.*

Mt 12,38 plg.: Mt 8,19 ir t.t.; 16,4; 19,3; 22,35; Mk 10,2; Jn 6,30; 8,6; 2,18; 4,48; 20,29; 1Kor 1,22; Mt 27,42; Lk 23,8. **Mt 12,39 plg.:** Mt 12,45; 28,11-15; Mk 7,34; 8,38; Įst 32,5; Oz 1-3; Rom 8,23.26; 2Kor 5,2.4; Mk 8,38; Mt 17,17; Lk 9,41; Apd 2,40; Fil 2,15. **Mt 12,40 plg.:** Jon 2,1; 4,5ss; Ef 4,9; 1Pt 3,19; Mt 16,21; 17,23; 20,19; 27,63; Jn 2,19.21s; Įst 4,11; Ez 27,4.25ss; Jon 2,4; Ps 46,3. **Mt 12,41 ir Lk 11,32:** Mt 10,15; 11,22; Lk 10,14; Jon 3,5; Mt 11,9.21-24; 12,6. **Mt 12,42 plg.:** 1Kar 10,1-13; 2Met 9,1-12; Mt 8,10s; 21,43; 11,9.

192. PALYGINIMAS SU ŠVIESA

(plg. Nr. 125)

Mt 5,15	Mk 4,21	Lk 11,33	Jn
15„Ir niekas nevožia indu degančio žiburio, bet jį stato į žibintuvą, kad šviestų visiems, kas yra namuose“.	21 Jėzus jiems dar sakė: „Argi žiburys atnešamas pakišti po indu ar po lova? Argi ne įstatyti į žibintuvą?!“	33„Niekas uždegto žiburio nededa į slėptuvę ar po indu, bet stato jį į žibintuvą, kad įeinantys matytų šviesą“. *Lk 8,16 (Nr. 53)*	

Mt 5,15 plg.: 2Sam 22,29; 27,17; Zch 4,2; Ps 119,105; Išm 18,4; Mt 23,13; Lk 11,52; Jn 5,35; 2Pt 1 19; Apr 18,23; 21,23; 22,5.

193. AKIS IR ŠVIESA

(= Nr. 65)

Mt 6,22-23	Mk	Lk 11,34-36	Jn
22„Kūno žiburys yra akis. Todėl, jei tavo akis sveika, visam tavo kūnui bus šviesu. 23 O jeigu tavo akis nesveika, visas tavo kūnas skendės tamsoje. Taigi jei tavyje esanti šviesa tamsi, tai kokia baisi toji tamsa!“		34„Kūno žiburys yra tavoji akis. Todėl jei tavo akis sveika, visam tavo kūnui bus šviesu. O jeigu tavo akis nesveika, tavo kūnas skendės tamsoje. 35 Todėl žiūrėk, kad tavoji šviesa nebūtų tamsybė! 36 Taigi jei visam tavo kūnui šviesu, ir niekas jo netemdo, tai jis ir bus šviesus, lyg būtum apšviestas žiburio spindulių“.	

Mt 6,22 plg.: Ef 1,18; Pat 15,30; 22,9; Sir 23,19; Jok 1,5; Rom 12,8; 2Kor 8,2; 9,11.13; Ef 6,5. **Mt 6,23 plg.:** Mt 20,15; Mk 7,22; Jn 11,10; Įst 15,9; 28,54ss; Pat 23,6; 28,22; Sir 14,10; Tob 4,7. **Lk 11,36:** Mt 28,3.

194. KALBA PRIEŠ FARIZIEJUS IR RAŠTO AIŠKINTOJUS

(plg. Nr. 150 ir 284)

A dalis

Mt 15,1-9

1 Kartą prie Jėzaus prisiartino Rašto aiškintojų ir fariziejų iš Jeruzalės ir paklausė: 2„Kodėl tavo mokiniai laužo prosenių paprotį? Jie prieš valgį nesimazgoja rankų*".

3 Jis atsakė: „O kodėl jūs laužote Dievo įsakymą dėl savojo papročio?!
4 Juk Dievas yra įsakęs: *Gerbk savo tėvą ir motiną!*** – ir: *Kas keiktų tėvą ar motiną, mirte tenumiršta!**** 5 O jūs sakote: 'Kas pasakė tėvui ar motinai: „Tebūnie dovana šventyklai, kuo turėčiau tave sušelpti," – 6 tas gali nepagerbti tėvo ir motinos'. Taip jūs niekais verčiate Dievo paliepimą dėl savojo papročio.
7 Veidmainiai! Gerai apie jus pranašavo Izaijas:
8 *Ši tauta šlovina mane lūpomis,*
bet jos širdis toli nuo manęs.
9 *Veltui jie mane garbina,*
*mokydami žmonių išgalvotų priesakų*****".

Mk 7,1-13

1 Pas Jėzų susirenka fariziejų ir keli Rašto aiškintojai, atvykę iš Jeruzalės. 2 Jie pamato kai kuriuos jo mokinius, valgančius suterštomis (tai yra nemazgotomis) rankomis. 3 Mat fariziejai ir visi žydai pagal prosenių paprotį valgo tik rūpestingai nusiplovę rankas. 4 Taip pat sugrįžę iš turgaus jie nevalgo neapsiplovę. Be to, yra dar daug nuostatų, kurių jie laikosi, sekdami papročiu, pavyzdžiui, taurių, puodelių bei varinių indų plovimo. 5 Taigi fariziejai ir Rašto aiškintojai jį klausia: „Kodėl tavo mokiniai nesilaiko prosenių papročio ir valgo suterštomis rankomis?"
6 Jis atsako jiems:

„Gerai apie jus, veidmainius, pranašavo Izaijas, kaip parašyta:
Ši tauta šlovina mane lūpomis,
bet jos širdis toli nuo manęs.
7 *Veltui jie mane garbina,*
*mokydami žmonių išgalvotų priesakų*****.
8 Apleidę Dievo įsakymą, jūs įsikibę laikotės žmonių papročių". 9 Ir jis pridūrė: „Puikiai jūs apeinate Dievo įsakymą, norėdami išsaugoti savo papročius! 10 Antai Mozė yra pasakęs: *'Gerbk savo tėvą ir motiną'*, ir: *'Kas keiktų tėvą ar motiną, mirte tenumiršta'*. 11 O štai jūs sakote: 'Jei žmogus pasako savo tėvui ar motinai: Tebūnie korbanas***** (tai yra: auka Dievui), kuo turėčiau tave sušelpti', 12 – tuomet jūs nebeleidžiate jam padėti tėvui ar motinai, 13 niekais paversdami Dievo žodį dėl savojo papročio, kurį esate perėmę. Ir daug panašių dalykų jūs darote".

Lk 11,37-38

37 Jėzui tebekalbant, vienas fariziejus pasikvietė jį pietų. Įėjęs jis sėdosi už stalo. 38 Tai matydamas, fariziejus nusistebėjo, kad jis nenusimazgojo rankų prieš valgį.

Jn

---

* *Apeiga, įsakyta žodinės tradicijos.*
** *Iš 20,12*
*** *Iš 21,17*
**** *Iz 29,13*
***** *Hebr.* qorban - *„dovana"*.

Mk 7,1 plg.: Mk 3,22; Lk 7,36; 14,1. **Mk 7,2 plg.:** Apd 10,14.28; 11,18; Apr 21,27; Kun 15,11 (LXX). **Mk 7,3 plg.:** Iš 30,17-21; 40,12; Jdt 12,7; Gal 1,14. **Mk 7,4 plg.:** 2Kar 5,14; Mt 23,25s. **Mk 7,5 plg.:** Kol 2,8. **Mt 15,3 plg.:** Mt 23,25. **Mt 15,4; Mk 7,10:** Mk 7,10s; Mt 19,19; Ef 6,2; Mt 27,9; Iš 20,12; Įst 5,16; Iš 21,17; Kun 20,9; Lk 14,26. **Mt 15,5; Mk 7,11:** Pat 28,24; 1Tim 5,8; Mt 27,6. **Mk 7,6s plg.:** Iz 29,13 (LXX); Ps 78,36s; Kol 2,22.

B dalis

Mt

(23,25-26) 25 „Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs valote taurės bei dubens išorę, o viduje esate pilni gobšumo ir nesivaldymo. 26 Aklasai fariziejau! Pirmiau išvalyk taurės vidų, tai bus tikrai švari ir išorė!“
(23,23) „Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, krapų ir kmynų, o pamirštate, kas svarbiausia Įstatyme: teisingumą, gailestingumą ir ištikimybę. Reikia tai daryti ir ano neapleisti!“
(23,6-7) 6 „Jie mėgsta pirmąsias vietas pokyliuose bei pirmuosius krėslus sinagogose, 7 mėgsta sveikininmus aikštėse ir trokšta, kad žmonės vadintų juos ‘rabi’“.

(23,27-28) 27 „Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs panašūs į pabaltintus antkapius, kurie iš paviršiaus gražiai atrodo, o viduje pilni numirėlių kaulų ir visokių nešvarumų. 28 Taip ir jūs iš paviršiaus atrodote žmonėms teisūs, o viduje esate pilni veidmainystės ir nedorumo“.

(23,4) „Jie riša sunkias, nepakeliamas naštas ir krauna žmonėms ant pečių, o patys nenori jų nė pirštu pajudinti“.
(23,29-36) „Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs statote pranašams antkapius, puošiate teisiųjų paminklus 30 ir sakote: ‘Jei būtume gyvenę savo protėvių dienomis, nebūtume kartu su jais susitepę pranašų krauju’. 31 Taigi jūs patys prieš save liudijate, jog esate pranašų žudytojų vaikai. 32 Pripildykite gi savo tėvų saiką! 33 Gyvatės! Angių išperos! Kaip jūs ištrūksite nuo pasmerkimo į pragarą?! 34 Todėl štai siunčiu pas jus pranašų, išminčių ir Rašto aiškintojų. Vienus jų jūs užmušite ir nukryžiuosite, kitus plaksite sinagogose ir persekiosite nuo miesto iki miesto, 35 kad ant jūsų kristų visas nekaltas kraujas, pralietas žemėje, pradedant teisiojo Abelio krauju ir baigiant krauju Barachijo sūnaus Zacharijo, kurį jūs nužudėte tarp šventovės ir aukuro. 36 Iš tiesų sakau jums: visa tai ištiks šitą kartą“.
(23,13) „Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs užrakinate žmonėms dangaus karalystę ir nei patys neinate, nei trokštančių į ją patekti neleidžiate“.

Mk

2Met 24,20-22
Pr 4,8
Zch 1,1
Mt 23,6; Mk 12,38b-39; Lk 20,46 (Nr. 284)
Mt 22,15; Mk 12,13; Lk 20,20 (Nr. 280)
Mt 3,7; Lk 3,7 (Nr. 17)
Jn 8,6 (Nr. 242)

Lk 11,39-54

39 O Viešpats kreipėsi į jį: „Kaip tik jūs, fariziejai, valote taurės ir dubens išorę, o viduje esate pilni gobšumo ir nelabumo. 40 Neišmanėliai! Argi išorės kūrėjas nėra sukūręs ir vidaus?! 41 Verčiau duokite žmonėms iš savo vidaus tarsi išmaldą, ir viskas jums bus nesutepta.
42 Vargas jums, fariziejai! Jūs duodate dešimtinę iš mėtų, rūtų ir kitokių žolelių, o nepaisote teisingumo ir Dievo meilės. Reikia šitai daryti ir ano neapleisti!
43 Vargas jums, fariziejai! Jūs taip mėgstate pirmąsias kėdes sinagogose ir sveikinimus turgavietėse! 44 Vargas jums! Esate lyg apleisti kapai, kuriuos žmonės nepastebėdami mindžioja“.

45 Tada vienas Įstatymo mokytojas atsiliepė: „Mokytojau, taip kalbėdamas, tu ir mus įžeidi“. 46 Jis atsakė: „Vargas ir jums, Įstatymo mokytojai! Jūs kraunate žmonėms nepakeliamas naštas, o patys tų naštų nė vienu pirštu nepajudinate.
47 Vargas jums! Jūs statote pranašams paminklus, o jūsų tėvai juos žudė!

48 Taigi jūs liudijate ir pritariate savo tėvų darbams. Jie žudė, o jūs statote paminklus.

49 Štai kodėl Dievo Išmintis yra pasakiusi: ‘Aš siųsiu pas juos pranašų ir apaštalų, o jie vienus žudys, kitus persekios,
50 kad iš šios kartos būtų pareikalauta visų pranašų kraujo, pralieto nuo pasaulio sutvėrimo, 51 pradedant Abelio krauju iki kraujo Zacharijo, kuris buvo nužudytas tarp aukuro ir šventovės’. Taip! Aš sakau, jog bus pareikalauta jo iš šios kartos.

52 Vargas jums, Įstatymo mokytojai! Jūs pasisavinote pažinimo raktą, bet patys nėjote ir norintiems įeiti kliudėte“.

53 Jam iš ten išėjus, Rašto aiškintojai bei fariziejai pradėjo smarkiai jį pulti ir visaip kamantinėti, 54 tykodami ką nors pagauti iš jo lūpų.

Jn

Lk 11,39-41 plg.: 2Sam 19,25; Mk 7,4; Mt 15,10ss; Mk 7,14ss; 2Sam 19,25; Mt 6,20; Lk 12,33; Jn 9,40; Apd 10,2.4.31. **Lk 11,42 plg.:** Kun 27,30; Sk 18,12; Įst 12,6; 14,22s; 26,12-15; Neh 10,37s; 12,44; 13,5.12; 2Met 31,5-12; Mal 3,8.10; Lk 18,12; Jn 5,42. **Lk 11,43 plg.:** Jn 5,44; Mt 10,41; 13,17. **Lk 11,44 plg.:** Apd 23,3. **Lk 11,47 plg.:** 1Kar 19,10.14; Neh 9,26; Jer 2,30; 26,20-24; Lk 6,23; Mt 5,12. **Lk 11,48 plg.:** 1Tes 2,13. **Lk 11,49:** Jer 7,25s; 25,4; Pat 9,3; Išm 8,8; Pat 1,20s; Išm 11,1; 7,27; Pat 8,30; Išm 7,12.21; 8,1.4-6. **Lk 11,50s plg.:** Pr 4,1ss; 9,5; 42,22; 2Kar 4,11; Ez 9,18; Sk 35,33; 2Met 24,20-22; Zch 1,1; Mt 27,25; Apr 18,24. **Lk 11,52 plg.:** Mt 16,9.

195. FARIZIEJŲ RAUGAS

(= Nr. 155)

Mt 16,5-12

5 Keldamiesi kitapus ežero, mokiniai buvo užmiršę pasiimti duonos.
6 Jėzus jiems tarė: „Žiūrėkite, saugokitės fariziejų ir sadukiejų raugo“.
7 O jie svarstė: „Tai todėl, kad nepasiėmėme duonos“.
8 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Mažatikiai! Kam tariatės neturį duonos? 9 Argi dar neįgijote išmonės?

Ar neprisimenate penkių duonos kepaliukų penkiems tūkstančiams vyrų ir kiek pintinių pririnkote likučių?!

10 Arba septynių duonos kepaliukų keturiems tūkstančiams ir kiek krepšių pririnkote likučių?!

11 Tad kaip nesusivokiate, jog kalbėjau jums ne apie duoną. Fariziejų ir sadukiejų raugo saugokitės!“
12 Tuomet jie suprato, kad jis buvo liepęs saugotis ne duonos raugo, bet fariziejų ir sadukiejų mokslo.

Mk 8,14-21

14 Mokiniai buvo pamiršę pasiimti duonos. Jie teturėjo su savim valtyje vieną kepalėlį. 15 O Jėzus juos įspėjo: „Žiūrėkite, saugokitės fariziejų raugo ir Erodo raugo“. 16 Jie pradėjo kalbėtis neturį duonos.
17 Tai patyręs, Jėzus tarė: „Kam jūs tariatės neturį duonos? Ar vis dar nieko neišmanote ir nesuprantate, ir vis dar esate be nuovokos? 18 *Turite akis, ir nematote; turite ausis, ir negirdite?!** Argi neatsimenate, 19 jog penkis kepalėlius aš sulaužiau penkiems tūkstančiams?! O kiek pilnų pintinių likučių jūs pririnkote?“ Jie atsakė: „Dvylika“. – 20 „O kai septynis kepaliukus sulaužiau keturiems tūkstančiams, kiek pririnkote pilnų krepšių likučių?“ Jie atsakė: „Septynis“. 21 Tada jis tarė: „Tai kaipgi vis dar nesuprantate?!“

Lk 12,1

1 Tuo tarpu susirinko tūkstančiai žmonių, kad vieni kitus trypė. Tada Jėzus pradėjo kalbėti pirmiausia savo mokiniams: „Saugokitės fariziejų raugo, tai yra veidmainystės!“

Jn

*Jer 5,21

Lk 12,1: Apd 21,20. **Mk 8,15 plg.:** Mk 5,43; 7,36; 9,9; Mt 13,33; Lk 13,21; Gal 5,9; 1Kor 5,6; Gal 5,9; Kun 2,11. **Mk 8,16 plg.:** Jn 4,33. **Mk 8,17 plg.:** Mk 2,8; 7,18; Lk 5,22; Mt 6,30; 8,26; 14,31; 17,20; Lk 12,28; Mk 6,52. **Mk 8,18 plg.:** Iz 6,9s; Jer 5,21; Ez 1,2; 12,2; Mt 13,13ss; Mk 4,11s. **Mk 8,19 plg.:** Mt 14,17-21; Mk 6,41-44; Lk 9,14-17; Jn 6,10-13. **Mk 8,20 plg.:** Mt 15,34-38; Mk 8,5-9. **Mt 16,11:** Mt 17,13; Mk 6,52. **Mt 16,12:** Mt 15,2; Lk 12,1; Mt 22,23ss; 23,13-36; Apd 5,17.

196. DRĄSA IR TIESUMAS

(= Nr. 101)

Mt 10,26-33

26 „Taigi nebijokite jų. Juk nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpta, kas nepasidarys žinoma. 27 Ką jums kalbu tamsoje, sakykite vidury dienos, ir ką šnibždu į ausį, garsiai skelbkite nuo stogų*.
28 Nebijokite tų, kurie žudo kūną, bet negali užmušti sielos. Verčiau bijokite to, kuris gali pražudyti ir sielą, ir kūną pragare.

29 Argi ne du žvirbliai parduodami už skatiką**? Ir vis dėlto nė vienas jų nekrinta žemėn be jūsų Tėvo valios. 30 O jūsų net visi galvos plaukai suskaityti. 31 Tad nebijokite! Jūs vertesni už daugybę žvirblių.
32 Kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir aš išpažinsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje. 33 O kas išsigins manęs žmonių akivaizdoje, to ir aš išsiginsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje“.

Mt 6,26 (Nr. 67)

Mk

Lk 12,2-9

2 „Nėra nieko uždengta, kas nebus atidengta, ir nieko paslėpta, kas nepasidarys žinoma. 3 Ką kalbėjote patamsyje, skambės šviesoje, ir ką šnibždėjote į ausį kambariuose, bus skelbiama nuo stogų*!
4 Aš sakau jums, savo bičiuliams: nebijokite tų, kurie žudo kūną ir paskui nebegali daugiau kenkti. 5 Aš parodysiu, ko turite bijoti: bijokite to, kuris nužudęs turi galią įstumti į pragarą. Taip, sakau jums, šito bijokite!
6 Argi ne penki žvirbliai parduodami už du skatikus**? Tačiau nė vienas jų nėra Dievo užmirštas. 7 Žinokite, kad net visi jūsų galvos plaukai suskaityti. Tad nebijokite! Jūs vertesni už daugybę žvirblių.
8 Aš jums sakau: kas išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir Žmogaus Sūnus išpažins Dievo angelų akivaizdoje. 9 O kas manęs išsigins žmonių akivaizdoje, to bus išsiginta Dievo angelų akivaizdoje“.

Lk 12,23-24 (Nr. 201)
Mk 4,22; Lk 8,17 (Nr. 125)
Mk 8,38; Lk 9,26 (Nr. 160)

Jn

* *„Stogai“ – sienele apjuosti plokščiastogiai, ant kurių būdavo dirbama ar tiesiog leidžiamas laikas.*
** *Pažodžiui: „asą, asus“.*

Mt 10,26 plg.: Jer 1,8; Mk 4,22; Lk 12,3.5; Jn 18,20; Rom 2,16; 1Kor 4,5. **Mt 10,27 plg.:** 2Kar 6,12. **Mt 10,28 plg.:** Iz 8,12; Ez 3,9; 1Pt 3,14; Apr 2,10; Jn 15,15; Iš 33,11; Lk 6,47; Apd 9,16; 20,35; Įst 32,39; 1Kar 2,6; Išm 16,13; 2Mak 6,30; Hbr 10,31; Jok 4,12; Apr 14,7; Mt 5,29s, 18,9. **Mt 10,29 plg.:** Am 3,5; Mt 6,26. **Mt 10,30 plg.:** 1Sam 14,45; 2Sam 14,11; 1Kar 1,52; Lk 21,18; Apd 27,34. **Mt 10,31 plg.:** Mt 12,12. **Mt 10,32 plg.:** Pr 12,3; 1Sam 2,30; 1Jn 4,2s.15. **Mt 10,33 plg.:** 1Jn 2,23.

197. NUODĖMĖS ŠVENTAJAI DVASIAI

(= Nr. 118; plg. Nr. 73)

Mt 12,31-37

31 „Sakau jums: kiekviena nuodėmė ir piktžodžiavimas bus žmonėms atleisti, bet piktžodžiavimas Dvasiai nebus atleistas. 32 Jei kas tartų žodį prieš Žmogaus Sūnų, tam bus atleista, o kas kalbėtų prieš Šventąją Dvasią, tam nebus atleista nei šiame, nei būsimajame gyvenime.

33 Arba sakykite medį esant gerą ir jo vaisių gerą, arba sakykite medį esant netikusį ir jo vaisių blogą,
nes medis pažįstamas iš vaisių.

34 Angių išperos, kaip jūs galite kalbėti gera, būdami blogi?! Juk burna kalba tai, ko pertekusi širdis. 35 Geras žmogus iš gero lobyno iškelia gera, o blogas iš blogo lobyno iškelia bloga.
36 Todėl sakau jums: teismo dieną žmonės turės duoti apyskaitą už kiekvieną pasakytą tuščią žodį. 37 Pagal savo žodžius būsi išteisintas ir pagal savo žodžius būsi pasmerktas".

Mt 7,16-20

16 „Jūs pažinsite juos iš vaisių. Argi kas gali pasiskinti vynuogių nuo erškėčių ar figų nuo usnių?! 17 Juk geras medis duoda gerus vaisius, o netikęs medis – blogus. 18 Geras medis negali duoti blogų vaisių, o netikęs – gerų. 19 Kiekvienas medis, kuris neduoda gerų vaisių, bus iškirstas ir įmestas į ugnį. 20 Taigi jūs pažinsite juos iš vaisių".

Mk 3,28-30

28 „Iš tiesų sakau jums: bus dovanoti žmonių vaikams visi nusikaltimai ir piktžodžiavimai, kad ir kaip jie piktžodžiautų,
29 bet jei kas piktžodžiautų Šventajai Dvasiai, tam amžiais nebus dovanota, ir jis bus kaltas amžina nuodėme".
30 Jie mat sakė: „Jis turi netyrąją dvasią".

Lk 12,10; 6,43-45

10 „Kas tartų žodį prieš Žmogaus Sūnų, tam bus atleista,
o kas piktžodžiautų Šventajai Dvasiai, tam nebus atleista".

43 "Nėra gero medžio, kuris megztų blogus vaisius, nei vėl netikusio, kuris megztų gerus vaisius.
44 Kiekvienas medis pažįstamas iš vaisių. Nuo usnių niekas nerenka figų, o nuo erškėčio neskina vynuogių.

45 Geras žmogus iš gero savo širdies lobyno ima gera, o blogasis iš blogo lobyno ima bloga. Jo burna kalba tai, ko pertekusi širdis".

Jn

Rom 1,32: *Nors žino Dievo sprendimą, jog visa tai darantys verti mirties, jie ne tik patys taip daro, bet ir palaiko taip darančius.*
1 Jn 5,16: *Jei kas mato nusidedant savo brolį, tačiau ne iki mirčiai, teprašo, ir Dievas duos jam gyvybę, būtent tiems, kurie nusideda ne iki mirčiai. Mat yra nuodėmė iki mirčiai, ir aš kalbu ne apie ją, kad būtų prašoma.*

Mt 12,31 plg.: Įst 27,15ss; 1Met 16,36; 1Kar 1,36; Jer 11,5; Sk 15,22ss; 1Sam 2,25; Rom 3,25; 1Kor 6,18; Hbr 6,4-6; 10,29; 1Jn 5,16. **Mt 12,32 plg.:** Apd 3,17s; 13,27s; 1Tim 1,12; 1Sam 2,25; Pr 2,16s; Iš 12,10; Mt 15,24ss; Iš 23,30s. **Mk 3,30:** Mk 3,11. **Mt 7,16 plg.:** Sir 27,6(7); Pr 3,18; Sk 13,23 ir t.t.; Iz 5,2.4; Job 31,40; Jok 3,12; Gal 5,19-23. **Mt 7,18:** Mt 12,33; Jn 15,5s.8.16; Oz 9,10; 1Jn 3,9; Lk 13,6-9; Tit 3,14; Mt 13,40. **Mt 7,19:** Iz 5,1-7; Jer 24,2-10; Hab 3,17; Mt 3,10; 21,19; Jud 12. **Mt 12,34:** Mt 3,7.10; 23,33; 15,3.6.11.19; Rom 8,6s; 2Kor 6,11; Ef 4,29; Jok 3,5ss. **Mt 12,35:** Mt 13,52; Tit 1,15; Mt 9,38. **Mt 12,36s:** Ps 51,6; Pat 12,6; 18,21; Mal 3,13ss; Mt 15,18; Lk 19,22; Ef 5,4; Kol 4,6; Jok 3,6; Jud 15; Lk 16,2; Apd 19,40; Rom 14,12; Hbr 13,17; 1Pt 4,5. Plg. Nr. 73.

198. ŠVENTOSIOS DVASIOS PAGALBA

(plg. Nr. 100)

Mt 10,19-20	Mk 13,11	Lk 12,11-12	Lk 21,14-15	Jn
[19]„Kai jie jus įskųs, nesirūpinkite, kaip ar ką kalbėsite, nes tą valandą jums bus duota, ką jūs turite sakyti. [20] Tada jau nebe jūs kalbėsite, o jūsų Tėvo Dvasia kalbės jūsų lūpomis“.	[11]„Kai suimti būsite vedami, nesirūpinkite iš anksto, ką kalbėsite. Kalbėkite, kas tą valandą bus jums duota, nes kalbėsite nebe jūs, o Šventoji Dvasia“.	[11]„Kai jie ves jus į sinagogas pas viršininkus ar vyresnybes, nesirūpinkite, kaip ginsitės ar ką atsakinėsite, [12] nes Šventoji Dvasia tą pačią valandą jus pamokys, ką kalbėti“.	[14]„Taigi įsidėkite sau į širdis iš anksto negalvoti, kaip ginsitės; [15] aš jums duosiu tokios iškalbos bei išminties, kad negalės nei atsispirti, nei prieštarauti nė vienas jūsų priešininkas“.	

Jn 14,26: „O Globėjas – Šventoji Dvasia, kurį mano vardu Tėvas atsiųs, – jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs“.

Mt 10,19 plg.: Iš 4,12; Apd 4,8; 6,10; 7,55 ir t.t.; Rom 2,15; 2Kor 12,19; 1Kor 2,13?

199. PRIEŠ GODUMĄ

Mt	Mk	Lk 12,13-15	Jn
		[13] Vienas iš minios jam tarė: „Mokytojau, liepk mano broliui, kad pasidalytų su manimi palikimą“. [14] Jis atsakė: „Žmogau, kas gi mane skyrė jūsų teisėju ar dalytoju?“ [15] Ir dar pridūrė: „Žiūrėkite, saugokitės bet kokio godumo, nes jei kas ir turi apsčiai, jo gyvybė nepriklauso nuo turto“.	

Lk 12,13s: Lk 22,58.60; Apd 7,27.35; Iš 2,14; Sk 27,1ss; 36,7-9; Įst 21,17. **Lk 12,15:** Lk 9,25; 12,1.22; Mk 7,22; Rom 1,29; 2Kor 9,5; Kol 3,5; Ef 4,19; 5,3; 2Pt 2,3.14; 1Tim 6,10.

200. TURTO MENKYSTĖ

Mt	Mk	Lk 12,16-21	Jn
		[16] Jis pasakė jiems palyginimą: „Vieno turtingo žmogaus laukai davė gausų derlių. [17] Jis pradėjo sau vienas svarstyti: ‘Ką man čia dabar padarius? Neturiu kur sukrauti derliaus’. [18] Galop jis tarė: ‘Štai ką padarysiu: nugriausiu savo klojimus, statysiuos didesnius ir į juos sugabensiu visus javus ir visas gėrybes. [19] Tada tarsiu savo sielai*: mano siela, tu turi daug gėrybių, sukrautų ilgiems metams. Ilsėkis, valgyk, gerk ir linksmai pokyliauk!’ [20] O Dievas jam tarė: ‘Kvaily, dar šiąnakt bus pareikalauta tavo gyvybės. Kam gi atiteks, ką susikrovei?’ [21] Taip būna tam, kas krauna turtus, bet nesirūpina tapti turtingas pas Dievą“.	

* *„Siela“ N. Testamente reiškia ir žmogaus asmenį, ir gyvybę.*

Lk 12,16ss: Ps 49,17ss. **Lk 12,17:** Lk 16,3; 20,13. **Lk 12,19:** Koh 2,24; 3,13; 5,18; 8,15; Ts 19,4-9; Tob 7,10; Sir 11,18s; 1Kor 15,32 (Iz 22,13). **Lk 12,20:** Ps 39,5-8; 90,12; Jok 4,3-5.6; Sir 11,19s; Jn 14,13s. **Lk 12,21:** Mt 6,20; Mk 10,21; 1Tim 6,17ss.

201. BERGŽDI RŪPESČIAI

(= Nr. 67)

Mt 6,25-34 | Mk | **Lk 12,22-32** | Jn

Mt 6,25-34

[25]„Todėl aš sakau jums: per daug nesirūpinkite savo gyvybe, ką valgysite, nei savo kūnu, kuo vilkėsite. Argi gyvybė ne daugiau už maistą ir kūnas – už drabužį? [26] Įsižiūrėkite į padangių sparnuočius: nei jie sėja, nei pjauna, nei į kluonus krauna, o jūsų dangiškasis Tėvas juos maitina. Argi jūs ne daug vertesni už juos? [27] O kas iš jūsų gali savo rūpesčiu bent per vieną sprindį pailginti sau gyvenimą*?! [28] Ir kam gi taip rūpinatės drabužiu?! Pasižiūrėkite, kaip auga lauko lelijos. Jos nesidarbuoja ir neverpia, [29] bet sakau jums: nė Saliamonas pačioje savo didybėje nebuvo taip pasipuošęs, kaip kiekviena jų. [30] Jeigu Dievas taip aprengia laukų gėlę, kuri šiandien žydi, o rytoj metama į krosnį, tai argi jis dar labiau nepasirūpins jumis, mažatikiai? [31] Todėl nesisielokite ir neklausinėkite: 'Ką valgysime?' – arba: 'Ką gersime?' – arba: 'Kuo vilkėsime?' [32] Visų tų dalykų vaikosi pagonys. Jūsų dangiškasis Tėvas juk žino, kad viso to jums reikia. [33] Jūs pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir jo teisumo, o visa tai bus jums pridėta. [34] Taigi nesirūpinkite rytdiena, nes rytojus pats pasirūpins savimi. Kiekvienai dienai gana savo vargo".

Mt 10,29-31 (Nr. 101)
Mt 6,7-8 (Nr. 62)

Lk 12,22-32

[22]Tada Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Todėl aš jums sakau: per daug nesirūpinkite gyvybe, ką valgysite, nė savo kūnu, ką vilkėsite. [23] Gyvybė svarbesnė už maistą, o kūnas už drabužį. [24] Pasižiūrėkite į varnus. Jie nesėja ir nepjauna, neturi nei sandėlių, nei kluonų, bet Dievas juos maitina. Jūs nepalyginti vertesni už paukščius! [25] Kas gi jūsų galėtų savo rūpesčiu bent per sprindį prailginti sau gyvenimą?!* [26] Tad jei jūs neįstengiate padaryti net mažmožio, tai kam rūpinatės kitais dalykais? [27] Įsižiūrėkite, kaip auga lelijos. Jos neverpia ir neaudžia. Bet sakau jums: nė Saliamonas pačioje savo didybėje nebuvo taip pasipuošęs, kaip kiekviena jų. [28] Jeigu Dievas taip aprengia laukų gėlę, šiandien žydinčią, o rytoj metamą į krosnį, tai dar labiau pasirūpins jumis, mažatikiai! [29] Tad neklausinėkite, ką valgysite ar gersite, ir nebūgštaukite! [30] Visų tų dalykų vaikosi šio pasaulio pagonys. O jūsų Tėvas žino, kad viso to jums reikia. [31] Verčiau ieškokite jo karalystės, o tai bus jums pridėta".

[32] Nebijok, mažoji kaimene: jūsų Tėvas panorėjo atiduoti jums karalystę!"

Lk 12,6-7 (Nr. 196)

* *Arba: „ūgį".*

Mt 6,25 plg.: 1Mak 6,10; Sir 42,9; Mt 13,22; 2Sam 7,10; 1Met 17,9; Jn 12,25; Fil 4,6s; 1Pt 5,7; 1Tim 6,6.8; Hbr 13,5s. **Mt 6,26 plg.:** Job 38,41; Ps 147,9; Job 12,7; Mk 4,32; Mt 8,20; Lk 9,58; Mt 3,12 ss; Ps 104,13s; 147,9; Mt 12,12. **Mt 6,27 plg.:** Ef 4,13; Jn 9,21.23; Hbr 11,11; Lk 2,52; 19,3; Jn 21,8; Apr 21,17. **Mt 6,28 plg.:** Ps 103,15; Iz 40,6-8; Jok 1,10s. **Mt 6,29 plg.:** 1Kar 10,14ss; 2Met 9,13ss; Gg 3,11; 1Kar 3,13. **Mt 6,30 plg.:** Mt 8,26; 14,31; 16,8; 17,20. **Mt 6,33 plg.:** Lk 10,42; Rom 14,17; 1Kar 3,13s; Ps 37,4.25; Išm 7,11. **Mt 6,34:** Iš 16,19.

202. LOBIAI DANGUJE

(= Nr. 64)

Mt 6,19-21 | Mk | **Lk 12,33-34** | Jn

Mt 6,19-21

[19]„Nesikraukite lobių* žemėje, kur kandys ir rūdys ėda, kur vagys įsilaužia ir vagia. [20] Verčiau kraukitės lobį** danguje, kur nei kandys, nei rūdys neėda, kur vagys neįsilaužia ir nevagia, [21] nes kur tavo lobis, ten ir tavo širdis".

Lk 12,33-34

[33]„Išparduokite savo turtą ir išdalykite jį išmaldai. Įsitaisykite sau piniginių, kurios nesusidėvi, kraukite nenykstantį lobį** danguje, kur joks vagis neprieis ir kandys nesuės. [34] Kur jūsų lobis, ten ir jūsų širdis".

Lk 16,9 (Nr. 222)

Mt 19,21; Mk 10,21; Lk 18,22 (Nr. 254)

* *Arba: „atsargų", „išteklių".*
** *Arba: „atsargas", „išteklius"*
Mt 6,19: Lk 12,16-21; Iz 50,9; 51,8; Job 4,19; 13,28; Oz 5,12; Jok 5,2s; Mal 3,11(LXX); Sir 29,10; Ez 12,5; Job 24,16. **Lk 12,33 plg.:** Mt 10,9; Lk 10,4; 11,41; 12,16-21; Mt 5,12; 19,21; Sir 29,11; Tob 4,9; 1Tim 6,19.

203. RAGINIMAS BUDĖTI

(žr. Nr. 294-298)

A dalis

Mt 25,1-13

1 „Tada dangaus karalystė bus panaši į dešimtį
mergaičių, kurios, pasiėmusios žibintus, išėjo
pasitikti jaunikio. 2 Penkios iš jų buvo paikos ir
penkios protingos. 3 Taigi paikosios pasiėmė
žibintus, o nepasiėmė alyvos. 4 Protingosios kartu su
žibintais pasiėmė induose ir alyvos. 5 Jaunikiui
vėluojant, visos ėmė snausti ir užmigo. 6 Vidurnaktį
pasigirdo balsai: „Štai jaunikis! Išeikite pasitikti!“
7 Tuomet visos mergaitės atsikėlė ir taisėsi žibintus.
8 Paikosios sakė protingosioms: 'Duokite mums
alyvos, nes mūsų žibintai gęsta'. 9 Protingosios
atsakė: 'Kad kartais nepristigtų ir mums, ir jums,
verčiau nueikite pas prekiautojus ir nusipirkite'.
10 Joms beeinant pirkti, atėjo jaunikis. Kurios buvo
pasiruošusios, įėjo kartu su juo į vestuves, ir durys
buvo uždarytos. 11 Vėliau atėjo ir anos mergaitės ir
ėmė prašytis: 'Viešpatie, viešpatie, atidaryk, čia
mes!' 12 O jis atsakė: 'Iš tiesų sakau jums: aš jūsų
nepažįstu!' 13 Taigi budėkite, nes nežinote nei
dienos, nei valandos“.

Mk

Lk 12,35-38

35 „Tebūnie *jūsų strėnos sujuostos* ir žiburiai
uždegti. 36 Jūs būkite panašūs į žmones, kurie
laukia savo šeimininko, grįžtančio iš vestuvių,
kad, kai tik jis parvyks ir pasibels, tuojau
atidarytų. 37 Laimingi tarnai, kuriuos sugrįžęs
šeimininkas ras budinčius. Iš tiesų sakau
jums: jis susijuos, susodins juos prie stalo ir,
eidamas aplinkui, patarnaus jiems. 38 Jeigu jis
sugrįžtų antrosios ar trečiosios nakties
sargybos metu ir rastų juos budinčius,
laimingi jie!“

Lk 13,25-28 (Nr. 211)

Jn

Jn 13,4-5.12-17 (Nr. 309)
Mt 25,20b-21 (Nr. 299)
Lk 17,7-10 (Nr. 232)

1 Tes 5,2: *Jūs patys gerai žinote, kad Viešpaties diena užklups lyg vagis naktį.*
Apr 16,15: *„Štai aš ateinu kaip vagis. Palaimintas, kas budi ir sergi savo drabužius, kad netektų vaikščioti nuogam ir žmonės nepamatytų jo gėdos!“*

Mt 25,1: 1Mak 9,37.39; Tob 11,16; Mt 9,15. **Mt 25,2:** Mt 7,24-26. **Mt 25,5:** Mt 24,48; 25,19; Lk 12,45. **Mt 25,8:** Pat 13,9; Job 18,5. **Mt 25,10:** Mt 22,1-14; Iz 22,22; Lk 13,25; Apr 3,7. **Mt 25,11:** Mt 7,21ss; Lk 7,25. **Mt 25,13 plg.:** Mt 24,36.42.44.50; 26,38-41; Mk 13,36; 1Tes 5,6. **Lk 12,35:** Iš 12,11; 1Kar 18,46 ir t.t.; Ef 6,14; 1Pt 1,13. **Lk 12,36:** Iz 40,3-5; Lk 3,7.9 ir t.t.; Apr 3,20.

B dalis

Mt 24,42-51

42 „Todėl budėkite, nes nežinote, kurią dieną ateis jūsų Viešpats.
43 Supraskite ir tai: jeigu šeimininkas žinotų, kurią nakties valandą ateis vagis, jis budėtų ir neleistų jam įsilaužti į namus.

44 Todėl ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis, kai nesitikėsite.

45 Kas yra tas ištikimas bei protingas tarnas, kurį šeimininkas paskyrė deramu laiku maitinti šeimynos? 46 Laimingas toksai tarnas, kurį sugrįžęs šeimininkas ras gerai besidarbuojantį. 47 Iš tiesų sakau jums: jį paskirs valdyti visų savo turtų. 48 O jei anas tarnas bus blogas ir tars pats sau: 'Mano šeimininkas neskuba grįžti,' – 49 ir pradės mušti savo tarnybos draugus, valgyti, ūžti su girtuokliais, 50 to tarno šeimininkas sugrįš vieną dieną, kai anas nelaukia, ir tokią valandą, kurią tas nė manyti nemano. 51 Jis žiauriai nubaus* jį ir paskirs jam dalį su veidmainiais. Ten bus verksmas ir dantų griežimas.

Mk 13,33-37

(13,35-37) 35 „Taigi budėkite, nes nežinote, kada grįš namų šeimininkas: ar vakare, ar vidurnaktyje, ar gaidgystėje, ar rytmety, 36 kad, netikėtai sugrįžęs, nerastų jūsų miegančių. 37 Ką sakau jums, sakau ir visiems: budėkite!“

(13,33-34) 33 „Žiūrėkite, budėkite, nes nežinote, kada ateis tas laikas!

34 Bus kaip su žmogumi, kuris iškeliavo svetur, paliko namus ir davė tarnams įgaliojimus, kiekvienam paskyręs darbą, o durininkui įsakė budėti“.

Lk 12,39-48

39 „Įsidėmėkite: jei šeimininkas žinotų, kurią valandą ateis vagis, neleistų jam įsilaužti į savo namus.

40 Ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis, kai nesitikėsite“. 41 Tuomet Petras paklausė: „Viešpatie, ar šį palyginimą pasakei tik mums, ar visiems?“
42 Viešpats atsakė: „Kas yra tas ištikimas ir sumanus prievaizdas, kurį šeimininkas paskirs vadovauti šeimynai ir deramu laiku ją maitinti? 43 Laimingas tarnas, kurį sugrįžęs šeimininkas ras taip darantį. 44 Sakau jums tiesą: jis paskirs jį valdyti visų savo turtų.
45 Bet jeigu anas tarnas pasakys pats sau: 'Mano šeimininkas neskuba grįžti', ir ims mušti tarnus bei tarnaites, valgyti, gerti ir girtuokliauti, 46 tai to tarno šeimininkas sugrįš vieną dieną, kai jis nelaukia, ir tokią valandą, kurią jis nė manyti nemano. Jis žiauriai nubaus jį*, ir jam teks neištikimųjų likimas.

47 Tarnas, kuris žino savo šeimininko valią, bet nieko neparuošia ir pagal jo valią nedaro, bus smarkiai nuplaktas. 48 O kuris nežino [šeimininko valios], kad ir baustinai pasielgęs, bus mažai plakamas. Iš kiekvieno, kuriam daug duota, bus daug pareikalauta, ir kam daug patikėta, iš to bus daug ir išieškota“.

Jn

Mt 24,42 plg.: Mt 24,44.50; Lk 21,36; Apd 20,31; 1Kor 16,13; 1Tes 5; 1Pt 5,8; Apr 3,2s; 16,15; Apr 3,20. **Mk 13,35:** Mk 14,72. **Mk 13,36:** Mt 25,5. **Mk 13,33:** Mt 24,50. **Mt 24,43 plg.:** 1Tes 5,2; 2Pt 3,10; Apr 16,15; 1Kor 4,2; 2Tim 2,15; 1Pt 4,10; Apr 3,2ss. **Lk 12,41:** Mk 4,11ss. **Mt 24,45 plg.:** 1Kor 4,2; 2Tim 2,15; 1Pt 4,10; Pr 31,4ss; 39,4s; Ps 104,27; 145,15; Job 1,3. **Mt 24,46 plg.:** Lk 12,37. **Mt 24,47 plg.:** Mt 25,23. **Mt 24,48 plg.:** Koh 8,11; 1Tes 5,7; 2Pt 3,3s. **Mt 24,49 plg.:** Lk 21,34. **Mt 24,51 plg.:** Lk 19,27; Hbr 11,37; 1Met 20,3; Dan 13,55.59; Mt 8,12; 13,42.50; 22,13; 25,30; Lk 13,28; Ps 112,10.

* *Pažodžiui: „sukapos“.*

204. NE RAMYBĖS, O KALAVIJO

(= Nr. 102)

Mt 10,34-36	Mk	Lk 12,49-53	Jn
[34]„Nemanykite, jog aš atėjęs nešti žemei ramybės. Aš atėjau nešti ne ramybės, o kalavijo. [35] Atėjau sukiršinti sūnaus *prieš tėvą, dukters prieš motiną ir marčios prieš anytą.* [36] *Žmogaus namiškiai taps jam priešais*“.		[49]„Aš atėjau įžiebti žemėje ugnies ir taip norėčiau, kad ji jau liepsnotų! [50] Aš turiu būti pakrikštytas krikštu ir taip nerimstu, kol tai išsipildys! [51] Gal manote, kad esu atėjęs atnešti žemei ramybės?! Ne, sakau jums, ne ramybės, o nesantarvės. [52] Nuo dabar penki vienuose namuose bus pasidalįję: trys prieš du ir du prieš tris. [53] Tėvas stos prieš sūnų, o *sūnus prieš tėvą*, motina prieš dukterį, o *duktė prieš motiną*; anyta prieš marčią, ir *marti prieš anytą*“. *Mk 10,38 (Nr. 263)*	

Mt 10,34 plg.: Mt 5,17; 5,9; 10,13ss; Jn 14,27; 16,33; Mch 7,12. **Mt 10,35 plg.:** Mch 7,6; Mk 13,12; Pr 11,31; Rūt 1,6.

205. LAIKO ŽENKLAI

Mt 16,2-3	Mk	Lk 12,54-56	Jn
[2] Jis atsakė: „Atėjus vakarui, jūs sakote: ‘Bus giedra, nes dangus raudonas’ – [3] ir rytmetį: ‘Šiandien bus lietaus, nes rausta apniukęs dangus’. Taigi jūs mokate aiškinti dangaus veidą, o laiko ženklų – ne“.		[54] Jėzus pasakė ir minioms: „Matydami debesį, kylantį vakaruose, jūs tuoj pat sakote: ‘Ateina lietus’, ir taip atsitinka. [55] Pučiant pietų vėjui, jūs tvirtinate: ‘Bus karšta’, ir taip iš tiesų esti. [56] Veidmainiai! Jūs mokate išaiškinti, ką reiškia žemės ir dangaus išvaizda, tai kodėl gi neišsiaiškinate šio laiko prasmės?“	

Lk 12,54s: 1Kar 18,44. **Mt 16,3:** Ez 27,35; Apd 3,20. **Lk 12,56 plg.:** Lk 14,19.

206. ŽUDYNĖS IR PYKTIS

(= Nr. 55)

Mt 5,21-26	Mk	Lk 12,57-59	Jn
[21]„Jūs esate girdėję, kad protėviams buvo pasakyta: *Nežudyk;* o kas nužudo, turės atsakyti teisme. [22] O aš jums sakau: jei kas pyksta ant savo brolio, turi atsakyti teisme. Kas sako savo broliui: ‘Pusgalvi!’ – tas turės stoti prieš aukščiausiojo teismo tarybą. O kas sako: ‘Beproti!’ – tas smerktinas į pragaro ugnį. [23] Jei neši dovaną prie aukuro ir ten prisimeni, jog tavo brolis turi šį tą prieš tave, [24] palik savo atnašą tenai prie aukuro, eik pirmiau susitaikyti su broliu ir tik tada sugrįžęs aukok savo dovaną.		[57]„Kodėl gi patys nenusprendžiate, kas teisu?	
[25] Greitai susitark su savo ieškovu, dar kelyje į teismą, kad ieškovas neįduotų tavęs teisėjui, o teisėjas – teismo vykdytojui ir kad tu nepakliūtum į kalėjimą. [26]Iš tiesų sakau tau: neišeisi iš ten, kol neatsiteisi ligi paskutinio skatiko*“. *Mk11,25 (Nr. 275)*		[58] Kai eini su ieškovu pas vyresnybę, pasistenk dar kelyje su juo sulygti, kad jis tavęs kartais nenusitemptų pas teisėją, teisėjas neatiduotų teismo vykdytojui, o teismo vykdytojas neįmestų tavęs į kalėjimą. [59] Sakau tau: iš ten neišeisi, kol neatsiteisi ligi paskutinio skatiko**“.	

* *Pažodžiui: „kvadranso“.*
** *Pažodžiui : „leptono“.*

Mt 5,21: Iš 20,13 (Iš 21,12; Kun 24,17; Sk 35,16ss; Įst 5,18) Mk 3,29; Mt 19,18; 26,66ss. **Mt 5,22:** Ef 4,26; Jn 1,19s; 4,2; 1Jn 3,15; Įst 17,8ss; 2Kar 2,23s; Ps 14,1; 53,1; Dan 7,10; Mt 10,17; Mk 13,9. **Mt 5,23:** Oz 6,6; Mt 9,13; 12,7; Sir 31,21; 32,1ss; 34,23. **Lk 12,57:** Apd 4,19. **Mt 5,26 plg.:** Mt 18,30.

207. RAGINIMAS ATSIVERSTI IR NEVAISINGAS FIGMEDIS

Mt	Mk	Lk 13,1-9	Jn
		1 Tuo pačiu metu atėjo keli žmonės ir papasakojo Jėzui apie galilėjiečius, kurių kraują Pilotas sumaišęs su jų aukomis. 2 Tada Jėzus pasakė jiems: „Ar manote, kad tie galilėjiečiai buvo didesni nusidėjėliai už visus kitus galilėjiečius ir todėl taip nukentėjo?! 3 Anaiptol, sakau jums! Bet jei neatsiversite, visi taip pat pražūsite. 4 Arba anie aštuoniolika, kuriuos užgriuvo bokštas prie Siloamo [tvenkinio] ir užmušė; jūs manote, kad jie buvo kaltesni už visus kitus Jeruzalės gyventojus?! 5 Ne, sakau jums, bet jei neatsiversite, visi taip pat pražūsite“. 6 Jėzus pasakė palyginimą: „Vienas žmogus turėjo savo vynuogyne pasisodinęs figmedį. Kartą jis atėjo pažiūrėti jame vaisių, bet nerado. 7 Ir tarė sodininkui: ‘Štai jau treji metai, kaip aš ateinu ieškoti šio figmedžio vaisių, ir vis nerandu. Nukirsk jį, kam dar žemę alina!’ 8 Anas jam sako: ‘Šeimininke, palik jį dar šiais metais. Aš jį apkasiu ir patręšiu. 9 Rasi jis dar duos vaisių. O jei ne, tada jį iškirsdinsi’“.	

Mt 21,18-19; Mk 11,12-14 (Nr. 272)

Lk 13,1: Apd 5,37. **Lk 13,2:** Jn 9,2; Lk 11,4; Job 4,7; 8,4; 20; 22,5ss; Ps 1,4; 37,20; Iš 20,15. **Lk 13,3:** Ps 7,12; Jer 12,17. **Lk 13,4:** Jn 9,7.11. **Lk 13,6:** 1Kar 4,25; Mch 4,4; Zch 3, 10; Jer 8,13; Iz 5,2; Lk 3,9; Iz 5,1-7; Jer 24,2-10; Oz 9,10; Hab 3,17; Įst 22,9. **Lk 13,7:** Kun 19,23ss; Mt 3,10; Lk 3,9.

208. SUTRAUKTOS MOTERS PAGYDYMAS

Mt	Mk	Lk 13,10-17	Jn
		10 Šabo dieną Jėzus mokė sinagogoje. 11 Čia pasitaikė moteris, aštuoniolika metų kenčianti nuo ligos dvasios. Ji buvo sutraukta ir visiškai negalėjo išsitiesti. 12 Jėzus pamatęs pasišaukė ją ir tarė: „Moterie, esi išvaduota iš savo ligos!“ 13 Jis uždėjo ant jos rankas, toji bemat atsitiesė ir ėmė šlovinti Dievą. 14 Tada sinagogos vyresnysis, supykęs, kad Jėzus gydė šabo dieną, pasakė miniai: „Dirbamos yra šešios dienos. Ateikite jomis ir gydykitės, o ne per šabą!“ 15 Viešpats jam atsakė: „Veidmainiai! Argi kas iš jūsų neatriša šabo dieną nuo ėdžių savo jaučio ar asilo ir nenuveda pagirdyti?! 16 Argi šios Abraomo dukters, kurią šėtonas laikė sukaustęs jau aštuoniolika metų, nereikėjo išvaduoti iš pančių šabo dieną?“ 17 Jam tai kalbant, visi jo priešai susigėdo, o visa minia džiaugėsi šlovingais jo darbais.	

Mt 12,9-14; Mk 3,1-6; Lk 6,6-11 (Nr. 47)
Lk 14,1-6 (Nr. 214)

Lk 13,11: Apd 16,16; 10,38; Ts 3,13s; 10,8; 20,25.44; 2Sam 8,13. **Lk 13,12:** Lk 5,20; 7,48. **Lk 13,13:** Lk 4,40; Mt 9,18; 19,13; Mk 5,23; 6,5; 7,32; 6,5; 7,32; 8,23.25; 16,18; Apd 6,6 ir t.t.; Mt 21,19s. **Lk 13,14:** Lk 5,25; 7,16; 8,41; 17,15; 18,43; 23,47; Iš 20,9; Įst 5,13. **Lk 13,16:** Lk 19,9; 3,8; 16,24; 8,29; Mk 9,21; Jn 5,6. **Lk 13,17:** Iz 45,16; Iš 34,10.

209. PALYGINIMAS SU GARSTYČIOS GRŪDELIU

(= Nr. 128)

Mt 13,31-32	Mk 4,30-32	Lk 13,18-19	Jn
[31] Jėzus pateikė jiems dar vieną palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į garstyčios grūdelį, kurį žmogus ėmė ir pasėjo savo dirvoje. [32] Nors jis mažiausias iš visų sėklų, bet užaugęs esti didesnis už daržoves ir pavirsta medeliu; net padangių sparnuočiai atskrenda ir *susisuka lizdus jo šakose*“.	[30] Jėzus dar sakė: „Su kuo galime palyginti Dievo karalystę? Arba kokiu palyginimu ją pavaizduosime? [31] Ji – tarytum garstyčios grūdelis, kuris, sėjamas dirvon, esti mažiausias iš visų sėklų žemėje, [32] bet pasėtas užauga, tampa didesnis už visas daržoves ir išleidžia tokias plačias šakas, kad jo *pavėsyje* gali susisukti *lizdą padangių sparnuočiai*“.	[18] Jėzus kalbėjo: „Į ką panaši Dievo karalystė, ir su kuo man ją palyginti? [19] Ji panaši į garstyčios grūdą, kurį ėmė žmogus ir pasėjo savo darže. Jis išaugo į medelį ir *padangių sparnuočiai susisuko lizdus jo šakose*“.	

Mt 13,31 plg.: Mt 13,24; Iz 40,18; Lk 7,31; Mt 17,20; Lk 17,6; Jn 18,1.26; 19,41. **Mt 13,31 plg.:** Mk 5,7; Ps 104,12; Dan 4,9.18; Ez 17,23; 31,6.

210. PALYGINIMAS SU RAUGU

(= Nr. 129)

Mt 13,33	Mk	Lk 13,20-21	Jn
[33] Jis pasakė ir dar kitą palyginimą: „Dangaus karalystė panaši į raugą, kurį moteris ėmė įmaišė trijuose saikuose* miltų, ir nuo jo viskas įrūgo“.		[20] Jis vėl tarė: „Su kuo man palyginti Dievo karalystę? [21] Ji panaši į raugą, kurį ėmusi moteris įmaišė į tris saikus* miltų, ir nuo jo viskas įrūgo“.	

* *Gr. „satonas“, hebr. „seja“.*

Mt 13,33 plg.: Mt 13,24.31; Iš 12,15.19s; Kun 23,17; Mt 5,13s; 16,6; 16,11s; Lk 12,1; 1Kor 5,6ss; Gal 5,9; Pr 18,6.

211. IŠRINKTŲJŲ SKAIČIUS

(plg. Nr. 72)

Mt	Mk	Lk 13,22-30	Jn
		[22] Jėzus ėjo mokydamas per miestelius ir kaimus ir keliavo į Jeruzalę. [23] Kažkas jį paklausė: „Viešpatie, ar maža bus išgelbėtų?“ Jis pasakė jiems:	
(7,13-14) [13] *„Įeikite pro ankštus vartus, nes erdvūs vartai ir platus kelias į pražūtį, ir daug juo einančių.* [14] *Kokie ankšti vartai ir koks siauras kelias į gyvenimą! Tik nedaugelis jį atranda“.*		[24] „Pasistenkite įeiti pro ankštus vartus! Sakau jums, daugelis bandys įeiti, bet neįstengs.	
(7,22-23) [22] *„Daugelis man sakys tai dienai atėjus: ‘Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome tavo vardu, argi neišvarinėjome demonų tavo vardu, argi nedarėme daugybės stebuklų tavo vardu?!’* [23] *Tuomet jiems pareikšiu: ‘Aš niekuomet jūsų nepažinojau.* Šalin nuo manęs, nedorėliai!’“ *(8,11-12)* [11] *„Todėl aš jums sakau: daugelis ateis iš rytų ir vakarų ir susės dangaus karalystėje prie stalo su Abraomu, Izaoku ir Jokūbu.* [12] *O karalystės vaikai bus išmesti laukan į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas“.* *Mt 25,10-12 (Nr. 298)* *Mt 25,41 (Nr. 300)* *Mt 22,13-14 (Nr. 279)*		[25] Kai namų šeimininkas atsikels ir užrakins duris, stovėdami lauke, jūs pradėsite belsti į duris ir prašyti: ‘Viešpatie, atidaryk mums!’ O jis atsakys: ‘Aš nežinau, iš kur jūs’. [26] Tada imsite dėstyti: ‘Mes valgėme ir gėrėme tavo akivaizdoje, tu mokei mūsų gatvėse…’ [27] O jis jums tars: ‘Aš nežinau, iš kur jūs. *Eikite šalin nuo manęs, visi piktadariai!*“ [28] Tai bus verksmo ir dantų griežimo, kai Dievo karalystėje pamatysite Abraomą, Izaoką, Jokūbą ir visus pranašus, o patys būsite išvaryti laukan. [29] Ir ateis iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų, ir sėsis prie stalo Dievo karalystėje“.	
(Mt 19,30) „Tačiau daugel pirmųjų bus paskutiniai, ir daugel paskutinių – pirmi“.	*(Mk 10,31) „Tačiau daugel pirmųjų bus paskutiniai ir daugel paskutinių – pirmi“.*	*(Lk)* [30] „Ir štai yra paskutinių, kurie bus pirmi, ir pirmų, kurie bus paskutiniai“.	

Mt 20,16: *„Taip paskutinieji bus pirmi, o pirmieji – paskutiniai“.*

Lk 13,22: Lk 8,1; 9,6; 17,11; 19,28; Mt 19,1.15; 20,17. **Lk 13,23:** Mt 9,37; Lk 10,2. **Mt 7,13 plg.:** Mt 22,14; 9,37; Lk 10,2; Mk 10,25; Jn 10,1-10; Įst 30,19; Jer 21,8 Ps 1,6; Pat 14,12; Sir 21,10. **Mt 7,14:** Mt 18,8s; 19,24; 22,14; Mk 10,25; Apd 14,22. **Mt 7,22:** Iz 2,11.17; Am 8,9; 9,11; Sof 1,10.14; Zch 14,6; Jer 14,14; Jer 27,15; Mk 8,38; Lk 10,20; 1Kor 13,1s; 2Tes 1,10; 2Tim 4,8. **Mt 7,23 plg.:** 2Tim 2,19; Ps 6,9; Mt 13,41s. **Mt 8,11 plg.:** Ps 107,3; Iz 25,6; 43,5; 59,19; Bar 4,27; Mal 1,11; Iz 49,12; Jer 3,18. **Mt 8,12:** Mt 13,38.42.50; 22,13; 24,51; 25,30; Lk 14,5s; Apr 19,19; Oz 9,17. **Mt 19,30 plg.:** Mt 20,27; Mk 9,35; 10,44.

212. ATSAKYMAS ERODUI

Mt	Mk	Lk 13,31-33	Jn
		31 Tuo pačiu metu atėjo keli fariziejai ir įspėjo Jėzų: „Eik iš čia, pasišalink, nes Erodas nori tave nužudyti“. 32 Jis atsakė jiems: „Eikite ir pasakykite tam lapei: ‘Štai aš išvarinėju demonus ir gydau šiandien, tai darysiu ir rytoj, o trečią dieną būsiu visa atlikęs. 33 Bet šiandien ir rytoj, ir poryt aš turiu keliauti; nedera juk pranašui žūti ne Jeruzalėje’“.	

Lk 13,31: Lk 5,17; 9,9; 23,8. **Lk 13,32:** Oz 6,2. **Lk 13,33:** Iš 19,10s; Lk 12,28; Sir 10,10; Mt 16,21; 20,18; Lk 13,34.

213. ĮSPĖJIMAS JERUZALEI

(= Nr. 285)

Mt 23,37-39	Mk	Lk 13,34-35	Jn
37„Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pranašus ir užmuši akmenimis tuos, kurie pas tave siųsti. Kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais, o tu nenorėjai! 38 *Štai jūsų namai bus jums palikti tušti* *. 39 Taigi aš jums sakau: nuo dabar manęs nebematysite, kol netarsite: *Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu!* **“		34„Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pranašus ir užmuši akmenimis tuos, kurie pas tave siųsti. Kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus tarsi višta savo viščiukus po sparnais, o tu nenorėjai! 35 Štai paliekami *jums jūsų namai.* Ir aš sakau jums: jūs manęs nebematysite, kol ateis laikas, kada tarsite: *‘Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu!*** “	

* *Jer 22,5*
** *Ps 118,26*

Mt 23,37 plg.: Lk 13,33; 19,41-44; Mt 5,12; Apd 7,52.59; Mt 21,35; 1Tes 2,15 ir t.t.; Įst 32,11; Rūt 2,13; Iz 31,5; Ps 17,8; 36.8. **Mt 23,38 plg.:** Jer 22,5; 12,7; Ez 8,6.12; 9,3.9; 11,23; Bar 4,12; Ps 69,26; 1Kar 9,7s; Tob 14,4; Apd 1,20; Mt 24,2; Apd 6,14. **Mt 23,39 plg.:** Mt 21,1-9; Ps 118,26; Mt 21,9; 24,30; Mk 11,10; Lk 19,38; Jn 12,13; 14,19; Apr 1,4.

214. VANDENLIGE SERGANČIOJO IŠGYDYMAS

Mt	Mk	Lk 14,1-6	Jn
		1 Kartą šabo dieną Jėzus atėjo į vieno fariziejų vyresniojo namus valgyti, o jie atidžiai stebėjo jį. 2 Štai jį pasitiko vandenlige sergantis žmogus. 3 Jėzus kreipėsi į Įstatymo mokytojus ir fariziejus: „Valia per šabą gydyti ar ne?“ 4 Tie tylėjo. Tada jis ėmė išgydė jį ir paleido. 5 O jiems pasakė: „Jei kurio iš jūsų sūnus ar galvijas įkris į šulinį, argi tučtuojau neištrauks jų šabo dieną?!“ 6 Ir jie nesugebėjo į tai atsakyti. *Lk 13,15-16 (Nr. 208)* *Mt 12,9-14; Mk 3,1-6; Lk 6,6-11 (Nr. 47)*	

Lk 14,1: Lk 13,10ss; 7,36; 11,37; 20,20. **Lk 14,3:** Lk 7,30; 6,9. **Lk 14,6:** Lk 13,7; 20,26; Apd 11,18.

215. VIETOS VAIŠĖSE

Mt	Mk	Lk 14,7-14	Jn
		7 Matydamas, kaip svečiai rinkosi pirmąsias vietas prie stalo, jis pasakė jiems palyginimą: 8 „Kai tave pakvies į vestuves, nesisėsk pirmoje vietoje, kad kartais nebūtų pakviesta garbingesnio už tave 9 ir atėjęs tas, kuris tave ir jį kvietė, netartų tau: ‘Užleisk jam vietą!’ Tuomet tu sugėdintas turėtum sėstis į paskutinę vietą. 10 Kai būsi pakviestas, verčiau eik ir sėskis paskutinėje vietoje, tai atėjęs šeimininkas tau pasakys: ‘Bičiuli, pasislink aukščiau!’ Tada tau bus garbė prieš visus svečius. 11 Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris save žemina, bus išaukštintas“. 12 Taip pat ir pakvietusiam jį vaišių Jėzus pasakė: „Keldamas pietus ar vakarienę, nekviesk nei savo draugų, nei brolių, nei giminaičių, nei turtingų kaimynų, kad kartais jie savo ruožtu nepasikviestų tavęs ir tau nebūtų atlyginta. 13 Rengdamas vaišes, verčiau pasikviesk vargšų, paliegėlių, luošų ir aklų, 14 tai būsi palaimintas, nes jie neturi kuo atsilyginti, ir tau bus atlyginta teisiųjų prisikėlime“. *Jn 4,29 (Nr. 141)* *Mt 23,12; Lk 18,14 (Nr. 237)* *Mt 18,4 (Nr. 166)*	

Lk 14,7: Lk 11,43; 20,46; Mk 12,38s; Mt 23,6s. **Lk 14,8:** Pat 25,6s; Sir 3,17-20; Lk 12,36; Jok 2,2ss. **Lk 14,11 s:** Mt 21,31; Pat 29,23; Job 22,29; Ez 17,24; Jok 4,10; 2Kor 11,7; Fil 2,8s. **Lk 14,13:** Įst 14,29; 16,11.14; 26,11s; Lk 14,21; Mt 22,9.

216. KARALAIČIO VESTUVĖS

(= Nr. 279)

Mt 22,1-4

1 Jėzus vėl ėmė kalbėti palyginimais: 2 „Dangaus karalystė panaši į karalių, kuris kėlė savo sūnui vestuves. 3 Jis išsiuntė tarnus šaukti pakviestųjų į vestuvių pokylį, bet tie nepanorėjo eiti. 4 Tuomet jis vėl siuntė kitus tarnus, liepdamas: 'Sakykite pakviestiesiems: štai aš surengiau pokylį, mano jaučiai ir penimi veršiai papjauti, ir viskas surengta. Ateikite į vestuves!' 5 Tačiau kviečiamieji to nepaisė ir nuėjo kas sau: vienas lauko arti, kitas prekiauti, 6 o kiti tarnus nutvėrę išniekino ir užmušė.

7 Tuomet karalius užsirūstino ir, nusiuntęs kariuomenę, sunaikino anuos žmogžudžius ir padegė jų miestą. 8 Galop jis tarė tarnams: 'Vestuvės, tiesa, surengtos, bet pakviestieji nebuvo verti. 9 Todėl eikite į kryžkeles ir, ką tik rasite, kvieskite į vestuves'. 10 Tie tarnai išėjo į kelius ir surinko visus, ką tik sutiko, blogus ir gerus. Vestuvių menė buvo pilna sėdinčių už stalo.

11 Karalius atėjo pasižiūrėti svečių ir pamatė ten žmogų, neapsirengusį vestuvių drabužiu. 12 Jis tarė jam: 'Bičiuli, kaip čia įėjai, neturėdamas vestuvių drabužio?' Tasai tylėjo. 13 Tuomet karalius paliepė tarnams: 'Suriškite jam rankas ir kojas ir išmeskite jį laukan į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas'. 14 Mat daug pašauktų, bet maža išrinktų".

Mk

Lk 14,15-24

15 Tai išgirdęs, vienas svečias jam tarė: „Palaimintas, kas vaišinsis Dievo karalystės pokylyje!" 16 Jėzus atsiliepė:
„Vienas žmogus iškėlė didelę puotą ir pakvietė daug svečių. 17 Atėjus metui puotauti, jis pasiuntė tarną pranešti pakviestiesiems: 'Ateikite, jau viskas surengta'.

18 Tuomet jie visi kaip vienas pradėjo atsikalbinėti. Vienas jam tarė: 'Nusipirkau dirvą ir būtinai turiu eiti jos apžiūrėti. Meldžiu mane pateisinti'. 19 Vėl kitas sakė: 'Pirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti. Meldžiu mane pateisinti'. 20 Trečias tarė 'Vedžiau, todėl negaliu atvykti'. 21 Tarnas sugrįžęs viską apsakė šeimininkui. Šis supyko ir įsakė tarnui: 'Skubiai eik į miesto aikštes ir skersgatvius ir vesk čionai visus vargšus, paliegėlius, aklus ir luošus'. 22 Tarnas ir vėl pranešė: 'Šeimininke, kaip buvai liepęs, padaryta, bet dar yra vietos'. 23 Tada šeimininkas tarė tarnui: 'Eik į kelius bei patvorius ir varu atvaryk, kad mano namai būtų pilni. 24 Sakau jums, – nė vienas iš anų kviestųjų žmonių neragaus mano vaišių".

Jn

Mt 22,2 plg.: Mt 18,33; 9,15; 25,1; Apr 19,7.9; Iz 25,6; Mt 8,11; 26,29. **Mt 22,3:** Mt 21,34; 23,37; Jn 5,40. **Mt 22,4:** Mt 21,36; Pat 9,2.5. **Mt 22,5 plg.:** Hbr 2,3; Įst 20,5ss; Mt 21,35; 2Met 30,10. **Lk 14,20:** Įst 24,5; 1Tes 2,2; Mt 21,35; 23,37; 1Kor 7,33. **Mt 22,7:** Iz 5,24s; Mt 18,34; 21,40s; Jn 11,48. **Mt 22,8s plg.:** Apd 13,46; Iz 15,3; Lk 14,13. **Mt 22,10 plg.:** Mt 13,47s; 21,31; Rom 11,25. **Lk 14,23:** Mk 6,45; Mt 14,22. **Lk 14,24:** Lk 11,8; 15,7.10; 16,9; 18,14; Mt 21,43. **Mt 18,11:** 2Kar 10,22; Apr 19,8. **Mt 22,13:** Ps 112,10; Išm 17,2; Mt 8,12; 13,42.50; 24,51; 25,30.

217. TIKRIEJI MOKINIAI

Mt 10,37-38	Mk	Lk 14,25-33	Jn
37 „Kas myli tėvą ar motiną labiau negu mane, nevertas manęs. Kas myli sūnų ar dukterį labiau negu mane, nevertas manęs. 38 Kas neima savo kryžiaus ir neseka paskui mane, nevertas manęs“.		25 Kartu su Jėzumi ėjo gausios minios. Atsigręžęs jis tarė žmonėms: 26 „Jei kas ateina pas mane ir nelaiko neapykantoje savo tėvo, motinos, žmonos, vaikų, brolių, seserų ir net savo gyvybės, negali būti mano mokinys. 27 Kas neneša savo kryžiaus ir neseka manimi, negali būti mano mokinys. 28 Kas iš jūsų, norėdamas pastatyti bokštą, pirmiau atsisėdęs neskaičiuoja išlaidų, kad įsitikintų, ar turės iš ko užbaigti? 29 Kad kartais, padėjus pamatą ir nebaigus, žmonės matydami nesišaipytų iš jo ir nesakytų: 30 'Šitas žmogus pradėjo statyti ir neįstengia baigti'. 31 Arba koks karalius, traukdamas į karą su kitu karaliumi, pirmiau atsisėdęs nesvarsto, ar, turėdamas dešimt tūkstančių karių, pajėgs stoti į kovą su tuo, kuris atsiveda dvidešimt tūkstančių?! 32 Jei ne, tai, anam dar toli esant, siunčia pasiuntinius tartis dėl taikos. 33 Taip pat kiekvienas jūsų, kuris neatsižada visos savo nuosavybės, negali būti mano mokinys“.	

Mt 19,29; Mk 10,29-30; Lk 18,29-30 (Nr. 255)
Mt 16,24; Mk 8,34; Lk 9,23 (Nr. 160)

Lk 14,25: Mt 16,23; Lk 7,9; 9,55; 10,23; 22,61; 23,27s; Jn 1,38. **Lk 14,26:** Jdt 7,14; Pat 13,24; 2Sam 19,6; Mal 1,2s; Įst 21,15-17; Ps 139,21s. **Mt 10,37 plg.:** Įst 33,9s; 1Kor 7,29. **Mt 10,38 plg.:** Ps 22,17; Gal 6,14; 1Pt 2,21; Jn 19,17. **Lk 14,28:** Mk 12,1; Mt 21,33. **Lk 14,31:** 1Mak 4,29.34; 2Mak 8,23; 14,17. **Lk 14,31:** Apd 12,20; Lk 19,42; 2Sam 8,10; 11,17; Ps 122,8.

218. PALYGINIMAS SU DRUSKA

(= Nr. 52, plg. Nr. 168)

Mt 5,13	Mk 9,49-50	Lk 14,34-35	Jn
13 „Jūs – žemės druska. Jei druska netektų sūrumo,* kuo gi ją reikėtų pasūdyti? Ji niekam netinka, ir belieka ją išberti žmonėms sumindžioti“.	49 „Mat kiekvienas bus pasūdytas ugnimi. 50 Druska – geras daiktas, bet jei druska nustotų sūrumo, kuo ją pasūdysi? Turėkite savyje druskos ir taikiai sugyvenkite tarp savęs.“	34 „Druska – geras daiktas. Bet jei druska netektų sūrumo, kuo ją reikėtų pasūdyti? 35 Ji nebetinka nei dirvai, nei mėšlui, o išberiama laukan. Kas turi ausis, teklauso!“	

* *Šie žodžiai graikiškai paprastai reiškia „sukvailiotų“, ir tai paryškina žmogaus prilyginimą druskai.*

Mt 5,13 plg.: Kun 2,13; Ez 43,24; Sk 18,19; 1Kor 3,13; Kol 4,6. **Mk 9,50b:** Hbr 12,14; Ps 34,15; Mt 5,9; Rom 12,18; 14,19; 1Tes 5,13; 2Kor 13,11. **Lk 14,35b:** Mt 11,15; 13,9.43; 25,29; Mk 7,16; Lk 12,21; 21,4; Apr 2,7ss.

219. PAKLYDUSI AVIS

(= Nr. 169)

Mt 18,10-14	Mk	**Lk 15,1-7**	Jn
10 „Žiūrėkite, kad nepaniekintumėte nė vieno iš šitų mažutėlių, nes, sakau jums, jų angelai danguje visuomet regi mano dangiškojo Tėvo veidą.*			
		1 Pas Jėzų rinkdavosi visokie muitininkai ir nusidėjėliai jo pasiklausyti. 2 O fari-ziejai ir Rašto aiškintojai murmėdavo: „Šitas priima nusidėjėlius ir su jais valgo“.	
12 Kaip jums atrodo: jeigu kas turėtų šimtą avių ir viena nuklystų, argi jis nepaliktų devyniasdešimt devynių kalnuose ir neitų ieškoti nuklydusios?		3 Tuomet Jėzus pasakė jiems palyginimą: 4 „Kas iš jūsų, turėdamas šimtą avių ir vienai nuklydus, nepalieka dykumoje devyniasdešimt devynių ir neieško pražuvusios, kolei suranda?! 5 Radęs su džiaugsmu dedasi ją ant pečių 6 ir, sugrįžęs namo, susikviečia draugus bei kaimynus, sakydamas: 'Džiaukitės drauge su manimi! Radau savo	
13 Ir jei surastų – iš tiesų sakau jums, – jis džiaugtųsi dėl jos labiau negu dėl devyniasdešimt devynių, kurios nebuvo paklydusios. 14 Taip ir jūsų dangiškasis Tėvas nenori, kad pražūtų bent vienas šitų mažutėlių“.		pražuvėlę avį!' 7 Sakau jums, taip ir danguje bus daugiau džiaugsmo dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio negu dėl devyniasdešimt devynių teisiųjų, kuriems nereikia atsiversti“.	

Mt 9,1-13; Mk 2,15-17; Lk 5,29-32 (Nr. 44)

2 Pt 3,9: *Viešpats negaišta išteseti pažado, kaip kai kurie mano, o kantriai elgiasi su jumis, nenorėdamas, kad kuris pražūtų, bet kad visi atsivertų.*

* *Kai kuriuose Mss įterpiama eil. 11.: „Žmogaus Sūnus atėjo gelbėti, kas buvo pražuvę“.*

Mt 18,10: Mt 6,24; 1Tim 4,12; Ps 91,11; Pr 48,16; Tob 5,6.22; Apd 12,7.15; Apr 1,20ss; Lk 16,22; 1Kar 10,8; 2Kar 25,19; Tob 12,15; Lk 1,19; Iš 33,20; Iz 6,2; Apr 8,2; Hbr 1,14. **Lk 15,1s:** Lk 19,1ss; 7,34; Mt 11,19. **Lk 15,3:** Jn 10,11ss. **Mt 18,12s plg.:** Ez 34,6.12.16; Ps 119,176; Jer 23,1-4; 50,6; Iz 53,6; 1Pt 2,25; Jn 10,11-18; Mt 26,31; 1Sam 17,28. **Mt 18,13 plg.:** Iz 40,11; 49,22. **Mt 18,14:** Mt 5,16.45; 11,26; Iz 45,1 (LXX).

220. PAMESTOJI DRACHMA

Mt	Mk	**Lk 15,8-10**	Jn
		8 „Arba kuri moteris, turėdama dešimtį drachmų ir vieną pametusi, neužsidega žiburio, nešluoja namų ir rūpestingai neieško, kolei suranda? 9 Radusi ji susivadina drauges bei kaimynes ir sako: 'Džiaukitės su manimi, nes radau drachmą, kurią buvau pametusi'. 10 Sakau jums, šitaip džiaugiasi Dievo angelai dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio“.	

Lk 15,9: Lk 15,6. **Lk 15,10:** Apd 8,8.

221. SŪNUS PALAIDŪNAS

Mt | Mk | **Lk 15,11-32** | Jn

11 Jis kalbėjo toliau: „Vienas žmogus turėjo du sūnus. 12 Kartą jaunes-
nysis tarė tėvui: 'Tėve, atiduok man priklausančią palikimo dalį'. Tėvas
padalijo sūnums turtą. 13 Netrukus jaunėlis, susiėmęs savo dalį, iškeliavo į
tolimą šalį. Ten, palaidai gyvendamas, išeikvojo savo lobį. 14 Kai viską
išleido, toje šalyje kilo baisus badas, ir jis pradėjo stokoti. 15 Tada nuėjo
pas vieną šalies gyventoją ir stojo jam tarnauti. Tasai jį pasiuntė į laukus
kiaulių ganyti. 16 Jis geidė prikimšti pilvą bent ankščių jovalo, kurį ėdė
kiaulės, tačiau nė to jam neduodavo. 17 Tada susimąstė ir tarė: 'Kiek
mano tėvo samdinių apsčiai turi duonos, o aš čia mirštu iš bado!
18 Kelsiuos eisiu pas tėvą ir sakysiu: Tėve, nusidėjau dangui ir tau.
19 Nesu vertas vadintis tavo sūnumi. Priimk mane bent samdiniu!' 20 Jis
pasiryžo ir iškeliavo pas tėvą.
Tėvas pažino jį iš tolo, labai susigraudino, pribėgo prie jo, puolė ant
kaklo ir pabučiavo. 21 O sūnus prabilo: ' Tėve, nusidėjau dangui ir tau.
Nebesu vertas vadintis tavo sūnumi...' 22 Bet tėvas įsakė tarnams: 'Kuo
greičiau atneškite geriausią drabužį ir apvilkite jį. Užmaukite jam ant
piršto žiedą, apaukite kojas! 23 Atveskite nupenėtą veršį ir papjaukite!
Puotaukime, linksminkimės! 24 Juk šis mano sūnus buvo miręs ir vėl
atgijo, buvo pražuvęs ir atsirado'. Ir jie pradėjo linksmintis.
25 Tuo metu vyresnysis sūnus buvo laukuose. Eidamas namo ir
prisiartinęs prie sodybos, išgirdo muziką ir šokius. 26 Jis pasišaukė tarną
ir paklausė, kas čia dedasi. 27 Tas jam atsakė: 'Sugrįžo tavo brolis, tai
tėvas liepė papjauti nupenėtą veršį, kad sulaukė jo sveiko'. 28 Tada šis
supyko ir nenorėjo eiti namo. Tėvas išėjęs pradėjo vadinti jį vidun. 29 O
jis atkirto tėvui: 'Štai jau tiek metų tau tarnauju ir niekada tavo įsakymo
neperžengiau, o tu man nė karto nesi davęs nė ožiuko pasilinksminti su
draugais. 30 Bet vos tik sugrįžo šitas tavo sūnus, prarijęs tavąjį turtą su
kekšėmis, tu tuojau jam papjovei nupenėtą veršį'. 31 Tėvas atsakė:
'Vaikeli, tu visuomet su manimi, ir visa, kas mano, yra ir tavo. 32 Bet
reikėjo puotauti bei linksmintis, nes tavo brolis buvo miręs ir vėl atgijo,
buvo žuvęs ir atsirado'".

Lk 15,11ss: Lk 12,13ss; Sir 33,20ss; Mt 21,28. **Lk 15,12:** Pr 25,5s; Įst 21,17; Sir 33,19-23; Tob 8,21. **Lk 15,13:** Pat 29,3. **Lk 15,14s:** Pat 23,21; Kun 11,7; Įst 14,8; 1Mak 1,47; Apd 10,28. **Lk 15,16:** Lk 16,21. **Lk 15,17:** Apd 12,11. **Lk 15,18:** Iš 10,16; Ps 51,6; Jer 3,12s. **Lk 15,20:** Pr 33,4; Tob 11,5s.9; Pr 46,29; 2Sam 14,33; Pr 33,4; Jer 31,20; Mal 3,17. **Lk 15,22:** Pr 41,42; 1Mak 6,15; Est 6,6-11; Ez 27,22; Am 6,6. Gg 4,14. **Lk 15,23:** 1Sam 28,24; Pr 18,7s. **Lk 15,29:** Pr 31,41; Pat 2,1; 3,1; Sir 3,1.7; Įst 26,13. **Lk 15,30:** Pat 29,3.

222. APSUKRUSIS PRIEVAIZDAS

Mt | Mk | **Lk 16,1-9** | Jn

1 Paskui Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Buvo vienas turtingas žmogus.
Jis turėjo prievaizdą. Tas buvo jam apskųstas, esą eikvojąs jo turtą.
2 Tuomet, pasišaukęs jį, turtuolis pasakė: 'Ką aš girdžiu apie tave
šnekant?! Duok savo prievaizdavimo apyskaitą, nes jau nebegalėsi būti
prievaizdu'. 3 O tasai tarė sau: 'Ką veiksiu, kad šeimininkas atima iš
manęs prievaizdavimą? Kasti neįstengsiu, o elgetauti man gėda. 4 Jau
žinau, ką daryti, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kai būsiu
atleistas iš tarnybos'. 5 Jis pasikvietė po vieną savo šeimininko
skolininkus ir klausė pirmąjį: 'Kiek tu skolingas mano šeimininkui?' 6 Šis
atsakė: 'Šimtą statinių aliejaus'. Tada jis tarė: 'Imk savo skolos raštą, sėsk
ir tuoj pat rašyk: penkiasdešimt'. 7 Paskui klausė kitą: 'O kiek tu
skolingas?' Anas atsakė: 'Šimtą saikų* kviečių'. Jis tarė: 'Imk skolos raštą
ir rašyk: aštuoniasdešimt'. 8 Šeimininkas pagyrė suktąjį prievaizdą, kad jis
gudriai pasielgęs. Šio pasaulio vaikai apsukresni tarp panašių į save negu
šviesos vaikai. 9 Taip pat ir aš jums sakau: neteisingąja Mamona**
pasidarykite bičiulių, kad, kai jos nebeliks, priimtų jus į amžinąsias
padangtes".

* *Pažodžiui.: „korų". 1 koras = apie 400 litrų.*
** *Mamona: aramėjiškas žodis, reiškia „ramstį", arba turtą kaip atramą.*

Lk 16,1: Lk 15,13. **Lk 16,2:** Lk 12,17; 18,4. **Lk 16,3:** Lk 18,39. **Lk 16,5:** Įst 15,7s; 23,19s; Iš 22,25; Kun 25,36s. **Lk 16,6:** Ezd 7,22. **Lk 16,9:** Mt 19,21; Apr 13,6.

223. PATIKIMUMAS SMULKMENOSE

Mt | Mk | **Lk 16,10-12** | Jn

10 „Kas patikimas smulkmenose, tas patikimas ir dideliuose dalykuose, o
kas neteisingas smulkmenose, tas neteisingas ir dideliuose dalykuose.
11 Tad jei jūs nepasirodėte patikimi, tvarkydami neteisingąją Mamoną*,
tai kas patikės jums tikrąsias gėrybes?! 12 Ir jeigu nebuvote patikimi su
svetimu daiktu, tai kas jums duos tai, kas jūsų?!"

* *Mamona: aramėjiškas žodis, reiškia „ramstį", arba turtą kaip atramą.*

Lk 16,10ss: Lk 12,33; 19,17; Mt 25,21.

224. TARNAUTI DVIEM ŠEIMININKAMS?

(=Nr. 66)

Mt 6,24	Mk	Lk 16,13	Jn
24„ Niekas negali tarnauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno bus prisirišęs, o kitą nieku vers. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai*“.		13„ Joks tarnas negali tarnauti dviem šeimininkams: arba jis vieno nekęs, o kitą mylės, arba prie vieno bus prisirišęs, o kitą nieku vers. Negalite tarnauti Dievui ir Mamonai*“.	

* *Aramėjiškas žodis, reiškia „ ramstis“, t.y. turtas, kaip atrama ir apsirūpinimas.*

Mt 6,24 plg.: Pr 19,30.33; Įst 21,15; Lk 14,26; 16,9.11; Apd 16,16.19; Jok 4,4s.

225. GODUOLIAI FARIZIEJAI

Mt	Mk	Lk 16,14-15	Jn
		14 Visa tai girdėjo godūs pinigų fariziejai ir šaipėsi iš Jėzaus. 15 O jis pasakė jiems: „Jūs žmonių akivaizdoje dedatės teisuoliais, bet Dievas mato jūsų širdis. Kas žmonėms atrodo prakilnu, Dievo akivaizdoje bjauru“.	

Lk 16,14: Mk 12,40; Lk 20,47; Mt 23,14.25. **Lk 16,15:** Mt 23,28; Lk 18,9.14; Mt 6,2; 1Sam 16,7; 1Kar 8,39; 1Met 28,9; Ps 7,10; Pat 6,16ss; 21,2; 24,12; Apd 1,24; 8,21; 15,8.

226. APIE ĮSTATYMĄ IR PRANAŠUS

(= Nr. 54)

Mt 5,17-20	Mk	Lk 16,16-17	Jn
		16„Iki Jono buvo Įstatymas ir Pranašai; nuo jo skelbiama geroji naujiena apie Dievo karalystę, ir kiekvienas į ją veržiasi.	
17„Nemanykite, jog aš atėjęs panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Ne panaikinti jų atėjau, bet įvykdyti. 18 Iš tiesų sakau jums: kol dangus ir žemė nepraeis, nė viena raidelė ir nė vienas brūkšnelis neišnyks iš Įstatymo, viskas išsipildys. 19 Todėl, kas pažeistų bent vieną iš mažiausių paliepimų ir taip elgtis mokytų žmones, tas bus vadinamas mažiausiu dangaus karalystėje. O kas juos vykdys ir jų mokys, bus vadinamas didžiu dangaus karalystėje. 20 Taigi sakau jums: jeigu teisumu neviršysite Rašto aiškintojų ir fariziejų, neįeisitę į dangaus karalystę“.		17 Greičiau dangus ir žemė pražus, negu iš Įstatymo iškris bent vienas brūkšnelis“.	

Mt 24,35; Mk 13,31; Lk 21,33 (Nr. 293)

Mt 5,17: Mt 10,34; 7,12; 22,40; 2 Mak 2,22; Lk 16,29.31; Rom 3,31; 8,4; 10,4. **Lk 6,16:** Apd 10,37; Mt 11,12s. **Mt 5,18 plg.:** Mt 24,34; Bar 4,1; Tob 1,6; Job 14,12; Iz 51,6; 2Pt 3,7.13; Apr 21,1; Lk 21,32s; Mt 24,35. **Mt 5,19:** Jok 2,10; Gal 3,10; Mt 11,11; Lk 7,28; Mt 18,1; Mk 9,34; Mt 18,4; Lk 9,48; Mt 20,26; Mk 10,43. **Mt 5,20:** Mt 5,48; 18,3; Jn 3,5.

227. SKYRYBOS

(plg. Nr. 56 ir 252)

Mt 5,32	Mt 19,9	Mk 10,11-12	Lk 16,18	Jn
[32]„O aš jums sakau: kiekvienas, kuris atleidžia žmoną, jei ne ištvirkavimo atveju, skatina ją svetimauti; ir jeigu kas atleistąją veda, svetimauja“.	[9]„Taigi aš jums sakau: kas atleidžia žmoną – jei ne dėl ištvirkavimo – ir veda kitą, svetimauja“.	[11] Jis atsakė: „Kas atleidžia savo žmoną ir veda kitą, tas nusikalsta pirmajai svetimavimu. [12] Ir jei moteris palieka savo vyrą ir išteka už kito, ji svetimauja“.	[18] „Kiekvienas, kas atleidžia žmoną ir veda kitą, svetimauja. Ir kas veda vyro atleistąją, taip pat svetimauja“.	

Mt 5,32 plg.: Įst 24,1; Mal 2,14-16.

228. TURTUOLIS IR LOZORIUS

Mt	Mk	Lk 16,19-31	Jn
		[19]„Gyveno kartą vienas turtuolis. Jis vilkėjo purpuru bei ploniausia drobe ir kasdien ištaigingai puotaudavo. [20] O prie jo rūmų vartų gulėjo votimis aptekęs elgeta, vardu Lozorius. [21] Jis troško numarinti alkį bent trupiniais nuo turtuolio stalo, bet tik šunes atbėgę laižydavo jo votis. [22] Ir štai elgeta mirė ir buvo angelų nuneštas į Abraomo prieglobstį. Mirė ir turtuolis ir buvo palaidotas. [23] Kentėdamas mirusiųjų pasaulyje, turtuolis pakėlė akis ir iš tolo pamatė Abraomą ir jo prieglobstyje Lozorių. [24] Jis sušuko: 'Tėve Abraomai, pasigailėk manęs! Atsiųsk čionai Lozorių, kad, suvilgęs vandenyje galą piršto, atvėsintų man liežuvį. Aš baisiai kenčiu šitoje liepsnoje'. [25] Abraomas atsakė: 'Atsimink, sūnau, kad tu dar gyvendamas atsiėmei savo gėrybes, o Lozorius – tik nelaimes. Todėl jis susilaukė paguodos, o tu kenti. [26] Be to, tarp mūsų ir jūsų žioji neperžengiama bedugnė, ir niekas panorėjęs iš čia negali nueiti pas jus, nei iš ten persikelti pas mus'. [27] Tas vėl tarė: 'Tai meldžiu tave, tėve, nusiųsk jį bent į mano tėvo namus; [28] aš gi turiu penkis brolius – juos teįspėja, kad ir jie nepatektų į šią kančių vietą'. [29] Abraomas atsiliepė: 'Jie turi Mozę bei pranašus, tegul jų ir klauso!' [30] O anas atsakė: 'Ne, tėve Abraomai! Bet jei kas iš mirusiųjų nueitų pas juos, jie atsiverstų'. [31] Tačiau Abraomas tarė: 'Jeigu jie neklauso Mozės nei pranašų, tai nepatikės, jei kas ir iš numirusių prisikeltų'“.	

Lk 16,19: Pat 31,32; Apr 18,6; Lk 12,19. **Lk 16,20:** Pr 15,2; Jn 11,?. **Lk 16,21:** Lk 15,16; Mt 15,27; Mk 7,27. **Lk 16,22:** Pr 5,24; 2Kar 2,11; Įst 34,5; Jn 1,18; 13,23; Mt 8,11. **Lk 16,23:** Lk 12,5; Mt 5,22; 18,9; Lk 13,28; Jud 6s; 1Pt 3,19s. **Lk 16,24:** Iz 66,24; Sir 21,9s. **Lk 16,25:** Lk 6,24. **Lk 16,26:** 2Sam 18,17. **Lk 16,28:** 1Sam 28,7-20. **Lk 16,31:** Jn 5,46.

229. PAPIKTINIMAI

(plg. Nr 168)

Mt 18,6-7	Mk 9,42	Lk 17,1-2	Jn
[6]„O kas papiktintų vieną iš šitų mažutėlių, kurie mane tiki, tam būtų geriau, kad asilo sukamų girnų akmuo būtų užkabintas jam ant kaklo ir jis būtų paskandintas jūros gelmėje. [7] Vargas pasauliui dėl papiktinimų! Papiktini-mai neišvengiami, bet vargas tam žmogui, per kurį papiktinimas ateina“. *Mt 5,29-30 (Nr. 56)*	[42]„Kas papiktintų vieną iš šitų tikinčių mažutėlių, tam būtų daug geriau, jeigu jam užkabintų ant kaklo asilo sukamų girnų akmenį ir įmestų į jūrą“.	[1] Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Papiktinimai neišvengiami, bet vargas žmogui, per kurį jie ateina. [2] Jam būtų geriau, jei ant kaklo būtų užmauta girnapusė ir jis būtų įmestas jūron, negu papiktintų bent vieną šitų mažutėlių“.	

Mt 18,6 plg.: Mt 26,24; Mk 14,21; Lk 22,22; Mt 18,14; 25,40.45; Apr 18,21; Mt 5,14; 13,38. **Mt 18,7:** 1Kor 11,19; Mt 11,21 ir t.t.

230. ATLAIDUMAS

(= Nr.172, plg. Nr. 170)

Mt 18,21-22	Mk	Lk 17,3-4	Jn
(18,15)„Jei tavo brolis tau nusikalstų, eik ir bark jį prie keturių akių. Jeigu jis paklausys, tu laimėjai savo brolį“. [21] Tuomet priėjo Petras ir paklausė: „Viešpatie, kiek kartų turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusikalsta? Ar iki septynių kartų?“ [22] Jėzus jam atsakė: „Aš nesakau tau – iki septynių, bet iki septyniasdešimt septynių kartų“.		[3] „Taigi sergėkitės! Jei tavo brolis nusikalsta, pabark jį ir, jeigu jis gailisi, atleisk jam. [4] Jei jis septynis kartus per dieną tau nusižengtų ir septyniskart kreiptųsi į tave, sakydamas: 'Gailiuosi', – atleisk jam“.	

Mt 18,15 plg.: Gal 6,1; Tit 3,10; Kun 19,17; 1Tim 5,20; 2Tim 4,2; Tit 2,15; Jok 5,19. **Mt 18,21:** Mt 14,28; 15,15; 16,16. **Mt 18,22 plg.:** Pr 4,15.24; Kun 26,21; Dan 9,27; Pat 24,16.

231. TIKĖJIMAS KAIP GARSTYČIOS GRŪDELIS

(plg. Nr. 163)

Mt 17,19-20	Mk 9,28-29	Lk 17,5-6	Jn
19 Likę vieni, mokiniai priėjo prie Jėzaus ir paklausė: „Dėl ko mes negalėjome jo išvaryti?“ Jis atsakė: 20 „Dėl silpno tikėjimo. Iš tiesų sakau jums: jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdelį, jūs tartumėte šitam kalnui: ‘Persikelk iš čia į tenai’ – ir jis persikeltų. Jums nebūtų nieko negalimo“.	28 Kai Jėzus grįžo namo, mokiniai, pasilikę su juo vieni, klausė: „Kodėl mes negalėjome jos išvaryti?“ 29 O jis atsakė: „Ta veislė neišvaroma nieku kitu, tik malda“.	5 Apaštalai prašė: „Sustiprink mūsų tikėjimą“. 6 O Viešpats atsakė: „Jei turėtumėte tikėjimą kaip garstyčios grūdelį ir įsakytumėte šitam šilkmedžiui: ‘Išsirauk ir pasisodink jūroje’, – tai jis paklausytų jūsų“.	

Mt 21,21; Mk 11,22-23 (Nr. 275)

Mt 17,19 plg.: Mk 10,10; 9,24.33; Mt 10,1.8; Lk 10,17. **Mt 17,20 plg.:** Mt 6,30; 8,26; 14,31; 16,8; Lk 12,28; 1Kor 13,2; Jok 1,6s; Mk 9,23; 4,30-32; Mk 11,23.

232. TARNO PAREIGA

Mt	Mk	Lk 17,7-10	Jn
		7 „Kas iš jūsų, turėdamas samdinį artoją ar piemenį, jam grįžus iš lauko, sako: ‘ Tuojau sėsk prie stalo’? 8 Argi nesako: ‘Prirenk man vakarienę. Susijuosk ir patarnauk, kolei aš valgysiu ir gersiu, o paskui tu pavalgysi ir atsigersi...’? 9 Argi samdiniui dėkojama, kad jis atliko, kas jam liepta? 10 Taip ir jūs, atlikę visa, kas buvo pavesta, sakykite: ‘Esame nenaudingi tarnai. Padarėme, ką turėjome padaryti’“.	

Lk 17,7s: Lk 12,37; Jn 13,4. **Lk 17,10:** 2Sam 6,22; Mt 25,30.

233. DEŠIMT RAUPSUOTŲJŲ

Mt	Mk	Lk 17,11-19	Jn
		11 Keliaujant į Jeruzalę, teko Jėzui eiti tarp Samarijos ir Galilėjos. 12 Įeinant į vieną kaimą, jį pasitiko dešimt raupsuotų vyrų. Jie sustojo atstu 13 ir garsiai šaukė: „Jėzau, Mokytojau, pasigailėk mūsų!“ 14 Pažvelgęs į juos, Jėzus pasakė: „Eikite, pasirodykite kunigams!“ Ir beeidami jie pasveiko. 15 Vienas jų, pamatęs, kad išgijo, sugrįžo atgal, balsu šlovindamas Dievą. 16 Jis dėkodamas parpuolė Jėzui po kojų. Tai buvo samarietis. 17 Jėzus paklausė: „Argi ne dešimt pasveiko? Kur dar devyni? 18 Niekas nepanorėjo sugrįžti ir atiduoti Dievui garbę, kaip tik šitas svetimtautis!“ 19 Ir tarė jam: „Kelkis, eik! Tavo tikėjimas išgelbėjo tave“.	

Mt 19,1-2; Mk 10,1; Lk 9,51 (Nr. 174)
Mt 8,1-4; Mk 1,40-44; Lk 5,12-14 (Nr. 42)
Mt 9,22; Mk 5,34; Lk 8,48 (Nr. 95)
Mt 9,29-30a; Mk 10,52; Lk 18,42-43a (Nr. 96)
Lk 7,50 (Nr. 114)

Lk 17,11: Lk 13,22. **Lk 17,12:** Lk 9,52.56; 11,1; 13,10; 14,1; Kun 13,45s; Sk 5,2s; 2Kar 7,3. **Lk 17,13:** Kun 13,49; 14,2s; Lk 18,38s. **Lk 17,15:** Lk 2,20; 5,14.25s; 7,16; 13,13; 18,43; 23,47; 2Kar 5,10.15. **Lk 17,16:** Lk 9,52; 10,33; Mt 10,5. **Lk 17,17:** Lk 7,9; 10,30ss; Apd 12,23. **Lk 17,19:** Apd 15,9.11.

234. DIEVO KARALYSTĖ JAU ČIA

(plg. Nr. 235 ir 291)

Mt 24,23	Mk 13,21	Lk 17,20-21	Jn
23 „Jei tada kas nors jums sakytų: ‘Štai čia Mesijas,’ – arba: ‘Jis tenai!’ – netikėkite“.	21 „Jei tada kas nors jums sakytų: ‘Štai čia Mesijas, štai ten’, – netikėkite“.	20 Fariziejų paklaustas, kada ateis Dievo karalystė, Jėzus paaiškino: „Dievo karalystė ateina nepastebimai. 21 Ir niekas nepasakys: ‘Štai ji čia arba ten!’ Juk Dievo karalystė jau yra tarp jūsų“. *Lk 17,23 (Nr. 235)*	

Lk 17,20: Mk 13,26; Mt 24,37ss; Lk 11,2; 17,26ss; 21,7ss; Lk 19,11; Rom 14,17. **Lk 17,21:** Lk 11,20; Mt 12,28; Jn 1,26; 16,16.

235. ŽMOGAUS SŪNAUS DIENA

(plg. Nr. 234, 290, 291 ir 296)

Mt 24,21-28	**Mk 13,19-23**	**Lk 17,22-37**	**Jn 12,25**
21 „Tuomet bus didelis *suspaudimas, kokio nėra buvę nuo pasaulio pradžios iki dabar* ir kokio daugiau nebebus. 22 Ir jeigu tos dienos nebūtų sutrumpintos, neišsigelbėtų nė vienas žmogus. Bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos.	19 „Anomis dienomis *užguls toks suspaudimas, kokio nėra buvę nuo pradžios pasaulio,* kurį Dievas sutvėrė, *iki šiolei, ir daugiau nebebus.* 20 Jeigu Viešpats nebūtų sutrumpinęs tų dienų, neišsigelbėtų nė vienas žmogus. Tačiau dėl išrinktųjų, kuriuos išsirinko, jis sutrumpino tas dienas.	22 Jis tarė mokiniams: „Ateis dienos, kai jūs geisite išvysti bent vieną vienintelę Žmogaus Sūnaus dieną, ir nepamatysite.	
23 Jei tada kas nors jums sakytų: 'Štai čia Mesijas', – arba: 'Jis tenai!' – netikėkite. 24 Atsiras netikrų mesijų ir netikrų pranašų, ir jie darys didelių ženklų bei stebuklų, mėgindami suklaidinti, jei tai įmanoma, net išrinktuosius. 25 Štai jus apie tai iš anksto įspėjau!	21 Jei tada kas nors jums sakytų: 'Štai čia Mesijas, štai ten', – netikėkite, 22 nes atsiras netikrų mesijų ir netikrų pranašų. Jie darys ženklų ir stebuklų, mėgindami suvedžioti, jei tai įmanoma, net išrinktuosius. 23 Todėl būkite apdairūs; aš jus iš anksto dėl visko įspėjau".	23 Jums sakys: 'Štai jis čia! Štai ten!' – neikite ir nebėkite paskui juos!	
26 Tad jeigu jums sakytų: 'Štai jis tyruose!' – neikite: 'Štai jis namų gilumoje!' – netikėkite. 27 Kaip žaibas tvykstelėja iš rytų ir nušvinta iki vakarų, toks bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas".		24 Kaip tvykstelėjęs žaibas nušviečia viską nuo vieno dangaus pakraščio iki kito, taip savo dieną pasirodys ir Žmogaus Sūnus. 25 Bet pirmiau jam reikės daug iškentėti ir būti šios kartos atmestam.	

(tęsinys iš 270 psl.)

Mt	Mk	Lk	Jn
(24,37-39) 37 „Kaip yra buvę Nojaus dienomis, taip bus ir Žmogaus Sūnui ateinant. 38 Kaip dienomis prieš tvaną žmonės, nieko nenumanydami, valgė, gėrė, vedė ir tekėjo iki pat dienos, kurią Nojus įlipo į laivą, 39 kai užėjo tvanas ir visus nusinešė,		26 Kaip yra buvę Nojaus laikais, taip bus ir Žmogaus Sūnaus dienomis. 27 Žmonės valgė, gėrė, vedė, tekėjo, kol atėjo diena, kai Nojus įlipo į laivą. Tuomet ištiko tvanas ir visus sunaikino.	
taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus".		28 Ar ne taip dėjosi ir Loto laikais? Žmonės valgė ir gėrė, pirko ir pardavinėjo, sodino ir statėsi. 29 O tą dieną, kada Lotas paliko Sodomą, iš dangaus ėmė kristi ugnis su siera ir visus sunaikino. 30 Šitaip bus ir tą dieną, kai apsireikš Žmogaus Sūnus.	
(24,15-18) 15 „Kai tik pamatysite pranašo Danieliaus paskelbtą sunaikinimo pabaisą, *stovinčią* šventoje vietoje *(skaitytojas teįsidėmi!), 16 tuomet, kas bus Judėjoje, tebėga į kalnus,*	*(13,14-16) 14 „Kai pamatysite* sunaikinimo pabaisą *stovint ten, kur jos neturi būti (skaitytojas teįsidėmi!), tuomet, kas Judėjoje, tebėga į kalnus;*		
17 kas ant stogo, tenelipa žemėn pasiimti iš namų savo daiktų,	*15 kas bus ant stogo, tenelipa žemėn ir teneina ko nors pasiimti iš namų;*	31 Kas tą dieną bus ant stogo, o jo daiktai viduje, tenelipa žemyn jų pasiimti, o kas laukuose, tenegrįžta namo. 32 Prisiminkite Loto žmoną!	
18 o kas laukuose, tenegrįžta pasiimti apsiausto".	*16 o kas laukuose, tenegrįžta pasiimti apsiausto".*		

(atkelta iš 271 psl.)

Mt	Mk	Lk	Jn
(10,39) „Kas išsaugo savo gyvybę, praras ją, o kas praranda savo gyvybę dėl manęs, atras ją“.		33 Kas stengsis išsaugoti savo gyvybę, tas ją pražudys, o kas ją pražudys, tas ją atgaivins.	25 „Kas myli savo gyvybę, ją pražudys, o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinąjam gyvenimui“.
(24,40-41) 40 „Tuomet du bus kartu lauke, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas. 41 Dvi mals vienomis girnomis, ir viena bus paimta, o kita palikta“.		34 Sakau jums: tą naktį dviese miegos vienoje lovoje, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas. 35 Dvi mals drauge, ir viena bus paimta, o kita palikta“. 37 Tada jie atsiliepė: „O kurgi, Viešpatie?“ Jis atsakė: „Kur bus lavonų, ten sulėks ir maitvanagiai“.	
28 „Kur bus lavonų, ten sulėks ir maitvanagiai“.			
Mt 24,11 (Nr. 100)		*Lk 17,20-21 (Nr. 134)* *Lk 21,20-21 (Nr. 290)*	

Mt 24,5; Mk 13,5-6; Lk 21,8 (Nr. 288)
Mt 16,21; Mk 8,31; Lk 9,22 (Nr. 159)
Mt 16,25; Mk 8,35; Lk 9,24 (Nr. 160)

Lk 17,22: Lk 5,35; 19,43; 21,6; 23,29; Mt 9,15. **Mt 24,21 plg.:** Dan 12,1; 1Mak 9,27; Jl 2,2; Įst 4,32; Iš 9,18; 10,14; 11,16; 1Kor 7,29; Rom 13,11. **Mt 24,22 plg.:** Mt 24,22; 1Kor 7,29. **Mt 24,23 plg.:** Lk 17,21; Apd 5,36s; 21,38. **Mt 24,24 plg.:** Įst 13,1-4; Iš 7,3; Mt 7,15; 24,24; 1Jn 2,18.22; 4,3; 2Jn 7; Apr 13,13; 19,20; 2Tes 2,8s; 2Pt 2,1 ir t.t. **Mt 24,25s plg.:** Jn 7,27; 13,19; 14,29; 16,4. **Lk 17,25:** Mt 17,22s; Mt 20,17-19; Lk 24,6s; 24,44-46. **Mt 24,27:** Zch 9,14; Mt 28,3; 1Kor 15,23; 1Tes 2,19; 3,13 ir t.t. **Mt 24,37 plg.:** Pr 6,11-13; Iz 54,9; 2Pt 3,6; 2,5; 1Pt 3,20. **Mt 24,38 plg.:** Lk 20,34; Pr 7,7-23. **Lk 17,28:** Pr 18,20ss; 7,7 (LXX). **Lk 17,29:** Pr 19,15ss.24; 2Pt 2,6s. **Lk 17,30:** 1Kor 1,7; 2Tes 1,7 ir t.t. **Mt 24,15 plg.:** Dan 11,31; 12,11; 9,27; 2Tes 2,3s; Dan 12,4; 1Mak 1,54; 6,7; 2Mak 8,17; Iz 60,13; Apd 6,13; 21,26; Dan 8,15-17. **Mt 24,16 plg.:** Pat 22,3; Ez 7,12ss; 1Mak 2,28. **Mt 24,17:** 1Sam 9,25; Iz 15,3; 22,1; Jer 19,13; Sof 1,5. **Mt 24,18 plg.:** Pr 19,26.17; Lk 9,62. **Lk 17,33:** Iš 1,17.22; Apd 7,19. **Mt 24,40 plg.:** Išm 17,17. **Mt 24,41 plg.:** Iš 11,5; Iz 47,2. **Mt 24,28 plg.:** Hab 1,8; Job 39,27-30; Apr 19,17-21.

236. PALYGINIMAS APIE TEISĖJĄ IR NAŠLĘ

Mt	Mk	Lk 18,1-8	Jn
		1 Jėzus pasakė jiems palyginimą, kaip reikia visuomet melstis ir nepaliauti. 2 Jis pradėjo: „Viename mieste gyveno teisėjas, kuris nebijojo Dievo ir nesidrovėjo žmonių. 3 Tame pačiame mieste gyveno ir našlė, kuri vis eidavo pas jį ir prašydavo: ‘Apgink mane nuo skriaudiko!’ 4 Jis ilgai spyrėsi, bet pagaliau tarė sau: ‘Nors aš Dievo nebijau nei žmonių nesidroviu, 5 vis dėlto, kai šita našlė tokia įkyri, imsiu ir apginsiu jos teises, kad, ko gero, ji manęs neapkultų’“. Ir Viešpats pridūrė: „Įsidėmėkite, ką pasakė tas nesąžiningas teisėjas. 7 Tad nejaugi Dievas neapgintų teisių savo išrinktųjų, kurie jo šaukiasi per dienas ir naktis, ir delstų jiems padėti?! 8 Aš sakau jums: netrukus jis apgins jų teises. Bet ar atėjęs Žmogaus Sūnus beras žemėje tikėjimą?“	
		Lk 11,5-8 (Nr. 186)	

Lk 18,2: Iš 22,22; Ps 68,6; 2Met 19,4-6; Jok 1,27 ir t.t. **Lk 18,3:** Ts 11,36; Rd 1,1; Iš 22,22-24; Ps 68,6; Jok 1,27; Apr 6,10. **Lk 18,4:** Lk 12,17; 16,3; 12,45; Mt 24,48. **Lk 18,5:** Lk 11,7s; Mt 26,10. **Lk 18,7:** Sir 35,19; Apd 13,48.

237. FARIZIEJUS IR MUITININKAS

Mt 23,12	Mk	Lk 18,9-14	Jn
		9 Kai kuriems žmonėms, kurie pasitikėjo savo teisumu, o kitus niekino, Jėzus pasakė palyginimą: 10 „Du žmonės atėjo į šventyklą melstis. Vienas buvo fariziejus, o kitas muitininkas. 11 Fariziejus atsistojęs sau vienas taip meldėsi: ‘Dėkoju tau, Dieve, kad nesu toks, kaip kiti žmonės – plėšikai, sukčiai, svetimautojai – arba va kaip šis muitininkas. 12 Aš pasninkauju du kartus per savaitę, atiduodu dešimtinę nuo visko, ką įsigyju’. 13 O muitininkas stovėjo atokiai ir nedrįso nė akių pakelti į dangų, tik mušėsi į krūtinę, maldaudamas: ‘Dieve, būk gailestingas man nusidėjėliui!’ 14 Sakau jums: šitas nuėjo į namus nuteisintas, ne anas.	
12 „Mat kas save aukština, bus pažemintas, o kas save žemina, bus išaukštintas“.		Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris save žemina, bus išaukštintas“.	
Mt 18,4 (Nr. 166)		*(14,11) „Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris save žemina, bus išaukštintas“.*	

Lk 18,9: Lk 16,15; 20,20; Ez 33,13. **Lk 18,10:** Apd 3,1; Lk 2,37. **Lk 18,11:** Mk 11,25; Mt 6,5; Jn 7,49. **Lk 18,12:** Iz 58,2s; Est 9,31; Zch 8,19; 7,3.5; Kun 16,29-31; 23,27-32 ir t.t.; Mt 9,14; Įst 14,22ss; Mt 23,23. **Lk 18,13:** Lk 23,48; Ezd 9,6; Jl 2,12; Ps 79,9 ir t.t. **Lk 18,14:** Mt 21,31; Pat 29,23; Job 22,29; Ez 17,24; 21,26; Jok 4,10; 2Kor 11,7; Fil 2,8s.

XI. PALAPINIŲ ŠVENTĖJE

238. DAR GALILĖJOJE

Mt	Mk	Lk	Jn 7,1-9
			1 Tada Jėzus vaikščiojo po Galilėją. Jis nenorėjo eiti Judėjon, nes žydai jo tykojo nužudyti. 2 Artėjo žydų Palapinių šventė. 3 Jo broliai jam kalbėjo: „Keliauk iš čia į Judėją, kad tavo mokiniai pamatytų, kokius darbus tu darai. 4 Juk, norėdamas iškilti viešumon, niekas neveikia slapčiomis. Jei darai tokius darbus, pasirodyk pasauliui“. 5 (Mat netgi jo broliai juo netikėjo). 6 Jėzus jiems atsakė: „Mano metas dar neatėjo, o jums metas visada tinkamas. 7 Pasaulis negali jūsų nekęsti, o manęs jis nekenčia, nes aš liudiju, kad jo darbai pikti. 8 Taigi jūs eikite sau į iškilmes. Aš į šitą šventę neisiu, nes mano metas dar neatėjo“. 9 Tai pasakęs, jis pasiliko Galilėjoje.

Jn 7,1: Jn 2,12; 3,22; 5,1; 6,1; Jn 2,1ss; 4,43ss; 5,16.18; 7,19.25.30; 10,33; 19,7. **Jn 7,2:** Kun 23,34; Įst 16,13; 31,10s; Zch 14,16 ir t.t. **Jn 7,3:** Mk 3,31-35; 6,3; Jn 7,10; 2,12; 3,26; 4,1. **Jn 7,6:** Jn 7,30; 2,4. **Jn 7,7:** Jn 15,18s; 17,14; 3,19; Sir 13,15(20)ss; Išm 2,12. **Lk 7,8:** Jn 2,4; 7,10.

239. SLAPTAS ATVYKIMAS Į JERUZALĘ

Mt	Mk	Lk	Jn 7,10-13
			10 Kai jo broliai iškeliavo į šventę, tuomet ir jis išėjo, bet ne viešai, o tarsi slapčiomis. 11 Tuo tarpu iškilmėse žydai jo ieškojo, klausinėdami: „O kur tasai?“ 12 Apie jį taip pat ėjo kalbos miniose. Vieni sakė: „Jis geras!“ Kiti neigė: „Visai ne. Jis tik klaidina žmones“. 13 Bijodami žydų, visi privengė apie jį viešai kalbėti.

Jn 7,10: Jn 7,8. **Jn 7,11:** Jn 11,56; 9,12; 19,21. **Jn 7,12:** Jn 6,41.61; Įst 13,1-6 (LXX).

240. MOKYMAS ŠVENTYKLOJE PER PALAPINIŲ ŠVENTĘ

Mt	Mk	Lk	Jn 7,14-39
			14 Šventei įpusėjus, Jėzus atėjo į šventyklą ir ėmė mokyti. 15 Žydai stebėjosi ir sakė: „Iš kur jis išmano Raštą, visai nesimokęs?“ 16 Jėzus jiems atsakė: „Mano mokslas – ne mano, bet to, kuris yra mane siuntęs. 17 Kas nori vykdyti jo valią, supras, ar tas mokslas iš Dievo, ar aš kalbu pats iš savo galvos. 18 Kas iš savęs kalba, ieško savo garbės. O kuriam rūpi jo Siuntėjo šlovė, tas tiesakalbis, ir nėra jame neteisybės. 19 Argi Mozė jums nedavė Įstatymo? Deja, niekas iš jūsų Įstatymo nesilaiko. Kodėl gi norite mane nužudyti?“ 20 Žmonės atsiliepė: „Ar velnias tave apsėdo?! Kas gi tyko tave nužudyti?“ 21 Jėzus jiems atsakė: „Aš padariau tik vieną darbą, ir jūs visi nustebote. 22 Mozė jums įsakė apipjaustymą – nors jis kilęs ne iš Mozės, bet iš protėvių, – ir jūs apipjaustote šabo dieną. 23 Jei galima žmogų apipjaustyti šabo dieną, kad nebūtų sulaužytas Mozės Įstatymas, tai kodėl pykstate ant manęs, kad aš visą žmogų išgydžiau šabo dieną?! 24 Tad neteiskite pagal išorę, bet paisykite teisingumo“. 25 Kai kurie Jeruzalės gyventojai klausinėjo: „Ar tik ne šitą nori nužudyti? 26 Štai jis viešai kalba, ir niekas jam nieko nesako. Gal vyresnybė įsitikino, jog jis Mesijas? 27 Tačiau mes žinome, iš kur jis kilęs. O kai ateis Mesijas, niekas nežinos, iš kur jis“. 28 Tuomet Jėzus, mokydamas šventykloje, garsiai šaukė: „Išties jūs mane pažįstate ir žinote, iš kur aš kilęs. Ne pats nuo savęs atėjau, bet tiesakalbis yra tas, kuris mane atsiuntė, o jūs jo nepažįstate. 29 Aš jį pažįstu, nes iš jo esu atėjęs, ir jis yra mane siuntęs“. 30 Tuomet jie norėjo Jėzų suimti, bet nė vienas nepakėlė prieš jį rankos, nes dar nebuvo atėjusi jo valanda. 31 Daugelis iš minios įtikėjo jį ir kalbėjo: „Argi atėjęs Mesijas padarytų daugiau ženklų, kaip kad šitas yra padaręs?!“ 32 Fariziejai nugirdo žmones šitaip bešnekant apie jį, todėl aukštieji kunigai bei fariziejai pasiuntė sargybinius jo suimti. 33 Tuomet Jėzus prabilo: „Dar trumpą laiką būsiu su jumis. Paskui iškeliausiu pas tą, kuris mane siuntė. 34 Jūs manęs ieškosite ir neberasite, nes ten, kur aš būsiu, jūs negalėsite nueiti“. 35 Žydai ėmė kalbėtis tarp savęs: „Kurgi jis žada keliauti, kad mes negalėsime jo rasti? Gal jis rengiasi išvykti pas žydus, pasklidusius tarp graikų, ir mokyti graikus? 36 Ką reiškia tie jo žodžiai: 'Jūs manęs ieškosite ir neberasite, nes ten, kur aš būsiu, jūs negalėsite nueiti'?“ 37 Paskutinę, iškilmingiausiąją šventės dieną Jėzus stovėjo ten ir šaukė: „Jei kas trokšta, teateina pas mane ir tegul geria. 38 Kas mane tiki, kaip Raštas sako, iš to vidaus plūs *gyvojo vandens srovės*“. 39 Jis kalbėjo apie Dvasią, kurią turės gauti įtikėjusieji. Mat Šventoji Dvasia dar nebuvo nužengusi, nes Jėzus dar nebuvo pašlovintas.

Mt 13,54; Lk 6,2; Mk 4,22a (Nr. 139)
Mt 11,27; Lk 10,22 (Nr. 109)

Jn 7,14: Jn 7,2; Kun 23,34-43; Įst 16,3 ir t.t.; Jn 18,20; Lk 21,37; 22,53. **Jn 7,15:** Mk 1,22; Lk 4,22. **Jn 7,16:** Jn 3,11.32; 5,30; 8,26.28.40; 12,49s; 14,10.24. **Jn 7,17:** Sk 16,28. **Jn 7,18:** Jn 5,41ss; 8,50; 12,43. **Jn 7,19:** Jn 5,16.18; 8,37ss; 10,33; 19,7; 5,45; 9,28. **Jn 7,20:** Jn 10,20; 8,48.52; Mt 9,34; 11,18; 12,24; Mk 3,22; Lk 7,33; 11,15. **Jn 7,21:** Jn 5,2ss. **Jn 7,22:** Pr 17,10ss; Iš 4,34ss; Kun 12,3. **Jn 7,23:** Jn 5,8s. **Jn 7,24:** Kun 19,15; Įst 1,16s; 16,18s; Pat 17,15; Iz 11,3. **Jn 7,26:** Mch 5,2; Mt 2,4-6; Dan 7,13. **Jn 7,28s:** Jn 8,42; 17,8; 7,41; Hbr 7,3. **Jn 7,29:** Jn 8,55; 10,14s; 17,25. **Jn 7,30:** Jn 7,44; 8,20; 13,1; 7,6.8; 2,4; Lk 22,53. **Jn 7,31:** Jn 2,23; 8,30; 10,42; 11,45; 12,11.42. **Jn 7,32:** Mk 14,1s. **Jn 7,33s:** Jn 8,21.35; 13,33; 16,16-22. **Jn 7,34:** Oz 5,6; Įst 4,29; Iz 55,6; Pat 1,28. **Jn 7,35:** Jn 8,22. **Jn 7,37:** Jn 7,2; Įst 16,13; Ez 45,25; Kun 23,36; Sk 29,35; 2Mak 10,6; Jn 4,10.14; 6,35; Apr 21,6; 22,17. **Jn 7,38:** Iš 17,1-6; Ps 78,15s; 105,40s; Iz 12,3; 43,20; 44,3; 55,1; 58,11; Ez 47,1-12; Jl 3,1; 4,18; Zch 13,1; 14,8; Pat 18,4; Gg. 4,15; Sir 24,30; Apr 22,1s; Jn 19,34. **Jn 7,39:** Iz 12,3; Jn 14,16s.26; 15,26; 16,7ss; 1Jn 2,1; Lk 24,49; Jn 20,22; Apd 2,1ss; 4,31; 10,44ss; 19,6; 5,32; Jn 3,3-8; 12,16.23; 13,22.

241. GINČAS DĖL JĖZAUS

Mt	Mk	Lk	Jn 7,40-52
			40 Išgirdę tuos žodžius, kai kurie žmonės sakė: „Jis iš tiesų pranašas!“ 41 Kiti tvirtino: „Jis Mesijas!“ Dar kiti prieštaravo: „Nejaugi Mesijas būtų iš Galilėjos? 42 Argi Raštas nesako, jog Mesijas *ateis iš Dovydo palikuonių, iš Betliejaus** miestelio, kur yra buvęs Dovydas?“ 43 Taigi minioje kilo nesutarimas dėl jo asmens. 44 Buvo tokių, kurie norėjo jį suimti, bet nė vienas nepakėlė prieš jį rankos. 45 Taigi sargyba sugrįžo tuščiomis pas aukštuosius kunigus bei fariziejus, o tie klausė: „Kodėl neatvedėte?“ 46 Sargybiniai atsiliepė: „Niekados žmogus nėra taip kalbėjęs!“ 47 Fariziejai atsakė: „Gal jau ir jūs leidotės suvedžiojami? 48 Ar tiki jį bent vienas iš vyresnybės ar fariziejų? 49 O šita minia, neišmananti Įstatymo, yra prakeikta“. 50 Tuomet prabilo vienas iš jų, Nikodemas, kuris pirmiau buvo aplankęs Jėzų: 51 „Ar leidžia mūsų Įstatymas pasmerkti žmogų, jeigu jis pirmiau neištardytas ir nėra žinoma, ką jis padaręs?“ 52 Tada jie atsiliepė: „Gal ir tu iš Galilėjos? Patyrinėk ir pamatysi, kad joks pranašas nebuvo kilęs iš Galilėjos“.

Mt 7,28-29; Mk 1,22; Lk 4,32 (Nr. 35)

* *Mch 5,2.*

Jn 7,40: Įst 18,15.18; Mk 8,28; Jn 4,19; 6,14; 9,17; 1,21. **Jn 7,41:** Mch 5,2. **Jn 7,42:** Mt 2,3-6; 2Sam 7,12s; Mal 5,1; Iz 11,1; Jer 23,5; Ps 89,4s. **Jn 7,43:** Jn 9,16; 10,19. **Jn 7,44:** Jn 7,30; 8,20. **Jn 7,45:** Jn 7,32. **Jn 7,46:** Mt 13,54 ir t.t. **Jn 7,47:** Jn 7,12; Mt 27,63. **Jn 7,48:** Jn 12,42. **Jn 7,49:** Įst 27,26; Ez 22,29 ir t.t.; Jer 1,18; Ezd 10,2.11. **Jn 7,50:** Jn 3,1-21. **Jn 7,51:** Įst 1,16s; 17,4; Kun 19,15. **Jn 7,52:** 2Kar 14,25; Jn 1,46.

242. SUGAUTA SVETIMAUTOJA

Mt	Mk	Lk	Jn 7,53-8,11*
			53 Ir taip jie išsivaikščiojo kas sau. 8,1 Jėzus nuėjo į Alyvų kalną. 2 Auštant jis vėl pasirodė šventykloje. Visi žmonės rinkosi prie jo, o jis atsisėdęs juos mokė. 3 Tuomet Rašto aiškintojai ir fariziejai atvedė moterį, sugautą svetimaujant. Pastatė ją viduryje 4 ir kreipėsi į jį: „Mokytojau, ši moteris buvo nutverta svetimaujant. 5 Mozė mums Įstatyme yra liepęs tokias užmušti akmenimis. O tu ką pasakysi?“ 6 Jie tai sakė, spęsdami jam pinkles, kad turėtų kuo apkaltinti. Bet Jėzus pasilenkęs ėmė pirštu rašyti ant žemės. 7 Jiems nesiliaujant kamantinėti, jis atsitiesė ir tarė: „Kas iš jūsų be nuodėmės, tegu pirmas sviedžia į ją akmenį“. 8 Ir vėl pasilenkęs rašė ant žemės. 9 Tai išgirdę, jie vienas po kito ėmė trauktis šalin, pradedant vyresniaisiais. Pagaliau liko vienas Jėzus ir ten stovinti moteris. 10 Atsitiesęs Jėzus paklausė: „Moterie, kur jie pasidėjo? Niekas tavęs nepasmerkė?“ 11 Ji atsiliepė: „Niekas, Viešpatie“. Jėzus jai tarė: „Nė aš tavęs nepasmerksiu. Eik ir daugiau nuodėmių nebedaryk“.

Lk 7,36-50 (Nr. 114)
Lk 19,47-48 (Nr. 274)
Lk 21,37-38 (Nr. 316)
Mt 22,15-22 (Nr. 280)

* *Šio teksto (labai artimo Evangelijos pagal Luką dvasiai) nėra žymiuose senovės rankraščiuose. Matyt, jis buvo pridėtas jau baigus rašyti Evangeliją, tačiau Bažnyčia šį papildymą priėmė kaip kanonišką. Jo įkvėptumu bei istoriškumu neabejojama.* – Red.

Jn 8,1: Lk 21,37s; 19,47s; 20,1s. **Jn 8,2:** Mk 2,13. **Jn 8,4s:** Kun 20,10ss; Sk 5,12ss; Įst 22,22ss; Ez 16,38ss; Dan 13. **Jn 8,6:** Jer 17,13; Mk 8,11; Mt 13,1; 19,3; 22,35; Lk 11,16; Jn 6,6; Lk 6,7. **Jn 8,7s:** Iš 23,1.7; Įst 17,7; Mt 7,1; Rom 2,1.22. **Jn 8,11:** Jn 5,14.

243. PASAULIO ŠVIESA

Mt | Mk | Lk

Jn 8,12-20

12 Jėzus vėl prabilo: „Aš – pasaulio šviesa. Kas seka manimi, 3
nebevaikščios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą“. 13 Fariziejai jam
prikišo: „Tu pats apie save liudiji; tavo liudijimas netikras“. 14 Jėzus
jiems atsakė: „Nors aš ir liudiju pats apie save, mano liudijimas yra 6
tikras, nes aš žinau, iš kur esu atėjęs ir kur einu. O jūs nežinote, nei iš
kur aš atėjęs, nei kur einu. 15 Jūs teisiate kūniškai, o aš neteisiu nė vieno.
16 Jeigu aš ir teisčiau, mano sprendimas būtų teisingas, nes aš ne vienas, 9
bet esu aš ir mane siuntęs Tėvas. 17 Ir jūsų Įstatyme parašyta, jog *dviejų*
žmonių liudijimas tikras. 18 Taigi liudiju aš pats apie save, ir apie mane
liudija mane atsiuntęs Tėvas“. 19 Jie paklausė: „O kurgi tavo Tėvas?“ 12
Jėzus atsakė: „Jūs nepažįstate nei manęs, nei manojo Tėvo. Jei
pažintumėte mane, pažintumėte ir mano Tėvą“. 20 Tuos žodžius jis 15
pasakė, mokydamas šventyklos iždinėje. Ir niekas jo nesuėmė, nes dar
nebuvo atėjusi jo valanda.

Jn 8,12: Jn 7,37; 7,14; 8,20.59; Mk 8,34; 2Tim 2,11-13. **Aš esu**: Jn 4,26; 6,35.41.48.51; 8,23s.28.58; 13,19; 18,5s.8; 10,7.9; 10,11.14; 11,25; 14,6; 15,1.5; 1,20; 3,28. **šviesa**: Iš 14,19-25; 13,21s; Ps 27,1; 44,3; Ez 1,4.13.26-28; Hab 3,3s; Zch 14,5-7; Pat 20,27; Jn 1,5.9; 3,19; 9,5; 12,35.46; 1Jn 2,8.11; 1Tes 5,5; Lk 16,8; Iz 9,1; 49,6; 60,1.3; Ps 26,10. **Jn 8,13:** Įst 19,15. **Jn 8,14:** Jn 5,31; 13,3. **Jn 8,15:** Jn 3,17.19.39; 14,47; 7,24. **Jn 8,16:** Jn 8,29; 16,32. **Jn 8,17:** Įst 17,6; 19,15; Pr 41,42; Jn 7,16s; 5,30. **Jn 8,19:** Jn 14,7; 15,21; 16,3; 7,30.44; Lk 22,53; Jn 7,6; 2,4; 13,1.

244. ĮSPĖJIMAI PRIEŠAMS

Mt | Mk | Lk

Jn 8,21-29

21 Jėzus vėl jiems kalbėjo: „Aš pasitrauksiu, o jūs ieškosite manęs ir 3
numirsite savo nuodėmėje. Kur aš einu, jūs negalite nueiti“. 22 Tada
žydai ėmė klausinėti: „Nejaugi jis ketina nusižudyti, kad sako: ‘Kur aš
einu, jūs negalite nueiti’?“ 23 Jėzus atsakė: „Jūs esate iš pažemių, o aš esu 6
iš aukštybės. Jūs – iš šio pasaulio, o aš – ne iš šio pasaulio. 24 Todėl aš
jums sakiau, kad jūs numirsite savo nuodėmėse. Tikrai! Jeigu jūs
netikėsite, kad Aš Esu, numirsite savo nuodėmėse“. 25 Tuomet jie 9
paklausė: „Kas gi tu toks esi?“ Jėzus atsakė: „Kaip tik tas, ką aš jums
sakau! 26 Daugel turėčiau apie jus kalbėti ir smerkti, bet tiesakalbis yra 12
mano Siuntėjas, ir aš skelbiu pasauliui, ką iš jo girdėjau“. 27 Tačiau jie
nesuprato, kad jis kalbėjo jiems apie Tėvą. 28 O Jėzus tęsė: „Kai
Žmogaus Sūnų būsite aukštyn iškėlę, suprasite, kad Aš Esu ir kad nieko 15
nedarau iš savęs, bet skelbiu vien tai, ko mane Tėvas išmokė. 29 Mano
Siuntėjas yra su manimi; jis nepaliko manęs vieno, nes visuomet darau,
kas jam patinka“.

Jn 8,21: Jn 7,33s; 16,8s; 13,33; Pr 9,5; Oz 5,6; Įst 4,29; Iz 55,6; Pat 1,28; Įst 24,16; Ez 2,19; 18,24.26; Pat 24,9; Jn 7,35. **Jn 8,22:** 2Mak 14,37ss. **Jn 8,23:** Jn 3,13.31; 12,31; 16,11. **Jn 8,24:** Jn 13,19; Iz 43,10; Ps 118,25; Iš 3,14; Įst 32,39. **Jn 8,25:** Jn 1,19. **Jn 8,26:** Jn 8,40; 12,49; 14,24; 15,15; 1Kar 22,14. **Jn 8,27:** Jn 3,14; 12,32.34; Mt 26,64. **Jn 8,28:** Sk 16,28; Jn 3,14s; 12,31s. **Jn 8,29:** Jn 8,16; 16,32; Mk 15,34; Mt 27,46.

245. TIESA PADARYS JUS LAISVUS

Mt	Mk	Lk	Jn 8,30-36
			[30] Taip jam kalbant, daugelis įtikėjo jį. [31] Jėzus kalbėjo įtikėjusiems jį žydams: „Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai; [32] jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus“. [33] Jie atsakė: „Mes esame Abraomo palikuonys ir niekada niekam nevergavome. Kaipgi tu sakai: ‘Tapsite laisvi’?“ [34] Jėzus jiems tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kiekvienas, kas daro nuodėmę, yra nuodėmės vergas. [35] Bet vergas ne amžinai namuose lieka, tik sūnus lieka ten amžiams. [36] Tad jei Sūnus jus išvaduos, tai būsite iš tiesų laisvi“.

Jn 8,30s: Jn 2,23; 7,31; 10,42; 11,45; 12,11.42; 8,37.40.48. **Jn 8,31:** Jn 5,38; 15,7.14; 1Jn 4,16; 2Jn 9; Apd 11,23 ir t.t.; 2Mak 8,1. **Jn 8,32:** Rom 6,18.22; 1Kor 7,22; 2Kor 3,17; Gal 4,31; 5,13 ir t.t. **Jn 8,33:** Mt 3,9; 8,12; Pr 17,16; 22,17; 26,4s; Neh 9,36; Pr 15,13s. **Jn 8,34:** 1Jn 3,8; Rom 6,16ss; 7,14; 8,15 ir t.t.; Pr 4,7. **Jn 8,35:** Gal 4,30.

246. VELNIO VAIKAI

Mt	Mk	Lk	Jn 8,37-47
			[37] „Aš žinau, kad jūs Abraomo vaikai. Bet jūs norite mane nužudyti, nes mano žodis netarpsta jumyse. [38] Aš kalbu, ką esu matęs pas Tėvą. O jūs darote, ką girdėjote iš savojo tėvo“. [39] Jie atsikirto: „Mūsų tėvas Abraomas!“ Bet Jėzus tęsė toliau: „Jei jūs būtumėte Abraomo vaikai, darytumėte jo darbus. [40] Deja, jūs norite nužudyti mane – žmogų, kuris kalbėjo jums tiesą, girdėtą iš Dievo. Šitaip Abraomas nedarė! [41] Jūs darote savojo tėvo darbus“. Jie atšovė: „Mes nesame pavainikiai ir turime vieną Tėvą – Dievą“. [42] O Jėzus kalbėjo toliau: „Jei Dievas būtų jūsų Tėvas, jūs mylėtumėte mane, nes aš iš Dievo išėjau ir čion atėjau. Aš gi ne savo valia esu atėjęs, bet jis yra mane siuntęs. [43] Kodėl gi nesuprantate, ką jums sakau? Ar ne todėl, kad negalite mano žodžių klausyti? [44] Jūsų tėvas – velnias, ir jūs pasišovę tenkinti jo užgaidas. Jis nuo pat pradžios buvo galvažudys ir niekuomet nesilaikė tiesos, jame ir nėra buvę tiesos. Skleisdamas melą, jis kalba, kas jam sava, nes jis melagis ir melo tėvas. [45] O kadangi aš kalbu tiesą, tai jūs ir netikite manimi. [46] Kas iš jūsų gali įrodyti mane nusidėjus? Tad jeigu tiesą sakau, kodėl netikite manimi? [47] Kas iš Dievo yra, tas Dievo žodžių klauso. Jūs dėl to neklausote, kad nesate iš Dievo“.

Jn 8,37: Jn 5,18; 7,19.25. **Jn 8,39:** Jer 9,25s; Jn 8,33; Mt 3,9; Lk 3,8; Rom 2,28s; 4,11s; 9,6-8 ir t.t.; Pr 12,1-4; 22,15-18. **Jn 8,41:** Įst 6,4; 14,1s; Iš 4,22; Iz 63,16 ir t.t. **Jn 8,42:** 1Jn 5,1; Jn 7,28; Sk 16,28s. **Jn 8,43:** Rom 8,7. **Jn 8,44:** 1Jn 3,8ss.12.15; Apd 13,10; 1Jn 3,15; Pr 3-4; Išm 2,24. **Jn 8,46:** 1Jn 3,5; 1Pt 2,22. **Jn 8,47:** 1Jn 4,6.

247. PIRMIAU NEGU GIMĖ ABRAOMAS, AŠ ESU

Mt	Mk	Lk	Jn 8,48-59
			[48] Žydai atsiliepė: „Argi mes ne teisingai sakome, kad tu samarietis ir velnio apsėstas?!“ [49] Jėzus jiems tarė: „Aš nesu velnio apsėstas. Aš tik gerbiu savo Tėvą, o jūs niekinate mane. [50] Aš neieškau sau garbės; yra ieškantysis ir teisiantysis. [51] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas laikysis mano žodžio, neragaus mirties per amžius“. [52] Žydai jam atkirto: „Dabar mes žinome, kad tu velnio apsėstas. Juk numirė Abraomas ir pranašai, o tu tvirtini: ‘Kas laikysis mano žodžio, tas neragaus mirties per amžius’. [53] Argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kuris mirė? Pranašai irgi mirė. Kuo tu dediesi?“ [54] Jėzus atsakė: „Jei aš save šlovinčiau, manoji šlovė būtų niekai. Bet yra mano Tėvas, kuris mane šlovina, kurį savo Dievu jūs vadinate [55] Tik jūs jo nepažįstate, o aš jį pažįstu. Jei sakyčiausi jo nepažįstąs, būčiau lygus jums melagis. Bet aš jį pažįstu ir laikausi jo žodžio. [56] Jūsų tėvas Abraomas džiūgavo, kad matysiąs manąją Dieną; jis ją išvydo ir džiaugėsi“. [57] Tada žydai jam sakė: „Dar neturi nė penkiasdešimt metų ir esi regėjęs Abraomą?“ [58] Jėzus tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: pirmiau, negu gimė Abraomas, Aš Esu!“ [59] Tuomet jie griebėsi akmenų, norėdami jį užmušti, bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš šventyklos.

Mt 16,28; Mk 9,1; Lk 9,27 (Nr. 160)

Jn 8,48: Jn 7,20; 10,20; Mt 9,34; 12,24; Mk 3,22; Lk 11,15. **Jn 8,49:** Mal 1,6. **Jn 8,50:** Ps 7,9-11; 35,22-28; Jn 5,41; 7,18; 5,45; 16,9-11; 1Pt 2,23. **Jn 8,51:** 1Sam 15,11; Ps 89,48; Jn 14,23; 15,20; 17,6; 5,24; 3,15s; 6,40.47; 11,25s; 1Jn 2,3-5; 3,14; Lk 2,26; Hbr 11,5; Apr 1,3; 3,8; 22,7.9. **Jn 8,52:** Zch 1,5; Apd 2,29; Hbr 2,9. **Jn 8,53:** Jn 4,12; Sir 44,19. **Jn 8,54:** Jn 10,33; 5,41ss; 7,18; 13,32; 17,1ss. **Jn 8,55:** Jn 7,28s; 8,19. **Jn 8,56:** Pr 17,17; Mt 13,17; Lk 10,23s; Hbr 11,13; Lk 16,22ss. **Jn 8,57:** Sk 4,3.30.39; 8,24s; Lk 3,23. **Jn 8,58:** Ps 90,2; Jn 1,1s.15.30. **Aš esu:** Iš 3,14; Iz 43,11-13; 46,4; 48,12; Jn 4,26; 6,35.41.51; 8,23s.28.58; 13,19; 18,5s.8; 10,7.9; 10,11.14; 11,25; 14,6; 15,1.5; 1,20; 3,28. **Jn 8,59:** Kun 24,16; Jn 10,31.39; 11,8; 10,39; 12,36; Lk 4,29; Jn 7,30.44; 8,20; Pr 3,8.10; Ts 9,5; 1Sam 13,6; 14,11; Job 24,4; 29,8.

248. NEREGIO GIMUSIO IŠGYDYMAS

Mt	Mk	Lk	Jn 9,1-41

Jn 9,1-41

1 Eidamas pro šalį, Jėzus pamatė žmogų, aklą gimusį. 2 Jo mokiniai paklausė: „Rabi, kas nusidėjo – jis pats ar jo tėvai, – kad gimė neregys?“ 3 Jėzus atsakė: „Nei jis nenusidėjo, nei jo tėvai, bet jame turi apsireikšti Dievo darbai. 4 Man reikia dirbti darbus to, kuris mane siuntė, kolei diena. Ateina naktis, kada niekas negali darbuotis. 5 Kol esu pasaulyje, esu pasaulio šviesa!“ 6 Tai taręs, jis spjovė žemėn, padarė purvo iš seilių, patepė juo neregio akis ir tarė jam: „Eik ir nusiplauk Siloamo tvenkinyje“. (Išvertus Siloamas reiškia „Siųstasis“.) Tasai nuėjo, nusiplovė ir sugrįžo regintis.

8 Kaimynai ir kiti žmonės, kurie matydavo jį elgetaujantį, klausė: „Ar čia ne tas, kuris sėdėdavo elgetaudamas?“ 9 Vieni sakė: „Tai jis“. Kiti: „Visai ne, tik į jį panašus“. O jis atsakė: „Taip, tai aš“. 10 Tada jie klausė jį: „O kaipgi atsivėrė tau akys?“ 11 Jis išpasakojo: „Žmogus, vardu Jėzus, padarė purvo, patepė juo mano akis ir pasakė: ‘Eik į Siloamą nusiprausti’. Aš nuėjau, nusiprausiau ir praregėjau“. 12 Jie vėl klausė: „Kur jisai?“ Šis atsakė: „Nežinau“.

13 Tuomet jie nusivedė buvusį neregį pas fariziejus. 14 O toji diena, kai Jėzus padarė purvo ir atvėrė akis, buvo šabas. 15 Fariziejai ėmė jį iš naujo kamantinėti, kaip jis praregėjęs. Jis paaiškino: „Jis patepė man akis purvu, aš nusiprausiau ir dabar regiu“. 16 Kai kurie fariziejai kalbėjo: „Tas žmogus ne iš Dievo, nes nesilaiko šabo“. O kiti sakė priešingai: „Kaip galėtų nusidėjėlis daryti tokius ženklus?!“ Ir jų nuomonės nesutapo. 17 Tuomet jie ir vėl klausia buvusį neregį: „O ką tu manai apie vyrą, atvėrusį tau akis?“ Šis atsakė: „Jis pranašas“.

18 Žydai nenorėjo tikėti, kad jis tikrai buvęs aklas ir praregėjęs. Jie liepė pašaukti praregėjusiojo gimdytojus 19 ir ėmė juos tardyti: „Ar šitas jūsų sūnus, kurį sakote gimus aklą? Tai kaip jis dabar regi?“ 20 Jo tėvai atsakė: „Mes žinome, kad jis mūsų sūnus ir kad jis yra gimęs aklas. 21 O kaip jis praregėjo, mes nežinome, nei kas jam atvėrė akis, nežinome. Klauskite jį patį, jis suaugęs ir pats tegul kalba už save“. 22 Tėvai šitaip pasakė bijodami žydų. Mat žydai buvo nutarę, jog kas tik išpažintų Jėzų esant Mesiją, turėtų būti išmestas iš sinagogos. 23 Todėl jo tėvai pasakė: „Jis suaugęs, klauskite jį patį“.

24 Tada jie antrą kartą pasišaukė buvusį neregį ir pasakė: „Šlovink Dievą! Mes žinome, kad tas žmogus nusidėjėlis“. 25 Jis atsiliepė: „Ar jis nusidėjėlis, aš nežinau. Viena žinau: buvau aklas, o dabar regiu“. 26 Jie vėl klausė: „Ką jis tau darė? Kaip jis tau atvėrė akis?“ 27 Šis atsakė: „Aš jau sakiau, tik jūs neklausote. Ką dar norite išgirsti? Gal ir jūs norite tapti jo mokiniais?“ 28 Tada jie išplūdo jį, sakydami: „Tai tu esi jo mokinys, o mes – Mozės mokiniai. 29 Mes žinome, kad Mozei yra kalbėjęs Dievas, o iš kur šitas, mes nežinome“. 30 Žmogus jiems atsakė: „Tai tikrai nuostabu, kad jūs nežinote, iš kur jis. O juk jis man atvėrė akis! 31 Žinome: Dievas nusidėjėlio neišklauso, bet jei kas yra pamaldus ir vykdo jo valią, tokį išklauso. 32 Nuo amžių negirdėta, kad kas būtų atvėręs aklo gimusio akis! 33 Jei šitas nebūtų iš Dievo, jis nebūtų galėjęs nieko panašaus padaryti“. 34 Jie užriko ant jo: „Tu visas gimęs nuodėmėse ir dar nori mus mokyti?!“ Ir išvarė jį lauk.

35 Jėzus sužinojo, kad jie buvo išvarę jį lauk, ir susitikęs paklausė jį: „Ar tiki Žmogaus Sūnų? 36 Šis atsakė: „O kas jis, Viešpatie, kad jį tikėčiau?“ 37 Jėzus tarė: „Tu jau esi jį matęs, ir dabar jis su tavimi kalba“. 38 Žmogus sušuko: „Tikiu, Viešpatie!“ – ir parpuolęs pagarbino jį. 39 O Jėzus prabilo: „Aš atėjau į šį pasaulį daryti teismo, kad neregiai praregėtų, o regintieji apaktų“. 40 Prie jo esantys fariziejai, tai išgirdę, paklausė: „Tai gal ir mes akli?“ 41 Jėzus atsakė: „Jei būtumėte akli, neturėtumėte nuodėmės, bet štai jūs sakote: ‘Mes neakli!’ – Taigi jūs kalti“.

Mt 13,13-15; Mk 4,12; 8,17b-18; Lk 8,10b; Jn 12,37-40 (Nr. 123)
Mk 8,22-26 (Nr. 156)

Jn 9,1; Mk 1,16; 2,14 ir t.t. **Jn 9,2:** Iš 20,5; 34,7; Sk 14,18; Įst 5,9; 9,5; Tob 3,3s; Job 20,5ss; Ez 18,20; Išm 8,19s; Lk 13,2. **Jn 9,3:** Mt 15,23; Mk 10,13; Jn 11,4. **Jn 9,4:** Jn 5,17; 11,9s; 14,12; 10,21; Rom 9,17 (Iš 9,16). **Jn 9,5:** Jn 8,12; 12,35; 1,4.8s; 3,19. **Jn 9,6:** Mk 7,33; 8,23; Pr 2,7; Job 4,19; 10,9; Jn 18,6. **Jn 9,7:** 2Kar 5,10; Iz 8,6; Pr 49,10; Jn 5,2 ir t.t. **Jn 9,14:** Jn 5,9; Įst 13,1-5. **Jn 9,16:** Jn 1,24; 7,43; 10,19. **Jn 9,17:** Įst 18,15.18; 34,10-12; Jn 4,19. **Jn 19,22:** Jn 7,13; 19,38; 10,19. **Jn 9,23:** Jn 12,42; 16,2. **Jn 9,24:** Joz 7,19; Ezd 10,11. **Jn 9,26:** Iš 33,11; Jn 5,45s. **Jn 9,31:** Iz 1,15; Ps 66,18; Pat 15,29; Job 29,9; 35,13. **Jn 9,34:** Jn 3s; 3,19-21. **Jn 9,35:** Jn 3,14s; Mk 8,27. **Jn 9,37:** Jn 4,26; 12,34. **Jn 9,39:** Mk 2,17; Mt 5,17; Mk 10,45; Lk 19,10 ir t.t.; Jn 3,17; 3,19ss; 5,24; 3,17; 8,15; 12,47; Iz 6,9.39; 29,18; 35,5s; 42,7; 43,8; 42,16; 56,10. **Jn 9,40:** Mt 23,26. **Jn 9,41:** Pat 26,12; Jn 15,22.24.

249. GERASIS GANYTOJAS

Mt	Mk	Lk	Jn 10,1-18
			1 „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas neina pro vartus į avių gardą, bet įkopia pro kur kitur, tas vagis ir plėšikas. 2 O kas pro vartus ateina, tas avių ganytojas. 3 Jam sargas atkelia vartus, ir avys klauso jo balso. Jis šaukia savąsias avis vardais ir jas išsiveda. 4 Išsivaręs visas saviškes, jis eina priešakyje, o avys paskui jį seka, nes pažįsta jo balsą. 5 Paskui svetimą jos neseks, bet nuo jo bėgs, nes nepažįsta svetimųjų balso". 6 Jėzus pasakė jiems tą palyginimą, bet jie nesuprato, ką tai reiškia. 7 O Jėzus kalbėjo toliau: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: aš – avių vartai. 8 Visi, kurie pirma manęs atėjo, buvo vagys, plėšikai, todėl neklausė jų avys. 9 Aš esu vartai. Jei kas eis per mane, bus išgelbėtas. Jis įeis ir išeis, ir ganyklą sau ras. 10 Vagis ateina tik vogti, žudyti, naikinti. Aš atėjau, kad žmonės turėtų gyvenimą, kad apsčiai jo turėtų. 11 Aš – gerasis ganytojas. Geras ganytojas už avis guldo gyvybę. 12 Samdinys, ne ganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs sėlinantį vilką, palieka avis ir pabėga, o vilkas puola jas ir išvaiko. 13 Samdinys pabėga, nes jis samdinys, jam avys nerūpi. 14 Aš – gerasis ganytojas: aš pažįstu savąsias, ir manosios pažįsta mane, 15 kaip mane pažįsta Tėvas ir aš pažįstu Tėvą. Už avis aš guldau savo gyvybę. 16 Ir kitų avių dar turiu, kurios ne iš šios avidės; ir jas man reikia atvesti; jos klausys mano balso, ir bus viena kaimenė, vienas ganytojas. 17 Tėvas myli mane, nes aš guldau savo gyvybę, kad ir vėl ją pasiimčiau. 18 Niekas neatima jos iš manęs, bet aš pats ją laisvai atiduodu. Aš turiu galią ją atiduoti ir turiu galią vėl ją atsiimti; tokį priesaką aš esu gavęs iš savojo Tėvo".

Jn 10,1: Mch 2,12. **Jn 10,3:** Ps 95,7; 100,3; Pat 27,23 ir t.t.; Iz 43,1; 3Jn 15; Mk 13,34-36; Lk 12,35-38. **Jn 10,4:** Jn 10,27. **Jn 10,6:** Jn 16,25.29; 2Pt 2,22. **Jn 10,7:** Ps 118,20; Jn 14,6; Mk 12,10; 11,9; Apd 4,11; 1Pt 2,4.7. **Jn 10,8:** Jer 23,1s. **Jn 10,9:** Sk 27,17; Įst 28,6; 1Sam 29,6; 2Sam 3,25 ir t.t. 1Met 4,40; Ez 34,14. **Jn 10,11:** Ps 23,1; Iz 40,11; Jer 31,10; Ez 34,11ss; 37,24; Sir 18,13; Ps 74,1; 78,52; 80,2; 95,7; 100,3 ir t.t.; Mk 6,34; Mt 9,36; 25,32; Mk 14,27; Mt 26,31; Lk 15,4ss; Mt 18,12ss; Apr 2,27; 22,5; 19,15; 1Pt 2,25; 5,4. **Jn 10,12:** Apd 20,29; Mt 7,15; 10,16. **Jn 10,13:** Jn 12,6; Mk 12,14; Mt 22,16 ir t.t. **Jn 10,14:** Jn 7,29; 17,25; Mt 11,27; Lk 10,22. **Jn 10,16:** Ez 37,24; 34,23; Mch 2,12; Jn 4,22.42; 11,52; Mk 16,20; Rom 5,12-21; 2Kor 5,14-21; Ef 2,11-18. **Jn 10,18:** Jn 5,26; Mk 8,31; 9,31; 10,32.

250. NAUJAS NESUTARIMAS DĖL JĖZAUS

Mt	Mk	Lk	Jn 10,19-21
			19 Tarp žydų vėl kilo nesutarimas dėl šitų žodžių. 20 Daugelis sakė: „Jis velnio apsėstas ir šėlsta. Kam jo klausote?" 21 Kiti tvirtino: „Tai ne apsėstojo kalbos. Argi gali velnias atverti neregiams akis?!"

Jn 10,19: Jn 7,11-13.43; 9,16.40s. **Jn 10,20:** Jn 7,20; 8,48.52; *Mt 9,34; 12,24; Mk 3,22; Lk 11,15 (Nr. 117)*; Išm 5,4.

XII. VEIKLA JUDĖJOJE

251. KELYJE Į JUDĖJĄ

(= Nr.174)

Mt 19,1-2	Mk 10,1	Lk 9,51	Jn
1 Pabaigęs šias kalbas, Jėzus pasitraukė iš Galilėjos ir atėjo į Judėjos sritį Užjordanėje. 2 Paskui jį sekė gausūs žmonių būriai. Jis ten juos gydė.	1 Jėzus, iškeliavęs iš ten, atvyksta į Judėją ir Užjordanę. Ir vėl žmonių būriai skuba pas jį, o jis vėl moko, kaip buvo pratęs.	51 Atėjus metui, kai turėjo būti paimtas iš pasaulio, Jėzus ryžtingai nukreipė savo žingsnius į Jeruzalę.	

Mt 19,1 plg.: Mt 7,28; 11,1; 13,53; 26,1; Apd 2,1; Mk 9,33; Lk 9,53; 13,22.33; 17,11; 18,31.35; 19,1.11.28; Mt 16,21; 20,17; Mk 10,32. **Mt 19,2:** Mt 12,15; 15,30 ir t.t.

252. SANTUOKA, SKYRYBOS IR ATSISAKĘ TUOKTIS

(plg. Nr. 56 ir 227)

Mt 19,3-12

3 Tuomet pas jį atėjo fariziejų. Spęsdami pinkles, jie pakalusė: „Ar galima vyrui dėl kokios nors priežasties atleisti žmoną?" 4 Jis atsakė:

„Argi neskaitėte, jog Kūrėjas iš pradžių *sutvėrė žmones kaip vyrą ir moterį** 5 ir pasakė: *Todėl vyras paliks tėvą ir motiną ir glausis prie žmonos, ir du taps vienu kūnu***. 6 Taigi jie – jau nebe du, o vienas kūnas. Ką tad Dievas sujungė, žmogus teneperskiria". 7 Tada jie klausė: „O kodėl Mozė liepė *duoti skyrybų raštą****, atleidžiant žmoną?" 8 Jis atsakė: „Mozė leido jums atleisti savo žmonas dėl jūsų širdies kietumo. Bet pradžioje taip nebuvo.

9 Taigi aš jums sakau: kas atleidžia žmoną – jei ne dėl ištvirkavimo – ir veda kitą, svetimauja".

10 Tuomet mokiniai sakė: „Jei tokie vyro ir žmonos reikalai, tai neverta vesti". 11 Jėzus atsakė: „Ne visi išmano tuos žodžius, o tik tie, kuriems duota išmanyti. 12 Juk yra eunuchų, kurie gimė tokie iš motinos įsčių. Yra eunuchų, kuriuos tokius padarė žmonės. Ir yra eunuchų, kurie patys save tokius padarė dėl dangaus karalystės. Kas pajėgia išmanyti, teišmano".

Mt 5,31-32: *31 „Taip pat buvo pasakyta:* Kas atleidžia žmoną, tegul išduoda jai skyrybų raštą***. *32 O aš jums sakau: kiekvienas, kuris atleidžia žmoną, jei ne ištvirkavimo atveju, skatina ją svetimauti; ir jeigu kas atleistąją veda, svetimauja".*

Mt 5,27-28 (Nr. 56)

Mk 10,2-12

2 Tada atėjo fariziejų, kurie, spęsdami jam pinkles, klausė jį, ar galima atleisti žmoną. 3 Jis atsakė jiems: „O ką jums yra įsakęs Mozė?" 4 Jie tarė: „Mozė leido *parašyti skyrybų raštą ir atleisti****". 5 Tuomet Jėzus prabilo: „Dėl jūsų širdies kietumo parašė jums Mozė tokį nuostatą. 6 O nuo sutvėrimo pradžios Dievas *sukūrė juos kaip vyrą ir moterį*. 7 *Štai kodėl vyras paliks savo tėvą ir motiną ir glausis prie žmonos, ir du taps vienu kūnu***. 8 Taigi jie – jau nebe du, o vienas kūnas. 9 Tad ką Dievas sujungė, žmogus teneperskiria!"

10 Namie mokiniai vėl klausė Jėzų apie tą dalyką. 11 Jis atsakė: „Kas atleidžia savo žmoną ir veda kitą, tas nusikalsta pirmajai svetimavimu. 12 Ir jei moteris palieka savo vyrą ir išteka už kito, ji svetimauja".

Lk 16,18

18 „Kiekvienas, kas atleidžia žmoną ir veda kitą, svetimauja. Ir kas veda vyro atleistąją, taip pat svetimauja".

Jn

1 Kor 7,10-16: *10 Susituokusiems įsakau ne aš, bet Viešpats, kad žmona nesiskirtų nuo vyro, 11 o jei atsiskirtų, kad liktų netekėjusi arba susitaikytų su vyru; taip pat ir vyras tegul nepalieka žmonos. 12 Kitiems sakau aš, ne Viešpats: jei kuris brolis turi netikinčią žmoną ir ji sutinka gyventi su juo, tegul jos nepalieka. 13 Taip pat ir moteris, turinti netikintį vyrą, kuris sutinka su ja gyventi, tegul jo nepalieka. 14 Mat netikintis vyras pašventinamas per žmoną, o netikinti žmona pašventinama per tikintį vyrą. Antraip jūsų vaikai būtų netyri, o dabar jie šventi. 15 Bet, jei netikintis nori skirtis, tegul atsiskiria. Tokiais atvejais brolis ar sesuo nėra susieti, nes Dievas yra mus pašaukęs santaikai. 16 Iš kur žinai, žmona, galėsianti išgelbėti vyrą? Arba iš kur tau žinoma, vyre, jog išgelbėsi žmoną?*

Mt 19,3 plg.: Mk 8,11; Lk 11,16; Mt 16,1; Mk 12,15; Mt 12,2.10.12; 22,18.35; Lk 10,25; Jn 8,6. **Mk 10,4 ir Mt 19,7:** Įst 24,1. **Mk 10,5 ir Mt 19,8:** Įst 10,16; Ez 3,7. **Mt 19,4 plg.:** Pr 1,27; 5,2. **Mt 19,5 plg.:** Pr 2,24; Mal 2,14-16; Ef 5,31. **Mt 19,6 plg.:** 1Kor 6,16. **Mt 19,7:** Įst 24,1-4; Jer 3,8; Mt 23,2. **Mt 19,8 plg.:** Gal 3,15-19. **Mt 19,9 plg.:** Mal 2,14-16; Mk 9,28. **Mt 19,11s:** 1Kor 7,7.17.29.31-34.39; Įst 23,1; 19,27.29. Plg Nr. 56.

* *Pr 1,27*
** *Pr 22,4*
*** *Įst 24,1*

253. JĖZUS IR VAIKAI

Mt 19,13-15	Mk 10,13-16	Lk 18,15-17	Jn
[13] Anuomet atvesta pas jį vaikų, kad uždėtų rankas ant jų ir pasimelstų. Mokiniai draudė. [14] Bet Jėzus tarė: „Leiskite mažutėlius ir nedrauskite jiems ateiti pas mane, nes tokių yra dangaus karalystė“. *(18,3) Ir tarė: „Iš tiesų sakau jums: jeigu neatsiversite ir nepasidarysite kaip vaikai, neįeisite į dangaus karalystę“.* [15] Ir, uždėjęs ant jų rankas, jis keliavo toliau.	[13] Žmonės jam nešdavo vaikučius, kad juos palytėtų, bet mokiniai jiems draudė. [14] Tai pamatęs, Jėzus užsirūstino ir tarė jiems: „Leiskite mažutėliams ateiti pas mane ir netrukdykite, nes tokių yra Dievo karalystė. [15] Iš tiesų sakau jums: kas nepriima Dievo karalystės kaip kūdikis, neįeis į ją“. [16] Ir jis laimino juos, apkabindamas ir dėdamas ant jų rankas.	[15] Žmonės Jėzui nešdavo kūdikius, kad jis juos paliestų. Tatai matydami, mokiniai ėmė bartis. [16] O Jėzus pasišaukė vaikučius ir tarė: „Leiskite mažutėliams ateiti pas mane ir netrukdykite, nes tokių yra Dievo karalystė. [17] Iš tiesų sakau jums: kas nepriima Dievo karalystės kaip kūdikis, neįeis į ją!“	

Jn 3,3.5 (Nr. 27)
Mt 18,2.4s; Mk 9,35-37; Lk 9,47-48 (Nr. 166)

Mt 19,13 plg.: Mk 5,23; 6,5; 7,32; 8,23.25; 16,18; Lk 4,40; 13,13; Mk 3,10; 5,27; 6,56; 9,38; Lk 9,49. **Mt 19,14 plg.:** Mk 1,41; 10,14; 14,4; 9,38s; Apd 8,36; 10,47; 11,17. **Mt 18,3 plg.:** Mt 19,14; Mk 10,14; Lk 18,16. **Mt 19,15 plg.:** Pr 48,10.14.17s; Sk 27,18.23; Įst 34,9; Tob 10,14; 11,17; Ps 139,5; Apd 8,17.19; 19,6; Mt 9,18; Mk 6,5; 7,32; 8,23.25; Lk 4,40; Apd 9,12.17; 28,8.

254. TURTINGAS JAUNUOLIS

Mt 19,16-22	Mk 10,17-22	Lk 18,18-23	Jn
[16] Štai vienas jaunuolis prisiartino prie Jėzaus ir paklausė: „Mokytojau, ką gera turiu daryti, kad įgyčiau amžinąjį gyvenimą?“ [17] Jis atsakė: „Kam manęs klausi apie gera? Vienas tėra Gerasis*! O jei nori įeiti į gyvenimą, laikykis įsakymų“. [18] Tas paklausė: „Kokių?“ Jėzus atsakė: *Nežudyk, nesvetimauk, nevok, melagingai neliudyk;* [19] *gerbk savo tėvą ir motiną; mylėk savo artimą kaip save patį***“. [20] Jaunuolis tarė: „Aš viso to laikausi. Ko dar man trūksta?“ [21] Jėzus atsakė: „Jei nori būti tobulas, eik parduok, ką turi, išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tuomet ateik ir sek paskui mane“. [22] Išgirdęs tuos žodžius, jaunuolis nuliūdęs pasišalino, nes turėjo daug turto.	[17] Jėzui besiruošiant iškeliauti, vienas žmogus pribėgęs puolė prieš jį ant kelių ir klausė: „Gerasis Mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?“ [18] Jėzus tarė: „Kam vadini mane geru? Niekas nėra geras, tik vienas Dievas. [19] Žinai įsakymus: *Nežudyk, nesvetimauk, nevok, neteisingai neliudyk, neapgaudinėk, gerbk savo tėvą ir motiną*** “. [20] Tas atsakė: „ Mokytojau, aš viso to laikausi nuo pat jaunystės“. [21] Jėzus meiliai pažvelgė į jį ir pasakė: „Vieno dalyko tau trūksta: eik parduok visa, ką turi, išdalyk vargšams, tai turėsi lobį danguje. Tuomet ateik ir sek paskui mane“. [22] Po šitų žodžių tasai apniuko ir nusiminęs pasitraukė, nes turėjo daug turto.	[18] Vienas didikas kartą paklausė: „Gerasis mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?“ [19] Jėzus jam atsakė: „Kam vadini mane geru? Niekas nėra geras, tik Dievas. [20] Įsakymus žinai: *Nesvetimauk, nežudyk, nevok, melagingai neliudyk, gerbk savo tėvą ir motiną...***“ [21] Tas atsakė: „Viso šito laikiausi nuo pat jaunystės“ [22] Tai išgirdęs, Jėzus jam tarė: „Tau trūksta vieno dalyko: parduok, ką turi, ir išdalyk vargšams, tai įsigysi turtą danguje. Tada ateik ir sek paskui mane!“ [23] Tai išgirdęs, didikas nusiminė, nes buvo labai turtingas.	

* *Kai kuriose rankr.: „Tik vienas yra tikrai geras – Dievas !“*
** *Iš 20,12-16; Kun 19,18.*

Mt 6,20; Lk 12,33 (Nr.64)
Mt 22,34-40; Mk 12,28-32; Lk 10,25-28 (Nr. 182)

***Rom 13,9:** Juk įsakymai:* Nesvetimauk, nežudyk, nevok, negeisk *ir kiti gali būti sutraukti į tą vieną posakį:* Mylėk savo artimą kaip save patį.

Mt 19,16 plg.: Lk 10,28; Mt 24,46. **Mt 19,17 plg.:** Įst 6,4; Kun 18,5. **Mt 19,18s plg.:** Iš 20,12-16; Įst 5,16-20; Iš 21,10; Kun 19,13.18; Įst 24,14; Sir 4,1; Mt 22,35-40. **Mt 19,19:** Kun 19,18; Gal 5,14; Jok 2,8. **Mt 19,20 plg.:** Sir 15,15; Fil 3,6. **Mt 19,21 plg.:** Mt 6,19-21; 13,44-46; Lk 12,33; Mt 24,47; 25,14.

255. TURTAS IR IŠGANYMAS

Mt 19,23-30

[23] Tada Jėzus tarė savo mokiniams: „Iš tiesų sakau jums: turtuoliui nelengva patekti į dangaus karalystę.

[24] Ir dar kartą jums sakau: lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, negu turtuoliui patekti į Dievo karalystę". [25] Tai išgirdę, mokiniai labai sumišo ir klausė: „Tai kas galės būti išgelbėtas?" [26] Pažvelgęs į juos, Jėzus tarė: „Žmonėms tai negalimas daiktas, o Dievui viskas galima". [27] Tada Petras jį paklausė: „Štai mes viską palikome ir sekame paskui tave. Kas mums bus už tai?" [28] O Jėzus jiems atsakė: „ Iš tiesų sakau jums:

pasaulio atgimime, kai Žmogaus Sūnus sėdės savo šlovės soste, jūs, mano sekėjai, irgi sėdėsite dvylikoje sostų, teisdami dvylika Izraelio giminių. [29] Ir kiekvienas, kas paliko namus, brolius, seseris, tėvą, motiną, vaikus, dirvas dėl manęs, gaus šimteriopai ir paveldės amžinąjį gyvenimą.

[30] Tačiau daugel pirmų bus paskutiniai, ir daugel paskutinių – pirmi".

Mk 10,23-31

[23] Jėzus apsidairė ir prabilo į mokinius: „Kaip sunku turtingiems įeiti į Dievo karalystę!" [24] Mokiniai buvo nustebinti jo žodžių. Tada Jėzus vėl jiems tarė: „Vaikeliai, kaip sunku patekti į Dievo karalystę!
[25] Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, negu turtuoliui įeiti į Dievo karalystę".
[26] Mokiniai dar labiau nustebo ir kalbėjosi: „Kas tada galės išsigelbėti?" [27] Jėzus pažvelgė į juos ir tarė: „Tai neįmanoma žmonėms, bet ne Dievui: Dievui viskas įmanoma". [28] Tada Petras sakė jam: „Štai mes viską palikome ir sekėme paskui tave".
[29] Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau jums:

nėra nė vieno, kuris dėl manęs ir dėl Evangelijos paliktų namus ar brolius, ar seseris, ar motiną, ar tėvą, ar vaikus, ar laukus [30] ir kuris jau dabar, šiuo metu, negautų šimteriopai namų, brolių, seserų, motinų, vaikų ir laukų (kartu su persekiojimais) ir būsimajame pasaulyje – amžinojo gyvenimo.
[31] Tačiau daugel pirmųjų bus paskutiniai ir daugel paskutinių – pirmi".

Mk 9,35b (Nr. 166)

Lk 18,24-30

[24] Matydamas jį tokį, Jėzus prabilo: „Kaip sunkiai turtuoliai pateks į Dievo karalystę!

[25] Lengviau kupranugariui išlįsti pro adatos ausį, negu turtuoliui įeiti į Dievo karalystę! [26] Girdėjusieji tai paklausė: „Kas tada galės būti išgelbėtas?" [27] Jėzus atsakė: „Kas neįmanoma žmonėms, tai galima Dievui".

[28] Tuomet Petras tarė: „Štai mes, viską palikę, nuėjome paskui tave". [29] Jėzus atsakė jiems: „Iš tiesų sakau jums:
(22,28-30) [28] *Jūs ištvėrėte su manimi mano išbandymuose,* [29] *todėl aš jums skiriu valdyti karalystę, kaip ir man yra ją skyręs Tėvas.* [30] *Mano karalystėje jūs valgysite ir gersite už mano stalo ir sėdėsite sostuose, teisdami dvylika Izraelio giminių.*
nėra nė vieno, dėl Dievo karalystės palikusio namus ar žmoną, ar brolius, ar gimdytojus, ar vaikus, [30] kuris jau šiuo metu negautų nepalyginti daugiau, o būsimajame pasaulyje – amžinojo gyvenimo".

(13,30) „Ir štai yra paskutinių, kurie bus pirmi, ir pirmų, kurie bus paskutiniai".

Jn

Mt 10,37; Lk 14,26 (Nr. 103)

***Mt 20,16:** „Taip paskutinieji bus pirmi, o pirmieji – paskutiniai".*

Mt 19,23s plg.: Sir 31,7; Mt 6,24; 23,24; Lk 16,13. **Mk 10,24:** Mk 1,27; 10,32; Apd 3,11; 9,6. **Mt 19,25 plg.:** Įst 28,1-14; Mt 7,28; 13,54; 19,25; 22,33. **Mt 19,26 plg.:** Pr 18,14; 10,13; Job 42,2; Zch 8,6; Lk 1,37; Mk 14,36; Mk 9,23. **Mt 19,27 plg.:** Mk 1,18.20; Lk 5,11.28 ir t.t. **Mt 19,28 plg.:** Jn 6,67; 11,8; Rom 8,18; Hbr 4,15; Mt 26,36ss; Mk 14,32ss; Lk 22,39ss; Mt 25,31; 20,21; Apr 3,21; Dan 7,9s. **Mk 10,30:** 2Sam 24,3; 1Met 21,3; Lk 8,8; Mk 3,35; Rom 16,1; 1Kor 4,15 ir t.t.

256. VYNUOGYNO DARBININKAI

Mt 20,1-16	Mk	Lk	Jn
[1] „Dangaus karalystė panaši į šeimininką, kuris anksti rytą išėjo samdytis darbininkų savo vynuogynui. [2] Susiderėjęs su darbininkais po denarą dienai, jis nusiuntė juos į savo vynuogyną. [3] Išėjęs apie trečią valandą, jis pamatė kitus, stovinčius aikštėje be darbo. [4] Jis tarė jiems: 'Eikite ir jūs į mano vynuogyną, ir, kas bus teisinga, aš jums užmokėsiu!' [5] Jie nuėjo. Ir vėl išėjęs apie šeštą ir devintą valandą, jis taip pat padarė. [6] Išėjęs apie vienuoliktą, jis rado dar kitus bestovinčius ir sako jiems: 'Ko čia stovite visą dieną be darbo?' [7] Tie atsako: 'Kad niekas mūsų nepasamdė'. Jis taria jiems: 'Eikite ir jūs į vynuogyną'. [8] Atėjus vakarui, vynuogyno šeimininkas liepia ūkvedžiui: 'Pašauk darbininkus ir išmokėk jiems atlyginimą, pradėdamas paskutiniais ir baigdamas pirmaisiais!' [9] Atėję pasamdytieji apie vienuoliktą valandą gavo po denarą. [10] Prisiartinę pirmieji manė daugiau gausią, bet irgi gavo po denarą. [11] Imdami jie murmėjo prieš šeimininką [12] ir sakė: 'Šitie paskutiniai tedirbo vieną valandą, o tu sulyginai juos su mumis, nešusiais dienos ir kaitros naštą'. [13] Bet jis vienam atsakė: 'Bičiuli, aš tavęs neskriaudžiu! Argi ne už denarą susiderėjai su manimi? [14] Imk, kas tavo, ir eik sau. Aš noriu ir šitam paskutiniam duoti tiek, kiek tau. [15] Nejaugi man nevalia tvarkyti savo reikalų, kaip noriu?! Ar todėl šnairuoji, kad aš geras?!'			

(Mt) [16] Taip paskutinieji bus pirmi, o pirmieji – paskutiniai".	*(Mk 10,31)* „Tačiau daugel pirmųjų bus paskutiniai ir daugel paskutinių – pirmi".	*(Lk 13,30)* „Ir štai yra paskutinių, kurie bus pirmi, ir pirmų, kurie bus paskutiniai".
(Mt 19,30) „Tačiau daugel pirmų bus paskutiniai, ir daugel paskutinių – pirmi".		

Mt 21,33ss; Mk 12,1ss; Lk 20,9ss (Nr. 278)

Mt 20,1: Iz 5,1-7; Jer 12,10. **Mt 20,2:** Tob 5,15 (LXX). **Mt 20,8:** Kun 19,13; Įst 24,4s. **Mt 20,13:** Mt 22,12; 26,50; Tob 5,15. **Mt 20,15:** Mt 6,23; Mk 7,22; Sir 14,8-10. **Mt 20,16:** Mt 20,27; Mk 9,35; 10,44.

257. ŠVENTYKLOS PAŠVENTINIMO IŠKILMĖ

Mt	Mk	Lk	Jn 10,22-39
			[22] Jeruzalėje buvo Šventyklos pašventinimo iškilmė*. Buvo žiema. [23] Jėzus vaikščiojo Šventykloje, po Saliamono stogine. [24] Ten jį apspito žydai ir ėmė klausinėti: „Kaip ilgai laikysi mus abejonėse? Jeigu esi Mesijas, pasakyk mums atvirai!" [25] Jėzus jiems atsakė: „Aš jums pasakiau, tik jūs netikite. Mano darbai, kuriuos aš darau savo Tėvo vardu, liudija apie mane. [26] Bet jūs netikite, nes jūs – ne manosios avys. [27] Manosios avys klauso mano balso; aš jas pažįstu, ir jos seka paskui mane. [28] Aš joms duodu amžinąjį gyvenimą; jos nežus per amžius, ir niekas jų neišplėš iš mano rankos. [29] Tėvas, kuris man jas davė**, yra aukščiau už viską, ir niekas jų neišplėš iš Tėvo rankos. [30] Aš ir Tėvas esame viena". [31] Ir vėl žydai stvėrėsi akmenų, norėdami jį užmušti. [32] O Jėzus paklausė juos: „Tėvo valia esu jums padaręs daug gerų darbų. Už kurį gi darbą jūs užmušite mane?" [33] Žydai jam atsakė: „Ne už gerą darbą užmušime, bet už piktžodžiavimą, kad tu, būdamas žmogus, dediesi Dievu". [34] Jėzus atsakė: „Argi jūsų Įstatyme nėra parašyta: *Aš tariau: jūs esate dievai !?* [35] Taigi [Įstatymas] vadina dievais tuos, kuriems skirtas Dievo žodis, ir Raštas negali būti panaikintas. [36] Tad kaip jūs galite sakyti tam, kurį Tėvas pašventino ir siuntė pasaulin: ' Tu piktžodžiauji', – kai jis pareiškė: 'Aš – Dievo Sūnus!'? [37] Jei aš nedarau savo Tėvo darbų, netikėkite manimi! [38] O jeigu darau ir manimi netikite, tikėkite darbais, kad pažintumėte ir suprastumėte, jog Tėvas manyje ir aš jame". [39] Jie dar kartą mėgino jį suimti, bet jis ištrūko jiems iš rankų.

Lk 4,29-30 (Nr. 33)

**Hanuka.*

*** Kai kuriuose rankr.: „Ką Tėvas man davė..."*

Jn 10,22: 1Mak 4,51-59; 2Mak 1,9.18; 10,1ss; Apd 3,11; 5,12; Sk 7,10s; (LXX); 1Kar 8,63; (LXX); Ez 6,16 (LXX). **Jn 10,24:** Jn 7,37s; 8,12; 10,11; Mk 14,61s. **Jn 10,25:** Mt 26,63; Lk 22,67; Jn 4,26; 9,37; 5,36. **Jn 10,26s:** Jn 10,1ss; Mt 10,6; 15,24; 18,12ss; Lk 15,4ss. **Jn 10,28:** Jn 10,10; Jn 3,15s; 5,24; 6,40.47; 8,51; 11,25s; 6,39; 17,12. **Jn 10,29:** Jn 17,11.24; Iz 43,13. **Jn 10,30:** Jn 5,17-20; 7,29; 10,15. **Jn 10,31:** Jn 8,59; 11,8; 12,36. **Jn 10,32:** Mk 14,6; Lk 8,15; 1Tim 4,6; Jn 10,11.14. **Jn 10,33:** Jn 5,18; 19,7; Lk 22,70. **Jn 10,34:** Jn 12,34; 15,25; 1Kor 14,21; Ps 82,6; Iš 7,1. **Jn 10,35:** Mt 5,17s; Lk 16,17. **Jn 10,36:** Iš 4,21s; Jn 5,17s; 6,67; 17,19; Mt 9,3; 26,65; Lk 22,70. **Jn 10,38:** Jn 5,36; 14,10s. **Jn 10,39:** Jn 7,30.44; 8,59.

258. UŽJORDANĖ

Mt | Mk | Lk

Jn 10,40-42

40 Jėzus vėl pasitraukė į Užjordanę, kur anksčiau krikštijo Jonas, ir apsistojo tenai. 41 Daugelis ėjo pas jį ir kalbėjo: „Jonas, tiesa, nepadarė nė vieno ženklo, bet ką jis pasakė apie šitą žmogų, buvo teisybė". 42 Ir daugelis įtikėjo jį tame krašte.

Jn 10,40: Jn 1,28. **Jn 10,41:** Jn 1,29ss; 3,27ss. **Jn 10,42:** Jn 2,23; 4,39; 7,31; 8,30; 11,45; 12,11.42.

259. LOZORIAUS PRIKĖLIMAS

Mt | Mk | Lk

Jn 11,1-44

1 Buvo vienas ligonis – Lozorius iš Betanijos kaimo, kur gyveno Marija ir jos sesuo Morta. 2 Marija buvo toji pati moteris, kuri patepė Viešpatį kvepalais ir nušluostė plaukais jo kojas. Jos brolis Lozorius dabar sirgo.
3 Seserys nusiuntė žinią: „Viešpatie! Tas, kurį tu myli, serga!" 4 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Šita liga ne mirčiai, bet Dievo garbei, – kad būtų pašlovintas Dievo Sūnus". 5 Jėzus mylėjo Mortą, jos seserį ir Lozorių.
6 Vis dėlto, išgirdęs, kad tasai serga, jis dar dvi dienas užtruko ten, kur viešėjo, 7 ir tik tada pasakė mokiniams: „Eikime vėl į Judėją!"
8 Mokiniai jam atsakė: „Rabi, ką tik žydai kėsinosi užmušti tave akmenimis, o tu vėl ten eini?" 9 Jėzus tarė: „Argi ne dvylika valandų turi diena?! Kas vaikščioja dieną, tas nesuklumpa, nes mato šio pasaulio šviesą. 10 O kas vaikščioja naktį, suklumpa, nes jam trūksta šviesos". 11 Tai pasakęs, pridūrė: „Mūsų bičiulis Lozorius užmigo, bet aš eisiu jo pažadinti". 12 Mokiniai atsiliepė: „Viešpatie, jeigu užmigo, pasveiks". 13 Jėzus kalbėjo apie jo mirtį, o jie manė, kad jis kalbėjęs apie poilsio miegą. 14 Pagaliau Jėzus atvirai jiems pasakė: „Lozorius mirė. 15 Bet aš džiaugiuosi, kad ten nebuvau, – dėl jūsų, kad jūs įtikėtumėte. Tad eikime pas jį". 16 Tuomet Tomas, vadinamas Dvyniu, tarė kitiems mokiniams: „Eikime ir mes numirti su juo!"
17 Atėjęs Jėzus rado Lozorių jau keturias dienas išgulėjusį kapo rūsyje.
18 O Betanija buvo arti Jeruzalės – maždaug penkiolikos stadijų atstu.
19 Daug žydų buvo atėję pas Mariją ir Mortą paguosti jų dėl brolio mirties. 20 Morta, išgirdusi, kad ateinąs Jėzus, išėjo jo pasitikti. Marija liko namie. 12 Morta tarė Jėzui: „Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs. 22 Bet ir dabar žinau: ko tik paprašysi Dievą, Dievas tau duos". 23 Jėzus jai pasakė: „Tavo brolis prisikels!" 24 Morta atsiliepė: „Aš žinau, jog jis prisikels paskutinę dieną, mirusiems keliantis". 25 Jėzus jai tarė: „Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane, nors ir numirtų, bus gyvas. 26 Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane, neragaus mirties per amžius. Ar tai tiki?" 27 Ji atsakė: „Taip, Viešpatie! Aš tikiu, jog tu Mesijas, Dievo Sūnus, kuris turi ateiti į šį pasaulį".
28 Tai pasakiusi, ji nuėjo ir pasišaukė savo seserį Mariją, slapčiomis jai pranešdama: „Mokytojas atėjo ir šaukia tave". 29 Išgirdusi ši greitai pakilo ir nuėjo pas jį. 30 O Jėzus dar nebuvo įžengęs į kaimą, bet tebebuvo toje vietoje, kur jį pasitiko Morta. 31 Kai žydai, buvę su Marija namuose ir ją guodę, pamatė ją skubiai keliantis ir išeinant, jie nusekė paskui, manydami, kad ji einanti pas kapą išsiverkti. 32 O Marija, atėjusi ten, kur buvo Jėzus, ir jį pamačiusi, puolė jam po kojų, sakydama: „Viešpatie, jei būtum čia buvęs, mano brolis nebūtų miręs".
33 Pamatęs ją verkiančią ir kartu atėjusius žydus verkiančius, Jėzus labai susigraudino ir susijaudinęs 34 paklausė: „Kur jį palaidojote?" Jie atsakė: „Viešpatie, eik ir pažiūrėk". 35 Jėzus pravirko. 36 Tada žydai ėmė kalbėti: „Štai kaip jis jį mylėjo!" 37 O kiti sakė: „Argi tas, kuris atvėrė neregiui akis, negalėjo padaryti, kad šitas nemirtų?"
38 Ir vėl susigraudinęs Jėzus atėjo pas kapą. Tai buvo ola, užrista akmeniu. 39 Jėzus tarė: „Nuriskite akmenį!" Mirusiojo sesuo Morta įspėjo: „Viešpatie, jau dvokia. Jau keturios dienos, kaip jis miręs".
40 Jėzus jai tarė: „Argi nesakiau: jei tikėsi, pamatysi Dievo šlovę?!" 41 Jie nurito akmenį. Jėzus pakėlė akis aukštyn ir prabilo: „Tėve, dėkoju tau, kad mane išklausei. 42 Aš žinojau, kad visuomet mane išklausai. Tačiau tai sakau dėl čia esančiųjų, kad jie įtikėtų, jog tu esi mane siuntęs".
43 Tai pasakęs, jis galingu balsu sušuko: „Lozoriau, išeik!" 44 Ir numirėlis išėjo iš kapo. Jo rankos ir kojos dar buvo suvystytos aprišalais, o veidas apvyniotas drobule. Jėzus jiems įsakė: „Atraišiokite jį ir leiskite jam eiti".

Jn 11,1: Lk 10,38-42; Jn 4,2; 6,22s. **Jn 11,2:** Jn 12,3. **Jn 11,4:** Jn 9,3; 12,23.27s.31s; 17,1. **Jn 11,5:** Mk 10,21; Jn 2,4; 7,3-9. **Jn 11,8:** Jn 9,4. **Jn 11,10:** Jn 12,35; 1Jn 2,11. **Jn 11,11:** Job 14,11s; Dan 12,2; Mk 5,39; Mt 9,24; Lk 8,52. **Jn 11,13:** Sir 46,19. **Jn 11,16:** Jn 20,24; 21,2; Mk 8,34; 2Kor 4,10. **Jn 11,24:** Jn 5,25; 6,39s ir t.t. **Jn 11,25s:** Jn 14,6; 3,15s; 5,24; 6,40.47; 8,51; 10,28; Mk 12,18-27; Rom 14,9; Apr 2,8; 13,14; 20,4s; 2Kor 5,14s. **Jn 11,27:** Ps 118,26; Mt 11,3; Jn 12,3; 1,49; 6,69; 4,42; 1,9; 6,14. **Jn 11,31:** Išm 19,3. **Jn 11,33:** Mk 1,43; 3,12; 8,30; Mt 9,30; 12,16; 16,20; Mk 3,5. **Jn 11,35:** Lk 19,41; Hbr 5,17; Apr 7,17; 21,4. **Jn 11,37:** Jn 9,1ss. **Jn 11,40:** Jn 2,11. **Jn 11,41:** Ps 118,21; Jn 17,1; Mt 14,19; Mk 7,34; 1Kar 18,36s. **Jn 11,42:** Jn 12,30. **Jn 11,44:** Iz 25,6; Mt 9,25; Lk 7,15.

260. SUOKALBIS PRIEŠ JĖZŲ

(= Nr. 305; plg. Nr. 274)

Mt 26,1-5

[1] Baigęs visas tas kalbas, Jėzus tarė savo mokiniams: [2] „Jūs žinote, kad po dviejų dienų bus Velykos*, ir Žmogaus Sūnus bus atiduotas nukryžiuoti“.
[3] Tuomet aukštieji kunigai bei tautos seniūnai susirinko į rūmus vyriausiojo kunigo, kuris vadinosi Kajafas, [4] ir nusprendė suimti Jėzų klasta ir nužudyti. [5] Bet jie sakė: „Tik ne per šventes, kad liaudyje nekiltų sąmyšio“.

Mk 14,1-2

[1] Iki Velykų* ir Neraugintosios duonos šventės bebuvo likę pora dienų.
Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai ieškojo

būdo klasta sugauti Jėzų ir nužudyti. [2] Bet jie sakė: „Tik ne per šventes, kad liaudyje nekiltų sąmyšio“.

(11,18-19) [18] Tai išgirdę, aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai tarėsi, kaip jį pražudyti. Jie mat bijojo Jėzaus, nes visi žmonės buvo pagauti jo mokslo.

[19] Atėjus vakarui, Jėzus su mokiniais išėjo iš miesto.

Lk 22,1-2

[1] Buvo arti Neraugintosios duonos šventė, vadinama Velykomis*.
[2] Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai ieškojo

būdo nužudyti Jėzų, tačiau bijojo liaudies.

(19,47-48) [47] Ir jis kasdien mokė šventykloje. Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai bei tautos seniūnai svarstė, kaip jį pražudyti, [48] tačiau neišmanė, ko griebtis, nes visi žmonės tik ir klausėsi jo mokslo.
(21,37) Taip Jėzus dienomis mokydavo šventykloje, o naktis praleisdavo vadinamajame Alyvų kalne.

Jn 11,45-53

[45] Daugelis žydų, kurie buvo atėję pas Mariją ir matė, ką Jėzus padarė, įtikėjo jį. [46] Bet kai kurie nuėjo pas fariziejus ir pranešė jiems, ką Jėzus padaręs. [47] Tuomet aukštieji kunigai ir fariziejai sušaukė teismo tarybą ir svarstė: „Ką darysime? Šitas žmogus daro daug stebuklų. [48] Jei taip jį paliksime, visi įtikės jį; ateis romėnai ir sunaikins šventąją vietą bei mūsų tautą“. [49] Vienas iš jų – Kajafas, tais metais vyriausiasis kunigas – jiems tarė: „Jūs nieko neišmanote [50] ir nepagalvojate, jog jums geriau, kad vienas žmogus mirtų už tautą, o ne visa tauta žūtų“. [51] Jis tai pasakė ne iš savęs, bet, būdamas tų metų vyriausiasis kunigas, pranašavo, jog Jėzui reikės mirti už tautą, [52] ir ne tik už tautą, bet tam, kad suburtų į vienybę išsklaidytuosius Dievo vaikus. [53] Nuo tos dienos jie buvo tvirtai pasiryžę jį nužudyti.

---

* *Velykos (gr.* pascha*) – šventė, ST vadinama Pascha (hebr.* pesah*), arba Perėjimas: mirties angelo perėjimas per Egiptą, neliečiant hebrajų. Žr.* Iš 12,11 *ir kt.*

Jn 11,45: Jn 7,43; 9,16; 10,19; 2,23; 4,39; 7,31; 8,30; 10,42; 12,11.42. **Jn 11,47 plg.:** Apd 4,16. **Jn 11,48 plg.:** 2Mak 5,19; Apd 6,13; Jn 6,15; 12,13; 18,33; 19,12. **Mt 26,1:** Įst 31,1 (LXX). **Mt 26,2:** 1Kor 5,7; Mt 16,21; 17,22s; 20,18s. **Jn 11,49 plg.:** Jn 18,13. Jn 11,50: Jn 1,12ss; 2Sam 20,1.20ss. **Jn 11,51:** Iš 28,30; Kun 8,8; Sk 27,21; Mk 13,27; 1Tes 4,17; 2Tes 2,1; Apr 21,2-4. **Jn 11,53:** Jn 5,18; 7,1.19.25.32.45; 8,40.59; 10,31; 11,8.16. **Mt 26,4:** Mt 12,14; 22,15; 27,1.7; Ps 9,28; 34,20; 51,2; 54,11; Pat 12,20; Jer 5,27.

261. EFRAIME

Mt	Mk	Lk	Jn 11,54-57
			54 Todėl Jėzus daugiau nebevaikščiojo viešai tarp žydų, bet pasitraukė iš ten į vietovę dykumos pakraštyje, į miestelį, vadinamą Efraimu. Ten jis ir apsistojo kartu su mokiniais. 55 Artinosi žydų Velykos*. Daug žmonių iš viso krašto prieš Velykas traukė į Jeruzalę apsivalyti. 56 Jie ieškojo Jėzaus ir, stoviniuodami šventykloje, kalbėjosi: „Kaip jūs manote? Nejaugi jis nebeateis į iškilmes?!“ 57 Mat aukštieji kunigai ir fariziejai išleido įsakymą, kad žinantys praneštų, kur jis esąs, kad būtų galima jį suimti.

* *ST – Pascha.*

Jn 11,54: Jn 10,41s. **Jn 11,55:** Jn 2,13; 6,4; Iš 19,10s; Sk 9,6.9-11; 2Met 30,17; 2Mak 12,38; Apd 21,24ss. **Jn 11,56:** Jn 7,11.

262. JĖZUS VĖL APIE SAVO MIRTĮ

Mt 20,17-19	Mk 10,32-34	Lk 18,31-34	Jn
17 Prieš išvykdamas į Jeruzalę Jėzus	32 Jiems bekeliaujant į Jeruzalę, Jėzus vis ėjo priekyje taip, kad mokiniai stebėjosi, o einantys iš paskos nerimavo. Vėl		
pasiėmė skyrium dvylika mokinių ir kelyje kalbėjo jiems: 18 „Štai pakilsime į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus bus atiduotas aukštiesiems kunigams bei Rašto aiškintojams. Jie pasmerks jį mirti, 19 atiduos pagonims tyčiotis, nuplakti ir nukryžiuoti, bet trečią dieną jis prisikels“.	susišaukęs Dvylika, ėmė jiems sakyti, kas jo laukia: 33 „Štai keliaujame į Jeruzalę, ir Žmogaus Sūnus bus išduotas aukštiesiems kunigams ir Rašto aiškintojams; jie pasmerks jį mirti ir atiduos pagonims, 34 o tie išjuoks jį, apspjaudys, nuplaks ir nužudys, bet po trijų dienų jis prisikels“.	31 Jėzus pasišaukė Dvylika ir tarė: „Štai mes einame į Jeruzalę, ir ten išsipildys visa, kas pranašų parašyta apie Žmogaus Sūnų. 32 Jis bus atiduotas pagonims, išjuoktas, paniekintas ir apspjaudytas. 33 Tie nuplaks jį ir nužudys, bet trečią dieną jis prisikels“. 34 Tačiau jie nieko nesuprato; tos kalbos prasmė jiems liko paslėpta, ir jie nesuvokė, kas buvo sakoma.	
		Lk 17,25 (Nr.235) *Lk 24,6b-7 (Nr. 352)* *Lk 24,44-46 (Nr. 365)*	

Mt 16,21-23; Mk 8,31-33; Lk 9,22 (Nr. 159)
Mt 17,22-23; Mk 9,30-32; Lk 9,43b-45

Mk 10,32: Mk 6,7; 9,35. **Mt 20,18 plg.:** Mk 2,10.28; 9,9.12; 10,45; 13,26; 14,21.41.62; Mt 8,20; 11,19; 12,32; 12,40; 24,27.37.39.44; 10,23; 13,37.41; 25,31; 26,2; 16,13.28; 18,11; 19,28; Lk 17,22; 18,8; 19,10; 21,36; 22,48; 6,22; 9,56; 12,8; Jn 1,51; 4,13s; 5,27; 6,27.53.62; 8,28; 9,35; 12,23.34; 13,31; Apd 7,56; Mt 9,15; Mk 2,20; Mt 12,40; 17,12; Mk 9,12; Mt 20,22; Mk 10,38; Mt 26,2.24; Mk 14,21; Lk 22,22; Mt 26,45.54; Lk 12,50; 13,32s; 22,15.37; 23,11; 24,26; Jn 3,14; 11,50s; 12,32s; 16,16ss; Mk 11,27; 14,43.53; 15,1; Mt 27,41; Mk 11,18; 14,1; 15,31; Mt 26,57; Lk 20,19; Apd 6,12 ir t.t. **Mt 20,19 plg.:** Mt 27,63; Apd 2,23s; 3,15; 4,10; 12,40; 10,40; 1Kor 15,4; Mt 12,40; Oz 6,2; 2Kar 20,5.8.

263. ZEBEDIEJAUS SŪNŲ PRAŠYMAS

Mt 20,20-28

[20] Tuomet prie Jėzaus prisiartino Zebediejaus sūnų motina kartu su savo sūnumis ir, parpuolusi prie jo kojų, norėjo kažko prašyti. [21] Jėzus paklausė: „Ko nori?“ Toji atsakė: „Sakyk, kad šitie abu mano sūnūs tavo karalystėje sėdėtų vienas tavo dešinėje, o kitas kairėje“. [22] Jėzus atsakė: „Nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę*, kurią aš gersiu?“
Jie atsakė: „Galime“. [23] Tuomet jis tarė: „Mano taurę, tiesa, jūs gersite,

bet sėdėti mano dešinėje ar kairėje – ne mano reikalas jums duoti; tai bus tiems, kuriems mano Tėvo paskirta“. [24] Tai išgirdę, kiti dešimt mokinių supyko ant tų brolių. [25] O Jėzus, pasivadinęs juos pas save, tarė: „Jūs žinote, kad tautų valdovai engia tautas ir didžiūnai rodo joms savo galią. [26] Tarp jūsų to nebus. Jei kas norėtų tapti didžiausias iš jūsų, tebūnie jūsų tarnas, [27] ir kas panorėtų būti pirmas tarp jūsų, tebūnie jūsų vergas.

[28] Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį“.

Mk 10,35-45

[35] Čia prie Jėzaus prieina Zebediejaus sūnūs Jokūbas ir Jonas ir kreipiasi: „Mokytojau, mes norime, kad padarytum, ko prašysime“. [36] Jis atsakė: „O ko norite, kad jums padaryčiau?“ [37] Jie tarė: „Duok mums sėdėti vienam tavo šlovės dešinėje, kitam – kairėje?“ [38] Jėzus atsakė: „Patys nežinote, ko prašote. Ar galite gerti taurę, kurią aš geriu, ir būti pakrikštyti krikštu, kuriuo aš būsiu krikštijamas?“ [39] Jie sako: „Galime“. Bet Jėzus jiems pasakė: „Beje, taurę, kurią aš gersiu, jūs gersite, ir krikštu, kuriuo aš būsiu pakrikštytas, jūs irgi būsite pakrikštyti. [40] Tačiau ne mano reikalas duoti vietą savo dešinėje ar kairėje; tai bus tiems, kuriems paskirta“. [41] Tai išgirdę, dešimt kitų supyko ant Jokūbo ir Jono. [42] Pasišaukęs mokinius, Jėzus prabilo: „Jūs žinote, kad tie, kurie laikomi tautų valdovais, engia jas, ir jų didžiūnai rodo joms savo galią. [43] Tarp jūsų yra ne taip! Kas norėtų tapti didžiausias iš jūsų, tebus jūsų tarnas, [44] ir kas panorėtų būti pirmas tarp jūsų, tebus visų vergas.

[45] Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį“.

Lk 22,24-27

(12,50) „Aš turiu būti pakrikštytas krikštu ir taip nerimstu, kol tai išsipildys!“

[24] Tarp jų kilo ginčas, kuris iš jų galėtų būti laikomas didžiausiu. [25] Bet Jėzus jiems pasakė: „Pagonių tautų karaliai engia jas ir jų valdovai liepia vadinti save geradariais. [26] Jūs taip nedarykite. Kas vyriausias tarp jūsų, tebūnie tarsi mažiausias, o viršininkas tebūnie lyg tarnas.
[27] Katras yra vyresnis – kuris sėdi už stalo ar kuris jam patarnauja? Argi ne tas, kuris sėdi?! O aš tarp jūsų esu kaip tas, kuris patarnauja“.

Jn

Jn 13,4-5.12-17 (Nr. 309)
Jn 12,26 (Nr. 302)
Mt 23,11 (Nr. 284); Mk 9,35-37; Lk 9,48 (Nr. 166)

27 *T.y. kentėti.*

1 Tim 2,5-6: *[5] Vienas yra Dievas ir vienas Dievo ir žmonių Tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus, [6] kuris atidavė save kaip išpirką už visus, tai paliudydamas nustatytu laiku.*

Mt 20,20 plg.: Mk 15,40; Mt 27,56; Jn 19,25; Mt 4,21; 10,2; 17,1; 26,37. **Mt 20,21 plg.:** Mt 19,28; 25,31.33ss.41, Mk 10,37; Mt 13,41; 16,28; Rom 8,17; 2Sam 16,6; 2Met 3,17; Ps 110,1. **Mt 20,22 plg.:** Mk 14,36; Mt 26,39; Lk 22,42; Jn 18,11; Iz 51,17,22; Rd 4,21; Ps 11,6; 75,9; Ez 23,32s; Ps 42,7; 69,2s; Iz 43,2. **Mt 20,23 plg.:** Apd 4,3; 5,33.40; 12,2. **Mt 20,24 plg.:** Lk 9,46. **Mt 20,25 plg.:** 1Sam 8,5ss; Dan 13,5; Ps 9,26.31 (LXX); Lk 22,25-27; Jn 12,13; 14,30; 16,11; 1Kor 2,6; Apr 1,5; 1Pt 5,3. **Mt 20,28 plg.:** Iz 53,10ss; Dan 7,14; Fil 2,7; Ps 49,8; Sir 29,15; 1Mak 2,50; 6,44; 2Mak 7,37; Jn 12,26; Tit 2,14; 1Pt 1,18; Ps 130,8; Iš 21,30; Kun 19,20; 25,24.51; Sk 3,46ss; 35,51; Iz 45,13 ir t.t.; 1Tim 2,6; Lk 1,68; 2,38; Hbr 9,12; 1Kor 9,19; 2Kor 4,5; Gal 5,13; Rom 12,10; Fil 2,3.

264. JERICHO NEREGYS

(plg. Nr. 96)

Mt 20,29-34

29 Jiems išeinant iš Jericho, paskui Jėzų sekė didelė minia. 30 Pakelėje sėdėjo du neregiai. Išgirdę praeinant Jėzų, jie ėmė šaukti: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų!" 31 Minia draudė juos, kad tylėtų. Bet anie dar garsiau šaukė: „Viešpatie, Dovydo Sūnau, pasigailėk mūsų!" 32 Jėzus sustojo, pasišaukė juos ir paklausė:

„Ko norite, kad jums padaryčiau?" 33 Neregiai sako jam: „Viešpatie, kad atsivertų mūsų akys". 34 Pasigailėjęs Jėzus palietė jų akis; jie tučtuojau praregėjo ir nusekė paskui jį.

Mt 9,27-31

27 Jėzui išeinant, du neregiai sekė įkandin ir šaukė: „Pasigailėk mūsų, Dovydo Sūnau!"

28 Kai jis pasiekė namus, neregiai užėjo pas jį. Jėzus paklausė: „Ar tikite, kad aš galiu jus pagydyti?" Šie atsakė: „Taip, Viešpatie!" 29 Tada jis palietė jų akis ir tarė: „Tebūnie jums, kaip tikite". 30 Ir atsivėrė jiems akys. Jėzus prigrasė: „Žiūrėkite, kad niekas nesužinotų!" 31 Tačiau tie išėję išgarsino jį po visą tą kraštą.

Mt 9,22 (Nr. 95)

Mk 10,46-52

46 Taip jie ateina į Jerichą. O iškeliaujant jam su mokiniais ir gausinga minia iš Jericho, aklas elgeta Bartimiejus (Timiejaus sūnus) sėdėjo prie kelio. 47 Išgirdęs, jog čia Jėzus Nazarėnas, jis pradėjo garsiai šaukti: „Dovydo Sūnau, Jėzau, pasigailėk manęs!" 48 Daugelis jį draudė, kad nutiltų, bet jis dar garsiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!" 49 Jėzus sustojo ir tarė: „Pašaukite jį". Žmonės pašaukė neregį, sakydami: „Nenusimink! Kelkis, jis tave šaukia". 50 Tasai, nusimetęs apsiaustą, pašoko ir pribėgo prie Jėzaus. 51 Jėzus prabilo į jį: „Ko nori, kad tau padaryčiau?" Neregys atsakė: „Rabuni*, kad praregėčiau!" 52 Tuomet Jėzus jam tarė: „Eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave". Jis tuoj pat praregėjo ir nusekė paskui Jėzų keliu.

Mk 5,34 (Nr. 138)
Mk 8,22-26 (Nr. 156)
Jn 9,1-7 (Nr. 248)

Lk 18,35-43

35 Kai Jėzus prisiartino prie Jericho, šalia kelio sėdėjo neregys elgeta. 36 Išgirdęs praeinančią minią, jis paklausė, kas tai būtų. 37 Jam pasakė, jog praeinąs Jėzus Nazarietis. 38 Tuomet neregys ėmė šaukti: „Jėzau, Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!" 39 Ėję priešakyje draudė jį, kad tylėtų, bet tas dar garsiau šaukė: „Dovydo Sūnau, pasigailėk manęs!" 40 Jėzus sustojo ir liepė jį atvesti.
Jam prisiartinus, Jėzus paklausė: 41 „Ko nori, kad tau padaryčiau?" 42 Šis atsakė: „Viešpatie, kad praregėčiau!" Jėzus tarė: „Regėk! Tavo tikėjimas išgelbėjo tave". 43 Tas bemat praregėjo ir nulydėjo jį, garbindamas Dievą. Tai matydami, visi žmonės šlovino Dievą.

Lk 8,48 (Nr. 138)

Lk 7,50 (Nr. 114)
Lk 17,19 (Nr. 233)

Jn

---

* *Aram. „mano Mokytojau".*

Mk 10,46 plg.: Mt 12,22; Mk 3,17; 7,11.34; 14,36. **Mk 10,47 plg.:** Mt 12,23; 15,22; 21,9.15; Mk 11,10; 12,35; Lk 20,41. **Mk 10,48 plg.:** Mt 19,13. **Mk 10,50 plg.:** 2Kar 7,15. **Mk 10,51:** Jn 20,16. **Mk 10,52 plg.:** Apd 14,9. **Mt 9,29:** Mt 8,13; 15,28. **Mt 9,30:** Mt 8,4; 12,16; Mk 1,34.43s; 3,12; 5,43; 7,36; 8,26.30; 9,9; Lk 5,14; 8,56; 8,21; Mt 1,43; 14,5; Jn 11,33.38. **Lk 18,43 plg.:** Lk 5,25s; 7,16; 9,43; 13,13; 17,15; 23,47; 19,37.

265. MUITININKAS ZACHIEJUS

Mt

Mk

Mt 9,9-13; Mk 2,13-17; Lk 5,27-32 (Nr. 44)

Mt 18,11: *Įterpiama kai kuriuose rankr.: „Žmogaus Sūnus atėjo gelbėti, kas buvo pražuvę“.*

Lk 19,1-10

1 Atvykęs į Jerichą, Jėzus ėjo per miestą.
2 Ten buvo žmogus, vardu Zachiejus,
muitininkų viršininkas ir turtuolis. 3 Jis troško
pamatyti Jėzų, koks jis esąs, bet negalėjo per
minią, nes pats buvo žemo ūgio. 4 Zachiejus
užbėgo priekin ir įlipo į šilkmedį, kad galėtų jį
pamatyti, nes jis turėjo tenai praeiti. 5
Atėjęs į tą vietą ir pažvelgęs aukštyn, Jėzus
tarė: „Zachiejau, greit lipk žemyn! Man reikia
šiandien apsilankyti tavo namuose“. 6 Šis
skubiai nulipo ir su džiaugsmu priėmė jį. 7 Tai
matydami, visi murmėjo: „Pas nusidėjėlį
nuėjo į svečius?“ 8 O Zachiejus atsistojęs
prabilo į Viešpatį: „Štai, Viešpatie, pusę savo
turto atiduodu vargšams ir, jei ką nors
nuskriaudžiau, grąžinsiu keturgubai“. 9 Jėzus
tarė: „Į šiuos namus šiandien atėjo
išganymas, nes ir jis yra Abraomo palikuonis.
10 Žmogaus Sūnus atėjo ieškoti ir gelbėti, kas
buvo pražuvę*“.

Jn

Lk 19,2: Lk 3,2; 7,34; 18,15. **Lk 19,6:** Lk 15,5. **Lk 19,7:** Lk 5,30; 15,2. **Lk 19,8:** Lk 16,1ss; 18,22; Iš 22,1-4; Sk 5,6ss; 2Sam 12,6. **Lk 19,9:** Ez 34,16; Lk 15,4-7; Mt 18,12-14; Lk 9,56; Jn 3,17; 1Tim 1,15. **Lk 19,10:** Mt 10,6; Lk 5,32; Ez 34.

266. PALYGINIMAI APIE TALENTUS IR MINAS

(= Nr. 299)

Mt 25,14-30

[14] „Bus taip, kaip atsitiko vienam žmogui, kuris, iškeliaudamas į svetimą šalį, pasišaukė tarnus ir pavedė jiems savo turtą. [15] Vienam jis davė penkis talentus, kitam du, trečiam vieną – kiekvienam pagal jo gabumus – ir iškeliavo.

[16] Tas, kuris gavo penkis talentus, tuojau nuėjęs ėmė verstis ir pelnė kitus penkis. [17] Taip pat tas, kuris gavo du talentus, pelnė kitus du. [18] O kuris buvo gavęs vieną, nuėjo, iškasė duobę ir paslėpė šeimininko pinigus. [19] Praslinkus nemaža laiko, anų tarnų šeimininkas grįžo ir pradėjo daryti su jais apyskaitą. [20] Atėjo tas, kuris buvo gavęs penkis talentus; jis atnešė kitus penkis ir tarė: 'Šeimininke, davei man penkis talentus, štai aš pelniau kitus penkis'. [21] Šeimininkas atsakė: 'Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!' [22] Taip pat tas, kuris buvo gavęs du talentus, atėjęs pasakė: 'Šeimininke, davei man du talentus, štai aš pelniau kitus du'. [23] Šeimininkas tarė: 'Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!' [24] Prisiartinęs tasai, kuris buvo gavęs vieną talentą, sakė: 'Šeimininke, aš žinojau, kad tu – žmogus kietas: pjauni, kur nesėjai, renki, kur nebarstei. [25] Pabijojęs nuėjau ir paslėpiau tavo talentą žemėje. Va, imk, kas tavo'. [26] Šeimininkas jam atsakė: 'Blogasis tarne, tinginy! Tu žinojai, kad aš pjaunu, kur nesėjau, renku, kur nebarsčiau. [27] Taigi tau reikėjo leisti mano pinigus į apyvartą, ir sugrįžęs aš būčiau gavęs juos su palūkanomis. [28] Todėl atimkite iš jo talentą ir atiduokite tam, kuris turi dešimt talentų. [29] Kiekvienam, kas turi, bus duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi. [30] Šitą netikusį tarną išmeskite į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas".

Mk

Mt 24,45-47; Lk 12,42-44 (Nr. 203)
Mt 13,12; Mk 4,25; Lk 8,18 (Nr. 125)

***Mk 13,34:** „Bus kaip su žmogumi, kuris iškeliavo svetur, paliko namus ir davė tarnams įgaliojimus, kiekvienam paskyręs darbą, o durininkui įsakė budėti".*

Lk 19,11-27

[11] Jiems klausantis, Jėzus kalbėjo toliau ir pasakė palyginimą. Mat jis buvo netoli Jeruzalės, ir žmonės manė, jog netrukus turinti apsireikšti Dievo karalystė.
[12] Tad jis kalbėjo: „Vienas didžiūnas iškeliavo į tolimą šalį gauti karaliaus sosto, o vėliau turėjo sugrįžti atgal. [13] Jis pasišaukė dešimt tarnų, padalijo jiems dešimt minų ir tarė: 'Verskitės, kol sugrįšiu'.

[14] Piliečiai nekentė jo ir nusiuntė iš paskos pasiuntinius pareikšti: 'Mes nenorime, kad šitas mus valdytų'.

[15] Gavęs karalystę, jis sugrįžo ir liepė pašaukti tarnus, kuriems buvo davęs pinigų, norėdamas sužinoti, kiek kuris uždirbo. [16] Atėjo pirmasis ir tarė: 'Valdove, tavo mina man pelnė dešimt minų'. [17] Jis atsakė: 'Gerai, stropusis tarne! Kadangi pasirodei patikimas mažuose dalykuose, tu gauni valdyti dešimt miestų'. [18] Atėjo antrasis ir pareiškė: 'Valdove, tavo mina man laimėjo penkias minas'.
[19] Ir šitam jis pasakė: 'Tu valdyk penkis miestus'.

[20] Atėjo dar vienas ir tarė: 'Valdove, štai tavo mina, kurią laikiau suvyniotą į skepetą. [21] Aš bijojau tavęs, nes esi žmogus griežtas: imi nepadėjęs ir pjauni nepasėjęs'.
[22] Jis atsiliepė: 'Netikęs tarne! Aš tave teisiu tavo paties žodžiais. Tu žinojai, kad aš griežtas žmogus: imu, ko nepadėjau, ir pjaunu, ko nesėjau. [23] Tai kodėl neleidai mano pinigų apyvarton, kad sugrįžęs išreikalaučiau su palūkanomis?'
[24] Aplinkiniams jis tarė: 'Atimkite iš jo miną ir atiduokite tam, kuris turi dešimt minų'. [25] Tie sakė: 'Valdove, bet anas jau turi dešimt minų!' [26] Jis tarė: 'Aš sakau jums: kiekvienam, kas turi, bus pridėta, o iš neturinčio bus atimta net ir tai, ką turėjo.
[27] Mano priešus, nenorėjusius, kad būčiau jų karalius, atveskite čionai ir nugalabykite mano akyse!'"

Jn

Lk 19,11: Lk 24,21; Apd 1,6; 6,13. **Lk 19,14:** Mt 21,38. **Mt 25,14s:** Mt 24,45-47; Rom 12,3.6s; 1Kor 7,7; 12,4-31. **Mt 25,19:** Mt 18,23; 24,48; 25,5. **Mt 25,21 plg.:** Lk 16,10-12; Hbr 12,2. **Mt 25,27 plg.:** Mk 11,15; Lk 16,5. **Lk 19,27:** Lk 12,46s; 1Sam 15,33; 1Kor 15,25; Apr 19,15. **Mt 25,28s:** Pat 9,9; Mt 13,12. **Mt 25,30:** Mt 8,12; 13,42-50; 22,13; 24,51; Lk 13,28.

267. PATEPIMAS BETANIJOJE

(= Nr. 114 ir 306)

Mt 26,6-13

6 Kai Jėzus viešėjo Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose, 7 atėjo moteris,

alebastriniu brangaus kvapiojo aliejaus indu nešina ir jam sėdinčiam prie stalo išpylė ant galvos.

8 Tai pamatę, mokiniai pasipiktino ir kalbėjo: „Kam toks eikvojimas? 9 Juk buvo galima aliejų brangiai parduoti ir išdalyti pinigus vargšams“.

10 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Kam skaudinate moterį?! Ji man padarė gerą darbą! 11 Vargšų jūs visuomet turite šalia savęs, o mane – ne visuomet.

12 Išpildama aliejų ant mano kūno, ji tai padarė mano laidotuvėms. 13 Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama ši Evangelija, ir jos atminimui bus pasakojama, ką yra padariusi“.

Mt 6,22 (Nr. 95)
Mt 9,29-30 (Nr. 96)

Mk 14,3-9

3 Jėzui esant Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose, ir sėdint už stalo, atėjo moteris su alebastriniu indeliu, pilnu brangaus gryno nardo tepalo. Pradaužusi indelį, ji išpylė tepalą Jėzui ant galvos.

4 Kai kurie ten esantys susierzino ir kalbėjo vienas kitam: „Kam tas tepalo eikvojimas?! 5 Juk jį buvo galima parduoti daugiau negu už tris šimtus denarų ir pinigus išdalyti vargšams!“ Taip jie murmėjo prieš tą moterį.

6 Bet Jėzus atsiliepė: „Palikite ją ramybėje! Kam ją skaudinate? Ji man padarė gerą darbą. 7 Vargšų jūs visuomet turite šalia savęs ir, kada tik panorėję, galite jiems gera daryti, o mane turėsite ne visuomet. 8 Ji padarė, ką galėjo.
Ji iš anksto patepė mano kūną laidotuvėms. 9 Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama Evangelija, bus ir jos atminimui pasakojama, ką ji yra man padariusi“.

Mk 5,34 (Nr. 138)
Mk 10,52 (Nr. 264)

Lk 7,36-50*

36 Vienas fariziejus užsiprašė Jėzų pietų. Atėjęs į fariziejaus namus, jis sėdo prie stalo. 37 Ir štai moteris, kuri buvo žinoma mieste nusidėjėlė, patyrusi, kad jis fariziejaus namuose, atsinešė alebastrinį indą kvapaus tepalo ir, 38 verkdama priėjusi iš užpakalio prie jo kojų, ėmė laistyti jas ašaromis, šluostyti savo galvos plaukais, bučiavo jo kojas ir tepė jas tepalu.
39 Tai matydamas fariziejus, kuris buvo Jėzų pasikvietęs, samprotavo pats vienas: „Jeigu šitas būtų pranašas, jis žinotų, kas tokia ši moteris, kuri jį paliečia, – kad ji nusidėjėlė!“

40 O Jėzus prabilo: „Simonai, turiu tau ką pasakyti“. Tas atsiliepė: „Sakyk, Mokytojau!“
41 „Skolintojas turėjo du skolininkus. Vienas buvo skolingas penkis šimtus denarų, o kitas – penkiasdešimt. 42 Jiems neturint iš ko atiduoti, jis dovanojo abiem. Katras labiau jį mylės?“ Simonas atsakė: „Manau, jog tasai, kuriam daugiau dovanota“. Jėzus tarė: „Teisingai nusprendei“.

44 Ir, atsisukęs į moterį, jis tarė Simonui: „Matai šitą moterį? Aš atėjau į tavo namus, tu nedavei man vandens kojoms nusimazgoti, o ji suvilgė jas ašaromis ir nušluostė savo plaukais. 45 Tu manęs nepabučiavai, o ji, vos man atėjus, nesiliauja bučiavusi man kojų. 46 Tu aliejumi man galvos nepatepei, o ji tepalu patepė man kojas. 47 Todėl aš tau sakau: jai atleidžiama daugybė jos nuodėmių, nes ji labai pamilo. Kam mažai atleista, tas menkai myli“. 48 O jai tarė: „Atleidžiamos tau nuodėmės“. 49 Sėdintieji kartu už stalo pradėjo svarstyti: „Kas gi jis toks, kad net ir nuodėmes atleidžia?!“ 50 O jis dar tarė moteriai: „Tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Eik rami!“

Lk 10,38-42 (Nr. 164)
Lk 17,19 (Nr. 233)
Lk 8,48 (Nr. 138)
Lk 18,42 (Nr. 264)

Jn 12,1-8

1 Šešioms dienoms belikus iki Velykų, Jėzus atėjo į Betaniją, kur gyveno jo prikeltasis iš numirusių Lozorius. 2 Ten buvo jam iškeltos vaišės. Morta tarnavo, o Lozorius kartu su svečiais vaišinosi prie stalo. 3 Paėmusi svarą brangių tepalų iš gryno nardo, Marija patepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. Namai pakvipo tepalais.
4 Vienas jo mokinys – Judas Iskariotas, kuris turėjo jį išduoti, pasakė: 5 „Kodėl to tepalo neparduota už tris šimtus denarų ir pinigų neatiduota vargšams?!“ 6 Jis taip sakė ne kad jam būtų rūpėję vargšai, bet kad pats buvo vagis ir, turėdamas rankose kasą, grobstė įplaukas.

7 O Jėzus tarė: „Palik ją ramybėje. Ji tai laikė mano laidotuvių dienai. 8 Vargšų jūs visada turite šalia savęs, o mane ne visuomet turėsite“.

Jn 11,2 (Nr. 259)
Jn 7,59-8,11 (Nr. 242)

Mt 26,6 plg: Mt 21,17; Lk 11,37; 14,1; Mk 1,40; Lk 17,12. **Jn 12,1:** Jn 11,1-44. **Jn 12,2:** Lk 10,38ss. **Jn 12,3:** Jn 11,2. **Mt 26,7 plg.:** Ps 23,5. **Jn 12,4:** Jn 6,64.71; 13,11. **Lk 7,39:** Mt 16,14; 21,11.46; Mk 6,15; Lk 7,16; 24,19; Jn 4,19; Lk 22,64; Apd 5,9; 1Kor 14,24s. **Mk 14,5:** Mt 9,30; Mk 1,43; Jn 11,33.38. **Jn 12,6:** Jn 13,29; 2Met 24,8ss. **Lk 7,41:** Mt 18,23ss; 25,14ss; Lk 16,1ss; 19,12ss. **Lk 7,42:** Kun 25,8-17. **Lk 7,43:** Lk 10,28; 20,21. **Mt 26,10 plg.:** Mt 12,5; 16,8; 22,18; Lk 11,7; 18,5; Gal 6,17. **Mt 26,11 plg.:** Įst 15,11; Mk 2,19. **Lk 7,44b:** Pr 18,4; 19,2; 24,32; 43,24; 1Sam 25,41; Jn 13,5ss; 1Tim 5,10. **Lk 7,45:** 2Sam 15,5 ir t.t.; Mt 26,48; Apd 20,37; 1Kor 16,20; 2Kor 13,12; 1Tes 5,26; 1Pt 5,14. **Lk 7,46:** Ps 133,2; 23,5. **Mt 26,12 plg.:** Mk 16,1. **Mt 26,13 plg.:** Mt 24,14; 28,19; Mk 13,10; 16,15; Sir 50,6. **Lk 7,48:** Mt 9,2; Mk 2,5; Lk 5,20. **Lk 7,49:** Lk 5,21; Jn 5,12; Mk 2,6s. **Lk 7,50:** 1Sam 1,17.

* *Neaišku, ar įvykis, aprašytas Lk 7,36-50 yra skirtingas nuo kitose trijose Evangelijose aprašytojo (Bible de Jérusalem).*

268. KETINIMAS NUŽUDYTI LOZORIŲ

Mt	Mk	Lk	**Jn 12,9-11**
			[9] Daug žydų sužinojo jį tenai esant ir atėjo ne tik dėl Jėzaus, bet taip pat pamatyti Lozoriaus, kurį jis prikėlė iš numirusių. [10] Aukštieji kunigai dabar nusprendė nužudyti ir Lozorių, [11] nes daugybė žydų per jį atsitraukė nuo jų ir įtikėjo Jėzų.

Jn 12,9: Jn 11,19. **Jn 12,11:** Jn 2,23; 7,31; 8,30; 10,42; 11,45; 12,42.

XIII. VEIKLA JERUZALĖJE

269. ĮŽENGIMAS Į JERUZALĘ

Mt 21,1-9

1 Kai jie prisiartino prie Jeruzalės ir atėjo į Betfagę prie Alyvų kalno, Jėzus pasiuntė du mokinius, 2 tardamas: „Eikite į priešais esantį kaimą ir tuojau rasite pririštą asilę su asilaičiu. Atriškite ir atveskite juos man. 3 O jeigu kas imtų dėl to teirautis, atsakykite: 'Jų reikia Viešpačiui', ir iš karto juos paleis".

4 Tai įvyko, kad išsipildytų pranašo žodžiai:
5 *Pasakykite Siono dukteriai: štai atkeliauja tavo karalius. Jis romus, jis joja ant asilės, lydimas asilaičio, nešulinio gyvulio jauniklio*.*
6 Mokiniai nuėjo ir padarė, kaip Jėzaus buvo įsakyta.

7 Jie atvedė asilę su asilaičiu, apdengė juos savo apsiaustais, o Jėzus užsėdo ant viršaus. 8 Didžiausia minia tiesė drabužius jam ant kelio. Kiti kirto ir klojo ant kelio medžių šakas. 9 Iš priekio ir iš paskos einančios minios šaukė:

„*Osana* Dovydo Sūnui! *Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu*!

Osana aukštybėse!"**

Mk 11,1-10

1 Prisiartinęs prie Jeruzalės pro Betfagę ir Betaniją, ties Alyvų kalnu, Jėzus pasiuntė du savo mokinius, 2 tardamas: „Eikite į kaimą, kurį matote, ir, vos įžengę į jį, rasite pririštą asilaitį, kuriuo dar niekas iš žmonių nėra jojęs. Atriškite jį ir atveskite. 3 Jeigu kas nors paklaustų: 'Ką čia darote?' – atsakykite: 'Jo reikia Viešpačiui; jis netrukus jį sugrąžins'".

4 Nuėję juodu rado pakelėje asilaitį, pririštą prie vartų, ir atrišo jį. 5 Kai kurie iš ten stovinčių klausė: „Ką jūs darote, kam tą asilaitį atrišate?" 6 O jie atsakė, kaip Jėzus buvo jiems liepęs, ir tie leido jį vestis. 7 Jie atveda asilaitį pas Jėzų, apdengia jį savo apsiaustais, ir Jėzus užsėda ant jo. 8 Daugybė žmonių tiesė ant kelio savo drabužius, kiti klojo žalias šakeles, nukirstas laukuose. 9 Priekyje ir iš paskos einantys šaukė:
„*Osana*! 10 *Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu*! Šlovė besiartinančiai mūsų tėvo Dovydo karalystei!
Osana aukštybėse!"**

Lk 19,28-40

28 Tai pasakęs, Jėzus visų priekyje leidosi į Jeruzalę. 29 Prisiartinęs prie Betfagės ir Betanijos ties vadinamuoju Alyvų kalnu, jis pasiuntė du mokinius 30 ir jiems pasakė: „Eikite į kaimą, kurį štai matote, ir, vos įėję, rasite pririštą asilaitį, kuriuo dar joks žmogus nėra jojęs. Atriškite jį ir atveskite. 31 O jeigu kas paklaustų: 'Kam jį atrišate?' – atsakykite: 'Jo reikia Viešpačiui'".

32 Pasiųstieji nuėjo ir rado, kaip jiems buvo nurodyta. 33 Atrišant asilaitį, savininkai klausė: „Kam atrišate asilaitį?" 34 Mokiniai atsakė: „Jo reikia Viešpačiui". 35 Jie atvedė asilaitį pas Jėzų, apdengė savo apsiaustais ir užsodino Jėzų ant viršaus. 36 Jam jojant, žmonės tiesė ant kelio drabužius. 37 Besiartinant prie Alyvų kalno šlaito, visas mokinių būrys pradėjo džiaugsmingai ir skardžiai šlovinti Dievą už visus stebuklus, kuriuos jie buvo regėję. 38 Jie šaukė:

„*Garbė* karaliui, *kuris ateina Viešpaties vardu*!**
Ramybė danguje, šlovė aukštybėse!"

Jn 12,12-19

12 Rytojaus dieną gausiai susirinkusi į šventes minia sužinojo, kad Jėzus ateinąs į Jeruzalę.

13 Žmonės pasiėmė palmių šakų ir išėjo jo pasitikti, garsiai šaukdami:

„*Osana! Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu,*** – *Izraelio Karaliui*!"

* *Iz 62,11*
** *Ps 118,25-26*

Mt

(21,14-16) 14 *Šventykloje susirinko prie jo aklų ir raišų, ir jis išgydė juos.* 15 *Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai, pamatę stebuklus, kuriuos jis padarė, ir vaikus, šaukiančius šventykloje:* „Osana Dovydo Sūnui!" – 16 *įpyko ir prikišo jam: „Ar girdi, ką jie sako?" Jėzus atsiliepė: „Girdžiu. Argi niekada nesate skaitę:* Iš vaikų ir kūdikių lūpų parengei sau gyrių?*** "

Mk

Lk

39 Kai kurie fariziejai iš minios jam šaukė: „Mokytojau, sudrausk savo mokinius!" 40 Jis atsakė jiems: „Sakau jums, jei šitie tylės, akmenys šauks!"

Jn

14 Jėzus, gavęs asiliuką, užsėdo ant jo, kaip parašyta: 15 *Nebijok, Siono kalno dukterie: štai atvyksta tavo karalius, jis joja ant asilaičio!***** 16 Iš pradžių mokiniai šito nesuprato, bet, kai Jėzus buvo pašlovintas, atsiminė, kad tai buvo apie jį parašyta ir jie buvo jam tai padarę. 17 Taigi dabar liudijo apie jį minia, buvusi su juo, kai jis pašaukė Lozorių iš kapo ir prikėlė iš numirusių. 18 Žmonės todėl ir išėjo jo pasitikti, kad buvo girdėję jį padarius tą ženklą.

19 O fariziejai kalbėjo vieni kitiems: „Žiūrėkite, jūs nieko negalite padaryti. Štai visas pasaulis eina paskui jį!"

*** *Ps 8,3*

Mt 23,37-39; Lk 13,34-35 (Nr. 213)

**** *Iz 40,9*

Lk 19,28: Lk 9,51; Mk 10,32. **Mt 21,1 plg.:** Zch 14,4; Ez 11,23; 1Sam 15,30ss; 24,50s; Apd 1,11s; Mk 11,1s; 14,3. **Mt 21,2 plg.:** Mt 26,18s; Mk 14,13-16; Lk 22,8.10-13; 23,53; Pr 49,11; Zch 9,9; Sk 19,2; Įst 15,19; 21,3; 1Sam 6,7. **Mk 11,3:** 1Sam 10,2ss; Mk 13,35. **Mt 21,5:** Iz 62,11; Zch 9,9; 2,14; Sof 3,14ss; Iz 35,4; 40,9ss; Pr 49,11; Jer 46,27s; Mt 11,29. **Mt 21,7 plg.:** Kun 23,40; 1Kar 1,33; 2Kar 9,13; 2Mak 10,6s. **Mt 21,8 plg.:** Pr 14,17-20; Iš 15,20s; Ts 11,34; 2Kar 9,13; 1Sam 18,6; 1Mak 13,51. **Jn 12,13:** 1Mak 13,51; Gg 7,9; Apr 7,9. **Mt 21,9 plg.:** Mt 23,39; Lk 18,43; Ps 118,25s; 12,2; 20,10; 28,9; 60,7; 108,7; 1Sam 17,45; Iz 57,15; Mt 11,3; Lk 1,32; Jn 11,27; 2Sam 7,12ss; 14,4; 2Kar 6,26; 149,1; Mt 9,27; 12,23; 20,30ss; Sof 3,15; Jn 6,15; Lk 2,14; 19,38; Mt 23,39=Lk 13,35. **Mk 11,10:** Sir 44,49; Iz 22,21s; 9,6; Apd 2,29; 4,25; Mt 20,20s; Apd 1,6; 148,1. **Jn 12,15:** Iz 40,9; 44,2; Zch 9,9. **Jn 12,16:** Jn 2,22; 20,9; 7,39; 14,26; Lk 24,45. **Lk 19,40:** Hab 2,11.

270. VERKSMAS DĖL JERUZALĖS

Mt	Mk	Lk 19,41-44	Jn
		41 Prisiartinęs prie Jeruzalės ir išvydęs miestą, Jėzus verkė jo ir sakė: 42 „O kad tu šiandien suprastum, kas tau atneša ramybę! Deja, tai paslėpta nuo tavo akių. 43 Tu sulauksi dienų, kai tavo priešai apjuos tave pylimu, apguls iš visų pusių ir suspaus tave; 44 jie parblokš ant žemės tave ir tavo vaikus su tavimi ir nepaliks tavyje akmens ant akmens, nes tu nepažinai savo aplankymo meto“.	

Mt 24,15-16; Mk 13,14; Lk 21,20-22 (Nr. 290)
Mt 24,2; Mk 13,2; Lk 21,5-6 (Nr. 287)

Lk 19,41: 2Kar 8,11ss; Jer 9,1; 13,17; 14,17 ir t.t.; Lk 23,28; Jn 11,35; Rd 1-5. **Lk 19,42:** Jer 15,5; Ps 147,3 (LXX); 122,7; Lk 8,10; 23,34; Apd 3,17; 13,27; 17,30; Lk 9,45. **Lk 19,43:** Iz 29,3; Ez 4,1-3; Lk 21,20. **Lk 19,44:** Nah 3,10; Oz 14,1; Ps 137,9; 2Sam 17,13; Ag 2,15; Mch 3,12; Jer 26,18s; 6,15 (LXX); 2Pt 2,12.

271. PREKIAUTOJŲ IŠVAIKYMAS IR SUGRĮŽIMAS Į BETANIJĄ

(plg. Nr. 25 ir 273)

Mt 21,10-17	Mk 11,11.*15-17*	Lk 19,45-46	Jn
10 Jam įžengus į Jeruzalę, sujudo visas miestas ir klausinėjo: „Kas jis toksai?“ 11 O minios kalbėjo: „Tai pranašas Jėzus iš Galilėjos Nazareto“.	11a Taip Jėzus įžengė į Jeruzalę ir į šventyklą.		
12 Įėjęs į šventyklą, Jėzus išvarė visus parduodančius ir perkančius šventykloje, išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus	*15 Ir jie ateina į Jeruzalę. Įėjęs į šventyklą, Jėzus ėmė varyti laukan parduodančius ir perkančius šventykloje. Jis išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus 16 ir neleido nešti rakandų per šventyklą.*	45 Įžengęs į šventyklą, Jėzus pradėjo varyti laukan prekiautojus.	
13 ir tarė jiems: „Parašyta: *Mano Namai vadinsis maldos namai*, o jūs pavertėte juos *plėšikų lindyne*!“	*17 Jis mokė ir skelbė: „Argi neparašyta:* Mano Namai vadinsis maldos namai visoms tautoms! *O jūs pavertėte juos* plėšikų lindyne“.	46 Jis sakė jiems: „Parašyta: *Mano namai turi būti maldos namai*, o jūs pavertėte juos *plėšikų lindyne*“.	
14 Šventykloje susirinko prie jo aklų ir raišų, ir jis išgydė juos. 15 Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai, pamatę stebuklus, kuriuos jis padarė, ir vaikus, šaukiančius šventykloje: „*Osana* Dovydo Sūnui!“ – 16 įpyko ir prikišo jam: „Ar girdi, ką jie sako?“ Jėzus atsiliepė: „Girdžiu. Argi niekada nesate skaitę: *Iš vaikų ir kūdikių lūpų parengei sau gyrių?*“		*(19,39-40) 39 Kai kurie fariziejai iš minios jam šaukė: „Mokytojau, sudrausk savo mokinius!“ 40 Jis atsakė jiems: „Sakau jums, jei šitie tylės, akmenys šauks!“*	
17 Ir, palikęs juos, jis išėjo iš miesto į Betaniją ir ten apsinakvojo.	11b Viską apžiūrėjęs, kadangi buvo jau vakaro valanda, jis su Dvylika išėjo į Betaniją.	*(21,37) Taip Jėzus dienomis mokydavo šventykloje, o naktis praleisdavo vadinamajame Alyvų kalne.*	

Jn 2,13-17 (Nr. 273)

Mt 21,10 plg.: Mt 2,3; 28,4. **Mt 21,11:** Įst 18,15; Jn 6,14; 7,40; Mt 16,14; Mk 6,15; Lk 7,16; 24,19; Jn 7,52 ir t.t. **Mt 21,12 plg:** Mal 3,1; Zch 14,21; Oz 9,15; Jn 2,15s; 6,37; 9,34; 12,31; Kun 12,8; 14,22; 15,14.29; Lk 2,24; Mt 12,6. **Mt 21,13 plg.:** Iz 56,7; Jer 7,11; Zch 14,21; Iz 60,7; Jer 7,21-23; Am 5,21-24; Mch 6,6-8. **Mt 21,14:** Kun 21,18s; 2Sam 5,8 (LXX); Oz 6,6 (Mt 9,13; 12,7). **Mt 21,15:** Jn 12,17-19; Ps 118,25; Mt 21,9. **Mt 21,16:** Ps 8,3 (LXX); Mt 11,25. **Lk 19,40:** Hab 2,11.

272. PASMERKTAS FIGMEDIS

Mt 21,18-19	Mk 11,12-14	Lk	Jn
[18] Anksti rytą, grįždamas į miestą, Jėzus pasijuto alkanas. [19] Pamatęs pakelėje vieną figmedį,	[12] Rytojaus dieną, jiems keliaujant iš Betanijos, Jėzus buvo alkanas. [13] Iš tolo pamatęs sulapojusį figmedį, jis priėjo pažiūrėti, gal ką ant jo ras.		
priėjo prie jo, bet nieko nerado, vien tik lapus.	Tačiau, atėjęs prie medžio, jis nerado nieko, tiktai lapus, nes buvo dar ne figų metas.		
Ir tarė: „Tegul per amžius ant tavęs nemegs vaisiai!“	[14] Tuomet jis tarė medžiui: „Tegul per amžius niekas nebevalgys tavo vaisiaus!“ Jo mokiniai tai girdėjo.		
Ir figmedis bemat nudžiūvo.			

Mt 21,10-22; Mk 11,20-26 (Nr. 275)
Lk 13,6-9 (Nr. 207)
Jer 8,13
Mch 7,1s
Pr 3,22

Mt 21,19 plg.: Įst 8,8; Sk 13,23; 20,5; 2Kar 18,31=Iz 36,16; 1Kar 4,25; 1Mak 14,12; Mch 4,4; Zch 3,10; Pr 3,7; Jl 1,12; Ps 105,33; Jer 5,17; Oz 2,14; Am 4,9; Iz 34,4; Oz 9,10.16; Hab 3,17; Iz 5,1-7; Jer 24,1-10; Am 8,1-3; Nah 3,12 Iz 28,3s; Mk 11,20; 1,15; 12,2; 13,33; 10,30; 4,7s.29; 12,2.

273. ŠVENTYKLOS APVALYMAS

(= Nr. 25A)

Mt 21,12-13	Mk 11,15-17	Lk 19,45-46	Jn 2,13-17
			[13] Artėjant žydų Velykoms, Jėzus nukeliavo į Jeruzalę.
[12] Įėjęs į šventyklą, Jėzus išvarė visus parduodančius ir perkančius šventykloje, išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus	[15] Ir jie ateina į Jeruzalę. Įėjęs į šventyklą, Jėzus ėmė varyti laukan parduodančius ir perkančius šventykloje. Jis išvartė pinigų keitėjų stalus bei karvelių pardavėjų suolus [16] ir neleido nešti rakandų per šventyklą.	[45] Įžengęs į šventyklą, Jėzus pradėjo varyti laukan prekiautojus.	[14] Šventykloje jis rado prekiaujančių jaučiais, avimis, balandžiais ir prisėdusių pinigų keitėjų. [15] Susukęs iš virvučių rimbą, jis išvijo visus juos iš šventyklos, išvarė avis ir jaučius, išbarstė keitėjų pinigus, išvartė jų stalus. [16] Karvelių pardavėjams jis pasakė:
[13] ir tarė jiems: „Parašyta: *Mano Namai vadinsis maldos namai**, o jūs pavertėte juos *plėšikų lindyne***!“	[17] Jis mokė ir skelbė: „Argi neparašyta: *Mano Namai vadinsis maldos namai visoms tautoms**! O jūs pavertėte juos *plėšikų lindyne***“.	[46] Jis sakė jiems: „Parašyta: *Mano namai turi būti maldos namai**, o jūs pavertėte juos *plėšikų lindyne***“.	„Pasiimkite savo paukščius ir iš mano Tėvo Namų nedarykite prekybos namų!“ [17] Jo mokiniai prisiminė, kad yra parašyta: *Uolumas dėl tavo Namų sugraus mane****.

* *Iz 56,7b*
** *Jer 7,11*
*** *Ps 69,9*

Jn 2,13: Jn 2,23; 6,4; 11,55; 12,1. **Mt 21,12 plg.:** Mal 3,1; Zch 14,21; Oz 9,15; Jn 2,15s; 6,37; 9,34; 12,31; Kun 12,8; 14,22; 15,14.29; Lk 2,24; Mt 12,6. **Mt 21,13 plg.:** Iz 56,7; Jer 7,11; Zch 14,21; **Iz** 60,7; Jer 7,21-23; Am 5,21-24; Mch 6,6-8. **Jn 2,16:** Lk 2,49. **Jn 2,17:** Ps 69,9s; Jn 15,25; 19,28; Pr 11,9; 15,3; Apd 1,20 ir t.t.

274. NUSPRENDŽIAMA JĖZŲ NUŽUDYTI

(plg. Nr. 260 ir 305)

Mt 26,1-5

1 Baigęs visas tas kalbas, Jėzus tarė savo mokiniams: 2 „Jūs žinote, kad po dviejų dienų bus Velykos*, ir Žmogaus Sūnus bus atiduotas nukryžiuoti“.
3 Tuomet aukštieji kunigai bei tautos seniūnai susirinko į rūmus vyriausiojo kunigo, kuris vadinosi Kajafas, 4 ir nusprendė suimti Jėzų klasta ir nužudyti. 5 Bet jie sakė: „Tik ne per šventes, kad liaudyje nekiltų sąmyšio“.

Mk 11,18-19

(14,1-2) 1 Iki Velykų ir Neraugintosios duonos šventės bebuvo likę pora dienų.*

Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai ieškojo būdo

klasta sugauti Jėzų ir nužudyti. 2 Bet jie sakė: „Tik ne per šventes, kad liaudyje nekiltų sąmyšio“.

18 Tai išgirdę, aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai tarėsi, kaip jį pražudyti. Jie mat bijojo Jėzaus, nes visi žmonės buvo pagauti jo mokslo.

19 Atėjus vakarui, Jėzus su mokiniais išėjo iš miesto.

Lk 19,47-48

(22,1-2) 1 Buvo arti Neraugintosios duonos šventė, vadinama Velykomis.*

2 Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai ieškojo būdo

nužudyti Jėzų, tačiau bijojo liaudies.

47 Ir jis kasdien mokė šventykloje. Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai bei tautos seniūnai svarstė, kaip jį pražudyti, 48 tačiau neišmanė, ko griebtis, nes visi žmonės tik ir klausėsi jo mokslo.
(21,37) Taip Jėzus dienomis mokydavo šventykloje, o naktis praleisdavo vadinamajame Alyvų kalne.

Jn 11,45-53

45 Daugelis žydų, kurie buvo atėję pas Mariją ir matė, ką Jėzus padarė, įtikėjo jį. 46 Bet kai kurie nuėjo pas fariziejus ir pranešė jiems, ką Jėzus padaręs. 47 Tuomet aukštieji kunigai ir fariziejai sušaukė teismo tarybą ir svarstė: „Ką darysime? Šitas žmogus daro daug stebuklų. 48 Jei taip jį paliksime, visi įtikės jį; ateis romėnai ir sunaikins šventąją vietą bei mūsų tautą“. 49 Vienas iš jų – Kajafas, tais metais vyriausiasis kunigas – jiems tarė: „Jūs nieko neišmanote 50 ir nepagalvojate, jog jums geriau, kad vienas žmogus mirtų už tautą, o ne visa tauta žūtų“. 51 Jis tai pasakė ne iš savęs, bet, būdamas tų metų vyriausiasis kunigas, pranašavo, jog Jėzui reikės mirti už tautą, 52 ir ne tik už tautą, bet tam, kad suburtų į vienybę išsklaidytuosius Dievo vaikus. 53 Nuo tos dienos jie buvo tvirtai pasiryžę jį nužudyti.

---

* *Velykos – šventė, ST vadinama Pascha (hebr.* pesaḥ*). Žr.* Iš 12,11 *ir kt.*

Jn 11,45: Jn 7,43; 9,16; 10,19; 2,23; 4,39; 7,31; 8,30; 10,42; 12,11.42. **Jn 11,47 plg.:** Apd 4,16. **Jn 11,48 plg.:** 2Mak 5,19; Apd 6,13; Jn 6,15; 12,13; 18,33; 19,12. **Mt 26,1:** Įst 31,1 (LXX). **Mt 26,2:** 1Kor 5,7; Mt 16,21; 17,22; 20,18s. **Jn 11,49 plg.:** Jn 18,13. **Jn 11,50:** Jn 1,12ss; 2Sam 20,1.20ss. **Jn 11,51:** Iš 28,30; Kun 8,8; Sk 27,21; Mk 13,27; 1Tes 4,17; 2Tes 2,1; Apr 21,2-4. **Jn 11,53:** Jn 5,18; 7,1.19.25.32.45; 8,40.59; 10,31; 11,8.16; Mt 26,4; Mt 12,14; 22,15; 27,1.7; Ps 9,28; 34,20; 51,2; 54,11; Pat 12,20; Jer 5,27.

275. NUDŽIŪVĘS FIGMEDIS

Mt 21,19b-22

[19b] Ir figmedis bemat nudžiūvo.
[20] Tai pamatę, mokiniai nustebo ir sakė: „Kaip galėjo tas figmedis taip ūmai nudžiūti?"
[21] Jėzus atsakė: „Iš tiesų sakau jums: jeigu turėtumėte tikėjimo ir nesvyruotumėte, ne tik galėtumėte taip padaryti su figmedžiu, bet pasakytumėte šitam kalnui: 'Pasikelk ir meskis į jūrą!' – ir taip atsitiktų.

[22] Visa, ko tikėdami melsite, – gausite".
(6,14-15) [14] *„Jeigu jūs atleisite žmonėms jų nusižengimus, tai ir jūsų dangiškasis Tėvas atleis jums.* [15] *O jeigu neatleisite žmonėms, tai nė jūsų Tėvas neatleis jūsų nusižengimų".*

Mt 5,23-24 (Nr. 55)

Mk 11,20-26

[20] Rytą eidami pro šalį, jie pamatė, kad figmedis nudžiūvęs iš pat šaknų.
[21] Prisiminęs Petras tarė Jėzui: „Rabi, štai figmedis, kurį tu prakeikei, nudžiūvo".
[22] Jėzus jiems atsakė: „Turėkite tikėjimą Dievu! [23] Iš tiesų sakau jums: kas pasakytų šitam kalnui: 'Pasikelk ir meskis į jūrą', ir savo širdyje nesvyruotų, bet tikėtų įvyksiant, ką sako, tai jam ir įvyktų.
[24] Todėl sakau jums: ko tik melsdamiesi prašote, tikėkite gausią, ir tikrai taip bus.
[26] Eidami melstis, atleiskite, jei turite ką nors prieš kitus, kad ir jūsų Tėvas danguje jums atleistų jūsų nusižengimus". [26]*

Lk

Jn

Mt 21,18-19; Mk 11,12-14 (Nr. 272)
Mt 17,20; Lk 17,6 (Nr. 163)
Jn 14,13-14 (Nr. 317)
Jn 15,7 (Nr. 320)
Jn 16,23 (Nr. 327)

* *Tik kai kuriuose rankr. įterpiama eil 26..*

Mt 21,21 plg.: Zch 14,4; Oz 9,16; Am 2,29; Job 18,16. **Mt 21,22 plg.:** Mt 7,7; 18,19; Lk 11,9-13; Rom 4,20; Jok 1,6; 1Kor 13,2. **Mt 6,14s plg.:** Mt 6,12; Lk 11,4; Sir 28,2; Mt 18,21ss; 5,25; Kol 3,13; Mt 6,8; 7,7-11; 18,19.

276. JĖZAUS ĮGALIOJIMAI

(= Nr. 25b)

Mt 21,23-27

23 Kai Jėzus atėjo į šventyklą ir pradėjo mokyti, prisiartino prie jo aukštųjų kunigų ir tautos seniūnų, kurie klausė: „Kokia galia tai darai? Kas tau davė šitą galią?“ 24 Jėzus atsakė: „Ir aš noriu paklausti jus vieno dalyko. Jei man atsakysite, ir aš pasakysiu, kieno įgaliotas tai darau. 25 Iš kur buvo Jono krikštas? Iš dangaus ar iš žmonių?“ Jie samprotavo: „Jei pasakysime – iš dangaus, jis mums prikiš: 'Tai kodėl juo netikėjote?' 26 O jei pasakysime – iš žmonių, reikės bijoti minios, nes visi laiko Joną pranašu“. 27 Todėl jie atsakė Jėzui: „Mes nežinome“. Tad ir jis atsakė: „Tai nė aš nesakysiu, kokia galia tai darau“.

Mt 26,60b-61 (Nr. 332)

Mk 11,27-33

11 Jie vėl sugrįžta į Jeruzalę. Jėzui vaikščiojant po šventyklą, prie jo prieina aukštųjų kunigų, Rašto aiškintojų ir seniūnų ir klausia: 28 „Kokia galia tai darai? Kas tau davė galią tai daryti?“ 29 Jėzus jiems atsakė: „Ir aš noriu paklausti jus vieno dalyko, o jūs atsakykite man, tada ir aš jums pasakysiu, kokia galia tai darau. 30 Jono krikštas buvo iš dangaus ar iš žmonių? Atsakykite man!“ 31 Tie pradėjo tartis: „Jei pasakysime – iš dangaus, tai jis mus klaus: 'Kodėl tada juo netikėjote?' 32 Pasakytume – iš žmonių...“ Bet jie bijojo liaudies, nes visi buvo įsitikinę, kad Jonas tikrai buvo pranašas. 33 Todėl jie atsakė Jėzui: „Mes nežinome“. Tada Jėzus tarė: „Tai nė aš nesakysiu, kokia galia tai darau“.

Mk 14,57-58 (Nr. 332)

Lk 20,1-8

1 Vieną dieną Jėzui mokant žmones šventykloje ir skelbiant gerąją naujieną, atėjo aukštųjų kunigų ir Rašto aiškintojų su seniūnais 2 ir klausė jį: „Sakyk, kokia galia tai darai? Kas tau davė šitą galią?!“ 3 Jis atsakė: „Ir aš noriu jus paklausti vieno dalyko. Pasakykite, 4 ar Jono krikštas buvo iš dangaus, ar iš žmonių?“ 5 Jie pradėjo svarstyti: „Jei pasakysime – iš dangaus, jis mus klaus: 'Tai kodėl juo netikėjote?' 6 O jei pasakysime – iš žmonių, visa liaudis užsvaidys mus akmenimis, nes žmonės įsitikinę, kad Jonas buvo pranašas“. 7 Taigi jie atsakė nežiną, iš kur. 8 Tada Jėzus tarė: „Tai ir aš jums nesakysiu, kokia galia tai darau“.

Jn 2,18-21

18 Tuomet žydai kreipėsi į Jėzų, sakydami: „Kokį ženklą mums galėtum duoti, jog turi teisę taip daryti?“ 19 Jėzus atsakė: „Sugriaukite šitą šventyklą, o aš per tris dienas ją atstatysiu!“ 20 Tada žydai sakė: „Keturiasdešimt šešerius metus šventykla statyta, o tu atstatysi ją per tris dienas?!“ 21 Bet jis kalbėjo apie savo kūno šventyklą. 22 Tik paskui, jam prisikėlus iš numirusių, mokiniai prisiminė jį apie tai kalbėjus. Jie įtikėjo Raštu ir Jėzaus pasakytais žodžiais.

Mt 21,23 plg.: Mt 7,29; 9,6; 16,1; 28,18; Mk 8,11; Lk 11,16; Jn 6,30; Mt 27,40. **Mt 21,24s plg.:** Mk 10,3; Jn 3,3ss; 4,7ss; 6,7.32ss; 11,12.24; 14,7ss.22ss; 16,17s; Apd 5,38s. **Mk 11,31 plg.:** Mt 11,7-15; Jn 1,25.33; 1Kor 3,16s; 6,19; 2Kor 5,1; 6,16; Kol 2,9; Jn 12,16. **Mt 21,26 plg.:** Mt 21,46; Lk 22,2; Mk 12,12. **Jn 2,18:** Įst 18,20-22; 13,1-5; Mk 8,11; Lk 23,8s; Mt 12,38-40=Lk 11,29s. **Jn 2,19ss:** Mk 14,58; Mt 26,61; Mk 15,29; Mt 27,40; Jn 7,37s; Ps 69,9.

277. DU SŪNŪS

Mt 21,28-32

[28] „Kaip jūs manote? Vienas žmogus turėjo du sūnus. Kartą jis kreipėsi į pirmąjį, sakydamas: 'Vaike, eik ir padirbėk šiandien vynuogyne'. [29] Šis atsakė: 'Nenoriu,' – bet vėliau apsigalvojo ir nuėjo dirbti. [30] Paskui tėvas kreipėsi į antrąjį sūnų tais pačiais žodžiais. Šis jam atsakė: 'Einu, viešpatie,' – bet nenuėjo. [31] Katras iš jų įvykdė tėvo valią?" Jie atsakė: „Pirmasis"*. Tuomet Jėzus tarė jiems: „Iš tiesų sakau jums: muitininkai ir ištvirkėlės greičiau už jus pateks į Dievo karalystę. [32] Juk Jonas atėjo pas jus teisumo keliu, bet jūs netikėjote juo. O muitininkai ir ištvirkėlės tikėjo. Bet jūs, nors tai matėte, nė vėliau neapsigalvojote ir netikėjote juo".

Lk 7,29-30 (Nr. 107)
Lk 15,11-32 (Nr. 221)

Mk

Lk

Jn

* *Kai kuriuose rankraščiuose sūnų atsakymai sukeisti ir eil. 31 yra: „Antrasis".*

Mt 21,29: Mt 7,21; 20,1-6; Sir 3,3-11; Lk 6,46. **Mt 21,31:** Mt 7,21; 12,50; Lk 7,36-50; 18,14; 19,1-10. **Mt 21,32:** 2Pt 2,21; Mk 12,14; Pat 8,20; 12,28; 16,31; 21,16.21 (LXX); Lk 3,12; 7,29; Mt 9,10-13; Lk 7,35-50; 18,9-14; Jn 7,48.

278. ŪKININKAI ŽMOGŽUDŽIAI

Mt 21,33-46

33 „Pasiklausykite kito palyginimo. Buvo šeimininkas, kuris *įveisė vynuogyną, sumūrijo aptvarą, įrengė spaustuvą, pastatė bokštą**, išnuomojo ūkininkams 34 ir iškeliavo į svetimą šalį. Atėjus vaisių metui, jis siuntė tarnus pas ūkininkus atsiimti savosios vaisių dalies. 35 Bet ūkininkai, nutvėrę jo tarnus, vieną primušė, antrą nužudė, o trečią užmušė akmenimis. 36 Jis vėl siuntė tarnų, daugiau negu pirma. Bet ūkininkai ir su šitais pasielgė kaip su anais. 37 Galop jis išsiuntė pas juos savo sūnų, manydamas: 'Jie drovėsis mano sūnaus'. 38 Tačiau ūkininkai, išvydę sūnų, ėmė kalbėtis: ' Tai įpėdinis! Eime, užmuškime jį ir turėsime palikimą'. 39 Nutvėrę jie išmetė jį iš vynuogyno ir užmušė. 40 Tad ką gi atvykęs vynuogyno šeimininkas padarys su tais ūkininkais?" 41 Jie atsakė: „Jis žiauriai nužudys piktadarius ir išnuomos vynuogyną kitiems ūkininkams, kurie, atėjus metui, atiduos vaisių".
42 Tuomet Jėzus tarė: „Ar niekada nesate skaitę Raštuose:
Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu.
*Tai Viešpaties padaryta, ir mūsų akims tai nuostabą kelia***.
43 Todėl sakau jums: Dievo karalystė bus iš jūsų atimta ir atiduota tautai, kuri duos vaisių.
44 Kas nukris ant to akmens, tas suduš, o ant ko akmuo užgrius, tas bus sutriuškintas".
45 Išgirdę palyginimus, vyresnieji kunigai ir fariziejai suprato, kad Jėzus kalba apie juos.
46 Jie stengėsi jį suimti, tačiau bijojo liaudies, nes jį laikė Jėzų pranašu.

Mk 12,1-12

1 Ir pradėjo Jėzus kalbėti jiems palyginimais: „Vienas žmogus *įveisė vynuogyną, sumūrijo aptvarą, įrengė spaustuvą ir pastatė bokštą**. Paskui išnuomojo jį ūkininkams ir iškeliavo į svetimą šalį. 2 Atėjus metui, jis nusiuntė pas ūkininkus tarną atsiimti iš ūkininkų savosios vaisių dalies. 3 Tie pačiupo jį, sumušė ir paleido tuščiomis. 4 Tuomet jis vėl nusiuntė pas juos kitą tarną, o tie jį sužeidė į galvą ir iškoneveikė. 5 Jis pasiuntė dar vieną, bet tą jie nužudė, ir dar daugelį kitų tarnų, kurių vienus jie primušė, kitus nužudė. 6 Dar vieną turėjo – mylimąjį sūnų. Jį nusiuntė pas juos paskutinį, sakydamas sau: 'Jie drovėsis mano sūnaus'. 7 Bet ūkininkai ėmė tartis: 'Tai įpėdinis. Eime, užmuškime jį, ir mums atiteks jo palikimas'. 8 Ir nutvėrę nužudė jį ir išmetė laukan iš vynuogyno. 9 Ką darys vynuogyno savininkas? Jis ateis, išžudys ūkininkus ir atiduos vynuogyną kitiems.

10 Ar neskaitėte, kas parašyta Raštuose:

Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu.
11*Tai Viešpaties padaryta, ir mūsų akims tai nuostabą kelia***".

12 Anie suko galvą, kaip jį suimti, tačiau bijojo minios. Mat suprato, kad palyginimas buvo jiems taikomas. Tad, palikę jį, pasitraukė.

Lk 20,9-19

9 Jėzus pradėjo pasakoti žmonėms dar vieną palyginimą: „Vienas žmogus *įveisė vynuogyną**, išnuomojo jį ūkininkams ir ilgesniam laikui iškeliavo svetur.
10 Atėjus metui, jis nusiuntė pas ūkininkus tarną, kad jam duotų vynuogyno derliaus dalį. Tačiau ūkininkai sumušė jį ir paleido tuščiomis. 11 Jis vėl nusiuntė kitą tarną, bet ir tą anie sumušė, išjuokė ir paleido tuščiomis.
12 Tada jis pasiuntė dar trečią tarną, tai jie ir šitą sužeidę pavarė šalin. 13 Tuomet vynuogyno šeimininkas tarė: 'Ką man daryti? Pasiųsiu savo mylimąjį sūnų, rasi drovėsis jo!'
14 Bet, išvydę sūnų, ūkininkai ėmė tartis: 'Tai įpėdinis. Užmuškime jį, kad mums atitektų palikimas'. 15 Taigi jie nusitempė jį už vynuogyno ir nužudė. Ką gi su jais darys vynuogyno savininkas? 16 Jis ateis ir išžudys tuos ūkininkus, o vynuogyną atiduos kitiems". Klausytojai tarė: "Neduok, Dieve!"
17 Bet Jėzus, žvelgdamas į juos, paklausė: „O ką reiškia šitas Rašto posakis:

*Akmuo, kurį statytojai atmetė, tapo kertiniu akmeniu?***

18 Kas tiktai kris ant šito akmens, suduš, o ant ko tas akmuo užgrius, tą sutriuškins".
19 Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai buvo benorį dar tą pačią valandą jį suimti, bet pabijojo žmonių. Mat jie suprato, kad šis palyginimas buvo jiems taikomas.

Jn

*Iz 5,1-2
** Ps 118,22-23

Mt 21,33 plg.: Mt 20,1ss; Mk 3,23; Iz 5,1s.7; Mt 25,14s. **Mt 21,34 plg.:** Mt 22,3; Kun 19,23-25; Joz 14,7; 24,29; 2Sam 3,18; 7,5ss; Am 3,7; Zch 1,6; Jer 7,25; 25,4. **Mt 21,35s plg.:** Mt 22,6; 2Met 24,19; Jer 7,25s; 25,4; Pat 9,3 (LXX); Jer 20,2; 26,21-23; 2Met 24,21; Neh 9,26. **Mt 21,37 plg.:** Gal 4,4; Hbr 1,1s; 9,26; Mt 15,24. **Mt 21,39 plg.:** Jn 19,17.20; Hbr 13,12s; 2Met 36,15s; 24,19; Jer 7,25; 25,4. **Mt 21,40 plg.:** Iz 5,4s; Ps 1,3; Mt 24,3.21. **Mt 21,42 plg.:** Ps 118,22s; Iz 28,16; 8,14; 1Pt 2,4ss; Apd 4,11; Mk 8,31; Lk 9,22; 17,25; Rom 9,33; Ef 2,20. **Lk 20,18:** Dan 2,34s.44. **Mt 21,46 plg.:** Mk 11,18; Lk 19,47s; 22,2; Mk 14,1s; Mt 26,4s; 22,22.

279. KARALAIČIO VESTUVĖS

(= Nr. 216)

Mt 22,1-14

1 Jėzus vėl ėmė kalbėti palyginimais: 2 „Dangaus karalystė panaši į karalių, kuris kėlė savo sūnui vestuves. 3 Jis išsiuntė tarnus šaukti pakviestųjų į vestuvių pokylį, bet tie nepanorėjo eiti. 4 Tuomet jis vėl siuntė kitus tarnus, liepdamas: 'Sakykite pakviestiesiems: štai aš surengiau pokylį, mano jaučiai ir penimi veršiai papjauti, ir viskas surengta. Ateikite į vestuves!' 5 Tačiau kviečiamieji to nepaisė ir nuėjo kas sau: vienas lauko arti, kitas prekiauti, 6 o kiti tarnus nutvėrę išniekino ir užmušė.

7 Tuomet karalius užsirūstino ir, nusiuntęs kariuomenę, sunaikino anuos žmogžudžius ir padegė jų miestą. 8 Galop jis tarė tarnams: 'Vestuvės, tiesa, surengtos, bet pakviestieji nebuvo verti. 9 Todėl eikite į kryžkeles ir, ką tik rasite, kvieskite į vestuves'. 10 Tie tarnai išėjo į kelius ir surinko visus, ką tik sutiko, blogus ir gerus. Vestuvių menė buvo pilna sėdinčių už stalo.

11 Karalius atėjo pasižiūrėti svečių ir pamatė ten žmogų, neapsirengusį vestuvių drabužiu. 12 Jis tarė jam: 'Bičiuli, kaip čia įėjai, neturėdamas vestuvių drabužio?' Tasai tylėjo. 13 Tuomet karalius paliepė tarnams: 'Suriškite jam rankas ir kojas ir išmeskite jį laukan į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas'. 14 Mat daug pašauktų, bet maža išrinktų".

Mk

Lk 14,15-24

15 Tai išgirdęs, vienas svečias jam tarė: „Palaimintas, kas vaišinsis Dievo karalystės pokylyje!" 16 Jėzus atsiliepė:
„Vienas žmogus iškėlė didelę puotą ir pakvietė daug svečių. 17 Atėjus metui puotauti, jis pasiuntė tarną pranešti pakviestiesiems: 'Ateikite, jau viskas surengta'.

18 Tuomet jie visi kaip vienas pradėjo atsikalbinėti. Vienas jam tarė: 'Nusipirkau dirvą ir būtinai turiu eiti jos apžiūrėti. Meldžiu mane pateisinti'. 19 Vėl kitas sakė: 'Pirkau penkis jungus jaučių ir einu jų išmėginti. Meldžiu mane pateisinti'. 20 Trečias tarė: 'Vedžiau, todėl negaliu atvykti'. 21 Tarnas sugrįžęs viską apsakė šeimininkui. Šis supyko ir įsakė tarnui: 'Skubiai eik į miesto aikštes ir skersgatvius ir vesk čionai visus vargšus, paliegėlius, aklus ir luošus'. 22 Tarnas ir vėl pranešė: 'Šeimininke, kaip buvai liepęs, padaryta, bet dar yra vietos'. 23 Tada šeimininkas tarė tarnui:
'Eik į kelius bei patvorius ir varu atvaryk, kad mano namai būtų pilni. 24 Sakau jums, – nė vienas iš anų kviestųjų žmonių neragaus mano vaišių".

Jn

Mt 22,2 plg.: Mt 18,33; 9,15; 25,1; Apr 19,7.9; Iz 25,6; Mt 8,11; 26,29. **Mt 22,3:** Mt 21,34; 23,37; Jn 5,40. **Mt 22,4:** Mt 21,36; Pat 9,2.5. **Mt 22,5 plg.:** Hbr 2,3; Įst 20,5ss; Mt 21,35; 2Met 30,10. **Lk 14,20:** Įst 24,5; 1Tes 2,2; Mt 21,35; 23,37; 1Kor 7,33. **Mt 22,7:** Iz 5,24s; Mt 18,34; 21,40s; Jn 11,48. **Mt 22,8s plg.:** Apd 13,46; Iz 15,3; Lk 14,13. **Mt 22,10 plg.:** Mt 13,47s; 21,31; Rom 11,25. **Lk 14,23:** Mk 6,45; Mt 14,22. **Lk 14,24:** Lk 11,8; 15,7.10; 16,9; 18,14; Mt 21,43. **Mt 18,11:** 2Kar 10,22; Apr 19,8. **Mt 22,13:** Ps 112,10; Išm 17,2; Mt 8,12; 13,42.50; 24,51; 25,30.

280. DIEVAS IR CIESORIUS

Mt 22,15-22

15 Tuomet fariziejai pasitraukė ir tarėsi, kaip jį sugauti kalboje. 16 Jie nusiuntė pas jį savo mokinių kartu su Erodo šalininkais paklausti: „Mokytojau, mes žinome, kad esi tiesakalbis, mokai tikro Dievo kelio ir niekam nepataikauji, nes nežiūri žmonių poaukščių. 17 Tad pasakyk, kaip manai: valia mokėti ciesoriui mokesčius ar ne?“ 18 Suprasdamas jų klastą, Jėzus tarė: „Kam spendžiate man pinkles, veidmainiai? 19 Parodykite man mokesčių pinigą!“ Jie padavė jam denarą. 20 Jis paklausė: „Kieno čia paveikslas ir įrašas?“ 21 Jie atsakė: „Ciesoriaus“. Tuomet Jėzus tarė: „Atiduokite tad, kas ciesoriaus, ciesoriui, o kas Dievo – Dievui“. 22 Tai girdėdami, jie stebėjosi ir, palikę jį, nuėjo.

Mt 17,24-27 (Nr. 165)

Mk 12,13-17

13 Tada jie siunčia pas Jėzų fariziejų ir erodininkų sugauti jo kalboje. 14 Šitie atėję sako jam: „Mokytojau, žinome, jog esi tiesakalbis ir niekam nepataikauji. Tu nepaisai žmonių padėties, bet mokai Dievo kelio, kaip reikalauja teisybė. Valia mokėti ciesoriui mokesčius ar ne? Mokėti ar nemokėti?“

15 Matydamas jų veidmainystę, Jėzus tarė: „Kam spendžiate man pinkles? Atneškite man pažiūrėti denarą“. 16 Jie padavė. Jis ir klausia: „Kieno čia atvaizdas ir įrašas?“ Jie atsakė: „Ciesoriaus“. 17 Tuomet Jėzus jiems tarė: „Kas ciesoriaus, atiduokite ciesoriui, o kas Dievo – Dievui“. Ir jie be galo juo stebėjosi.

Jn 3,2 (Nr.27); Jn 8,6 (Nr. 242)

Lk 20,20-26

20 Jie patys ėmė Jėzų sekti ir siuntinėjo šnipus, apsimetančius teisuoliais, kad, nutvėrę kokį jo žodį, galėtų įskųsti jį vyresnybei ir perduoti valdytojui. 21 Taigi jie klausė jį: „Mokytojau, mes žinome, kad tu teisingai kalbi ir mokai. Tu nepaisai žmonių laipsnių, bet mokai Dievo kelio, paisydamas teisybės. 22 Pasakyk, ar mums valia mokėti ciesoriui mokesčius ar ne?“ 23 Matydamas jų klastą, Jėzus tarė jiems:

24 „Parodykite man denarą. Kieno atvaizdas ir įrašas jame?“ Jie atsakė: „Ciesoriaus“. 25 Tada jis tarė: „Kas ciesoriaus, atiduokite ciesoriui, o kas Dievo – Dievui“. 26 Taip jiems nepavyko žmonių akivaizdoje sugauti jo kalboje. Stebėdamiesi jo atsakymu, jie nutilo.

Lk 11,53-54 (Nr. 194)

Jn

Mk 12,13 plg.: Lk 6,7; Mt 12,10; 16,1; 19,3; Mk 3,2; Lk 14,1; 18,9; Mk 3,6; 8,15. **Mt 12,14 plg.:** Lk 7,43; 10,28; Job 32,22; Kun 19,15; Mal 2,9; 1Sam 16,7; Apd 10,34; Rom 2,11; Gal 2,6; Ef 6,9; Kol 3,25; Jok 2,1.9; Apd 18,25s; 9,2; 19,9.23; 24,14.22; Mt 3,3; 7,13s; Pr 18,19; Ps 25,9; Jer 21,18; Ps 1,1.6. **Mk 12,17 plg.:** Lk 23,2; Jn 8,9; Rom 13,7; 1Pt 2,17.

281. MIRUSIŲJŲ PRISIKĖLIMAS

Mt 22,23-33

[23] Tą pačią dieną atėjo pas jį sadukiejų, kurie nepripažįsta mirusiųjų prisikėlimo, ir klausė: [24] „Mokytojau, Mozė yra pasakęs: *Jei kas mirtų bevaikis, tegul jo brolis veda jo žmoną ir pažadina savo broliui palikuonių**. [25] Šit pas mus yra buvę septyni broliai. Pirmasis vedęs mirė ir, neturėdamas vaikų, paliko savo žmoną broliui. [26] Taip atsitiko antrajam ir trečiajam iki septintojo. [27] Visų paskiausiai numirė ta moteris. [28] Tad, kai mirusieji prisikels, kuriam iš septynių ji bus žmona? Juk visi yra ją turėję“.

[29] Jėzus jiems atsakė: „Jūs klystate, nepažindami nei Raštų, nei Dievo galybės. [30] Prisikėlę nei ves, nei tekės, bet bus kaip Dievo angelai danguje.

[31] O apie mirusiųjų prisikėlimą ar nesate skaitę, kas jums Dievo pasakyta: [32] *Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas***. Jis ne mirusiųjų, bet gyvųjų Dievas!“ [33] Tai girdėdama, minia stebėjosi jo mokslu.

(22,46) Ir nė vienas negalėjo jam atsakyti nė žodžio nei kas nors drįso nuo tos dienos jį klausinėti.

Mk 12,18-27

[18] Pas Jėzų ateina sadukiejų, kurie neigia mirusiųjų prisikėlimą, ir klausia: [19] Mokytojau, Mozė yra mums parašęs: *Jei kieno brolis mirtų ir* paliktų žmoną, o *nepaliktų vaikų, tuomet jo brolis tegul veda našlę ir pažadina savo broliui palikuonių**. [20] Ir štai yra buvę septyni broliai. Pirmasis vedė žmoną ir mirdamas nepaliko vaikų. [21] Vedė ją antrasis, bet ir šis mirė bevaikis. Taip pat atsitiko ir su trečiuoju, [22] ir visi septyni nepaliko vaikų. Paskiausiai iš visų mirė moteris. [23] Per prisikėlimą, kai ir jie prisikels, kurio iš jų žmona ji bus? Juk ji yra buvusi septynių žmona?“
[24] Jėzus jiems atsakė: „Argi ne todėl klystate, kad neišmanote nei Raštų, nei Dievo galybės?! [25] Kai prisikels iš numirusių, tai nei ves, nei tekės, bet bus kaip angelai danguje. [26] O kad mirusieji keliasi, ar neskaitėte Mozės knygoje apie krūmą, kaip Mozei Dievas yra pasakęs: *Aš esu Abraomo Dievas, Izaoko Dievas ir Jokūbo Dievas***?! [27] Jis ne mirusiųjų, bet gyvųjų Dievas. Jūs labai klystate“.

(12,34b) Ir niekas daugiau nebedrįso jo klausinėti.

Lk 20,27-40

[27] Pas jį atėjo sadukiejų, kurie neigia mirusiųjų prisikėlimą, ir paklausė: [28] „Mokytojau, Mozė yra mums parašęs: *Jei kieno vedęs brolis numirtų bevaikis, tuomet jo brolis tegul veda našlę ir pažadina savo broliui palikuonių**. [29] Taigi yra buvę septyni broliai. Pirmasis vedė žmoną ir mirė bevaikis. [30] Ją vedė antrasis, [31] paskui trečiasis ir paeiliui visi septyni, ir mirė, nepalikdami vaikų. [32] Galiausiai mirė ir ta moteris. [33] Kurio gi žmona ji bus, kai mirusieji prisikels? Juk ji yra buvusi visų septynių žmona!“ [34] Jėzus jiems atsakė: „Šio pasaulio vaikai veda ir teka, [35] o kurie pasirodys verti dalyvauti aname pasaulyje ir mirusiųjų prisikėlime, tie neves ir netekės. [36] Nebegalės jie ir mirti, nes būdami prisikėlimo vaikai, bus tolygūs angelams ir bus Dievo vaikai.
[37] O kad mirusieji prisikels, mini ir Mozė pasakojime apie krūmą, kur jis Viešpatį vadina *Abraomo Dievu, Izaoko Dievu ir Jokūbo Dievu***. [38] Juk Dievas nėra mirusiųjų Dievas, bet gyvųjų, nes visi jam gyvena“. [39] Tuomet kai kurie Rašto aiškintojai atsiliepė: „Mokytojau, tu gerai išaiškinai!“
[40] Ir daugiau niekas nebedrįso jo klausinėti.

Jn

1 Kor 15,40-44: *[40] Taip pat yra dangaus kūnai ir žemės kūnai, bet vienoks dangaus kūnų spindesys, kitoks žemės kūnų. [41] Vienoks saulės švytėjimas, kitoks mėnulio blizgesys ir dar kitoks žvaigždžių žėrėjimas. Net ir žvaigždė nuo žvaigždės skiriasi spindėjimu. [42] Toks ir mirusiųjų prisikėlimas. Sėjamas gendantis kūnas, keliasi negendantis. [43] Sėjamas prastas, keliasi garbingas. Sėjamas silpnas, keliasi galingas. [44] Sėjamas juslinis kūnas, keliasi dvasinis kūnas. Jeigu esama juslinio kūno, tai esama ir dvasinio.*

* *Įst 25,5*
** *Iš 3,6*

Mt 22,23 plg.: Apd 23,8.6; 4,2; 1Kor 15,12. **Mt 22,24 plg.:** Įst 25,5s; Pr 38,8. **Mt 22,26:** Tob 3,7s. **Mt 22,30 plg.:** Tob 12,19 ir t.t. **Mt 22,32 plg.:** Iš 3,2.6.15; Mt 8,11. **Mt 22,33 plg.:** Mk 12,28.32; Mt 7,28. **Lk 20,40 plg.:** Mt 7,28; 13,54; 19,25; Mk 1,27 ir t.t.

282. DIDŽIAUSIAS ĮSAKYMAS

(= Nr. 182)

Mt 22,34-40

[34] Fariziejai, išgirdę, kad Jėzus privertęs nutilti sadukiejus, susirinko draugėn, [35] ir vienas iš jų, Įstatymo mokytojas, mėgindamas jį, paklausė: [36]„Mokytojau, koks įsakymas yra didžiausias Įstatyme?“ [37] Jėzus jam atsakė:

*„Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu.** [38] Tai didžiausias ir pirmasis įsakymas. [39] Antrasis – panašus į jį: *Mylėk savo artimą kaip save patį.*** [40] Šitais dviem įsakymais remiasi visas Įstatymas ir Pranašai“.

Mk 12,28-32

[28] Vienas Rašto aiškintojas, girdėjęs jį ginčijantis ir matęs, kaip puikiai Jėzus atsakinėjo priešininkams, paklausė jį: „Koks yra visų pirmasis įsakymas?“ [29] Jėzus jam atsakė: „Pirmasis yra šis: *Klausyk, Izraeli, Viešpats, mūsų Dievas, yra vienintelis Viešpats;* [30] *tad mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis.****
[31] Antrasis: *Mylėk savo artimą kaip save patį.*** Nėra įsakymo, didesnio už šiuodu“.

[32] Tuomet Rašto aiškintojas jam atsakė: „Gerai, Mokytojau, tu teisybę pasakei: Dievas *yra vienintelis ir nėra kito šalia jo;* [33] *o mylėti jį visa širdimi, visu protu ir visomis jėgomis bei mylėti artimą kaip save patį* svarbiau už visas deginamąsias atnašas ir kitokias aukas“. [34] Matydamas, kaip išmintingai jis atsakė, Jėzus jam tarė: „Tu netoli nuo Dievo karalystės!“ Ir niekas daugiau nebedrįso jo klausinėti.

Lk 10,25-28

[25] Štai atsistojo vienas Įstatymo mokytojas ir, mėgindamas jį, paklausė: „Mokytojau, ką turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gyvenimą?“
[26] Jėzus tarė: „O kas parašyta Įstatyme? Kaip skaitai?“ [27] Tas atsakė:
*Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela, visomis jėgomis ir visu protu,**
*o savo artimą kaip save patį.***

[28] Jėzus jam tarė: „Gerai atsakei. Tai daryk, ir gyvensi“.

Jn

Mt 19,16-19; Mk 10,17-19; Lk 18,18-20 (Nr. 254)
Mt 7,2; Lk 6,31 (Nr. 71)

Rom 13,8-10: [8] *Niekam nebūkite ką nors skolingi, išskyrus tarpusavio meilę, nes kas myli kitą, tas įvykdo Įstatymą.* [9] *Juk įsakymai:* Nesvetimauk, nežudyk, nevok, negeisk *ir kiti gali būti sutraukti į tą vieną posakį:* Mylėk savo artimą kaip save patį. [10] *Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi meilė – Įstatymo įvykdymas.*
Gal 5,14: *Juk visas Įstatymas telpa viename sakinyje:* Mylėk savo artimą kaip save patį.
Jok 2,8: *Jeigu tik vykdote karališkąjį įstatymą, kaip Raštas reikalauja:* Mylėk savo artimą, kaip save patį, *jūs gerai darote.*

* *Įst 6,5.*
***Kun 19,18.*
****Įst 6,4-5.*

Mt 22,34s plg.: Mt 22,22; Ps 2,2; Apd 4,27; Mt 16,1; 19,3; Mch 6,8; Iz 33,15s; 56,1; Am 5,4; Hab 2,4; Kun 19,18. **Mk 12,29s plg.:** Įst 6,4s; Joz 22,5 (LXX). **Mt 22,39 plg.:** Kun 19,18.34; Rom 13,9; Gal 5,14; 1Jn 4,8; Jok 2,8; Jn 15,12. **Mt 22,40:** Pr 44,30; Lk 19,48; Mt 7,12; Rom 13,10. **Mk 12,32 plg.:** Lk 20,39s; Mk 12,14; Mt 22,16; Lk 20,21; Įst 4,35; 6,4s; Iš 8,6; Iz 45,21. **Mk 12,33:** Įst 6,4; 1Sam 15,22; Oz 6,6; Iz 1,11; Pat 21,3. **Mk 12,34 plg.:** Lk 7,43; 20,40; Mt 22,46; Kun 18,5.

283. MESIJAS IR DOVYDAS

Mt 22,41-46

41 Kol fariziejai tebebuvo susirinkę, Jėzus juos paklausė: 42 „Ką jūs manote apie Mesiją? Kieno jis sūnus?" Jie atsakė: „Dovydo". 43 Jis tarė jiems: „O kodėl gi Dovydas, Dvasios įkvėptas, vadina jį Viešpačiu, sakydamas:
44 *Viešpats tarė mano Viešpačiui:*
Sėskis mano dešinėje,
aš patiesiu tavo priešus
tarsi pakoją po tavo kojų.*

45 Tad jei Dovydas vadina jį Viešpačiu, kaipgi tada jis gali būti jo sūnus?!"

46 Ir nė vienas negalėjo jam atsakyti nė žodžio nei kas nors drįso nuo tos dienos jį klausinėti.

Mk 12,35-37

35 Mokydamas šventykloje, Jėzus kalbėjo: „Kodėl Rašto aiškintojai sako Mesiją esant Dovydo sūnų? 36 Juk pats Dovydas, Šventosios Dvasios įkvėptas, yra pasakęs:

Viešpats tarė mano Viešpačiui:
Sėskis mano dešinėje,
aš patiesiu tavo priešus
tarsi pakoją po tavo kojų.*

37 Pats Dovydas vadina jį Viešpačiu, tai kaip jis gali būti jo sūnus?" Didelė minia norom klausėsi Jėzaus.
(12,34b) Ir niekas daugiau nebedrįso jo klausinėti.

Lk 20,41-44

41 Jėzus pats juos paklausė: „Kodėl sakoma, jog Mesijas esąs Dovydo sūnus? 42 Juk pats Dovydas Psalmių knygoje kalba:

'Viešpats tarė mano Viešpačiui:
Sėskis mano dešinėje,
43 *aš patiesiu tavo priešus*
tarsi pakoją po tavo kojų.*

44 Taigi Dovydas vadina jį 'Viešpačiu', – kaip tada jis gali būti jo sūnus?!"

(20,40) Ir daugiau niekas nebedrįso jo klausinėti.

Jn

* *Ps 110,1*

Apd 2,29-36: *„Broliai! Norėčiau jums atvirai pasakyti apie patriarchą Dovydą. Jis ir mirė, ir buvo palaidotas, o jo kapas yra pas mus iki šios dienos.* 30 *Būdamas pranašas ir žinodamas iškilmingą Dievo priesaiką, kad jo* palikuonis užimsiąs jo sostą, 31 *Dovydas visa tai numatė ir kalbėjo apie Mesijo prisikėlimą, kad* jis neliksiąs mirusiųjų pasaulyje ir *jo kūnas* nesupūsiąs. 32 *Tą Jėzų Dievas prikėlė, ir mes visi esame šito liudytojai.* 33 *Dievo dešinės išaukštintas, jis gavo iš Tėvo Šventosios Dvasios pažadą ir ją dabar išliejo. Jūs tai matote ir girdite.* 34 *Juk ne Dovydas pakilo į dangų. Jis pats kalba:* Viešpats tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje, 35 aš patiesiu tavo priešus tarsi pakoją po tavo kojų. 36 *Tad tegu tvirtai įsitikina visi Izraelio namai: Dievas padarė Viešpačiu ir Mesiju tą Jėzų, kurį jūs nukryžiavote".*
Hbr 10,12-13: 12 *O šitas, paaukojęs vienintelę auką už nuodėmes, amžiams* atsisėdo Dievo dešinėje, 13 *laukdamas,* kol jo priešai bus patiesti tarsi pakojis po jo kojų.

Mt 22,42 plg.: Jn 7,42; 2Sam 7,12s; Ps 89,4; Jer 23,5; Mt 1,1 ir t.t. **Mt 22,44 plg.:** Ps 110,1; 2Sam 23,2; Hbr 1,13; 1Kor 15,25ss; Apr 3,21. **Mt 22,45 plg.:** Apd 13,23-39; Mt 10,32s; 11,27; 14,33 ir t.t.

284. PRIEŠ FARIZIEJUS IR RAŠTO AIŠKINTOJUS

(plg. Nr. 194B)

A dalis

Mt 23,1-14

[1] Anuomet Jėzus kreipėsi į minią ir į savo mokinius: [2] „Į Mozės krasę atsisėdo Rašto aiškintojai ir fariziejai. [3] Todėl visa, ką jie liepia, darykite ir laikykitės, tačiau nesielkite, kaip jie elgiasi, nes jie kalba, bet nedaro. [4] Jie riša sunkias, nepakeliamas naštas ir krauna žmonėms ant pečių, o patys nenori jų nė pirštu pajudinti. [5] Jie viską daro, kad būtų žmonių matomi. Jie pasiplatina maldos diržus ir pasididina apsiaustų spurgus. [6] Jie mėgsta pirmąsias vietas pokyliuose bei pirmuosius krėslus sinagogose, [7] mėgsta sveikinimus aikštėse ir trokšta, kad žmonės vadintų juos ‘rabi’*.

[8] O jūs nesivadinkite ‘rabi’, nes turite vienintelį Mokytoją, o jūs visi esate broliai. [9] Ir nė vieno iš savųjų nevadinkite tėvu, nes turite vienintelį Tėvą danguje. [10] Taip pat nesivadinkite mokytojais, nes jūsų vienintelis Mokytojas yra Kristus. [11] Kas iš jūsų didesnis, tebūnie jums tarnas. [12] Mat kas save aukština, bus pažemintas, o kas save žemina, bus išaukštintas. [13] Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs užrakinate žmonėms dangaus karalystę ir nei patys neinate, nei trokštančių į ją patekti neleidžiate“. [14]**

Mk 12,37b-40

[37b] Didelė minia norom klausėsi Jėzaus. [38] Mokydamas Jėzus kalbėjo: „Saugokitės Rašto aiškintojų,

kurie mėgsta vaikščioti su ilgais drabužiais, būti sveikinami aikštėse, [39] užimti pirmuosius krėslus sinagogose ir garbės vietas vaišėse.

[40] Jie suryja našlių namus, dangstydamiesi ilga malda. Jų laukia itin griežtas teismas“.

Lk 20,45-47

[45] Visiems žmnėms girdint, Jėzus tarė mokiniams: [46] „Saugokitės Rašto aiškintojų,

(11,46) Jis atsakė: „Vargas ir jums, Įstatymo mokytojai! Jūs kraunate žmonėms nepakeliamas naštas, o patys tų naštų nė vienu pirštu nepajudinate“.

kurie mėgsta vaikščioti su ilgais drabužiais, būti sveikinami turgavietėse, užimti pirmuosius krėslus sinagogose ir garbės vietas vaišėse.

(11,52) "Vargas jums, Įstatymo mokytojai! Jūs pasisavinote pažinimo raktą, bet patys nėjote ir norintiems įeiti kliudėte“.

[47] Jie ryja našlių namus ir dangstosi ilgomis maldomis. Todėl jų laukia itin griežtas teismas“.

(11,43) „Vargas jums, fariziejai! Jūs taip mėgstate pirmąsias kėdes sinagogose ir sveikinimus turgavietėse!“

Jn

---

* *Aram. „mokytojas“.*

** *Kai kuriuose rankr. įterpiama eil 14.: „Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs suryjate našlių namus, kalbėdami ilgas maldas; todėl būsite itin rūsčiai teisiami!“ (Plg Lk 20,47).*

Mt 23,1 plg.: Mt 5,20; 12,38; 15,1; Lk 19,48; 21,38 ir t.t. **Mt 23,3:** Mal 2,7s; Rom 2,21s; Apd 15,10.28; Mt 6,1ss. **Mt 23,5 plg.:** Mt 6,1ss; Iš 13,9; Įst 6,8; 11,18; Įst 22,12; Mt 9,20; 14,36; Pr 41,42; Est 6,8; 1Mak 6,15; Mk 15,5; Lk 15,22; Sk 15,38s. **Mt 23,6s plg.:** Mt 10,41; 13,17; Jn 5,44; Lk 14,7; Jok 2,1-4; Jn 1,38; Mt 13,52; Jer 31,34. **Mt 23,9:** 2Kar 2,12; 6,21; 13,14; Mal 2,10; Gal 1,14; 1Kor 4,14s. **Mt 23,12:** Ps 147,6; 1Sam 2,7s; Pat 29,23; Job 5,11; 22,29; Ez 17,24; 21,26.31 ir t.t. **Mt 23,13:** Mt 11,21 ir t.t.; Iz 5,8-22; Hab 2,6-20; Mt 6,2.5.16 ir t.t. **Mk 12,40 plg.:** Iš 22,22; Iz 1,17.23; 10,2 ir t.t.

B dalis

Mt 23,15-36

15 „Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs keliaujate per jūrą ir sausumą, kad laimėtumėte vieną naujatikį, o kai toks atsiranda, jūs padarote iš jo pragaro vaiką, dvigubai blogesnį už jus pačius. 16 Vargas jums, aklieji vadai, kurie mokote: 'Jei kas prisiektų šventove, tai nieko, o jei kas prisiektų šventovės auksu, tai jis įsipareigoja'. 17 Kvaili jūs ir akli! Kas gi didesnis – auksas ar šventovė, kuri pašventina auksą? 18 Arba, anot jūsų: 'Jei kas prisiektų aukuru, tai nieko, o jei kas prisiektų atnaša ant aukuro, tai jis įpareigotas'. 19 Akli! Kas gi didesnis – atnaša ar aukuras, kuris pašventina atnašą? 20 Todėl, kas prisiekia aukuru, tas prisiekia ir tuo, kas ant jo padėta, 21 o kas prisiekia šventove, prisiekia ja ir tuo, kuris joje gyvena. 22 Ir kas prisiekia dangumi, prisiekia Dievo sostu ir tuo, kuris jame sėdi.

23 Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs duodate dešimtinę nuo mėtų, krapų ir kmynų, o pamirštate, kas svarbiausia Įstatyme: teisingumą, gailestingumą ir ištikimybę. Reikia tai daryti ir ano neapleisti! 24 Aklieji vadai, jūs iškošiate uodą, o praryjate kupranugarį...

25 Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs valote taurės bei dubens išorę, o viduje esate pilni gobšumo ir nesivaldymo.

26 Aklasai fariziejau! Pirmiau išvalyk taurės vidų, tai bus tikrai švari ir išorė!

27 Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai ir fariziejai! Jūs panašūs į pabaltintus antkapius, kurie iš paviršiaus gražiai atrodo, o viduje pilni numirėlių kaulų ir visokių nešvarumų. 28 Taip ir jūs iš paviršiaus atrodote žmonėms teisūs, o viduje esate pilni veidmainystės ir nedorumo.

Mk

Lk

(11,42) *„Vargas jums, fariziejai! Jūs duodate dešimtinę iš mėtų, rūtų ir kitokių žolelių, o nepaisote teisingumo ir Dievo meilės. Reikia šitai daryti ir ano neapleisti!"*

(11,39-41) *39 O Viešpats kreipėsi į jį: „Kaip tik jūs, fariziejai, valote taurės ir dubens išorę, o viduje esate pilni gobšumo ir nelabumo. 40 Neišmanėliai! Argi išorės kūrėjas nėra sukūręs ir vidaus?! 41 Verčiau duokite žmonėms iš savo vidaus tarsi išmaldą, ir viskas jums bus nesutepta".*

Jn

Mt

29 Vargas jums, veidmainiai Rašto aiškintojai
ir fariziejai! Jūs statote pranašams antkapius,
puošiate teisiųjų paminklus 30 ir sakote: 'Jei
būtume gyvenę savo protėvių dienomis,
nebūtume kartu su jais susitepę pranašų
krauju'. 31 Taigi jūs patys prieš save liudijate,
jog esate pranašų žudytojų vaikai.
32 Pripildykite gi savo tėvų saiką! 33 Gyvatės!
Angių išperos! Kaip jūs ištrūksite nuo
pasmerkimo į pragarą?! 34 Todėl štai siunčiu
pas jus pranašų, išminčių ir Rašto aiškintojų.
Vienus jų jūs užmušite ir nukryžiuosite, kitus
plaksite sinagogose ir persekiosite nuo
miesto iki miesto, 35 kad ant jūsų kristų visas
nekaltas kraujas, pralietas žemėje, pradedant
teisiojo Abelio krauju ir baigiant krauju
Barachijo sūnaus Zacharijo, kurį jūs nužudėte
tarp šventovės ir aukuro. 36 Iš tiesų sakau
jums: visa tai ištiks šitą kartą".

Mt 15,14 (Nr. 150)
Mt 5,33-37 (Nr. 57)

Lk

(11,47-51)„47 Vargas jums! Jūs statote pranašams
paminklus,

o jūsų tėvai juos žudė!
48 Taigi jūs liudijate ir pritariate savo tėvų darbams.
Jie žudė, o jūs statote paminklus.

49 Štai kodėl Dievo Išmintis yra pasakiusi: 'Aš
siųsiu pas juos pranašų ir apaštalų, o jie vienus
žudys, kitus persekios,

50 kad iš šios kartos būtų pareikalauta visų pranašų
kraujo, pralieto nuo pasaulio sutvėrimo, 51 pradedant
Abelio krauju iki kraujo Zacharijo, kuris buvo
nužudytas tarp aukuro ir šventovės'.

Taip! Aš sakau, jog bus pareikalauta jo iš šios
kartos".

Mt 15,1-9; Mk 7,1-13; Lk 11,37-39a (Nr. 194A)
Jn 13,4-5.12-17 (Nr. 309)
Mk 9,35; Lk 9,48 (Nr. 166)
Mt 20,26-27; Mk 10,43-44; Lk 22,26 (Nr. 263)
Mt 18,4; Lk 14,11; 18,14 (Nr. 166)
Mt 3,7; Lk 3,7 (Nr. 14)
Pr 4,8
2Met 24,20-22
Zch 1,1

Mt 23,15: Apd 2,11; 6,5; 13,43. **Mt 23,16:** Apd 15,14. **Mt 23,19:** Iš 29,37. **Mt 23,20s:** Mt 5,33-37. **Mt 23,23 plg.:** Kun 27,30; Sk 18,12; Įst 12,6; 14,22s; Lk 18,12; Jn 5,42; Iz 1,17; Jer 22,3; Oz 6,6; Zch 1,9s; Mch 6,8; Hab 2,4. **Mt 23,24:** Kun 11,4.23.41. **Mt 23,25s plg.:** Mk 7,4; Mt 15,10ss; Mk 7,14ss; 2Sam 19,25; Mt 6,20; Lk 12,33; Jn 9,40. **Mt 23,27 plg.:** Apd 23,3. **Mt 23,28:** Lk 16,15. **Mt 23,29:** Apd 2,29. **Mt 23,31 plg.:** Mt 5,12. **Mt 23,32 plg.:** Apd 7,52; 1Tes 2,16. **Mt 23,33:** Mt 12,34; Sk 19,16; Lk 11,44; 16,15; Mt 3,7; 5,21. **Mt 23,34 plg.:** Jer 7,25s; 25,4; Pat 9,3. **Mt 23,35 plg.:** Mt 27,25; Apr 18,24.

285. ĮSPĖJIMAS JERUZALEI

(= Nr. 213)

Mt 23,37-39

[37]„Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pranašus ir užmuši akmenimis tuos, kurie pas tave siųsti. Kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais, o tu nenorėjai! [38] Štai *jūsų namai bus jums palikti tušti**. [39] Taigi aš jums sakau: nuo dabar manęs nebematysite, kol netarsite: *Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu!* **“

Mk

Lk 13,34-35

[34]„Jeruzale, Jeruzale! Tu žudai pranašus ir užmuši akmenimis tuos, kurie pas tave siųsti. Kiek kartų norėjau surinkti tavo vaikus tarsi višta savo viščiukus po sparnais, o tu nenorėjai! [35] Štai *paliekami jums jūsų namai*. Ir aš sakau jums: jūs manęs nebematysite, kol ateis laikas, kada tarsite: *'Garbė tam, kuris ateina Viešpaties vardu!'*** “

Jn

* *Jer 22,5*
** *Ps 118,26*

Mt 23,37 plg.: Lk 13,33; 19,41-44; Mt 5,12; Apd 7,52.59; Mt 21,35; 1Tes 2,15 ir t.t.; Įst 32,11; Rūt 2,13; Iz 31,5; Ps 17,8; 36.8. **Mt 23,38 plg.:** Jer 22,5; 12,7; Ez 8,6.12; 9,3.9; 11,23; Bar 4,12; Ps 69,26; 1Kar 9,7s; Tob 14,4; Apd 1,20; Mt 24,2; Apd 6,14. **Mt 23,39 plg.:** Mt 21,1-9; Ps 118,26; Mt 21,9; 24,30; Mk 11,10; Lk 19,38; Jn 12,13; 14,19; Apr 1,4.

286. NAŠLĖS SKATIKAS

Mt

Mk 12,41-44

[41] Atsisėdęs ties aukų skrynia, Jėzus stebėjo, kaip žmonės metė į skrynią variokus. Daugelis turtingųjų aukojo gausiai. [42] Atėjo viena suvargusi našlė ir įmetė du pinigėlius*, tai yra skatiką**. [43] Pasišaukęs savo mokinius, Jėzus pasakė jiems: „Iš tiesų sakau jums: ši vargšė našlė įmetė daugiausia iš visų, kurie dėjo į aukų skrynią. [44] Visi aukojo iš to, kas jiems atlieka, o ji iš savo neturto įmetė visa, ką turėjo, visus savo išteklius“.

Lk 21,1-4

[1] Pakėlęs akis, Jėzus išvydo turtuolius, dedančius savo dovanas į aukų skrynią. [2] Jis pamatė ir vieną vargšę našlę, kuri įmetė du smulkius pinigėlius*.

[3] Ir jis tarė: „Iš tiesų sakau jums, šita neturtinga našlė įmetė daugiau už visus.
[4] Anie visi metė į aukų skrynią iš to, kas jiems atlieka, o ji iš savo neturto įmetė viską, ką turėjo pragyvenimui“.

Jn

* *Pažod.: „leptonus“.*
** *Pažod.: „kvadrantą“.*

Mk 12,41 plg.: 2Kar 12,10; Jn 8,20. **Mk 12,43 plg.:** 2Kor 8,1-5.12.

XIV. SINOPTINĖ APOKALIPSĖ

287. ŠVENTYKLOS IŠGRIOVIMAS

Mt 24,1-2	Mk 13,1-2	Lk 21,5-6	Jn
1 Išėjęs iš šventyklos, Jėzus keliavo tolyn. Čia priėjo mokiniai, rodydami jam į šventyklos rūmus. 2 O jis pasakė: „Ar matote visa tai? Iš tiesų sakau jums: čia neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta“.	1 Jam išeinant iš šventyklos, vienas mokinys kreipiasi: „Mokytojau, tik pažvelk, kokie akmenys ir kokie pastatai!“ 2 Jėzus jam atsakė: „Matai šituos didžiulius pastatus? Čia neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta“.	5 Kai kuriems kalbant apie šventyklą, kad ji išpuošta gražiais akmenimis bei dovanomis, Jėzus prabilo: 6 „Ateis dienos, kai iš to, ką matote, neliks akmens ant akmens, viskas bus išgriauta“.	

Lk 19,41-44: *41 Prisiartinęs prie Jeruzalės ir išvydęs miestą, Jėzus verkė jo ir sakė: 42 „O kad tu šiandien suprastum, kas tau atneša ramybę! Deja, tai paslėpta nuo tavo akių. 43 Tu sulauksi dienų, kai tavo priešai apjuos tave pylimu, apguls iš visų pusių ir suspaus tave; 44 jie parblokš ant žemės tave ir tavo vaikus su tavimi ir nepaliks tavyje akmens ant akmens, nes tu nepažinai savo aplankymo meto“ (Nr. 270).*

Mt 24,2 plg.: Mch 3,12; Jer 9,11-14; 48,8; Ez 24,21; Mk 14,58; 15,29; Apd 6,14; Mt 23,38; Lk 13,35; Mt 26,61; 27,40.

288. ARTĖJANČIOS PABAIGOS ŽENKLAI

Mt 24,3-8	Mk 13,3-8	Lk 21,7-11	Jn
3 Kai jis atsisėdo Alyvų kalne, priėjo vieni mokiniai ir klausė: „Pasakyk mums, kada tai įvyks? Ir koks tavo atėjimo ir pasaulio pabaigos ženklas?“ 4 Jėzus jiems atsakė: „Žiūrėkite, kad jūsų kas nesuklaidintų. 5 Daug kas ateis prisidengę mano vardu ir sakys: 'Aš Mesijas!' – ir daugelį suklaidins. 6 Girdėsite apie karus ir karų gandus. Žiūrėkite, kad neišsigąstumėte, nes reikia, kad visa tai įvyktų. 7 Bet tai dar ne galas. Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę. Vietomis bus badmečių ir žemės drebėjimų. 8 Tačiau visa tai – tik kentėjimų pradžia“.	3 Kai jis sėdėjo Alyvų kalne, priešais šventyklą, Petras, Jokūbas, Jonas ir Andriejus atskirai nuo kitų klausė jį: 4 „Pasakyk mums, kada tai atsitiks ir koks bus ženklas, kai visa tai pradės pildytis?“ 5 Jėzus pradėjo jiems aiškinti: „Žiūrėkite, kad kas jūsų nesuklaidintų! 6 Daug kas ateis prisidengę mano vardu ir sakys: 'Tai aš', – ir daugelį suklaidins. 7 Išgirdę apie karus ir karų gandus, nenusigąskite. Reikia, kad tai įvyktų, bet dar ne galas. 8 Tauta pakils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę. Vietomis bus žemės drebėjimų, bus badmečių. Tokia bus kentėjimų pradžia“.	7 Jie paklausė: „Mokytojau, kada šitai įvyks? Ir koks ženklas, kada tai prasidės?“ 8 Jis pasakė: „Žiūrėkite, kad nebūtumėte suklaidinti, nes daugelis ateis, prisidengę mano vardu, ir sakys: 'Tai aš!' – ir: 'Atėjo metas!' Jūs neikite paskui juos! 9 O kai išgirsite apie karus ir maištus, nenusigąskite. Visa *tai turi* pirmiau *įvykti*, bet dar negreit ateis galas“. 10 Ir dar sakė: „*Tauta sukils prieš tautą ir karalystė prieš karalystę.* 11 Šen ir ten bus didelių žemės drebėjimų, ligų ir badmečių. Bus baisenybių ir didelių ženklų iš dangaus“.	

Mk 24,11; Lk 17,21 (Nr. 289)
Mt 24,23-26; Mk 13,21-23; Lk 17,23 (Nr. 291)

Mt 24,3 plg.: Zch 14,4; Mt 5,1; 15,29; Mt 13,39s.49; 28,20; Dan 11,35; 12,4.13; 8,13; 12,6. Hbr 9,26. **Mk 13,3:** Mk 5,37; 14,33; Mt 17,1. **Mt 24,5 plg.:** Jn 5,43; Mk 9,37.39; Apd 5,36s; 21,38; Mt 24,24. **Lk 21,8:** Dan 7,22; Apr 1,3 ir t.t.; 1Sam 12,14; Lk 9,23; Apd 5,37. **Mt 24,6 plg.:** Dan 2,28; Apr 1,1; 4,1; 22,6. **Mt 24,7:** Iz 19,2; 2Met 15,6; Iz 8,21; 13,13 ir t.t. **Mt 24,8:** Iz 26,17; 66,7s; Jer 22,23; Mch 4,9; 1Tes 5,3.

289. BŪSIMIEJI PERSEKIOJIMAI

A dalis (= Nr. 100A)

Mt 10,17-25

17 „Sergėkitės žmonių, nes jie įskundinės jus teismams ir plaks savo sinagogose. 18 Jūs būsite dėl manęs vedžiojami pas valdovus bei karalius liudyti jiems ir pagonims. 19 Kai jie jus įskųs, nesirūpinkite, kaip ar ką kalbėsite, nes tą valandą jums bus duota, ką jūs turite sakyti. 20 Tada jau nebe jūs kalbėsite, o jūsų Tėvo Dvasia kalbės jūsų lūpomis.

21 Brolis išduos mirti brolį ir tėvas – sūnų, o vaikai sukils prieš gimdytojus ir žudys juos. 22 Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo. Bet kas ištvers iki galo, bus išgelbėtas. 23 Kai pradės jus persekioti viename mieste, bėkite į kitą*. Iš tiesų sakau jums: dar nebūsite apibėgę Izraelio miestų, kai ateis Žmogaus Sūnus.
24 Mokinys nėra aukštesnis už savo mokytoją nei tarnas už šeimininką. 25 Pakanka, jei mokinys prilygsta mokytojui ir tarnas šeimininkui. Tad jei šeimos galvą jie praminė Belzebulu, tai ką kalbėti apie namiškius!“

Mk 13,9-13

9 „Jūs sergėkitės: būsite atidavinėjami teismams, plakami sinagogose ir turėsite dėl manęs stoti prieš valdytojus ir karalius, kad jiems liudytumėte. 10 Bet pirmiau turės būti visoms tautoms paskelbta Evangelija. 11 Kai suimti būsite vedami, nesirūpinkite iš anksto, ką kalbėsite. Kalbėkite, kas tą valandą bus jums duota, nes kalbėsite nebe jūs, o Šventoji Dvasia.
12 Brolis išduos nužudyti brolį, o tėvas – savo vaiką. Vaikai pakels ranką prieš gimdytojus ir juos žudys. 13 Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo. Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas“.

B dalis (= Nr. 100B)

Mt 24,9-14

9 „Paskui jus atiduos kankinti ir žudyti. Jūs būsite dėl manęs visų tautų nekenčiami. 10 Daugelis suklups, ims vieni kitus išdavinėti ir vieni kitų nekęsti. 11 Atsiras daug netikrų pranašų, kurie daugelį suvedžios. 12 Kadangi įsigalės neteisybė, daugelio meilė atšals. 13 O kas ištvers iki galo, bus išgelbėtas. 14 Ir bus paskelbta ši karalystės Evangelija visame pasaulyje paliudyti visoms tautoms. Ir tada ateis galas“.

Mk 13,13

13 „Jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo.

Bet kas ištvers iki galo, tas bus išgelbėtas“.

* *Kai kuriuose rankraščiuose pridurIama: „O jei ir šitame persekios, bėkite dar į kitą“.*

Mt 24,5; Mk 13,6; Lk 21,8b (Nr. 288)
Mt 24,24; Mk 13,22 (Nr. 291)
Mt 10,30 (Nr. 101); Lk 12,7 (Nr. 196)

2 Tim 2,12: *Jei ištversime, su juo ir karaliausime. Jeigu mes jo išsižadėsime, ir jis mūsų išsižadės.*
2 Pt 3,3: *Pirmiausia turite žinoti, kad paskutinėmis dienomis pasirodys šaipūnai, kupini pajuokos. Jie gyvens savo geiduliais.*

Lk 21,12-17

12 „Pirmiausia žmonės pakels prieš jus rankas ir ims jus persekioti. Dėl mano vardo tąsys jus po sinagogas ir kalėjimus, vedžios pas karalius ir valdytojus. 13 Tada jums bus proga liudyti.
14 Taigi įsidėkite sau į širdis iš anksto negalvoti, kaip ginsitės; 15 aš jums duosiu tokios iškalbos bei išminties, kad negalės nei atsispirti, nei prieštarauti nė vienas jūsų priešininkas.
16 Jus išdavinės tėvai, broliai, giminės ir draugai; kai kuriuos net žudys. 17 Visi jūsų nekęs dėl mano vardo“.

(6,40) „Mokinys nėra viršesnis už mokytoją: kiekvienas mokinys bus gerai išlavintas, jei bus kaip mokytojas“.

Lk, Jn

(Jn 16,2) „Jie šalins jus iš sinagogų, ir netgi ateis valanda, kada jūsų žudikai tarsis atlieką šventą pareigą Dievui“.
(Jn 15,21) „Ir visa tai jums darys dėl manęs, nes jie nepažįsta to, kuris yra mane siuntęs“.
(Lk 12,11-12) 11 „Kai jie ves jus į sinagogas pas viršininkus ar vyresnybes, nesirūpinkite, kaip ginsitės ar ką atsakinėsite, 12 nes Šventoji Dvasia tą pačią valandą jus pamokys, ką kalbėti“.

(Jn 13,16) „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tarnas ne didesnis už savo šeimininką, ir pasiuntinys ne didesnis už savo siuntėją“.
(Jn 15,20a) „Tarnas ne didesnis už šeimininką!“

Lk 21,17-19

17 „Visi jūsų nekęs dėl mano vardo.

18 Vis dėlto nė plaukas nuo jūsų galvos nenukris. 19 Savo ištverme jūs išlaikysite savo gyvybę“.

Jn

Mt 10,17 plg.: Mt 23,34; Apd 5,27.40; 6,12; 22,19; 24,10; 25,6.23; 27,24; 2Kor 11,23ss; Mt 10,21.28; Jn 16,1s. **Lk 21,12:** Apd 4,3; 5,18. **Mt 10,18 plg.:** Ps 119,46; Įst 31,26; Job 13,6; Fil 1,19; Mk 1,44; 6,11; Lk 5,14; Rom 11,25; Apd 25,23; 27,24; Mt 28,19; Mk 16,15; Lk 24,47. **Lk 12,11:** Lk 1,66; 9,44. **Mt 10,19 plg.:** Iš 4,12, Apd 4,8; 6,10; 7,5ss; Rom 2,15; 2Kor 12,19; 1Kor 2,13?. **Mt 10,21 plg.:** Mt 10,35; Lk 12,53; Iz 19,2. **Mt 10,22:** Hbr 10,36.39; Apr 13,10; Dan 12,12; 2Met 15,7; Mk 8,35; 10,26; Jn 15,21; Mt 5,11; 24,13; 2Tim 2,12. **Mt 10,23:** Mt 23,34; 24,16; Apd 8,1; 14,6; Mt 16,28; 24,30.36; 10,5s; 28,19. **Mt 10,25:** Mt 9,34; 12,24.27; 23,8; Mk 3,30; 1Kar 1,2.6; Mt 12,24. **Mt 24,9 plg.:** Mt 10,17. **Mt 24,10:** Dan 11,41. **Mt 24,11:** 1Jn 4,1; Įst 13,2-4; Apr 13,13s. **Mt 24,12:** Dan 12,4; 2Tes 2,10; 2Tim 3,1ss; Apr 2,4. **Lk 21,12:** 1Sam 14,45; 2Sam 14,11; 1Kar 1,52. **Mt 24,13 plg.:** Mt 10,22; Mt 4,23; 9,35; 28,19; Lk 24,27; Apr 14,6; Mt 26,13; 2Pt 3,9.

290. JERUZALĖS NUNIOKOJIMAS

(plg. Nr. 235)

Mt 24,15-22

15 Kai tik pamatysite pranašo Danieliaus
paskelbtą *sunaikinimo pabaisą*, stovinčią *šventoje
vietoje** (skaitytojas teįsidėmi!), 16 tuomet, kas
bus Judėjoje, tebėga į kalnus,

17 kas ant stogo, tenelipa žemėn pasiimti iš
namų savo daiktų, 18 o kas laukuose,
tenegrįžta pasiimti apsiausto.

19 Vargas nėščioms ir žindančioms anomis
dienomis! 20 Melskitės, kad jums netektų
bėgti žiemą ar šabo dieną.
21 Tuomet bus didelis *suspaudimas, kokio nėra
buvę nuo pasaulio pradžios iki dabar* ir kokio
daugiau nebebus.

22 Ir jeigu tos dienos nebūtų sutrumpintos,
neišsigelbėtų nė vienas žmogus. Bet dėl
išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos.

Mk 13,14-20

14 Kai pamatysite *sunaikinimo pabaisą** stovint
ten, kur jos neturi būti (skaitytojas
teįsidėmi!), tuomet, kas Judėjoje, tebėga į
kalnus;

15 kas bus ant stogo, tenelipa žemėn ir
teneina ko nors pasiimti iš namų; 16 o kas
laukuose, tenegrįžta pasiimti apsiausto.

17 Vargas nėščioms ir žindančioms tomis
dienomis! 18 Melskite, kad tai neatsitiktų
žiemą!
19 Anomis dienomis *užgulš toks suspaudimas,
kokio nėra buvę nuo pradžios pasaulio*, kurį
Dievas sutvėrė, *iki šiolei, ir daugiau nebebus.*

20 Jeigu Viešpats nebūtų sutrumpinęs tų
dienų, neišsigelbėtų nė vienas žmogus.
Tačiau dėl išrinktųjų, kuriuos išsirinko, jis
sutrumpino tas dienas.

Lk 21,20-24

20 Kai matysite Jeruzalę, supamą
kariuomenės, žinokite, jog prisiartino jos
nuniokojimas.
21 Tuomet, kas bus Judėjoje, tebėga į kalnus,
kas mieste, teišeina iš jo, kas apylinkėse,
tenegrįžta. 22 Tai bus bausmės dienos, kad
išsipildytų Raštai.
*(17,31) Kas tą dieną bus ant stogo, o jo daiktai
viduje, tenelipa žemyn jų pasiimti, o kas laukuose,
tenegrįžta namo.*
23 Vargas nėščioms ir žindančioms tomis
dienomis!

Baisi nelemtis užklups kraštą ir rūstybė šią
tautą.

24 Žmonės kris nuo kalavijo ašmenų ir bus
išvaryti nelaisvėn į įvairius kraštus, o Jeruzalę
mindžios pagonys, kol baigsis pagonių laikai.

Lk 19,43-44 (Nr. 270)
Lk 17,22-37 (Nr. 235)

Jn

24 *Dan 11,31*

2 Tes 2,2-4: [2] *Nesiduokite taip lengvai nukreipiami nuo sveiko proto ir įbauginami ar dvasios pranašyste, ar žodžiu, ar neva mūsų parašytu laišku, esą Viešpaties diena jau čia pat.* [3] *Tegul niekas jūsų neapgauna kuriuo nors būdu! Pirmiau turi ateiti atkritimas ir apsireikšti nedorybės žmogus, pražūties sūnus,* [4] *prieštarautojas, kuris* iškelia save *virš kiekvieno* vadinamojo dievo *ar ir šventenybės, ir pats sėdasi Dievo šventykloje, dėdamasis Dievu.*

Mt 24,15 plg.: Dan 11,31; 12,11; 9,27; 2Tes 2,3s; Dan 12,4; 1Mak 1,54; 6,7; 2Mak 8,17; Iz 60,13; Apd 6,13; 21,26; Dan 8,15-17. **Mt 24,16 plg.:** Pat 22,3; Ez 7,12ss; 1Mak 2,28. **Lk 21,22:** Įst 32,35; Oz 9,7; Jer 46,10; 50,31; Ez 9,1; Sir 5,7; Lk 18,7; 1Kar 9,6ss; Mch 3,12; Dan 9,26 ir t.t. **Mt 24,17:** 1Sam 9,25; Iz 15,3; 22,1; Jer 19,13; Sof 1,5. **Mt 24,18 plg.:** Pr 19,26.17; Lk 9,62. **Mt 24,19s plg.:** Lk 23,29; 1Kor 7,26.28. **Mt 24,21 plg.:** Dan 12,1; 1Mak 9,27; Jl 2,2; Iš 9,18; Įst 4,32; 1Kor 7,29; Rom 13,11. **Lk 21,24:** Zch 12,3; Dan 8,13s; 9,26; 1Mak 3,45.51; 4,60; 2Mak 8,2; Apr 11,2; Dan 12,1.7; Tob 14,5; Iš 9,18; 10,14; 11,6; Rom 11,25. **Mt 24,22 plg.:** Mt 24,22; 1Kor 7,29.

291. NETIKRI MESIJAI IR PRANAŠAI

(plg. Nr. 235)

Mt 24,23-28	Mk 13,21-23	Lk 17,23-24	Jn
[23] „Jei tada kas nors jums sakytų: 'Štai čia Mesijas', – arba: 'Jis tenai!' – netikėkite. [24] Atsiras netikrų mesijų ir netikrų pranašų, ir jie darys didelių ženklų bei stebuklų, mėgindami suklaidinti, jei tai įmanoma, net išrinktuosius. [25] Štai jus apie tai iš anksto įspėjau!	[21] „Jei tada kas nors jums sakytų: 'Štai čia Mesijas, štai ten', – netikėkite, [22] nes atsiras netikrų mesijų ir netikrų pranašų. Jie darys ženklų ir stebuklų, mėgindami suvedžioti, jei tai įmanoma, net išrinktuosius. [23] Todėl būkite apdairūs; aš jus iš anksto dėl visko įspėjau".	[23] „Jums sakys: 'Štai jis čia! Štai ten!' – neikite ir nebėkite paskui juos!	
[26] Tad jeigu jums sakytų: 'Štai jis tyruose!' – neikite; 'Štai jis namų gilumoje!' – netikėkite. [27] Kaip žaibas tvykstelėja iš rytų ir nušvinta iki vakarų, toks bus ir Žmogaus Sūnaus atėjimas.		[24] Kaip tvykstelėjęs žaibas nušviečia viską nuo vieno dangaus pakraščio iki kito, taip savo dieną pasirodys ir Žmogaus Sūnus".	
[28] Kur bus lavonų, ten sulėks ir maitvanagiai".		*(17,37b) Jis atsakė: „Kur bus lavonų, ten sulėks ir maitvanagiai".*	

Mt 24,4-5; Mk 13,5-6; Lk 21,8 (Nr. 288)
Mt 24,11; Lk 17,20-21 (Nr. 234)

2 Tes 2,8-10: [8] *Tada jau apsireikš* Nedorėlis, *o Viešpats Jėzus sunaikins jį* savo burnos kvėpimu *ir sutriuškins savo didingu atėjimu.* [9] *Ano Nedorėlio atėjimą dėl šėtono įtakos lydės įvairūs galingi darbai, ženklai ir netikri stebuklai* [10] *ir visokios nedoros apgaulės einantiems į pražūtį už tai, kad atsisakė mylėti tiesą, kuri būtų juos išganiusi.*

Mt 24,23 plg.: Lk 17,21; Apd 5,36s; 21,38. **Mt 24,24 plg.:** Įst 13,1-4; Iš 7,3; Mt 7,15; 24,24; 1Jn 2,18.22; 4,3; 2Jn 7; Apr 13,13; 2Tes 2,8s; 2Pt 2,1 ir t.t. **Mt 24,25s plg.:** Jn 7,27; 13,19; 14,29; 16,4. **Mt 24,28 plg.:** Hab 1,8; Job 39,27-30; Apr 19,17-21.

292. ŽMOGAUS SŪNAUS ATĖJIMAS

Mt 24,29-31	Mk 13,24-27	Lk 21,25-28	Jn
[29] „Netrukus po tų nelaimių dienų *saulė užtems, mėnulis nebeduos šviesos, žvaigždės kris* iš dangaus,	[24] „Tomis dienomis, po ano suspaudimo, *saulė užtems, mėnulis nebeduos šviesos,* [25] *žvaigždės kris* nuo dangaus,	[25] „Bus ženklų saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse, o žemėje tautos blaškysis, gąsdinamos baisaus audringos jūros šniokštimo. [26] Žmonės džius iš baimės, laukdami to, kas turės ištikti pasaulį, nes *dangaus galybės* bus sukrėstos.	
ir *dangaus galybės* bus sukrėstos. [30] Tuomet danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas, o *visos žemės tautos ims raudoti*	ir *dangaus galybės* bus sukrėstos.		
ir pamatys *Žmogaus Sūnų, ateinantį dangaus debesyse** su didžia galybe ir šlove. [31] Jis pasiųs savo angelus, kurie skardžiais trimitų garsais surinks jo išrinktuosius iš visų keturių šalių, nuo vieno dangaus pakraščio iki kito".	[26] Tada žmonės pamatys *Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyse** su didžia galia ir šlove. [27] Jis pasiųs angelus, ir tie surinks jo išrinktuosius iš visų keturių šalių, nuo žemės pakraščių iki dangaus tolybių".	[27] Tuomet žmonės išvys *Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyje** su didžia galybe ir garbe.	
		[28] Kai visa tai prasidės, atsitieskite ir pakelkite galvas, nes jūsų išvadavimas arti".	

1 Tes 4,16: *O pats Viešpats, nuskambėjus paliepimui, arkangelo balsui ir Dievo trimitui, nužengs iš dangaus. Tuomet pirmiausia prisikels tie, kurie mirė Kristuje.*

* *Dan 7,13*

Mt 24,29 plg.: Iz 13,10; 34,4; Ez 32,7s; Jl 2,10.3.15; Am 8,9; Ez 32,7s; Rom 8,28; Ef 1,21; 1Pt 3,22; Apr 6,12ss. **Lk 21,25:** Ps 65,8; Išm 5,22. **Mt 24,30 plg.:** Iz 18,3; 49,22; Zch 12,10ss; Dan 7,13s; Apr 1,7; Mt 26,64; Mk 14,62; 2Tes 1,7s; Apr 14,14 ir t.t. **Mt 24,31 plg.:** Zch 2,10; Įst 30,4; Iz 27,13; Jer 32,37; Ez 34,13; 36,24; Ps 106,47; 2Mak 2,7; 1Kor 15,52; Apr 8,2.

293. PALYGINIMAS SU FIGMEDŽIU

Mt 24,32-36	Mk 13,28-32	Lk 21,29-33	Jn
32 „Pasimokykite iš palyginimo su figmedžiu: kai jo šaka suminkštėja ir sprogsta lapai, jūs žinote, jog artinasi vasara. 33 Taip pat, visa tai išvydę, žinokite, jog jis arti, prie slenksčio. 34 Iš tiesų sakau jums: nepraeis ši karta, iki visa tai įvyks. 35 Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis. 36 Tačiau tos dienos ir valandos niekas nežino, nei dangaus angelai, nei Sūnus, o vien tik Tėvas“.	28 „Pasimokykite iš palyginimo su figos medžiu: kai jo šaka suminkštėja ir sprogsta lapai, jūs žinote, jog artinasi vasara. 29 Taip pat išvydę tai dedantis, supraskite, jog jis jau arti, prie slenksčio. 30 Iš tiesų sakau jums: nepraeis nė ši karta, kol visa tai įvyks. 31 Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis. 32 Tačiau tos dienos ar tos valandos niekas nežino, nei dangaus angelai, nei Sūnus, tik Tėvas“.	29 Ir jis jiems pasakė palyginimą: „Stebėkite figmedį bei kitus medžius. 30 Kai jie ima sprogti, jūs žinote arti esant vasarą. 31 Taip pat pamatę tai dedantis, žinokite, kad Dievo karalystė arti. 32 Iš tiesų sakau jums: nepraeis ši karta, iki visa tai įvyks. 33 Dangus ir žemė praeis, o mano žodžiai nepraeis“.	

Mt 16,28; Mk 9,1; Lk 9,37 (Nr. 160)
Mt 5,18; Lk 16,17 (Nr. 226)

Mt 24,32 plg.: Jn 4,35; Jok 5,9. **Mt 24,34 plg.:** Mt 11,16; 12,41s.45; 23,36. **Mt 24,35 plg.:** Lk 16,17; Iz 40,8; 51,6; 2Pt 3,7.11s. **Mt 24,36 plg.:** Zch 14,7; Apd 1,7; 1Tes 5,1ss.

294. RAGINIMAS BUDĖTI (MORKUS)

(plg. Nr. 203, 266 ir 295)

Mt 25,13-15	Mk 13,33-37	Lk 12,40	Jn
13 „Taigi budėkite, nes nežinote nei dienos, nei valandos.	33 „Žiūrėkite, budėkite, nes nežinote, kada ateis tas laikas!	*(21,36) „Todėl visą laiką budėkite ir melskitės, kad pajėgtumėte išvengti visų būsimųjų nelaimių ir atsilaikyti Žmogaus Sūnaus akivaizdoje“.*	
14 Bus taip, kaip atsitiko vienam žmogaui, kuris, iškeliaudamas į svetimą šalį, pasišaukė tarnus ir pavedė jiems savo turtą. 15 Vienam jis davė penkis talentus, kitam du, trečiam vieną – kiekvienam pagal jo gabumus – ir iškeliavo“.	34 Bus kaip su žmogumi, kuris iškeliavo svetur, paliko namus ir davė tarnams įgaliojimus, kiekvienam paskyręs darbą, o durininkui įsakė budėti.	*(19,12-13) 12 Tad jis kalbėjo: „Vienas didžiūnas iškeliavo į tolimą šalį gauti karaliaus sosto, o vėliau turėjo sugrįžti atgal. 13 Jis pasišaukė dešimt tarnų, padalijo jiems dešimt minų ir tarė: 'Verskitės, kol sugrįšiu'“.*	
(24,42) „Todėl budėkite, nes nežinote, kurią dieną ateis jūsų Viešpats“.	35 Taigi budėkite, nes nežinote, kada grįš namų šeimininkas: ar vakare, ar vidurnaktyje, ar gaidgystėje, ar rytmety, 36 kad, netikėtai sugrįžęs, nerastų jūsų miegančių. 37 Ką sakau jums, sakau ir visiems: budėkite!“	40 „Ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis, kai nesitikėsite“. *(12,38) „Jeigu jis sugrįžtų antrosios ar trečiosios nakties sargybos metu ir rastų juos budinčius, laimingi jie!“*	

Mt 25,13 plg.: Mt 24,50. **Mt 25,14s plg.:** Mt 24,45-47; Rom 12,3.6s; 1Kor 7,7; 12,4-31. **Mt 24,42 plg.:** Mt 24,44.50; Apd 20,31; Apr 3,20; Mk 14,72; 1Kor 16,13; 1Tes 5,6; 1Pt 5,8; Apr 3,2s; 16,15s. **Mk 13,36:** Mt 25,5.

295. RAGINIMAS BUDĖTI (LUKAS)

(plg. Nr. 203B ir 294)

Mt 24,42-44

[42]„Todėl budėkite, nes nežinote, kurią dieną ateis jūsų Viešpats. [43] Supraskite ir tai: jeigu šeimininkas žinotų, kurią nakties valandą ateis vagis, jis budėtų ir neleistų jam įsilaužti į namus. [44] Todėl ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis, kai nesitikėsite“.

Mk 13,33-37

[33] „Žiūrėkite, budėkite, nes nežinote, kada ateis tas laikas! [34] Bus kaip su žmogumi, kuris iškeliavo svetur, paliko namus ir davė tarnams įgaliojimus, kiekvienam paskyręs darbą, o durininkui įsakė budėti. [35] Taigi budėkite, nes nežinote, kada grįš namų šeimininkas: ar vakare, ar vidurnaktyje, ar gaidgystėje, ar rytmety, [36] kad, netikėtai sugrįžęs, nerastų jūsų miegančių. [37] Ką sakau jums, sakau ir visiems: budėkite!“

Lk 21,34-36

[34] „Saugokitės, kad jūsų širdis nebūtų apsunkusi nuo svaigalų, girtybės ir kasdienių rūpesčių, kad toji diena neužkluptų jūsų netikėtai. [35] It žabangai ji užgrius visus žemės gyventojus. [36] Todėl visą laiką budėkite ir melskitės, kad pajėgtumėte išvengti visų būsimųjų nelaimių ir atsilaikyti Žmogaus Sūnaus akivaizdoje“.

Mt 23,13; Lk 12,40 (Nr. 294)

Jn

Lk 21,34: Iš 7,14; 8,32; 1Sam 6,6 ir t.t.; Iz 24,20; Lk 8,14; Rom 13,13; Gal 5,21; 1Tes 5,2s; Lk 17,31. **Lk 21,35:** Iz 24,17; Pr 41,56; Įst 7,6; Iz 23,17 ir t.t. **Lk 21,36 plg.:** Mt 24,50; Ef 6,18; Hbr 13,17; Lk 18,1.7s; Rom 12,12; 1Tes 5,17. **Mt 24,42:** Mt 24,50; Apd 2031; Apr 3,20; 1Kor 16,13; 1Tes 5,6; 1Pt 5,8; Apr 3,2s; 16,15. **Mt 24,43:** 1Tes 5,2; 2Pt 3,10; Apr 3,3; 16,15; 1Kor 4,2; 2Tim 2,15; 1Pt 4,10; Apr 3,2ss. **Mk 13,33:** Mt 24,50. **Mk 13,34:** Mt 25,14; Lk 19,12. **Mk 13,35:** Mt 24,50; Apd 20,31; Apr 3,20; Mk 14,72. **Mk 13,36:** Mt 25,5.

XV. ĮVYKIAI PRIEŠ KANČIĄ

296. POREIKIS BUDĖTI

(plg. Nr. 203B ir 235)

Mt 24,37-44

37 „Kaip yra buvę Nojaus dienomis, taip bus ir Žmogaus Sūnui ateinant. 38 Kaip dienomis prieš tvaną žmonės, nieko nenumanydami, valgė, gėrė, vedė ir tekėjo iki pat dienos, kurią Nojus įlipo į laivą, 39 kai užėjo tvanas ir visus nusinešė,

taip bus ir tada, kai ateis Žmogaus Sūnus.
(24,17-18) 17„Kas ant stogo, tenelipa žemėn pasiimti iš namų savo daiktų, 18 o kas laukuose, tenegrįžta pasiimti apsiausto".

40 Tuomet du bus kartu lauke, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas. 41 Dvi mals vienomis girnomis, ir viena bus paimta, o kita palikta.
42 Todėl budėkite, nes nežinote, kurią dieną ateis jūsų Viešpats.
43 Supraskite ir tai: jeigu šeimininkas žinotų, kurią nakties valandą ateis vagis, jis budėtų ir neleistų jam įsilaužti į namus. 44 Todėl ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis, kai nesitikėsite".

Mk

(13,15-16) 15„Kas bus ant stogo, tenelipa žemėn ir teneina ko nors pasiimti iš namų; 16 o kas laukuose, tenegrįžta pasiimti apsiausto".

(13,35-37) 35„Taigi budėkite, nes nežinote, kada grįš namų šeimininkas: ar vakare, ar vidurnaktyje, ar gaidgystėje, ar rytmety, 36 kad, netikėtai sugrįžęs, nerastų jūsų miegančių. 37 Ką sakau jums, sakau ir visiems: budėkite!"

Mt 25,13; Mk 13,33; Lk 12,40 (Nr. 294)

* *Kai kuriuose Lk rankr. įterpiama eil. 36: „Du bus kartu lauke, ir vienas bus paimtas, kitas paliktas".*

Lk 17,26-36

26 „Kaip yra buvę Nojaus laikais, taip bus Žmogaus Sūnaus dienomis.
27 Žmonės valgė, gėrė, vedė, tekėjo, kol atėjo diena, kai Nojus įlipo į laivą. Tuomet ištiko tvanas ir visus sunaikino.
28 Ar ne taip dėjosi ir Loto laikais? Žmonės valgė ir gėrė, pirko ir pardavinėjo, sodino ir statėsi.
29 O tą dieną, kada Lotas paliko Sodomą, iš dangaus ėmė kristi ugnis su siera ir visus sunaikino. 30 Šitaip bus ir tą dieną, kai apsireikš Žmogaus Sūnus.
31 Kas tą dieną bus ant stogo, o jo daiktai viduje, tenelipa žemyn jų pasiimti, o kas laukuose, tenegrįžta namo. 32 Prisiminkite Loto žmoną!
33 Kas stengsis išsaugoti savo gyvybę, tas ją pražudys, o kas ją pražudys, tas ją atgaivins.
34 Sakau jums: tą naktį dviese miegos vienoje lovoje, ir vienas bus paimtas, o kitas paliktas.
35 Dvi mals drauge, ir viena bus paimta, o kita palikta" 36*

(12,39-40) „Įsidėmėkite: jei šeimininkas žinotų, kurią valandą ateis vagis, neleistų jam įsilaužti į savo namus. 40 Ir jūs būkite pasirengę, nes Žmogaus Sūnus ateis, kai nesitikėsite".

Jn

1 Tes 5,1-6: *1Dėl laiko ir valandos, broliai, nėra reikalo jums rašyti. 2 Jūs patys gerai žinote, kad Viešpaties diena užklups lyg vagis naktį. 3 Kai žmonės kalbės: „Gyvename ramiai ir saugiai", juos ir ištiks netikėtas žlugimas, tartum gimdymo skausmai nėščią moterį, ir jie niekur nepabėgs. 4 Bet jūs, broliai, neskendite tamsoje, kad toji diena jus užkluptų lyg vagis. 5 Juk jūs visi esate šviesos vaikai, dienos vaikai. Mes nepriklausome nakčiai nei tamsai. 6 Todėl nemiegokime kaip kiti, bet budėkime ir būkime blaivūs!*
2 Pt 3,10: *O Viešpaties diena ateis kaip vagis. Tuomet dangūs praeis su smarkiu ūžesiu, stichijos nuo karščio suirs, ir žemė su savo veikalais sudegs.*
Apr 3,3: *Todėl prisimink, kaip esi priėmęs ir išgirdęs; laikykis to ir atsiversk! Jeigu nebudėsi, aš ateisiu kaip vagis, ir tu nežinosi, kurią valandą tave užklupsiu.*

Apr. 16,15: *„Štai aš ateinu kaip vagis. Palaimintas, kas budi ir sergi savo drabužius, kad netektų vaikščioti nuogam ir žmonės nepamatytų jo gėdos!"*

Mt 24,37 plg.: Pr 6,11-13; Iz 54,9; 2Pt 2,5; 3,6; 1Pt 3,20. **Mt 24,38 plg.:** Lk 20,34; Pr 7,7-23. **Lk 17,28:** Pr 18,20ss. **Lk 17,29:** Pr 19,15ss.24; 2Pt 2,6s. **Lk 17,30:** 1Kor 1,7; 2Tes 1,7 ir t.t. **Mt 24,17:** 1Sam 9,25; Iz 15,3; 22,1; Jer 19,13; Sof 1,5. **Mt 24,18 plg.:** Pr 19,26.17; Lk 9,62. **Lk 17,33:** Iš 1,17.22; Apd 7,19. **Mt 24,40 plg.:** Iš 11,5; Iz 47,2. **Mt 24,42 plg.:** Mt 24,44.50; Lk 21,36; Apd 20,31; 1Kor 16,13; 1Tes 5,6; 1Pt 5,8; Apr 3,2s; 16,15; Apr 3,20. **Mk 13,35:** Mk 14,72. **Mk 13,36:** Mt 25,5. **Mk 13,33:** Mt 24,50. **Mt 24,43 plg.:** 1Tes 5,2; 2Pt 3,10; Apr 16,15; 1Kor 4,2; 2Tim 2,15; 1Pt 4,10; Apr 3,2.

297. BUDRŪS TARNAI

(plg. Nr. 203B)

Mt 24,45-51	Mk	Lk 12,41-46	Jn
45 „Kas yra tas ištikimas bei protingas tarnas, kurį šeimininkas paskyrė deramu laiku maitinti šeimynos? 46 Laimingas toksai tarnas, kurį sugrįžęs šeiminikas ras gerai besidarbuojantį. 47 Iš tiesų sakau jums: jį paskirs valdyti visų savo turtų. 48 O jei anas tarnas bus blogas ir tars pats sau: 'Mano šeimininkas neskuba grįžti,' – 49 ir pradės mušti savo tarnybos draugus, valgyti, ūžti su girtuokliais, 50 to tarno šeimininkas sugrįš vieną dieną, kai anas nelaukia, ir tokią valandą, kurią tas nė manyti nemano. 51 Jis žiauriai nubaus jį ir paskirs jam dalį su veidmainiais. Ten bus verksmas ir dantų griežimas".		41 Tuomet Petras paklausė: „Viešpatie, ar šį palyginimą pasakei tik mums, ar visiems?" 42 Viešpats atsakė: „Kas yra tas ištikimas ir sumanus prievaizdas, kurį šeimininkas paskirs vadovauti šeimynai ir deramu laiku ją maitinti? 43 Laimingas tarnas, kurį sugrįžęs šeimininkas ras taip darantį. 44 Sakau jums tiesą: jis paskirs jį valdyti visų savo turtų. 45 Bet jeigu anas tarnas pasakys pats sau: 'Mano šeimininkas neskuba grįžti', – ir ims mušti tarnus bei tarnaites, valgyti, gerti ir girtuokliauti, 46 tai to tarno šeimininkas sugrįš vieną dieną, kai jis nelaukia, ir tokią valandą, kurią jis nė manyti nemano. Jis žiauriai nubaus jį*, ir jam teks neištikimųjų likimas".	

Mt 25,21; Lk 19,17 (Nr. 291)

Mk 13,34: *„Bus kaip su žmogumi, kuris iškeliavo svetur, paliko namus ir davė tarnams įgaliojimus, kiekvienam paskyręs darbą, o durininkui įsakė budėti".*

* *Pažod.: „sukapos".*

Lk 12,41: Mk 4,11ss. **Mt 24,45 plg.:** 1Kor 4,2; 2Tim 2,15; 1Pt 4,10; Pr 31,4ss; 39,4s; Ps 104,27; 145,15; Job 1,3. **Mt 24,46 plg.:** Lk 12,37. **Mt 24,47 plg.:** Mt 25,23. **Mt 24,48 plg.:** Koh 8,11; 1Tes 5,7; 2Pt 3,3s. **Mt 24,49 plg.:** Lk 21,34. **Mt 24,51 plg.:** Lk 19,27; Hbr 11,37; 1Met 20,3; Dan 13,55.59; Mt 8,12; 13,42.50; 22,13; 25,30; Lk 13,28; Ps 112,10.

298. DEŠIMT MERGAIČIŲ

(plg. Nr. 203A)

Mt 25,1-13	Mk	Lk	Jn
1 „Tada dangaus karalystė bus panaši į dešimtį mergaičių, kurios, pasiėmusios žibintus, išėjo pasitikti jaunikio. 2 Penkios jų buvo paikos ir penkios protingos. 3 Taigi paikosios pasiėmė žibintus, o nepasiėmė alyvos. 4 Protingosios kartu su žibintais pasiėmė induose ir alyvos. 5 Jaunikiui vėluojant, visos ėmė snausti ir užmigo. 6 Vidurnaktį pasigirdo balsai: 'Štai jaunikis! Išeikite pasitikti!' 7 Tuomet visos mergaitės atsikėlė ir taisėsi žibintus. 8 Paikosios sakė protingosioms: 'Duokite mums alyvos, nes mūsų žibintai gęsta'. 9 Protingosios atsakė: 'Kad kartais nepristigtų ir mums, ir jums, verčiau nueikite pas prekiautojus ir nusipirkite'. 10 Joms beeinanat pirkti, atėjo jaunikis. Kurios buvo pasiruošusios, įėjo kartu su juo į vestuves, ir durys buvo uždarytos. 11 Vėliau atėjo ir anos mergaitės ir ėmė prašytis: 'Viešpatie, viešpatie, atidaryk, čia mes!' 12 O jis atsakė: 'Iš tiesų sakau jums: aš jūsų nepažįstu!' 13 Taigi budėkite, nes nežinote nei dienos, nei valandos". *Mt 7,22-23 (Nr. 74)*		*(12,35-38) 35 „Tebūnie jūsų strėnos sujuostos ir žiburiai uždegti. 36 Jūs būkite panašūs į žmones, kurie laukia savo šeimininko, grįžtančio iš vestuvių, kad, kai tik jis parvyks ir pasibels, tuojau atidarytų. 37 Laimingi tarnai, kuriuos sugrįžęs šeimininkas ras budinčius. Iš tiesų sakau jums: jis susijuos, susodins juos prie stalo ir, eidamas aplinkui, patarnaus jiems. 38 Jeigu jis sugrįžtų antrosios ar trečiosios nakties sargybos metu ir rastų juos budinčius, laimingi jie!"* *(13,25-28) 25 „Kai namų šeiminkas atsikels ir užrakins duris, stovėdami lauke, jūs pradėsite belsti į duris ir prašyti: 'Viešpatie, atidaryk mums!' O jis atsakys: 'Aš nežinau, iš kur jūs'. 26 Tada imsite dėstyti: 'Mes valgėme ir gėrėme tavo akivaizdoje, tu mokei mūsų gatvėse...' 27 O jis jums tars: 'Aš nežinau, iš kur jūs. Eikite šalin nuo manęs, visi piktadariai!' 28 Tai bus verksmo ir dantų griežimo, kai Dievo karalystėje pamatysite Abraomą, Izaoką, Jokūbą ir visus pranašus, o patys būsite išvaryti laukan".*	

Mt 24,42; Lk 12,40 (Nr. 294)

Mk 13,33-37: *„Žiūrėkite, budėkite, nes nežinote, kada ateis tas laikas! 34 Bus kaip su žmogumi, kuris iškeliavo svetur, paliko namus ir davė tarnams įgaliojimus, kiekvienam paskyręs darbą, o durininkui įsakė budėti. Taigi budėkite, nes nežinote, kada grįš namų šeimininkas: ar vakare, ar vidurnaktyje, ar gaidgystėje, ar rytmety, 36 kad, netikėtai sugrįžęs, nerastų jūsų miegančių. 37 Ką sakau jums, sakau visiems: budėkite!"*

Mt 25,1: 1Mak 9,37.39; Tob 11,16 (LXX); Mt 9,15. **Mt 25,2:** Mt 7,24-26. **Mt 25,5:** Mt 24,48; Lk 12,45. **Mt 25,8:** Pat 13,9; Job 18,5. **Mt 25,10:** Mt 22,1-14; Iz 22,22; Lk 13,25; Apr 3,7. **Mt 25,11:** Mt 7,21ss; Lk 7,25. **Mt 25,13 plg.:** Mt 24,36.42.44.50; 26,38-41; Mk 13,36; 1Tes 5,6. **Lk 12,35:** Iš 12,11; Ef 6,14; 1Pt 1,13. **Lk 12,36:** Apr 3,20. **Mk 13,33:** Lk 21,36. **Mk 13,34:** Lk 19,12s. **Mk 13,35:** Mt 24,44.50; Apd 20,31; Apr 3,20; Mk 14,72. **Mk 13,36:** Mt 25,2. **Lk 13,25s:** Mt 7,22; Iz 2,11.17; Zch 14,6; Jer 14,14; 27,15; Mk 8,38; Lk 10,20; 1Kor 13,1s. **Lk 13,27:** Mt 7,22-23; 2Tim 2,19; Ps 6,9; Mt 13,41s. **Lk 13,28:** Mt 25,41.

299. PALYGINIMAI APIE TALENTUS IR MINAS

(= Nr. 266)

Mt 25,14-30

14 „Bus taip, kaip atsitiko vienam žmogui, kuris, iškeliaudamas į svetimą šalį, pasišaukė tarnus ir pavedė jiems savo turtą. 15 Vienam jis davė penkis talentus, kitam du, trečiam vieną – kiekvienam pagal jo gabumus – ir iškeliavo.

16 Tas, kuris gavo penkis talentus, tuojau nuėjęs ėmė verstis ir pelnė kitus penkis. 17 Taip pat tas, kuris gavo du talentus, pelnė kitus du. 18 O kuris buvo gavęs vieną, nuėjo, iškasė duobę ir paslėpė šeimininko pinigus. 19 Praslinkus nemaža laiko, anų tarnų šeimininkas grįžo ir pradėjo daryti su jais apyskaitą. 20 Atėjo tas, kuris buvo gavęs penkis talentus; jis atnešė kitus penkis ir tarė: 'Šeimininke, davei man penkis talentus, štai aš pelniau kitus penkis'. 21 Šeimininkas atsakė: 'Gerai, šaunusis ir ištikimas tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!' 22 Taip pat tas, kuris buvo gavęs du talentus, atėjęs pasakė: 'Šeimininke, davei man du talentus, štai aš pelniau kitus du'. 23 Šeimininkas tarė: 'Gerai, šaunusis ir ištikimasis tarne! Kadangi buvai ištikimas mažuose dalykuose, aš tau pavesiu didelius. Eikš į savo šeimininko džiaugsmą!' 24 Prisiartinęs tasai, kuris buvo gavęs vieną talentą, sakė: 'Šeimininke, aš žinojau, kad tu – žmogus kietas: pjauni, kur nesėjai, renki, kur nebarstei. 25 Pabijojęs nuėjau ir paslėpiau tavo talentą žemėje. Va, imk, kas tavo'. 26 Šeiminikas jam atsakė: 'Blogasis tarne, tinginy! Tu žinojai, kad aš pjaunu, kur nesėjau, renku, kur nebarsčiau. 27 Taigi tau reikėjo leisti mano pinigus į apyvartą, ir sugrįžęs aš būčiau gavęs juos su palūkanomis. 28 Todėl atimkite iš jo talentą ir atiduokite tam, kuris turi dešimt talentų. 29 Kiekvienam, kas turi, bus duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi. 30 Šitą netikusį tarną išmeskite į tamsybes. Ten bus verksmas ir dantų griežimas'".

Mk

Lk 19,11-27

11 Jiems klausantis, Jėzus kalbėjo toliau ir pasakė palyginimą. Mat jis buvo netoli Jeruzalės, ir žmonės manė, jog netrukus turinti apsireikšti Dievo karalystė.
12 Tad jis kalbėjo: „Vienas didžiūnas iškeliavo į tolimą šalį gauti karaliaus sosto, o vėliau turėjo sugrįžti atgal. 13 Jis pasišaukė dešimt tarnų, padalijo jiems dešimt minų ir tarė: 'Verskitės, kol sugrįšiu'.

14 Piliečiai nekentė jo ir nusiuntė iš paskos pasiuntinius pareikšti: 'Mes nenorime, kad šitas mus valdytų'.

15 Gavęs karalystę, jis sugrįžo ir liepė pašaukti tarnus, kuriems buvo davęs pinigų, norėdamas sužinoti, kiek kuris uždirbo. 16 Atėjo pirmasis ir tarė: 'Valdove, tavo mina man pelnė dešimt minų'. 17 Jis atsakė: 'Gerai, stropusis tarne! Kadangi pasirodei patikimas mažuose dalykuose, tu gauni valdyti dešimt miestų'.
18 Atėjo antrasis ir pareiškė: 'Valdove, tavo mina man laimėjo penkias minas'. 19 Ir šitam jis pasakė: 'Tu valdyk penkis miestus'.

20 Atėjo dar vienas ir tarė: 'Valdove, štai tavo mina, kurią laikiau suvyniota į skepetą. 21 Aš bijojau tavęs, nes esi žmogus griežtas: imi nepadėjęs ir pjauni nepasėjęs'
22 Jis atsiliepė: 'Netikęs tarne! Aš tave teisiu tavo paties žodžiais. Tu žinojai, kad aš griežtas žmogus: imu, ko nepadėjau, ir pjaunu, ko nesėjau. 23 Tai kodėl neleidai mano pinigų apyvarton, kad sugrįžęs išreikalaučiau su palūkanomis?'
24 Aplinkiniams jis tarė: 'Atimkite iš jo miną ir atiduokite tam, kuris turi dešimt minų'. 25 Tie sakė: 'Valdove, bet anas jau turi dešimt minų!' 26 Jis tarė: 'Aš sakau jums: kiekvienam, kas turi, bus pridėta, o iš neturinčio bus atimta net ir tai, ką turėjo.
27 Mano priešus, nenorėjusius, kad būčiau jų karalius, atveskite čionai ir nugalabykite mano akyse!'"

Jn

Mt 24,45-47; Lk 12,42-44 (Nr. 203)
Mt 13,12; Mk 4,25; Lk 8,18 (Nr. 125)

Mk 13,34: *„Bus kaip su žmogumi, kuris iškeliavo svetur, paliko namus ir davė tarnams įgaliojimus, kiekvienam paskyręs darbą, o durininkui įsakė budėti".*

Lk 19,11: Lk 24,21; Apd 1,6; 6,13. **Lk 19,14:** Mt 21,38. **Mt 25,14s:** Mt 24,45-47; Rom 12,3.6s; 1Kor 7,7; 12,4-31. **Mt 25,19:** Mt 18,23; 24,48; 25,5. **Mt 25,21 plg.:** Lk 16,10-12; Hbr 12,2. **Mt 25,27 plg.:** Mk 11,15; Lk 16,5. **Lk 19,27:** Lk 12,46s; 1Sam 15,33; 1Kor 15,25; Apr 19,15. **Mt 25,28s:** Pat 9,9; Mt 13,12. **Mt 25,30:** Mt 8,12; 13,42-50; 22,13; 24,51; Lk 13,28.

300. PASKUTINIS TEISMAS

Mt 25,31-46	Mk	Lk	Jn
31 „Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir kartu su juo visi angelai, tada jis atsisės savo garbės soste. 32 Jo akivaizdoje bus surinkti visų tautų žmonės, ir jis perskirs juos, kaip piemuo atskiria avis nuo ožių. 33 Avis jis pastatys dešinėje, ožius – kairėje. 34 Ir tars karalius stovintiems dešinėje: 'Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą karalystę! 35 Juk aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote, buvau ištroškęs, ir mane pagirdėte, buvau keleivis, ir mane priglaudėte, 36 buvau nuogas – mane aprengėte, ligonis – mane aplankėte, kalinys – atėjote pas mane'. Tuomet teisieji klaus: 'Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ir pavalgydinome, trokšantį ir pagirdėme? 38 Kada gi mes matėme tave keliaujantį ir priglaudėme ar nuogą ir aprengėme? 39 Kada gi matėme tave sergantį ar kalinį ir aplankėme?' 40 Ir atsakys jiems karalius: 'Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte'. 41 Paskui jis prabils į stovinčius kairėje: 'Eikite šalin nuo manęs, prakeiktieji, į amžinąją ugnį, kuri prirengta velniui ir jo angelams! 42 Juk aš buvau išalkęs, ir jūs manęs nepavalgydinote, buvau ištroškęs, ir manęs nepagirdėte, 43 buvau keleivis, ir manęs nepriglaudėte, nuogas – neaprengėte, ligonis ir kalinys – ir jūs manęs neaplankėte'. 44 Tuomet jie atsakys: 'Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ar ištroškusį, ar keleivį, ar nuogą, ar ligonį, ar kalinį ir tau nepatarnavome?' 45 Tuomet jis pasakys jiems: 'Iš tiesų sakau jums: kaskart, kai taip nepadarėte vienam šitų mažiausiųjų, nė man nepadarėte'. 46 Ir eis šitie į amžinąjį nubaudimą, o teisieji – į amžinąjį gyvenimą".			

Mt 16,27; Mk 8,38; Lk 9,26 (Nr. 160)
Mt 7,23; Lk 13,27-28 (Nr. 211)

***Jn 5,29:** „Kurie darė gera, prisikels gyventi, kurie darė bloga, prisikels stoti į teismą".*
***Rom 2,6:** Jis kiekvienam atmokės už jo darbus.*
***Rom 14,10:** Tai kaipgi tu smerki savo brolį?! Arba kodėl niekini savo brolį? Juk visi turėsime stoti prieš Dievo teismą.*
***2 Kor 5,10:** Juk mums visiems reikės stoti prieš Kristaus teismo krasę, kad kiekvienas atsiimtų, ką jis, gyvendamas kūne, yra daręs – gera ar bloga.*

Mt 25,31ss: Mt 7,21; 10,40ss; 18,5; 13,41; Apr 20,11ss. **Mt 25,31:** Zch 14,5; Dan 7,13s; Mt 19,28; 24,30; 2Tes 1,7; Jn 5,27; Jud 14. **Mt 25,32:** Ez 34,17; Rom 14,10-12; 2Kor 5,10; Apr 20,11-13; Apd 17,31. **Mt 25,33:** Lk 1,11; Mk 16,5.20; Zch 13,7; Jn 10; Mt 20,23; 22,44; Pss 110,1 ir t.t. **Mt 25,34:** Mt 16,27; 2Tes 1,7; 2Kor 5,10; Rom 14,10-12; Mt 13,35; Lk 11,50; Hbr 4,3; 9,26 Apr 13,8; 17,8. **Mt 25,35:** Iz 58,7; Ez 18,7; Tob 4,16; Jok 1,27; 2,15. **Mt 25,36:** Sir 7,35; Hbr 13,3; 11,36. **Mt 25,39:** Pat 19,17. **Mt 25,41:** Mt 25,12; Apr 20,10 ir t.t. **Mt 25,42:** Job 22,7. **Mt 25,46:** Dan 12,2.

301. VEIKLA JERUZALĖJE

Mt	Mk	**Lk 21,37-38**	Jn
		37 Taip Jėzus dienomis mokydavo šventykloje, o naktis praleisdavo vadinamajame Alyvų kalne. 38 Ir nuo ankstyvo ryto visi žmonės rinkdavosi jo pasiklausyti šventykloje.	

Jn 8,1-2 (Nr. 242)
Mk 11,19; Lk 19,47-48 (Nr. 274)
Mt 21,17; Mk 11,11b (Nr. 271)

Lk 21,37: Mt 26,55; Mk 14,49; Lk 22,53; Jn 7,14; 18,20; Lk 22,39. **Lk 21,38:** Mk 12,37.

302. JĖZUS APIE SAVO KANČIĄ IR IŠAUKŠTINIMĄ

Mt	Mk	Lk	Jn 12,20-36
			[20] Tarp atėjusių per šventes Dievo pagarbinti buvo ir graikų. [21] Jie kreipėsi į Pilypą, kilusį iš Galilėjos miesto Betsaidos, prašydami: „Gerbiamasis, mes norėtume pamatyti Jėzų!" [22] Pilypas nuėjo ir pasakė Andriejui, paskui jie abu – Andriejus ir Pilypas – atėję pranešė Jėzui. [23] O Jėzus jiems tarė: „Atėjo valanda, kad būtų pašlovintas Žmogaus Sūnus. [24] Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kviečio grūdas, kritęs į žemę, nemirs, jis liks vienas, o jei mirs, jis duos gausių vaisių.
(16,25) „Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas pražudo gyvybę dėl manęs, tas ją atras".	*(8,35) „Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras; o kas pražudys savo gyvybę dėl manęs ir dėl Evangelijos, tas ją išgelbės".*	*(9,24) „Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas ją praras, o kas pražudys dėl manęs savo gyvybę, tas ją išgelbės".*	[25] Kas myli savo gyvybę, ją pražudys, o kas nekenčia savo gyvybės šiame pasaulyje, išsaugos ją amžinajam gyvenimui.
(10,39) „Kas išsaugo savo gyvybę, praras ją, o kas praranda savo gyvybę dėl manęs, atras ją".		*(17,33) „Kas stengsis išsaugoti savo gyvybę, tas ją pražudys, o kas ją pražudys, tas ją atgaivins".*	[26] Kas nori man tarnauti, tegul seka paskui mane: kur aš esu, ten bus ir mano tarnas. Kas man tarnaus, tą pagerbs mano Tėvas.
(20,28) „Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį".	*(10,45) „Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį".*	*(9,23) Jėzus pasakė visiems: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tenešа savo kryžių ir teseka manimi".*	
(16,24) Tuomet Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, tepasiima savo kryžių ir teseka manimi".	*(8,34) Pasišaukęs minią ir savo mokinius, Jėzus prabilo: „Jei kas nori eiti paskui mane, teišsižada pats savęs, teima savo kryžių ir teseka manimi".*		[27] Dabar mano siela sukrėsta. Ir ką aš pasakysiu: ‘ Tėve, gelbėk mane nuo šios valandos!'? Bet juk tam aš ir atėjau į šią valandą.
(26,38-39) [38] Tada tarė jiems: „Mano siela mirtinai nuliūdusi. Likite čia ir pabudėkite kartu su manimi". [39] Kiek toliau paėjęs, parpuolė kniūbsčias ir meldėsi: „Mano Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia mane ši taurė. Tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu!"	*(14,34-36) [34] Jis jiems skundėsi: „Mano siela mirtinai nuliūdusi. Pasilikite čia ir budėkite!" [35] Paėjęs truputį toliau, sukniubo ant žemės ir ėmė melstis, kad, jei galima, jį aplenktų toji valanda. [36] Jis sakė: „Aba, Tėve, tau viskas įmanoma. Atitolink nuo manęs šitą taurę! Tačiau tebūnie ne kaip aš noriu, bet kaip tu..."*	*(22,41-42)* *[41] Jis atsitolino nuo jų maždaug per akmens metimą ir atsiklaupęs ėmė melstis:* *[42] „Tėve, jei nori, atimk šitą taurę nuo manęs, tačiau tebūna ne mano, bet tavo valia!"*	[28] Tėve, pašlovink savo vardą!" Tuomet iš dangaus ataidėjo balsas: „Aš jį pašlovinau ir dar pašlovinsiu!" [29] Aplink stovinti minia, tai išgirdusi, sakė griaustinį sugriaudus. Kai kurie tvirtino: „Angelas jam kalbėjo". [30] O Jėzus atsakė: „Ne dėl manęs, o dėl jūsų pasigirdo tas balsas. [31] Dabar teisiamas šitas pasaulis. Dabar šio pasaulio kunigaikštis bus
(17,5) Dar jam tebekalbant, štai skaistus debesis apsiautė juos, ir štai balsas iš debesies prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi. Klausykite jo!" *(3,17) O balsas iš dangaus prabilo:*	*(9,7) Užėjo debesis ir uždengė juos, o iš debesies nuskambėjo balsas: „Šitas mano mylimasis Sūnus. Klausykite jo!"*	*(9,35) O iš debesies aidėjo balsas: „Šitas mano išrinktasis Sūnus, jo klausykite!"*	

Mt

„Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi“.

Mk

(1,11) Ir iš dangaus pasigirdo balsas: „Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi“.

Lk

(3,22b) O balsas iš dangaus prabilo: „Tu mano mylimasis Sūnus, tavimi aš gėriuosi“.
(10,18) O Jėzus atsiliepė: „Mačiau šėtoną, kaip žaibą krintantį iš dangaus“.

Jn

išmestas laukan. [32] O aš, kai būsiu pakeltas nuo žemės, visus trauksiu prie savęs“. [33] Jis tai pasakė, nurodydamas, kokia mirtimi jam reikės mirti. [34] O žmonės jam sakė: „Mes girdėjome iš Įstatymo, kad Mesijas pasiliks per amžius. Kodėl tu sakai, kad Žmogaus Sūnus turės būti iškeltas aukštyn? Kas gi tas Žmogaus Sūnus?“ [35] Jėzus atsakė: „Jau nebeilgai šviesa bus tarp jūsų. Vaikščiokite, kol turite šviesą, kad neužkluptų jūsų tamsa. Kas vaikščioja tamsoje, tas nežino, kur eina. [36] Kol turite šviesą, tikėkite ją, kad taptumėte šviesos vaikais“. Tai pasakęs, Jėzus pasišalino ir pasislėpė nuo jų.

Jn 11,42 (Nr. 259)
Jn 16,11 (Nr. 325)

1 Kor 15,35-44: *[35] Gal kas paklaus: „Kaip bus prikelti mirusieji? Su kokiu kūnu jie pasirodys?“ [36] Neišmanėli! Ką tu pasėji, neatgimsta, jei prieš tai nenumiršta. [37] Kad ir ką sėji, tu sėji ne būsimąjį kūną, bet pliką grūdą, sakysime, kviečių ar kitokių javų. [38] Tuo tarpu Dievas duoda jam kūną, kokio panorėjęs, ir kiekvienai sėklai savišką kūną. [39] Kūnai nevienodi. Žmogaus kūnas vienoks, gyvulių kitoks, dar kitoks kūnas paukščių ir vėl kitoks žuvų. [40] Taip pat yra dangaus kūnai ir žemės kūnai, bet vienoks dangaus kūnų spindesys, kitoks žemės kūnų. [41] Vienoks saulės švytėjimas, kitoks mėnulio blizgesys ir dar kitoks žvaigždžių žėrėjimas. Net ir žvaigždė nuo žvaigždės skiriasi spindėjimu. [42] Toks ir mirusiųjų prisikėlimas. Sėjamas gendantis kūnas, keliasi negendantis. [43] Sėjamas prastas, keliasi garbingas. Sėjamas silpnas, keliasi galingas. [44] Sėjamas juslinis* kūnas, keliasi dvasinis kūnas. Jeigu esama juslinio kūno, tai esama ir dvasinio.*

* *Arba: „kūninis“.*

Jn 12,20: Jn 7,35; Mk 7,26; Mt 10,5s; Rom 3,9. **Jn 12,21:** Jn 1,43s; 6,5.7; 14,8s. **Jn 12,23:** Jn 2,4; 7,6.30; 8,20; 7,39; 12,16; 13,31; 11,4. **Jn 12,25:** Apr 12,11. **Jn 12,26:** Jn 14,3; 17,24. **Jn 12,27 ir Mt 26,38s plg.:** Ps 6,4; 42,6s.12; 43,5; 55,6; Ts 16,16; 1Kar 19,4; Sir 37,2; Mt 17,6; Lk 17,6; Rom 8,15; Gal 4,6; Hbr 5,7-10; Mt 19,26; Mk 10,27; Lk 18,27; Mt 20,22; Mk 10,38; Jn 18,11; Lk 12,50; Jn 6,38; Mt 6,10; Apd 21,14; Jn 11,33; 13,21; 14,1.27. **Jn 12,28:** Jn 1,51; 5,37; Apd 9,4; 10,13.15; 11,7.9; Apr 10,4.8; 14,13; Dan 4,28 ir t.t. **Jn 12,29:** Ps 18,7-16; 29,3ss; Job 37,4; 1Sam 12,18 ir t.t.; Apr 8,5; 11,19; 16,18. **Jn 12,31:** Jn 14,30; Ef 2,2; 6,12; 2Kor 4,4; Mt 4,8s; Lk 4,6; 10,18; Apr 12,10. **Jn 12,32:** Jn 3,14s.20s; Ps 9,14; Pr 40,13.19; 1Tim 3,16; Iz 52,13; Fil 2,9; Hbr 1,3. **Jn 12,33:** Jn 21,19. **Jn 12,34:** Ps 89,37; 110,4; Iz 9,6; Dan 7,14.27; Ez 37,25; Jer 17,25; 24,6; Jl 4,20. **Jn 12,35:** Jn 7,33; 13,33; 14,19; 16,16ss; 11,9s; 9,4; 1Jn 2,11; Jn 1,14; 8,12; 9,5; 12,46. **Jn 12,36:** Ef 5,8; 1Tes 5,5; Lk 16,8; 20,34.

303. TIKĖJIMAS IR NETIKĖJIMAS

(= Nr. 123)

Mt 13,10-17

[10] Priėję mokiniai paklausė: „Kodėl jiems kalbi palyginimais?“ [11] Jėzus atsakė: „Jums duota pažinti dangaus karalystės slėpinius, o jiems neduota.

[12] Mat, kas turi, tam bus duota, ir jis turės su pertekliumi, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis turi. [13] Aš jiems kalbu palyginimais dėl to, kad jie žiūrėdami nemato, klausydami negirdi ir nesupranta.

[14] Jiems pildosi Izaijo pranašystės žodžiai:
Girdėti girdėsite, bet nesuprasite,
žiūrėti žiūrėsite, bet nematysite.
[15] Šitos tautos širdis aptuko.
Jie prastai girdėjo ausimis ir užmerkė akis,
kad kartais nepamatytų akimis,
neišgirstų ausimis, nesuprastų širdimi
*ir neatsiverstų, ir aš jų nepagydyčiau.**

[16] Todėl palaimintos jūsų akys, nes mato, ir jūsų ausys, nes girdi. [17] Iš tiesų sakau jums: daugel pranašų ir teisiųjų troško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo“.

Mt 25,29 (Nr. 299)

Mk 4,10-12

[10] Kai Jėzus pasiliko vienas, jo palydovai kartu su Dvylika ėmė klausinėti apie palyginimus. [11] Jis atsakė: „Jums atiduotas Dievo karalystės slėpinys, o svetimiesiems viskas sakoma palyginimais,
(4,25)„ Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką turi“.
[12] kad jie
regėti regėtų, bet nematytų,
girdėti girdėtų, bet nesuprastų,
*kad neatsiverstų ir nebūtų jiems atleista“.**

(8,17b-18a) [17b] „Ar vis dar nieko neišmanote ir nesuprantate, ir vis dar esate be nuovokos? [18a] Turite akis, ir nematote; turite ausis, ir negirdite?!“

Lk 8,9-10

[9] Jo mokiniai paklausė, ką reiškiąs tasai palyginimas. [10a] Jis atsakė: „Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptis, o kitiems jos skelbiamos palyginimais,
(8,18b) „Kas turi, tam bus duota, o iš neturinčio bus atimta ir tai, ką jis tariasi turįs“.

[10b] kad
regėdami nematytų
ir girdėdami nesuprastų.

(10,23-24) [23] Atsigręžęs vien tiktai į mokinius, jis tarė: „Palaimintos akys, kurios regi, ką jūs regite. [24] Sakau jums: daugel pranašų ir karalių troško išvysti, ką jūs matote, bet neišvydo, ir išgirsti, ką jūs girdite, bet neišgirdo“.

Lk 19,26 (Nr. 266)

Jn 12,37-43

(9,39) O Jėzus prabilo: „Aš atėjau į šį pasaulį daryti teismo, kad neregiai praregėtų, o regintieji apaktų“.

[32] Nors Jėzus jų akivaizdoje padarė tiek daug ženklų, tačiau jie juo netikėjo. [38] Išsipildė pranašo Izaijo žodžiai: *Viešpatie, kas patikėjo mūsų skelbimu ir kam buvo apreikšta Viešpaties rankos galybė?* [39] Jie neįstengė tikėti, nes, anot Izaijo: [40] Jis *apakino jiems akis ir sukietino širdį, kad nematytų akimis ir nesuvoktų širdimi, – kad neatsiverstų ir aš jų nepagydyčiau.**

[41] Izaijas tai pasakė, nes regėjo jo šlovę ir kalbėjo apie jį. [42] Vis dėlto įtikėjo Jėzų net daugelis iš vyresnybės, tačiau dėl fariziejų viešai jo neišpažino, kad nebūtų pašalinti iš sinagogos. [43] Deja, žmonių pagarbą jie brangino labiau už Dievo garbę.

---

* Iz 6,9-10

Mt 13,10 plg.: Mt 13,34; Mk 4,34 ir t.t.; Lk 8,11s. **Mt 13,11 plg.:** Mt 11,25; 16,1; 1Kor 2,10; Dan 2,25ss.47; Išm 2,22; 1Kor 5,12s; Kol 4,5; 1Tes 4,12; 1Tim 3,7; Apd 5,13; 1Tes 4,13; 5,6; Ez 17,2; Hab 2,6; Ps 49,5; Pat 1,6; Sir 41,11. **Mt 13,12 plg.:** Mt 25,29; Lk 19,26. **Mt 13,13 plg.:** kaip Mt 13,14. **Mt 13,14s plg.:** Iz 6,9s; Įst 29,3; Jer 5,21; Ez 12,2; Mt 11,4; 11,25; Lk 16-9,42; Jn 6,36.40; 8,43; 9,40; 15,24; Apd 13,40s (Hab 1,5); Apd 28,26s; 1Kor 14,21s (Iz 28,11). **Jn 12,38:** Iz 53,1. **Mt 13,16 plg.:** Mt 11,25; Pat 20,12; Iz 52,10; Mt 5,3-11; 11,6; 16,17; Lk 2,30; 1Jn 1,1ss. **Mt 13,17 plg.:** Iz 52,15; Mt 13,17; Jn 8,56; Hbr 11,13; 1Pt 1,10ss; 1Jn 1,1ss. **Jn 12,40:** Iz 6,9; Apd 28,27. **Jn 12,41:** Iz 6,1-4; Jn 1,18; 17,5. **Jn 12,42:** Jn 3,1; 7,50; 19,38s; 16,2. **Jn 12,43:** Jn 5,44.

304. PASKUTINĖ VIEŠOJI KALBA

Mk	Mt	Lk	Jn 12,44-50
			44 O Jėzus garsiai šaukė: „Kas mane tiki, tiki ne mane, bet tą, kuris mane siuntė. 45 Ir kas mane mato, mato tą, kuris mane siuntė. 46 Aš atėjau į pasaulį kaip šviesa, kad visi, kurie mane tiki, neliktų tamsybėse. 47 Kas klausys mano žodžių, bet jų nesilaikys, to aš neteisiu, nes atėjau ne teisti pasaulio, bet gelbėti. 48 Kas mane niekina ir mano žodžių nepriima, tas jau turi savo teisėją; pats žodis, kurį aš kalbėjau, nuteis jį paskutiniąją dieną. 49 Aš juk kalbėjau ne iš savęs; Tėvas, kuris mane siuntė, davė man priesaką, ką aš turiu sakyti, ką skelbti. 50 Ir dar aš žinau, kad jo priesakas – tai amžinasis gyvenimas. Tad ką aš kalbu, skelbiu taip, kaip Tėvas man yra sakęs".

Mt 10,40-41; Lk 10,16; Jn 13,20 (Nr. 104)
Mk 9,37; Lk 9,48 (Nr. 166)

Jn 12,44: Jn 1,15; 7,28.37; 13,20; 5,36s; 7,16; 8,19.42; Mk 9,37; Jn 6,40 ir t.t. **Jn 12,45:** Jn 14,9; 1,18; 6,40; 8,19; 10,30.38. **Jn 12,46:** Jn 1,4s; 8,12; 9,5; 12,35s. **Jn 12,47s:** Jn 3,17; 5,24s; 3,18; 5,45; 8,40; Apr 1,3. **Jn 12,48:** Jn 4,41; 5,24; 8,31.37.43.51s; 14,23s; 15,3.20; Jn 5,28. **Jn 12,49s:** Jn 1,14-18; 3,31-36; 5,19s.39s; 14,10; 5,30; 6,38.68; 7,16s; 8,28.38; 10,18.

XVI.TEISMAS, KANČIA IR MIRTIS

305. SUOKALBIS PRIEŠ JĖZŲ

(= Nr. 260; plg. Nr. 274)

Mt 26,1-5

[1] Baigęs visas tas kalbas, Jėzus tarė savo mokiniams: [2] „Jūs žinote, kad po dviejų dienų bus Velykos*, ir Žmogaus Sūnus bus atiduotas nukryžiuoti“.
[3] Tuomet aukštieji kunigai bei tautos seniūnai susirinko į rūmus vyriausiojo kunigo, kuris vadinosi Kajafas, [4] ir nusprendė suimti Jėzų klasta ir nužudyti. [5] Bet jie sakė „Tik ne per šventes, kad liaudyje nekiltų sąmyšio“.

Mk 14,1-2

[1] Iki Velykų* ir Neraugintosios duonos šventės bebuvo likę pora dienų.
Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai ieškojo

būdo klasta sugauti Jėzų ir nužudyti. [2] Bet jie sakė: „Tik ne per šventes, kad liaudyje nekiltų sąmyšio“.

(11,18-19) [18] *Tai išgirdę, aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai tarėsi, kaip jį pražudyti. Jie mat bijojo Jėzaus, nes visi žmonės buvo pagauti jo mokslo.*

[19] *Atėjus vakarui, Jėzus su mokiniais išėjo iš miesto.*

Lk 22,1-2

[1] Buvo arti Neraugintosios duonos šventė, vadinama Velykomis*.
[2] Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai ieškojo

būdo nužudyti Jėzų, tačiau bijojo liaudies.

(19,47-48) [47] *Ir jis kasdien mokė šventykloje. Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai bei tautos seniūnai svarstė, kaip jį pražudyti,* [48] *tačiau neišmanė, ko griebtis, nes visi žmonės tik ir klausėsi jo mokslo.*
(21,37) Taip Jėzus dienomis mokydavo šventykloje, o naktis praleisdavo vadinamajame Alyvų kalne.

Jn 11,45-53

[45] Daugelis žydų, kurie buvo atėję pas Mariją ir matė, ką Jėzus padarė, įtikėjo jį. [46] Bet kai kurie nuėjo pas fariziejus ir pranešė jiems, ką Jėzus padaręs. [47] Tuomet aukštieji kunigai ir fariziejai sušaukė teismo tarybą ir svarstė: „Ką darysime? Šitas žmogus daro daug stebuklų. [48] Jei taip jį paliksime, visi įtikės jį; ateis romėnai ir sunaikins šventąją vietą bei mūsų tautą“. [49] Vienas iš jų – Kajafas, tais metais vyriausiasis kunigas – jiems tarė: „Jūs nieko neišmanote [50] ir nepagalvojate, jog jums geriau, kad vienas žmogus mirtų už tautą, o ne visa tauta žūtų“. [51] Jis tai pasakė ne iš savęs, bet, būdamas tų metų vyriausiasis kunigas, pranašavo, jog Jėzui reikės mirti už tautą, [52] ir ne tik už tautą, bet tam, kad suburtų į vienybę išsklaidytuosius Dievo vaikus. [53] Nuo tos dienos jie buvo tvirtai pasiryžę jį nužudyti.

---

* *Velykos – šventė, ST vadinama Pascha (hebr.* pesah*). Žr.* Iš 12,11 *ir kt.*

Jn 11,45: Jn 7,43; 9,16; 10,19; 2,23; 4,39; 7,31; 8,30; 10,42; 12,11.42. **Jn 11,47 plg.:** Apd 4,16. **Jn 11,48 plg.:** 2Mak 5,19; Apd 6,13; Jn 6,15; 12,13; 18,33; 19,12. **Mt 26,1:** Įst 31,1 (LXX). **Mt 26,2:** 1Kor 5,7; Mt 16,21; 17,22s; 20,18s. **Jn 11,49 plg.:** Jn 18,13. Jn 11,50: Jn 1,12ss; 2Sam 20,1.20ss. **Jn 11,51:** Iš 28,30; Kun 8,8; Sk 27,21; Mk 13,27; 1Tes 4,17; 2Tes 2,1; Apr 21,2-4. **Jn 11,53:** Jn 5,18; 7,1.19.25.32.45; 8,40.59; 10,31; 11,8.16. **Mt 26,4:** Mt 12,14; 22,15; 27,1.7; Ps 9,28; 34,20; 51,2; 54,11; Pat 12,20; Jer 5,27.

306. PATEPIMAS BETANIJOJE

(= Nr. 114 ir 267)

Mt 26,6-13

6 Kai Jėzus viešėjo Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose, 7 atėjo moteris,

alebastriniu brangaus kvapiojo aliejaus indu nešina ir jam sėdinčiam prie stalo išpylė ant galvos.

8 Tai pamatę, mokiniai pasipiktino ir kalbėjo: „Kam toks eikvojimas? 9 Juk buvo galima aliejų brangiai parduoti ir išdalyti pinigus vargšams“.

10 Tai išgirdęs, Jėzus tarė: „Kam skaudinate moterį?! Ji man padarė gerą darbą! 11 Vargšų jūs visuomet turite šalia savęs, o mane – ne visuomet.

12 Išpildama aliejų ant mano kūno, ji tai padarė mano laidotuvėms. 13 Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama ši Evangelija, ir jos atminimui bus pasakojama, ką yra padariusi“.

Mt 6,22 (Nr. 95)
Mt 9,29-30 (Nr. 96)

Mk 14,3-9

3 Jėzui esant Betanijoje, Simono Raupsuotojo namuose, ir sėdint už stalo, atėjo moteris su alebastriniu indeliu, pilnu brangaus gryno nardo tepalo. Pradaužusi indelį, ji išpylė tepalą Jėzui ant galvos.

4 Kai kurie ten esantys susierzino ir kalbėjo vienas kitam: „Kam tas tepalo eikvojimas?! 5 Juk jį buvo galima parduoti daugiau negu už tris šimtus denarų ir pinigus išdalyti vargšams!“ Taip jie murmėjo prieš tą moterį.

6 Bet Jėzus atsiliepė: „Palikite ją ramybėje! Kam ją skaudinate? Ji man padarė gerą darbą. 7 Vargšų jūs visuomet turite šalia savęs ir, kada tik panorėję, galite jiems gera daryti, o mane turėsite ne visuomet. 8 Ji padarė, ką galėjo.
Ji iš anksto patepė mano kūną laidotuvėms.
9 Iš tiesų sakau jums: visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama Evangelija, bus ir jos atminimui pasakojama, ką ji yra man padariusi“.

Mk 5,34 (Nr. 138)
Mk 10,52 (Nr. 264)

Mt 26,6 plg: Mt 21,17; Lk 11,37; 14,1; Mk 1,40; Lk 17,12. **Jn 12,1:** Jn 11,1-44. **Jn 12,2:** Lk 10,38ss. **Jn 12,3:** Jn 11,2. **Mt 26,7 plg.:** Ps 23,5. **Jn 12,4:** Jn 6,64.71; 13,11. **Lk 7,39:** Mt 16,14; 21,11.46; Mk 6,15; Lk 7,16; 24,19; Jn 4,19; Lk 22,64; Apd 5,9; 1Kor 14,24s. **Mk 14,5:** Mt 9,30; Mk 1,43; Jn 11,33.38. **Jn 12,6:** Jn 13,29; 2Met 24,8ss. **Lk 7,41:** Mt 18,23ss; 25,14ss; Lk 16,1ss; 19,12ss. **Lk 7,42:** Kun 25,8-17. **Lk 7,43:** Lk 10,28; 20,21. **Mt 26,10 plg.:** Mt 12,5; 16,8; 22,18; Lk 11,7; 18,5; Gal 6,17. **Mt 26,11 plg.:** Įst 15,11; Mk 2,19. **Lk 7,44b:** Pr 18,4; 19,2; 24,32; 43,24; 1Sam 25,41; Jn 13,5ss; 1Tim 5,10. **Lk 7,45:** 2Sam 15,5 ir t.t.; Mt 26,48; Apd 20,37; 1Kor 16,20; 2Kor 13,12; 1Tes 5,26; 1Pt 5,14. **Lk 7,46:** Ps 133,2; 23,5; **Mt 26,12 plg.:** Mk 16,1. **Mt 26,13 plg.:** Mt 24,14; 28,19; Mk 13,10; 16,15; Sir 50,6. **Lk 7,48:** Mt 9,2; Mk 2,5; Lk 5,20. **Lk 7,49:** Lk 5,21; Jn 5,12; Mk 2,6s. **Lk 7,50:** 1Sam 1,17.

Lk 7,36-50*

36 Vienas fariziejus užsiprašė Jėzų pietų. Atėjęs į fariziejaus namus, jis sėdo prie stalo. 37 Ir štai moteris, kuri buvo žinoma mieste nusidėjėlė, patyrusi, kad jis fariziejaus namuose, atsinešė alebastrinį indą kvapaus tepalo ir, 38 verkdama priėjusi iš užpakalio prie jo kojų, ėmė laistyti jas ašaromis, šluostyti savo galvos plaukais, bučiavo jo kojas ir tepė jas tepalu.
39 Tai matydamas fariziejus, kuris buvo Jėzų pasikvietęs, samprotavo pats vienas: „Jeigu šitas būtų pranašas, jis žinotų, kas tokia ši moteris, kuri jį paliečia, – kad ji nusidėjėlė!“

40 O Jėzus prabilo: „Simonai, turiu tau ką pasakyti“. Tas atsiliepė: „Sakyk, Mokytojau!“
41 „Skolintojas turėjo du skolininkus. Vienas buvo skolingas penkis šimtus denarų, o kitas – penkiasdešimt. 42 Jiems neturint iš ko atiduoti, jis dovanojo abiem. Katras labiau jį mylės?“ Simonas atsakė: „Manau, jog tasai, kuriam daugiau dovanota“. Jėzus tarė: „Teisingai nusprendei“.

44 Ir, atsisukęs į moterį, jis tarė Simonui: „Matai šitą moterį? Aš atėjau į tavo namus, tu nedavei man vandens kojoms nusimazgoti, o ji suvilgė jas ašaromis ir nušluostė savo plaukais. 45 Tu manęs nepabučiavai, o ji, vos man atėjus, nesiliauja bučiavusi man kojų. 46 Tu aliejumi man galvos nepatepei, o ji tepalu patepė man kojas. 47 Todėl aš tau sakau: jai atleidžiama daugybė jos nuodėmių, nes ji labai pamilo. Kam mažai atleista, tas menkai myli“. 48 O jai tarė: „Atleidžiamos tau nuodėmės“.
49 Sėdintieji kartu už stalo pradėjo svarstyti: „Kas gi jis toks, kad net ir nuodėmes atleidžia?!“ 50 O jis dar tarė moteriai: „Tavo tikėjimas išgelbėjo tave. Eik rami!“

Lk 10,38-42 (Nr. 164)
Lk 17,19 (Nr. 233)
Lk 8,48 (Nr. 138)
Lk 18,42 (Nr. 264)

Jn 12,1-8

1 Šešioms dienoms belikus iki Velykų, Jėzus atėjo į Betaniją, kur gyveno jo prikeltasis iš numirusių Lozorius. 2 Ten buvo jam iškeltos vaišės. Morta tarnavo, o Lozorius kartu su svečiais vaišinosi prie stalo.
3 Paėmusi svarą brangių tepalų iš gryno nardo, Marija patepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. Namai pakvipo tepalais.
4 Vienas jo mokinys – Judas Iskarijotas, kuris turėjo jį išduoti, pasakė: 5 „Kodėl to tepalo neparduota už tris šimtus denarų ir pinigų neatiduota vargšams?!“ 6 Jis taip sakė ne kad jam būtų rūpėję vargšai, bet kad pats buvo vagis ir, turėdamas rankose kasą, grobstė įplaukas.

7 O Jėzus tarė: „Palik ją ramybėje. Ji tai laikė mano laidotuvių dienai. 8 Vargšų jūs visada turite šalia savęs, o mane ne visuomet turėsite“.

Jn 11,2 (Nr. 259)
Jn 7,59-8,11 (Nr. 242)

* *Įvykis, aprašytas Lk 7,36-50, ne tas pats kaip kitose Evangelijose (Bible de Jérusalem).*

307. JUDO IŠDAVYSTĖ

Mt 26,14-16	Mk 14,10-11	Lk 22,3-6	Jn
[14] Tuomet vienas iš Dvylikos, vardu Judas Iskarijotas, nuėjo pas aukštuosius kunigus [15] ir tarė: „Ką man duosite, jeigu jį išduosiu jums?“ *Tie pasiūlė trisdešimt sidabrinių**.	[10] Judas Iskarijotas, vienas iš Dvylikos, nuėjo pas aukštuosius kunigus, pasiryžęs išduoti Jėzų. [11] Tai išgirdę, jie apsidžiaugė ir pažadėjo jam pinigų.	[3] O šėtonas įėjo į Judą, vadinamą Iskarijotu, vieną iš Dvylikos. [4] Tas nuėjęs tarėsi su aukštaisiais kunigais ir sargybos viršininkais, kaip jį išduoti. [5] Šie apsidžiaugė ir sutarė duoti jam pinigų. [6] Judas apsiėmė ir pradėjo ieškoti progos išduoti jiems Jėzų taip, kad minia nesužinotų.	
[16] Ir nuo to meto jis ieškojo progos išduoti Jėzų.	Jis ėmė ieškoti progos Jėzų išduoti.		

Jn 6,70-71: *[70] Jėzus jiems atsakė: „Argi ne aš išsirinkau jus, Dvylika? Tačiau ir tarp jūsų vienas yra velnias“. [71] Jis turėjo omenyje Judą, Simono Iskarijoto sūnų. Šis, būtent vienas iš Dvylikos, turėjo jį išduoti.*
Jn 13,2: *Vakarieniaujant, kai velnias jau buvo įkvėpęs Simono sūnaus Judo Iskarijoto širdin sumanymą išduoti jį....*
Jn 13,11: *Jis mat žinojo apie savo išdavėją ir todėl pasakė: „Jūs ne visi švarūs“.*
Jn 13,27: *Kai šis nurijo kąsnį, įėjo į jį šėtonas. O Jėzus jam sako: „Ką darai, daryk greičiau!“*

* *Zch 11,12*

Mt 26,15 plg.: Jn 11,57; Zch 11,2.13; Iš 21,32; Mt 27,3.9; 28,12.15. **Lk 22,4:** Lk 22,52; Apd 4,1; 5,24.26.

308. PASIRUOŠIMAS VELYKOMS

Mt 26,17-20	Mk 14,12-17	Lk 22,7-14	Jn
[17] Pirmąją Neraugintosios duonos dieną mokiniai atėjo pas Jėzų ir paklausė: „Sakyk, kur paruošti tau Velykų vakarienę?“ [18] Jis atsakė:	[12] Pirmąją Neraugintosios duonos dieną, kada aukojamas Velykų avinėlis, mokiniai sako Jėzui: „Kur paruošti tau Velykų vakarienę?“ [13] Jis išsiunčia du mokinius, tardamas:	[7] Taip atėjo Neraugintosios duonos diena, kada reikėjo pjauti Velykų avinėlį.	
		[8] Jėzus pasiuntė Petrą ir Joną, liepdamas: „Eikite ir paruoškite mums Velykų vakarienę“. [9] Jie paklausė: „O kur norėtum, kad mes paruoštume?“ [10] Jis atsakė:	
„Eikite į miestą pas tokį žmogų	„Eikite į miestą. Ten jus sutiks žmogus, vandens ąsočiu nešinas. Sekite iš paskos [14] ir, kur jis nuves, sakykite namų šeimininkui:	„Štai jums įeinant į miestą, jus pasitiks žmogus, vandens ąsočiu nešinas. Eikite paskui jį iki tų namų, į kuriuos jis užsuks, [11] ir sakykite namų šeimininkui:	
ir sakykite jam: ‘Mokytojas sako: Mano metas jau atėjo. Pas tave valgysiu Velykų vakarienę su savo mokiniais’“.	‘Mokytojas liepė paklausti: Kur man skirtoji menė, kurioje galėčiau su mokiniais valgyti Velykų vakarienę?’ [15] Jis parodys jums didelį aukštutinį kambarį su baldais. Ten ir paruoškite mums“.	‘Mokytojas prašė paklausti: Kur menė, kurioje galėčiau su mokiniais valgyti Velykų vakarienę?’ [12] Ir jis parodys jums didelį aukštutinį kambarį su baldais. Tenai ir paruoškite“.	
[19] Mokiniai padarė, kaip buvo Jėzaus įsakyta, ir paruošė Velykų stalą. [20] Atėjus vakarui, Jėzus su dvylika mokinių susirinko prie stalo.	[16] Mokiniai išėjo ir nuvyko į miestą. Jie rado visa, kaip buvo sakęs Jėzus, ir paruošė Velykų stalą. [17] Vakare jis atėjo su Dvylika.	[13] Nuėję jie rado viską, kaip Jėzus buvo sakęs, ir parengė Velykų stalą. [14] Atėjus metui, Jėzus sėdo su apaštalais prie stalo.	

Jn 13,1 (Nr. 309)

Mk 14,12 plg.: Iš 12,3-10.18; Įst 16,16. **Mk 14,13 plg.:** Mt 21,2ss; Lk 19,30ss; 1Sam 10,1s; Joz 9,21ss. **Mk 14,14 plg.:** Iš 12,48; Sk 9,2-5 (LXX); 1Sam 1,18; 9,22; Sir 14,25; Iš 4,24; Lk 2,7.

309. JĖZUS PLAUNA MOKINIAMS KOJAS

Mt

(23,8-12) 8 „O jūs nesivadinkite 'rabi', nes turite vienintelį Mokytoją, o jūs visi esate broliai. 9 Ir nė vieno iš savųjų nevadinkite tėvu, nes turite vienintelį Tėvą danguje. 10 Taip pat nesivadinkite mokytojais, nes jūsų vienintelis Mokytojas yra Kristus. 11 Kas iš jūsų didesnis, tebūnie jums tarnas. 12 Mat kas save aukština, bus pažemintas, o kas save žemina, bus išaukštintas“.*

(10,24) „Mokinys nėra aukštesnis už savo mokytoją nei tarnas už šeimininką“.

(10,40) „Kas jus priima, tas mane priima. O kas priima mane, priima tą, kuris yra mane siuntęs“.

Mk

(9,37) „Kas dėl manęs priima tokį vaikelį, tas priima mane, o kas priima mane, tas ne mane priima, bet tą, kuris yra mane siuntęs“.

Mt 18,5; Mk 9,37; Lk 9,48 (Nr. 166)
Mk 12,39 (Nr. 284)
Mk 10,41-45 (Nr. 263)

Lk

(22,3) O šėtonas įėjo į Judą, vadinamą Iskarijotu, vieną iš Dvylikos.
(12,37) Laimingi tarnai, kuriuos sugrįžęs šeimininkas ras budinčius. Iš tiesų sakau jums: jis susijuos, susodins juos prie stalo ir, eidamas aplinkui, patarnaus jiems.

(22,24-27) 24 Tarp jų kilo ginčas, kuris iš jų galėtų būti laikomas didžiausiu. 25 Bet Jėzus jiems pasakė: „Pagonių tautų karaliai engia jas ir jų valdovai liepia vadinti save geradariais. 26 Jūs taip nedarykite. Kas vyriausias tarp jūsų, tebūnie tarsi mažiausias, o viršininkas tebūnie lyg tarnas. 27 Katras yra vyresnis – kuris sėdi už stalo ar kuris jam patarnauja? Argi ne tas, kuris sėdi?! O aš tarp jūsų esu kaip tas, kuris patarnauja.
(6,40) Mokinys nėra viršesnis už mokytoją: kiekvienas mokinys bus gerai išlavintas, jei bus kaip mokytojas.
(10,16) Kas jūsų klauso, manęs klauso. Kas jus niekina, mane niekina. O kas niekina mane, niekina tą, kuris yra mane siuntęs.

Lk 20,24-28; 19,28 (Nr. 313)

Jn 13,1-20

1 Tai buvo prieš Velykų šventes. Jėzus, žinodamas, jog atėjo valanda jam iš šio pasaulio keliauti pas Tėvą, ir mylėdamas savuosius pasaulyje, parodė jiems savo meilę iki galo.
2 Vakarieniaujant, kai velnias jau buvo įkvėpęs Simono sūnaus Judo Iskarijoto širdin sumanymą išduoti jį,
3 žinodamas, kad Tėvas yra visa atidavęs į jo rankas, kad jis išėjęs iš Dievo ir einąs pas Dievą, 4 Jėzus pakyla nuo stalo, nusivelka viršutinius drabužius ir persijuosia rankšluosčiu.
5 Paskui įsipila vandens į praustuvą ir ima mazgoti mokiniams kojas bei šluostyti jas rankšluosčiu, kuriuo buvo persijuosęs. 6 Taip jis prieina prie Simono Petro. Šis jam sako: „Viešpatie, nejau tu mazgosi man kojas!“ 7 Jėzus jam atsakė: „Tu dabar nesupranti, ką aš darau, bet vėliau suprasi“. 8 Petras atsiliepė: „Tu nemazgosi man kojų per amžius!“ Jėzus jam sako: „Jei tavęs nenumazgosiu, neturėsi dalies su manimi“. 9 Tada Simonas Petras sušuko: „Viešpatie, ne tik mano kojas, bet ir rankas, ir galvą!“ 10 Jėzus į tai atsakė: „Kas išsimaudęs, tam nėra reikalo praustis, nebent kojas nusimazgoti, nes jis visas švarus. Ir jūs esate švarūs, deja, ne visi“. 11 Jis mat žinojo apie savo išdavėją ir todėl pasakė: „Jūs ne visi švarūs“. 12 Numazgojęs mokiniams kojas, jis užsivilko drabužius ir, sugrįžęs prie stalo, paklausė: „Ar suprantate, ką jums padariau? 13 Jūs vadinate mane Mokytoju ir Viešpačiu, ir gerai sakote, nes aš toks ir esu.
14 Jei tad aš – Viešpats ir Mokytojas – numazgojau jums kojas, tai ir jūs turite vieni kitiems kojas mazgoti. 15 Aš jums daviau pavyzdį, kad ir jūs darytumėte, kaip aš jums dariau.
16 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: tarnas ne didesnis už savo šeimininką, ir pasiuntinys ne didesnis už savo siuntėją.
17 Jeigu tai suprantate, būsite palaiminti taip elgdamiesi.
18 Deja, tai sakau ne apie visus jus. Aš žinau, ką esu išsirinkęs, bet turi išsipildyti Rašto žodžiai: *Tas, kuris valgė mano duoną, taikėsi mane sutrypti.* 19 Sakau jums jau dabar, prieš įvykstant, kad įvykus tikėtumėte, jog Aš Esu. 20 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas priima mano pasiuntinį, tas priima mane, o kas mane priima, priima tą, kuris mane yra siuntęs“.

Jn 5,23 (Nr. 141)
Jn 15,20 (Nr. 322)

* *Aramėjiškai „mokytojas“.*

Jn 13,1: Jn 12,1.23; 7,6.30; 2,4.14; 6,4; 15,13; 1Jn 3,16. **Jn 13,2:** Jn 13,27. **Jn 13,3:** Jn 3,35; 17,2; 18,4; 19,28; Lk 10,22; Mt 11,27; Jn 16,28. **Jn 13,4:** Iz 20,3s. **Jn 13,5:** 1Sam 25,41; Lk 7,38.44; Jn 11,2; 12,3; Pr 18,4; 19,2; 24,32; 43,24; Ts 19,21; 1Sam 25,41; 1Tim 5,10. **Jn 13,8s:** Įst 10,19; 2Sam 20,1; Iz 57,6; Ps 50,18; Lk 10,42; 14,11; 18,14; Jn 12,26. **Jn 13,10:** Jn 15,3; Mt 15,2; Mk 7,3; Kun 15,11; Tob 7,9. **Jn 13,11:** Jn 6,64.70s; 18,2. **Jn 13,12:** 1Tim 5,10. **Jn 13,13:** Mk 11,3; Jn 1,38 ir t.t. **Jn 13,15:** Jn 13,34; Rom 15,1ss; 1Kor 11,1. **Jn 13,16:** Jn 15,20. **Jn 13,17:** Lk 10,37. **Jn 13,18:** Jn 6,70; Ps 41,10; Mk 14,18; Lk 22,21. **Jn 19,19:** Jn 14,29; 16,4; Mt 24,25; Iz 42,9; Jn 8,24.28; Iš 3,14. **Jn 13,20:** Jn 12,44s; Lk 9,48; Mt 18,5.

310. ĮSPĖJIMAS APIE IŠDAVYSTĘ

(= Nr. 312)

Mt 26,21-25	Mk 14,18-21	Lk 22,21-23	Jn 13,21-30
21 Pradėjus valgyti, jis tarė: „Iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų mane išduos“. 22 Jie labai nuliūdo ir ėmė vienas po kito klausinėti: „Nejaugi aš, Viešpatie?“	18 Bevalgant prie stalo vakarienę, Jėzus prabilo: „Iš tiesų sakau jums: *vienas jūsų, valgančių su manimi,* išduos mane“. 19 Jie labai nuliūdo ir ėmė vienas po kito klausinėti: „Nejaugi aš?“		21 Tai pasakęs, Jėzus labai susijaudino ir tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų išduos mane!“ 22 Mokiniai ėmė žvalgytis vienas į kitą, spėliodami, kurį jis turįs omenyje. 23 Vienas mokinys, kurį Jėzus mylėjo, buvo prisiglaudęs prie Jėzaus krūtinės. 24 Simonas Petras pamojo jam ir pašnibždėjo: „Sužinok, apie kurį jis kalba“. 25 Šisai, pasilenkęs prie Jėzaus krūtinės, paklausė: „Kas jis, Viešpatie?“ 26 Jėzus atsiliepė: „Tai tas, kuriam padažęs paduosiu kąsnį“. Ir, pamirkęs kąsnį dubenyje, jis padavė Judui Iskarijotui, Simono sūnui. 27 Kai šis nurijo kąsnį, įėjo į jį šėtonas. O Jėzus jam sako: „Ką darai, daryk greičiau!“ 28 Nė vienas iš sėdinčių už stalo nesuprato, kodėl jis taip pasakė. 29 Kadangi Judo žinioje buvo kasa, kai kurie pamanė, jog Jėzus jam įsakęs: „Nupirk, ko mums reikia šventėms“ ar liepęs ką duoti vargšams.
23 Jis atsakė: „Mane išduos dažantis kartu su manim duoną dubenyje.	20 O jis tarė: „Vienas iš Dvylikos, kuris dažo su manimi viename dubenyje.	21 „Bet štai mano išdavėjo ranka yra kartu su manąja ant stalo.	
24 Žmogaus Sūnus, tiesa, eina savo keliu, kaip apie jį parašyta, bet vargas tam žmogui, kuris išduos Žmogaus Sūnų. Geriau jam būtų buvę negimti“. 25 Jo išdavėjas Judas paklausė: „Nejaugi aš, rabi?!“ Jis atsakė: „Tu pasakei!“	21 Tiesa, Žmogaus Sūnus eina savo keliu, kaip apie jį parašyta, bet vargas žmogui, kuris išduos Žmogaus Sūnų. Geriau jam būtų buvę negimti“.	22 Žmogaus Sūnus, tiesa, eina, kaip jam nustatyta, bet vargas tam žmogui, kuris jį išduoda!“	
		23 Tuomet apaštalai pradėjo teirautis vienas kito, kas gi iš jų galėtų šitai padaryti.	30 Tada anas, nurijęs kąsnį, tuojau išėjo. Buvo naktis.

Jn 13,21 plg.: Jn 11,33; 12,27; Mk 9,31; 10,33; Jn 6,70s; 13,2.10s.18s; Lk 22,3s; Ps 41,10. **Jn 13,23:** Jn 19,26s; 20,2; 21,7.20; 18,15s; 19,35. **Jn 13,25:** Jn 4,6. **Jn 13,27:** Jn 13,2; Lk 22,3; 1Kor 5,5; 11,27.29. **Jn 13,29:** Jn 12,6. **Jn 21,30:** Lk 22,53; Apd 1,25; Jn 9,4; 11,10; Ef 6,12. **Mt 26,22 plg.:** Mt 17,23; 18,31. **Mt 26,24 plg.:** Mt 18,7; Lk 17,1s. **Mt 26,25:** Mt 26,64; Lk 22,70; Mt 27,11; Mk 15,2; Lk 23,3.

311. EUCHARISTIJOS ĮSTEIGIMAS

Mt 26,26-29

[26] Vakarieniaujant Jėzus paėmė duoną, palaimino, laužė ir davė mokiniams, tardamas: „Imkite ir valgykite: tai yra mano kūnas".

[27] Paskui, paėmęs taurę, padėkojo ir davė jiems, tardamas: „Gerkite iš jos visi, [28] nes tai yra mano kraujas, Sandoros* kraujas, kuris už daugelį išliejamas nuodėmėms atleisti.

[29] Ir sakau jums: nuo šiol aš nebegersiu šito vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kada su jumis gersiu jį naują savo Tėvo karalystėje".

Mk 14,22-25

[22] Bevakarieniaujant Jėzus paėmęs duoną palaimino, laužė ją ir davė mokiniams, tardamas: „Imkite, tai mano kūnas!"

[23] Paėmęs taurę, padėkojo, davė jiems, ir visi gėrė iš jos. [24] O jis jiems tarė: „Tai mano kraujas, Sandoros kraujas, kuris išliejamas už daugelį.

[25] Iš tiesų sakau jums: aš jau nebegersiu vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kada gersiu jį naują Dievo karalystėje."

* *Kai kuriuose rankr. „Naujosios Sandoros"*
** *Kai kuriuose rankr.: „už jus duodamas", „už jus laužomas".*

Lk 22,16: Lk 13,29; 14,15; Apr 19,9. **Mt 26,26 plg.:** Mt 14,19; Lk 24,30; Mt 14,9; 15,36; 1Kor 10,16; Iš 12,21.27. **Mt 26,27s plg.:** Iš 24,8; Zch 9,11; Jer 31,31ss; Iz 53,12; Hbr 9,20; Kun 17,11; Hbr 9,15-22; 10,29. **Mt 26,29 plg.:** Sk 6,4; 30,2-17; Mk 15,32; Iz 32,12; Hab 3,17; Mt 8,11; 22,1ss; Lk 14,16ss; 22,29s; Apr 19,9.

Lk 22,15-20

[15] Ir tarė jiems: „Trokšte troškau valgyti su jumis šią Velykų vakarienę prieš kentėdamas. [16] Sakau jums, nuo šiol aš daugiau jos nebevalgysiu, kolei ji išsipildys Dievo karalystėje". [17] Paėmęs taurę, jis padėkojo ir tarė: „Imkite ir dalykitės. [18] Sakau jums, nuo šiol aš nebegersiu vynuogių vaisiaus, kolei ateis Dievo karalystė".

[19] Ir, paėmęs duonos, jis padėkojo, laužė ją ir davė apaštalams, tardamas: „Tai yra mano kūnas, kuris už jus atiduodamas. Tai darykite mano atminimui".
[20] Lygiai taip po vakarienės jis paėmė taurę, sakydamas: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje, kuris už jus išliejamas".

Jn

1 Kor 11,23-26

[23] Aš gavau iš Viešpaties ir perdaviau jums, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurią buvo išduotas, paėmė duoną, [24] padėkojęs laužė

ir tarė: „Tai yra mano kūnas už jus**. Tai darykite mano atminimui".

[25] Taip pat po vakarienės jis paėmė taurę ir tarė: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje.

Kiek kartų gersite, darykite tai mano atminimui". [26] Taigi, kada tik valgote šitą duoną ir geriate iš šitos taurės, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol jis ateis.

Jn 6,51-58: *[51] „Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgys šią duoną, gyvens per amžius. Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvybę". [52] Tuomet žydai ėmė tarp savęs ginčytis ir klausinėti: „Kaip jis gali mums duoti valgyti savo kūną?!" [53] O Jėzus jiems kalbėjo: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei nevalgysite Žmogaus Sūnaus kūno ir negersite jo kraujo, neturėsite savyje gyvybės! [54] Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutiniąją dieną. [55] Mano kūnas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. [56] Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje, ir aš jame. [57] Kaip mane yra siuntęs gyvasis Tėvas ir aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane. [58] Štai duona, nužengusi iš dangaus! Ji ne tokia, kokią protėviai valgė ir mirė. Kas valgo šią duoną – gyvens per amžius".*
1 Kor 10,16-17: *[16] Argi laiminimo taurė, kurią laiminame, nėra bendravimas Kristaus kraujyje? Argi duona, kurią laužiame, nėra bendravimas Kristaus kūne? [17] Jei viena duona, tai ir mes daugelis esame vienas kūnas, nes mes visi dalijamės viena duona.*

312. ĮSPĖJIMAS APIE IŠDAVYSTĘ

(= Nr. 310)

Mt 26,21-25

21 Pradėjus valgyti, jis tarė: „Iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų mane išduos“. 22 Jie labai nuliūdo ir ėmė vienas po kito klausinėti: „Nejaugi aš, Viešpatie?“

23 Jis atsakė: „Mane išduos dažantis kartu su manim duoną dubenyje.

24 Žmogaus Sūnus, tiesa, eina savo keliu, kaip apie jį parašyta, bet vargas tam žmogui, kuris išduos Žmogaus Sūnų. Geriau jam būtų buvę negimti“.
25 Jo išdavėjas Judas paklausė: „Nejaugi aš, rabi?!“ Jis atsakė: „Tu pasakei!“

Mk 14,18-21

18 Bevalgant prie stalo vakarienę, Jėzus prabilo: „Iš tiesų sakau jums: *vienas jūsų, valgančių su manimi,* išduos mane“. 19 Jie labai nuliūdo ir ėmė vienas po kito klausinėti: „Nejaugi aš?“

20 O jis tarė: „Vienas iš Dvylikos, kuris dažo su manimi viename dubenyje.

21 Tiesa, Žmogaus Sūnus eina savo keliu, kaip apie jį parašyta, bet vargas žmogui, kuris išduos Žmogaus Sūnų. Geriau jam būtų buvę negimti“.

Lk 22,21-23

21 „Bet štai mano išdavėjo ranka yra kartu su manąja ant stalo.

22 Žmogaus Sūnus, tiesa, eina, kaip jam nustatyta, bet vargas tam žmogui, kuris jį išduoda!“

23 Tuomet apaštalai pradėjo teirautis vienas kito, kas gi iš jų galėtų šitai padaryti.

Jn 13,21-30

21 Tai pasakęs, Jėzus labai susijaudino ir tarė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: vienas iš jūsų išduos mane!“ 22 Mokiniai ėmė žvalgytis vienas į kitą, spėliodami, kurį jis turįs omenyje. 23 Vienas mokinys, kurį Jėzus mylėjo, buvo prisiglaudęs prie Jėzaus krūtinės. 24 Simonas Petras pamojo jam ir pašnibždėjo: „Sužinok, apie kurį jis kalba“. 25 Šisai, pasilenkęs prie Jėzaus krūtinės, paklausė: „Kas jis, Viešpatie?“ 26 Jėzus atsiliepė: „Tai tas, kuriam padažęs paduosiu kąsnį“. Ir, pamirkęs kąsnį dubenyje, jis padavė Judui Iskarijotui, Simono sūnui. 27 Kai šis nurijo kąsnį, įėjo į jį šėtonas. O Jėzus jam sako: „Ką darai, daryk greičiau!“ 28 Nė vienas iš sėdinčių už stalo nesuprato, kodėl jis taip pasakė. 29 Kadangi Judo žinioje buvo kasa, kai kurie pamanė, jog Jėzus jam įsakęs: „Nupirk, ko mums reikia šventėms“ ar liepęs ką duoti vargšams.

30 Tada anas, nurijęs kąsnį, tuojau išėjo. Buvo naktis.

Jn 13,21 plg.: Jn 11,33; 12,27; Mk 9,31; 10,33; Jn 6,70s; 13,2.10s.18s; Lk 22,3s; Ps 41,10. **Jn 13,23:** Jn 19,26s; 20,2; 21,7.20; 18,15s; 19,35. **Jn 13,25:** Jn 4,6. **Jn 13,27:** Jn 13,2; Lk 22,3; 1Kor 5,5; 11,27.29. **Jn 13,29:** Jn 12,6. **Jn 21,30:** Lk 22,53; Apd 1,25; Jn 9,4; 11,10; Ef 6,12. **Mt 26,22 plg.:** Mt 17,23; 18,31. **Mt 26,24 plg.:** Mt 18,7; Lk 17,1s. **Mt 26,25:** Mt 26,64; Lk 22,70; Mt 27,11; Mk 15,2; Lk 23,3.

313. RAGINIMAS TARNAUTI

Mt 20,24-28	Mk 10,41-45	Lk 22,24-30	Jn
24 Tai išgirdę, kiti dešimt mokinių supyko ant tų brolių. 25 O Jėzus, pasivadinęs juos pas save, tarė: „Jūs žinote, kad tautų valdovai engia tautas ir didžiūnai rodo joms savo galią. 26 Tarp jūsų to nebus. Jei kas norėtų tapti didžiausias iš jūsų, tebūnie jūsų tarnas, 27 ir kas panorėtų būti pirmas tarp jūsų, tebūnie jūsų vergas.	41 Tai išgirdę, dešimt kitų supyko ant Jokūbo ir Jono. 42 Pasišaukęs mokinius, Jėzus prabilo: „Jūs žinote, kad tie, kurie laikomi tautų valdovais, engia jas, ir jų didžiūnai rodo joms savo galią. 43 Tarp jūsų yra ne taip! Kas norėtų tapti didžiausias iš jūsų, tebus jūsų tarnas, 44 ir kas panorėtų būti pirmas tarp jūsų, tebus visų vergas.	24 Tarp jų kilo ginčas, kuris iš jų galėtų būti laikomas didžiausiu. 25 Bet Jėzus jiems pasakė: „Pagonių tautų karaliai engia jas ir jų valdovai liepia vadinti save geradariais. 26 Jūs taip nedarykite. Kas vyriausias tarp jūsų, tebūnie tarsi mažiausias, o viršininkas tebūnie lyg tarnas.	
		27 Katras yra vyresnis – kuris sėdi už stalo ar kuris jam patarnauja? Argi ne tas, kuris sėdi?! O aš tarp jūsų esu kaip tas, kuris patarnauja.	
28 Žmogaus Sūnus irgi atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį“.	45 Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį“.		
(19,28) O Jėzus jiems atsakė: „Iš tiesų sakau jums: *pasaulio atgimime, kai Žmogaus Sūnus sėdės savo šlovės soste, jūs, mano sekėjai, irgi sėdėsite dvylikoje sostų, teisdami dvylika Izraelio giminių“.*		28 Jūs ištvėrėte su manimi mano išbandymuose, 29 todėl aš jums skiriu valdyti karalystę, kaip ir man yra ją skyręs Tėvas. 30 Mano karalystėje jūs valgysite ir gersite už mano stalo ir sėdėsite sostuose, teisdami dvylika Izraelio giminių“.	

Mt 23,11; Mk 9,35; Lk 9,48 (Nr. 166)
Jn 13,4-5.12-17 (Nr. 309)

***1 Tim 2,5-6:** 5 Vienas yra Dievas ir vienas Dievo ir žmonių Tarpininkas – žmogus Kristus Jėzus, 6 kuris atidavė save kaip išpirką už visus, tai paliudydamas nustatytu laiku.*

Mt 20,24 plg.: Lk 9,46. **Mt 20,25 plg.:** 1Sam 8,5ss; Dan 13,5; 1Pt 5,3; Jn 12,31; 14,30; 16,11; 1Kor 2,6; Apr 1,5; Ps 9,26.31 (LXX); Lk 22,25-27. **Mt 20,28 plg.:** Iz 53,10ss; Dan 7,14; Fil 2,7; Ps 49,8; Sir 29,15; 1Mak 2,50; 6,44; 2Mak 7,37s; Jn 12,26; Tit 2,14; 1Pt 1,18; Ps 130,8; Iš 21,30; Kun 19,20; 25,24.51; Sk 3,46ss; 35,51; Iz 45,13 ir t.t. ; 1Tim 2,6; Lk 1,68; 2,38; Hbr 9,12; 2Kor 5,15 ir t.t.; 1Kor 9,19; 2Kor 4,5; Gal 5,13; Rom 12,10; Fil 2,3. **Mt 19,28 plg.:** Jn 6,67; 11,8; Rom 8,18; Hbr 4,15; Mt 26,36ss; Mk 14,32ss; Lk 22,39ss; Mt 25,31; 20,21; Apr 3,21; Dan 7,9s.

314. NAUJASIS ĮSAKYMAS

Mt	Mk	Lk	Jn 13,31-35
			31 Jam pasišalinus, Jėzus prabilo: „Dabar Žmogaus Sūnus pašlovintas, ir Dievas pašlovintas per jį. 32 O jeigu Dievas pašlovintas per jį, tai Dievas pašlovins jį pas save, bematant jį pašlovins. 33 Vaikeliai, aš jau nebeilgai būsiu su jumis. Jūs ieškosite manęs, bet sakau jums tą patį, ką esu žydams pasakęs: kur aš išeinu, jūs negalite eiti... 34 Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte; kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs taip mylėtumėte vienas kitą! 35 Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai, jei mylėsite vieni kitus“.

Jn 15,9-17 (Nr. 321)

Jn 13,31: Jn 2,11; 11,4; 12,23.27.31s; 17,10; 11,4.40; 17,4s; 9,3s. **Jn 13,32:** Jn 12,27s; Jn 7,39; 12,16.23; 17,1.5.24; Rom 8,1; Ef 1,7; 2Kor 5,17-21. **Jn 13,33:** Jn 7,33s; 8,21; 14,2s.19.21.23. **Jn 13,34s:** Įst 6,4; Mk 14,24; Mt 5,7; Mk 12,28-31; Jn 15,12s.17; 1Jn 2,7s.10; 3,11.23; 4,10.19; 5,1.3; 2Jn 5.

315. ĮSPĖJIMAS PETRUI

Mt 26,30-35

30 Pagiedoję jie išėjo į Alyvų kalną. 31 Tada Jėzus jiems kalbėjo: „Šią naktį jūs visi manimi pasipiktinsite, nes parašyta: _Ištiksiu piemenį, ir avių kaimenė išsisklaidys._* 32 O kai prisikelsiu, aš nueisiu pirma jūsų į Galilėją“.

33 Petras atsiliepė: „Jei net visi tavimi pasipiktintų, aš niekuomet nepasipiktinsiu!“ 34 Jėzus jam tarė: „Iš tiesų sakau tau: šią naktį, dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi“. 35 Bet Petras tvirtino: „Jei man reikėtų net mirti kartu su tavimi, vis tiek tavęs neišsiginsiu!“ Taip kalbėjo ir visi mokiniai.

Mk 14,26-31

26 Pagiedoję jie išėjo į Alyvų kalną. 27 Jėzus jiems tarė: „Jūs visi pasipiktinsite, nes parašyta: _Ištiksiu piemenį, ir avys išsisklaidys_*. 28 O prisikėlęs aš pirma jūsų nueisiu į Galilėją“.

29 Petras atsiliepė: „Jei ir visi pasipiktintų, tai tik ne aš!“ 30 Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų sakau tau: dar šiandien, jau šią naktį, gaidžiui nė dukart nepragydus, tu manęs tris kartus išsiginsi“. 31 Petras dar atkakliau tvirtino savo: „Jeigu net reikėtų man su tavimi mirti, aš vis tiek tavęs neišsiginsiu“. Tą pat kalbėjo ir visi kiti.

Lk 22,31-34

(22,39) Išėjęs iš ten, Jėzus savo įpročiu pasuko į Alyvų kalną. Įkandin nuėjo ir mokiniai.

31 „Simonai, Simonai! Štai šėtonas pareikalavo persijoti jus tarsi kviečius. 32 Bet aš meldžiuosi už tave, kad tavasis tikėjimas nesusvyruotų; o tu sutvirtėjęs stiprink brolius!“

33 Petras atsiliepė: „Viešpatie, aš pasiruošęs kartu su tavimi eiti ir į kalėjimą, ir į mirtį!“ 34 Bet Jėzus atsakė: „Sakau tau, Petrai: dar gaidžiui šiąnakt nepragydus, tu tris kartus išsiginsi mane pažįstąs“.

Jn 13,36-38

(18,1) Baigęs kalbėti, Jėzus su savo mokiniais nuėjo anapus Kedrono upelio, kur buvo sodas. Jis ir mokiniai įžengė į sodą.
(16,32) „Štai ateina valanda – ir net yra atėjusi, – kai jūs išsisklaidysite kas sau ir paliksite mane vieną. Tačiau aš ne vienas, nes su manimi yra Tėvas“.

36 Simonas Petras jį paklausė: „Kur eini, Viešpatie?“ Jėzus atsakė: „Kur aš einu, tu dabar negali manęs palydėti, bet vėliau palydėsi“.
37 Petras vėl klausė: „Viešpatie, kodėl gi negaliu dabar tavęs lydėti? Aš ir gyvybę už tave guldysiu!“ 38 Jėzus atsakė: „Tu guldysi už mane gyvybę? Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi!“

Jn 21,15-17 (Nr. 367)

Mt 28,7; Mk 16,7 (Nr. 352)
Mt 28,10 (Nr. 353)

* *Zch 13,7*

Mt 26,31 plg.: Mt 10,21; 11,6; 13,57; Mk 13,12s; Jn 6,61; 16,1; Zch 13,7; Ez 34; Mt 9,36; Jn 16,31. **Mt 26,32 plg.:** Jn 10,4. **Lk 22,31:** 2Kor 2,11; Am 9,9; Mt 3,12. **Lk 22,32:** Jn 17,11.15. **Jn 13,36:** Jn 14,5; 16,5. **Jn 13,37:** Jn 10,11.17.

316. DU KALAVIJAI

Mt	Mk	Lk 22,35-38	Jn
		35 Jis paklausė juos: „Ar jums ko nors trūko, kai aš jus buvau išsiuntęs be piniginės, be krepšio ir be apavo?“ Jie atsakė: „Nieko netrūko“. 36 Tada jis tęsė: „Dabar, kas turi piniginę, tepasiima ją, taip pat ir krepšį, o kas neturi kalavijo, teparduoda apsiaustą ir tenusiperka. 37 Sakau jums, manyje privalo išsipildyti, kas parašyta: *Jis bus priskaitytas prie piktadarių*;* tai, kas man nustatyta, jau eina į pabaigą“. 38 Apaštalai tarė: „Viešpatie, štai čia pora kalavijų“. Jis atsakė: „Gana!“	

* *Iz 53,12*

Lk 22,35: Lk 10,4; 9,3. **Lk 22,37:** Iz 53,12; Lk 9,22; 18,31. **Lk 22,38;** Įst 3,26.

317. KELIAS PAS TĖVĄ

Mt	Mk	Lk	Jn 14,1-14
			1 „Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikėkite Dievą, tikėkite ir mane! 2 Mano Tėvo namuose daug buveinių. Antraip argi būčiau sakęs: ‘Einu jums vietos paruošti!’? 3 Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš. 4 Kur aš einu, jūs žinote kelią“. 5 Tomas jam sako: „Viešpatie, mes nežinome, kur tu eini, tai kaipgi žinosime kelią?“ 6 Jėzus jam sako: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenueina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane. 7 Jeigu pažinote mane, tai pažinsite ir mano Tėvą. Jau dabar jį pažįstate ir esate matę“. 8 Pilypas jam sako: „Viešpatie, parodyk Tėvą, ir bus mums gana“. 9 Jėzus taria: „Jau tiek laiko esu su jumis, ir tu, Pilypai, vis dar manęs nepažįsti! Kas yra matęs mane, yra matęs Tėvą! Tad kaip tu gali sakyti: ‘Parodyk mums Tėvą’? 10 Nejau tu netiki, kad aš esu Tėve ir Tėvas yra manyje?! Žodžius, kuriuos jums kalbu, ne iš savęs kalbu. Manyje esantis Tėvas daro savuosius darbus. 11 Tikėkite manimi, kad aš esu Tėve ir Tėvas manyje. Tikėkite bent dėl pačių darbų! 12 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mane tiki, darys darbus, kuriuos aš darau, ir dar už juos didesnių, nes aš keliauju pas Tėvą. 13 Ir ko tik prašysite mano vardu, aš padarysiu, kad Tėvas būtų pašlovintas Sūnuje. 14 Jei ko prašysite manęs mano vardu, aš padarysiu“.

Jn 14,1: Jn 14,27; 11,23.3; 12,27; 13,21; Rom 4,18; 2Met 20,17.20; Ps 55,5; Iz 8,12. **Jn 14,2:** Mk 5,36; Jn 14,23; 12,26; Hbr 12,22; Apr 21,9-22.5; 2Kor 5,1. **Jn 14,3:** Apr 12,6; 1Met 15,1; Mk 13,24-27; Jn 21,22s; 1Jn 2,28; Jn 12,26; 17,24; 1Tes 4,17. **Jn 14,5:** Jn 13,36. **Jn 14,6:** Jn 3,16; 11,25. **Jn 14,7:** Mt 11,27; Jn 8,19; 15,21; 16,3. **Jn 14,8:** Iš 33,18-23; Jn 1,18; **Jn 14,9:** Mt 17,17; Mk 9,19; Lk 9,41; Jn 12,45. **Jn 14,10:** Jn 14,20; 17,21; 10,30.38; Hbr 1,1. **Jn 14,12:** Jn 5,20.43; 10,25.37s; 15,16; 16,23; 14,26; Kol 3,17; Ef 5,20. **Jn 14,13:** Mt 7,7s; 21,22; Mk 11,24; Lk 11,9s; Jn 15,7; 16,23.

318. ŠVENTOSIOS DVASIOS PAŽADAS

Mt	Mk	Lk	Jn 14,15-26
			15 „Jei mane mylite, jūs laikysitės mano įsakymų; 16 aš paprašysiu Tėvą, ir jis duos jums kitą Globėją*, kuris liktų su jumis per amžius, – 17 Tiesos Dvasią, kurios pasaulis neįstengia priimti, nes jos nemato ir nepažįsta. O jūs ją pažįstate, nes ji yra pas jus ir bus jumyse. 18 Nepaliksiu jūsų našlaičiais – ateisiu pas jus. 19 Dar valandėlė, ir pasaulis manęs nebematys. O jūs mane matysite, nes aš gyvenu ir jūs gyvensite. 20 Tai dienai atėjus, jūs suprasite, kad aš esu savo Tėve, ir jūs manyje, ir aš jumyse. 21 Kas pripažįsta mano įsakymus ir jų laikosi, tas tikrai mane myli. O kas mane myli, tą mylės mano Tėvas, ir aš jį mylėsiu ir jam apsireikšiu“. 22 Judas – ne anas Iskarijotas – paklausė: „Viešpatie, kaipgi čia ketini apsireikšti mums, o ne pasauliui?“ 23 Jėzus jam atsakė: „Jei kas mane myli, laikysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir apsigyvensime. 24 Kas manęs nemyli, mano žodžių nesilaiko. O žodis, kurį girdite, ne mano, bet Tėvo, kuris yra mane siuntęs. 25 Aš jums tai pasakiau, būdamas pas jus, 26 o Globėjas – Šventoji Dvasia, kurį mano vardu Tėvas atsiųs, – jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs“.

Jn 15,26-27 (Nr. 323)
Jn 16,5-15 (Nr. 325)
Mt 10,19-20; Mk 13,11; Lk 12,11-32; 21,14-15 (Nr. 100)

1 Jn 2,1-2: *1 Mano vaikeliai, rašau jums tai, kad nedarytumėte nuodėmių. O jei kuris nusidėtų, tai mes turime Užtarėją* pas Tėvą, teisųjį Jėzų Kristų. 2 Jis yra permaldavimas už mūsų nuodėmes, ir ne tik už mūsų, bet ir už viso pasaulio.*

* *Arba: „Užtarėją“, „Guodėją“, (graik. „parakletos“).*

Jn 14,15: Jn 15,10; 8,31s.51; 12,47-49; 17,6; 1Jn 5,1ss; Išm 6,18. **Jn 14,16:** Jn 7,39; 1Jn 2,1.27; 5,6. **Jn 14,19:** Iz 26,20; Hab 2,3s; Hbr 10,27s; Jn 7,33; 12,35; 13,33; 16,16ss. **Jn 14,20:** Jn 16,23.26; 14,10; 17,21ss; 6,56. **Jn 14,21:** Jn 3,16; 16,27. **Jn 14,22:** Iš 33,13.18; Mk 16,9; Apd 10,40s; Hab 3,3-15. **Jn 14,23:** Zch 2,10; Ez 37,26s; Apr 21,3; Iš 25,8; 29,45; Kun 26,11s; Ez 37,26s; 2Kor 6,16; Ef 3,17; Apr 3,20. **Jn 14,26:** 1Jn 2,20.27.

319. DUODU JUMS SAVO RAMYBĘ

Mt	Mk	Lk	Jn 14,27-31
			27 „Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneliūdi! 28 Jūs girdėjote, kaip aš pasakiau: aš iškeliauju ir vėl grįšiu pas jus! Jei mylėtumėte mane, džiaugtumėtės, kad aš keliauju pas Tėvą, nes Tėvas už mane aukštesnis. 29 Ir dabar, prieš įvykstant, jums pasakiau, kad tikėtumėte, kada tai bus įvykę. 30 Jau nebedaug su jumis kalbėsiu, nes ateina šio pasaulio kunigaikštis. Nors jis neturi man galios, 31 bet pasaulis privalo pažinti, jog aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip jis yra man įsakęs. Kelkitės, eikime iš čia!“

Jn 14,27: Jn 16,33; Sk 6,26; 25,12s; Ps 29,11; Iz 9,6s; 52,7; 54,13; 57,19; Ez 37,26; Ag 2,9; Apd 10,36; Rom 14,17; Fil 4,7; 2Tes 3,16 ir t.t.; Jn 14,1; 16,33. **Jn 14,28:** Jn 1,1-18; 10,30 ir t.t.; 4,34; 8,29; 14,3.18. **Jn 14,29:** Jn 13,9; Mk 14,41s.

320. TIKRASIS VYNMEDIS

Mt	Mk	Lk	Jn 15,1-8
			1 „Aš esu tikrasis vynmedis, o mano Tėvas – vynininkas. 2 Kiekvieną mano šakelę, neduodančią vaisiaus, jis išpjauna, o kiekvieną vaisingą šakelę apvalo, kad ji duotų dar daugiau vaisių. 3 Jūs jau esate švarūs dėl žodžio, kurį jums kalbėjau. 4 Pasilikite manyje, tai ir aš jumyse pasiliksiu. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynmedyje, taip ir jūs bevaisiai, nepasilikdami manyje. 5 Aš esu vynmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo manęs atsiskyrę, jūs negalite nieko nuveikti. 6 Kas nepasiliks manyje, bus išmestas laukan ir sudžius kaip šakelė. Paskui surinks šakeles, įmes į ugnį, ir jos sudegs. 7 Jei pasiliksite manyje ir mano žodžiai pasiliks jumyse, jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta. 8 Tuo bus pašlovintas mano Tėvas, kad jūs duosite gausių vaisių ir būsite mano mokiniai“.

Jn 15,1: Oz 10,1s; Iz 5,1ss; Jer 2,21; Ez 15,1ss; 19,10ss; Ps 80,9ss; Sir 24,27 ir t.t.; Mk 12,1-11; 1Kor 12,12s.14-27. **Jn 15,3:** Jn 13,10. **Jn 15,4:** Jn 6,56. **Jn 15,5:** 1Kor 12,12.27. **Jn 15,6:** Jn 6,37; Mt 5,13; 21,39; Mal 4,1; Ez 15,1ss ir t.t.; Mt 3,10; Lk 3,9; 13,6ss; Mt 7,19; 1Jn 2,18s; 4,1-6; 5,16s. **Jn 15,7:** Mt 7,8; Lk 11,10; Mt 21,22; Mk 11,24. **Jn 15,8:** Mt 5,16; Fil 1,11s ir t.t.

321. ĮSAKYMAS MYLĖTI

Mt	Mk	Lk	Jn 15,9-17
			9 „Kaip mane Tėvas mylėjo, taip ir aš jus mylėjau. Pasilikite mano meilėje! 10 Jei laikysitės mano įsakymų, pasiliksite mano meilėje, kaip aš kad vykdau savo Tėvo įsakymus ir pasilieku jo meilėje. 11 Aš jums tai kalbėjau, kad jumyse būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų. 12 Tai mano įsakymas, kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau. 13 Nėra didesnės meilės, kaip gyvybę už draugus atiduoti. 14 Jūs būsite mano draugai, jei darysite, ką jums įsakau. 15 Jau nebevadinu jūsų tarnais, nes tarnas* nežino, ką veikia jo šeimininkas. Jus aš draugais vadinu, nes jums viską paskelbiau, ką esu iš savo Tėvo girdėjęs. 16 Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau ir paskyriau, kad eitumėte, duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų, kad ko tik prašytumėte Tėvą mano vardu, jis visa jums duotų. 17 Aš jums tai įsakau: vienam kitą mylėti!“

Jn 13,31-35 (Nr. 314)
Mt 22,39; Mk 12,31; Lk 10,27 (Nr. 182)
Mt 12,50; Mk 3,35; Lk 8,21 (Nr. 121)

**Tiksliau „vergas“.*

Jn 15,9: Jn 3,35; 5,20; 10,17; 17,24.26; Išm 3,9. **Jn 15,10:** Jn 14,15.21; 1Jn 5,3; Jn 8,29. **Jn 15,11:** Jn 16,24; 17,3; 1Jn 1,4; 3,16; 2Jn 12; 2Kor 1,24; 13,11; Fil 2,17s; 4,4. **Jn 15,12:** Įst 6,4s; Kun 19,18; Jn 13,34; 1Jn 2,7s.10; 3,11.23; 4,10-12.19-21; 5,1.3; 2Jn 5; Mk 12,31; Mt 22,39s. **Jn 15,13:** Jn 10,11; 1Jn 3,16. **Jn 15,14:** Iz 41,8; 2Met 20,7; Jok 2,23; Iš 33,11; Ps 122,8; Jn 5,38; 8,31; 15,7; 14,21; 8,51; Lk 12,4; Mt 7,21. **Jn 15,16:** Jn 6,70; 13,18; 14,13; 16,23; Mt 7,7s; Lk 11,9s; Mt 21,22; Mk 11,24; Iz 49,6; Apd 13,47; 1Tim 1,12.

322. PASAULIO PRIEŠIŠKUMAS

Mt	Mk	Lk	Jn 15,18-25
			[18] „Jei pasaulis jūsų nekenčia, tai žinokite – jis manęs nekentė pirmiau negu jūsų. [19] Jei jūs būtumėte pasaulio, jis mylėtų jus kaip savuosius. Kadangi jūs – ne pasaulio, bet aš jus iš pasaulio išskyriau, todėl jis jūsų nekenčia. [20] Atsiminkite mano žodžius, kuriuos esu jums pasakęs: ‘ Tarnas ne didesnis už šeimininką!’ Jei persekiojo mane, tai ir jus persekios; jeigu laikėsi mano žodžio, laikysis ir jūsų. [21] Ir visa tai jums darys dėl manęs, nes jie nepažįsta to, kuris yra mane siuntęs. [22] Jei nebūčiau atėjęs ir jiems kalbėjęs, jiems kaltės nebūtų. O dabar jie neturi kuo pateisinti savo nuodėmės. [23] Kas manęs nekenčia, nekenčia ir mano Tėvo. [24] Jeigu nebūčiau tarp jų daręs darbų, kurių niekas kitas nėra daręs, jiems kaltės nebūtų. O dabar jie matė ir vis tiek nekenčia ir manęs, ir mano Tėvo. [25] Turėjo išsipildyti užrašytas Įstatyme žodis: *Jie manęs nekentė be priežasties**“.

Mt 10,24-25; Lk 6,40; Jn 13,16 (Nr. 81)

* *Ps 69,4*

Jn 15,18: Jn 7,7; 17,14; 1Jn 3,13; Mt 10,22; Lk 6,22; Jn 3,31 ir t.t. **Jn 15,19:** Jn 8,23; 1Jn 4,5s. **Jn 15,20:** Jn 13,16; Mt 10,24. **Jn 15,21:** Jn 16,3; 8,19; 14,7; 16,3. **Jn 15,22:** Jn 9,41; Rom 1,20ss. **Jn 15,24:** Jn 7,31; 11,47; 5,36; 14,10; 5,42. **Jn 15,25:** Ps 35,19; 69,4s.

323. GLOBĖJO* LIUDIJIMAS

Mt	Mk	Lk	Jn 15,26-27
			[26] „Kai ateis Globėjas*, kurį jums atsiųsiu nuo Tėvo, Tiesos Dvasia, kuri eina iš Tėvo, jis toliau liudys apie mane. [27] Ir jūs liudysite, nes nuo pradžios su manimi esate buvę“.
			Jn 14,16-17.26; 1Jn 2,1-2 (Nr. 318) *Jn 16,5-15 (Nr. 325)*

* *Graikiškas žodis „parakletos“ reiškia t. p. „Užtarėją“, „Guodėją“.*

Jn 15,26: Mk 13,9.11; Jn 7,39; 14,16s; 20,22; 1Jn 5,6. **Jn 15,27:** Jn 19,35; 21,24; 3Jn 12; Lk 1,2; Apd 1,8.21s; 2,32; 3,15; 5,32 ir t.t.

324. ĮSPĖJIMAS DĖL PERSEKIOJIMŲ

Mt	Mk	Lk	Jn 16,1-4
			[1] „Aš jums tai paskelbiau, kad nesukluptumėte. [2] Jie šalins jus iš sinagogų, ir netgi ateis valanda, kada jūsų žudikai tarsis atlieką šventą pareigą Dievui. [3] Jie tai darys, nes nei Tėvo, nei manęs nepažįsta. [4] Aš jums visa šita kalbėjau, kad, jų siautėjimo metui atėjus, atsimintumėte, jog buvau jus įspėjęs. Aš jums to nesakiau iš pradžių, nes buvau su jumis“.
			Mt 10,17-18; Mk 13,9; Lk 21,12 (Nr. 100) *Mt 24,9; Mk 13,12-13; Lk 21,16-17 (Nr. 100)* *Mt 10,21-22 (Nr. 100)*

325. APIE ŠVENTOSIOS DVASIOS ATĖJIMĄ

Mt	Mk	Lk	**Jn 16,5-15**
			5 „Dabar išeinu pas tą, kuris mane siuntęs, ir niekas iš jūsų neklausia: 'Kur tu eini?' 6 Kadangi jums tai pasakiau, liūdesys jūsų širdis užliejo. 7 Bet sakau jums gryną tiesą: jums geriau, kad aš iškeliauju, nes jei neiškeliausiu, pas jus neateis Globėjas. O nukeliavęs aš jį jums atsiųsiu. 8 Jis ateis ir parodys pasauliui, kaip šis klysta dėl nuodėmės, dėl teisumo, dėl teismo. 9 Dėl nuodėmės, kadangi netiki manimi. 10 Dėl teisumo, kadangi aš pas Tėvą einu, o jūs manęs daugiau neberegėsite. 11 Dėl teismo, kadangi šio pasaulio kunigaikštis jau nuteistas. 12 Dar daugel jums turėčiau kalbėti, bet dabar jūs negalite pakelti. 13 Kai ateis toji Tiesos Dvasia, ji ves jus į tiesos pilnatvę. Ji nekalbės iš savęs, bet skelbs, ką bus išgirdusi, ir praneš, kas turi įvykti. 14 Ji pašlovins mane, nes ims iš to, kas mano, ir jums tai paskelbs. 15 Visa, ką Tėvas turi, yra ir mano, todėl aš pasakiau, kad ji ims iš to, kas mano, ir jums tai paskelbs".
			Jn 14,16-17.26; 1Jn 2,1-2 (Nr. 318) *Jn 15,26 (Nr. 323)*

Jn 16,5: Jn 7,33s; 13,36; 14,5; Mk 9,32; Lk 9,45. **Jn 16,6:** Mt 17,23; Jn 13,36; 14,5. **Jn 16,7:** Jn 14,16; 7,39; Jl 2,28-32; Iz 32,14-18 ir t.t.; Iz 11,1-10; 42,1-4. **Jn 16,8:** Apd 24,24s; 1Kor 14,24; Ef 5,11. **Jn 16,9:** Jn 3,18ss; 7,7; 8,47; 15,22. **Jn 16,10:** Jn 8,21; 12,23 ir t.t.; 1Tim 3,16. **Jn 16,11:** Jn 12,31; 14,30; Lk 10,18; Apr 11,15. **Jn 16,12:** Apd 15,10; Mt 11,30; Apr 2,2s. **Jn 16,13:** Jn 14,17; 15,26; Mt 10,20; Ps 25,5; Išm 8,11; 10,10.17; Iz 41,21-29; 63,14; Ps 143,10. **Jn 16,14:** Jn 11,4; 12,23; 13,31. **Jn 16,15:** Jn 3,35; 17,2; 13,3; 7,29; 10,14s; 17,25; Mt 11,27.

326. PAŽADAS SUGRĮŽTI

Mt	Mk	Lk	**Jn 16,16-22**
			16 „Prabėgs valandėlė – ir manęs neregėsite, ir dar valandėlė – ir vėl mane pamatysite". 17 Tada kai kurie mokiniai ėmė vienas kitą klausinėti: „Ką reiškia jo pasakyti žodžiai: 'Prabėgs valandėlė – ir manęs neregėsite, ir dar valandėlė – ir vėl mane pamatysite'? ir: 'Aš einu pas Tėvą'?" 18 Tad jie klausinėjo: „Ką reiškia 'valandėlė'? Mums neaišku, ką jis kalba". 19 Pamatęs, kad jie norėjo jį klausti, Jėzus tarė: „Klausinėjate vieni kitus, ką reiškia žodžiai: 'Prabėgs valandėlė – ir manęs neregėsite, ir dar valandėlė – ir vėl mane pamatysite'? 20 Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jūs verksite ir vaitosite, o pasaulis džiūgaus. Jūs liūdėsite, bet jūsų liūdesys pavirs džiaugsmu. 21 Gimdydama moteris būna prislėgta, nes atėjo jos valanda, bet, kūdikiui gimus, ji kančią užmiršta iš džiaugsmo, kad gimė pasauliui žmogus. 22 Taip ir jūs dabar nusiminę, bet aš jus vėl pamatysiu; tada jūsų širdys džiūgaus, ir jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų nebeatims".

Jn 16,16: Jn 7,33s; 12,35; 13,33; 14,19. **Jn 16,19:** Lk 9,45; Mk 9,32. **Jn 16,20:** Lk 5,35; Mt 9,15; 11,17; Mk 2,19; 2Kor 4,17; Apr 11,10. **Jn 16,21:** 1Pt 1,6; Hbr 12,11; Iz 21,3; 26,17; 37,3; 66,7s; Oz 13,13s; Mch 4,9s; 5,2; Rom 8,22. **Jn 16,22:** Iz 66,14; Hab 3,18; Jn 20,20; Lk 24,52.

327. PRAŠYMAI JĖZAUS VARDU

Mk	Mt	Lk	Jn 16,23-28
			[23] „Tą dieną jūs manęs nieko neklausinėsite. Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei tik prašysite Tėvą mano vardu, jis duos tai jums*. [24] Iki šiol jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų. [25] Aš jums vis kalbėjau palyginimais, bet ateis valanda, kada be palyginimų imsiu kalbėti ir atvirai apie Tėvą jums skelbsiu. [26] Tą dieną jūs prašysite mano vardu, ir aš net nesakau, kad aš prašysiu Tėvą už jus; [27] juk patsai Tėvas jus myli, nes jūs mane pamilote ir įtikėjote, jog aš esu iš Dievo atėjęs. [28] Išėjau iš Tėvo ir atėjau į pasaulį. Vėl palieku pasaulį ir grįžtu pas Tėvą“.

* *Arba: „duos tai jums mano vardu“.*

Jn 16,23ss: Iz 21,2s; Jer 13,21; Mch 4,9s; Iz 66,7-14; Jn 15,7; 14,13s; Mt 7,7s; Lk 11,9s; Mt 21,22; Mk 11,24; Mt 18,19. **Jn 16,23:** Jn 14,20; 13,24s.27; 14,5.8.22; 16,17s. **Jn 16,24:** Jn 15,11; 17,13; 1Jn 1,4; 2Jn 12. **Jn 16,25:** Sir 39,3; Pat 1,6; Jn 4,21.23; 5,28; 16,2; 10,6; 16,29; 11,14; 14,20. **Jn 16,26:** Jn 14,13s; 1Jn 2,1. **Jn 16,27:** Jn 14,27; Rom 8,34; Hbr 7,25.

328. ĮSPĖJIMAS APIE MOKINIŲ PABĖGIMĄ

Mt	Mk	Lk	Jn 16,29-33
			[29] Jo mokiniai tarė: „Štai dabar tu aiškiai kalbi ir nebesakai jokių palyginimų. [30] Mes dabar matome, kad tu viską žinai ir nereikia tave klausinėti. Todėl mes ir tikime, kad tu esi išėjęs iš Dievo“. [31] Jėzus jiems atsakė: „Pagaliau tikite? [32] Štai ateina valanda – ir net yra atėjusi, – kai jūs išsisklaidysite kas sau ir paliksite mane vieną. Tačiau aš ne vienas, nes su manimi yra Tėvas. [33] Aš jums tai kalbėjau, kad manyje atrastumėte ramybę. Pasaulyje jūsų priespauda laukia, bet jūs būkite drąsūs: aš nugalėjau pasaulį!“ *Mt 26,31; Mk 14,27 (Nr. 315)*

Jn 16,29: Jn 16,25; 10,6. **Jn 16,30:** Jn 21,17; 2,25; 4,19.29; 17,8. **Jn 16,32:** Zch 13,7; 1Mak 6,54; Ps 22,1; Mk 15,34; Jn 12,31s; 18,8s; 18,15ss; 19,26s; 20,2ss. **Jn 16,33:** Jn 14,27; Rom 5,1; Jn 15,18ss; 12,31; 14,30; 16,11; Apr 3,21; 5,5; 1Jn 4,4; 5,4s; 2,13s; Rom 8,37.

329. JĖZAUS MALDA

Mt	Mk	Lk	Jn 17,1-26
			[1] Tai pasakęs, Jėzus pakėlė akis į dangų ir prabilo: „Tėve, atėjo valanda! Pašlovink savo Sūnų, kad ir Sūnus pašlovintų tave [2] ir – tavo duota galia į visus žmones – teiktų amžinąjį gyvenimą visiems, kuriuos jam esi atidavęs. [3] O amžinasis gyvenimas – tai pažinti tave, vienintelį tikrąjį Dievą, ir tavo siųstąjį Jėzų – Mesiją. [4] Aš tave pašlovinau žemėje, atlikdamas darbą, kurį buvai man davęs nuveikti. [5] Dabar tu, Tėve, pašlovink mane pas save ta šlove, kurią esu pas tave turėjęs dar prieš atsirandant pasauliui. [6] Aš apreiškiau tavo vardą žmonėms, kuriuos man davei iš pasaulio. Jie buvo tavo, o tu juos atidavei man, ir jie laikėsi tavojo žodžio. [7] Dabar jie suprato, jog visa, ką man esi davęs, iš tavęs kyla. [8] Tavo man patikėtus žodžius aš perdaviau jiems, o jie priėmė juos ir tikrai pažino, kad esu iš tavęs išėjęs; įtikėjo, kad esi mane siuntęs. [9] Aš meldžiu už juos. Ne už pasaulį meldžiu, bet už tavo man pavestuosius. Jie juk yra tavieji! [10] Ir visa, kas mano, yra tavo, o kas tavo – tai mano, ir aš pašlovintas juose. [11] Aš jau nebe pasaulyje... Jie dar pasaulyje, o aš grįžtu pas tave. Šventasis Tėve, išlaikyk juos savo vardu, kurį esi man davęs, kad jie būtų viena kaip ir mes. [12] Kol buvau su jais, aš išlaikiau juos tavo vardu, kurį esi man davęs, išsaugojau juos, ir nė vienas jų nepražuvo, išskyrus pražūties sūnų; taip išsipildė Raštas. [13] Dabar aš einu pas tave ir tai kalbu pasaulyje, kad jie turėtų savyje manojo džiaugsmo pilnatvę. [14] Aš jiems perdaviau tavo žodį, bet pasaulis jų nekentė, nes jie ne iš pasaulio, kaip ir aš ne iš pasaulio. [15] Aš neprašau, kad juos paimtum iš pasaulio, bet kad apsaugotum juos nuo piktojo. [16] Jie nėra iš pasaulio, kaip ir aš ne iš pasaulio. [17] Pašventink juos tiesa! Tavo žodis yra tiesa. [18] Kaip tu esi mane atsiuntęs į pasaulį, taip ir aš juos pasiunčiau į pasaulį. [19] Dėl jų aš pašventinu save, kad ir jie būtų pašventinti tiesa. [20] Ne tik už juos aš meldžiu, bet ir už tuos, kurie per jų žodį mane įtikės: [21] tegul visi bus viena! Kaip tu, Tėve, manyje ir aš tavyje, tegul ir jie bus viena mumyse, kad pasaulis įtikėtų, jog tu esi mane siuntęs. [22] Ir tą šlovę, kurią esi man suteikęs, aš perdaviau jiems, kad jie būtų viena, kaip mes esame viena: [23] aš juose ir tu manyje, kad jie pasiektų tobulą vienybę ir pasaulis pažintų, jog tu esi mane siuntęs ir juos myli taip, kaip mane mylėjai. [24] Tėve, aš noriu, kad tavo man pavestieji būtų su manimi ten, kur ir aš, kad jie pamatytų mano šlovę, kurią esi man suteikęs, nes pamilai mane prieš pasaulio įkūrimą. [25] Teisingasis Tėve, pasaulis tavęs nepažino, o aš tave pažinau. Ir šitie pažino, jog tu mane atsiuntei. [26] Aš paskelbiau tavo vardą ir dar skelbsiu, kad meilė, kuria mane pamilai, būtų juose ir aš būčiau juose“.

Jn 17,1: Jn 11,41; 12,23.27; 13,1.31s; 16,32; 12,28; 13,31s; 11,4; 1Sam 2,30. **Jn 17,2:** Jn 3,27.35; 13,3; Mt 28,18; 9,6; 11,27; Lk 5,24; 10,22. **Jn 17,3:** Pat 3,6; Išm 15,3; 1Jn 5,20; Mt 11,27; Apr 21,3; 22,3-5. **Jn 17,4:** Jn 4,34; 5,36; 12,24; 19,30; Hbr 5,7ss; 12,2; **Jn 17,5:** Jn 1,1-5.14; 8,58. **Jn 17,6:** Jn 1,12; 6,37.44s; 8,47; 10,16.26ss; 11,52. **Jn 17,7:** Jn 16,30. **Jn 17,9:** Jn 1,10; 6,36s.65; Jer 7,16; 11,14; 14,11. **Jn 17,11:** Ps 54,1; Mt 11,25; Jn 18,8s; 10,30; 14,10.20; 1Jn 1,7. **Jn 17,12:** Jn 6,39; 10,28; Iz 34,16; Ps 41,9s; 2Tes 2,3; Mt 23,15; Iz 57,4; 2Tes 2,8. **Jn 17,13:** Jn 15,11; 16,24; 1Jn 1,4. **Jn 17,14:** Jn 15,18s; 1Jn 4,5. **Jn 17,15s:** Mt 6,13; 2Tes 3,3; 1Jn 5,18. **Jn 17,18:** Jn 20,21; 4,38; 10,36; Mt 28,19; Mk 16,15. **Jn 17,19:** Lk 22,19; 1Kor 11,24; Mk 14,24; Įst 15,19.21; Jer 1,5; Hbr 2,11; 10,10; 1Tes 5,23; Rom 6,22; 1Kor 1,2.30. **Jn 11,23:** Jn 4,35; 5,36; 10,17; 13,3; 14,10s.20. **Jn 11,24:** Jn 10,29; 2Kor 3,18; 5,6-8. 1Kor 15,51s. Fil 1,6; 3,20s. **Jn 11,25:** Jn 1,10; Mt 11,27; Lk 10,22; Jn 7,29; 10,14s.

330. JĖZUS GETSEMANĖJE

Mt 26,36-46

(26,30) Pagiedoję jie išėjo į Alyvų kalną.

36 Netrukus Jėzus su jais atėjo į ūkį, vadinamą Getsemane,
ir tarė mokiniams: „Pasėdėkite čia, kol aš ten nuėjęs melsiuos“. 37 Pasiėmęs Petrą ir abu Zebediejaus sūnus, pradėjo liūdėti ir sielvartauti.

38 Tada tarė jiems: „*Mano siela* mirtinai *nuliūdusi*. Likite čia ir pabudėkite kartu su manimi“. 39 Kiek toliau paėjęs, parpuolė kniūbsčias ir meldėsi: „Mano Tėve, jeigu įmanoma, teaplenkia mane ši taurė. Tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu!“

40 Jis sugrįžo pas mokinius ir, radęs juos miegančius, tarė Petrui: „Negalėjote nė vienos valandos pabudėti su manimi? 41 Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą. Dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas“. 42 Ir vėl nuėjo antrą kartą ir meldėsi: „Mano Tėve, jei ši taurė negali praeiti mano negerta, tebūnie tavo valia!“ 43 Sugrįžęs vėl rado juos snaudžiančius; jų akys buvo mieguistos. 44 Tuomet, palikęs juos, vėl nuėjo ir trečią kartą meldėsi tais pačiais žodžiais. 45 Paskui grįžo pas mokinius ir tarė: „Jūs vis dar miegate ir ilsitės... Štai atėjo valanda, kai Žmogaus Sūnus atiduodamas į nusidėjėlių rankas. 46 Kelkitės, eime! Štai mano išdavėjas čia pat“.

Mk 14,32-42

(14,26) Pagiedoję jie išėjo į Alyvų kalną.

32 Jie atėjo į ūkį, vadinamą Getsemane. Jėzus sako mokiniams: „Pasėdėkite čia, kol aš melsiuosi“.
33 Pasiėmęs drauge Petrą, Jokūbą ir Joną, jis pradėjo nuogąstauti ir sielotis.

34 Jis jiems skundėsi: „*Mano siela* mirtinai *nuliūdusi*. Pasilikite čia ir budėkite!“ 35 Paėjęs truputį toliau, sukniubo ant žemės ir ėmė melstis, kad, jei galima, jį aplenktų toji valanda. 36 Jis sakė: „Aba, Tėve, tau viskas įmanoma. Atitolink nuo manęs šitą taurę! 37 Tačiau tebūnie ne kaip aš noriu, bet kaip tu...“ Paskui grįžta, randa juos miegančius ir taria Petrui: „Simonai, tu miegi? Neįstengei nė vienos valandos pabudėti? 38 Budėkite ir melskitės, kad nepatektumėte į pagundą, nes dvasia ryžtinga, bet kūnas silpnas“. 39 Jis vėl nuėjo ir dar kartą meldėsi tais pačiais žodžiais.

40 Ir vėl sugrįžęs rado juos miegančius; jų akys buvo mieguistos, ir jie nežinojo, ką atsakyti.
41 Jis ateina trečią kartą ir taria jiems: „Vis dar tebemiegate, tebesiilsite? Gana! Atėjo valanda: štai Žmogaus Sūnus išduodamas į nusidėjėlių rankas. 42 Kelkitės, eime! Štai mano išdavėjas čia pat“.

Mt 26,36 plg.: Lk 21,37; 10,32; Jn 18,2.26; Pr 22,5; Iš 24,14. **Mt 26,37 plg.:** Mt 17,1; 27,36; Hbr 5,7; Mk 9,2; Lk 9,28; Mk 5,37; Lk 8,51; Mk 13,3. **Mt 26,38 plg.:** Ps 6,4; 42,6s.12; 43,5; 55,6; Iš 12,49; Ts 16,16; 1Kar 19,4; Jon 4,9 (LXX); Sir 37,2. **Mt 26,39 plg.:** Mt 17,6; Apr 1,11; 11,16; 14,10; 16,19; Lk 17,6; Rom 8,15; Gal 4,6; Mt 19,26; Mk 10,27; Lk 18,27; Mt 20,22; Mk 10,38; Jn 18,11; Lk 12,50; Jn 6,38; Mt 6,10; Apd 21,14. **Jn 12,27:** Jn 11,33; 13,21; 14,1.27. **Mt 26,40s plg.:** Mk 7,18; 1Kor 6,5; 1Tes 5,6s; Ef 5,14; 1Kor 16,13; Kol 4,2; 1Pt 5,8; Ef 6,18; 1Tes 5,17; 1Pt 4,7. **Mt 26,43 plg.:** Lk 9,32; Mk 9,6. **Mt 26,44:** 2Kor 12,8. **Mt 26,45 plg.:** Lk 22,53; Jn 7,30; 8,20 ir t.t.; Gal 2,15. **Mt 26,46 plg.:** Mk 14,18ss.

Lk 22,39-46

39 Išėjęs iš ten, Jėzus savo įpročiu pasuko į Alyvų kalną. Įkandin nuėjo ir mokiniai.
40 Atėjus į vietą, jis įspėjo: „Melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundą!“

41 Jis atsitolino nuo jų maždaug per akmens metimą ir atsiklaupęs ėmė melstis:

42 „Tėve, jei nori, atimk šitą taurę nuo manęs, tačiau tebūna ne mano, bet tavo valia!“
43 44 * 45 Atsikėlęs po maldos, jis atėjo pas mokinius ir rado juos iš liūdesio užmigusius.
46 Jis tarė jiems: „Kodėl miegate? Kelkitės ir melskitės, kad nepakliūtumėte į pagundą!“

Jn 18,1

1 Baigęs kalbėti, Jėzus su savo mokiniais nuėjo anapus Kedrono** upelio, kur buvo sodas. Jis ir mokiniai įžengė į sodą.

(12,27) „Dabar mano siela sukrėsta. *Ir ką aš pasakysiu: 'Tėve, gelbėk mane nuo šios valandos!'? Bet juk tam aš ir atėjau į šią valandą“.*

(14,31) „Bet pasaulis privalo pažinti, jog aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip jis yra man įsakęs. Kelkitės, eikime iš čia!“

Hbr 5,7-8: *7 Savo žemiškojo gyvenimo dienomis, garsiai šaukdamas ir liedamas ašaras, jis siuntė prašymus bei maldavimus tam, kuris galėjo jį išgelbėti nuo mirties ir buvo išklausytas dėl savo pagarbios baimės. 8 Būdamas Sūnus, jis savo kentėjimuose išmoko klusnumo.*

**Eil. 43-44 yra tik dalyje rankraščių ir veikiausiai nepriklauso originaliam tekstui: 43 Jam pasirodė iš dangaus angelas ir jį sustiprino. 44 Mirtino sielvarto apimtas, jis dar karščiau meldėsi. Jo prakaitas pasidarė tarsi tiršto kraujo lašai, varvantys žemėn.*
*** ST – Kidronas.*

331. JĖZAUS SUĖMIMAS

Mt 26,47-56

47 Jam dar kalbant, štai pasirodė Judas, vienas iš Dvylikos, o su juo didelis būrys,

ginkluotas kalavijais ir vėzdais, atsiųstas aukštųjų kunigų ir tautos seniūnų. 48 Jo išdavėjas buvo nurodęs jiems ženklą, sakydamas: „Kurį pabučiuosiu, tai tas! Suimkite jį!“
49 Ir tuojau priėjęs prie Jėzaus tarė: „Sveikas, rabi!“ ir pabučiavo jį. 50 O Jėzus jam tarė: „Bičiuli, ko atėjai?“ Tuomet jie pripuolę nutvėrė jį ir suėmė.

51 Ir štai vienas Jėzaus palydovų ištiesė ranką, išsitraukė kalaviją, puolė vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam ausį.
52 Bet Jėzus jam tarė: „Kišk kalaviją atgal, kur buvo, nes visi, kurie griebiasi kalavijo, nuo kalavijo ir žus. 53 Gal manai, jog aš negaliu paprašyti savo Tėvą ir jis bemat neatsiųstų man per dvylika legionų angelų?! 54 Bet kaipgi išsipildytų Raštai, kad šitaip turi atsitikti?!“

55 Tą valandą Jėzus tarė būriui:

Mk 14,43-52

43 Ir tuojau, jam tebekalbant, pasirodė vienas iš Dvylikos – Judas, o kartu su juo būrys

ginkluotų kalavijais ir vėzdais, pasiųstas aukštųjų kunigų, Rašto aiškintojų ir seniūnų.
44 Išdavėjas buvo jiems nurodęs ženklą: „Kurį pabučiuosiu, tai tas. Suimkite jį ir sergėdami veskite!“
45 Taigi atėjęs jis tuojau prisiartino prie Jėzaus ir tarė: „Rabi!“ – ir pabučiavo jį.

46 O kiti stvėrė Jėzų ir suėmė.

47 Vienas iš ten stovinčių, išsitraukęs kalaviją, užsimojo prieš vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam ausį.

48 O Jėzus prabilo jiems:

Lk 22,47-53

47 Jam bekalbant, pasirodė būrys, o priekyje ėjo vienas iš Dvylikos – Judas.

Jis prisiartino prie Jėzaus jo pabučiuoti.
48 Jėzus jam tarė: „Judai, pabučiavimu tu išduodi Žmogaus Sūnų?“

49 Jėzaus bičiuliai, matydami, kas bus, paklausė: „Viešpatie, gal kirsti kalaviju?“
50 Vienas iš jų puolė vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam dešinę ausį.
51 Bet Jėzus sudraudė: „Liaukitės! Gana!“

Ir, palietęs tarno ausį, išgydė ją.
52 Atėjusiems jo suimti aukšiesiems kunigams, šventyklos apsaugos viršininkams ir seniūnams jis pasakė:

Jn 18,2-12

2 Jo išdavėjas Judas taip pat žinojo tą vietą, nes Jėzus dažnai ten susieidavo su savo mokiniais.

3 Taigi Judas, gavęs kareivių būrį ir aukštųjų kunigų bei fariziejų tarnų, atėjo ten su žibintais, deglais ir ginklais.

4 Jėzus, žinodamas visa, kas jo laukia, išėjo į priekį ir paklausė: "Ko ieškote?" 5 Jie atsakė: „Jėzaus Nazariečio!“ Jėzus tarė: „Tai aš“. Jo išdavėjas Judas irgi stovėjo tarp jų. 6 Kai tik Jėzus ištarė: „Tai aš“, jie atšoko atgal ir parpuolė ant žemės. 7 O jis vėl juos klausė: „Ko ieškote?“ Jie atsakė: „Jėzaus Nazariečio“. 8 Jėzus atsiliepė: „Jau sakiau jums, kad tai aš. Jei manęs ieškote, tai leiskite šitiems pasišalinti“. 9 Taip turėjo išsipildyti jo pasakytieji žodžiai: „Iš tavo man pavestųjų nepražudžiau nė vieno“.

10 Simonas Petras, kuris turėjo kalaviją, išsitraukė jį, ištiko vyriausiojo kunigo tarną ir nukirto jam dešinę ausį. Tarnas buvo vardu Malkus. 11 Bet Jėzus sudraudė Petrą: „Kišk savo kalaviją į makštį! Nejaugi aš negersiu tos taurės, kurią Tėvas man yra davęs?!“

Mt

„Tarsi plėšiko išėjote sugauti manęs su kalavijais ir vėzdais. Aš kasdien sėdėjau šventykloje mokydamas, ir manęs nesuėmėte. 56 Bet viskas šitaip dedasi, kad išsipildytų pranašų Raštai".

Tada visi mokiniai, palikę jį, pabėgo.

Mk

„Tarsi plėšiko išėjote sugauti manęs su kalavijais ir vėzdais. 49 Kasdien būdavau pas jus, mokiau šventykloje, ir jūs manęs nesuėmėte. Tačiau teišsipildo Raštai".

50 Tada, palikę jį, visi [mokiniai] pabėgo. 51 Tik vienas jaunuolis sekė iš paskos, susisupęs vien į drobulę. Jie čiupo jį, 52 bet jis išsinėrė iš drobulės ir nuogas pabėgo.

Lk

„Ar aš koks plėšikas, kad išėjote prieš mane su kalavijais ir vėzdais?! 53 Kai būdavau kasdien su jumis šventykloje, jūs nepakėlėte prieš mane rankos. Taip! Dabar atėjo jūsų valanda, tamsybių siautėjimas".

Jn

(18,20) Jėzus jam atsakė: „...Aš visuomet mokiau sinagogose ir šventykloje, kur susirenka visi žydai, ir nieko nesu kalbėjęs slapčia".

12 Būrys, jo vadas ir žydų tarnai suėmė Jėzų, surišo ir nuvedė pirmiausia pas Aną.

Jn 17,12 (Nr. 329)
Jn 18,36 (Nr. 336)

Apr 13,10: Jei kas skirtas nelaisvei, į nelaisvę ir eina. O kam lemta žūti nuo kalavijo, tas ir bus kalaviju nužudytas. *Čia ir pasirodo šventųjų ištvermė bei tikėjimas!*

Mt 26,47 plg.: Mk 3,19; 14,10.20; Apd 1,16; Jn 7,32.45; Apd 5,22.26; Mt 16,21; 26,3; 27,1. **Jn 18,4:** Jn 13,3; 19,28. **Mt 26,49 plg.:** Mt 27,29; Mk 15,18; Mt 28,9; Jn 19,3; Lk 1,28; 2Jn 10s; Lk 7,38.45; Rom 16,16; 1Kor 16,20; 2Kor 13,12; 1Tes 5,16; 1Pt 5,14. **Mt 26,50:** Mt 20,13; 22,12. **Jn 18,5:** Mt 2,23; 26,71; Lk 18,37; Jn 19,19; Apd 2,22; 3,6 ir t.t. **Jn 18,6:** Iz 11,4; Ez 1,28; Dan 10,9; Apd 9,4; Apr 1,17; Ps 21,2; 34,4; 56,9. **Jn 18,9:** Jn 6,39; 10,28s. **Mt 26,51 plg.:** Jn 18,26; Lk 6,6; Mt 5,29. **Mt 26,52 plg.:** Lk 22,36.38; Ez 21,33; Jer 47,6; 1Met 21,5.12; Pr 9,6; Ap 13,10; Mt 5,39; Rom 12,19. **Jn 18,11:** Mk 14,36; Jn 13,6-10; 12,27s. **Mt 26,53:** Jn 18,36; Lk 2,13; Ps 91,11s; Mt 4,6; 2Kar 6,16s. **Mt 26,55 plg.:** Lk 19,47; 21,37; Jn 7,14. **Lk 22,52:** Lk 22,4; Apd 4,1; 5,24.26. **Lk 22,53:** Jn 7,30 ir t.t. **Mt 26,56 plg.:** Iz 53,6; Jn 16,32. **Jn 18,12:** Sk 31,14ss; 1Sam 18,13; Apd 21,31. **Mk 14,51s:** Iz 20,3; Mk 13,16; Jn 21,7; Am 2,16.

332. JĖZUS TEISMO TARYBOJE

Mt 26,57-68	Mk 14,53-65	Lk 22,54-71	Jn 18, 12b-27

A dalis – pradžia

Mt 26,57	Mk 14,53	Lk 22,54a	Jn 18,12b-14
57 Tie, kurie buvo suėmę Jėzų, nuvedė jį pas vyriausiąjį kunigą Kajafą, kur buvo susirinkę Rašto aiškintojai ir seniūnai.	53 Jėzus buvo nuvestas pas vyriausiąjį kunigą, kur buvo susirinkę visi aukštieji kunigai, seniūnai ir Rašto aiškintojai. 3	54a Suėmę Jėzų, jie nusivedė jį ir atvedė į vyriausiojo kunigo rūmus.	12b ...ir nuvedė pirmiausia pas Aną. 13 Mat jis buvo anų metų vyriausiojo kunigo Kajafo uošvis. 14 Tai tas pats Kajafas, kuris buvo žydams pataręs: „Verčiau tegu vienas žmogus numiršta už tautą“. 3 6

Jn 18,13s: Jn 11,49s; Apd 4,6.

B dalis – Petras išsigina Jėzaus (plg. Nr. 333)

Mt 26,58.*69-75*

58 Petras sekė jį iš tolo

iki vyriausiojo kunigo rūmų ir, įėjęs į kiemą,

atsisėdo su tarnais pažiūrėti, kuo viskas baigsis.

(26,69-75) 69 Tuo metu Petras sėdėjo kieme. Viena tarnaitė priėjo prie jo ir tarė:

„Ir tu buvai su Jėzumi Galilėjiečiu“. 70 Bet jis išsigynė visų akivaizdoje: „Aš nežinau, ką tu sakai“. 71 Einantį vartų link,

jį pastebėjo kita tarnaitė ir kalbėjo aplinkiniams: „Šitas buvo su Jėzumi Nazariečiu“. 72 Jis ir vėl išsigynė, prisiekdamas: „Aš nepažįstu to žmogaus!“ 73 Po valandėlės prisiartino ten stovėjusieji ir sakė Petrui: „Tikrai tu vienas iš jų, nes ir tavo tarmė tave išduoda“. 74 Tuomet jis ėmė prisiekinėti ir dievagotis: „Aš nepažįstu to žmogaus!“ Ir tuojau pragydo gaidys.

75 Tada Petras prisiminė Jėzaus žodžius: „Dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi“. Jis išėjo laukan ir graudžiai pravirko.

Mk 14,54.*66-72*

54 Petras iš tolo sekė jį

iki vyriausiojo kunigo rūmų vidaus kiemo.

Ten jis atsisėdo su tarnais ir šildėsi prie ugnies.

(14,66-72) Petras buvo žemai, kieme. Atėjo viena vyriausiojo kunigo tarnaitė 67 ir, pamačiusi besišildantį Petrą, įsižiūrėjo į jį ir tarė: „Ir tu buvai su šituo Nazarėnu, su Jėzumi“. 68 Petras išsigynė, sakydamas: „Nei aš žinau, nei suprantu, ką tu sakai“. Jis išėjo į prieškiemį, ir gaidys pragydo.

69 Pamačiusi jį, tarnaitė vėl pradėjo sakyti aplinkiniams: „Šitas yra iš jų!“ 70 Jis vėl išsigynė. Kiek vėliau aplinkiniai sakė Petrui: „Tu tikrai vienas iš jų; juk tu irgi galilėjietis“. 71 Tada jis šoko prisiekinėti ir dievagotis: „Aš nepažįstu to žmogaus, apie kurį jūs kalbate“. 72 Ir netrukus gaidys užgiedojo antrą kartą.

Petras atsiminė, ką jam buvo pasakęs Jėzus: „Gaidžiui nė dukart nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi“. Ir jis pravirko.

Lk 22,54b-62

54b Petras sekė iš tolo.

55 Kiemo viduryje žmonės susikūrė ugnį ir susėdo ratu. Petras atsisėdo kartu.
56 Viena tarnaitė, pamačiusi jį sėdintį prieš šviesą, įsižiūrėjo ir pasakė:
„Ir šitas buvo kartu su juo“.
57 Bet jis išsigynė: „Moterie, nepažįstu jo!“
58 Netrukus kažkas kitas, jį pamatęs, tarė: „Ir tu esi iš jų“. Petras atkirto: „Ką tu, žmogau! Tik jau ne aš!“ 59 Maždaug po valandos dar kažin kas ėmė atkakliai tvirtinti: „Tikrai šitas buvo su juo! Juk jis galilėjietis!“ 60 Petras atsakė: „Žmogau, aš nesuprantu, ką tu sakai“.

Ir tuoj pat, dar jam kalbant, pragydo gaidys.
61 Tuomet Viešpats atsigręžė ir pažvelgė į Petrą.
Petras atsiminė jam pasakytą Viešpaties žodį: „Dar gaidžiui nepragydus, šiandien tu tris kartus manęs išsiginsi“. 62 Jis išėjo laukan ir karčiai pravirko.

Jn 18,15-18.*25-27*

15 Paskui Jėzų nusekė Simonas Petras ir kitas mokinys. Tas mokinys buvo pažįstamas su vyriausiuoju kunigu ir įėjo paskui Jėzų į vyriausiojo kunigo kiemą.
16 Petras liko stovėti lauke prie vartų. Tuomet anas mokinys, kuris buvo pažįstamas su vyriausiuoju kunigu, išėjo laukan, pasikalbėjo su durininke ir įsivedė Petrą vidun. 17 Tarnaitė durininkė ir sako Petrui: „Ar tik ir tu nebūsi vienas iš to žmogaus mokinių?“ Šis atsakė: „O, ne!“ 18 Ten stoviniavo samdiniai ir tarnai, dėl šalčio susikūrę ugnį, ir šildėsi. Prie jų atsistojo Petras ir taip pat šildėsi.

(18,25-27) 25 Simonas Petras tebestovėjo ir šildėsi. Aplinkiniai paklausė jį: „Ar tik nebūsi vienas iš jo mokinių?“ Tas išsigynė: „Ne, ne!“ 26 Vienas vyriausiojo kunigo tarnų, giminaitis to, kuriam Petras nukirto ausį, pasakė: „Argi aš nemačiau tavęs sode kartu su juo?“ 27 Petras ir vėl išsigynė,

ir tuojau pragydo gaidys.

Jn 18,15: Jn 20,3; 21,20; 19,31-35.56; 13,23; Lk 2,44; 23,49. **Jn 18,18:** Jn 21,9. **Mt 26,69 plg.:** Mt 20,30. **Mt 26,71 plg:** Mt 2,23 ir t.t. **Mt 26,74 plg.:** Mk 14,30; Apd 4,13. **Mt 26,75 plg.:** Iz 22,4; Ps 51,19.

C dalis – įžeidinėjimas (plg. Nr. 334)

Mt	Mk	Lk 22,63-66	Jn
(26,67-68) [67] *Tuomet jie ėmė spjaudyti Jėzui į veidą ir daužyti kumščiais. Kiti mušė jį per veidą* [68] *ir tyčiojosi: „Pranašauk mums, Mesijau, kas tave užgavo!“*	*(14,65) Kai kurie ėmė į jį spjaudyti, dangstė jam veidą, mušė kumščiais ir reikalavo: „Pranašauk!“ O tarnai daužė jį per veidą.*	[63] Jėzų saugantys vyrai tyčiojosi iš jo ir mušė. [64] Uždengę jam akis, jie* klausinėjo: „Pranašauk, kas tave užgavo!“ [65] Ir visaip kitaip įžeidinėjo jį. [66] Rytui išaušus, susirinko tautos seniūnai, aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai. Jie atsivesdino Jėzų į savo tarybą.	
(27,1-2) [1] *Rytui išaušus, visi aukštieji kunigai ir tautos seniūnai nusprendė, kad Jėzus turįs būti nužudytas.* [2] *Surišę nuvedė ir atidavė jį valdytojui Pilotui.*	*(15,1) Anksti rytą aukštieji kunigai su seniūnais ir Rašto aiškintojais bei visa teismo taryba, padarę sprendimą, surakintą Jėzų nuvedė ir atidavė Pilotui.*	*(23,1) Visas susirinkimas atsistojo ir nusivedė Jėzų pas Pilotą.*	*(18,28) Iš Kajafo rūmų jie nusivedė Jėzų į pretoriją. Buvo ankstyvas rytas. Jie patys nėjo vidun į pretoriją, kad nesusiteptų ir galėtų valgyti Velykų** avinėlį.*

* *Kai kuriuose rankr. įterpiama: „daužė jį per veidą ir...“*
** *ST – Pascha.*

Mt 26,67s: Mt 27,30; Iz 50,6; 53,3.5. **Mt 27,1 plg.:** Lk 20,1; Apd 22,5; 5,21. **Mt 27,2 plg.:** Jn 18,33; 19,9; Mk 15,16; Mt 27,27. **Jn 18,28:** Sk 9,6-12; 19,11; Mk 14,12.14; Mt 26,17; Lk 22,8.11.15; 2Met 30,18.

D dalis – tardymas

Mt 26,59-68

[59] Tuo tarpu aukštieji kunigai ir visa teismo taryba ieškojo neteisingo parodymo prieš Jėzų, kad galėtų jį nuteisti mirti, [60] tačiau nerado, nors daug buvo atėję neteisingų liudytojų.
Pagaliau išėjo priekin du [61] ir tarė: „Šitas yra sakęs: 'Aš galiu sugriauti Dievo šventovę ir per tris dienas ją vėl atstatyti'".

[62] Tada atsistojęs vyriausiasis kunigas paklausė Jėzų: „Tu nieko neatsakai į šituos kaltinimus?!" [63a] Bet Jėzus tylėjo.

(26,55b) „Aš kasdien sėdėjau šventykloje mokydamas, ir manęs nesuėmėte".

[63b] Tuomet vyriausiasis kunigas jam tarė: „Prisaikdinu tave gyvuoju Dievu, kad mums pasakytum, ar tu Mesijas, Dievo Sūnus?!" [64] Jėzus atsakė: „Tu pasakei. Bet aš jums sakau: nuo šiol jūs matysite *Žmogaus Sūnų, sėdintį* Visagalio *dešinėje* ir *ateinantį dangaus debesyse!**" [65] Tuomet vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius** ir sušuko: „Jis piktžodžiauja! Kam dar mums liudytojai?! Štai girdėjote piktžodžiavimą. [66] Kaip jums regisi?" Jie atsakė: „Vertas mirties!"
[67] Tuomet jie ėmė spjaudyti Jėzui į veidą ir daužyti kumščiais. Kiti mušė jį per veidą [68] ir tyčiojosi: „Pranašauk mums, Mesijau, kas tave užgavo!"

Mk 14,55-65

[55] Aukštieji kunigai ir visa teismo taryba ieškojo prieš Jėzų liudijimo, kad galėtų jį pasmerkti mirti, bet nerado. [56] Nors daugelis melagingai liudijo prieš jį, tačiau jų liudijimai nesutapo. [57] Kai kurie melagingai kaltino jį, teigdami: [58] „Mes girdėjome jį sakant: 'Aš sugriausiu šitą rankomis pastatytą šventovę ir per tris dienas pastatysiu kitą, ne rankų darbo'". [59] Bet ir šie kaltinimai nesutapo. [60] Tada vyriausiasis kunigas, atsistojęs viduryje, paklausė Jėzų: „Tu nieko neatsakai į šitų žmonių kaltinimus?" [61a] Tačiau jis tylėjo ir nieko neatsakė.

(14,49) „Kasdien būdavau pas jus, mokiau šventykloje, ir jūs manęs nesuėmėte. Tačiau teišsipildo Raštai".

[61b] Tuomet vyriausiasis kunigas vėl jį klausė: „Ar tu esi Mesijas, Šlovingojo Sūnus?" [62] Jėzus jam atsakė: „Taip, Aš Esu. Ir jūs dar *pamatysite Žmogaus Sūnų, sėdintį* Visagalio *dešinėje* ir *ateinantį dangaus debesyse**". [63] Tada vyriausiasis kunigas persiplėšė drabužius**, šaukdamas: „Kam dar mums liudytojai? [64] Girdėjote piktžodžiavimą. Kaip jums regis?" Ir jie visi nusprendė jį esant vertą mirties.
[65] Kai kurie ėmė į jį spjaudyti, dangstė jam veidą, mušė kumščiais ir reikalavo: „Pranašauk!" O tarnai daužė jį per veidą.

Apd 6,14: *„Antai mes esame girdėję jį sakant, kad Jėzus Nazarietis išgriausiąs šią vietą ir pakeisiąs Mozės mums perduotus papročius".*

* *Ps 110,1 ir Dan 7,13*
** *Pasipiktinimo mostas.*

Lk 22,67-71

(22,53) „Kai būdavau kasdien su jumis šventykloje, jūs nepakėlėte prieš mane rankos. Taip! Dabar atėjo jūsų valanda, tamsybių siautėjimas".
(19,47) Ir jis kasdien mokė šventykloje. Aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai bei tautos seniūnai svarstė, kaip jį pražudyti.

[67] Ir reikalavo: „Jei tu Mesijas, tai prisipažink mums!" Jėzus atsiliepė: „Jeigu jums ir pasakysiu,vis tiek manim netikėsite, [68] o jei paklausiu, man neatsakysite. [69] Tačiau nuo šio meto Žmogaus Sūnus *sėdės* Dievo Galybės *dešinėje*". [70] Tada jie visi sujudo klausti: „Tai tu esi Dievo Sūnus?" O jis atsakė: „Jūs pasakėte, kad Aš Esu!" [71] Tuomet jie tarė: „Kam dar mums liudytojai?! Mes girdėjome iš jo paties lūpų!"

(22,63-65) [63] Jėzų saugantys vyrai tyčiojosi iš jo ir mušė. [64] Uždengę jam akis, jie klausinėjo: „Pranašauk, kas tave užgavo!" [65] Ir visaip kitaip įžeidinėjo jį.

Jn 18,19-24

(2,19) Jėzus atsakė: „Sugriaukite šitą šventyklą, o aš per tris dienas ją atstatysiu!"

[19] Vyriausiasis kunigas ėmė klausinėti Jėzų apie jo mokinius bei mokslą. [20] Jėzus jam atsakė: „Aš viešai kalbėjau pasauliui. Aš visuomet mokiau sinagogose ir šventykloje, kur susirenka visi žydai, ir nieko nesu kalbėjęs slapčia. [21] Kam tad mane klausinėji? Teiraukis tų, kurie girdėjo, ką esu kalbėjęs. Jie žino, ką esu jiems sakęs". [22] Jam tai pasakius, vienas ten buvusių tarnų smogė Jėzui per veidą, tardamas: „Šitaip tu atsakai vyriausiajam kunigui?!" [23] Jėzus jam tarė: „Jei pasakiau netiesą, įrodyk, kad tai netiesa, o jei tiesą, kam mane muši?"
(10,24b-25a) [24b] „Jeigu esi Mesijas, pasakyk mums atvirai!" [25a] Jėzus jiems atsakė: „Aš jums pasakiau, tik jūs netikite".

(10,33) Žydai jam atsakė: „Ne už gerą darbą užmušime, bet už piktžodžiavimą, kad tu, būdamas žmogus, dediesi Dievu".
(10,36b) „'Tu piktžodžiauji', – kai jis pareiškė: 'Aš – Dievo Sūnus!'"?

[24] Tuomet Anas pasiuntė jį surištą pas vyriausiąjį kunigą Kajafą.

Mt 26,59 plg.: Mt 15,19; Ps 27,12; Dan 13,28ss. **Mt 26,60 plg.:** Jn 8,17; Įst 17,6; Ps 27,12; 109,2ss. **Mt 26,61 plg.:** Mk 13,2; 15,29; Mt 27,40; Jn 2,19ss; Tob 14,4. **Mt 26,63a plg.:** Iz 53,7; Mt 27,14; Mk 15,5; Mt 27,11; Mk 15,2; Lk 23,3; Apd 6,13s. **Jn 18,20 plg.:** Lk 19,47; 21,37; Jn 7,4.26; 11,54; 16,29; 12,19; 7,10; Įst 13,1-10; Iz 45,19; 48,16. **Jn 18,22 plg.:** Iš 22,28; Apd 23,2. **Mt 26,63b plg.:** 1Kar 22,16. **Mt 26,64 plg.:** Mt 27,11; Mk 15,2; Mt 26,25; 16,20; Mk 9,9; Jn 3,12; Jer 38,15; Mt 22,46; Dan 7,13; Ps 110,1; Mt 24,30; 23,39; 26,29. **Mt 26,65 plg.:** Pr 37,29; Jdt 14,19; 2Mak 4,38; Apd 14,14; 22,23; Kun 10,6; 21,10; 2Kar 19,1; Mt 9,3. **Mt 26,66 plg.:** Kun 24,16; Jn 10,33; 19,7; Apd 7,55ss. **Mt 26,67 plg.:** Mk 10,34; Mt 20,19; 27,30; Mk 15,19s; Iz 50,6; 53,3.5; Mch 4,14; 5,1; Iz 60,6; 1Kar 22,24.

333. PETRAS IŠSIGINA JĖZAUS

(plg. Nr. 332B)

Mt 26,69-75	Mk 14,66-72	Lk 22,54b-62	Jn 18,25-27
(26,58) Petras sekė jį iš tolo	*(14,54) Petras iš tolo sekė jį*	54b Petras sekė iš tolo.	*(18,15-18) 15 Paskui Jėzų nusekė Simonas Petras ir kitas mokinys. Tas mokinys buvo pažįstamas su vyriausiuoju kunigu ir įėjo paskui Jėzų į vyriausiojo kunigo kiemą. 16 Petras liko stovėti lauke prie vartų. Tuomet anas mokinys, kuris buvo pažįstamas su vyriausiuoju kunigu, išėjo laukan, pasikalbėjo su durininke ir įsivedė Petrą vidun. 17 Tarnaitė durininkė ir sako Petrui: „Ar tik ir tu nebūsi vienas iš to žmogaus mokinių?“ Šis atsakė: „O, ne!“ 18 Ten stoviniavo samdiniai ir tarnai, dėl šalčio susikūrę ugnį, ir šildėsi. Prie jų atsistojo Petras ir taip pat šildėsi.*
iki vyriausiojo kunigo rūmų ir, įėjęs į kiemą,	*iki vyriausiojo kunigo rūmų vidaus kiemo.*		
atsisėdo su tarnais pažiūrėti, kuo viskas baigsis.	*Ten jis atsisėdo su tarnais ir šildėsi prie ugnies.*	55 Kiemo viduryje žmonės susikūrė ugnį ir susėdo ratu. Petras atsisėdo kartu.	
69 Tuo metu Petras sėdėjo kieme. Viena tarnaitė priėjo prie jo ir tarė:	66 Petras buvo žemai, kieme. Atėjo viena vyriausiojo kunigo tarnaitė 67 ir, pamačiusi besišildantį Petrą, įsižiūrėjo į jį ir tarė:	56 Viena tarnaitė, pamačiusi jį sėdintį prieš šviesą, įsižiūrėjo ir pasakė:	
„Ir tu buvai su Jėzumi Galilėjiečiu“. 70 Bet jis išsigynė visų akivaizdoje: „Aš nežinau, ką tu sakai“. 71 Einantį vartų link,	„Ir tu buvai su šituo Nazarėnu, su Jėzumi“. 68 Petras išsigynė, sakydamas: „Nei aš žinau, nei suprantu, ką tu sakai“. Jis išėjo į prieškiemį, ir gaidys pragydo.	„Ir šitas buvo kartu su juo“. 57 Bet jis išsigynė: „Moterie, nepažįstu jo!“	
jį pastebėjo kita tarnaitė ir kalbėjo aplinkiniams: „Šitas buvo su Jėzumi Nazariečiu“. 72 Jis ir vėl išsigynė, prisiekdamas: „Aš nepažįstu to žmogaus!“ 73 Po valandėlės prisiartino ten stovėjusieji ir sakė Petrui: „Tikrai tu vienas iš jų, nes ir tavo tarmė tave išduoda“. 74 Tuomet jis ėmė prisiekinėti ir dievagotis: „Aš nepažįstu to žmogaus!“	69 Pamačiusi jį, tarnaitė vėl pradėjo sakyti aplinkiniams: „Šitas yra iš jų!“ 70 Jis vėl išsigynė. Kiek vėliau aplinkiniai sakė Petrui: „Tu tikrai vienas iš jų; juk tu irgi galilėjietis“. 71 Tada jis šoko prisiekinėti ir dievagotis: „Aš nepažįstu to žmogaus, apie kurį jūs kalbate“. 72 Ir netrukus gaidys užgiedojo antrą kartą.	58 Netrukus kažkas kitas, jį pamatęs, tarė: „Ir tu esi iš jų“. Petras atkirto: „Ką tu, žmogau! Tik jau ne aš!“ 59 Maždaug po valandos dar kažin kas ėmė atkakliai tvirtinti: „Tikrai šitas buvo su juo! Juk jis galilėjietis!“ 60 Petras atsakė: „Žmogau, aš nesuprantu, ką tu sakai“.	25 Simonas Petras tebestovėjo ir šildėsi. Aplinkiniai paklausė jį: „Ar tik nebūsi vienas iš jo mokinių?“ Tas išsigynė: „Ne, ne!“ 26 Vienas vyriausiojo kunigo tarnų, giminaitis to, kuriam Petras nukirto ausį, pasakė: „Argi aš nemačiau tavęs sode kartu su juo?“ 27 Petras ir vėl išsigynė,
Ir tuojau pragydo gaidys.		Ir tuoj pat, dar jam kalbant, pragydo gaidys. 61 Tuomet Viešpats atsigręžė ir pažvelgė į Petrą.	ir tuojau pragydo gaidys.
75 Tada Petras prisiminė Jėzaus žodžius: „Dar gaidžiui nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi“. Jis išėjo laukan ir graudžiai pravirko.	Petras atsiminė, ką jam buvo pasakęs Jėzus: „Gaidžiui nė dukart nepragydus, tu tris kartus manęs išsiginsi“. Ir jis pravirko.	Petras atsiminė jam pasakytą Viešpaties žodį: „Dar gaidžiui nepragydus, šiandien tu tris kartus manęs išsiginsi“. 62 Jis išėjo laukan ir karčiai pravirko.	

Jn 18,15: Jn 20,3; 21,20; 19,31-35.56; 13,23; Lk 2,44; 23,49. **Jn 18,18:** Jn 21,9. **Mt 26,69 plg.:** Mt 20,30. **Mt 26,71 plg.:** Mt 2,23 ir t.t. **Mt 26,74 plg.:** Mk 14,30; Apd 4,13. **Mt 26,75 plg.:** Iz 22,4; Ps 51,19.

334. JĖZUS ĮDUODAMAS PILOTUI

(plg. Nr. 332C)

Mt 27,1-2	Mk 15,1	Lk 23,1	Jn 18,28
1 Rytui išaušus, visi aukštieji kunigai ir tautos seniūnai nusprendė, kad Jėzus turįs būti nužudytas.	1 Anksti rytą aukštieji kunigai su seniūnais ir Rašto aiškintojais bei visa teismo taryba, padarę sprendimą,	*(Lk 22,66) Rytui išaušus, susirinko tautos seniūnai, aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai. Jie atsivesdino Jėzų į savo tarybą.*	28 Iš Kajafo rūmų jie nusivedė Jėzų į pretoriją. Buvo ankstyvas rytas. Jie patys nėjo vidun į pretoriją, kad nesusiteptų ir galėtų valgyti Velykų* avinėlį.
2 Surišę nuvedė ir atidavė jį valdytojui Pilotui.	surakintą Jėzų nuvedė ir atidavė Pilotui.	1 Visas susirinkimas atsistojo ir nusivedė Jėzų pas Pilotą.	

* *ST – Pascha.*

Mt 27,1 plg.: Lk 20,1; Apd 22,5; 5,21. **Mt 27,2 plg.:** Jn 18,33; 19,9; Mk 15,16; Mt 27,27. **Jn 18,28:** Sk 9,6-12; 19,11; Mk 14,12.14; Mt 26,17; Lk 22,8.11.15; 2Met 30,18.

335. JUDO MIRTIS

Mt 27,3-10	Mk	Lk	Jn
3 Kai išdavikas Judas pamatė, jog Jėzus pasmerktas, gailesčio pagautas, nunešė atgal aukštiesiems kunigams ir seniūnams trisdešimt sidabrinių 4 ir tarė: „Nusidėjau išduodamas nekaltą kraują“. Tie atsakė: „Kas mums darbo?! Tu žinokis!“ 5 Nusviedęs šventovėje pinigus, jis išbėgo ir pasikorė. 6 Aukštieji kunigai paėmė sidabrinius ir kalbėjo: „Jų negalima dėti į iždą, nes tai užmokestis už kraują“. 7 Jie pasitarė ir už tuos pinigus nupirko puodžiaus dirvą ateiviams laidoti. 8 Todėl ta dirva iki šios dienos vadinasi Kraujo dirva. 9 Taip išsipildė pranašo Jeremijo žodžiai: *Ir paėmė trisdešimt sidabrinių – įkainotojo kainą, už kurią buvo jį suderėję iš Izraelio vaikų 10 – ir atidavė juos už puodžiaus dirvą; taip man Viešpats buvo paskyręs**.			

Apd 1,15-20: *15 Vieną dieną, atsistojęs tarp brolių – ten buvo susirinkę apie šimtą dvidešimt asmenų, – Petras tarė: 16 „Broliai, turėjo išsipildyti Rašto žodžiai, kuriuos Šventoji Dvasia pranašingai ištarė Dovydo lūpomis apie Judą, tapusį Jėzaus suėmėjų vadovu. 17 Jis juk buvo mūsų būryje ir turėjo dalį šioje tarnystėje. 18 Bet jis niekšybės kaina įsigijo sklypą, paskui stačia galva puolė žemyn, plyšo pusiau, ir visi jo viduriai išėjo. 19 Tai pasidarė žinoma visiems Jeruzalės gyventojams, ir anas sklypas jų kalba buvo pavadintas Hakeldamachu; tai reiškia 'Kraujo sklypas'. 20 Beje, Psalmyne parašyta:* Jo kiemas dykviete tepavirsta, ir tegul niekas tenai nebegyvena**, *ir:* Tegul kitas perima jo pareigas***“.

* *Zch 11,12-13*
** *Ps 69,26*
*** *Ps 109,8*

Mt 27,3: Mk 14,64; Mt 26,15; Mt 27,1s.12s. **Mt 27,4:** Įst 27,25; 1Sam 19,5; 1Mak 1,37 ir t.t.; Mt 27,24; Apd 18,15. **Mt 27,5:** 2Sam 17,23; Tob 3,10. **Mt 27,6:** Įst 23,19; Mk 7,11. **Mt 27,9s:** Zch 11,7.12s; Iš 9,12 (LXX); Jer 32,7ss; 18,2ss; 19,1ss; Mt 13,35; 26,15.

336. PAS PILOTĄ

Mt 27,11-14	Mk 15,2-5	Lk 23,2-5	Jn 18,29-38
			[29] Todėl Pilotas išėjo laukan pas juos ir paklausė: „Kuo jūs kaltinate šitą žmogų?“ [30] Jie atsakė: „Jeigu jis nebūtų piktadarys, mes nebūtume tau jo atvedę“. [31] Pilotas tarė: „Imkitės ir teiskite jį pagal savo Įstatymą“. Žydai jam atsakė: „Mums nevalia nieko bausti mirtimi“. [32] Taip turėjo išsipildyti Jėzaus žodžiai, kuriais jis buvo nurodęs, kokia mirtimi jam reikės mirti.
		[2] Ten jie ėmė jį skųsti, sakydami: „Mes nustatėme, kad šitas kiršina mūsų tautą ir draudžia mokėti ciesoriui mokesčius. Jis tvirtina esąs Mesijas ir karalius“.	
[11] Jėzus stovėjo valdytojo akivaizdoje. Valdytojas jį klausė: „Ar tu esi žydų karalius?“ Jėzus atsakė:	[2] O Pilotas paklausė jį: „Ar tu esi žydų karalius?“ Jis atsakė:	Tada Pilotas paklausė: „Ar tu esi žydų karalius?“ Jėzus jam atsakė:	[33] Tada Pilotas vėl įžengė į pretorijų ir, pasišaukęs Jėzų, paklausė: „Ar tu esi žydų karalius?“ [34] Jėzus atsakė: „Ar nuo savęs šito klausi, ar kiti apie mane tau pasakė?“ [35] Pilotas tarė: „Bene aš žydas?! Tavoji tauta ir aukštieji kunigai man tave įskundė. Sakyk, ką esi padaręs!“ [36] Jėzus atsakė: „Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai juk kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams. Bet mano karalystė ne iš čia.“ [37] Tuomet Pilotas jį paklausė: „Vadinasi, tu esi karalius?“ Jėzus atsakė:
„Tu pasakei“.	„Tu pasakei“.	„Tu pasakei“.	„Tu pasakei, kad aš esu karalius. Aš tam esu gimęs ir atėjęs į pasaulį, kad liudyčiau tiesą. Kas tik brangina tiesą, klauso mano balso“. [38] Pilotas dar paklausė: „O kas yra tiesa?!“
[12] Aukštųjų kunigų ir seniūnų skundžiamas jis visai neatsiliepė. [13] Tuomet Pilotas paklausė: „Ar negirdi, kaip baisiai tave kaltina?“ [14] Bet jis neatsakė nė į vieną kaltinimą ir tuo be galo nustebino valdytoją.	[3] Tuo tarpu aukštieji kunigai visaip jį skundė. [4] Tad Pilotas vėl klausė Jėzų: „Tu nieko neatsakai? Žiūrėk, kokiais dideliais dalykais jie tave kaltina“. [5] Bet Jėzus daugiau nebeatsakinėjo, ir Pilotas labai stebėjosi.	*(23,9-10) [9] Jis ėmė Jį visaip klausinėti, bet Jėzus jam neatsakinėjo. [10] Tuo tarpu aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai apstoję be paliovos Jį kaltino.*	
		[4] Pilotas tarė aukštiesiems kunigams ir miniai: „Aš nerandu šitame žmoguje jokios kaltės“. [5] Bet jie vis atkakliau tvirtino: „Jis savo mokslu kursto tautą visoje Judėjoje, nuo Galilėjos iki čia“.	Po šių žodžių jis vėl išėjo pas žydus ir tarė jiems: „Aš nerandu jame jokios kaltės“.
		Lk 23,13-16 (Nr. 338)	*Jn 19,8-15 (Nr. 340)*

Jn 18,31: Jn 19,6s. **Jn 18,32:** Jn 12,32s; Įst 21,23. **Lk 23,2s:** Lk 23,14; Apd 24,5; Lk 20,25; 1Tim 6,13. **Jn 18,33 plg.:** Jn 19,7; Mk 15,12.26. **Jn 18,36:** Jn 3,3.5. **Jn 18,37:** Jn 16,28; 1,14; 3,16-21.31-36; 8,46s; 10,26ss. **Mt 27,13 plg.:** Iz 53,7; Mk 14,61; Mt 26,62s; Lk 23,10; Jn 19,9. **Jn 18,38 plg.:** Lk 23,14s; 22; Jn 19,6. **Lk 23,5:** Apd 10,37ss.

337. PAS ERODĄ

Mt	Mk	Lk 23,6-12	Jn
		[6] Tai išgirdęs, Pilotas paklausė, ar tas vyras galilėjietis. [7] Sužinojęs, kad Jėzus iš Erodo valdų, nusiuntė jį pas Erodą, kuris irgi buvo tomis dienomis Jeruzalėje. [8] Erodas, pamatęs Jėzų, labai apsidžiaugė. Mat jis jau pirmiau norėjo jį išvysti, nes buvo apie jį girdėjęs ir tikėjosi pamatysiąs jį darantį kokį nors stebuklą. [9] Jis ėmė jį visaip klausinėti, bet Jėzus jam neatsakinėjo. [10] Tuo tarpu aukštieji kunigai ir Rašto aiškintojai apstoję be paliovos jį kaltino. [11] Tada Erodas su savo palyda Jėzų paniekino ir išjuokė. Paskui, aprengęs jį baltu drabužiu, pasiuntė atgal Pilotui. [12] Tą dieną Erodas ir Pilotas tapo draugais, o seniau jie pykosi.	

Mt 27,12-14: *[12] Aukštųjų kunigų ir seniūnų skundžiamas jis visai neatsiliepė. [13] Tuomet Pilotas paklausė: „Ar negirdi, kaip baisiai tave kaltina?“ [14] Bet jis neatsakė nė į vieną kaltinimą ir tuo be galo nustebino valdytoją.*
Mk 15,3-5: *[3] Tuo tarpu aukštieji kunigai visaip jį skundė. [4] Tad Pilotas vėl klausė Jėzų: „Tu nieko neatsakai? Žiūrėk, kokiais dideliais dalykais jie tave kaltina“. [5] Bet Jėzus daugiau nebeatsakinėjo, ir Pilotas labai stebėjosi.*
Apd 4,27-28: *[27] Taip, šitame mieste iš tiesų susibūrė Erodas, Poncijus Pilotas su pagonimis ir Izraelio gentimis prieš tavo šventąjį tarną Jėzų, kurį tu patepei, [28] kad įvykdytų, ką tavo galia ir valia buvo iš anksto nusprendusi.*

Lk 23,6ss: Apd 25,22-26.32. 4,25ss; Ps 2,1s. **Lk 23,6:** Lk 22,59; 4,16.24. **Lk 23,8:** Lk 9,9; 11,16.29; 13,31. **Lk 23,9:** Iz 53,7. **Lk 23,10:** Iz 53,7; Mk 14,61; Mt 26,63; Jn 19,9. **Lk 23,11:** Mk 15,16-20.

338. PILOTAS PASKELBIA JĖZAUS NEKALTUMĄ

Mt	Mk	Lk 23,13-16	Jn
		[13] Pilotas, sušaukęs aukštuosius kunigus, seniūnus ir liaudį, [14] pareiškė: „Jūs atvedėte man šį žmogų, kaltindami jį liaudies kurstymu. Bet aš, jį apklausęs jūsų akyse, neradau nė vienos jam primetamos kaltės; [15] taip pat ir Erodas, nes sugrąžino jį atgal. Taigi jis nėra padaręs nieko, kas būtų verta mirties bausmės. [16] Tad aš nuplakdinsiu jį ir paleisiu“.	

Lk 23,2-4; Jn 18,38 (Nr. 336)
Lk 23,22 (Nr. 339)

Lk 23,13: Lk 23,35; 24,20; Apd 3,17; 4,5.8; 13,27. **Lk 23,16:** Jn 19,1.

339. BARABAS

Mt 27,15-23

15 Šventės proga valdytojas buvo pratęs paleisti miniai vieną kalinį, kurio ji norėdavo. 16 Tuomet jis turėjo garsų kalinį, vardu Barabą*.

17 Taigi žmonėms susirinkus, Pilotas paklausė: „Katrą norite, kad jums paleisčiau: Barabą ar Jėzų, vadinamą Mesiju?“ 18 Mat jis žinojo, kad Jėzų jie buvo išdavę iš pavydo.
19 Sėdinčiam teismo krasėje Pilotui žmona atsiuntė įspėjimą: „Nieko nedaryk šiam teisiajam! Šiąnakt sapne aš labai dėl jo kentėjau“.
20 Aukštieji kunigai ir seniūnai sukurstė žmones, kad prašytų paleisti Barabą, o Jėzų pražudytų. 21 Tuomet valdytojas jiems tarė: „Katrą norite, kad jums paleisčiau?“ Jie šaukė: „Barabą!“

22 Pilotas paklausė: „Ką gi man daryti su Jėzumi, kuris vadinamas Mesiju?“ Jie visi rėkė: „Ant kryžiaus jį!“ 23 Jis klausė: „O ką gi pikta yra padaręs?“

Bet tie dar garsiau šaukė: „Ant kryžiaus jį!“

Mk 15,6-14

6 Per šventes jis paleisdavo vieną kalinį, kurio žmonės prašydavo. 7 Tada buvo vienas kalinys, vardu Barabas, suimtas kartu su maištininkais, kurie sąmyšio metu buvo nužudę žmogų. 8 Susirinkusi minia pradėjo prašyti to, ką visuomet Pilotas darydavo. 9 Pilotas prabilo: „Ar norite, kad jums paleisčiau žydų karalių?“ 10 Mat jis žinojo, kad aukštieji kunigai jį buvo įskundę iš pavydo.

11 Tačiau aukštieji kunigai sukurstė žmones reikalauti, kad verčiau paleistų jiems Barabą. 12 Tada Pilotas

vėl kreipėsi į juos: „O ką man daryti su žydų karaliumi?“ 13 Tie ėmė šaukti: „Ant kryžiaus jį!“ 14 Pilotas dar klausė: „O ką gi pikta jis yra padaręs?“

Tuomet jie pradėjo dar garsiau rėkti: „Ant kryžiaus jį!“

Lk 23,17-23

17 ** 18 Tuomet jie visi ėmė šaukti: „Mirtis šitam! Paleisk mums Barabą!“ 19 O Barabas buvo patekęs į kalėjimą už kažkokį maištą mieste ir žmogžudystę. 20 Norėdamas paleisti Jėzų, Pilotas dar kartą kreipėsi į juos, bet jie nesiliovė šaukę:
„Ant kryžiaus, ant kryžiaus jį!“ 22 Tada jis trečią kartą klausė: „O ką gi pikta jis yra padaręs? Aš jame neradau nieko, už ką vertėtų mirtimi bausti. Taigi nuplakdinsiu jį ir paleisiu“. 23 Tačiau jie, garsiai šaukdami, vis nesiliovė reikalauti, kad jis būtų prikaltas prie kryžiaus, ir jų šauksmai ėjo vis smarkyn.

Lk 23,15-16 (Nr. 338)

Jn 18,39-40

39 „Yra jūsų paprotys Velykų proga paleisti vieną suimtąjį.

Ar norite, kad paleisčiau jums žydų karalių?“

40 Tada jie ėmė šaukti: „Ne šitą, bet Barabą!“ O Barabas buvo plėšikas.

Apd 3,13-14: 13 „Abraomo Dievas, Izaoko Dievas, Jokūbo Dievas – *mūsų protėvių Dievas pašlovino savo tarną Jėzų, kurį jūs išdavėte ir kurio išsigynėte Pilotui, kai tas buvo benusprendžiąs jį paleisti.* 14 *Jūs išsižadėjote šventojo ir teisiojo, o pareikalavote atiduoti jums žmogžudį“.*
Apd 13,27-28: 27 *„Jeruzalės gyventojai ir jų vyresnieji nepažino Jėzaus ir, jį pasmerkdami, įvykdė pranašų žodžius, skaitomus kiekvieną šabą.* 28 *Nors nerado jame jokios mirties vertos kaltės, jie reikalavo iš Piloto, kad jis būtų nužudytas“.*

* *Kai kuriuose rankr. : „Jėzų Barabą“.*
** *Kai kuriuose rankr. įterpiama eil. 17: „Mat per šventes jis buvo įpratęs paleisti vieną kalinį“.*

Mt 27,15s: Įst 22,8. **Mt 27,17:** Mt 1,16; 16,16s; Jn 19,21. **Mt 27,19:** Lk 23,47; Mt 8,29; Apd 3,14; 7,52; 18,12.16s; 25,17. **Mt 27,21s:** Įst 21,23. **Mt 27,23 plg.:** Lk 23,4.15; Jn 18,38; Apd 3,13; 13,28.

340. ŠTAI ŽMOGUS

A dalis (= Nr. 342)

Mt 27,26-31a

26 Tuomet jis paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė nukryžiuoti. 27 Valdytojo kareiviai nusivedė Jėzų į įgulos būstinę ir surinko aplink jį visą kuopą. 28 Jie išrengė jį ir apsiautė raudona skraiste. 29 Nupynė erškėčių vainiką, uždėjo jam ant galvos, o į jo dešinę įspraudė nendrę. Paskui tyčiodamiesi klūpčiojo prieš jį ir sakė: „Sveikas, žydų karaliau!“

31 Pasityčioję iš Jėzaus, kareiviai nusiautė skraistę, apvilko jo paties drabužiais...

Mk 15,15-20a

15 Norėdamas įsiteikti miniai Pilotas paleido Barabą, o Jėzų nuplakdino ir atidavė nukryžiuoti. 16 Kareiviai nusivedė Jėzų į rūmų kiemą, tai yra pretoriją, ir ten sušaukė visą kuopą. 17 Jie apvilko jį purpuriniu apsiaustu, nupynę uždėjo jam erškėčių vainiką 18 ir pradėjo jį sveikinti:

„Sveikas, žydų karaliau!“ 19 Jie daužė jam galvą nendrine lazda, spjaudė ir priklaupdami neva garbino jį. 20 Prisityčioję nuvilko jam purpurinį apsiaustą ir apvilko jo paties drabužiais.

Lk

Jn 19,1-3

1 Tuomet Pilotas ėmė ir nuplakdino Jėzų.

2 Kareiviai, nupynę vainiką iš erškėčių, užspaudė jam ant galvos, apsiautė jį purpurine skraiste, 3 ėjo prie jo ir šaipėsi:

„Sveikas, žydų karaliau!“ Ir daužė jam į veidą.

Mt 27,26 plg.: Apd 22,25s.29; Mt 17,12; 20,19; Jn 19,12; Ps 22,8. **Mt 27,30s plg.:** Jn 18,22; Mt 26,67; Iz 50,6.

B dalis

Mt

Mk

Lk

Jn 19,4-15

4 O Pilotas dar kartą išėjo laukan ir kalbėjo žydams: „Štai išvedu jį jums, kad žinotumėte, jog nerandu jame jokios kaltės“. 5 Taigi Jėzus išėjo laukan su erškėčių vainiku ir purpurine skraiste. Pilotas tarė: „Štai žmogus!“ 6 Aukštieji kunigai ir jų tarnai, pamatę jį, ėmė šaukti: „Ant kryžiaus jį, ant kryžiaus!“ Pilotas jiems sako: „Jūs imkite ir patys nukryžiuokite! Aš nerandu jame kaltės“. 7 Žydai atsakė: „Mes turime Įstatymą, ir pagal Įstatymą jis turi mirti, nes laikė save Dievo Sūnumi“. 8 Išgirdęs tuos žodžius, Pilotas dar labiau nusigando. 9 Jis vėl nuėjo į pretoriją ir klausė Jėzų: „Iš kur tu?“ Bet Jėzus jam neatsakė. 10 Tada Pilotas tarė: „Tu nenori kalbėtis su manimi? Ar nežinai, kad turiu galią tave paleisti ir turiu galią tave nukryžiuoti?!“ 11 Jėzus atsakė: „Tu neturėtum man jokios galios, jeigu tau nebūtų jos duota iš aukštybių. Todėl didesnė nuodėmė tam, kuris mane tau įdavė“. 12 Dabar Pilotas ėmė stengtis jį paleisti. Bet žydai šaukė: „Jei šitą paleidi, nebesi ciesoriaus draugas. Kiekvienas, kas skelbiasi karaliumi, yra ciesoriaus priešas“. 13 Tai išgirdęs, Pilotas išsivedė Jėzų laukan ir atsisėdo į teisėjo krasę vietoje, pavadintoje „Akmeninis grindinys“, hebrajiškai Gabata. 14 Buvo Velykų* Pasirengimo diena, apie šeštą valandą. Jis tarė žydams: „Štai jūsų karalius!“ 15 Tie ėmė šaukti: „Šalin, šalin! Ant kryžiaus jį!“ Pilotas paklausė: „Nejaugi turiu nukryžiuoti jūsų karalių?“ Aukštieji kunigai atsakė: „Mes neturime karaliaus, tiktai ciesorių“.

Lk 23,2-5 (Nr. 336)
Lk 23,24-25 (Nr. 341)

ST – Pascha.

Jn 19,4: Mk 15,15; Lk 23,14s.22; Jn 18,38. **Jn 19,5:** Jn 19,26s; Iz 40,9; Zch 6,11s; Iš 24,8; Mk 3,34; 16,6. **Jn 19,6:** Įst 13,1-6; Jn 18,19-23; Mk 15,13s; Mt 27,22s; Lk 23,21; Jn 18,31. **Jn 19,7:** Kun 24,16; Įst 18,20; Mk 14,64; Jn 5,18; 10,33. **Jn 19,8:** Apd 14,11. **Jn 19,9:** Lk 23,16; Iz 53,7; Mk 15,2; Jn 7,27s; 8,14; 9,29s. **Jn 19,10:** Lk 23,9. **Jn 19,11:** Jn 3,27; 10,18; Rom 13,1; Apd 2,23. **Jn 19,11s:** Jn 18,38; Lk 23,15; 20,20. **Jn 19,12:** Apd 17,7.

341. NUTEISIAMAS MIRTI

Mt 27,24-26	Mk 15,15	Lk 23,24-25	Jn 19,16a
24 Pilotas, pamatęs kad nieko nelaimi, o sąmyšis vis didėja, paėmė vandens, nusimazgojo rankas minios akivaizdoje ir tarė: „Aš nekaltas dėl šio teisiojo kraujo. Jūs žinokitės!“ 25 O visi žmonės šaukė: „Jo kraujas [tekrinta] ant mūsų ir mūsų vaikų!“			
26 Tuomet jis paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė nukryžiuoti.	15 Norėdamas įsiteikti miniai Pilotas paleido Barabą, o Jėzų nuplakdino ir atidavė nukryžiuoti.	24 Tada Pilotas nusprendė patenkinti jų reikalavimą. 25 Jis paleido įkalintąjį už maištą ir žmogžudystę, kaip jie prašė, o Jėzų atidavė jų valiai.	16a Tuomet Pilotas atidavė jiems jį nukryžiuoti.
			Jn 19,1 (Nr. 340)

Mt 27,24: Įst 21,6s; Ps 26,6; 73,13; Sk 5,31; 2Sam 3,28; Dan 13,46. **Mt 27,25:** 2Sam 1,16; 3,28s; Jer 26,15; 51,35; Apd 5,28; 18,6; Joz 7,24; 2Kar 24,3s; Rd 5,7; Jer 31,29s; Ez 18,2.19-32; Įst 32,35; Rom 12,19; Hbr 10,30; Mt 5,11.44; Rom 12,19-21; Lk 23,34; Apd 3,14-17; 1Kor 2,8; Mt 23,39; Rom 11,26-36; Apd 2,39; 7,52; 1Tes 2,15s. **Mt 27,26 plg.:** Apd 22,25s.29; Mt 17,12; 20,19; Jn 19,12; Ps 22,8.

342. PATYČIOS IR ERŠKĖČIŲ VAINIKAS

(= Nr. 340A)

Mt 27,26-31a	Mk 15,15-20a	Lk	Jn 19,1-3
26 Tuomet jis paleido jiems Barabą, o Jėzų nuplakdinęs atidavė nukryžiuoti. 27 Valdytojo kareiviai nusivedė Jėzų į įgulos būstinę ir surinko aplink jį visą kuopą. 28 Jie išrengė jį ir apsiautė raudona skraiste. 29 Nupynė erškėčių vainiką, uždėjo jam ant galvos, o į dešinę įspraudė nendrę. Paskui tyčiodamiesi klūpčiojo prieš jį ir sakė: „Sveikas, žydų karaliau!“	15 Norėdamas įsiteikti miniai Pilotas paleido Barabą, o Jėzų nuplakdino ir atidavė nukryžiuoti. 16 Kareiviai nusivedė Jėzų į rūmų kiemą, tai yra pretoriją, ir ten sušaukė visą kuopą. 17 Jie apvilko jį purpuriniu apsiaustu, nupynę uždėjo jam erškėčių vainiką 18 ir pradėjo jį sveikinti: „Sveikas, žydų karaliau!“ 19 Jie daužė jam galvą nendrine lazda, spjaudė ir priklaupdami neva garbino jį. 20 Prisityčioję nuvilko jam purpurinį apsiaustą ir apvilko jo paties drabužiais.		1 Tuomet Pilotas ėmė ir nuplakdino Jėzų. 2 Kareiviai, nupynę vainiką iš erškėčių, užspaudė jam ant galvos, apsiautė jį purpurine skraiste, 3 ėjo prie jo ir šaipėsi: „Sveikas, žydų karaliau!“ Ir daužė jam į veidą.
31 Pasityčioję iš Jėzaus, kareiviai nusiautė skraistę, apvilko jo paties drabužiais.			

Mt 27,26 plg.: Apd 22,25s.29; Mt 17,12; 20,19; Jn 19,12; Ps 22,8. **Mt 27,30s plg.:** Jn 18,22; Mt 26,67; Iz 50,6.

343. KRYŽIAUS KELIAS

Mt 27,31b-32

31b ...ir išsivedė nukryžiuoti. 32 Eidami jie sutiko žmogų iš Kirėnės, vardu Simoną. Tą privertė panešėti jo kryžių.

(27,38) Kartu su juo buvo nukryžiuoti du plėšikai, vienas iš dešinės, kitas iš kairės.

Mk 15,20b-21

20b Tuomet jie išvedė Jėzų nukryžiuoti. 21 Jie privertė vieną grįžtantį iš laukų praeivį – Simoną Kirėnietį, Aleksandro ir Rufo tėvą – panešėti jo kryžių.

(15,27) Kartu su juo nukryžiavo du plėšikus: vieną iš dešinės, kitą iš kairės.

Lk 23,26-32

26 Vesdami Jėzų,

jie sulaikė Kirėnės gyventoją Simoną, grįžtantį iš laukų, ir uždėjo jam ant pečių kryžių, kad neštų jį paskui Jėzų. 27 Jį lydėjo didelis būrys liaudies ir daug moterų, kurios verkė jo ir aimanavo. 28 Atsigręžęs į jas, Jėzus prabilo: „Jeruzalės dukros! Verkite ne manęs, bet verčiau savęs ir savo vaikų! 29 Ateis dienos, kai sakys: 'Laimingos nevaisingosios! Laimingos negimdžiusios ir nežindžiusios!' 30 Tada bus *sakoma kalnams: 'Griūkite ant mūsų!' – ir kalvoms: 'Pridenkite mus!'** 31 Jeigu šitaip daro žaliam medžiui, tai kas gi laukia sausuolio?“ 32 Kartu su juo buvo vedami žudyti du piktadariai.

Jn 19,16b-17a

16b Taigi jie pasiėmė Jėzų ir išsivedė.

17 Nešdamas savo kryžių...

(19,18b) ...kartu su juo ir kitus du, vienoje ir antroje pusėje, o Jėzų viduryje.

---

* *Oz 10,8*

Mk 15,21: Rom 16,13; Apd 13,1?. **Jn 19,17:** Pr 22,6; Iz 9,6 ir t.t. **Lk 23,28:** Iz 3,16; Gg 1,5; Jer 9,19s. **Lk 23,29:** Lk 21,23; 19,44. **Lk 23,30:** Oz 10,8; Apr 6,1-6; 9,6. **Lk 23,31:** Pat 11,31; 1Pt 4,17s. **Lk 23,32 plg.:** Iz 53,12; Mk 15,32b.

344. NUKRYŽIAVIMAS

A dalis

Mt 27,33-37

33 Atėję į vietą, vadinamą Golgota (tai yra „Káukolės vieta“), 34 *davė jam gerti* vyno sumaišyto su *tulžimi*, bet Jėzus tik paragavo ir negėrė.

(27,38) Kartu su juo buvo nukryžiuoti du plėšikai, vienas iš dešinės, kitas iš kairės.

35 Prikalę prie kryžiaus, *pasidalijo jo drabužius, mesdami burtą**, 36 ir ten pat susėdę sergėjo jį. 37 Viršum jo galvos jie prisegė užrašytą jo kaltinimą: „Šitas yra Jėzus, žydų karalius“.

Mk 15,22-26

22 Taip jie nuvedė Jėzų į Golgotos vietą; išvertus tai reiškia „Káukolės vieta“. 23 Ten davė jam mira atmiešto vyno, bet jis negėrė. 24a Tuomet prikalė jį prie kryžiaus

(15,27) Kartu su juo nukryžiavo du plėšikus: vieną iš dešinės, kitą iš kairės.

24b ir *pasidalijo jo drabužius, mesdami burtą**, kas kuriam turi tekti. 25 Buvo trečia valanda, kai jį nukryžiavo. 26 Taip pat buvo užrašytas jo kaltinimas: „Žydų karalius“.

Lk 23,33-34

33 Atėję į vietą, kuri vadinasi „Káukolė“,

jie prikalė ant kryžiaus Jėzų ir du piktadarius – vieną jam iš dešinės, antrą iš kairės. 34 Jėzus meldėsi: „Tėve, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro“. Kareiviai *pasidalijo* jo *drabužius, mesdami burtą.**
(23,38) Viršum jo buvo užrašas: „Šitas yra žydų karalius“.

Jn 19,17-24

17 Nešdamas savo kryžių, jis ėjo į vadinamąją Káukolės vietą, hebrajiškai Golgotą.

18 Tenai jį nukryžiavo; kartu su juo ir kitus du, vienoje ir antroje pusėje, o Jėzų viduryje.

19 Pilotas padarė užrašą ir liepė prisegti prie kryžiaus. Ten buvo parašyta: „Jėzus Nazarietis, žydų karalius“. 20 Šį užrašą skaitė daugybė žydų, nes vieta, kur Jėzus buvo nukryžiuotas, buvo arti miesto, o parašyta buvo hebrajiškai, lotyniškai ir graikiškai. 21 Aukštieji kunigai sakė Pilotui: „Nerašyk: ‘Žydų karalius’, bet: ‘Šitas skelbėsi: aš esu žydų karalius’“. 22 Pilotas atkirto: „Ką parašiau, parašiau!“ 23 Kareiviai, nukryžiavę Jėzų, pasiėmė jo drabužius ir padalijo juos į keturias dalis – kiekvienam kareiviui po dalį; pasiėmė ir tuniką. Ji buvo be siūlės, nuo viršaus iki apačios ištisai megzta. 24 Todėl jie tarėsi: „Neplėšykime jos, bet verčiau meskime burtą, kam ji teks“. Taip išsipildė Raštas: *Jie drabužius mano dalijas, meta dėl mano apdaro burtą**. Šitaip kareiviai ir padarė.

* *Ps 22,18*

Mt 27,33 plg.: Hbr 13,12s; Ts 9,53; 2Kar 9,35; Pr 22,6; Iz 9,6; Mk 14,25. **Mt 27,34 plg.:** Ps 69,21s; Lk 23,36; Mt 27,48; Mk 15,36; Jn 19,29. **Lk 23,33b:** Lk 23,32. **Mt 27,35 plg. ir Jn 19,24:** Iz 53,12; Apd 3,17; 13,27; 1Kor 2,8; Ps 22,18s. **Jn 19,20:** Ps 96,10. **Jn 19,21:** Mk 15,31s; Mt 26,63; 27,41s.

B dalis

Mt 27,55-56

55 Tenai buvo daug moterų, kurios žiūrėjo iš tolo. Jos buvo atlydėjusios Jėzų iš Galilėjos, jam patarnaudamos. 56 Tarp jų buvo Marija Magdalena, Jokūbo ir Juozapo motina Marija ir Zebediejaus sūnų motina.

Mk 15,40-41

40 Ten buvo moterų, kurios žiūrėjo iš tolo; tarp jų Marija Magdalena, Marija – Jokūbo Jaunesniojo ir Jozės motina – ir Salomė. 41 Kai Jėzus dar buvo Galilėjoje, jos jį lydėjo ir jam tarnavo. Taip pat ten buvo daug kitų, kartu su juo atvykusių į Jeruzalę.

Lk 23,49

49 Atstu stovėjo visi Jėzaus pažįstami ir moterys, jį atlydėjusios iš Galilėjos. Jos viską matė.

Lk 8,3 (Nr. 115)

Jn 19,25-27

25 Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo jo motina, jo motinos sesuo, Klopo žmona Marija ir Marija Magdalena. 26 Pamatęs stovinčius motiną ir mylimąjį mokinį, Jėzus tarė motinai: „Moterie, štai tavo sūnus!“ 27 Paskui tarė mokiniui: „Štai tavo motina!“ Ir nuo tos valandos mokinys pasiėmė ją pas save.

Jn 19,25 plg.: Ps 38,12; 88,9s; Iz 27,11; Mt 27,61; Mk 15,40.47; 16,1; Mt 20,20; 28,1.9; Lk 24,10.18; Mk 16,9; Lk 7,37?; 8,2s. **Jn 19,26:** Jn 13,23; 21,7.20; 2,4. **Jn 19,27:** Apd 1,14.

345. PATYČIOS

Mt 27,38-43	Mk 15,27-32a
38 Kartu su juo buvo nukryžiuoti du plėšikai, vienas iš dešinės, kitas iš kairės. 39 Praeiviai užgauliojo Jėzų, *kraipydami galvas* 40 ir sakydami: „Še tau, kuris sugriauni šventovę ir per tris dienas atstatai; gelbėkis pats! Jei esi Dievo Sūnus, nužengk nuo kryžiaus!" 41 Taip pat tyčiojosi aukštieji kunigai su Rašto aiškintojais ir seniūnais, 42 kalbėdami: „Kitus gelbėdavo, o pats negali išsigelbėti. Jeigu jis Izraelio karalius, tenužengia dabar nuo kryžiaus, ir mes juo tikėsime... 43 *Jis pasitikėjo Dievu, tad teišvaduoja jį dabar, jeigu juo rūpinasi,* nes jis yra sakęs: 'Aš Dievo Sūnus'".	27 Kartu su juo nukryžiavo du plėšikus: vieną iš dešinės, kitą iš kairės. 28** 29 Praeiviai užgauliojo Jėzų, *kraipydami galvas* ir sakydami: „Še tau, kuris sugriauni šventovę ir per tris dienas ją atstatai. 30 Gelbėkis pats, nuženk nuo kryžiaus!" 31 Taip pat tyčiojosi aukštieji kunigai su Rašto aiškintojais, kalbėdami tarp savęs: „Kitus gelbėdavo, o pats negali išsigelbėti. 32 Mesijas, Izraelio karalius, tegu dabar nužengia nuo kryžiaus, kad pamatytume ir įtikėtume".
(27,48) Ir tuoj pat vienas iš jų pribėgęs paėmė kempinę, primirkė ją perrūgusio vyno, *užmovė ant nendrės ir* padavė *jam* gerti*.	*(15,36a) Tada vienas nubėgęs primirkė kempinę* perrūgusio vyno, *užmovė ją ant nendrės ir* padavė jam gerti*.
(27,37) Viršum jo galvos jie prisegė užrašytą jo kaltinimą: „Šitas yra Jėzus, žydų karalius".	*(15,26) Taip pat buvo užrašytas jo kaltinimas: „Žydų karalius".*

Mt 26,67-68; Mk 14,65; Lk 22,63-65 (plg. Nr. 332C)

* *Ps 69,21*
** *Kai kuriuose rankr. įterpiama eil. 28: „Taip išsipildė Rašto žodis: 'Jis buvo priskaitytas prie piktadarių'".*

346. DU PIKTADARIAI

Mt 27,44	Mk 15,32b
44 Taip pat jį plūdo ir kartu nukryžiuoti plėšikai.	32b Jį plūdo ir kartu nukryžiuotieji.

Lk 23,35-38	Jn
(23,33b)...jie prikalė ant kryžiaus Jėzų ir du piktadarius – vieną jam iš dešinės, antrą iš kairės. 35 Žmonės stovėjo ir *žiūrėjo.*	*(19,18) Tenai jį nukryžiavo; kartu su juo ir kitus du, vienoje ir antroje pusėje, o Jėzų viduryje.*
Seniūnai *tyčiodamiesi kalbėjo*: „Kitus išgelbėdavo, tegul pats išsigelbi, jei jis – Dievo išrinktasis Mesijas!"	
36 Iš jo juokėsi ir kareiviai, prieidami, paduodami jam *perrūgusio vyno* 37 ir saky-dami: „Jei tu žydų karalius – gelbėkis pats!" 38 Viršum jo buvo užrašas: „Šitas yra žydų karalius".	*(19,29) Tenai stovėjo indas, pilnas perrūgusio vyno. Jie pakėlė ant yzopo vytelės kempinę, pamirkytą vyne, ir prinešė prie jo lūpų.* *(19,19) Pilotas padarė užrašą ir liepė prisegti prie kryžiaus. Ten buvo parašyta: „Jėzus Nazarietis, žydų karalius".*

Mt 27,38 plg.: Iz 53,12; Mk 15,32b. **Mt 27,39 plg.:** Ps 22,8; 109,25; Jer 18,16; Rd 2,15. **Mt 15,40 plg.:** Mk 14,58.62ss; Mt 16,22; 26,61-63; Jn 2,19; Apd 6,14; Išm 2,13ss. **Mt 27,41s plg.:** Sof 3,15; Lk 16,14; 9,20.35; Rom 4,24; 9,33; 10,11 ir t.t. **Mt 27,43** Ps 22,8s; Mt 26,63s; Jn 10,36 ir t.t.; Išm 2,18-20; Hbr 5,7; Mt 3,17; 17,5. **Mt 27,48 plg.:** Ps 69,22; Kun 14,4.6.49.51s; Sk 19,6; Ps 51,9; Hbr 9,19; Iš 12,2.

Lk 23,39-43	Jn
39 Vienas iš nukryžiuotųjų nusikaltėlių ėmė įžeidinėti Jėzų: „Argi tu ne Mesijas? Išgelbėk save ir mus!" 40 Antrasis sudraudė jį: „Ir Dievo tu nebijai, kentėdamas tą pačią bausmę! 41 Juk mudu teisingai gavome, ko mūsų darbai verti, o šitas nieko blogo nėra padaręs". 42 Ir jis tarė: „Jėzau, prisimink mane, kai ateisi į savo karalystę!" 43 Jėzus jam atsakė: „Iš tiesų sakau tau: šiandien su manimi būsi rojuje".	

Lk 23,39 plg.: Mt 26,68; 27,39s. **Lk 23,40:** Mt 10,28; Lk 12,5. **Lk 23,42:** Pr 40,14.

347. JĖZAUS MIRTIS

Mt 27,45-54	Mk 15,33-39	Lk 23,44-48	Jn 19,28-30
45 Nuo šeštos iki devintos valandos visą kraštą gaubė tamsa.	33 Šeštai valandai atėjus, visą kraštą apgaubė tamsa iki devintos valandos.	44 Buvo apie šeštą valandą, kai visą kraštą apgaubė tamsa ir buvo tamsu iki devintos valandos, 45 saulei užtemus. Šventovės uždanga perplyšo pusiau.	
46 O apie devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: *Eli, Eli, lemà sabachtāni?* – tai reiškia: *Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?!* * 47 Kai kurie iš ten stovėjusių išgirdę sakė, jog jis šaukiąsis Elijo.	34 Devintą valandą Jėzus garsiai sušuko: *Elojì, Elojì, lemà sabachtāni?* Tai reiškia: *Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?!* * 35 Kai kurie ten stovintys išgirdę sakė: „Matai, jis šaukiasi Elijo".		
48 Ir tuoj pat vienas iš jų pribėgęs paėmė kempinę, primirkė ją *perrūgusio vyno***, užmovė ant nendrės ir *padavė* jam *gerti****. 49 Kiti kalbėjo: „Palauk! Pažiūrėsim, ar ateis Elijas jo išgelbėti".	36 Tada vienas nubėgęs primirkė kempinę *perrūgusio vyno***, užmovė ją ant nendrės ir *padavė* jam *gerti****, tardamas: „Palaukite, pažiūrėsime, ar ateis Elijas jo nuimti".	*(23,36) Iš jo juokėsi ir kareiviai, prieidami, paduodami jam* perrūgusio vyno.	28 Tada, žinodamas, jog viskas įvykdyta, ir kad išsipildytų Raštas, Jėzus tarė: „Trokštu!" 29 Tenai stovėjo indas, pilnas perrūgusio vyno. Jie pakėlė ant yzopo vytelės kempinę, pamirkytą vyne, ir prinešė prie jo lūpų.
50 Tuomet Jėzus, dar kartą sušukęs skardžiu balsu, atidavė dvasią. 51 Ir štai šventovės uždanga perplyšo pusiau nuo viršaus iki apačios, ir žemė sudrebėjo, ir uolos ėmė skeldėti. 52 Atsivėrė kapų rūsiai, ir daug užmigusių šventųjų kūnų prisikėlė iš numirusių. 53 Išėję iš kapų po Jėzaus prisikėlimo, jie atėjo į šventąjį miestą ir daug kam pasirodė.	37 Bet Jėzus, garsiai sušukęs, atidavė dvasią. 38 Tuo metu šventovės uždanga perplyšo į dvi dalis nuo viršaus iki apačios.	46 O Jėzus galingu balsu sušuko: *„Tėve, į tavo rankas atiduodu savo dvasią"*****. Ir su tais žodžiais numirė.	30 Paragavęs to vyno, Jėzus tarė: „Atlikta!" Ir, nuleidęs galvą, atidavė dvasią.
54 Šimtininkas ir kiti su juo sergintys Jėzų, pamatę žemės drebėjimą ir visa, kas dėjosi, labai išsigando ir sakė: „Tikrai šitas buvo Dievo Sūnus!"	39 Šimtininkas, stovėjęs priešais ir matęs, kaip jis šaukdamas mirė, tarė: „Iš tikro šitas žmogus buvo Dievo Sūnus!"	47 Šimtininkas, matydamas, kas buvo įvykę, pradėjo garbinti Dievą ir tarė: „Iš tiesų šitas žmogus buvo teisusis!" 48 Ir visa minia, susirinkusi pažiūrėti reginio ir pamačiusi, kas įvyko, skirstėsi, mušdamasi į krūtinę.	

* *Ps 22,1*
** *Pažod.: „acto".*
*** *Ps 69,21*
**** *Ps 31,5*

Apd 7,59: *Taip jie mušė akmenimis Steponą, o jis šaukė: „Viešpatie Jėzau, priimk mano dvasią!"*

Mt 27,45 plg. Am 8,9; Jer 15,9; Jl 2,2; Sof 1,15; Iš 10,21ss; Lk 21,35; Apr 13,3. **Mt 27,46 plg.:** Ps 22,2.5; Mk 5,41; 7,34; Rom 3,25; 2Kor 5,21; Kol 1,20; Hbr 5,7-10; 7,27; 9,11-14. **Mt 27,47 plg.:** Mk 6,15 ir t.t. **Jn 19,28:** Jn 13,1; Mk 15,22; Ps 22,16. **Mt 27,48 plg.:** Ps 69,22; Kun 14,4.6.49.51ss; Sk 6,3; 19,6; Rūt 2,14; Ps 51,9; Hbr 9,19; Iš 12,22; Mk 14,25; 15,23. **Mt 27,50 plg.:** Ps 31,6; Lk 12,50; Jn 4,34; Job 19,26s; Mt 8,20; Lk 9,28. **Mt 27,51 plg.:** Iš 26,31ss; 36,35ss; Am 9,1; Iz 6,1ss; Hbr 12,26. **Mt 27,52:** Ez 37,12; Dan 12,2; Iz 26,19. **Mt 27,53:** Iz 52,1.

348. MOTERYS PRIE KRYŽIAUS

(= Nr. 344B)

Mt 27,55-56

55 Tenai buvo daug moterų, kurios žiūrėjo iš tolo. Jos buvo atlydėjusios Jėzų iš Galilėjos, jam patarnaudamos. 56 Tarp jų buvo Marija Magdalena, Jokūbo ir Juozapo motina Marija ir Zebediejaus sūnų motina.

Mk 15,40-41

40 Ten buvo moterų, kurios žiūrėjo iš tolo; tarp jų Marija Magdalena, Marija – Jokūbo Jaunesniojo ir Jozės motina – ir Salomė. 41 Kai Jėzus dar buvo Galilėjoje, jos jį lydėjo ir jam tarnavo. Taip pat ten buvo daug kitų, kartu su juo atvykusių į Jeruzalę.

Lk 23,49

49 Atstu stovėjo visi Jėzaus pažįstami ir moterys, jį atlydėjusios iš Galilėjos. Jos viską matė.

Lk 8,3 (Nr. 115)

Jn 19,25-27

25 Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo jo motina, jo motinos sesuo, Klopo žmona Marija ir Marija Magdalena. 26 Pamatęs stovinčius motiną ir mylimąjį mokinį, Jėzus tarė motinai: „Moterie, štai tavo sūnus!" 27 Paskui tarė mokiniui: „Štai tavo motina!" Ir nuo tos valandos mokinys pasiėmė ją pas save.

Jn 19,25 plg.: Ps 38,12; 88,9s; Iz 27,11; Mt 27,61; Mk 15,40.47; 16,1; Mt 20,20; 28,1.9; Lk 24,10.18; Mk 16,9; Lk 7,37?; 8,2s. **Jn 19,26:** Jn 13,23; 21,7.20; 2,4. **Jn 19,27:** Apd 1,14.

349. PERDURTAS ŠONAS

Mt	Mk	Lk

1Jn 5,6-8: [6] *Tasai yra, kuris atėjo per vandenį ir kraują, – Jėzus Kristus; ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują. Ir Dvasia tai paliudija, nes Dvasia yra tiesa.* [7] *Mat yra trys liudytojai:* [8] *Dvasia, vanduo ir kraujas, ir šie trys sutaria.*

Apr 1,7: Štai jis ateina su debesimis*, *ir* išvys *jį kiekviena akis, net ir* tie, kurie jį perdūrė; ir dėl jo raudos** *visos žemės giminės. Taip, amen!*

* *Dan 7,13*
** *Zch 12,10*
*** *Iš 12,46*

Jn 19,31-37

31 Kadangi buvo Pasirengimo diena ir žydai nenorėjo, kad kūnai liktų ant kryžiaus per šabą, nes tas šabas buvo didelės šventės diena, jie prašė Pilotą, kad nukryžiuotiesiems būtų sulaužyti blauzdikauliai ir kūnai nuimti. 32 Tad atėjo kareiviai ir sulaužė blauzdas vienam ir antram, kurie buvo su juo nukryžiuoti. 33 Priėję prie Jėzaus ir pamatę, kad jis jau miręs, jie nebelaužė jam blauzdų, 34 tik vienas kareivis ietimi perdūrė jam šoną, ir tuojau ištekėjo kraujo ir vandens. 35 Regėjusis tai paliudijo, ir jo liudijimas teisingas; jis žino sakąs tiesą, kad ir jūs tikėtumėte. 36 Taip įvyko, kad išsipildytų Raštas: *Nė vienas jo kaulas nebus sulaužytas****.
37 Vėl kitoje vietoje Raštas sako: *Jie žiūrės į tą, kurį perdūrė***.

Jn 19,31: Įst 21,23; Mk 15,42; Jn 7,37. **Jn 19,34:** Jn 20,25.27; 7,38s; 1Jn 1,7; Apr 1,5; Jn 3,5; 6,53ss. **Jn 19,35:** Jn 21,24; 3Jn 12. **Jn 19,36:** Iš 12,46; Sk 9,12; Ps 34,20s; Išm 2,10ss. **Jn 19,37;** Zch 12,10; Mt 24,30; Apr 1,7.

350. LAIDOJIMAS

Mt 27,57-61	Mk 15,42-16,1	Lk 23,50-56	Jn 19,38-42
57 Vakarui atėjus, atvyko turtingas žmogus iš Arimatėjos, vardu Juozapas,	42 Jau vakarui atėjus (kadangi buvo Pasirengimas, arba šabo išvakarės), 43 atvyko Juozapas iš Arimatėjos, garbingas teismo tarybos narys,	50 Ir štai atėjo vienas vyras, vardu Juozapas, teismo tarybos narys, geras ir teisus žmogus, 51 kuris nebuvo pritaręs kitų teismo narių sprendimui ir poelgiui. Jis buvo kilęs iš žydų miesto Arimatėjos ir gyveno, laukdamas Dievo karalystės.	38 Po to Juozapas iš Arimatėjos,
kuris irgi buvo Jėzaus mokinys.	kuris irgi laukė Dievo karalystės.		kuris buvo Jėzaus mokinys, tik slaptas dėl žydų baimės, paprašė Pilotą leisti nuimti Jėzaus kūną.
58 Nuėjęs pas Pilotą, jis paprašė Jėzaus kūno.	Jis drąsiai nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno. 44 Pilotas nustebo: argi jau būtų miręs. 45 Patyręs tai iš šimtininko, jis atidavė Juozapui kūną.	52 Taigi Juozapas nuėjo pas Pilotą ir paprašė Jėzaus kūno.	
Pilotas įsakė jį atiduoti.			Pilotas leido. Jis atėjo ir nuėmė kūną. 39 Taip pat atvyko ir Nikodemas, kuris pirmiau buvo atėjęs pas Jėzų nakčia. Jis atsigabeno apie šimtą svarų miros ir alavijo mišinio. 40 Taigi jie paėmė Jėzaus kūną ir suvyniojo į drobules su kvepalais, kaip reikalavo žydų laidojimo paprotys. 41 Toje vietoje, kur buvo nukryžiuotas Jėzus, buvo sodas ir sode naujas kapo rūsys, kuriame dar niekas nebuvo laidotas. 42 Ten jie ir paguldė Jėzų, nes buvo žydų Pasirengimo diena, o kapas arti.
59 Juozapas pasiėmė kūną, įvyniojo į švarią drobulę	46 Šis nupirko drobulę, nuėmė Jėzų nuo kryžiaus, įvyniojo į drobulę,	53 Paskui nuėmė kūną nuo kryžiaus, įvyniojo į drobulę	
60 ir paguldė savo naujame kapo rūsyje, kurį buvo išsikaldinęs uoloje. Paskui jis užrito didelį akmenį ant rūsio angos ir nuėjo.	paguldė jį kapo rūsyje, kuris buvo iškaltas uoloje, ir užritino angą akmeniu.	ir paguldė uoloje iškaltame kapo rūsyje, kuriame dar niekas nebuvo laidotas. 54 Visa tai dėjosi Pasirengimo dieną, jau beprasidedant šabui.	
61 Ten dar buvo Marija Magdalena ir kita Marija, kurios sėdėjo priešais kapą.	47 Marija Magdalena ir Marija, Jozės motina, matė, kur jis buvo palaidotas. 16,1 Šabui praėjus, Marija Magdalena, Marija, Jokūbo motina, ir Salomė nusipirko kvepalų, kad nuėjusios galėtų Jėzų patepti.	55 Lydinčios moterys, kurios buvo atėjusios su Jėzumi iš Galilėjos, apžiūrėjo kapą ir matė, kaip buvo paguldytas jo kūnas kape. 56 Sugrįžusios nuo kapo, jos paruošė kvepalų ir tepalų, o šabo dieną ilsėjosi, kaip reikalavo Įstatymas.	

Apd 13,29: *Išpildę visa, kas buvo apie jį parašyta, jie nuėmė jį nuo [kryžiaus] medžio ir paguldė į kapą.*

Lk 23,50 plg.: Įst 21,22s; Iš 34,25. **Lk 23,51 plg.:** Jn 7,13; 9,22; 12,42; 20,19. **Lk 23,52 plg.:** Joz 8,29; 1Kar 13,29s; Mt 14,12; Lk 24,3; Apd 9,40 ir t.t. **Mk 15,44:** Mk 15,39. **Jn 19,38:** Jn 12,42s. **Jn 19,39:** Ps 45,8; Pat 4,14; 2Met 16,14; Jn 3,1ss; 7,50; 12,3. **Jn 19,40 plg.:** Jn 20,6s; 11,44. **Jn 19,41 plg.:** 2Kar 21,18.26; Mk 11,2; Lk 19,30. **Lk 23,54 plg.:** Pr 29,3; Joz 10,18. **Lk 23,55 plg.:** Lk 23,49; Mt 28,1; Mk 15,40. **Lk 23,56 plg.:** Mk 15,40.47; Iš 12,16; 20,10; Kun 23,8; Įst 5,13s.

351. SARGYBA PRIE KAPO

Mt 27,62-66	Mk	Lk	Jn
62 Kitą dieną, po Pasirengimo dienos, susirinko pas Pilotą aukštieji kunigai bei fariziejai 63 ir kalbėjo: „Valdove, mes atsiminėme, jog tasai suvedžiotojas, dar gyvas būdamas, yra pasakęs: 'Po trijų dienų aš prisikelsiu'. Tad įsakyk saugoti kapą iki trečios dienos, kad kartais atėję mokiniai neišvogtų jo ir nepaskelbtų liaudžiai: 'Jis prisikėlė iš numirusių'. Ta pastaroji apgavystė būtų blogesnė už pirmąją". 65 Pilotas jiems atsakė: „Štai jums sargyba – eikite ir saugokite, kaip išmanote". 66 Tada jie nuėję paženklino antspaudu akmenį ir pastatė sargybą.			

Mt 27,63; Jn 7,12.47; Mt 12,40; Lk 23,14; Jn 2,19ss; Mt 26,61; 27,40; 16,21; 17,23; 20,19; Apd 23,6-10; 2,24; 3,15; 10,40; 13,30; Mt 12,45; 2Pt 2,20. **Mt 27,64:** Mt 28,13; 12,45. **Mt 27,66:** Dan 6,18; Mt 28,11.14.

XVII. PRISIKĖLIMAS

352. TUŠČIAS KAPAS

Mt 28,1-8

[1] Po šabo, auštant pirmajai savaitės dienai, Marija Magdalena ir kita Marija ėjo aplankyti kapo.

[2] Staiga smarkiai sudrebėjo žemė. Viešpaties angelas nužengė iš dangaus, nurito šalin akmenį ir atsisėdo ant jo. [3] Jo išvaizda buvo it žaibo, o drabužiai balti kaip sniegas. [4] Išsigandę jo, sargybiniai sudrebėjo ir pastiro lyg negyvi. [5] O angelas tarė moterims: „Jūs nebijokite! Aš žinau, kad ieškote Jėzaus, kuris buvo nukryžiuotas. [6] Jo čia nebėra, jis prisikėlė, kaip buvo sakęs. Įeikite, apžiūrėkite vietą, kur jo gulėta.

[7] Ir skubiai duokite žinią jo mokiniams: 'Jis prisikėlė iš numirusių ir eina pirma jūsų į Galilėją; tenai jį ir pamatysite'. Štai aš jums tai paskelbiau". [8] Jos greitomis paliko kapą, apimtos išgąsčio ir didelio džiaugsmo, ir bėgo pranešti mokiniams.

Mk 16,1-8

[1] Šabui praėjus, Marija Magdalena, Marija, Jokūbo motina, ir Salomė nusipirko kvepalų, kad nuėjusios galėtų Jėzų patepti. [2] Labai anksti, pirmąją savaitės dieną, jos ateina saulei tekant prie kapo. [3] Jos kalbėjosi tarp savęs: „Kas mums nuritins akmenį nuo kapo angos?" [4] Bet, pažvelgusios iš arčiau, pamatė, kad akmuo nuristas. O buvo jis labai didelis. [5] Įėjusios į kapo rūsį,

išvydo dešinėje sėdintį jaunuolį baltais drabužiais ir nustėro.

[6] Bet jis joms tarė: „Nenusigąskite! Jūs ieškote nukryžiuotojo Jėzaus Nazarėno. Jis prisikėlė, jo čia nebėra. Štai vieta, kur jį buvo paguldę.

[7] Eikite, pasakykite jo mokiniams ir Petrui: jis eina pirma jūsų į Galilėją. Tenai jį pamatysite, kaip jis yra jums sakęs". [8] Jos išėjo ir skubiai nubėgo nuo kapo, nes jas buvo pagavęs drebulys ir siaubas. Persigandusios jos niekam nieko nesakė.

Lk 23,56--24,12

[56] Sugrįžusios nuo kapo, jos paruošė kvepalų ir tepalų, o šabo dieną ilsėjosi, kaip reikalavo Įstatymas.
[24,1] Pirmąją savaitės dieną, rytui auštant, moterys atėjo prie kapo, nešdamosi paruoštus tepalus.
[2] Jos rado akmenį nuritintą nuo kapo,
[3] o įėjusios vidun, neberado Viešpaties Jėzaus kūno. [4] Jos sutriko ir nežinojo, ką daryti, bet štai prisiartino du vyrai spindinčiais drabužiais. [5] Moterys išsigando ir nuleido žemyn akis,

o tie vyrai prabilo: „Kam ieškote gyvojo tarp mirusiųjų? [6] Nėra jo čia, jis prisikėlė! Atsiminkite, ką jis yra jums sakęs, būdamas Galilėjoje: [7] 'Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į nusidėjėlių rankas ir nukryžiuotas, o trečią dieną prisikelti!'" [8] Tuomet jos prisiminė Jėzaus žodžius. [9] Moterys sugrįžo nuo kapo ir viską pranešė Vienuolikai ir visiems kitiems.

[10] Tai buvo Marija Magdalena, Joana, Jokūbo motina Marija; jos ir jų draugės papasakojo tai apaštalams. [11] Tas pranešimas jiems pasirodė esąs tuščios šnekos, ir jie moterimis netikėjo. [12] Vis dėlto Petras pašokęs nubėgo prie kapo.

Žvilgtelėjo pasilenkęs ir mato tiktai drobules.

Jn 20,1-10

[1] Pirmąją savaitės dieną, labai anksti, dar neišaušus, Marija Magdalena atėjo pas kapą ir pamatė,
kad akmuo nuverstas nuo rūsio angos.
[2] Ji nubėgo pas Simoną Petrą ir kitą mokinį, kurį Jėzus mylėjo, ir pranešė jiems: „Paėmė Viešpatį iš kapo, ir mes nežinome, kur jį padėjo".

[3] Petras ir tas kitas mokinys nuskubėjo prie kapo. [4] Bėgo abu kartu, bet tasai kitas mokinys pralenkė Petrą ir pirmas pasiekė kapo rūsį. [5] Pasilenkęs jis mato paliktas drobules, tačiau į vidų nėjo. [6] Netrukus iš paskos atbėgo ir Simonas Petras. Jis įeina į rūsį ir mato paliktas drobules [7] ir skarą, buvusią ant Jėzaus galvos, ne su drobulėmis paliktą, bet suvyniotą ir atskirai padėtą. [8] Tuomet įėjo ir kitas mokinys, kuris pirmas buvo atbėgęs prie kapo. Jis pamatė ir įtikėjo. [9] Mat jie dar nebuvo supratę Rašto, kad jis turėsiąs prisikelti iš numirusių.

Lk 24,12b

Jis grįžo atgal, be galo stebėdamasis tuo, kas buvo atsitikę.

Jn 20,10-13

[10] Paskui mokiniai vėl sugrįžo namo.
[11] O Marija stovėjo lauke palei kapą ir verkė. Verkdama ji pasilenkė į kapo vidų [12] ir pamatė du angelus baltais drabužiais sėdinčius: vieną galvūgalyje, kitą kojų vietoje – ten, kur būta Jėzaus kūno. [13] Jie paklausė ją: „Moterie, ko verki?“ Ji atsakė: „Kad paėmė mano Viešpatį ir nežinau, kur jį padėjo“.

Jn 20,18 (Nr. 353)

Mt 26,32; Mk 14,28 (Nr. 315)
Mt 28,10; Lk 20,17 (Nr. 353)

Mk 16,1 plg.: Mk 15,40.47; Iš 12,16; 20,10; Kun 23,8; Įst 5,13s. **Mk 16,3:** Mk 15,46. **Mt 28,1:** 1Kor 16,2; Mt 27,56.61. **Mt 28,2:** Mt 27,51.54; 24,7; 27,60; Mt 13,43; 17,2; Apd 1,10; Apr 3,5; 4,4 ir t.t. **Mt 28,3 plg.:** 2Mak 3,26.33; Apd 1,10; 10,30; Mt 17,2; Dan 10,6; Iz 1,18; Dan 7,9 (LXX); Apr 1,14 ir t.t. **Mt 28,4:** Apr 1,17. **Lk 24,5:** Lk 1,13.30; 2,10; 14,27; 17,7; Apr 1,17s. **Lk 24,6s:** Mt 16,21ss; Mk 8,31ss; Lk 9,22; Mt 17,22s; Mk 9,30ss; Lk 9,43ss; Mt 20,17ss; Mk 10,32ss; Lk 18,31ss; 24,44ss. **Mt 28,7 plg.:** Apd 3,15; 4,10; 13,30; Rom 10,9; 1Kor 15,12. **Mt 28,8 plg.:** Ps 2,11. **Lk 24,8:** Lk 24,22s.33; Apd 1,26; 2,14; Mt 28,16; 1Kor 15,5. **Jn 20,1:** 1Kor 15,3s; Mk 8,31; Oz 6,2. **Jn 20,2:** Jn 13,23; 21,7.20. **Jn 20,3 plg.:** Lk 24,21.24; Jn 18,15. **Jn 20,7:** Įst 19,15; Mt 27,59; Mk 15,46; Lk 23,53; Jn 19,40; 11,44. **Jn 20,9:** Lk 24,25ss.44ss; Jn 2,22; 1Kor 15,4; Apd 17,3. **Jn 20,10 plg.:** Sk 24,25; Ez 17,12.

353. PASIRODYMAS MOTERIMS

Mt 28,9-10	Mk 16,9-11	Lk 24,10-11	Jn 20,14-18
[9] Ir štai priešais pasirodė Jėzus ir tarė: „Sveikos!“	[9] Prisikėlęs anksti rytą, pirmąją savaitės dieną, Jėzus pirmiausia pasirodė Marijai Magdalenai, iš kurios buvo išvaręs septynis demonus.		[14] Tai tarusi, ji atsisuko ir pamatė stovintį Jėzų, bet nepažino, kad tai Jėzus. [15] O jis tarė jai: „Moterie, ko verki? Ko ieškai?“ Jinai, manydama, jog tai sodininkas, atsakė: „Viešpatie, jei jį išnešei, pasakyk man, kur padėjai. Aš jį pasiimsiu“. [16] Jėzus jai sako: „Marija!“ Ji atsigręžė* ir sušuko hebrajiškai: „Rabuni!“ (Tai reiškia „Mokytojau“). [17] Jėzus jai tarė: „Nelaikyk manęs!** Aš dar neįžengiau pas Tėvą. Verčiau eik pas mano brolius ir pasakyk jiems: ‘Aš žengiu pas savo Tėvą, ir jūsų Tėvą, pas savo Dievą ir jūsų Dievą’“. [18] Marija Magdalena nuėjo ir pranešė mokiniams, kad mačiusi Viešpatį ir ką jis jai sakęs.
Jos prisiartino ir, puolusios žemėn, apkabino jo kojas. Jėzus joms pasakė: „Nebijokite! Eikite ir pasakykite mano broliams, kad keliautų į Galilėją; ten jie mane pamatys“.	[10] Ji nuėjusi pranešė jo bičiuliams, kurie gedėjo ir verkė. [11] Tie, išgirdę, kad jis gyvas ir kad ji pati jį mačiusi, netikėjo.	[10] Tai buvo Marija Magdalena, Joana, Jokūbo motina Marija; jos ir jų draugės papasakojo tai apaštalams. [11] Tas pranešimas jiems pasirodė esąs tuščios šnekos, ir jie moterimis netikėjo.	

Mt 28,7-8; Mk 16,7 (Nr. 352)
Mt 26,32; Mk 14,28 (Nr. 315)

* *Kai kuriuose rankr.: „pažino“.*
** *Arba: „Neliesk manęs!“*

Mt 28,9 plg.: Mt 26,49; Lk 8,2; Jn 20,1.29; 21,4; Lk 24,16. **Jn 20,15:** Lk 24,5; Mk 16,6; Mt 28,5. **Jn 20,16:** Mk 10,51. **Mt 28,10:** Mt 12,49s; 25,40; Rom 8,29; Hbr 2,11; Ps 22,23 ir t.t. **Jn 20,17:** Rūt 1,16; Jn 6,62; 7,33; 13,1.3; 14,4.28; 16,5.17.28; 17,13. **Jn 20,18:** Jn 20,25.

354. TARIAMAS KŪNO PAGROBIMAS

Mt 28,11-15	Mk	Lk	Jn
[11] Joms beeinant, keli sargybiniai atbėgo į miestą ir pranešė aukštiesiems kunigams, kas buvo įvykę. [12] Tie susitiko su seniūnais, pasitarę davė kareiviams daug pinigų ir primokė: [13] „Sakykite, kad, jums bemiegant, jo mokiniai atėję naktį jį išvogė. [14] O jeigu apie tai išgirstų valdytojas, mes jį perkalbėsime ir apginsime jus“. [15] Šie, paėmę pinigus, taip ir padarė, kaip buvo pamokyti. Tas gandas tarp žydų yra pasklidęs iki šios dienos.			

Mt 28,13: Mt 27,64s.

355. KELYJE Į EMAUSĄ

Mt | Mk | **Lk 24,13-35** | Jn

13 Ir štai tą pačią dieną du [mokiniai] keliavo į kaimą už šešiasdešimt stadijų nuo Jeruzalės, vadinamą Emausu. 14 Jie kalbėjosi apie visus tuos įvykius. 15 Jiems taip besikalbant ir besiginčijant, prisiartino pats Jėzus ir ėjo kartu. 16 Jų akys buvo lyg migla aptrauktos, ir jie nepažino jo. 17 O Jėzus paklausė: „Apie ką kalbate, eidami keliu?“ Tie nuliūdę sustojo. 18 Vienas jų, vardu Kleopas, atsakė jam: „Nejaugi tu būsi vienintelis ateivis Jeruzalėje, nežinantis, kas joje šiomis dienomis atsitiko!“ 19 Jėzus paklausė: „O kas gi?“ Jie tarė jam: „Su Jėzumi Nazarėnu, kuris buvo pranašas, galingas darbais ir žodžiais Dievo ir visos tautos akyse. 20 Aukštieji kunigai ir mūsų vadovai pareikalavo jam mirties bausmės ir atidavė jį nukryžiuoti. 21 O mes tikėjomės, kad jis atpirksiąs Izraelį. Dabar po viso to jau trečia diena, kaip tai atsitiko. 22 Be to, kai kurios mūsiškės moterys mus sutrikdė. Anksti rytą jos buvo nuėjusios pažiūrėti kapo 23 ir nerado jo kūno. Jos sugrįžo ir papasakojo regėjusios pasirodžiusius angelus, kurie sakę Jėzų esant gyvą. 24 Kai kurie mūsiškiai buvo nuėję pas kapą ir rado viską, kaip moterys sakė, bet jo paties nematė“. 25 Jėzus jiems tarė: „O jūs, neišmanėliai! Kokios nerangios jūsų širdys tikėti tuo, ką yra skelbę pranašai! 26 Argi Mesijas neturėjo viso to iškentėti ir įžengti į savo garbę?!“ 27 Ir, pradėjęs nuo Mozės, primindamas visus pranašus, jis aiškino jiems, kas visuose Raštuose apie jį pasakyta. 28 Jie prisiartino prie kaimo, į kurį keliavo, o Jėzus dėjosi einąs toliau. 29 Bet jie privertė jį pasilikti, prašydami: „Pasilik su mumis! Jau vakaras arti, diena jau besibaigianti...“ Tuomet jis užsuko pas juos. 30 Įsitaisęs su jais prie stalo, paėmė duoną, palaimino, laužė ir davė jiems. 31 Tada jų akys atsivėrė, ir jie pažino Jėzų, bet jis pranyko jiems iš akių. 32 O jie kalbėjo: „Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios, kai jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?“ 33 Jie tuoj pat pakilo ir sugrįžo į Jeruzalę. Ten rado susirinkusius Vienuolika su savo draugais, 34 kurie sakė: „Viešpats tikrai prisikėlė ir pasirodė Simonui“. 35 O jie papasakojo, kas jiems atsitiko kelyje ir kaip jie pažino Jėzų, kai jis laužė duoną.

Mk 16,12-13: *12 Paskui Jėzus pasirodė dviem iš jų kelyje į kaimą, tačiau kitokiu pavidalu. 13 Ir šitie sugrįžę paskelbė visiems kitiems, bet ir jais anie netikėjo.*
Apd 10,40-41: *40 Tačiau trečią dieną Dievas jį prikėlė ir leido jam pasirodyti, 41 beje, ne visai tautai, o Dievo iš anksto paskirtiems liudytojams, būtent mums, kurie su juo valgėme ir gėrėme, jam prisikėlus iš numirusių.*
Apd 13,31: *Jis per daugelį dienų rodėsi tiems, kurie buvo jį atlydėję iš Galilėjos į Jeruzalę. Dabar jie yra jo liudytojai žmonėms.*

Lk 24,13: 1Mak 3,40.57; 4,3; Lk 24,9. **Lk 24,16:** Jn 20,14; 21,4. **Lk 24,19:** Lk 7,16.39; 18,43; 19,48; 21,38; Apd 2,22; 10,37s; Mt 16,14; 21,11; Mk 6,15; Jn 7,52; Apd 7,22. **Lk 24,21:** Lk 1,68; 2,38; 19,11; Apd 1,6; Iz 41,14; 43,14; 1Mak 4,11. **Lk 24,22s:** Lk 24,1-11; Mt 28,1-8; Mk 16,1-8; Jn 20,1s. **Lk 24,24:** Lk 24,12; Jn 20,3-10. **Lk 24,25:** Mk 16,14; Lk 9,45; 18,34; Jn 20,9 ir t.t.; Lk 18,31 ir t.t. **Lk 24,26:** Lk 9,31s; 24,45s; Jn 20,17. **Lk 24,27:** Įst 18,15; Ps 22; Iz 53; Apd 8,30ss. **Lk 24,28:** Pr 18,3; 19,2. **Lk 24,29:** Ts 19,9. **Lk 24,30:** Jn 21,13; Lk 9,15s; 22,19; Apd 8,39. **Lk 24,32:** 2Mak 3,34; Ps 39,4; Apd 17,1s. **Lk 24,33:** Mk 16,14; Lk 24,9; Mt 28,16; Apd 1,26; 2,14. **Lk 24,34:** 1Kor 15,4s. **Lk 24,35:** Apd 2,45; 20,7.11.

356. PIRMASIS PASIRODYMAS MOKINIAMS

Mt	Mk	Lk 24,36-43	Jn 20,19-23
			19 Tos pirmõsios savaitės dienos vakare, durims, kur buvo susirinkę mokiniai, dėl žydų baimės esant užrakintoms, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“
		36 Jiems apie tai besikalbant, pats Jėzus atsirado tarp jų ir prabilo: „Ramybė jums!“ 37 Virpėdami iš išgąsčio, jie tarėsi matą dvasią. 38 O jis paklausė: „Ko taip išsigandote, kodėl jūsų širdyse gimsta dvejonės? 39 Pasižiūrėkite į mano rankas ir kojas. Juk tai aš pats! Palieskite mane ir įsitikinsite: dvasia juk neturi kūno nei kaulų, kaip matote mane turint“. 40 Tai taręs, jis parodė jiems rankas ir kojas. 41 Jiems iš džiaugsmo vis dar netikint ir stebintis, Jėzus paklausė: „Ar neturite čia ko nors valgyti?“ 42 Jie padavė jam gabalą keptos žuvies*. 43 Jis paėmė ir valgė jų akyse**.	20 Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokiniai nudžiugo, išvydę Viešpatį.
			21 O Jėzus vėl tarė: „Ramybė jums! Kaip mane siuntė Tėvas, taip ir aš jus siunčiu“. 22 Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią. 23 Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, – sulaikytos“.
			Mt 18,18 (Nr. 170); Mt 16,19 (Nr. 231)

Mk 16,14: *Galop pasirodė visiems Vienuolikai, kai jie sėdėjo už stalo; priekaištavo jiems už netikėjimą ir širdies kietumą, kad netikėjo tais, kurie buvo matę jį prisikėlusį.****

* *Kai kuriuose rankr. priduriama: „ir korį medaus“.*
** *Kai kuriuose rankr. priduriama: „ir atidavė jiems likučius“.*
*** *Žr. Nr. 363*

Jn 20,19: 1Kor 15,5; 15,6; Jn 7,13; 19,38; Apd 12,13. **Lk 24,37:** Lk 1,12.30; 2,9; 24,5; Apd 10,4; Dan 8,17; Tob 12,16; Mt 14,26; Apd 12,15; 1Sam 28,3ss; Iz 8,19; 19,3; 29,4; Kun 19,31; 20,6; Įst 18,11. **Lk 24,39:** 1Jn 1,1; Jn 20,27. **Jn 20,20:** Iz 25,6-9; 54,1-5; 61,1-3. **Lk 24,40:** Jn 20,25. **Lk 24,41 plg.:** Lk 24,11; 22,45; Apd 12,14; Jn 16,20.22.24; 15,11; 17,13; 21,5.10. **Lk 24,43:** Pr 18,8; 19,3; Tob 6,6s; Apd 10,41; Lk 9,16s. **Jn 20,21:** Mk 16,15; Mt 28,19s; Lk 24,47ss; Apd 1,5ss; Jn 17,18. **Jn 20,22:** Pr 2,7; Ez 37,5ss; Išm 15,11; 1Kar 17,21; Sir 43,4; Tob 6,8; Mk 13,11; Jn 7,39; 14,16; 16,7.13; Apd 1,8; 2,38; 8,15 ir t.t. **Jn 20,23:** Mt 16,9; 18,18; Lk 24,47ss.

357. NETIKINTIS TOMAS

Mt	Mk	Lk	**Jn 20,24-29**
			24 Vieno iš Dvylikos – Tomo, vadinamo Dvyniu – nebuvo su jais, kai Jėzus buvo atėjęs. 25 Taigi kiti mokiniai jam kalbėjo: „Mes matėme Viešpatį!“ O jis jiems pasakė: „Jeigu aš nepamatysiu jo rankose vinių žaizdų ir neįbesiu piršto į vinių žaizdą, ir jeigu neįkišiu rankos į jo šoną, netikėsiu“. 26 Po aštuonių dienų jo mokiniai vėl buvo kambaryje, ir Tomas su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir prabilo: „Ramybė jums!“ 27 Paskui kreipėsi į Tomą: „Įbesk čia pirštą ar apžiūrėk mano rankas. Ištiesk ranką ir įkišk į mano šoną; jau nebebūk netikintis, būk tikintis“. 28 Tomas sušuko: „Mano Viešpats ir mano Dievas!“ 29 Jėzus jam ir sako: „Tu įtikėjai, nes pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!“

Jn 20,24: Jn 11,6; 14,5; 4,48; 21,2. **Jn 20,25:** Mk 16,14; Jn 20,18; 1Kor 9,1; Jn 20,20; Lk 24,39; Jn 19,34. **Jn 20,26:** Mt 28,17; Mk 16,11.13s; Lk 24,11.25.38.41; Ez 9,6; Pr 39,11; Jn 20,19. **Jn 20,27:** Jn 20,17; Lk 24,39. **Jn 20,28:** 2Sam 7,28; 1Kar 18,39; Jer 31,18; Zch 13,9; Ps 30,3 ir t.t.; Ps 2,12; Sir 48,11; Jn 1,50; 5,23. **Jn 20,29:** Mt 5,1ss; 11,6; 13,16; 24,46; Apd 20,35; Jn 13,17.

358. PASIRODYMAS APAŠTALAMS PRIE STALO

Mt	**Mk 16,14-18***	Lk	Jn
	14 Galop pasirodė visiems Vienuolikai, kai jie sėdėjo už stalo; priekaištavo jiems už netikėjimą ir širdies kietumą, kad netikėjo tais, kurie buvo matę jį prisikėlusį. 15 Ir jis tarė jiems: „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai. 16 Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas, o kas netikės, bus pasmerktas. 17 Kurie įtikės, tuos lydės ženklai: mano vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis, 18 ims plikomis rankomis gyvates ir, jei išgertų mirštamų nuodų, jiems nepakenks. Jie dės rankas ant ligonių, ir tie pasveiks“.		

* *Žr. Nr. 363*

Mk 16,14: Mt 28,16; Lk 24,9.33; Apd 1,26; 2,14. **Mk 16,15:** Mk 13,10; 14,9; Mt 28,18; 24,14; 26,13; 25,32; 10,5s; 8,11; 21,43 ir t.t. Kol 1,23. **Mk 16,16:** Apd 2,38; 16,31.33 ir t.t.; Mk 8,35; 10,26; 13,13. **Mk 16,17:** Jn 14,12; Mk 9,38; 6,7.13; Mt 10,1.8; Lk 9,1; 10,17; Apd 8,7; 16,18; 5,16; 2,4.11; 10,46; 19,6; 1Kor 12,10; 14,5ss. **Mk 16,18:** Apd 28,3ss; Iz 11,8; Mk 6,13; Lk 9,19; Apd 28,8; 3,7s; 5,12.15s ir t.t. Jn 5,14s; 1Kor 11,30.

359.PASIRODYMAS MOKINIAMS GALILĖJOJE

(= Nr. 364)

Mt 28,16-20 | Mk | Lk | Jn

16 Vienuolika mokinių nuvyko į Galilėją, ant kalno, kurį jiems buvo nurodęs Jėzus. 17 Jį pamatę, mokiniai parpuolė ant žemės, tačiau kai kurie dar abejojo. 18 Tuomet prisiartinęs Jėzus prabilo: „Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. 19 Tad eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, 20 mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos".

Mk 16,14-18 (Nr. 358)
Jn 20,21 (Nr. 356)
Lk 24,47-48 (Nr. 365)
Jn 14,23 (Nr. 318)

Mt 28,16: 1Kor 15,5s; Lk 24,9.33; Apd 1,26; 2,14; Mk 16,14; Mt 26,32; 28,7.10; 5,1; 17,1. **Mt 28,17:** Mt 28,9; Mk 16,11.13; Lk 24,37.41; Jn 20,25. **Mt 28,18:** Mt 9,6; 11,27; Lk 5,24; 10,22; Jn 3,35; 13,3; 17,2; 3,27; 2Sam 7,13; Dan 7,14; Lk 24,51; Apd 1,9; Fil 2,9-11. **Mt 28,19:** Mt 24,14; 26,13; Mk 14,9; 13,10; 16,15; Apd 1,8; Kol 1,23; Mt 25,32; 10,5s; 8,11s; 21,43 ir t.t.; Kol 1,23; Apd 2,38; 14,21; 16,31.33 ir t.t.; Rom 1,16; 10,18; 1Kor 9,20. **Mt 28,20:** Pr 28,15; Iš 3,12; Joz 1,5.9; Iz 41,10; Ts 6,12; Mt 1,23; Ag 1,13; Mt 5,19; 18,20; Apd 18,10 ir t.t.; Mt 13,39s.49; 24,3ss.

360. PASIRODYMAS PRIE TIBERIADOS EŽERO

(plg. Nr. 41)

Mt | Mk | ***Lk 5,1-11*** | **Jn 21,1-14**

Lk 5,1-11

1 Kartą, kai minios veržėsi prie Jėzaus klausytis Dievo žodžio, jis stovėjo prie Genezareto ežero 2 ir pamatė dvi valtis, sustojusias prie ežero kranto. Žvejai buvo išlipę iš jų ir plovė tinklus. 3 Įlipęs į vieną valtį, kuri buvo Simono, jis paprašė jį truputį atsistumti nuo kranto ir atsisėdęs mokė minias iš valties. 4 Baigęs kalbėti, jis tarė Simonui: „Irkis į gilumą ir išmeskite tinklus valksmui". 5 Simonas jam atsakė: „Mokytojau, mes, kiaurą naktį vargę, nieko nesugavome, bet dėl tavo žodžio užmesiu tinklus". 6 Tai padarę, jie užgriebė didelę daugybę žuvų, kad net tinklai pradėjo trūkinėti. 7 Jie pamojo savo bendrininkams, buvusiems kitoje valtyje, atplaukti į pagalbą. Tiems atplaukus, jie pripildė žuvų abi valtis, kad jos kone skendo. 8 Tai matydamas, Simonas Petras puolė Jėzui į kojas, sakydamas: „Pasitrauk nuo manęs, Viešpatie, nes aš – nusidėjėlis!" 9 Mat jį ir visus jo draugus suėmė išgąstis dėl to valksmo žuvų, kurias jie buvo sugavę, 10 taip pat Zebediejaus sūnus Jokūbą ir Joną, kurie buvo Petro bendrai. O Jėzus tarė Simonui: „Nebijok! Nuo šiol jau žmones žvejosi". 11 Išvilkę į krantą valtis, jie viską paliko ir nuėjo paskui jį.

Mt 4,18-22; Mk 1,16-20 (Nr. 41)

Jn 21,1-14

1 Paskui Jėzus vėl pasirodė mokiniams prie Tiberiados ežero. Pasirodė taip. 2 Buvo drauge Simonas Petras, Tomas, vadinamas Dvyniu, Natanaelis iš Galilėjos Kanos, Zebediejaus sūnūs ir dar du kiti mokiniai. 3 Simonas Petras jiems sako: „Einu žvejoti". Jie pasisiūlė: „Ir mes einame su tavimi". Jie nuėjo ir sulipo į valtį, tačiau tą naktį nieko nesugavo. 4 Rytui auštant, ant kranto pasirodė bestovįs Jėzus. Mokiniai nepažino, kad ten Jėzaus esama. 5 O Jėzus jiems tarė: „Vaikeliai, ar neturite ko valgyti?" Tie atsakė: „Ne". 6 Tuomet jis pasakė: „Užmeskite tinklą į dešinę nuo valties, ir pagausite". Taigi jie užmetė ir jau nebeįstengė jo patraukti dėl žuvų gausybės. 7 Tuomet tasai mokinys, kurį Jėzus mylėjo, sako Petrui: „Juk tai Viešpats!" Išgirdęs, jog tai esąs Viešpats, Simonas Petras persijuosė palaidinę, nes buvo neapsirengęs, ir šoko į ežerą. 8 Kiti mokiniai atsiyrė valtimi, nes buvo netoli nuo kranto – maždaug už dviejų šimtų uolekčių – ir atitempė tinklą su žuvimis. 9 Išlipę į krantą, jie pamatė žėrinčias žarijas, ant jų padėta žuvų ir duonos. 10 Jėzus tarė: „Atneškite ką tik pagautų žuvų". 11 Petras įlipo į valtį ir išvilko į krantą tinklą, pilną didelių žuvų, iš viso šimtą penkiasdešimt tris. Nors jų buvo tokia gausybė, tinklas nesuplyšo. 12 Jėzus jiems tarė: „Eikite šen pusryčių!" Ir nė vienas iš mokinių neišdrįso paklausti: „Kas tu esi?" – nes jie aiškiai matė, jog tai Viešpats. 13 Taigi Jėzus priėjo, paėmė duonos ir padalijo jiems, taip pat žuvies. Tai jau trečią kartą pasirodė mokiniams Jėzus, prisikėlęs iš numirusių.

Jn 21,1: Jn 5,1; 6,1; 7,1; 20,19.26. **Jn 21,2:** Jn 1,45s; Jn 1,35. **Jn 21,4:** Jn 20,14; Lk 24,16. **Jn 21,5:** Lk 24,41. **Jn 21,6:** Lk 1,11; Mt 25,33. **Jn 21,7:** Jn 13,23; 19,26; 20,2; 21,20. **Jn 21,12:** Jn 4,27; Mt 26,46. **Jn 21,13:** Lk 24,30.42s; Apd 10,41; Jn 6,11. **Jn 21,14:** Jn 20,14.19.26; 2,11; 4,54. Žr. t.p. Nr. 41.

361. PRISIKĖLIMO LIUDYTOJŲ SĄRAŠAS PAGAL ŠV. PAULIŲ

Mt	Mk	Lk	Jn	1Kor 15,3-8	
				[3] Pirmiausia aš jums perdaviau, ką esu gavęs, būtent: Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip skelbė Raštai; [4] jis buvo palaidotas ir buvo prikeltas trečiąją dieną, kaip skelbė Raštai; [5] jis pasirodė Kefui, paskui Dvylikai. [6] Vėliau jis pasirodė iš karto daugiau negu penkiems šimtams brolių, kurių daugumas tebegyvena iki šiolei, o kai kurie yra užmigę. [7] Po to jis pasirodė Jokūbui, paskui visiems apaštalams. [8] O visų paskiausiai, lyg ne laiku gimusiam, jis pasirodė ir man.	3 6 9

1Kor 15,3: 1Kor 11,23; 7,10.12.25.40; 1Tes 4,15; Rom 3,25ss; 4,25; 6,6ss; Gal 3,13s; Iz 53,4s.8.11s; Įst 21,23. **1Kor 15,4:** Oz 6,2; Jon 2,1s; 2Kar 20,5; Ps 16,8ss; Iz 55,3; Lk 24,34. **1Kor 15,5:** Jn 20,19ss; Mt 28,16ss; Mk 16,14ss; Lk 24,36ss. **1Kor 15,6s:** Mt 28,17; Apd 1,4-14; 2,1ss. **1Kor 15,8:** Apd 9,3ss; 22,6ss.18ss; 26,13ss.

XVIII. PABAIGA

362. TRUMPOJI EVANGELIJOS PAGAL MORKŲ PABAIGA

Mt	Mk	Lk	Jn

Po **Mk 16,8?***

Visa, kas buvo pasakyta, jos trumpai papasakojo Petro bendrams. Paskui ir pats Jėzus nuo saulėtekio iki saulėlydžio krašto per juos skelbė šventą ir nenykstamą amžinojo išganymo žinią. Amen.

* *Kai kuriuose rankr. ir senoviniuose vertimuose vietoj Mk 16,9-20 (žr. Nr. 363) yra ši trumpa pabaiga.*

363. EVANGELIJOS PAGAL MORKŲ PABAIGA

(plg. Nr. 353,355,356,358,365)

Mt	Mk 16,9-20*	Lk	Jn
	[9] Prisikėlęs anksti rytą, pirmąją savaitės dieną, Jėzus pirmiausia pasirodė Marijai Magdalenai, iš kurios buvo išvaręs septynis demonus. [10] Ji nuėjusi pranešė jo bičiuliams, kurie gedėjo ir verkė. [11] Tie, išgirdę, kad jis gyvas ir kad ji pati jį mačiusi, netikėjo. [12] Paskui Jėzus pasirodė dviem iš jų kelyje į kaimą, tačiau kitokiu pavidalu. [13] Ir šitie sugrįžę paskelbė visiems kitiems, bet ir jais anie netikėjo. [14] Galop pasirodė visiems Vienuolikai, kai jie sėdėjo už stalo; priekaištavo jiems už netikėjimą ir širdies kietumą, kad netikėjo tais, kurie buvo matę jį prisikėlusį. [15] Ir jis tarė jiems: „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai. [16] Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas, o kas netikės, bus pasmerktas. [17] Kurie įtikės, tuos lydės ženklai: mano vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis, [18] ims plikomis rankomis gyvates ir, jei išgertų mirštamų nuodų, jiems nepakenks. Jie dės rankas ant ligonių, ir tie pasveiks“. [19] Baigęs jiems kalbėti, Viešpats Jėzus buvo paimtas į dangų ir atsisėdo Dievo dešinėje. [20] O jie iškeliavę visur skelbė žodį, Viešpačiui drauge veikiant ir jų žodžius patvirtinant ženklais, kurie juos lydėjo.		

Lk 10,17-20: *[17] Septyniasdešimt du sugrįžo ir su džiaugsmu kalbėjo: „Viešpatie, mums paklūsta net demonai dėl tavo vardo“. [18] O Jėzus atsiliepė: „Mačiau šėtoną, kaip žaibą krintantį iš dangaus. [19] Štai aš suteikiau jums galią* mindžioti gyvates *bei skorpionus ir visokią priešo galybę, kad niekas jums nepakenktų. [20] Bet jūs džiaukitės ne tuo, kad dvasios jums pavaldžios; džiaukitės, kad jūsų vardai įrašyti danguje“.*

* *Visos pabaigos nėra eilėje svarbių rankraščių. Manoma, kad ją pridėjo kitas autorius, tačiau šį priedą galima skaityti paskutiniu Evangelijos užrašymo etapu. Ši pabaiga yra Bažnyčios pripažinta kanoniniu tekstu.*

Mk 16,9: 1Kor 15,5. **Mk 16,11:** Mt 28,17; Lk 24,11.25.38.41; Jn 20,25ss. **Mk 16,14:** Mt 28,16; Lk 24,9.33; Apd 1,26; 2,14. **Mk 16,15:** Mk 13,10; 14,9; Mt 28,18; 24,14; 26,13; 25,32; 10,5s; 8,11; 21,43 ir t.t.; Kol 1,23. **Mk 16,16:** Apd 2,38; 16,31.33 ir t.t.; Mk 8,35; 10,26;13,13. **Mk 16,17:** Jn 14,12; Mk 9,38; 6,7.13; Mt 10,1.8; Lk 9,1; 10,17; Apd 8,7; 16,18; 5,16; 2,4.11; 10,46; 19,6; 1Kor 12,10; 14,5ss. **Mk 16,18:** Apd 28,3ss; Iz 11,8; Mk 6,13; Lk 9,19; Apd 28,8; 3,7s; 5,12.15s ir t.t.; Jn 5,14s; 1Kor 11,30. **Mk 16,19:** 2Kar 2,11; Ps 110,1; Apd 7,55. **Mk 16,20:** Apd 14,3; Hbr 2,4.

364. JĖZAUS PRIESAKAS MOKINIAMS

(= Nr. 359)

Mt 28,16-20	Mk	Lk	Jn
[16] Vienuolika mokinių nuvyko į Galilėją, ant kalno, kurį jiems buvo nurodęs Jėzus. [17] Jį pamatę, mokiniai parpuolė ant žemės, tačiau kai kurie dar abejojo. [18] Tuomet prisiartinęs Jėzus prabilo: „Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. [19] Tad eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, [20] mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos“.			

Mk 16,14-18 (Nr. 358)
Jn 20,21 (Nr. 356)
Lk 24,47-48 (Nr. 365)
Jn 14,23 (Nr. 318)

Mt 28,16: 1Kor 15,5s; Lk 24,9.33; Apd 1,26; 2,14; Mk 16,14; Mt 26,32; 28,7.10; 5,1; 17,1. **Mt 28,17:** Mt 28,9; Mk 16,11.13; Lk 24,37.41; Jn 20,25. **Mt 28,18:** Mt 9,6; 11,27; Lk 5,24; 10,22; Jn 3,35; 13,3; 17,2; 3,27; 2Sam 7,13; Dan 7,14; Lk 24,51; Apd 1,9; Fil 2,9-11. **Mt 28,19:** Mt 24,14; 26,13; Mk 14,9; 13,10; 16,15; Apd 1,8; Kol 1,23; Mt 25,32; 10,5s; 8,11s; 21,43 ir t.t.; Kol 1,23; Apd 2,38; 14,21; 16,31.33 ir t.t.; Rom 1,16; 10,18; 1Kor 9,20. **Mt 28,20:** Pr 28,15; Iš 3,12; Joz 1,5.9; Iz 41,10; Ts 6,12; Mt 1,23; Ag 1,13; Mt 5,19; 18,20; Apd 18,10 ir t.t.; Mt 13,39s.49; 24,3ss.

365. ĮŽENGIMAS Į DANGŲ

Mt	Mk	Lk 24,44-53	Jn
	(16,15) Ir jis tarė jiems: „Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai“. *(16,19) Baigęs jiems kalbėti, Viešpats Jėzus buvo paimtas į dangų ir atsisėdo Dievo dešinėje.*	44 Paskui Jėzus tarė jiems: „Ar ne tokie buvo mano žodžiai, kuriuos jums kalbėjau dar būdamas su jumis: turi išsipildyti visa, kas parašyta apie mane Mozės Įstatyme, Pranašų knygose ir Psalmėse?“ 45 Tuomet jis atvėrė jiems protą, kad jie suprastų Raštus, 46 ir pasakė: „Yra parašyta, kad Mesijas kentės ir trečią dieną prisikels iš numirusių 47 ir, pradedant nuo Jeruzalės, jo vardu visoms tautoms bus skelbiama, kad atsiverstų ir gautų nuodėmių atleidimą. 48 Jūs esate šių dalykų liudytojai. 49 Ir štai aš atsiųsiu jums, ką yra pažadėjęs mano Tėvas. Jūs pasilikite mieste, kol būsite apgaubti jėga iš aukštybių“. 50 Jėzus nusivedė juos palei Betaniją ir, iškėlęs rankas, palaimino juos. 51 Laimindamas jis atsiskyrė nuo jų ir pakilo į dangų. 52 Jie pagarbino jį, paskui, didelio džiaugsmo kupini, sugrįžo į Jeruzalę. 53 Jie nuolat lankė šventyklą ir šlovino Dievą.	

Apd 1,4-12: *4 Kartą, bevalgant prie bendro stalo, liepė jiems nepasišalinti iš Jeruzalės, bet laukti Tėvo pažado, „apie kurį, – tarė jis, – esate girdėję iš manęs; 5 mat Jonas krikštijo vandeniu, o jūs po kelių dienų būsite pakrikštyti Šventąja Dvasia“.*
6 Susirinkusieji ėmė jį klausinėti: „Viešpatie, gal tu šiuo metu atkursi Izraelio karalystę?“ 7 Jis atsakė: „Ne jums žinoti laiką ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo galia. 8 Bet kai ant jūsų nužengs Šventoji Dvasia, jūs gausite jos galybės ir tapsite mano liudytojais Jeruzalėje ir visoje Judėjoje bei Samarijoje ir ligi pat žemės pakraščių“. 9 Tai pasakęs, jiems bežiūrint, Jėzus pakilo aukštyn, ir debesis jį paslėpė nuo jų akių. 10 Kai jie, akių nenuleisdami, žiūrėjo į žengiantį dangun Jėzų, štai prie jų atsirado du vyrai baltais drabužiais 11 ir prabilo: „Vyrai galilėjiečiai, ko stovite, žiūrėdami į dangų? Tasai Jėzus, paimtas nuo jūsų į dangų, sugrįš taip pat, kaip esate jį matę žengiant į dangų“.
12 Tuomet jie sugrįžo į Jeuzalę iš vadinamojo Alyvų kalno, buvusio netoliese – kiek leidžiama nueiti šabo dieną.

Lk 24,44s: Mt 16,21-23; Mk 8,31-33; Lk 9,22; Mt 17,22s; Mk 9,30-32; Lk 9,43b-45; Mt 20,17-19; Mk 10,32-34; Lk 18,31-34; 17,25; 24,6s; Apd 16,14; 26,22s. **Lk 24,46:** Lk 24,27; Jn 5,46; Lk 9,45; Jn 20,9; 12,16; Apd 17,3. **Lk 24,47:** Mk 13,10; Lk 3,3; Apd 5,31; 10,43; Jn 20,21; Mt 28,19s; Apd 2,10; 13; 17,30 ir t.t. **Lk 24,48:** Apd 1,8.22; 2,22; 3,15; 5,32; 10,39; 13,31. **Lk 24,49:** Apd 2,33; Gal 3,14; Ef 1,13; Iz 32,15; 44,3; Ez 39,29; Jl 2,28. **Lk 24,50:** Mk 16,7; Mt 28,16; Mk 13,3; 1Sam 15,30.32; Ez 11,23; Zch 14,4; Sir 50,20-22; Kun 9,22; Pr 49; Įst 33. **Lk 24,51:** 2Kar 2,11; Sir 48,9.12; 1Mak 2,58; Ps 110,1; Tob 12,20s; Ts 13,20s. **Lk 24,52:** Jn 16,22; 20,20; Mt 28,16-20; Lk 24,36-53; Sir 50,21; Ts 13,20. **Lk 24,53:** Apd 2,46; 3,1; 5,42.

366. EVANGELIJOS PAGAL JONĄ APIBENDRINIMAS

Mt	Mk	Lk	Jn 20,30-31
			30 Savo mokinių akivaizdoje Jėzus padarė dar daugel kitų ženklų, kurie nesurašyti šitoje knygoje. 31 O šitie surašyti, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Mesijas, Dievo Sūnus, ir tikėdami turėtumėte gyvenimą per jo vardą.

Jn 20,30: Jn 21,25. **Jn 20,31:** Jn 19,35; 1Jn 1,3s; 3,11.23; 5,13; 2Jn 5s; Jn 1,12; 6,47; 3,16; 13,15.19.34; 14,19; 15,11s.17; 16,33; 17,13.

367. EVANGELIJOS PAGAL JONĄ PABAIGA

(plg. Nr. 360)

Mt	Mk	Lk

Jn 21,1-25

1 Paskui Jėzus vėl pasirodė mokiniams prie Tiberiados ežero. Pasirodė taip. 2 Buvo drauge Simonas Petras, Tomas, vadinamas Dvyniu, Natanaelis iš Galilėjos Kanos, Zebediejaus sūnūs ir dar du kiti mokiniai. 3 Simonas Petras jiems sako: „Einu žvejoti“. Jie pasisiūlė: „Ir mes einame su tavimi“. Jie nuėjo ir sulipo į valtį, tačiau tą naktį nieko nesugavo. 4 Rytui auštant, ant kranto pasirodė bestovįs Jėzus. Mokiniai nepažino, kad ten Jėzaus esama. 5 O Jėzus jiems tarė: „Vaikeliai, ar neturite ko valgyti?“ Tie atsakė: „Ne“. 6 Tuomet jis pasakė: „Užmeskite tinklą į dešinę nuo valties, ir pagausite“. Taigi jie užmetė ir jau nebeįstengė jo patraukti dėl žuvų gausybės. 7 Tuomet tasai mokinys, kurį Jėzus mylėjo, sako Petrui: „Juk tai Viešpats!“ Išgirdęs, jog tai esąs Viešpats, Simonas Petras persijuosė palaidinę, nes buvo neapsirengęs, ir šoko į ežerą. 8 Kiti mokiniai atsiyrė valtimi, nes buvo netoli nuo kranto – maždaug už dviejų šimtų uolekčių – ir atitempė tinklą su žuvimis. 9 Išlipę į krantą, jie pamatė žėrinčias žarijas, ant jų padėta žuvų ir duonos. 10 Jėzus tarė: „Atneškite ką tik pagautų žuvų“. 11 Petras įlipo į valtį ir išvilko į krantą tinklą, pilną didelių žuvų, iš viso šimtą penkiasdešimt tris. Nors jų buvo tokia gausybė, tinklas nesuplyšo. 12 Jėzus jiems tarė: „Eikite šen pusryčių!“ Ir nė vienas iš mokinių neišdrįso paklausti: „Kas tu esi?“ – nes jie aiškiai matė, jog tai Viešpats. 13 Taigi Jėzus priėjo, paėmė duonos ir padalijo jiems, taip pat žuvies. 14 Tai jau trečią kartą pasirodė mokiniams Jėzus, prisikėlęs iš numirusių.

15 Papusryčiavus Jėzus paklausė Simoną Petrą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane labiau negu šitie?“ Tas atsakė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam tarė: „Ganyk mano avinėlius“. 16 Ir antrą kartą Jėzus paklausė: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ Tas atsiliepė: „Taip, Viešpatie. Tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam pasakė: „Ganyk mano aveles“. 17 Jėzus paklausė dar ir trečią kartą: „Simonai, Jono sūnau, ar myli mane?“ Petras nuliūdo, kad Jėzus trečią kartą klausia: „Ar myli mane?“ – ir atsakė: „Viešpatie, tu viską žinai. Tu žinai, kad tave myliu“. Jėzus jam tarė: „Ganyk mano avis. 18 Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kai buvai jaunas, pats susijuosdavai ir vaikščiojai, kur norėjai. O pasenęs tu ištiesi rankas; kitas tave perjuos ir ves, kur nenori“. 19 Jis tai pasakė, nurodydamas, kokia mirtimi Petras pašlovinsiąs Dievą. Tai pasakęs, dar pridūrė: „Sek paskui mane!“

20 Petras atsisukęs pamatė iš paskos einantį mokinį, kurį Jėzus mylėjo, kuris per vakarienę buvo prisiglaudęs prie Jėzaus krūtinės ir klausė: „Viešpatie, kas tave išduos?“ 21 Pamatęs jį, Petras tarė Jėzui: „Viešpatie, o kas šitam bus?“ 22 Jėzus atsakė: „Jei aš noriu, kad jis pasiliktų, kolei ateisiu, kas gi tau? Tu sek paskui mane!“ 23 Ir taip pasklido gandas tarp brolių, jog tasai mokinys nemirsiąs. Bet Jėzus juk nesakė: „Jis nemirs“, tik: „Jei noriu, kad jis pasiliktų, kolei ateisiu, kas gi tau?“

24 Tai ir yra mokinys, kuris liudija apie tuos dalykus ir juos aprašė, ir mes žinome, kad jo liudijimas tikras. 25 Yra dar daug kitų dalykų, kuriuos Jėzus padarė. Jeigu kiekvieną atskirai aprašytume, manau, visas pasaulis nesutalpintų knygų, kurias reikėtų parašyti.

Mt 26,30-35; Mk 14,26-31; Lk 22,31-34; Jn 13,36-38 (Nr. 315)
Lk 22,39; Jn 18,1 (Nr. 330)

Jn 21,1: Jn 5,1; 6,1; 7,1; 20,29.26. **Jn 21,2:** Jn 1,35.45s; 20,24. **Jn 21,3:** Mk 14,28; 16,7; 16,7; Lk 24,34; 1Kor 15,5. **Jn 21,4:** Jn 16,32; 20,14; Lk 24,16. **Jn 21,5:** Lk 24,41. **Jn 21,6:** Lk 1,11; Mt 25,33. **Jn 21,7:** Jn 13,23; 18,15; 19,26; 20,2.4-8; 21,20. **Jn 21,12:** Jn 4,27; Mt 26,46. **Jn 21,13:** Lk 24,30.42s; Apd 10,41; Jn 6,11. **Jn 21,14:** Jn 20,14.19.26; Jn 2,11; 4,54. **Jn 21,15s:** Jn 10,1ss; 2Sam 5,2; Ps 78,71s; 1Kor 13,1-3; Mt 26,33; 16,19; 1Pt 2,25; 5,3; Apd 20,28; 1Tim 3,4s; Hbr 13,17. **Jn 21,17:** Jn 2,25; 16,30. **Jn 21,19:** Iš 17,12; Iz 65,2; 1Pt 4,16; Jn 12,33; 18,32. **Jn 21,20:** Jn 18,15; 19,26; 20,3; 13,22s. **Jn 21,22:** 1Kor 3,3s; 15,6; Fil 1,25; Jn 14,3; 15,16.26s; 16,7-11. **Jn 21,24:** Jn 19,35; 15,27; 1Jn 1,2.4; 3Jn 11s; Jn 5,31s; 8,13ss. **Jn 21,25:** Jn 20,30; Apd 21,19.

SINOPTINIŲ LENTELIŲ SĄRAŠAS

Nr.	Pavadinimas	Mt	Mk	Lk	Jn	Kiti	Psl.
120	Netyrosios dvasios sugrįžimas	12,43-45		11,24-26			145
121	Jėzaus motina ir broliai	12,46-50	3,31-35 *3,20-21*	8,19-21	*15,14*		146
122	Palyginimas apie sėjėją	13,1-9	4,1-9	8,4-8			147
123	Palyginimų tikslas	13,10-17	4,10-12 *4,25* *8,17b-18a*	8,9-10 *8,18b* *10,23-24*	12,37-40 *9,39*		149
124	Palyginimo apie sėjėją aiškinimas	13,18-23	4,13-20	8,11-15			150
125	Palyginimas su žiburiu	*5,15* *7,2b* *10,26* *13,12*	4,21-25	8,16-18			151
126	Savaiminis augimas		4,26-29				152
127	Palyginimas apie rauges	13,24-30					152
128	Palyginimas su garstyčios grūdeliu	13,31-32	4,30-32	13,18-19			153
129	Palyginimas su raugu	13,33		13,20-21			153
130	Mokymas palyginimais	13,34-35	4,33-34				154
131	Palyginimo apie rauges aiškinimas	13,36-43					154
132	Palyginimai apie lobį ir perlą	13,44-46					155
133	Palyginimas su tinklu	13,47-50					155
134	Nauja ir sena	13,51-52					155
135	Jėzaus motina ir broliai	12,46-50	3,31-35 *3,20-21*	8,19-21	*15,14*		156
136	Audros nutildymas	8,23-27	4,35-41	8,22-25			157
137	Apsėstieji geraziečiai	8,28-34	5,1-20	8,26-39			158
138	Jayro duktė ir moters išgydymas	9,18-26	5,21-43	8,40-56			160
139	Mokymas Nazarete	13,53-58	6,1-6a	4,16-30	*4,44* *6,42* *7,15* *10,39*		162
140	Antroji kelionė į Jeruzalę				5,1		163
141	Išgydymas Betzatoje				5,2-47		164
142	Dvylikos išsiuntimas	10,5-14	6,6b-13	9,1-6			166
143	Erodas apie Jėzų	14,1-2	6,14-16	9,7-9			168
144	Jono Krikštytojo mirtis	14,3-12	6,17-29	3,19-20			170
145	Apaštalų sugrįžimas	*14,12b-13a*	6,30-31	9,10a			170
146	Pirmasis duonos padauginimas	14,13-21	6,32-44	9,10b-17	6,1-15		172
147	Jėzus eina vandeniu	14,22-33	6,45-52		6,16-21		174
148	Išgydymas Genezarete	14,34-36	6,53-56		6,22-25		175
149	Gyvybės duona				6,26-59		176
150	Švaru ir suteršta	15,1-20	7,1-23	11,37-41 *6,39*			178
151	Svetimšalės išgydymas	15,21-28	7,24-30				181
152	Kurčiaus išgydymas	15,29-31	7,31-37				182
153	Antrasis duonos padauginimas	15,32-39	8,1-10				183
154	Jonos ženklas	12,38-42 16,1-4	8,11-13	11,29-32 *11,16*	*6,30*		184
155	Fariziejų raugas	16,5-12	8,14-21	12,1			186
156	Neregio išgydymas Betsaidoje		8,22-26				187
IX	**Artinasi kančia**						
157	Daugelio mokinių pasitraukimas				6,60-66		189

Nr.	Pavadinimas	Mt	Mk	Lk	Jn	Kiti	Psl.
158	Petro išpažinimas	16,13-20	8,27-30 *3,16*	9,18-21 *6,14a*	6,67-71 *1,42b* *20,22-23*		191
159	Jėzus apie savo mirtį	16,21-23	8,31-33	9,22			192
160	Sekimas Jėzumi	16,24-28	8,34-9,1	9,23-27	12,25	*2Tim 2,12*	193
161	Atsimainymas	17,1-9	9,2-10	9,28-36	*12,28-30*	*2Pt 1,16-18*	194
162	Antrasis Elijas	17,10-13	9,11-13				196
163	Epileptiko išgydymas	17,14-21	9,14-29	9,37-43a *17,5-6*			198
164	Jėzus vėl apie savo mirtį	17,22-23	9,30-32	9,43b-45	7,1		200
165	Šventyklos mokestis	17,24-27					201
166	Kas didžiausias?	18,1-5	9,33-37	9,46-48	13,20		202
167	Kas ne prieš jus, tas už jus	10,42	9,38-41	9,49-50		*1Kor 12,3*	203
168	Papiktinimai	18,6-9 *5,13*	9,42-50	17,1-2 *14,34-35*			204
169	Paklydusi avis	18,10-14		15,1-7		*2Pt 3,9*	206
170	Broliškas įspėjimas	18,15-18		17,3	20,23		207
171	Bendra malda	18,19-20					208
172	Atlaidumas	18,21-22		17,3-4			208
173	Beširdis tarnas	18,23-35					209
X	**Paskutinė kelionė į Jeruzalę**						
174	Kelias į Judėją	19,1-2	10,1	9,51			210
175	Nesvetingas kaimas			9,52-56			210
176	Lapės turi urvus	8,18-22		9,57-62			211
177	Septyniasdešimt dviejų pasiuntimas	*9,37-38* *10,16* *10,9-10a* *10,11-13* *10,7-8* *10,10b* *10,14-15*		10,1-12	*4,35*	*1Kor 9,5-14* *1Tim 5,18* *Jok 5,4*	212
178	Vargas Galilėjos miestams!	11,20-24		10,12-15			214
179	Kas jūsų klauso, manęs klauso	10,40		10,16	13,20		215
180	Septyniasdešimties sugrįžimas		*16,17-18*	10,17-20			216
181	Padėka Tėvui	11,25-27 *13,16-17*		10,21-24	*3,35* *17,2* 13,3 *7,29* *10,14-15* *17,25* *3,35*		217
182	Didžiausias įsakymas	22,34-40	12,28-32	10,25-28		*Rom 13,8-10* *Gal 5,14* *Jok 2,8*	218
183	Gailestingasis samarietis			10,29-37			220
184	Morta ir Marija			10,38-42	12,1-3 *11,1*		220
185	Tėve mūsų	6,7-15	11,25	11,1-4			221

Nr.	Pavadinimas	Mt	Mk	Lk	Jn	Kiti	Psl.
186	Įkyruolis			11,5-8			222
187	Ištverminga malda	7,7-11		11,9-13	*14,13-14* *15,7* *16,24*		223
188	Kaltinimai dėl ryšių su šėtonu	9,32-34 12,22-30	3,22-27	11,14-23			224
189	Netyrosios dvasios sugrįžimas	12,43-45		11,24-26			226
190	Palaimintieji			11,27-28	*6,30*		227
191	Jonos ženklas	12,38-42 16,1-4	8,11-13	11,29-32			228
192	Palyginimas su šviesa	5,15	4,21	11,33			230
193	Akis ir šviesa	6,22-23		11,34-36			231
194A	Kalba prieš fariziejus ir Rašto aiškintojus	15,1-9	7,1-13	11,37-38			232
194B		*23,4* *23,6-7* *23,13* *23,23* *23,25-26* *23,27-28* *23,29-36*		11,39-54			234
195	Fariziejų raugas	16,5-12	8,14-21	12,1			236
196	Drąsa ir tiesumas	10,26-33		12,2-9			237
197	Nuodėmės Šventajai Dvasiai	12,31-37 *7,16-20*	3,28-30	12,10 6,43-45		*Rom 1,32* *1Jn 5,16*	238
198	Šventosios Dvasios pagalba	10,19-20	13,11	12,11-12 21,14-15	*14,26*		240
199	Prieš godumą			12,13-15			241
200	Turto menkystė			12,16-21			241
201	Bergždi rūpesčiai	6,25-34		12,22-32			242
202	Lobiai danguje	6,19-21		12,33-34			243
203A	Raginimas budėti	*25,1-13*		12,35-38		*1Tes 5,2* *Apr 16,15*	244
203B		24,42-51	*13,33-37*	12,39-48			246
204	Ne ramybės, o kalavijo	10,34-36		12,49-53			248
205	Laiko ženklai	16,2-3		12,54-56			248
206	Žudynės ir pyktis	5,21-26		12,57-59			249
207	Raginimas atsiversti ir nevaisingas figmedis			13,1-9			250
208	Sutrauktos moters pagydymas			13,10-17			251
209	Palyginimas su garstyčios grūdeliu	13,31-32	4,30-32	13,18-19			252
210	Palyginimas su raugu	13,33		13,20-21			252
211	Išrinktųjų skaičius	*7,13-14* *7,22-23* *8,11-12* *19,30* *20,16*	*10,31*	13,22-30			253
212	Atsakymas Erodui			13,31-33			254
213	Įspėjimas Jeruzalei	23,37-39		13,34-35			254

Nr.	Pavadinimas	Mt	Mk	Lk	Jn	Kiti	Psl.
253	Jėzus ir vaikai	19,13-15	10,13-16	18,15-17			290
254	Turtingas jaunuolis	19,16-22	10,17-22	18,18-23		*Rom 13,9*	291
255	Turtas ir išganymas	19,23-30	10,23-31	18,24-30			292
		20,16		*13,30*			
				22,28-30			
256	Vynuogyno darbininkai	20,1-16	*10,31*	*13,30*			294
		19,30					
257	Šventyklos pašventinimo iškilmė				10,22-39		295
258	Užjordanė				10,40-42		296
259	Lozoriaus prikėlimas				11,1-44		296
260	Suokalbis prieš Jėzų	26,1-5	14,1-2	22,1-2	11,45-53		298
			11,18-19	*19,47-48*			
				21,37			
261	Efraime				11,54-57		300
262	Jėzus vėl apie savo mirtį	20,17-19	10,32-34	18,31-34			301
263	Zebediejaus sūnų prašymas	20,20-28	10,35-45	22,24-27		*1Tim 2,5-6*	302
				12,50			
264	Jericho neregys	20,29-34	10,46-52	18,35-43			304
		9,27-31					
265	Muitininkas Zachiejus	*18,11*		19,1-10			306
266	Palyginimai apie talentus ir minas	25,14-30	*13,34*	19,11-27			308
267	Patepimas Betanijoje	26,6-13	14,3-9	*7,36-50*	12,1-8		310
268	Ketinimas nužudyti Lozorių				12,9-11		312
XIII	**Veikla Jeruzalėje**						
269	Įžengimas į Jeruzalę	21,1-9	11,1-10	19,28-40	12,12-19		314
		21,14-16					
270	Verksmas dėl Jeruzalės			19,41-44			318
271	Prekiautojų išvaikymas ir sugrįžimas į Betaniją	21,10-17	11,11.15-17	19,45-46			319
				19,39-40			
				21,37			
272	Pasmerktas figmedis	21,18-19	11,12-14				320
273	Šventyklos apvalymas	21,12-13	11,15-17	19,45-46	2,13-17		321
274	Nusprendžiama Jėzų nužudyti	26,1-5	11,18-19	19,47-48	11,45-53		322
			14,1-2	*21,37*			
				22,1-2			
275	Nudžiūvęs figmedis	21,19b-22	11,20-26				324
276	Jėzaus įgaliojimai	21,23-27	11,27-33	20,1-8	*2,18-21*		326
277	Du sūnūs	21,28-32					328
278	Ūkininkai žmogžudžiai	21,33-46	12,1-12	20,9-19			330
279	Karalaičio vestuvės	22,1-14		14,15-24			332
280	Dievas ir ciesorius	22,15-22	12,13-17	20,20-26			334
281	Mirusiųjų prisikėlimas	22,23-33	12,18-27	20,27-40		*1Kor*	336
		22,46	*12,34b*			*15,40-44*	
282	Didžiausias įsakymas	22,34-40	12,28-32	10,25-28		*Rom 13,8-10*	338
						Gal 5,14	
						Jok 2,8	
283	Mesijas ir Dovydas	22,41-46	12,35-37	20,41-44		*Apd 2,29-36*	340
			12,34b	*20,40*		*Hbr 10,12-13*	

BIBLINĖ RODYKLĖ

(Nurodyti lentelių numeriai)

TEMŲ RODYKLĖ

Temų rodyklė padeda surasti norimą temą liečiančias Evangelijų perikopes (atkarpas). Smulkesnių duomenų reikia ieškoti Biblijos žodynuose ir konkordancijose. Rodyklėje pateikiami lentelių numeriai, o ne puslapių.